

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN KAUPUNGIN
TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

44

1966

HELSINGIN KAUPUNGIN
HANKINTATOIMISTO
1967

**AJANLUVUNMUKAINEN HAKEMISTO HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN VUODELTA 1966.**

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuk- sen nu- mero
1964			
Joulukuu	30	Kunnallisen eläkelaitoksen eläkesääntö; kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskun- nan hyväksymä	190
1965			
Toukokuu	25	Kunnallisen eläkelaitoksen eläkesääntö; kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskun- nan hyväksymä	190
Elokuu	27	Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläke- kassan sääntöjen muutos; sosiaalimi- nisteriön vahvistama	1
1966			
Tammikuu	14	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	2
"	21	Laki kuntien yleisestä kalleusluokituksesta	3
"	21	Asetus sairausvakuutusasetuksen muutta- misesta	4
"	21	Asetus kansakouluasetuksen muuttami- sesta	5
"	26	Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupun- gille kannetaan maksu kiinteistöviras- ton kaupunkimittausosaston suoritta- mista eräistä tehtävistä; kaupunginval- tuuston vahvistama	6
"	26	Kadun ja viemärin keskimääräisten rak- kennuskustannusten vahvistaminen; kau- punginvaltuuston päätös	7
"	28	Asetus Helsingin kaupungin vapaavaras- ton käyttämisestä kannettavista mak- suista annetun asetuksen muuttamisesta	8
Helmikuu	9	Mielisairaanhoidolaitosten päivämaksu; sisäasiainministeriön päätös	9
"	14	Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupun- gin satamapalveluskunta on oikeutet- tu kantamaan korvausta luotsauksista ym. sivutehtävistä; satamalautakun- nan vahvistama	10
"	22	Helsingin kaupunginorkesterin järjestys- säännön muutos; musiikkilautakunnan vahvistama	11
"	23	Kaupungin sairaaloiden johtavien yllä- käreiden johtajanpalkkioiden tarkista- minen; kaupunginvaltuuston päätös ..	12
"	23	Helsingin maistraatin kokoonpano ja toiminta; Korkeimman oikeuden päätös	13
"	23	Ammattikoulujen rehtorien palkkioiden ja opetusvelvollisuuden vahvistami- nen; kaupunginvaltuuston päätös	14

Maaliskuu	11	Laki kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta	15
"	23	Kaupungin elinten vuosikertomusten pinnattamisesta tehtyjen kaupunginvaltuuston eräiden päätösten kumoaminen; kaupunginvaltuuston päätös	16
"	23	Kansakoulunopettajien eläkkeet; kaupunginvaltuuston päätös	17
"	23	Kaupungin viranhaltijain ja toimihenkilöiden palkkojen ja eräiden etuisuuksien tarkistaminen sekä virkasäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös..	18
"	24	Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r.y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r.y:n allekirjoittama	19
"	24	Palkkahinnoittelu Helsingin kaupungin ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r.y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r.y:n allekirjoittama	20
"	28	Laiturihuollon taksa; satamalautakunnan vahvistama	21
"	28	Helsingin sataman koneellisten tavaransiirtolaitteiden käyttötaksa; satamalautakunnan vahvistama	22
"	28	Helsingin kaupungin yleisen talletusmaksu- siinin työmaksut; satamalautakunnan vahvistamat	23
"	30	Helsingin kaupungin rakennustyön valvonnasta suoritettavat maksut; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamat	24
Huhtikuu	1	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	25
"	15	Laki asiakirjain lähettämisestä annetun lain muuttamisesta	26
"	20	Rakennustoiminta; kaupunginvaltuuston päätös	27
"	20	Desinfioimislaitoksen maksut; kaupunginvaltuuston vahvistamat	28
"	20	Vuosaaren alueliitoksen yhteydessä Helsingin maalaiskunnan palveluksesta kaupungin palvelukseen siirtyvät viranhaltijat; kaupunginvaltuuston päätös	29

Huhtikuu	21	Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r. y:n välinen työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r. y:n allekirjoittama	30
"	22	Asuntotuotantolaki	31
"	22	Asetus majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen muuttamisesta .	32
"	29	Laki rakennuslain muuttamisesta	33
Toukokuu	4	Herttoniemen öljysataman varastopaikkojen järjestyssääntöjen muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	34
"	4	Sunnuntaityökorvausten ottaminen huomioon vuoden 1943 eläkesäännön mukaan eläkkeelle siirtyneiden eläkkeissä; kaupunginvaltuuston päätös	35
"	4	Kadun ja viemärlaitoksen rakentamiskustannusten periminen omakotitonttien sekä 3- ja 4- asuntoisten tonttien omistajilta; kaupunginvaltuuston päätös.....	36
"	6	Laki kunnallisesta kodinhoitoavusta ..	37
"	13	Laki tieliikennelain muuttamisesta ...	38
"	17	Kunnallisen eläkelaitoksen eläkesääntö; kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskunnan hyväksymä	190
"	18	Helsingin kaupungin kuvataidetoimikunnan toimintaohjeiden muuttaminen; kaupunginhallituksen päätös	39
"	20	Laki kunnallisista terveyssisarista annetun lain muuttamisesta	40
"	20	Laki kunnan kättilöistä annetun lain muuttamisesta	41
"	20	Laki kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta	42
"	20	Laki kansaneläkelain muuttamisesta ..	43
"	20	Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta	44
"	20	Valtion eläkelaki	191
"	20	Valtion eläkelain voimaanpanolaki ...	192
"	23	Mannerheimin Lastensuojeluliiton Helsingin Lastenlinnan poliklinikan käyttöä koskeva sopimus; Mannerheimin Lastensuojeluliiton allekirjoittama .	109
"	25	Yksityisille oppikouluille uusien opetustilojen rakentamista varten myönnettävien lainojen lainaehdot; kaupunginvaltuuston päätös.....	45

Toukokuu	26	Jääkentasäätiön sääntöjen muutos; oikeusministeriön vahvistama	46
"	27	Helsingin vesijohtourakoitsijain johtosäännön muutos; teollisuuslaitosten lautakunnan vahvistama	47
"	27	Helsingin kaupungissa tehtäväksi aiotujen viemärijohtojen urakoitsijain johtosäännön muutos; teollisuuslaitosten lautakunnan vahvistama	48
"	27	Laki huoneenvuokralain muuttamisesta	49
Kesäkuu	7	Helsingin kaupungin nuohoustaksa; maistraatin vahvistama	50
"	8	Teurastuspalkkiot Helsingin kaupungin teurastamolaitoksessa; kaupunginvaltuuston vahvistamat	51
"	8	Helsingin kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevien vuosilomasäännön 1 §:n muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	52
"	9	Helsingin kaupungin ja Suomen Merimies-Unioni r. y:n välinen kaupungin satamajäänmurtajain väkeä koskeva työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Suomen Merimies-Unioni r. y:n allekirjoittama	53
"	9	Taksa palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä; kaupunginhallituksen vahvistama	54
"	9	Palolaitoksen antamasta avunannosta, vartioinnista ja kaluston lainauksesta perittävät maksut; kaupunginhallituksen vahvistamat	55
"	9	Kansakoulunopettajien ylittuntipalkat ja kansakoulujen johtajien palkkiot; kaupunginhallituksen vahvistamat	56
"	10	Laki vajaamielislain muuttamisesta .	57
"	22	Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	58
"	22	Helsingin kaupungin viranhaltijain kokouspalkkiosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	59
"	22	Lääkärivälityksen yhteydessä kaupungin varoista suoritettavat lääkärien matkakulut; kaupunginvaltuuston päätös	60
"	22	Helsingin kaupungin desinfioimislaitoksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	61

Kesäkuu	22	Helsingin kaupungin terveydellisten tutkimusten laboratorion taksa; kaupunginvaltuuston vahvistama.....	62
"	22	Helsingin kaupungin nuohoustoimen jostoaäntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	63
"	22	Helsinki-viikon säätiön säädekirja; kaupunginvaltuuston hyväksymä.....	80
"	23	Helsingin kaupungin ja Suomen Laivanpäällystöliitto r. y:n välinen, kaupungin omistamien alusten s/s Otson, m/s Turson ja m/s Korkeasaaren kansipäällystää koskeva työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Suomen Laivanpäällystöliitto r. y:n allekirjoittama	64
"	23	Helsingin kaupungin ja Suomen Konepäällystöliitto r. y:n välinen, kaupungin omistamien alusten s/s Otson ja m/s Turson konepäällystää koskeva työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Suomen Konepäällystöliitto r. y:n allekirjoittama	65
"	23	Helsingin kaupungin ja Suomen Konepäällystöliitto r. y:n välinen, m/s Korkeasaaren sekä hinaajien H-3 ja H-4 konepäällystön palkkausta ja muita työehtoja koskeva työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Suomen Konepäällystöliitto r. y:n allekirjoittama	66
"	23	Helsingin kaupungin sekä Helsingin kunnallisvirkamiehet ja -toimihenkilöt r. y:n ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r. y:n välinen kaupungin palveluksessa kuukausipalkalla työsopimussuhteessa olevien toimihenkilöiden työehtosopimus; palkkalautakunnan sekä Helsingin kunnallisvirkamiehet ja -toimihenkilöt r. y:n ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r. y:n allekirjoittama.....	67
"	30	Ammattioppilaitosten ammattikurssien opettajien tuntipalkkiot; kaupunginhallituksen päätös	68
"	30	Eläinlääkintähuoltoasetus	69
"	30	Nestekaasuista annetun päätöksen muuttaminen; kauppa- ja teollisuusministeriön päätös	70
Heinäkuu	11	Helsingin kaupungin kansakoulujen talonmiesten viikkoleposijaisten palkkiot; palkkalautakunnan päätös	71

Heinäkuu	14	Taksa yksityisten liikenteenharjoittajien sairaankuljetusautojen käyttämisestä; maistraatin vahvistama.....	72
"	16	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	73
"	15	Asetus moottoriajoneuvoasetuksen muuttamisesta	74
"	15	Moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta annetun päätöksen muuttaminen; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös.....	75
"	15	Laki kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta.....	76
Elokuu	5	Helsingin kaupungin ja ammattilääketieteen säätiön välisen sopimuksen tarkistaminen; sairaalalautakunnan ja säätiön allekirjoittama	77
"	11	Työväenopistojen luento- ym. palkkiot; kaupunginhallituksen vahvistamat..	78
"	12	Laki elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain muuttamisesta ..	79
"	18	Helsinki-viikon säätiön säännöt; oikeusministeriön vahvistamat	81
"	19	Asetus kunnallisvaalien vaaliluettelon pohjaluetelosta ja aakkosellisesta luettelosta perittävästä maksusta..	82
Syyskuu	7	Helsingin kaupunginhallituksen asiamiestoimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama...	83
"	7	Helsingin kaupungin tilisäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	84
"	7	Helsingin kaupungin liikennemaksutaksan muutos; kaupunginvaltuuston päätös.....	85
"	7	Nikkilän sairaalan perhehoitopotilaita maksettavien korvausten tarkistaminen; kaupunginvaltuuston päätös	86
"	7	Helsingin kaupungin teollisuuslaitosten lautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama.....	87
"	7	Helsingin kaupungin teollisuuslaitosten lautakunnan kanslian johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama.....	88
"	7	Helsingin kaupungin vesilaitoksen johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	89
"	7	Helsingin kaupungin kaasulaitoksen johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	90
"	7	Helsingin kaupungin sähkölaitoksen johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	91

Syyskuu	7	Kaasunmyyntitariffit; kaupunginvaltuuston vahvistamat.....	92
"	8	Kaasunmyyntitariffit; kaupunginhallituksen vahvistamat.....	92
"	14	Helsingin maalaiskunnan terveydenhoitojärjestyksen kumoaminen Vuosaaren osalta; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama.....	93
"	28	Helsingin kaupungin virkasäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	94
"	28	Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön muutos, kaupunginvaltuuston vahvistama	95
"	29	Helsingin kaupungin vaakunan käyttöä koskevat ohjeet; kaupunginhallituksen päätös.....	96
"	30	Asetus kansakouluasetuksen muuttamisesta.....	97
"	30	Asetus kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muuttamisesta..	98
Lokakuu	1	Mannerheimin Lastensuojeluliiton Helsingin Lastenlinnan poliklinikan käyttöä koskeva sopimus; kaupunginhallituksen allekirjoittama	109
"	3	Lapsilisän määrien korottaminen; valtioneuvoston päätös	99
"	3	Sairausvakuutuslain 16 §:ssä säädettyjen markkamäärien korottaminen; valtioneuvoston päätös	100
"	4	Asuntolainojen korko; valtioneuvoston päätös	101
"	5	Rakennuskiellon jatkaminen 1. -8. ja 13. -14. kaupunginosassa sekä 12. kaupunginosan korttelissa n:o 358; sisäasiainministeriön vahvistama	102
"	5	Kolmannen vuosiluokan perustaminen suomenkielisten kansakoulujen kansalaiskouluun; kaupunginvaltuuston päätös.....	103
"	13	Kuorma- ja pakettiautojen liikennetaksaa Helsingin kaupungissa; maistraatin vahvistama.....	104
"	14	Asetus kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muuttamisesta ...	105
"	19	Koiraveron suuruuden määrääminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	106

Lokakuu	19	Maksuttoman hammastarkastuksen ja -hoidon järjestäminen kaikille 5-6-vuotiaille helsinkiläislapsille; kaupunginvaltuuston päätös.....	107
"	19	Kaupungin eräiden sairaalalääkärien oikeuttaminen hoitamaan potilaita erikoismaksuluokassa; kaupunginvaltuuston päätös.....	108
"	19	Liikennelaitoksen tariffien tarkistaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	127
"	20	Ohjeet periaatteista, joita on noudatettava anottaessa palkkalautakunnalta palkatonta taikka palkallista virkavapautta sekä työsopimussuhteessa olevien osalta sairauslomaa taikka palkkaetuja työloman ajalta sekä virastopäälliköiden myöntäessä virkavapautta tai työlomaa avioliiton solmimista ja läheisen omaisen hautajaisia varten; kaupunginhallituksen antamat	110
"	21	Laki kansaneläkelain muuttamisesta ..	111
"	21	Laki kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä annetun lain muuttamisesta	112
"	21	Asetus työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muuttamisesta..	113
"	27	Veroäyrien enimmäismäärät erityislapsilisää myönnettäessä; valtioneuvoston päätös.....	114
"	27	Perhelisälain toimeenpanosta annetun päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös.....	115
"	27	Kansakoulujen vahtimestarien, siivoojien ja talonmies-lämmittäjien ylimääräiset palkkiot sekä eräiden ruoanjakajien jakelupalkkioiden korottaminen; kaupunginhallituksen päätös.....	116
Marraskuu	2	Työntekijäin eläkeasetuksessa ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksessa tarkoitetun palkkaaindeksiluvun vahvistaminen; sosiaaliministeriön päätös.....	117
"	2	Helsingin kaupungin holhouslautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama.....	118
"	2	Helsingin kaupungin holhouslautakunnan toimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama.....	119
"	2	Helsingin kaupungin urheilu- ja ulkoilulautakunnan johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama.....	120

Marraskuu	4	Laki kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetun lain muuttamisesta	121
"	4	Laki tuulaakimaksun perusteesta vuosina 1967-1969.....	122
"	4	Laki ennakkoperintälain 27 §:n 2 momentin kumoamisesta.....	123
"	4	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 10 §:n 2 momentin kumoamisesta	124
"	4	Laki merimiesverolain 12 §:n 2 momentin kumoamisesta.....	125
"	4	Laki rakennuslain muuttamisesta	126
"	10	Liikennelaitoksen tariffien tarkistaminen; maistraatin päätös linja-auto liikenteen osalta.....	127
"	10	Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliikenteenharjoittajien Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla; maistraatin vahvistamat,...	128
"	16	Kouluhammaslääkärin palkkauksen valtionavustuksen perusteista annetun sisäasiainministeriön päätöksen muuttaminen; sisäasiainministeriön päätös	129
"	18	Laki työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta vuonna 1967	130
"	21	Helsingin sataman koneellisten tavaransiirtolaitteiden käyttötaksa; satamalakunnan vahvistama.....	131
"	30	Työntekijäin eläkelaisissa tarkoitettujen kansaneläkkeen tukiosan saajien keskimääräistä kansaneläkettä vastaavan määrän vahvistaminen; sosiaaliministeriön päätös.....	132
"	30	Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisissa säädettyjen eräiden rajamäärien korottaminen; sosiaaliministeriön päätös.....	133
"	30	Kunnallisverotuksessa tehtävät lapsi- ja perusvähennykset; kaupunginvaltuuston päätös.....	134
Joulukuu	1	Helsingin kaupungin kirjasto-ohjesääntön muutos; kouluhallituksen vahvistama.....	135
"	2	Laki vuonna 1967 liikkeelle laskettujen obligaatiolainojen veronhuojenuksista.....	136
"	2	Laki vuodelta 1967 suoritettavan vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun määrästä.....	137

Joulukuu	2	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	138
"	2	Asetus verotusasetuksen muuttamisesta	139
"	2	Laki tuberkuloosilain muuttamisesta ...	140
"	2	Asetus tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1967-1969	141
"	7	Helsingin kaupungin yleisen talletusmaksasiinin työmaksujen muutos; satamalautakunnan vahvistama	142
"	7	Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastosuojien paikanvuokrataksa; satamalautakunnan vahvistama	143
"	7	Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastoimisalueiden paikanvuokrataksa; satamalautakunnan vahvistama	144
"	8	Asuntotuotantolaissa tarkoitetun lisälainan ja asunto-osakelainan myöntämisperusteista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös.....	145
"	9	Asetus lapsiperheiden asumistuesta annetun asetuksen muuttamisesta ..	146
"	9	Asetus kunnallisista terveyssisarista annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	147
"	9	Asetus kunnan kättilöistä annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	148
"	9	Asetus yleisestä lääkärinhoidosta annetun asetuksen muuttamisesta ...	149
"	9	Asetus kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muuttamisesta .	150
"	9	Asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	151
"	9	Laki kansakoululain muuttamisesta .	152
"	9	Asetus työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muuttamisesta.....	153
"	9	Asetus valtion eläkelain voimaannonpanon täytäntöönpanosta ja soveltamisesta	193
"	14	Aluelääkärien palkkioiden korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös ..	154
"	14	Sataman maanpuoleisen rajan siirtäminen Munkkisaarella; kaupunginvaltuuston päätös.....	155
"	16	Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta.....	156
"	16	Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta.....	157

Joulukuu	16	Asetus työntekijäin eläkeasetuksen muuttamisesta.....	158
"	16	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta.....	159
"	16	Laki kansaneläkelain muuttamisesta	160
"	16	Laki eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin.....	161
"	16	Asetus eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin.....	162
"	16	Asetus rakennusasetuksen muuttamisesta.....	163
"	16	Asetus kunnallisesta kodinhoitoavusta	164
"	16	Helsingin maalaiskunnan palojärjestyksen kumoaminen Vuosaaren osalta; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama.....	165
"	20	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin.....	166
"	20	Laki yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain muuttamisesta	167
"	20	Laki kunnallisista yleissairaaloista annetun lain muuttamisesta.....	168
"	20	Asetus moottoriajoneuvoasetuksen muuttamisesta.....	169
"	20	Moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta annetun päätöksen muuttaminen; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	170
"	20	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	171
"	20	Laki muuttopäivän siirtämisestä huoneenvuokralain nojalla eräissä tapauksissa.....	172
"	20	Lastenhuoltolaitosten hoitomaksut; sosiaaliministeriön vahvistamat	173
"	22	Rokotustilaisuudesta suoritettava palkkio; sisäasiainministeriön päätös.....	174
"	22	Sukupuolitautilaissa tai sukupuolitautiliasetuksessa mainituista toimituksista ja todistuksista virkälääkärille suoritettava korvaus; sisäasiainministeriön päätös..	175
"	22	Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkäriksi suoritettava korvaus; sisäasiainministeriön päätös..	176
"	23	Moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta annetun päätöksen muuttaminen; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	177

Joulukuu	23	Invaliidisäätiön ja Helsingin kaupungin välinen sopimus potilas- ja oppilaspaikkojen luovuttamisesta kaupungille säätiön huoltolaitoksessa; kaupunginhallituksen allekirjoittama..	178
"	28	Kunnallisen kodinhoitoavun korvauserusteet; sosiaaliministeriön päätös.....	179
"	29	Antolainauskorkojen tarkistaminen; kaupunginhallituksen päätös.....	180
"	30	Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta.....	181
"	30	Laki eläkeoikeuden valintaa koskevan ilmoituksen tekemisestä eräissä tapauksissa.....	182
"	30	Laki moottoriajoneuvoverosta.....	183
"	30	Asetus moottoriajoneuvoverosta annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.....	184
"	30	Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	185
"	30	Asetus sairausvakuutusasetuksen muuttamisesta.....	186
"	30	Laki kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta.....	187
"	30	Asetus kansakoulujen lääkärintomesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	188
"	30	Laki sairaanhoitolaitosten henkilökunnan aseman järjestämisestä eräissä tapauksissa.....	189
"	31	Invaliidisäätiön ja Helsingin kaupungin välinen sopimus potilas- ja oppilaspaikkojen luovuttamisesta kaupungille säätiön huoltolaitoksessa; invaliidisäätiön hallituksen allekirjoittama.....	178
		Asemakaavan muutokset vuonna 1966	194
		Tonttijaon muutokset vuonna 1966 ..	195
		Muutokset vakinaisten virkojen luokitteluun vuonna 1966.....	196

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN VUODELTA 1966

	S.
Aluelääkärien palkkioiden korottaminen	318
Alukset, kaupungin omistamat, m/s Korkeasaari sekä hinaajat H-3 ja H-4, niiden konepäällystä koskeva työehtosopimus	170
s/s Otso, m/s Turso ja m/s Korkeasaari, niiden kansipäällystä koskeva työehtosopimus	163
s/s Otso ja m/s Turso, niiden konepäällystä koskeva työehtosopimus.....	167
Ambulanssit, ks. Sairaankuljetusautot.	
Ammattilääketieteen säätiön ja kaupungin välisen sopimuksen tarkistaminen	206
Ammattioppilaitokset, niiden ammattikurskien opettajien tuntipalkkiot.....	181
niiden rehtorien palkkioiden ja opetusvelvollisuuden vahvistaminen.....	21
Antolainauskorkojen tarkistaminen.....	374
Asemakaavan muutokset.....	424
Asetus, eläinlääkintähuolto.....	183
eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin.....	339
Helsingin kaupungin vapaavaraston käyttämisestä kannettavista maksuista annetun asetuksen muuttamisesta.	13
kansakouluasetuksen muuttamisesta.....	9,247
kansakoulujen lääkärintoimesta annetun asetuksen muuttamisesta	393
kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muuttamisesta	248, 257, 314
kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	315
kunnallisesta kodinhoitoavusta	348
kunnallisista terveystoimista annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	311
kunnallisvaalien vaaliluettelon pohjaluetelosta ja aakkosellisesta luettelosta perittävästä maksusta.....	213
kunnan kätilöistä annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	312
lapsiperheiden asumistuesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	310
majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen muuttamisesta.....	100
moottoriajoneuvoasetuksen muuttamisesta.....	196, 359
moottoriajoneuvoverosta annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.....	383
rakennusasetuksen muuttamisesta	341
sairausvakuutusasetuksen muuttamisesta.....	7, 390

tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1967-1969	304
työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muuttamisesta.....	270, 317
työntekijäin eläkeasetuksen muuttamisesta	331
valtion eläkelain voimaanpanolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.....	423
valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	388
verotusasetuksen muuttamisesta	302
yleisestä lääkärihoidosta annetun asetuksen muuttamisesta	313
Asiakirjain lähettämisestä annetun lain muuttaminen	77
Asiamiestoimisto, kaupunginhallituksen, sen johtosäännön muutos	214
Asumistuki, lapsiperheiden, siitä annetun asetuksen muutos	310
Asuntolainojen korko.....	251
Asuntotuotantolaki.....	90
siinä tarkoitettun lisälainan myöntämisperusteista annetun päätöksen muuttaminen.....	309
Desinfiioimislaitos, sen johtosäännön muutos.....	154
sen maksut	79
Elatusapujen sitominen elinkustannuksiin, asetus siitä	339
laki siitä.....	336
Elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain muuttaminen.....	208
Eläinlääkintähuoltoasetus.....	183
Eläkeasetus, työntekijäin, sen muuttaminen.....	331
siinä tarkoitettun palkkaindeksiluvun vahvistaminen.....	275
Eläkelaitos, kunnallinen, sen eläkesääntö	397
Eläkelaki, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin, sen muuttaminen.....	327
siinä säädettyjen rajamäärien korottaminen	295
Eläkelaki, työntekijäin, sen muuttaminen	126, 319
siinä tarkoitettun kansaneläkkeen tukiosan saajien keskimääräistä kansaneläkettä vastaavan määrän vahvistaminen.....	294
Eläkelaki, valtion.....	418
sen voimaanpanolain täytäntöönpanoasetus	423
sen voimaanpanolaki.....	419
Eläkeoikeuden valintaa koskevan ilmoituksen tekeminen, laki siitä.....	376
Eläkesääntö, kunnallisen eläkelaitoksen	397
viranhaltijain, sen muutos.....	245
Eläkkeet, kansakoulunopettajien.....	26
vuoden 1943 eläkesäännön mukaan eläkkeelle siirtyneiden, sunnuntaityökorvausten huomioon ottaminen niissä ..	108
Ennakkoperintälain 27 §:n 2 momentin kumoaminen	282
Erytyslapsilisä, veroäyrien enimmäismäärät sitä myönnettäessä.....	271
Hammastarkastus ja -hoito, maksuton, kaikille 5-6 vuotiaalle helsinkiläislapsille.....	259
Helsinki-viikon säätiön säädekirja.....	209
Helsinki-viikon säätiön säännöt.....	209

Herttoniemen öljysataman varastopaikkojen järjestyssääntöjen muutos.....	107
Holhouslautakunnan johtosääntö	276
Holhouslautakunnan toimiston johtosääntö	278
Huoneenvuokralaki, muuttopäivän siirtäminen sen nojalla ... sen muuttaminen.....	364 133
Invaliidisäätiön ja kaupungin välinen sopimus potilas- ja op- pilaspaikkojen luovuttamisesta kaupungille	371
Johtosääntö, desinfioimislaitoksen, sen muutos	154
holhouslautakunnan	276
holhouslautakunnan toimiston	278
kaasulaitoksen	230
kaupunginhallituksen asiamiestoimiston, sen muutos,	214
nuohoustoimen	160 ¹⁾
sähkölaitoksen	236
teollisuuslaitosten lautakunnan	218
teollisuuslaitosten lautakunnan kanslian	222
urheilu- ja ulkoilulautakunnan, sen muutos	280
vesijohtourakoitsijain, sen muutos	131
vesilaitoksen	224
viemärijohtojen urakoitsijain, sen muutos.....	132
Jääkentäsäätiön sääntöjen muutos	130
Kaasulaitoksen johtosääntö	230
Kaasunmyyntitariffit	242
Kadun ja viemärin keskimääräisten rakennuskustannusten vahvistaminen.....	12
niiden periminen omakotitonttien sekä 3- ja 4- asuntoisten tonttien omistajilta	109
Kadut, niiden nimet, vahvistetut uudet ja poistetut	428
Kalleusluokitus, kuntien yleinen, laki siitä	6
Kansakouluasetuksen muuttaminen	9, 247
Kansakoulujen johtajien palkkiot	147
Kansakoulujen lääkärinotoimesta annetun asetuksen muuttaminen	393
Kansakoululain muuttaminen.....	316
Kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkaus ja eläkkeet, niistä annetun asetuksen muuttaminen	248, 257, 314
niistä annetun lain muuttaminen	23, 123, 205, 392
Kansakoulunopettajat, heidän eläkkeensä	26
Kansakoulunopettajat, heidän ylituntipalkkansa ja johtajan- palkkionsa.....	147
Kansakoulunopettajat, muutoksia heidän virkoihinsa	446
Kansakoulut, kolmannen vuosiluokan perustaminen niiden kan- salaiskouluun	252
niiden talonmiesten viikkoleposijaisten palkkiot	191
niiden vahtimestarien, siivoojien ym. palkkoiden korotta- minen.....	273
Kansaneläkeasetuksen muuttaminen	315
Kansaneläkelain muuttaminen.....	125, 267, 335, 375

1) Johtosäännöstä on valitettu

Kansaneläkkeen tukiosa, työntekijäin eläkelaisissa tarkoitettu, sen keskimääräistä kansaneläkettä vastaavan määrän vahvistaminen.....	294
Kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä annetun lain muuttaminen	268
Kaupunginhallituksen asiamiestoimiston johtosäännön muutos	214
Kaupunginorkesterin järjestysäännön muutos.....	17
Keskussairaalat, yliopistolliset, niistä annetun lain muuttaminen	356
Kiinteistöviraston kaupunkimittausosaston suorittamien tehtävien taksa	11
Kirjasto-ohjesäännön muutos	297
Kodinhuoltoapu, kunnallinen	112, 348
sen korvauserusteet	373
Koiraveron suuruuden määrääminen.....	258
Kokouspalkkiosääntö, kaupungin viranhaltijain, sen muutos	152
Koneellisten tavaransiirtolaitteiden käyttötaksa	68, 290
Kouluhammaslääkärin palkkauksen valtionavustuksen perusteet	287
Kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetun lain muuttaminen.....	281
Kunnallisvaalien vaaliluettelon pohjaluettelosta ja aakkosellisesta luettelosta perittävä maksu, asetus siitä	213
Kunnallisverotuksessa tehtävät lapsi- ja perusvähennykset	296
Kuntien yleinen kalleusluokitus, laki siitä	6
Kuorma-autotaksa	253
Kuvataidetoimikunnan toimintaohjeiden muuttaminen	118
Kättilöt, kunnan, heistä annetun lain muuttaminen	121
heistä annetun lain soveltamisasetuksen muuttaminen....	312
Laiturihuollon taksa	63
Laki asiakirjain lähettämisestä annetun lain muuttamisesta	77
asuntotuotanto-	90
elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain muuttamisesta	208
eläkeoikeiden valintaa koskevan ilmoituksen tekemisestä eräissä tapauksissa.....	376
ennakkoperintälain 27 §:n 2 momentin kumoamisesta	282
eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin	336
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin..	193, 353
huoneenvuokralain muuttamisesta	133
kansakoululain muuttamisesta	316
kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkeistä annetun lain muuttamisesta	23, 123, 205, 392
kansaneläkelain muuttamisesta	125, 267, 335, 375
kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä annetun lain muuttamisesta	268
kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetun lain muuttamisesta	281
kunnallisesta kodinhuoltoavusta	112
kunnallisista terveysissarista annetun lain muuttamisesta	119
kunnallisista yleissairaaloista annetun lain muuttamisesta	357
kunnan kättilöistä annetun lain muuttamisesta	121
kuntien yleisestä kalleusluokituksesta	6

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta	327
merimiesverolain 12 §:n 2 momentin kumoamisesta	283
moottoriajoneuvoverosta	377
muuttopäivän siirtämisestä huoneenvuokralain nojalla eräissä tapauksissa	364
rakennuslain muuttamisesta	101, 284
sairaanhoitolaitosten henkilökunnan aseman järjestämisestä eräissä tapauksissa	394
sairausvakuutuslain muuttamisesta	2, 301, 333
tieliikennelain muuttamisesta	117
tuberkuloosilain muuttamisesta	303
tuulaakimaksun perusteesta vuosina 1967-1969	282
työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	76, 364
työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 10 §:n 2 momentin kumoamisesta	283
työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta vuonna 1967	289
työntekijäin eläkelain muuttamisesta	126, 319
vajaamielislain muuttamisesta	148
valtion eläke-	418
valtion eläkelain voimaansa-	419
vuodelta 1967 suoritettavan vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun määrästä ..	300
vuonna 1967 liikkeelle laskettujen obligaatiolainojen veronhuojennuksista	299
yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain muuttamisesta	356
Lapsilisän määrän korottaminen	249
Lapsiperheiden asumistuesta annetun asetuksen muuttaminen	310
Lastenhoitolaitosten hoitomaksut	365
Lastenlinnan poliklinikan käyttöä koskeva sopimus	260
Lastenneuvola, kunnallinen, sen lääkärille suoritettava korvaus	368
Leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen muutos	1
Liikennemaksutaksan muutos	216
Linja-automaksut	285
Linjaliikenteenharjoittajat, yksityiset, henkilökuljetusmaksut heidän liikennöimillään linjoilla	286
Luotsitaksa	15
Luottamusmiesten palkkiosääntö	149
Lääkärinhoito, yleinen, siitä annetun asetuksen muuttaminen	313
Lääkärivälityksen yhteydessä kaupungin varoista suoritettavat lääkäreiden matkakulut	153
Maataloustyöntekijäin työehtosopimus	82
Maistraatin kokoonpano ja toiminta	19
Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen muuttaminen	100
Mannerheimin Lastensuojeluliiton Helsingin Lastenlinnan poliklinikan käyttöä koskeva sopimus	260

Merimiesverolain 12 §:n 2 momentin kumoaminen, laki siitä	283
Mielisairaanhoidolaitosten päivämaksu	14
Moottoriajoneuvoasetus, sen muuttaminen	196, 359
sen täytäntöönpanosta annetun päätöksen muuttaminen 201,	363, 369
Moottoriajoneuvovero, asetus siitä annetun lain täytäntöönpanosta.....	383
laki siitä	377
Muuttopäivän siirtäminen huoneenvuokralain nojalla	364
Nestekaasuista annetun päätöksen muuttaminen	190
Nikkilän sairaalan perhehoitopotilaista maksettavien korvausten tarkistaminen	217
Nuohoustaksa	134
Nuohoustoimen johtosääntö	160 1)
Obligaatiolainat, v. 1967 liikkeelle lasketut, laki niiden veronhuojennuksista	299
Ohjesääntö, kirjasto-, sen muutos	297
Oppikoulut, yksityiset, uusien opetustilojen rakentamista varten myönnettävien lainojen lainaehdot.	129
Palkat, kaupungin työntekijäin	46
kaupungin viranhaltijain	28
Palkkiosääntö, luottamusmiesten	149
Palojärjestys, Helsingin maalaiskunnan, sen kumoaminen Vuosaaren osalta	353
Palolaitoksen antamasta avunannosta, vartioinnista ja kaluston lainauksesta perittävät maksut.....	145
Perhelisälain toimeenpanosta annetun päätöksen muuttaminen	272
Raitiotiemaksut	285
Rakennusasetuksen muuttaminen	341
Rakennuskiellon jatkaminen 1. -8. ja 13. -14. kaupunginosassa sekä 12. kaupunginosan korttelissa n:o 358.....	252
Rakennuslain muuttaminen	101, 284
Rakennustoiminta, kaupunginvaltuuston päätös kaupungin tonteista.....	78
Rakennustyön valvonnasta suoritettavat maksut	73
Rokotustilaisuudesta suoritettava palkkio	366
Sairaalalääkärien oikeuttaminen hoitamaan potilaita erikoismaksuluokassa	259
Sairaalat, kaupungin, niiden johtavien ylilääkäreiden johtajanpalkkioiden tarkistaminen	18
Sairaanhoitolaistosten henkilökunnan aseman järjestäminen eräissä tapauksissa, laki siitä	394
Sairaankuljetusautot, palolaitoksen, taksa niiden käyttämisestä yksityisten liikenteenharjoittajien, taksa niiden käyttämisestä.....	192
Sairausvakuutusasetuksen muuttaminen	7, 390
Sairausvakuutuslain muuttaminen	2, 301, 333
Sairausvakuutuslain 16 §:ssä säädettyjen markkamäärien korottaminen	250
Sairausvakuutusmaksun määrä 1967	300

1) Johtosäännöstä on valitettu

Satamajäänmurtajain väkeä koskeva työehtosopimus	139
Sataman maanpuoleisen rajan siirtäminen Munkkisaaressa ..	318
Sosiaaliturvamaksu, työnantajan, siitä annetun asetuksen muuttaminen	270, 317
siitä annetun lain muuttaminen	76, 364
siitä annetun lain 10 §:n 2 momentin kumoaminen	283
Sukupuolitautilaissa tai -asetuksessa mainituista toimituksista virkälääkärille suoritettava korvaus	367
Sunnuntaiyökorvausten ottaminen huomioon vuoden 1943 eläkesäännön mukaan eläkkeelle siirtyneiden eläkkeissä	108
Sähkölaitoksen johtosääntö	236
Taksa, kaasunmyynti-	242
kiinteistöviraston kaupunkimittausosaston suorittamista tehtävistä	11
koneellisten tavaransiirtolaitteiden	68, 290
kuorma-auto-	253
laiturihuollon	63
liikennemaksu-, sen muutos	216
luotsi-	15
nuohous-	134
palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä	144
satamalaitoksen varastoisaluiden	307
satamalaitoksen varastosuojien	306
terveydellisten tutkimusten laboratorion	155
yksityisten liikenteenharjoittajien sairaankuljetusautojen ..	192
Talletusmakasiinin työmaksut	72, 305
Tavaransiirtolaitteet, koneelliset, niiden käyttötaksa	68, 290
Teollisuuslaitosten lautakunnan johtosääntö	218
Teollisuuslaitosten lautakunnan kanslian johtosääntö	222
Terveydellisten tutkimusten laboratorion taksa	155
Terveydenhoitojärjestys, Helsingin maalaiskunnan, sen kumoaminen Vuosaaren osalta	243
Terveyssisarret, kunnalliset, heistä annetun lain muuttaminen heistä annetun lain soveltamisasetuksen muuttaminen ..	119
..	311
Teurastuspalkkiot	137
Tieliikennelain muuttaminen	117
Tilisäännön muutos	215
Toimihenkilöt, kaupungin palveluksessa kuukausipalkalla työsopimussuhteessa olevat, heidän palkkansa	28
heidän työehtosopimuksensa	172
Tonttijaon muutokset	429
Tuberkuloosilain muuttaminen	282, 303
Tuulaakimaksun perusteet vuosina 1967-1969	304
Työehtosopimus, kaupungin alusten m/s Korkeasaaren sekä hinaajien H-3 ja H-4 konepäällystää koskeva	170
kaupungin alusten s/s Otson ja m/s Turson konepäällystää koskeva	167
kaupungin alusten s/s Otson, m/s Turson ja m/s Korkeasaaren kansipäällystää koskeva	163
kaupungin maataloustyöntekijäin	82

kaupungin palveluksessa kuukausipalkalla työsopimussuh- teessa olevien toimihenkilöiden	172
kaupungin työntekijäin	31
satamajäänmurtaajain	139
Työmaksut, yleisen talletusmakasiinin	72, 305
Työnantajan sairausvakuutusmaksun määrä v. 1967	300
Työnantajan sosiaaliturvamaksu, siitä annetun asetuksen muuttaminen	270, 317
siitä annetun lain muuttaminen	76, 364
siitä annetun lain 10 §:n 2 momentin kumoaminen, laki siitä	283
Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruus v. 1967, laki siitä	289
Työntekijät, heidän eläkeasetuksensa muuttaminen	331
heidän eläkeasetuksessaan tarkoitetun palkkaindeksiluvun vahvistaminen	275
heidän eläkelaiissaan tarkoitetun kansaneläkkeen tukiosan saajien keskimääräistä kansaneläkettä vastaavan mää- rän vahvistaminen	294
heidän eläkelakinsa muuttaminen	126, 319
Työntekijät, kaupungin, heidän tuntipalkkansa	46
heidän työehtosopimuksensa	31
heidän vuosilomasääntönsä muutos	138
Työntekijät lyhytaikaisissa työsuhhteissa, heidän eläkelaiissaan säädettyjen eräiden rajamäärien korottaminen	295
heidän eläkelakinsa muuttaminen	327
Työttömyysvakuutusmaksu, työnantajan, sen suuruus v. 1967	289
Työväenopistojen luento- ym. palkkiot	207
Urheilu- ja ulkoilulautakunnan johtosäännön muutos	280
Vaakuna, Helsingin kaupungin, sen käyttöä koskevia ohjeita	246
Vaaliluettelo, kunnallisvaalien, asetus sen pohjaluettelosta ja aakkosellisesta luettelosta perittävästä maksusta ...	213
Vajaamielislain muuttaminen	148
Valtionavustus, kouluhammaslääkärien	287
Vapaavarasto, Helsingin kaupungin, sen käyttämisestä kan- nettavista maksuista annetun asetuksen muuttaminen	13
Varastoimisalueet, satamalaitoksen, niiden paikanvuokrataksa	307
Varastosuojat, satamalaitoksen, niiden paikanvuokrataksa	306
Verolait, laki väliaikaisista poikkeussäännöksistä niihin ..	193, 353
Veronhuojennukset, v. 1967 liikkeelle laskettujen obligaatio- lainojen, laki siitä	299
Verotusasetuksen muuttaminen	302
Vesijohtourakoitsijain johtosäännön muutos	131
Vesilaitoksen johtosääntö	224
Viemärijohtojen urakoitsijain johtosäännön muutos	132
Viemärin ja kadun keskimääräisten rakennuskustannusten vahvistaminen	12
niiden periminen omakotitonttien sekä 3- ja 4- asuntoisten tonttien omistajilta	109

Viranhaltijat, kaupungin, heidän eläkesääntönsä muutos....	245
heidän kokouspalkkiosääntönsä muutos	152
heidän palkkansa	28
heidän virkasääntönsä muutoksia	28, 244
kuukausipalkalla työsopimussuhteessa olevat, heidän työehtosopimuksensa	172
ohjeet periaatteista, joita on noudatettava virkavapautta anottaessa	261
sunnuntaityökorvausten ottaminen huomioon v. 1943 eläkesäännön mukaan eläkkeelle siirtyneiden eläkkeissä ..	108
Vuosaaren alueliitoksen yhteydessä kaupungin palvelukseen siirtyneet	81
Viranhaltijat, valtion, heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muuttaminen	388
Virat, vakinaiset, muutokset niiden luokitteluun	431
Virkasäännön muutoksia	28, 244
Virkavapautta anottaessa noudatettavat ohjeet	261
Vuosaari, alueliitoksen yhteydessä Helsingin maalaiskunnan palveluksesta kaupungin palvelukseen siirtyvät viranhaltijat	81
Helsingin maalaiskunnan palojärjestyksen kumoaminen sen osalta	353
Helsingin maalaiskunnan terveydenhoitojärjestyksen kumoaminen sen osalta	243
Vuosikertomukset, kaupungin elinten, niiden painattamisesta tehtyjen päätösten kumoaminen	25
Vuosilomasääntö, kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevien, sen muutos	138
Yleissairaalat, kunnalliset, niistä annetun lain muuttaminen	357
Yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain muuttaminen	356
Äitiysneuvola, kunnallinen, sen lääkärille suoritettava korvaus	368

1. HELSINGIN KAUPUNGIN LESKI- JA ORPOELÄKEKASSAN
SÄÄNTÖJEN MUUTOS.

Sosiaaliministeriön vahvistama elokuun 27 p:nä 1965.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 2 p:nä 1965)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:126)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 2.6.1965 tekemän päätöksen, jonka mukaan 30.12.1946 vahvistettujen ja 18.10.1963 muutettujen leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen 15 §:n ensimmäinen lause muutettiin näin kuuluvaksi:

15 §. Eläkemaksut suoritetaan puolivuositain viimeistään toisen neljännesvuoden ensimmäisen kuukauden kuluessa sen viraston tai viranomaisen välityksellä, joka palkka- tai eläkeosoituksen kirjoittaa. - - - - -

2. LAKI SAIRAUSVAKUUTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 14 p:nä 1966.
 (Suomen as.-kok. 5/66)
 (Vrt. kunn. as. kok. 1963:90)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 5 §:n 1 momentin 4 kohta, 8 §:n 1 momentti, 10 §:n 1 ja 2 momentti, 11 §:n 2 momentti, 18 §:n 1 momentti, 23 §:n 1 momentti, 29 §:n 1 momentti, 30 §:n 3 ja 4 momentti, 31 §, 54 §:n 1 momentti ja 56 §:n 1-4 momentit sekä lisätään 29 §:ään uusi 3 momentti ja 75 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

5 §. Sairaanhoidona korvataan sen mukaan kuin jäljempänä säädetään:

 4) lääkärin, asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön tai vakuutetun tämän lain mukaan korvattavan sairauden johdosta suorittamat välttämättömät matkat.

8 §. Edellä 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettusta lääkärin samalla kertaa määräämästä tutkimuksesta tai hoidosta johtuvista kustannuksista taikka, jos ne ylittävät noudatettavaksi vahvistetun taksan, tämän mukaisista määristä korvataan kolme neljännestä siltä osin, kuin kustannukset tai taksan mukaiset määrät yhteensä ylittävät kuusi markkaa. Sama olkoon laki, jos lääkärin määräämän tutkimuksen on suorittanut tai hoidon antanut asianmukaisen ammattikoulutuksen saanut henkilö. Asetuksella säädetään, missä laajuudessa samalla kertaa määrätyt tutkimus- ja hoitotoimenpiteet korvataan saman määräyksen perusteella sekä mitkä tutkimus- ja hoitotoimenpiteet katsotaan korvausta laskettaessa samalla kertaa määrätyiksi.

10 §. Lääkärin tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön käynnistä potilaan luona johtuvat matkakustannukset korvataan vakuutetulle kokonaan siltä osin kuin ne yhteen suuntaan tapahtuvaa matkaa kohti ylittävät kaksi markkaa viisikymmentä penniä. Sama koskee vakuutetun lääkärissä, sairaanhoitolaitoksessa, laboratorio-

ja röntgenlaitoksessa tai asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneen henkilön luona käynnistä aiheutuneiden matkakustannusten korvaamista.

Jos vakuutetun perheenjäsen, holhooja tai muu tähän verrattava henkilö on vakuutettua hoitavan lääkärin erityisestä syystä antamasta määräyksestä erikseen tehnyt 1 momentissa mainitun matkan, korvataan tästä johtuvat matkakustannukset samalla tavoin kuin vakuutetun matkakustannukset.

11 §.

Mikäli vakuutettu välttämättä on tarvinnut saattajan matkan aikana, katsotaan saattajan matkasta aiheutuneet kustannukset vakuutetun kustannuksiksi.

18 §. Milloin vakuutettu sairauden aiheuttaman työkyvyttömyyden alkaessa oli ja edelleen on avioliitossa eivätkä puoliset välien rikkoutumisen vuoksi asu erillään tai milloin hänellä mainittuna ajankohtana oli ja edelleen on huollettavanaan 16 vuotta nuorempi oma tai puolisonsa lapsi tahi otto- tai kasvattilapsi, suoritetaan päivärahaan puolison ja kunkin lapsen osalta erikseen huoltajanlisää. Jos päivärahan saajana on aviopuoliso, joka ei välien rikkoutumisen vuoksi asu erillään puolisoistaan, suoritetaan hänen päivärahaansa huoltajanlisää vain, jos hänen työtulonsa ovat yhtä suuret tai suuremmat kuin hänen puolisonsa työtulot. Samanaikaisesti suoritetaan huoltajanlisää vain toiselle puolisoista.

23 §. Äitiysrahaa suoritetaan yhteensä 54 arkipäivältä siten, että kolmannes siitä kohdistuu laskettua synnytyisaikaa välittömästi edeltäneeseen ja kaksi kolmannesta sitä välittömästi seuraavaan aikaan. Jos raskaus on keskeytynyt huomattavasti ennen laskettua synnytyisaikaa, sairausvakuustustoimikunnalla on oikeus, sen mukaan kuin ase- tuksella tarkemmin säädetään, myöntää äitiysraha viipymättä, jolloin sen katsotaan kohdistuvan raskauden keskeytymispäivää välittömästi seuraavaan 54 arkipäivään.

29 §. Jos työnantaja on järjestänyt palveluksessaan oleville tai heidän perheenjäsenilleen mahdollisuuden saada sairauden, raskauden tai synnytyksen johdosta tämän lain mukaan korvattavaa hoitoa, voi kansaneläkelaitos oikeuttaa sairausvakuustustoimikunnan suorittamaan työnantajalle kohtuullisen korvauksen hänelle tästä aiheutuneista kustannuksista. Mitä edellä on sanottu, sovelletaan myös yliopistojen ja korkeakoulujen opiskelijoille järjestetyn hoidon kustannuksiin.

Jos päivärahan maksamista sen saajalle itselleen ei voida pitää tarkoitustaan vastaavana hänen elämäntapojensa vuoksi, sairausvakuutustoimikunta voi vakuutetun asuinkunnan sosiaalilautakunnan esityksestä päättää, että päivärahaa maksetaan sosiaalilautakunnalle käytettäväksi vakuutetun ja hänen perheensä huoltoon.

30 §.

Päivärahaa on haettava kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, mistä alkaen sitä halutaan saada, äitiysrahaa viimeistään kaksi kuukautta ennen laskettua synnytyisaikaa ja korvausta sairauden tai raskauden ja synnytyksen aiheuttamista kustannuksista kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se maksu, josta korvausta haetaan, on suoritettu, uhalla, että etuus muutoin on menetetty. Myöhästymisestä huolimatta voidaan etuus kuitenkin myöntää joko kokonaan tai osaksi, jos sen epäämistä on pidettävä kohtuuttomana.

Äitiysrahan viimeisen kolmanneksen vakuutettu voi nostaa vasta sen jälkeen, kun hän on asianmukaisella todistuksella osoittanut käyneensä lääkärin suorittamassa jälkitarkastuksessa aikana, joka alkaa viisi ja päättyy kaksitoista viikkoa synnytyksen jälkeen. Jos vakuutettu ei ole käynyt jälkitarkastuksessa sanottuna aikana, voidaan mainittu äitiysrahan osa maksaa vain, jos siihen on erityistä syytä. Tarkemmat määräykset jälkitarkastuksesta annetaan asetuksella.

31 §. Terveydentilan selvittämistä ja työkyvyn arvioimista varten vakuutettu on velvollinen kansaneläkelaitoksen, sairausvakuutuksen aluetoimiston tai sairausvakuutustoimikunnan määräyksestä käymään sairausvakuutusrahaston kustannuksella tutkittavana määrätyn lääkärin luona taikka määrätystä sairaanhoito- tai tutkimuslaitoksessa.

Jos vakuutettu ei noudata 1 momentin nojalla annettua määräystä, voidaan korvaus evätä joko kokonaan tai osaksi.

54 §. Asianomainen, joka on tyytymätön sairausvakuutuslautakunnan päätökseen, mikäli se koskee oikeutta tämän lain mukaiseen etuuteen tai päivärahan tai äitiysrahan määrää, saa hakea siihen muutosta tarkastuslautakunnalta 53 §:n 1 momentissa säädetyssä ajassa ja tavalla.

56 §. Jos sairausvakuutustoimikunnan tämän lain mukaista korvausta koskeva lainvoimainen päätös on perustunut väärään tai puutteelliseen selvitykseen tahi on ilmeisesti lain vastainen, voi sairausvakuutuslautakunta asianomaisen hakemuksesta tai sairausvakuutustoimikunnan esityksestä ja asianomaista kuultuaan poistaa sairausvakuutustoimikunnan päätöksen ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi.

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee soveltuvin osin tarkastuslautakuntaa, jolla on oikeus asianomaisen hakemuksesta poistaa

aikaisempi päätöksensä sekä määrätä asia uudelleen käsiteltäväksi. Sama oikeus on tarkastuslautakunnalla myös sairausvakuutuslautakunnan korvausta koskevassa asiassa antaman päätöksen osalta.

Jos kansaneläkelaitos katsoo sairausvakuutustoimikunnan tai sairausvakuutuslautakunnan päätöksen olevan 1 momentissa mainitulla tavalla virheellinen, on sillä oikeus saattaa asia tarkastuslautakunnan ratkaistavaksi. Tarkastuslautakunnalla on oikeus asianomaista kuultuaan oikaista aikaisempi päätös tai poistaa se ja määrätä asia uudelleen käsiteltäväksi.

Tehtyään 1 momentissa mainitun esityksen sairausvakuutustoimikunta voi, kunnes sairausvakuutuslautakunta on asian ratkaissut, väliaikaisesti keskeyttää korvauksen maksamisen tai suorittaa sen esityksensä mukaisin määrin. Niin ikään voi kansaneläkelaitos 3 momentissa mainitussa tapauksessa, kunnes tarkastuslautakunta on asian ratkaissut, väliaikaisesti määrätä korvauksen maksamisen keskeytettäväksi tai sen suoritettavaksi esityksensä mukaisin määrin.

75 §. -----

Jos vakuutetulle postisiirtoliikkeen välityksellä lähetettävä korvausmäärä olisi enintään yksi markka, ei korvausta makseta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1966.

3. LAKI KUNTIEN YLEISESTÄ KALLEUSLUOKITUKSESTA.

Annettu tammikuun 21 p:nä 1966.

(Suomen as.kok. 14/66)

(Vrt. kunn.as.kok. 1945:280)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Maan eri kuntien välillä todettujen elinkustannusten erojen perusteella toimitetaan kuntien yleinen kalleusluokitus siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Kalleusluokituksen, jossa kunnat jaetaan enintään kolmeen kalleusluokkaan, vahvistaa valtioneuvosto sosiaaliministeriön esityksestä viideksi kalenterivuodeksi kerrallaan.

Erityisen painavista syistä voidaan kalleusluokitusta muuttaa sinä aikana, joksi se on vahvistettu.

3 §. Kalleusluokitusta varten tarpeelliset tiedot elinkustannuksista hankkii samoin kuin tarvittavat tutkimukset ja valmistelutyön suorittaa sosiaaliministeriö tai se tutkimuslaitos tai muu elin, jolle sosiaaliministeriö on uskonut tämän tehtävän.

Kuntien viranomaiset ovat velvolliset pyynnöstä antamaan 1 momentissa tarkoitettuja tietoja sosiaaliministeriölle tai sille elimelle, jolle tietojen hankkiminen on uskottu.

4 §. Kalleusluokitusta ensimmäisen kerran vahvistettaessa voidaan ottaa huomioon ennen tämän lain voimaan tuloa hankitut tiedot ja suoritettut tutkimukset.

5 §. Viranomaisen, jolle muun lain tai asetuksen nojalla on uskottu oikeus kuntien jakamiseen kalleusluokkiin, tulee viimeistään ensimmäisen 2 §:ssä tarkoitetun viisivuotiskauden aikana vahvistaa uusi jaoitus. Yleisestä kalleusluokituksesta älköön tällöin poikettako, elleivät riittävät muut kuin 1 §:ssä tarkoitettuihin elinkustannusten eroihin perustuvat syyt sitä vaadi. Milloin kysymyksessä on ministeriö tai sitä alempi viranomainen, on, jos aiotaan poiketa yleisestä kalleusluokituksesta, alistettava valtioneuvoston yleisistunnossa ratkaistavaksi, onko ja miltä osin esitetty riittäviä syitä tällaiseen poikkeamiseen.

4. ASETUS SAIRAUSVAKUUTUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 21 p:nä 1966.

(Suomen as.-kok. 30/66)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1963:128 ja 1964:134)

Sosiaaliministerin esittelystä kumotaan 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun sairausvakuutusasetuksen (473/63) 5 §:n 4 momentti, muutetaan asetuksen 2 §:n 2 momentti, 5 §:n 1 momentti, 6 §:n 2 momentti, 13 a §, sellaisena kuin se on 6 päivänä marraskuuta 1964 annetussa asetuksessa (538/64), 18 §:n 2 momentti ja 21 §:n 1 momentti sekä lisätään asetuksen 2 §:ään uusi 3 ja 4 momentti, 18 §:ään uusi 3 momentti ja 21 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

2 §.

Sairausvakuutuslain 8 §:n 1 momentissa mainitut lääkärin samalla kertaa määräämät tutkimukset korvataan tämän määräyksen perusteella, sikäli kuin ne koskevat vakuutetun terveydentilan selvittämistä määräyksen antamisen ajankohtana.

Lääkärin samalla kertaa määräämä hoito tai hoidon vaikutuksen seuraamiseksi välttämätön tutkimus korvataan tämän määräyksen perusteella enintään viideltätoista hoito- tai tutkimuskerralta, sikäli kuin hoito on annettu tai tutkimus on suoritettu kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisestä hoito- tai tutkimuskerrasta lukien. Hoito- ja tutkimuskerralla tarkoitetaan yhden päivän aikana suoritettuja hoito- ja tutkimustoimenpiteitä.

Mikäli ei muuta näytetä, katsotaan, jos vakuutettu on lääkärin määräyksestä otettu sairaanhoitolaitoksen vuodeosastolle, ne tutkimukset ja hoitotoimenpiteet, jotka on suoritettu viikon kuluessa ensimmäisestä tutkimus- tai hoitotoimenpiteestä lukien, korvausta laskettaessa samalla kertaa määräytyiksi.

5 §. Sairausvakuutuslaissa tarkoitettuna asianmukaisen ammattikoulutuksen saaneena henkilönä pidetään sitä, jonka lääkintöhallitus on sairaanhoitajana, kättilönä tai lääkintävoimistelijana merkinnyt sairaanhoitotoimen harjoittajista pitämäänsä luetteloon.

6 §.

Fysikaalisen hoidon aiheuttamista kustannuksista taikka, jos ne ylittävät sosiaaliministeriön vahvistaman taksan, tämän mukaisista määristä korvataan kolme neljännestä siltä osin kuin kustannukset tai taksan mukaiset määrät ylittävät kuusi markkaa hoitomääräystä kohti. Saman lääkärinmääräyksen perusteella korvataan fysikaalista hoitoa kuitenkin enintään viideltätoista hoitokerralta, sikäli kuin hoito on annettu kolmen kuukauden kuluessa ensimmäisestä hoitokerrasta lukien.

13 a §. Väestörekisterin pitäjän tulee toimittaa kultakin viikolta viimeistään seuraavan viikon toisena arkipäivänä tiedot väestörekisteriin merkittäviksi ilmoitetuista muutoksista kansaneläkelaitoksen vahvistamalla lomakkeella sille sairausvakuutustoimistolle, jonka piiriin kuuluvassa kunnassa ilmoitettava henkilö väestörekisterin mukaan asuu tai on asunut.

18 §.

Vakuutetulla on oikeus nostaa äitiysrahan ensimmäinen kolmannes kahdeksantenatoista arkipäivänä ennen laskettua synnytysaikaa, toinen kolmannes hänen toimitettuaan sairausvakuutustoimistoon todistuksen synnytyksestä ja kolmas kolmannes hänen toimitettuaan sairausvakuutustoimistoon jälkitarkastuksesta todistuksen.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa on säädetty, on sairausvakuutustoimikunnalla oikeus, jos raskaus on päätynyt aikaisemmin kuin kahdeksantenatoista arkipäivänä ennen laskettua synnytysaikaa, suorittaa äitiysrahan ensimmäinen ja toinen kolmannes vakuutetun toimitettua sairausvakuutustoimistoon todistuksen raskauden päättymisestä.

21 §. Jos vakuutettu on määrätty sairausvakuutuslain 31 §:n 1 momentin mukaisesti tutkimukseen, on hänellä oikeus saada kotipaikkakuntansa sairausvakuutustoimikunnalta korvaus tutkimuksesta aiheutuneista kustannuksista ja matkakustannuksista sekä matkapäivärahaa.

Sairausvakuutustoimikunnan on ennen 1 momentissa mainitun määräyksen antamista kuultava asiassa asianomaista asiantuntijalääkäreä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1966.

5. ASETUS KANSAKOULUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 21 p:nä 1966.
(Suomen as.kok. 38/66)
(Vrt. kunn.as.-kok. 1958:103)

Opetusministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun kansakouluasetuksen (321/58) 151 §: sekä 153 §:n 1 ja 3 momentti sekä lisätään 50 §:ään uusi 3 momentti ja 188 §:n 1 momenttiin uusi 16 a kohta seuraavasti:

50 §. - - - - -

Kansakoululain 86 §:n 2 momentissa tarkoitettua suostumusta kunnan on haettava kirjallisesti kouluhallitukselta. Hakemus, johon tulee sisältyä yksityiskohtainen selvitys siitä, mihin sanotussa lain kohdassa mainittuun tarkoitukseen koulurakennusta käytetään, sekä kouluhallituksen tarpeelliseksi katsoma muu selvitys, on toimitettava kansakouluntarkastajalle, jonka on lähetettävä se lausuntoineen kouluhallitukselle.

151 §. Jos koulussa on kaksi tai useampia opettajan virkoja, joista yksi voidaan lakkauttaa, on ensi sijassa lakkautettava avoin virka tai, jollei sellaista ole, se virka, jonka haltija ilmoittaa suostuvansa viran lakkauttamiseen, sen jälkeen koepalvelusta suorittavan tai, jos heitä on useampia, viimeksi palvelukseen määrätyn opettajan virka, sekä sen jälkeen viimeksi nimitetyn opettajan virka. Jos näin menetellen yksiopettajaiseksi kouluksi muuttuneeseen kouluun jäisi sellainen viranhaltija, jolla olisi vain alakansakoulunopettajan tai 124 §:n 2 momentissa tarkoitettu kelpoisuus tai kaksi- tai useampiopettajaiseen kouluun vain samaan sukupuoleen kuuluvia opettajia, on edellä säädetystä lakkauttamisjärjestyksestä poiketen lakkautettava lähinnä seuraava virka.

Ennenkuin kunnallisvaltuusto päättää lakkauttaa opettajan tai asuntolanhoitajan viran, sen on kansakoululautakunnalle tai, ellei sellaista ole, johtokunnalle varattava tilaisuus antaa asiasta lausunto, mikäli tämä ei ole lakkautusesitystä tehnyt.

Päätös vakinaisesti täytetyn viran lakkauttamisesta on alistettava kouluhallituksen vahvistettavaksi.

Päätös viran lakkauttamisesta tulee voimaan 1 päivänä elokuuta sen jälkeen kun se on saanut lainvoiman.

153 §. Viranhaltijan, jonka virka on lakkautettu, siirtää kunnallis- hallitus toiseen virkaan samassa kunnassa.

 Viranhaltijaa ei saa siirtää sellaiseen virkaan, jonka kelpoi- suusehtoja hän ei täytä. Kuitenkin voidaan viranhaltija, jolla on 124 §:n 2 momentissa tarkoitettu kelpoisuus, siirtää kaksi- tai useampiopettajaisen varsinaisen kansakoulun opettajan virkaan sen estämättä, ettei virkaan ole yhdistetty velvollisuutta opettaa pää- asiallisesti varsinaisen kansakoulun ensimmäisen, toisen ja kolman- nen vuosiluokan oppilaita.

188 §. Kansakouluntarkastajan tulee, pyrkien hyvään yhteisymmärryk- seen kuntien ja opettajien kanssa, valvoa ja edistää piirinsä kansa- koulutointa ja tässä tarkoituksessa:

 16 a) kouluhallitukselle viipymättä ilmoittaa kansakoulun käy- töstä vapautuneet koulurakennukset ja ne syyt, joiden vuoksi raken- nuksia ei voida käyttää koulun tarpeisiin; tarkastajan on samoin viipymättä ilmoitettava kouluhallitukselle kansakoululain 86 §:n 2 momentissa tarkoitettun koulurakennuksen omistusoikeuden luovutta- misesta tai kunnossapidon laiminlyömisestä; jos koulurakennusta käytetään muuhun kuin kouluhallituksen suostumuksessa edellytettyyn tarkoitukseen, on tarkastajan siitkin viipymättä ilmoitettava koulu- hallitukselle; sekä

**6. TAKSA, JONKA MUKAAN HELSINGIN KAUPUNGILLE
KANNETAAN MAKSU KIINTEISTÖVIRASTON KAUPUNKI-
MITTAUSOSASTON SUORITTAMISTA ERÄISTÄ TEHTÄ-
VISTÄ.**

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 26 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1954:110 ja 1960:64)

1 §. Rakennuslupahakemusta tai rakennusasetuksen (266/59) 50 §:ssä tarkoitettua lupahakemusta varten laaditusta muusta kartasta kuin tonttikartasta suoritetaan 25 markkaa.

Milloin kartan käsittämälle alueelle ei ole annettu alueen käyttöä ja rakentamista koskevia, karttaan merkittäviä yksityiskohtaisia määräyksiä, suoritetaan kartasta 15 markkaa.

2 §. Ennestään valmiina olevan läpikuultavan kartan valojäljennöksestä suoritetaan, kartan koon ollessa A 0 tai sitä suurempi kymmenen markkaa neliömetriltä, A 1 viisi markkaa, A 2 kolme markkaa ja A 3 tai sitä pienempi kaksi markkaa. Kuultojäljennöksestä suoritetaan maksu kolminkertaisena.

3 §. Muiden kuin 1 §:ssä tarkoitettujen karttojen laatimisesta, josta maksua ei ole erikseen määrätty, ja muista kuin 2 §:ssä tarkoitetuista jäljennöksistä sekä kiinteistöviraston kaupunkimittausosaston antamista todistuksista suoritetaan korvaus tehtävästä aiheutuneiden todellisten kustannusten mukaisesti. Samoilla perusteilla suoritetaan korvaus myös silloin, kun 1 ja 2 §:ssä tarkoitettu maksu osoittautuu suoritettuun tehtävään nähden kohtuuttoman alhaiseksi tai korkeaksi.

**7. KADUN JA VIEMÄRIN KESKIMÄÄRÄISTEN RAKENNUS-
KUSTANNUSTEN VAHVISTAMINEN.**

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 26 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:31)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, rakennuslain
89 §:n ja 91 §:n 3 momentin perusteella, vahvistaa kadun ja viemä-
rin keskimääräiset rakentamiskustannukset seuraaviksi:

Sorapäälysteisen kadun keskimääräiset rakentamis- kustannukset neliometriä kohden.....	28,03	mk
Kestopäälysteisen kadun keskimääräiset rakenta- miskustannukset neliometriä kohden	39,57	"
300 mm:n läpimittaisen viemärin keskimääräiset rakentamiskustannukset metriä kohden	166,06	"

**8. ASETUS HELSINGIN KAUPUNGIN VAPAAVARASTON
KÄYTTÄMISESTÄ KANNETTAVISTA MAKSUISTA ANNETUN
ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.**

Annettu tammikuun 28 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 41/66)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:73)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan Helsingin kaupungin vapaavaraston käyttämisestä kannettavista maksuista 12 päivänä kesäkuuta 1964 annetun asetuksen (330/64) 4 §:n 1 ja 2 momentti seuraavasti:

4 §. Tavaraa varastoon otettaessa tai varastosta luovutettaessa kannetaan työmaksuna 5 markkaa 60 penniä tonnilta tai tunnilta, kuitenkin siten, että vähin maksu on 3 markkaa.

Jos tavaran vastaanottoon sisältyy kuljetusneuvon purkaus tai luovuttamiseen sen kuormaus, on työmaksu 7 markkaa tonnilta tai tunnilta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1966.

9. MIELISAIRAANHOITOLAITOSTEN PÄIVÄMAKSU.

Sisäasiainministeriön päätös helmikuun 9 piltä 1966.
(Suomen as. -kok. 73/66)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:82)

Sisäasiainministeriö on muuttanut mielisairaanhoitolaitosten päivämaksuista 30 päivänä toukokuuta 1956 antamansa päätöksen (324/56) 1 §:n näin kuuluvaksi:

- 1 §. Kunnallisessa, valtionapua saavassa mielisairaanhoitolaitoksessa hoidettavan potilaan on suoritettava seuraavat päivämaksut:
- A-luokkaan kuuluvassa mielisairaanhoitolaitoksessa:
I luokassa, sairaansijasta 4 markkaa 50 penniä; ja
II luokassa, sairaansijasta 2 markkaa 50 penniä, kuitenkin puolipäivähoidosta ja lapsilta, jotka eivät ole täyttäneet viittätoista vuotta, ainoastaan 1 markka 50 penniä.
- B-luokkaan kuuluvassa mielisairaanhoitolaitoksessa:
sairaus sijasta 2 markkaa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1966.

10. TAKSA, JONKA MUKAAN HELSINGIN KAUPUNGIN SATA-
MAPALVELUSKUNTA ON OIKEUTETTU KANTAMAAN KOR-
VAUSTA LUOTSUKSISTA YM. SIVUTEHTÄVISTÄ.

Satamalautakunnan vahvistama helmikuun 14 p:nä 1966.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1964:57)

Taksa I

Satamapalveluskuntaan kuuluvat Helsingin kaupungin satama-alueella luotsauksia suorittamaan hyväksytyt henkilöt ovat oikeutettuja kantamaan toimittamistaan luotsauksista palkkiota alla olevan taksan mukaan:

Aluksen vetomäärä nettorek. tonnia	Maksu mk	Aluksen vetomäärä nettorek. tonnia	Maksu mk
alle 500	15,-	2 000 - 3 000	28,-
500 - 1 000	17,-	3 000 - 4 000	35,-
1 000 - 1 500	21,-	4 000 - 5 000	42,-
1 500 - 2 000	24,-	yli 5 000	50,-

Milloin luotsi on tilattu määrätyksi kellonlyönniksi, mutta luotsaus ei ala puolen tunnin kuluttua siitä, on odotusajalta suoritettava 7 markkaa jokaiselta tämän puolen tunnin jälkeen alkavalta tunnilta.

Taksa II

Satamapalveluskuntaan kuuluvat ovat oikeutetut kantamaan palkkiota aluksen köysien vastaanotosta, kiinnittämisestä ja irroittamisesta alla olevan taksan mukaan.

Aluksen vetomäärä nettorek. tonnia	Maksu mk	Aluksen vetomäärä nettorek. tonnia	Maksu mk
alle 500	3,-	2 000 - 2 500	5,50
500 - 1 000	4,-	2 500 - 3 000	6,50
1 000 - 1 500	4,50	3 000 - 3 500	7,-
1 500 - 2 000	5,-	yli 3 500	8,-

Käytettäessä satamapalveluskuntaa tässä mainittuihin tehtäviin, on taksan mukainen maksu suoritettava kullekin työhön osallistuneelle aluksen nettovetomäärän mukaan vähintään seuraavasti: alle 500

tonnia 1 miehelle; 500 - 1 000 tonnia 2 miehelle; 1 000 - 1 500 tonnia 3 miehelle ja yli 1 500 tonnia 4 miehelle.

Mikäli vahdissa olevia miehiä ei ole riittävästi käytettävissä, josta syystä työhön joudutaan kutsumaan vapaana olevia eikä työtä päästä aloittamaan ennakkoon ilmoitettuna aikana, maksetaan vapaa-
vahdista kutsutuille odotusajan palkkana 7 markkaa jokaiselta tämän
määräajan jälkeen alkavalta tunnilta.

Kun satamapalvelushenkilökuntaan kuuluvat joutuvat poistamaan
jäitä laivan ja laiturin välistä kiinnityksen yhteydessä, maksetaan sii-
tä erillisenä palkkiona 5 markkaa kullekin tähän työhön osallistuvalla.

Tämä taksa tulee voimaan maaliskuun 1 päivänä 1966.

11. HELSINGIN KAUPUNGINORKESTERIN JÄRJESTYSSÄÄNNÖN MUUTOS.

Musiikkilautakunnan vahvistama helmikuun 22 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1951:44)

Musiikkilautakunta päätti mainittuna päivänä muuttaa 2.6.1937 vahvistamansa ja 23.2.1951 muuttamansa Helsingin kaupunginorkesterin järjestyssäännön 2, 3 ja 6 §:t seuraavasti:

2 §. Kunkin kalenterivuoden alussa valitsevat orkesterin jäsenet keskuudestaan luottamusmiehistönsä, nk. valtuuskunnan, johon kuuluu kolme varsinaista ja kaksi varajäsentä ja jonka tehtävänä on tarpeen tullen edustaa orkesterin jäsenistöä, sovitella orkesterin jäsenten keskuudessa ilmenevät erimielisyydet ja olla välittävänä elimenä musiikkilautakunnan ja orkesterin jäsenten kesken.

Jos valtuuskunnassa ilmaantuu eriäviä mielipiteitä, on enemmistön mielipide ratkaiseva.

Valtuuskunnan jäsenten vaalista on musiikkilautakunnalle viipymättä ilmoitettava.

3 §. Kaupunginorkesterin jäsenet ovat velvolliset osallistumaan niihin harjoituksiin ja esiintymistilaisuuksiin, joita musiikkilautakunta toimeenpanee tahi joihin orkesteri tai sen osa annetaan käytettäväksi sekä tällöin noudattamaan niitä ohjeita, joita asianomaiset johtajat tahi heidän sijaisensa taiteellisessa suhteessa antavat.

6 §. Sairaustapauksissa on, jos järjestysmies sitä vaatii, lääkärintodistus heti hankittava. Jos sairaus kestää kolmea päivää kauemmin, on lääkärintodistus sairausloma-anomuksineen viipymättä toimitettava orkesterin toimistoon.

12. KAUPUNGIN SAIRAALOIDEN JOHTAVIEN YLILÄÄKÄREI-
DEN JOHTAJANPALKKIÖDEN TARKISTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 23 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1961:89)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa Marian, Auroran, Kivelän ja Nikkilän sairaaloiden sekä Koskelan sairaskodin johtavien ylilääkärien johtajanpalkkion 400 mk:ksi, Malmin sairaalan johtavan ylilääkäriin johtajanpalkkion 320 mk:ksi sekä tuberkuloosi- ja mielisairaanhuoltopiirien johtajina toimivien ylilääkärien johtajanpalkkion 470 mk:ksi kuukaudelta, 1.2.1966 alkaen.

13. HELSINGIN MAISTRAATIN KOKOONPANO JA TOIMINTA.

Korkeimman oikeuden päätös helmikuun 23 p:ltä 1966.
(Suomen as. -kok. 126/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1951:31)

Helsingin kaupunginvaltuuston esityksestä Korkein oikeus on, kumoten Helsingin maistraatin kokoonpanosta ja toiminnasta aikaisemmin antamansa määräykset, päättänyt:

1 §. Helsingin maistraatissa on kunnallispormestari, vanhempi oikeusneuvosmies, nuorempi oikeusneuvosmies ja kaksi kunnallisneuvosmiestä.

2 §. Maistraatin apuna on maistraatinsihteeri, maistraatinnotaari, ensimmäinen julkinen notaari, toinen julkinen notaari, ulosottotoimen tarkkaaja, arkistonhoitaja, kirjaaja ja apulaiskirjaaja sekä tarpeellinen määrä toimistoapulaisia ja kaupunginpalvelijoita.

Maistraatinsihteerillä ja maistraatinnotaarilla tulee olla tuomarinvirkaa varten säädetyt opinnäytteet. Julkisen notaarin pätevyysvaatimuksista on säädetty erikseen.

Maistraatilla on tarvittaessa oikeus tilapäisesti tai määrääjäksi määrätä maistraatinnotaari tai muu pätevä henkilö hoitamaan määrättyjä oikeusneuvosmiehille ja maistraatin sihteerille kuuluvia tehtäviä.

3 §. Maistraatti, jossa puhetta johtaa kunnallispormestari tai hänen esteellisenä tai estyneenä ollessaan vanhempi oikeusneuvosmies, käsittelee ja toimittaa maistraatille julkisena hallintoviranomaisena sekä talous- ja järjestysasioiden tuomioistuimena kuuluvat asiat ja tehtävät.

4 §. Kunnallispormestarin tehtävänä on valvoa:

- 1) että maistraatin jäsenet ja sen muut viranhaltijat täyttävät virkavelvollisuutensa; ja
- 2) että maistraatin työjärjestyksen määräyksiä noudatetaan.

5 §. Kunnallispormestarilla ja neuvosmiehillä on oikeus saada heille kaupungin virkasäännön mukaan kuuluvan vuosiloman lisäksi vuosittain aikana, jolloin virkasäännön mukaan vuosilomaa ei yleensä ole annettava, kaksi viikkoa lisälomaa, mikäli he itse palkkaavat maistraatin hyväksymän viransijaisen.

Kunnallispuormestarille ja vanhemmalle oikeusneuvosmiehelle
älkoon myönnettäkö samanaikaisesti lomaa.

6 §. Mikäli ei toisin ole säädetty eikä määrätty, maistraatin jäsenet ja sen muut viranhaltijat ovat kaupungin virkasäännön alaisia.

7 §. Maistraatin työjärjestyksessä, jonka Uudenmaan lääninhallitus maistraatin esityksestä vahvistaa, annetaan ne lisämääräykset maistraatin jäsenten ja viranhaltijain tehtävistä, jotka sen johdosta, mitä edellä on määrätty, havaitaan tarpeellisiksi, sekä tarkemmat määräykset maistraatin istuntopäivistä ja istuntojen alkamisajasta.

14. AMMATTIKOULUJEN REHTORIEN PALKKIÖIDEN JA OPETUSVELVOLLISUUDEN VAHVISTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 23 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:84)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että muissa ammattikouluissa kuin teknillisessä, talous- ja ompelualan sekä Pohjois-Haagan ammattikouluissa säilytetään tähänastinen rehtori-järjestelmä, jolloin rehtorina toimivalle koulun ammattiaineiden, yleisaineiden tai ammatinopettajan vakinaisessa tahi tilapäisessä virassa olevalle suoritetaan rehtorin tehtävien hoitamisesta palkkaluokan korotusta seuraavasti:

koulun oppilasmäärän ollessa	1-	100 on	korotus	yksi	palkkaluokka	
"	"	"	101-	400 "	"	kaksi palkkaluokkaa
"	"	"	401-	700 "	"	kolme "
"	"	"	701-1	200 "	"	neljä "
"	"	"	1 201-	"	"	viisi "

määrätä, että mikäli koulun vakinaisena tai sivutoimisena rehtorina on diplomi-insinöörin tutkinnon suorittanut henkilö, palkkaus suoritetaan vielä yhtä korkeamman palkkaluokan mukaan.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti kaikkien ammattioppilaitosten rehtorien osalta,

että rehtorin opetusvelvollisuutta vähennetään rehtorin tehtävien hoitamisen takia 1-4 luokkaisessa koulussa 4 viikkotuntia ja lisäksi seuraavien luokkien osalta puoli viikkotuntia luokkaa kohden siten, että luokkien luku määritellään samoin kuin ammattikasvatushallitus määrittelee ne valtionavustusta myöntäessään suurimman mahdollisen vähennyksen ollessa koko opetusvelvollisuutta vastaava, että rehtorilla on oikeus pitää ylitunteja enintään 6 viikkotuntia yli varsinaiseen virkaansa kuuluvan opetusvelvollisuuden ns. rehtorin tuntien sisältyessä tähän tuntimäärään,

että rehtorin opetuksenkuunteluvelvollisuus määräytyy ammattikasvatushallituksen antamien, kulloinkin voimassa olevien ohjeiden mukaan sekä

että sivutoimisen rehtorin virka-aika on vähintään hänen opetusvelvollisuuden vähennystään vastaava tuntimäärä viikossa.

Lisäksi kaupunginvaltuusto päätti,

että kaupungin ammattioppilaitoksissa otetaan 1. 8. 1966 lukien käytäntöön vararehtorijärjestelmä siten, että kunkin ammattikoulun vakinaisista tai tilapäisistä opettajista valitaan samalla tavoin kuin sivutoiminen rehtorikin neljäksi vuodeksi kerrallaan sivutoiminen vararehtori, jolle korvaus tämän tehtävän hoitamisesta annetaan opetusvelvollisuuden vähennyksenä, jolloin vähennys on riippuvainen koulun luokkaluvusta seuraavasti:

koulun luokkien määrän ollessa	1- 4	on vähennys	0	viikkotuntia
"	"	"	"	"
"	"	"	5-10	1 viikkotunti
"	"	"	11-20	2 viikkotuntia
"	"	"	21-30	3 "
"	"	"	31-40	4 "
"	"	"	41-45	5 "
"	"	"	46-50	6 "
"	"	"	51-55	7 "
"	"	"	56-60	8 "
"	"	"	61-65	9 "
"	"	"	66-70	10 "

että luokkien luku määritellään tätä vähennystä laskettaessa samoin kuin rehtorin opetusvelvollisuuden vähennystä laskettaessa, että milloin ammattikouluun on valittava kurssitoiminnan johtaja, sellaiseksi valitaan neljäksi vuodeksi kerrallaan koulun rehtori, vararehtori tahi joku muu koulun vakinainen tahi tilapäinen opettaja, jolle palkkio tästä tehtävästä annetaan ainoastaan opetusvelvollisuuden vähennyksenä siten, että se riippuu vuoden aikana pidettyjen kurssien kokonaismäärästä seuraavasti:

kurssin lukumäärän ollessa	1- 6	on vähennys	1	viikkotunti
"	"	"	"	"
"	"	"	7-18	2 viikkotuntia
"	"	"	19-34	3 "
"	"	"	35-52	4 "
"	"	"	53-70	5 "
"	"	"	71-90	6 "
"	"	"	91-110	7 "
"	"	"	111-130	8 "

sekä

että edellä mainittua kurssitoiminnan johtajan opetusvelvollisuuden vähennystä laskettaessa katsotaan uusi, ennestään kurssiohjelmaan sisällytämätön kurssi kahdeksi kurssiksi.

15. LAKI KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 11 p:nä 1966.
(Suomen as.-kok. 147/66)
(Vrt. kunn.as.-kok. 1957:64 ja 1964:91)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun lain (248/57) 6 §, 35 §:n 1 momentti ja 38 §:n 1 ja 3 momentti, 1 momentti sellaisena kuin se on 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa laissa (394/64), ja 40 §:n 4 momentti näin kuuluviksi:

6 §. Viranhaltija saa kalliinpaikanlisää ja syrjäseutulisiä samojen perusteiden mukaan kuin valtion peruspalkkaisen viran tai toimen haltija.

35 §. Maalaiskunta on velvollinen antamaan perheelliselle opettajanviran haltijalle kolme huonetta ja keittiön sekä perheettömälle kaksi huonetta ja keittiön käsittävän asunnon. Jos saman koulun opettajat ovat naimisissa keskenään, on kunta velvollinen antamaan heille yhteisesti vain yhden perheellisen opettajan asunnon. Erityisestä syystä valtioneuvosto voi maalaiskunnan hakemuksesta sen mukaan, kuin asetuksella tarkemmin säädetään, vapauttaa kunnan kokonaan tai osittain velvollisuudesta antaa asuntoja opettajanviran haltijoille. Oppilasaruntolan hoitajalle on annettava vähintään yhden huoneen asunto.

38 §. Kansakoululaitoksen virkaa väliaikaisesti hoitamaan määrätyllä on oikeus saada palkkausta samojen perusteiden mukaan, kuin sitä 2, 3, 4, 6, 7, 8 ja 9 §:n nojalla suoritetaan vakinaiselle viranhaltijalle. Palkkausta virantoimituksen keskeytyksen ajalta suoritetaan hänelle 10 ja 11 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaan. Jos väliaikaisella viranhoitajalla ei ole virkaa varten säädettyä kelpoisuutta, saa hän varsinaisen palkkauksen ja ylituntipalkkion kymmenellä prosentilla vähennettynä. Niille säädettyä kelpoisuutta vailla oleville väliaikaisille viranhoitajille, joilla on opetusministeriön määräämä kelpoisuus, suoritetaan kuitenkin varsinainen palkkaus ja ylituntipalkkio heinäkuun 1969 loppuun asti vähentämättömänä. Väliaikaisella

viranhoitajalla on sama oikeus luontoisetuihin kuin vakinaisella viranhaltijalla, ja hän on velvollinen suorittamaan niistä korvausta, niin kuin 36 §:ssä on säädetty.

 Viransijainen saa, jollei 13 §:n 1 momentin nojalla muuta ole sovittu, saman palkkauksen, johon väliaikainen viranhoitaja 1 momentin mukaan on oikeutettu, ei kuitenkaan palkkausta virantöimituksen keskeytyksen ajalta. Palkkaus viransijaiselle maksetaan kuukausittain jälkikäteen. Viransijaisen luontoiseduista säädetään asetuksella.

40 §. -----
 Valtioneuvosto määrää ne perusteet, joiden mukaan opettajanviran haltija saa opetusvelvollisuuteensa lukea kansakoululain (247/57) 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua nuorisotyötä sekä muita luokan ulkopuolella suoritettavia tehtäviä. Valtioneuvosto määrää niin ikään ne perusteet, joiden mukaan tuntiopettajalle suoritetaan palkkiota ammatinvalinnanohjauksen yhdysopettajan ja kansalaiskouluja korvaavan kurssin johtajan tehtävistä. Keskkoulun lehtorille ja tuntiopettajalle luokan ulkopuolella suoritettujen tehtävien korvauserusteiden osalta on noudatettava, mitä niistä valtion keskikouluissa on voimassa. Kokeilutoiminnasta johtuvista lisätehtävien korvauserusteista päättää opetusministeriö.

 Milloin tämän lain mukainen syrjäseutulisiä on pienempi kuin asianomaiselle välittömästi ennen tämän lain voimaan tuloa maksettava syrjäseutulisiä, suoritetaan aikaisemman lain ja tämän lain mukaisten syrjäseutulisien erotus tai, jos syrjäseutulisiä ei tämän lain mukaan paikkakunnalla lainkaan suoriteta, aikaisemman syrjäseutulisän määrä suuruudeltaan muuttumattomana henkilökohtaisena lisäpalkkiona. Mikäli henkilökohtaisen lisäpalkkion määräksi tulisi vähemmän kuin 24 markkaa vuodessa, ei palkkiota suoriteta.

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1966.

16. KAUPUNGIN ELINTEN VUOSIKERTOMUSTEN PAINATTAMISESTA TEHTYJEN KAUPUNGINVALTUUSTON ERÄIDEN PÄÄTÖSTEN KUMOAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 23 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as-kok. 1938:33)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kumota 21.11.1916 tekemänsä päätöksen kaupungin teknillisten laitosten vuosikertomusten julkaisemisesta erillisenä sarjana kaupungin tilastossa sekä muuttaa 27.4.1938 kaupungin opetustilaston julkaisemisen uudelleen järjestämisestä tekemäänsä päätöstä siten, että julkaisu "Helsingin kaupungin tilastot VI, opetuslaitokset - undervisningsväsen" laaditaan suomen- ja ruotsinkielellä, kuitenkin niin, että julkaisussa vain lyhyesti selostetaan suomenkielisten kansakoulujen ja suomenkielisen työväenopiston toimintaa ruotsiksi sekä ruotsinkielisten kansakoulujen ja ruotsinkielisen työväenopiston toimintaa suomeksi.

17. KANSAKOULUNOPETTAJIEN ELÄKKEET.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 23 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1963:125)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä seuraavaa:

1) Niiden eläkkeellä olevien kansakoulunopettajien kohdalla, joille valtion eläke suoritetaan uuden palkkauslain perusteella, määräytyy Helsingin kaupungin maksama eläke, lukuun ottamatta niitä eläkkeitä, joiden laskentaperuste on määrätty kaupunginvaltuuston 30.10.1963 tekemän päätöksen mukaisesti, voimassa olevan kansakoulun ohjesäännön perusteella siten, että kaupunki maksaa valtion eläkkeestä lasketun 32 %:n tai 39 %:n suuruisen eläkkeen jäljempänä olevien kohtien 2) - 8) mukaisesti.

2) Edellä tarkoitettu periaate toteutetaan siten, että ennen 1.8.1958 eläkkeelle siirtyneen poika- ja sekaluokan III-VIII opettajan eläke muodostuu seuraavasti: Kun valtion eläke on kuukaudelta 616 mk, on kunnan eläke 32 % tästä eli nyt 197,20 mk, minkä lisäksi tähän ryhmään kuuluville eläkkeellä oleville suoritetaan henkilökohtaisena eläkkeen lisänä heidän aikaisemmin saamansa kokonaiseläkkeen, 826 mk:n, ja heidän tämän päätöksen perusteella saamansa kokonaiseläkkeen, 813,20 mk:n, erotus eli 12,80 mk. Henkilökohtaista eläkkeen lisää korotetaan samassa suhteessa kuin valtion suorittamia eläkkeitä tarkistetaan mahdollisten yleiskorotusten perusteella.

3) Ennen 1.8.1958 eläkkeelle siirtyneen tyttöluokan III-VIII opettajan eläke määräytyy seuraavasti: Kun valtion eläke on 616 mk kuukaudelta, on kunnan eläke 32 % tästä eli nyt 197,20 mk ja kokonaiseläke 813,20 mk.

4) Sellaisen ennen 1.8.1958 eläkkeelle siirtyneen alakansakoulunopettajan, jonka pätevyys on eläkkeelle siirryttäessä vastannut yläkansakoulunopettajan pätevyyttä ja jolle valtio suorittaa valtion eläkkeen 616 mk:n suuruisena kuukaudelta, eläke määräytyy seuraavasti: Kun valtion eläke on 616 mk, on kunnan eläke 32 % tästä eli nyt 197,20 mk ja kokonaiseläke 813,20 mk.

5) Ennen 1.8.1958 eläkkeelle siirtyneen alakansakoulunopettajan eläke määräytyy seuraavasti: Kun valtion eläke on 503 mk kuukaudelta, on kunnan eläke 39 % tästä eli nyt 196,20 mk, jolloin eläke on yhteensä 699,20 mk. Tämän lisäksi hänelle suoritetaan henki-

lökohtaisena eläkkeen lisänä hänen nykyisin saamansa eläkkeen, 716,50 mk:n, ja hänen uuden palkkauslain perusteella saamansa eläkkeen, 699,20 mk:n, erotus eli 17,30 mk. Henkilökohtaista eläkkeen lisää korotetaan samassa suhteessa kuin valtion suorittamia eläkkeitä tarkistetaan mahdollisten yleiskorotusten perusteella.

6) Vanhan palkkauksen perusteella 1.8.1958 jälkeen eläkkeelle siirtyneen poika- ja sekaluokan III-VIII opettajan eläke tarkistetaan edellä olevan 2) kohdan mukaisesti sen jälkeen, kun asianomainen on siirtynyt uuden palkkauslain mukaiseen valtion eläkkeeseen, tyttöluokan III-VIII opettajan eläke vastaavasti 3) kohdan mukaisesti ja alakansakoulunopettajan taas 4) tai 5) kohdan mukaisesti hänen pätevydestään riippuen.

7) Mahdolliset osaeläkkeet tarkistetaan 1) - 6) ja 9) kohdassa ilmaistujen periaatteiden mukaisesti, kuitenkin osaeläkkeen edellyttämässä suhteessa.

8) Helsingin Opettajayhdistys r.y:tä ja Finlands svenska folkskolläraförbundet r.f:ää pyydetään puolestaan kehottamaan edellä 6) kohdassa mainittuja eläkkeellä olevia opettajia siirtymään välittömästi ensimmäisen tilaisuuden tultua uuden palkkauslain mukaiseen valtion eläkkeeseen.

9) Edellä 2) - 5) kohdassa mainittujen opettajien eläkkeet tarkistetaan sanotuissa kohdissa mainittujen periaatteiden mukaisesti 1.6.1965 alkaen sekä 6) kohdassa mainittujen siinä tarkoitettusta siirtymisajankohdasta lukien.

18. KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN JA TOIMIHENKILÖIDEN
PALKKOJEN JA ERÄIDEN ETUISUUKSIEN TARKISTAMINEN
SEKÄ VIRKASÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 23 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:26)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että viranhalti-
jain ja toimihenkilöiden palkkoja ja eräitä etuisuuksia tarkistetaan
seuraavasti:

A. Viranhaltijat.

1) Viranhaltijain palkkauksessa suoritetaan yleiskorotus siten,
että virkasäännön 21 §:n 1 momentin sisältämä palkkataulukko muu-
tetaan 1.1.1966 alkaen seuraavan taulukon mukaiseksi:

Palkka- luokka	Perus- palkka mk	Peruspalkka ja 1 ikälisää mk	Peruspalkka ja 2 ikälisää mk	Peruspalkka ja 3 ikälisää mk	Peruspalkka ja 4 ikälisää mk
1.	451,80	478,90	510,50	542,10	578,20
2.	471,10	499,40	532,40	565,40	603,10
3.	491,90	521,40	555,80	590,20	629,60
4.	513,70	544,50	580,50	616,50	657,60
5.	535,70	567,80	605,30	642,80	685,70
6.	559,90	593,50	632,70	671,90	716,70
7.	585,—	620,10	661,10	702,10	748,90
8.	611,30	648,—	690,80	733,60	782,50
9.	640,10	678,50	723,30	768,10	819,30
10.	669,—	709,10	755,90	802,70	856,20
11.	697,70	739,60	788,40	837,20	893,—
12.	727,40	771,—	821,90	872,80	931,—
13.	758,60	804,10	857,20	910,30	971,—
14.	791,20	838,70	894,10	949,50	1 012,80
15.	824,60	874,10	931,80	989,50	1 055,50
16.	861,90	913,60	973,90	1 034,20	1 103,20
17.	901,50	955,60	1 018,70	1 081,80	1 153,80
18.	942,30	998,80	1 064,80	1 130,80	1 206,20
19.	988,10	1 047,40	1 116,60	1 185,80	1 264,80
20.	1 039,80	1 102,20	1 175,—	1 247,80	1 331,—
21.	1 094,40	1 160,10	1 236,70	1 313,30	1 400,80
22.	1 154,40	1 223,70	1 304,50	1 385,30	1 477,70
23.	1 220,60	1 293,80	1 379,20	1 464,60	1 562,20
24.	1 294,60	1 372,30	1 462,90	1 553,50	1 657,10
25.	1 376,10	1 458,70	1 555,—	1 651,30	1 761,40
26.	1 469,10	1 557,20	1 660,—	1 762,80	1 880,30
27.	1 567,10	1 661,10	1 770,80	1 880,50	2 005,90
28.	1 672,90	1 773,30	1 890,40	2 007,50	2 141,30
29.	1 787,60	1 894,90	2 020,—	2 145,10	2 288,10
30.	1 907,30	2 021,70	2 155,20	2 288,70	2 441,30
31. ¹⁾	2 036,10	2 158,30	2 300,80	2 443,30	2 606,20
32. ¹⁾	2 172,40	2 302,70	2 454,80	2 606,90	2 780,70
33. ¹⁾	2 316,40	2 455,40	2 617,50	2 779,60	2 964,90
34. ¹⁾	2 485,80	2 634,90	2 808,90	2 982,90	3 181,80
35. ¹⁾	2 684,60	2 845,70	3 033,60	3 221,50	3 436,30
36. ¹⁾	2 919,10	3 094,20	3 298,50	3 502,80	3 736,30
37. ¹⁾	3 192,90	3 384,50	3 608,—	3 831,50	4 086,90
38. ¹⁾	3 525,50	3 737,—	3 983,80	4 230,60	4 512,60

¹⁾ Virkasäännön 21 §:n 3 momentin mukaiset sopimuspalkkaluokat.

2) Niille viranhaltijoille, jotka ovat tulleet kaupungin palvelukseen ennen kaupunginvaltuuston tätä palkkojen yleiskorotuspäätöstä ja joiden palkkaus ei 1) kohdassa edellytetyn yleiskorotuksen johdosta nouse vähintään 5 % ennen korotusta voimassa olleesta palkkauksesta laskettuna, maksetaan henkilökohtaisena palkanlisänä mainitun 5 %:n korotuksen ja yleiskorotuksen välinen erotus kaupunginhallituksen täytäntöönpanopäätöksen yhteydessä annettavien ohjeiden mukaisesti. Tämä henkilökohtainen lisä pienenee ja poistuu, sikäli kuin viranhaltijan palkka uusien ikälisien myöntämisen yhteydessä nousee niin, että em. vähimmäiskorotus yhdessä varsinaisen palkan nousun ja henkilökohtaisen lisän kanssa toteutuu.

3) Virkasuhteeseen perustuvat sopimuspalkat korotetaan 1.1.1966 alkaen 5,5 %.

4) Edellä mainitut korotukset suoritetaan myös ns. vanhan palkkaus- ja eläkejärjestelmän valinneille kansakoulunopettajille.

5) Edellä 1) - 4) kohdassa tarkoitettut korotukset suoritetaan vain kirjallisesta hakemuksesta niille viranhaltijoille, jotka ovat eronneet kaupungin palveluksesta muun syyn kuin eläkkeelle siirtymisen johdosta, ennen kuin kaupunginvaltuusto on tehnyt palkkojen tarkistusta koskevan päätöksen.

6) Kaupungin oman eläkejärjestelmän valinneiden ja sen alaisuuteen muutoin kuuluvien viranhaltijain ja työntekijäin sääntömääräiset eläkkeet, leskieläke- ja kasvatusapuasäännön mukaiset leskieläkkeet ja kasvatusavut tarkistetaan 1.1.1966 lukien edellä olevan mukaisesti, kuitenkin siten, että palkkaluokan mukaisen eläkkeen lisäksi eläkepohjaan sisältyvät sunnuntaityö- ja yötyökorvausosuudet ja muut eläkkeessä huomioon otetut lisät, korvaukset ja palkkiot sekä ylimääräiset eläkkeet korotetaan 5,5 %. Vastaava 5,5 %:n korotus suoritetaan kaupungin maksamille leski- ja orpoeläkekassan peruseläkkeiden lisäeläkkeille.

7) Korotusten myöntäminen palkkioille harkitaan erikseen, kuitenkin siten, ettei tässä tarkoitettuja korotuksia tässä yhteydessä myönnetä kokouspalkkioille, matkustussäännön mukaisille päivärahoille eikä taksoille tai niitä vastaaville korvauksille eikä palkkioille.

8) Viranhaltijain ylityö-, sunnuntaityö-, päivystys- ym. näihin verrattavat korvaukset tarkistetaan 1.1.1966 alkaen.

9) Niiden viranhaltijain, joiden palkkaus määräytyy joko lakisääteisesti tai kaupunginvaltuuston erikseen tekemän päätöksen perusteella valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annettujen säännösten mukaan, palkkojen tarkistukset suoritetaan aikanaan siten kuin valtion virkamiesten.

10) Vuosina 1964 ja 1965 kokeilunluonteisesti käytössä olleen ns. kesätyöaikajärjestelyn osalta kokeilua jatketaan myös vuoden 1966 kesällä ja tätä silmällä pitäen muutetaan kaupunginvaltuuston 12.5.1965 tekemällä päätöksellä virkasäännön 17 §:ään lisätty uusi 8 momentti kuulumaan seuraavasti:

"Kaupunginhallituksella on oikeus määrätä edellä 1 momentissa tarkoitettuna kesäaikana noudatettavaksi toisenlaista työaikaa myös muiden kuin sanotussa momentissa tarkoitettujen viranhaltijoiden osalta, edellyttäen, ettei säännöllisten viikkotuntien yhteismäärä tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettujen viranhaltijoiden kohdalla alita 40 tuntia ja että tällöin mahdollisesti kysymykseen tulevat vapaat kesälauantait lasketaan vuosilomalla oleville viranhaltijoille vuosilomapäiviksi."

Niin ikään virkasäännön 17 §:ään lisätään näin kuuluvat uudet 9 ja 10 momentti:

"Niille viranhaltijoille, joille ei järjestetä edellä 1 ja 8 momentissa tarkoitettua kesätyöaikaa, annetaan ao. viraston tai laitoksen määräämänä aikana, viimeistään seuraavan vuoden huhtikuun loppuun mennessä, ylimääräisiä palkallisia vapaapäiviä seuraavasti:

Jos asianomaisella on oikeus enintään 24 työpäivän tai 1 kuukauden vuosilomaan, 6 työpäivää,

jos asianomaisella on oikeus 30 työpäivän vuosilomaan, 5 työpäivää ja

jos asianomaisella on oikeus useamman kuin 30 työpäivän vuosilomaan, 4 työpäivää.

Työjaksona, jolloin ylimääräinen vapaapäivä annetaan, on säännöllinen työaika vastaavasti lyhyempi."

B. Toimihenkilöt.

(Työsopimussuhteessa kuukausipalkalla työskentelevät.)

1) Toimihenkilöiden kuukausipalkkojen osalta yleiskorotus suoritetaan 1.1.1966 alkaen siten,

a) että, jos palkkaus on määräytynyt viranhaltijain palkkaluokituksen mukaisesti, kuukausipalkkoja korotetaan samalla tavoin kuin viranhaltijoidenkin kohdalla on edellä A. 1) ja 2) kohdassa määrätty,

b) että, milloin palkkaus ei ole määriteltä viranhaltijain palkkaluokituksen mukaisesti, kuukausipalkkaa korotetaan 5,5 %.

2) Toimihenkilöiden eläkkeet tarkistetaan noudattaen soveltuvin osin edellä olevia viranhaltijoita koskevia määräyksiä.

3) Muutoin sovelletaan edellä A. 5), 7), 8) ja 10) kohdassa mainittuja määräyksiä.

C. Osapäivätyötä suorittavat.

Osapäivätyössä oleville korotukset suoritetaan noudattaen soveltuvin osin A. ja B. kohdasta ilmeneviä periaatteita.

19. TYÖEHTOSOPIMUS HELSINGIN KAUPUNGIN JA HELSINGIN KUNNALLISTEN TYÖNTEKIJÄIN JA VIRANHALTIJAIN KESKUSJÄRJESTÖ R.Y:N VÄLILLÄ.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r.y:n allekirjoittama maaliskuun 24 p:nä 1966.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 23 p:nä 1966)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:29)

1 §. Sopimuksen voimassaoloalue.

Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin järjestämissä tuntipalkkaisissa töissä. Sopimus ei kuitenkaan koske

- työaikalain 1 §:n 2 momentissa mainittuja töitä,
- Heinolan sahalla suoritettavia töitä, eikä
- Helsingin kaupungin työtuvilla suoritettavia töitä niiden työntekijäin osalta, jotka on otettu työhön sosiaalihuoltoon liittyvien näkökohtien perusteella.

2 §. Työhön ottaminen ja siitä erottaminen.

1. Työhön ottamisesta ja siitä erottamisesta on voimassa, mitä laeissa ja asetuksissa sekä vahvistetuissa työsäännöissä on säädetty ja määrätty.

Pöytäkirjamerkintä: Työsopimus on yleensä pyrittävä tekemään kirjallisena ja niin tarkasti, että kaikki työsuhteen määrittelyyn vaikuttavat seikat käyvät siitä ilmi. Työsuhteen alkaessa tai muuttuessa toisen luonteiseksi on työsopimukseen tai työhönottoilmoitukseen merkittävä, kuuluuko työntekijä KVTEL:n tai LEL:n alaisuuteen. LEL:n alaisuuteen kuuluvan työsuhteen kesto-aika on pyrittävä määrittelemään niin, ettei työsuhdetta jouduta aiheuttomasti katkaisemaan ja jälleen uudistamaan. Ennen määräajan tai määrätyn työn päättymistä, vähintään kuitenkin kerran vuodessa, on otettava harkittavaksi, voidaanko työsopimus uudistaa toistaiseksi jatkuvan työsuhteen pohjalla ja ao. työntekijä siirtää KVTEL:n alaisuuteen.

2. Irtisanomisaikaa koskevista määräyksistä huolimatta ei työnantaja puolestaan lopeta yhtäjaksoisesti vähintään 3 vuotta jatkunutta työsuhdetta ilmoittamatta siitä työntekijälle vähintään kahta viikkoa ennen sekä, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut 5 vuotta, vähintään kolmea viikkoa, ja jos se on jatkunut 10 vuotta, vähintään neljää viikkoa ennen. Tämä ei kuitenkaan koske niitä tapauksia, joissa työnantajalla lain mukaan on oikeus purkaa työsopimus, tai työ ylivoimaisen tapahtuman takia on kokonaan tai osaksi keskeytettävä.

Jos työntekijöitä joudutaan vähentämään, ei yli kymmenen vuotta palvelleita työntekijöitä irtisanota ilman pakottavaa syytä.

3. Jos työntekijä katsoo tuleensa erotetuksi ilman pätevää syytä, on hänellä oikeus pääluottamusmiehen välityksellä saattaa asia asianomaisen laitoksen tai viraston päällikön tutkittavaksi. Jos työstä erottaminen raukeaa, saa työntekijä täyden palkan siltä ajalta, minkä hän on ollut estettynä olemasta työssä.

3 §. Keskusjärjestön kuuleminen.

Tämän sopimuksen allekirjoittaneelle Keskusjärjestölle on varattava tilaisuus neuvotteluihin ennen lopullisen päätöksen tekemistä työehtosopimuksen alaisia työntekijöitä koskevissa asioissa, joilla on yleisempää merkitystä.

4 §. Työaika.

1. Säännöllinen työaika päivätyössä on tässä pykälässä mainituihin poikkeuksiin 45 tuntia viikossa ja 8 tuntia vuorokaudessa, paitsi lauantaisin ja kirkollisten juhlapäivien sekä vapun- ja itsenäisyyspäivän aattona 5 tuntia.

Vuorotyössä on säännöllinen työaika keskimäärin enintään 45 tuntia viikossa.

Pöytäkirjamerkintä 1: Työmailla, joilla se töiden laadun vuoksi on mahdollista ei työskennellä lauantaisin sinä ajanjaksona, joka alkaa sen viikon alussa, jolle kesäkuun 1 päivä sattuu, ja päättyy sen viikon lopussa, jolle elokuun 31 päivä sattuu.

Pöytäkirjamerkintä 2: Niille työntekijöille, joille ei heidän suorittamansa työn laadun vuoksi voida järjestää tässä kohdassa tarkoitettua 40 tunnin työaikaa kesäviikkoina, annetaan ao. viraston tai laitoksen määräämänä aikana viimeistään seuraavan vuoden huhtikuun loppuun mennessä ylimääräisiä palkallisia vapaapäiviä seuraavasti:

Jos asianomaisella on oikeus enintään 24 työpäivän tai yhden kuukauden vuosilo-

maan, 6 työpäivää,
 jos asianomaisella on oikeus 30
 työpäivän vuosilomaan, 5 työpäivää, ja
 jos asianomaisella on oikeus 33 tai
 sitä useamman työpäivän vuosilomaan,
 4 työpäivää.

Työjaksona, jolloin ao. ylimääräinen vapaapäivä annetaan, on työaika vastaavasti lyhyempi.

Pöytäkirjamerkintä 3: Mikäli laitoksen tai viraston toiminnan luonteen vuoksi on mahdollista, pidetään kaupungin työmaat suljettuina pääsiäislauantaina, juhannusaattona ja jouluaattona.

2. Työt aloitetaan päivätyössä yleensä kello 7 ja lopetetaan kello 16 paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattona, jolloin ne lopetetaan yleensä kello 12. Mikäli työn laatu tai muut pätevät syyt sitä vaativat, voidaan sen jälkeen kun asiasta on keskusteltu ao. päälouottamusmiehen kanssa viimeistään edellisen päivän aamupäivän kuluessa, työn alkamis- ja päättymisaika määrätä tilapäisesti toisinkin. Pysyväisluonteisesta poikkeusjärjestelystä on kuitenkin sovittava työehtosopimuksen allekirjoittajien kesken. Pysyväisluonteisena on pidettävä sellaista järjestelyä, jolloin poikkeuksellinen työaika tulisi jatkumaan yli kaksi viikkoa.

Kaupunki on kuitenkin tämän kohdan määräyksestä huolimatta oikeutettu järjestämään vähintään kolme vuorokautta kestäväää säännöllistä työtä kaksi- tai kolmivuorotyönä, minkä alkamisesta on ilmoitettava työntekijöille viimeistään edellisenä päivänä.

3. Ruokailuaika on yksi tunti, mikäli mahdollista kello 11-12 välillä, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattona, jolloin pidetään 20 minuutin pituinen työaikaan kuuluvaksi luettava tauko. Aamu- ja iltapäivisin pidetään lisäksi, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattona, yksi 15 minuutin pituinen tauko, joka luetaan työaikaan kuuluvaksi.

Ylityön jatkuessa varataan työntekijöille noin 2 tunnin väliajoin 15 minuutin pituinen tauko, joka luetaan työaikaan.

4. Erittäin likaisissa töissä varataan peseytymistä varten 15 minuuttia ennen päivittäisen työajan päättymistä. Erittäin likaiseksi katsotaan sellainen työ, jonka jäljistä puhdistautuminen vaatii tavallista pitemmän ajan ja perusteellisemmän peseytymisen.

5 §. Aikatyön palkkaus.

1. Aikatyössä maksetaan eri ammateissa ja töissä tähän sopimukseen liittyvän palkkahinnoittelun mukainen aikapalkka. Kaupungin ulkopuolella sijaitsevilla paikkakunnalla töihin otettujen työntekijöiden osalta noudatetaan paikkakuntien kalleusluokitusta siten, että Helsingin kaupunkia varten vahvistettuja aikatyön palkkaperusteita alennetaan 4 %:lla kutakin kalleusluokkaa kohden.

Niissä ammateissa, joita palkkahinnoittelussa ei ole mainittu, maksetaan vastaavissa tai niihin verrattavissa ammateissa yksityisillä aloilla kulloinkin voimassa olevien sopimusten mukainen palkka. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana otetaan muutetut palkat käyttöön kaupungin töissä niiden voimaantuloa ensiksi seuraavan palkkakauden alusta.

2. Jos muu työntekijä kuin sukeltaja siirretään johonkin ammattialaansa kuulumattomaan, halvempipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle aikatyössä omaa ammattiaan vastaava palkka kuluvan ja sitä seuraavan palkkakauden ajalta, mikäli tilapäisten siirtojen osalta ei ole toisin sovittu. Jos työntekijä siirretään omaa ammattiaan korkeampi-palkkaiseen työhön, maksetaan hänelle heti tähän työhön kuuluva palkka. Työntekijä, joka määrätään tilapäisesti kuitenkin vähintään kahden päivän ajaksi hoitamaan tiettyyn virkaan tunnusomaisesti kuuluvia tehtäviä, on nimitettävä viransijaiseksi, jolloin hän saa viranhoitoajaltaan virasta maksettavan peruspalkan. Jos edellä mainittu peruspalkka on pienempi kuin työntekijän oma palkka, ei virkamääräystä anneta, vaan työntekijälle maksetaan hänen oman ammattinsa mukainen aikapalkka.

3. Mikäli työntekijän tehtäviin kuuluu useampien eri tavoin palkkattujen töiden suorittaminen aikapalkalla, eikä työntekijä joudu pitkäksi ajaksi tekemään samaa, määrätynpalkkaista työtä, maksetaan hänelle palkka, joka suunnilleen on hänen suorittamiinsa töihin kuuluvien palkkojen painotettu keskiarvo.

6 §. Urakka- ja muu suorituspalkkainen työ.

1. Työt on pyrittävä järjestämään urakkatyönä, mikäli työn laatu sen sallii ja se on teknillisesti mahdollista.

2. Urakkatöissä on hinnoittelu oltava sellainen, että työntekijän urakka-ansio nousee normaalilla urakkatyövauhdilla 30 % perustuntipalkkoja korkeammaksi ja kasvaa työn suoritusta ja työtehon lisääntymistä vastaavassa suhteessa. Urakkatyössä ei ansio saa olla alempi kuin aikapalkan mukaan laskettu ansio.

3. Mikäli on olemassa yksityisten työnantajajärjestöjen ja asianomaisten ammatillisten järjestöjen välisiä hinnoitteluja, joita käytetään soveltuvilta osilta kaupungin töissä, noudatetaan niissä vuoden 1965 hinnoitteluja siten tarkistettuna kuin tämän sopimuksen allekirjoituspöytäkirjassa määrätään. Samalla tavoin sovelletaan valtion vuoden 1965 hinnoitteluja kaupungin rakennusviraston ja satamalaitoksen satamarakennusosaston töissä sellaisissa tapauksissa, jolloin yksityisalojen sopimuksissa ei ole vastaavia hinnoitteluja.

4. Käytettäessä Helsingin kaupungissa noudatettavia urakkatyön hinnoitteluja kaupungin ulkopuolella sijaitsevalla paikkakunnalla töihin otettujen työntekijäin suorittamissa urakkatöissä, noudatetaan paikkakuntien kalleusluokitusta siten, että edellä mainittuja hinnoitteluja alennetaan 4 %:lla kutakin kalleusluokkaa kohden.

5. Työn suorittamisesta urakalla on sovittava ennen työn alkamista. Hinnoittelusta sovitaan joko kirjallisesti tai suullisesti etukäteen.

Poikkeustapauksessa voidaan hinnoittelusta sopia työn alkamisen jälkeen, kuitenkin yleensä viimeistään yhden kolmasosan työstä tultua suoritetuksi. Mikäli hinnoittelu todetaan työn alettua virheelliseksi, voidaan se työn kestäessä muuttaa joko korottamalla tai alentamalla sitä.

6. Jos yhtäjaksoiseksi tarkoitettua urakkatyötä suorittava työn tekijä joutuu odottamaan työaineita tai muista hänestä itsestään riippumattomista syistä olemaan työttömänä, on hänelle sinä aikana järjestettävä muuta hänen ammatiaan vastaavaa urakka- tai aikatyötä. Tästä työstä, mikäli se on aikatyötä, maksetaan hänelle omassa ammatissaan hänen urakka-ansiotaan vastaava palkka, joka maksetaan myös urakan yhteydessä tai sen aikana tehdystä aikatyöstä. Siinäkin tapauksessa, että muuta työtä ei voida järjestää, maksetaan odotusajalta urakassa saadun keskituntiansion mukainen palkka. Jos työn keskeytys kestää enemmän kuin 3 päivää, voidaan urakkasopimus jommankumman vaatimuksesta purkaa. Täksi 3 päivän ajaksi on järjestettävä muuta työtä tai maksettava odotusajan palkka.

Kun urakkasopimus on purettu ja uusi työkuunta joutuu työtä jatkamaan, voidaan urakkahinnasta sopia erikseen, jos jäljelle jäänyt työ on jostakin syystä muodostunut suhteettoman huonoansioiseksi tai erikoisen hyväansioiseksi.

Sateen, pakkasen tai muun luonnonesteen aiheuttamasta keskeytyksestä ei makseta odotusajan palkkaa.

7. Työntekijöillä tai heidän luottamusmiehillään on oikeus olla läsnä niissä tilaisuuksissa, joissa mitataan, punnitaan tai muuten lasketaan palkanmaksun perusteena oleva urakkatyön tulos, ja tässä tilaisuudessa tutustua sitä koskeviin asiakirjoihin. Pääluottamusmiehellä on lisäksi oikeus, milloin palkkalaskelman oikeellisuuden suhteen syntyä epäilyksiä, saada tarpeelliset asiakirjat myöhemmin tarkastettavakseen.

8. Urakka- tai muun suorituspalkkaisen työn jatkuessa palkka-kaudesta toiseen, lasketaan palkka suhteessa työn kokonaishintaan, mikäli se on teknillisesti mahdollista. Muussa tapauksessa lasketaan palkka työhön käytetyn tuntimäärän ja vastaavassa työssä sovitun perustuntipalkan mukaan. Mahdollinen ylijäämä urakkahinnasta maksetaan, mikäli mahdollista vähintään kerran kuukaudessa ja viimeinen erä työn valmistuttua, jolloin myös tarkistus on toimitettava.

9. Milloin töitä ei voida suorittaa urakalla, on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä käyttämään muita suorituspalkkausmuotoja noudattaen soveltuvin osin edellä olevia urakkatyötä koskevia määräyksiä.

7 §. Yli- ja sunnuntaityö.

1. Yli- ja sunnuntaityöstä maksetaan korvaus lain mukaan luukunottamatta tässä pykälässä mainittuja poikkeuksia.

Ylityöhön nähden katsotaan vuorokausi alkavaksi työajan säännöllisenä alkamisaikana (yleensä kello 7), paitsi milloin alkamisajan laskeminen kello 0.00:sta johtaa työntekijälle edullisempaan tulokseen. Viimemainitussa tapauksessa ylityönä korvattuja tunteja ei myöhemmin oteta huomioon työehtosopimuksen mukaisia ylityötunteja laskettaessa.

Ylityöluetteloon merkitään vain lain mukaan laskettu ylityö.

2. Lauantaisin ja juhlapäivien aattoina kello 12:n jälkeen tehdystä työstä maksetaan 100 %:lla korotettu palkka edellyttäen, ettei tällainen työ kuulu työntekijäin säännölliseen työvuoroon.

Pöytäkirjamerkintä: Jos työntekijä, jolla 4 §:n 1 kohdan pöytäkirjamerkintä 1:n perusteella on vapaa lauantai, määrätään tällaisena lauantaina työhön, maksetaan hänelle viideltä ensimmäiseltä työtunnilta 50 %:lla korotettu palkka, ellei hän jo tämän pykälän 2 kohdan perusteella ole oikeutettu korotettuun palkkaan.

3. Sunnuntai- ja juhlapäivinä tehdystä muusta kuin vuorotyöstä maksetaan viikkotuntien lukumäärästä riippumatta 200 %:lla korotettu palkka, mihin jo sisältyy niin hyvin lain mukainen sunnuntaityökorotus kuin mahdollinen ylityökorvauskin. Sunnuntai- ja juhlapäivän ajaksi katsotaan aika kello 0.00 - 24.00. Vuorotyötä tekeväälle työntekijälle maksetaan sunnuntaityökorvaus muutoin lain mukaan paitsi, että sunnuntai- ja juhlapäivien lasketaan alkanan niitä edeltävänä päivänä kello 18.00.

4. Ylityö on, mikäli mahdollista, järjestettävä niin, että se liittyy välittömästi säännölliseen työaikaan. Mikäli ylityö aloitetaan sen jälkeen kun säännöllisen työajan päättymisestä on kulunut vähintään yksi tunti, suoritetaan ensimmäisestä ylityötunnista alkaen 100 %:lla korotettu palkka.

Työntekijälle, joka kutsutaan työhön vähintään tuntia jälkeen säännöllisen työajan päättymisen tai vähintään tuntia ennen työn tavallista alkamisaikaa, suoritetaan korvauksena työmatkaan käytetystä ajasta palkka yhdeltä tunnilta 100 %:lla korotettuna riippumatta siitä, minä viikonpäivänä työmatka tapahtuu. Korvausta työmatkaan käytetystä ajasta ei kuitenkaan makseta, mikäli kuljetus on työnantajan toimesta järjestetty tai mikäli työntekijä asuu työn suorituspaikan välittömässä läheisyydessä.

Milloin ylityö kestää niin kauan, että työntekijällä ei ole mahdollisuutta suorittaa kotimatkaa yleistä kulkuneuvoa käyttäen, järjestää työnantaja kotiinkuljetuksen tai korvaa todelliset matkakulut, jos sitä työmatkan pituuden huomioon ottaen on pidettävä kohtuullisena.

5. Kaupungin palveluksessa keskeytymättä vähintään 3 kuukautta olleille työntekijöille sekä niille työntekijöille, joiden työsuhte on tarkoitettu toistaiseksi jatkuvaksi, maksetaan palkka siltä ajalta, jolla säännöllinen työaika lyhenee ns. arkipyhien, vapaan pääsiäislauantain, vapunaaton, juhannusaaton, itsenäisyyspäivänaaton, jouluaaton tai 4 §:n 1 kohdan pöytäkirjamerkintä 1:n nojalla vapaiden lauantapäivien johdosta. Vapunpäivältä maksetaan palkka riippumatta siitä miten kauan työntekijä on ollut kaupungin palveluksessa.

Keskeytymätöntä 3-vuorotyötä tekeville työntekijöille maksetaan tämän kohdan ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettu korvaus arkipyhiltä varsinaisen palkkauksen lisäksi.

Tämän kohdan ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettu korvaus lasketaan tuntia kohden jakamalla viimeksi vuosilomia varten laskettu keskimääräinen päiväpalkka luvulla $7 \frac{1}{2}$.

Sairauslomalla oleville työntekijöille maksetaan sairausaikaan sattuvilta ns. arkipyhiltä sairausloman päiväpalkka, joka lasketaan vähentämättömänä myös siinä tapauksessa, ettei työntekijä ole oikeutettu saamaan sairausavustuksena täyttä palkkaa.

8 §. Päivystys.

1. Jos työntekijän on sopimuksen mukaan oleskeltava asunnonsaan, josta hänet voidaan tarvittaessa kutsua työhön, on hänelle tällaisesta varallaoloajasta suoritettava laissa säädetty korvaus.

2. Kaupunki on, tarpeen vaatiessa Keskusjärjestön kanssa siitä sovittuaan, oikeutettu järjestämään myös sellaista päivystystä, jonka aikana työntekijä voi asianomaisen lauta- tai johtokunnan päättämissä puitteissa vapaasti valita olinpaikkansa, mutta on velvollinen ilmoittamaan työnantajalleen, missä hän on tavattavissa. Työntekijälle on suoritettava enintään yhdestä viidenneksestä tällaista varallaoloaikaa hänen perustuntipalkkansa ja mahdollisen hyvänmiehenlisänsä mukaan laskettu korvaus.

9 §. Oppilaat ja ammattimiehen apulaiset. Ammattivuodet.

1. Oppilaalla tässä sopimuksessa tarkoitetaan työntekijää, johon sovelletaan oppisopimuslakia. Oppiajan pituuden suhteen noudatetaan kauppa- ja teollisuusministeriön antamia määräyksiä oppiajoista eri ammateissa. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan oppilaille tietopuolista koulutusta Helsingin yleisissä ammattikouluissa oppisopimuksen tekemisen jälkeen.

2. Oppilaalle maksetaan tähän sopimukseen liittyvän palkkahinnoittelun mukainen palkka. Palkkauksessa luetaan oppilaalle hyväksi 3-vuotisen ammattikoulun samaa oppialaa vastaavan tutkinnon nojalla 2 vuotta sekä 2-vuotisen ammattikoulun tutkinnon perusteella vastaavasti 1 vuosi.

Palkkauksessa luetaan oppilasajaksi myös sairausaika, mikäli se ei ole pitempi kuin se sairausaika, jolta oppilas on oikeutettu täyteen palkkaan.

3. Opin suorittanut ammattityössä työskentelevä työntekijä saa nuoremman ammattimiehen palkan. Samoin ammattimiehen apulaisena ammattityössä neljä vuotta ollut ammattityössä työskentelevä työntekijä saa nuoremman ammattimiehen palkan. Kolme vuotta nuorempana ammattimiehenä työskennellyt työntekijä saa vanhemman ammattimiehen palkan.

Laskettaessa palvelusaikaa ammattimiehen apulaisena tai nuorempana ammattimiehenä otetaan huomioon aikaisempi kokemus muualta samanlaisessa työssä lyhentämättömänä.

4. Liikennelaitoksen rataosastolla ja satamalaitoksen satamara-

kennusosastolla yhden vuoden ratatyöntekijän apulaisena työskennellyt saa nuoremman ratatyöntekijän palkan sekä yhden vuoden nuorempana ratatyöntekijänä työskennellyt vanhemman ratatyöntekijän palkan. Liikennelaitoksen vaunujen pesu- ja korjaustyössä kuusi vuotta ollut työntekijä saa vähemmän vaativassa auto- ja raitiovaunu huoltomiehen työssä maksettavan palkan.

10 §, Palkanmaksu.

1. Palkka maksetaan joka toinen viikko.
2. Työntekijän sairausloman ajalta tuleva sairausavustus maksetaan samalla tavoin kuin varsinainen työpalkka, sen jälkeen kun yksi viikko on kulunut siitä, jolloin työntekijä on jättänyt hyväksyttävän lääkärintodistuksen työnjohdolle.
3. Palkanmaksu tapahtuu työaikana. Jos palkanmaksuaika sattuu pyhäpäiväksi, maksetaan palkat mikäli mahdollista aattopäivää edeltävänä arkipäivänä.
4. Omaa autoa ajavien autonkuljettajien (ns. lista-autonkuljettajien) palkat voidaan maksaa pankkiin.

11 §. Työt etäisillä työpaikoilla.

1. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan työntekijäin kuljetukset suojatuilla kulkuneuvoilla työnjohdon ja työntekijäin luottamusmiesten sopimista kokoontumispaikoista niille tilapäisluonteisille työmaille, jotka ovat liikennelaitoksen ensimmäisen vyöhykerajan ulkopuolella. Mikäli tällaista kuljetusta ei kaupungin toimesta järjestetä, korvataan työntekijälle halvimmman linjayhteyden mukaiset todelliset matkakustannukset vähennettynä 40 pennillä matkaa kohden. Mikäli työmaan on ilmoitettu jatkuvan asianomaisen työntekijän osalta vähintään 1 viikon, lasketaan matkakustannus liikennelaitoksen sarjalipun hinnan perusteella kertamaksun asemesta.

2. Milloin työ suoritetaan saarissa, joihin työntekijät on kuljettava laivoilla, lasketaan työaika alkavaksi lähdöstä kaupungin rannasta ja päättyväksi kaupungin rantaan.

3. Milloin työ suoritetaan paikassa, jossa työntekijällä ei ole tilaisuutta lämpimän aterian nauttimiseen ja jossa työntekijällä normaalia kulkutietä käyttäen on ruokailupaikalle matkaa enemmän kuin 800 m, maksetaan hänelle eväsrahana 2,75 markkaa päivässä edellyttäen, ettei työntekijäin kuljetusta ruokailupaikalle ole kaupungin toimesta järjestetty. Eväsrahaa ei suoriteta sellaisilta päiviltä, jolloin työajan lyhyden takia varsinaista ruokailuaikaa ei ole.

4. Milloin työ suoritetaan vieraalla paikkakunnalla, korvataan työntekijälle tästä koituvat kustannukset seuraavasti:

a) Kaikki tarpeelliset matkakustannukset ja päivärahat kaupungin matkustussäännön mukaan.

b) Matkustamiseen käytetyltä ajalta maksetaan työntekijälle hänen keskituntiansionsa mukainen korvaus siltä osalta kuin matkustaminen on tapahtunut hänen säännöllisenä työaikanaan.

5. Jos työntekijä kaupungin työssä joutuu työnjohdon määräyksestä tai suostumuksella käyttämään omaa polkupyöräänsä tai muuta kulkuneuvoa, maksetaan hänelle siitä kohtuullinen korvaus kulloinkin tehtävän sopimuksen mukaan.

12 §. Työntekijäin erinäiset etuudet ja muita sopimusmääräyksiä.

1. Vuosilomasta on voimassa, mitä työntekijäin vuosilomasta annetussa laissa ja kaupungin työntekijäin vuosilomasäännössä on määrätty. Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassa olevien lakien ja kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti.

Pöytäkirjamerkintä: Vuosilomaa annettaessa ovat 4 §:n 1 kohdan pöytäkirjamerkintä 1:ssä tarkoitetut vapaat lauantapäivät työpäivän veroisia.

2. Kaupungin toimesta annetaan työntekijäin käyttöön

- suoja-pukuja ja työrukkasia sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ja käsineiden kuluminen ja likaantuminen on tavallista suurempi,
- vedenpitäviä jalkineita ja käsineitä vetisissä ja erittäin likaisissa töissä,
- sadetakkeja ja -pukuja, milloin työtä tehdään sateessa,
- lämmittävä suojavaatetus, johon tarvittaessa kuuluvat myös huopajalkineet, pakkassään aikana siinä tapauksessa, että työskentelytilaan ei ole järjestetty tyydyttävää lämmitystä seuraaville työntekijöille: kaivinkoneiden, tiehöylien, traktorien, dumperien, nosturien sekä auraus- ja puhdistuskoneiden käyttäjät ja muut niissä työskentelevät, sekä paalujunttauskoneiden käyttäjät ja sukeltajain merkinantomiehet.
- turkkeja ja huopajalkineita poikkeuksellisen kylmien olosuhteiden vallitessa kaupunkimittaus- ja satamarakennusosaston sekä rakennusviraston kairausmiehille ja mittausmiehille sekä liikennelaitoksen ilmajohtoasentajille ja kiertäville porttivahdeille.

Suoja-vaatetusta annettaessa on yleensä pyrittävä seuraamaan entistä käytäntöä.

Edellä tarkoitetut kaupungilta saamansa varusteet työntekijät ovat velvolliset luovuttamaan iltaisin takaisin työmaalle, eikä niitä saa ottaa yksityiskäyttöön.

3. Omia työkalujaan käyttämään joutuville työntekijöille suoritetaan siitä kohtuullinen korvaus yksityisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen välisten sopimusten mukaisesti, kuitenkin siten, että tällaisen korvauksen tilitys tapahtuu aina kuukausittain. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut

korvaukset käyttöön samasta ajankohdasta lukien, josta ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

4. Työntekijöillä ennen tämän sopimuksen voimaantuloa mahdollisesti olleet, tässä sopimuksessa mainitsemattomat etuisuudet säilytetään ennallaan.

Pöytäkirjamerkintä: Tämän pykälän 4 kohdassa tarkoitetaan myös niitä tämän työehtosopimuksen ylittäviä etuisuuksia, jotka mainitaan liikennelaitoksen johdon ja työntekijäin välillä 8 päivänä toukokuuta 1952 tehdyn pöytäkirjan 3 §:n 6 - 12 kohdissa ja 4 §:ssä. Mainitut etuisuudet perustuivat alkuaan Helsingin kaupungin sekä Raitiotie- ja Omnibus Oy:n välisen kauppakirjan 12 §:ään, ja on niiden sovellutusala työehtosopimuksella laajennettu koskemaan myös uusia työntekijöitä.

5. Raskaana olevaa työntekijää ei saa pitää raskaissa töissä neljän kuukauden aikana välittömästi ennen synnytystä. Jos kevyempi työ on halvemmin palkattua, maksetaan työntekijälle hänen aikaisempi palkkansa.

6. Jos jollakin laitoksella satunnaisen työn vähyyden takia on liikaa työvoimaa, siirretään ao. virastojen ja laitosten toimesta työntekijöitä sellaisille kaupungin laitoksille, joissa on työvoiman puutetta.

7. Ne kaupunkiin työsuhteessa olevat omaa autoa ajavat autonkuljettajat, joille työn vähyyden vuoksi ei ole jatkuvasti voitu järjestää kaupungin töitä, ovat mikäli heidät uudelleen otetaan kaupungin ajoihin, edelleenkin työsuhteessa kaupunkiin.

Työn saannissa asetetaan etusijalle ne omaa autoaan ajavat kuljettajat, jotka ovat työsuhteessa kaupunkiin ja näistä etusijalle ne, joilla on eniten palvelusvuosia kaupungin palveluksessa.

8. Työntekijälle, joka hänelle kaupungin työssä sattuneen työtapaturman tai siinä saadun ammattitaudin vuoksi on tullut kykenemättömäksi entiseen työhönsä ja joka tämän vuoksi siirretään lääkärin lausunnon perusteella työkykyään vastaavaan olennaisesti alemmpipalkkaiseen työhön, maksetaan tästä työstä hänen aikaisemman ansionsa mukainen palkka vähennettynä kaupungin kustantaman elinkoron täydennyskorkea vastaavalla määrällä.

9. Niille kaupungin työntekijöille, jotka luottamusmiehinä joutuvat työaikanaan osallistumaan luottamusmiesten palkkiosäännön 2 ja 3 §:ssä tarkoitettuihin kokouksiin, korvataan täten aiheutunut ansion menetys.

13 §. Vaate- ja ruokailusuojat.

1. Työmaalle on, ellei se ole pieni ja tilapäinen, työnantajan toimesta järjestettävä työntekijäin ruokailua, peseytymistä ja vaatteiden säilyttämistä varten tarkoitustaan vastaavat, sateen pitävät suojat, jotka kylminä vuodenaikoina ja sadeilmoilla on pidettävä lämpiminä.

Näitä suoja ei saa käyttää varastona. Siitä, onko työmaa pieni ja tilapäinen, päättää työnjohto neuvoteltuaan asianomaisen luottamusmiehen kanssa.

2. Pysyväisluonteisille työmaille järjestetään mikäli mahdollista tarpeelliset vaatteiden säilytyskaapit ja riittävä mahdollisuus lämpimän veden saantiin.

Sellaisilla pysyväisillä työpaikoilla, joissa työ tapahtuu säännöllisin työvuoroin, on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä iltaja yövuorotyöntekijöille lämmityskaapit lämpimän aterian säilyttämistä varten.

3. Kullekin työpaikalle on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä tarpeelliset pesulaitteet ja puhdistusvälineet peseytymistä varten.

Milloin työpaikalla on työssä sekä miehiä että naisia ja työ on siksi likaista, että työntekijäin on sen päätyttyä vaihdettava vaatteita ja peseydyttävä, on miehille ja naisille järjestettävä erillinen peseytymis- ja pukeutumissuoja.

14 §. Luottamusmiehet.

1. Tämän sopimuksen allekirjoittaneella Keskusjärjestöllä on oikeus asettaa jokaiselle työpaikalle työpaikan työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan järjestyneitten työntekijäin oikeutta ja sitä, ettei kummankaan sopimuspuolen taholta rikota tämän sopimuksen määräyksiä.

2. Keskusjärjestöllä on niin ikään oikeus valita jokaiseen laitokseen sen työntekijäin keskuudesta pääluottamusmies. Pääluottamusmiehellä on oikeus tehtäviinsä kuuluvissa asioissa käydä työaikana laitoksen työpaikoilla sovittuaan sopivasta ajankohdasta oman työnjohtajansa kanssa. Pääluottamusmiehellä on myös oikeus työaikana käydä tästä sopimuksesta johtuvien asioiden järjestelyä varten eri virastoissa. Pääluottamusmiestä älköön erotettako tai siirrettäkö laitoksesta tai sellaisesta osastosta, jolla on oma pääluottamusmies, toiseen laitokseen tai osastoon, mikäli kyseessä ei ole tilapäistyöntekijä, kesken hänen pääluottamusmiestoimikauttaan. Työnantajalla on kuitenkin työsopimuslain 31 §:ssä mainituissa tapauksissa, lukuun ottamatta sairaustapauksia, oikeus työsopimuksen purkamiseen.

3. Pääluottamusmiehen valitsemisesta on kirjallisesti ilmoitettava palkkalautakunnalle ja ao. laitokselle sekä luottamusmiehen valitsemisesta ao. laitokselle.

4. Kaupunki korvaa sen ansion, jonka luottamusmiehet menettävät toimiessaan työajalla joko paikallisissa neuvotteluissa tai työnantajan toimeksiannosta muualla siten, että heidän palkkansa luottamusmiehen tehtävien suorittamiseen käytetyltä ajalta lasketaan sen suuruisiksi kuin minkä he, jos he olisivat suorittaneet varsinaista työtään, samana aikana olisivat todennäköisesti ansainneet tai, milloin tätä ansiota ei voida arvioida, muiden vastaavana aikana samaa tai lähinnä samaa työtä suorittaneiden työntekijäin keskimääräisen tuntiansion suu-

ruiseksi. Jos pääluottamusmies suorittaa työnantajan toimeksiantoja varsinaisen työajan jälkeen, maksetaan näin menetetystä ajasta ylityökorvaus.

5. Pääluottamusmiehiä älköön toimensa vuoksi painostettako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle.

15 §. Hyvityssakot ja vahingonkorvaukset.

1. Allekirjoittaneet sopimuspuolet eivät vastaa sellaisista rikkomuksista tätä sopimusta vastaan, joita ne eivät ole itse aiheuttaneet.

2. Voimassa olevan työehtosopimuslain edellyttämiä hyvityssakkoja ei mahdollisten rikkomusten sattuessa käytetä.

16 §. Sopimuksen tulkinta ja riitaisuudet.

Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevien erimielisyyksien syntyessä sopivat asiasta ensisijaisesti asianomaisen laitoksen johto ja pääluottamusmies. Elleivät nämä pääse yksimielisyyteen, voidaan asia ottaa jommankumman osapuolen aloitteesta palkkalautakunnan ja Keskusjärjestön edustajien käsiteltäväksi. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistavaksi.

17 §. Työehtosopimuksen ja siihen liittyvän palkkahinnoittelun voimassaolo ja irtisanominen.

1. Tämä sopimus, ottaen kuitenkin huomioon allekirjoituspöytäkirjan määräykset palkkaperusteiden voimaantuloajankohdasta, tulee voimaan heti sen tultua molemmin puolin allekirjoitetuksi ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 1966, jonka jälkeen se kuitenkin jatkuu yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu. Irtisanomisesta huolimatta noudatetaan sopimusmääräyksiä kuitenkin kunnes neuvottelujen uudesta sopimuksesta on todettu päättyneen.

2. Joka irtisanoo sopimuksen, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydellisen muutosehdotuksen viimeistään silloin, kun sopimusta koskevat neuvottelut aloitetaan. Osapuolet ovat irtisanomisen tapahduttua velvolliset viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka tulee heti ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

Pöytäkirja Helsingin kaupungin sekä Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r. y:n välisen työehtosopimuksen ja siihen liittyvän palkkahinnoittelun allekirjoitustilaisuudessa maaliskuun 24 päivänä 1966.

Saapuvilla allekirjoitustilaisuudessa, joka alkoi kello --- ja päättyi kello ---, olivat kaupungin edustajina ----, joka toimi puheenjohtajana ---- sekä yllä mainitun keskusjärjestön edustajina ----.

Pöytäkirjanpitäjänä toimi ----.

1 §.

1. Sovittiin, että työntekijäin kohdalla otetaan tarkistetut uudet perustuntipalkat käyttöön työehtosopimuksen liitteenä olevan palkkahinnoittelun mukaisesti sen palkanmaksukauden alusta lukien, joka ensiksi seuraa työehtosopimuksen allekirjoittamisen jälkeen.

2. Sovittiin, että työehtosopimuksen liitteenä olevan palkkahinnoittelun mukaiset marka- ja pennimääräiset lisät, joita on tarkistettu 5 %:lla, otetaan käyttöön 1 kohdassa mainitusta ajankohdasta lukien.

3. Sovittiin, että 1 kohdassa mainitusta päivästä lukien tarkistetaan yksityisten työnantajajärjestöjen ja asianomaisten ammatillisten järjestöjen välisten työehtosopimusten mukaisten urakkahintojen perusteella sovitut urakkahinnat siten, että sanottujen työehtosopimusten perusteella vuonna 1965 voimassa olleita urakkahintoja korotetaan 13 %:lla (kerroin 1,13). Näin tarkistettuihin urakkahintoihin sisältyvät aikaisemmin erillisinä maksetut indeksilisät.

4. Sovittiin, että työehtosopimuksen 6 §:n 2 kohdan mukaisesti hinnoitellut urakat tarkistetaan samasta ajankohdasta lukien ja samoja kertoimia käyttäen kuin edellä 3 kohdassa on mainittu.

5. Sovittiin, että takautuvana palkantarkistuksena tänä vuonna ensiksi alkaneen palkkakauden alun ja uusien palkkaperusteitten käyttöönottamisen väliseltä ajalta maksetaan 5 % sanottuna aikana kertyneestä kokonaisansiosta. Tarkistus suoritetaan kuitenkin viimeistään 3.1.1966 lukien.

6. Sovittiin, että 5 kohdassa tarkoitettu korotus suoritetaan vain kirjallisesta hakemuksesta niille työntekijöille, jotka ovat eronneet kaupungin palveluksesta muun syyn kuin eläkkeelle siirtymisen johdosta ennen kuin valtuusto on kaupungin puolesta hyväksynyt palkkojen korotusta koskevan sopimuksen.

2 §.

Sovittiin seuraavista työehtosopimusta koskevista merkinnöistä:

1. Työehtosopimuksen 11 §:n 1 kohta.

a) Mikäli liikennelaitoksen tariffeihin tulee sopimuskauden aikana muutoksia, tarkistetaan matkakustannuksista matkaa kohden vähennettävä pennimäärä muutoksia vastaavassa suhteessa.

b) Yövärtijoihin sovelletaan samoja määräyksiä kuin muihin työntekijöihin.

2. Oppilaaksi liikennelaitokseen ei oteta 21 vuotta täyttäneitä henkilöitä eikä ketään saa pitää oppilaana hänen täytettyään 25 vuotta.

3. Mikäli Kaupunkiliiton ja KTV:n välisissä neuvotteluissa päästään sopimuskauden aikana irtisanomissuojan järjestämistä koskevaan suositukseen, voidaan asiaa koskevat neuvottelut aloittaa välittömästi kesken sopimuskautta.

3 §.

Sovittiin seuraavista palkkahinnoittelua koskevista merkinnöistä:

1. Mahdolliset muitten työehtosopimusten perusteella jo aikaisemmin suoritettujen palkkojen korotukset otetaan palkkahinnoittelua sovellettaessa huomioon siten, että korotusten katsotaan sisältyvän tämän palkkahinnoittelun sisältämiin perustuntipalkkojen korotuksiin.

2. Osapuolet ovat yksimielisiä siitä, että sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen jatketaan edelleen jo edellisen työehtosopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä sovitun palkkahinnoittelun 2 §:n perusteella erittäin likaisista töistä yms. maksettavien lisien tutkimista siinä mielessä, että lisät suuruutensa puolesta ja suhteessa toisiinsa saadaan nykyistä paremmin vastaamaan todellisia työolosuhteita ja työmarkkinoiden yleistä käytäntöä, jolloin samalla on kiinnitettävä huomiota siihen, että lisien soveltaminen voidaan laajentaa koskemaan kaikkia kaupungin laitoksia. Tutkimus pyritään saattamaan loppuun vuoden 1966 aikana. Mikäli näistä lisistä päästään yksimielisyyteen, voidaan uudet lisät ottaa käyttöön kesken sopimuskauden.

3. Uuden palkkahinnoittelun 2 §:n 8. kohdassa mainittu korjauslisä maksetaan edelleen myös aikapalkalla työskenteleville korjauspaikkojen alaisille korjausmiehille siten, että kulloinkin suoritettavan lisän lopullinen suuruus riippuu asianomaisen työntekijän työtehosta.

4. Sovittiin, että liikennelaitoksen naispuolisille sähköasennusalan työntekijöille maksetaan perustuntipalkka voimassa olevan sähköasennusalan työehtosopimuksen mukaan.

5. Sovittiin, että palkkahinnoittelun 2 §:n 19. kohdassa mainittu kiihdytetyn työn lisä maksetaan oheisen liitteen mukaisena edellyttäen, että:

a) työt liikennelaitoksessa pyritään järjestämään urakalla tai muutoin suorituspalkkaisesti siten, että kaikki ne työntekijät, joiden

tehtäväpiiriin kuuluu urakoituja töitä, ajoittain pääsevät niistä osalliseksi;

b) muualla käytössä olevat urakkahinnoittelut voidaan liikennelaitokseen sovellettuina ottaa käyttöön kuuden kuukauden koeajaksi;

c) nykyisestä palkkajärjestelmästä kiihdytetyn työvauhdin lisineen luovutaan asteittain siten, että kun 70 % töistä on järjestetty suorituspalkkaisiksi, koko laitoksessa sovelletaan samoja palkkamääräyksiä kuin muissakin kaupungin laitoksissa ja

d) laitoksen palveluksessa vuodeksi 1963 tehdyn työehtosopimuksen voimaantulohetkellä olleille työntekijöille, jotka kuuluvat sellaisiin ammattinimikkeisiin, joissa töiden järjestäminen suorituspalkalla ei teknillisistä syistä ole mahdollista (esim. lämmittäjät) maksetaan c) kohdan määräyksistä riippumatta henkilökohtaisena palkan lisänä liitteen mukaisesti määrätyn palkan ja työehtosopimuksen muiden määräysten mukaisesti kulloinkin lasketun palkan erotus siihen asti, kunnes viimeksi mainitulla tavalla lasketun palkan määrä nousee liitteen mukaisen palkan suuruiseksi.

6. Sovittiin, että uusien palkkaperusteiden käyttöönoton johdosta toimitettavan palkkojen uudelleenjärjestelyn yhteydessä ei saa aiheutua kenellekään työntekijälle aikaisemmin aikatyössä maksetun palkan eikä ns. hyvänmiehenlisän vähennystä.

4 §.

Allekirjoitettiin kaupunginvaltuuston 23.3.1966 hyväksymä Helsingin kaupungin sekä Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r.y:n kesken tehty työehtosopimus ja palkkalautakunnan 15.3.1966 hyväksymä Helsingin kaupungin sekä Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r.y:n kesken tehty työehtosopimukseen liittyvä palkkahinnoittelu.

20. PALKKAHINNOITTELU HELSINGIN KAUPUNGIN JA
HELSINGIN KUNNALLISTEN TYÖNTEKIJÄIN JA VIRAN-
HALTIJAIN KESKUSJÄRJESTÖ R.Y:N VÄLILLÄ.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja
viranhaltijain keskusjärjestö r.y:n allekirjoittama maalisi-
kuun 24 p:nä 1966.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:30)

1 §. Perustuntipalkat

18 vuotta täyttäneet.

Palkka-ryhmä	Perus-tunti-palkka mk	Ammatti-koodi	Ammattinimike
1	3,71	102	Asfalttityöntekijäin etumiehet
		100	Esimiehet
		234	Maalarit, vanhemmat
		101	Mittaus- ja kairausetumiehet
2	3,63	123	Erikoistarkistajat, sähkölaitoksella
		124	Hienomekaanikot
		161	Höyryjyriensä käyttäjät
		163	Kaivukoneiden käyttäjät, ei traktorikaivuriensa
		171	Maansiirtotraktorien ja traktorikaivuriensa käyttäjät, vähintään 9 tonnin
		179	Moottorihinaajan kuljettajat
		223	Panostajat
		267	Ratavartijat
		175	Tiehöylien kuljettajat
		3	3,49
200	Asfalttityöntekijät, valurit		
230	Autokorinkorjaajat ja autokoripeltisepät, vanhemmat		
201	Betoniraidoittajat, ammattitaitoiset		
202	Betonivalurit, putkivalimossa		
162	Höyrykattilan lämmittäjät, suurteho höyrykattilat		
125	Jäähdyttäjien korjaajat		
203	Kaasu-uunimuurarit		

220	Kadunlaskijat
111	Kahluusukeltajat, ammattitaitoiset
254	Kairausmiehet, täysin ammattitaitoiset
250	Kalustonhoitajat
204	Kattilamuurarit
126	Kellosepät
231	Kirvesmiehet, muissa kuin 4. palkkaryhmän kohdalla mainituissa töissä
221	Kivenhakkurit, verkko-, vinkkeli- ja tukimuuritoissa
222	Kiviporarit
127	Kojeiden asentajat, vanhemmat, kaasulaitoksella
128	Koneasentajat, täysin ammattitaitoiset
165	Koneenhoitajat, kaasu- ja sähkölaitoksella
205	Laattatyöntekijät
252	Laitosmiehet, vanhemmat
253	Lämmöntarkkaajat, kaasulaitoksella
383	Maalarit, nuoremmat
172	Maansiirtotraktorien ja traktorikaivurien käyttäjät, 5-9 tonnin
166	Mammuttipumppujen käyttäjät
130	Mittarimekaanikot
129	Mittarinkorjaajat, vanhemmat, kaasu- ja vesilaitoksella
131	Mittarintarkistajat, täysin ammattitaitoiset, kaasu-, sähkö- ja vesilaitoksella
255	Mittausaseman päivystäjät, kaasulaitoksella
256	Mittausmiehet, täysin ammattitaitoiset
168	Moottorinosturien, liikkuvien, myös torninosturien kuljettajat
264	Moottoripolttoainejakelun hoitajat
206	Muurarit
170	Pumppumiehet, sähkölaitoksella
153	Putkiasentajat, vanhemmat
257	Puutarha-apulaiset, täysin ammattitaitoiset
266	Raidemiehet
207	Rapparit
133	Renkaanvulkanoijat
236	Sahanasettajat
237	Sahurit, paitsi 5. palkkaryhmässä mainitut
137	Satamanosturien korjaajat
174	Satamanosturien käyttäjät
208	Sementtityöntekijät, ammattitaitoiset
417	Seulojat, kiinteällä seulalla, kaasulaitoksella
135	Sähkökone- ja kojeasentajat, sähkölaitoksella toimivat ja heihin täysin verrattavat

		258	Teurastajat
		261	Urheilukentän hoitajat, täysin ammattitaitoiset, vaativissa tehtävissä
		268	Vaatturit
			Vanhemmat ammattimiehet seuraavissa ammateissa:
		121	autonasentajat,
		122	autosähköasentajat,
		150	hitsaajat,
		151	jyrsijät,
		152	pelti- ja levysepät,
		235	puusepät,
		154	sepät,
		155	sorvarit,
		134	sähköasentajat,
		157	vasartajat,
		156	viilarit,
			sekä muut ammattioppiin nähden edellä mainittuihin rinnastettavat metallialan ammattityöntekijät.
		136	Vaunukorjaajat, vanhemmat, liikennelaitoksella
		238	Verhoilijat, vanhemmat
		259	Väliseinäntekijät
4	3, 37	300	Akukorjaajat, nuoremmat
		160	Asfalttikoneiden käyttäjät
		360	Asfalttityöntekijät, keittäjät ja hiertäjät
		262	Auto- ja raitiovaunuhoitomiehet, vaativissa tehtävissä, liikennelaitoksen halleilla
		380	Autokorinkorjaajat ja autokoripeltisepät, nuoremmat
		340	Autonkuljettajat, myös erikoisauton; vanhemmat, vähintään 4 vuotta ammattimaisessa ajossa toimineet
		402	Erikoisratatyöntekijät
		344	Höyrykattilan lämmittäjät, korkeapainekattilat ja suurtehovesikattilat
		112	Kahluusukeltajat, muut kuin 3. palkkaryhmässä mainitut
		263	Kalliosuojanhoitajat, suoja varustettu täyd. LVI-laitteilla
		251	Kemiallisen työn tekijät, vanhemmat vesilaitoksella
		381	Kirvesmiehet, teline-, tukemis- ja niihin verrattavissa töissä

- 370 Kivimiehet, meisseli- ja tukimuuritöissä
(ei hakkurit)
- 303 Kojeiden asentajat, nuoremmat
- 406 Koksiniemurkskaajat, kaasulaitoksella
- 403 Kompressorien käyttäjät
- 423 Konejunttausmiehet, satamarakennusosastolla
- 232 Konepuusepät, työpajoissa
- 407 Kuljetinlaitteiden hoitajat
- 348 Lakaisukoneiden ja lumensulattimien käyttäjät
- 410 Metsänhoitotyöntekijät, täysin ammattitaitoiset
- 305 Mittarinkorjaajat, nuoremmat
- 306 Mittarintarkistajat
- 167 Moottorijyrien kuljettajat
- 169 Nostokurjen käyttäjät

Nuoremmat ammattimiehet seuraavissa ammateissa:

- 302 autonasentajat,
- 301 autosähköasentajat,
- 320 hitsaajat,
- 321 jyrnsijät,
- 322 pelti- ja levysepät,
- 384 puusepät,
- 324 sepät,
- 325 sorvarit,
- 308 sähköasentajat,
- 326 viilarit,
- sekä muut ammattioppiin nähden edellä mainittuihin rinnastettavat metallialan ammattityöntekijät.
- 411 Pumpumiehet, puhdistuslaitoksissa
- 363 Putkenlaskijat
- 323 Putkiasentajat, nuoremmat
- 362 Rakennusalan ammattityöntekijät vähemmän vaativissa ammattitöissä.

Merkintä:

Vähemmän vaativiksi rakennusalan ammattitöiksi katsotaan tässä palkkaryhmässä mainittujen rakennusalan nimikkeiden lisäksi:

betonikärääjän ja sullojan sekä myllärin työt,
nostokoneen käyttö sekä

väliaikaisten vesi- ja sähköjohtotöiden ja muiden niihin verrattavien töiden suoritus.

		414	Ratatyöntekijät, työmoottorivaunua ajavat liikennelaitoksella
		132	Renkaankorjaajat, työpajoissa
		535	Tiilenkantajat, ulkomuurauksessa
		343	Traktorien käyttäjät, alle 5 tonnin
		178	Täryjyriensä ja -levyjensä käyttäjät
		351	Urheilukentän hoitajat, täysin ammattitaitoiset
		538	Uunimiehet, kaasulaitoksella
		352	Varastomiehet, vanhemmat vaativissa tehtävissä
		310	Vaununkorjaajat, nuoremmat, liikennelaitoksella
		385	Verhoilijat, nuoremmat
5	3, 18	400	Aputeurastajat
		361	Asfalttityöntekijät, sepelin ja emulsion levittäjät
		401	Auto- ja raitiovaunuhoitomiehet, vähemmän vaativissa tehtävissä liik.laitoksen halleilla
		342	Autonkuljettajat, nuoremmat
		506	Hinaajalaivojen ja proomujen tuntityöntekijät
		345	Höyrykattilan lämmittäjät, matalapaine-kattilan
		421	Kairausmiehet, nuoremmat
		605	Kaivukoneiden käyttäjien apulaiset
		422	Kalliosuojanhoitajat, suoja varustettu B- tai C-luokan laitteilla
		404	Katujohtopesäkkeiden tyhjentäjät kaasulaitoksella
		405	Kemiallisen työn tekijät, nuoremmat, vesilaitoksella
		509	Koksityöntekijät
		424	Laitosmiehet, nuoremmat
		511	Maanjyrsinkoneiden ja muiden moottorikäyttöisten puutarhakoneiden käyttäjät
		304	Mittarinasentajat ja -vaihtajat, vanhemmat, kaasulaitoksella
		311	Mittarinasentajat ja -vaihtajat, vanhemmat, vesilaitoksella
		548	Mittaripuhdistajat, kaasulaitoksella
		425	Mittausmiehet, nuoremmat
		519	Piirilakaisijat
		521	Puhdistuslaitoksissa työskentelevät
		523	Rasvarit

		415	Ratatyöntekijät, urheilukenttien
		413	Ratatyöntekijät, vanhemmat
		525	Ruoppaaja- ja kaivajatyöntekijät
		416	Sahurit, pilkkomakoneessa
		614	Sementtityöntekijät, apulaiset
		530	Seulojat, liikkuvalla seulalla, kaasulaitoksella
		350	Sähkönosturien ja -vintturien käyttäjät
		536	Tuhkankärrääjät, sähkölaitoksella
		540	Vaihetyöntekijät
		418	Varastomiehet, vanhemmat
		541	Vaunun alustan ja vaunussa olevan moottorin sekä osien pesijät
		542	Viemärinpuhdistajat
6	3,03	504	Hevosmiehet
		543	Konepesijät keskuspesulassa, kun koneen kertakäyttö on yli 100 kg
		524	Ratatyöntekijät, nuoremmat
		527	Sekatyöntekijät, vaativimpiinkin talorakennusalan sekatoihin tottuneet, vähintään yhden vuoden kaupungin palveluksessa olleet.
7	2,88		Apulaiset seuraavissa ammateissa:
		601	autonasentajat,
		602	autosähköasentajat,
		604	hitsaajat,
		607	pelti- ja levysepät,
		609	puusepät,
		615	sepät,
		616	sähköasentajat,
		619	viilarit,
			sekä muut edellä mainittuihin rinnastettavat metallialan ammattityöntekijäin apulaiset.
		501	Aputyöntekijät, kivitöissä
		545	Autonapumiehet, ammattijokortin omaavat
		507	Kattila- ja konehuoneen puhdistajat, sähkölaitoksella
		508	Kivimurskaamalla työskentelevät
		606	Maalarin apulaiset
		500	Miehet apu- ja puhtaanapitotyössä, teuras-tamalla
		505	Hiilityössä työskentelevät, sähkölaitoksella
		515	Mittarimaalajaajat, sähkölaitoksella
		514	Mittarinasentajat ja -vaihtajat, nuoremmat, kaasulaitoksella
		510	Mittarinasentajat ja -vaihtajat, nuoremmat, vesilaitoksella

		518	Paineilmatyökalujen käyttäjät
		520	Pilkkoajat, pilkkomakoneessa
		612	Puistotyöntekijät raskaissa töissä
		522	Puutarhatyöntekijät ja istutusten hoitajat
		613	Ratatyöntekijät, apulaiset, liikennelaitoksella
		544	Seka- ja aputyöntekijät rakennusalan vaativissa seka- ja aputöissä
		531	Sekatyöntekijät, kaasulaitoksella sekä jäätteiden ja roskien kaatopaikoilla
		533	Taimitarhatyöntekijät, raskaissa töissä
		537	Urheilupaikkojen valvojat, vaativissa tehtävissä
		539	Varastomiehet, nuoremmat
		618	Vaununkorjaajat, apulaiset, liikennelaitoksella
8	2, 77	502	Autonapumiehet
		572	Konepesijät keskuspesulassa, kun koneen kertatäyttö on alle 50 kg
		562	Maalarit, naiset liikennelaitoksella
		564	Mittarinpesijät, vesilaitoksella
		567	Naiset työkaluvarastoissa, täysin ammattitaitoiset
		546	Ruiskumaalarit, vaihetyössä
		528	Seka- ja aputyöntekijät
		630	Työntekijät korjauspajojen, rakennustyömaiden ja miehistösuojien siivous- ja puhdistustöissä
		578	Vaatevarastossa työskentelevät, liikennelaitoksella
		568	Vaununkorjaajien työryhmissä työskentelevät naftallapesijät sekä osien pesijät
		636	Vaunusiivoojat
		569	Ylisiivoojat, liikennelaitoksella
9	2, 66	577	Käymälärahastaja-siivoojat
		573	Lajittelijat, keskuspesulassa
		639	Mankeloijat, keskuspesulassa
		632	Mittarinpuhdistajat, sähkölaitoksella
		631	Mittarimaalajaat, sähkölaitoksella
		574	Ompelijat, keskuspesulassa
		640	Pakkaajat, keskuspesulassa
		610	Portinvartijat
		633	Puistotyöntekijät
		611	Puistovartijat ja urheilupaikkojen valvojat
		634	Puutarhatyöntekijät
		575	Prässääjät, keskuspesulassa

		635	Taimitarhatyöntekijät
		637	Työntekijät siivous- ja puhdistustöissä
		620	Yövärtijät
10	2,88-3,18	608	Putkiasentajat, oppiaikana
		532	Sähköapuasentajat, sähkölaitoksella

Oppilaat.

Perustuntipalkka	Ammattikoodi	Opissaoloaika
1,53 mk	900	-
1,83 "	"	1/2 vuotta
2,02 "	"	1 "
2,19 "	"	1 1/2 "
2,36 "	"	2 "
2,54 "	"	2 1/2 "
2,78 "	"	3 "
3,05 "	"	3 1/2 "

Alle 18-vuotiaat työntekijät, jotka eivät ole oppisopimussuhteessa kaupunkiin.

Perustuntipalkka	Ammattikoodi	Ikä
1,83 mk	901	15-vuotiaat työntekijät
2,19 "	"	16- " "
2,54 "	"	17- " "

2 §. Erinäiset lisät.

N:o	Lisän nimi	Selostus
A. Kaikissa laitoksissa maksettavat lisät.		
1.	Aputyöntekijän urakkalisä	Jos apputyöntekijän työnopeus välittömästi mää- räytyy urakkaa suorittavan ammattityöntekijän työn perusteella tai hän suorittaa hinnoiteltua urakkatyötä aikatyönä, maksetaan hänelle 10 %:n hyvitys, joka lasketaan perustuntipalkasta.
2.	Hyvänniehen- lisä	Sen mukaan, poikkeako työntekijän työtaito, työteho tai hänen tehtävänsä hänelle asettamat vaatimukset kulloinkin kyseessä olevan työnte- kijäryhmän yleisestä keskitasosta, voi asian- omainen ylin työnjohto maksaa kunkin laitoksen työntekijöille hyvänniehenlisää siten, että li- sän suuruus on 5 % perustuntipalkasta noin 25 %:lla työntekijöistä, 10 % noin 25 %:llä työnte- kijöistä ja 15 % noin 20 %:lla työntekijöistä. Hyvänniehenlisä voidaan tarvittaessa arvioida uudelleen.
3.	Jäidennosto- lisä	Jäidennostossa ja laitureiden irtihakkuussa mak- setaan 15 %:n lisä, joka lasketaan perustunti- palkasta.
4.	Kiipeilylisä	Siltä ajalta, jonka työntekijä joutuu työskentele- mään puussa niin korkealla, että työtä ei voida suorittaa tikkailla seisten, maksetaan työn vaa- rallisuudesta johtuen 15 %:n korotus, joka laske- taan perustuntipalkasta.
5.	Kuormauslisä	Autonkuljettajille ja autonapumiehille maksetaan tavaroiden kuormaamisesta ja purkamisesta markkamääräistä raskaan ja likaisen työn lisää, jonka suuruus tavarain laadusta riippuen on joko 23 tai 15 penniä tunnilta. Jos kuormaus tai pur- kaus on koneellinen, maksetaan lisä ainoastaan työn likaisuuden perusteella. Jos koneelliset vä- lineet ovat vain kuljetusmatkan toisessa päässä, joko kuormauksessa tai purkauksessa, makse- taan raskaan työn lisää vain puolet.
Yliraskaan kuorma-auton (bruttopaino 9.500 kg) kuljettajalle maksetaan erikoiskorvausta 8 pen- niä tunnilta.		

- Kuorma-auton ja kantavuudeltaan vähintään 1.000 kg pakettiauton kuljettajalle, joka työskentelee ilman apumiestä ja joutuu suorittamaan auton kuormauksen ja purkauksen, maksetaan erikoiskorotusta muiden mahdollisten korotusten lisäksi siten, että korotuksen suuruus on
- ajomatkan ollessa alle 15 km, 23 penniä tunnilta
 - ajomatkan ollessa 15-50 km, 15 penniä tunnilta
 - ajomatkan ollessa yli 50 km, 8 penniä tunnilta.
6. Panostajan lisä Työn vaarallisuudesta ja vastuullisuudesta johtuen maksetaan panostajalle 10 %:n erikoislisä, joka lasketaan perustuntipalkasta.
7. Peltisevän vaarallisen työn lisä Peltisevälle, joka työskentelee ilmeisesti vaarallisilla työpaikoilla, kuten ilman telineitä savupiipun ja keskuslämmityspiipun päällistä kaattaessa räystäällä tai vastaavalla paikalla, maksetaan vaarallisen työn lisää, jonka suuruudesta asianomaiset sopivat kussakin tapauksessa keskenään.
8. Putkialan remonttilisä Tuntipalkalla työskenteleville putkialan remonttimiehille maksetaan kaikissa palkkaryhmissä erikoista korjauslisää, jonka suuruus on enintään 15 % perustuntipalkasta.
9. Sähköalan vaarallisen työn lisä Sähköalan vaarallisissa töissä maksetaan erikoista lisäkorvausta, jonka suuruudesta asianomaiset sopivat kussakin tapauksessa keskenään ottaen huomioon työn vaarallisuuden ja tarvittaessa kuultuaan luottamusmiehen mielipidettä. Vaarallisiksi töiksi katsotaan kaikki ne työt, jotka on erikseen määrätty Suomen Metallityöväen Liiton ja Sähkötyönantajain Liiton sekä Voimalaitosten Työnantajaliiton välillä solmituissa työehtosopimuksissa.
10. Työpajojen auton asentajan lisä Korjaustyössä voidaan auton asentajille maksaa enintään 10 %:n korotus perustuntipalkasta laskettuna.
11. Työpajojen liikaisen työn lisä Työpajoilla tai työpajojen toimesta suoritettavissa erittäin likaisissa töissä maksetaan erillistä markkamääräistä lisää seuraavasti:
Perustuntipalkan ollessa alle 3,18 mk 18 penniä

Perustuntipalkan ollessa 3, 18 mk tai enemmän 19 penniä.

Erittäin likaisella työllä tarkoitetaan sellaista työtä, joka selvästi erottuu muista samalla alalla esiintyvistä likaisista töistä. Tällaisia töitä esiintyy mm. : koneosien käsinpesussa; moottorin purkamisessa; käytössä olleen ajoneuvon pelti- ja alustatyössä; vanhojen höyrykattilain puhdistuksessa ja korjauksessa; käytössä olleiden työkoneiden puhdistamisessa, purkamisessa ja korjaamisessa; jäähdyttäjien korjauksessa; ajoneuvon lehtijousityössä; työssä, jota suoritetaan sementtivalimon kulkunesturien päällä; konepajan lämpökanaaleissa suoritettavissa töissä ja pannu- ja pumppuoneissa; puhdistuslaitoksilla, kivenmurskaajissa ja sementtivalimolla suoritettavissa sähkötöissä. Erittäin likaisen työn lisää maksetaan vain, mikäli puhdistusta ei ole ennen työn alkamista suoritettu ja urakatyössä vain, mikäli työn likaisuutta ei ole otettu huomioon jo urakkahinnasta sovittaessa.

12. Vuorotyölisä Vuorotyötä tekeville työntekijöille maksetaan vuorotyölisää, jonka suuruus on iltavuorossa 10 % ja yövuorossa 20 % perustuntipalkasta.
16. Erikoisammattimieslisä Aikapalkalla työskenteleville vastuunalaisessa asemassa oleville ammattityöntekijöille voidaan erikoisammattimieslisänä palkkalautakunnan suostumuksella maksaa palkkaa, joka vähintään 25 %:lla tai enintään 40 %:lla ylittää asianomaisen perustuntipalkan. Täten korotettuun palkkaan sisältyy työntekijälle mahdollisesti kuuluva kärkimieslisä.

B. Määrätyissä laitoksissa maksettavat lisät.

13. Aikaisen työn lisä Rakennusviraston puhtaanapito-osaston alaisissa töissä maksetaan katujen puhtaanapitotöissä, jos säännöllinen työaika määrätään alkavaksi kello 5.00, piirilakaisijoille ja muille vakinaisesti kaupungin palveluksessa katujen puhtaanapitotyössä oleville työntekijöille kello 5.00 ja 7.00 välisenä aikana suoritetusta työstä 1,75 mk:n lisäys tuntipalkkaan.
14. Ajokorttilisä Liikennelaitoksen auton asentajille, vaunukorjaajille ja ilmajohtojen asentajille, joilla on ja

joilta vaaditaan linja-auton ajokortti, maksetaan 8 pennin lisäys tunnilta.

15. Avoviemäri-lisä Rakennusviraston, satamalaitoksen, kiinteistöviraston sekä urheilu- ja ulkoiluviraston alaisissa töissä maksetaan sellaisten avoviemärien puhdistuksesta ja niihin suoritettavasta putken laskusta, jotka kuljettavat jatkuvasti pääasiallisesti talojen puhdistamatonta likavettä, saanottuun työhön osallistuvalla työntekijällä siltä ajalta, jonka hän joutuu tekemisiin likaveden kanssa, 43 %:n lisä, joka lasketaan perustuntipalkasta.
17. Hajoituskaivon tyhjennys ym. lisä Rakennusviraston puhtaanapito-osaston sekä urheilu- ja ulkoiluviraston alaisissa töissä maksetaan hajoituskaivon tyhjennyksestä, makkilannan kuljetuksesta ja siinä käytettävien astioiden pesusta ja korjauksesta, ei kuitenkaan konepesusta, yleisten vedenheittopaikkojen virtsaseinämien suojakerroksien uusimisesta, saostuskaivojen tyhjennys- ja makkilannan kuljetusautojen sekä konekuorma-autojen peräosan korjauksesta, lakaisukoneiden lakaisulaitteiden korjauksesta ja harjatraktoriin harjojen purkamisesta ja jätteidenpolttolaitoksen kuonaketjun puhdistuksesta ja korjauksesta ja yleisten kuivakäymälöiden alaosan korjauksesta 22 %:n lisä, joka lasketaan perustuntipalkasta.
18. Kattolisä Rakennusviraston, satamalaitoksen, kiinteistöviraston sekä urheilu- ja ulkoiluviraston alaisissa töissä maksetaan katoilla suoritettavasta tervaus- ja lumenluontityöstä harkinnan mukaan 22-43 %:n lisä, joka lasketaan perustuntipalkasta.
19. Kiihdytetyn työn lisä Milloin liikennelaitoksen korjauspajoissa sekä rata- ja huoltotyössä joudutaan liikenteen vaatimusten johdosta suorittamaan työtä kiihdytetyllä vauhdilla, eikä työtä voida teknillisistä syistä järjestää urakka- tai muuna suorituspalkkaisena työnä, voidaan tämän palkkahinnoittelun mukaisen perustuntipalkan lisäksi maksaa tämän sopimuksen allekirjoituspöytäkirjan liitteestä ilmenevä markkamääräinen lisä, johon sisältyvät aputyöntekijän urakkalisä, hyvänmielinen, putkialan korjauslisä, sähköalan vaarallisen työn lisä, työpajojen autonomientajalisä,

- työpajojen likaisen työn lisä sekä vanhojen rakennusten korjauslisä.
20. Kärkimies-lisä Teollisuuslaitosten sähköasentajille ja putki-asentajille sekä rakennusviraston Toukolan konekorjaamon sähköasentajille, jotka toimivat isommilla työpaikoilla työnjohdon määrääminä ns. kärkimiehinä, maksetaan erityistä kärkimieslisää, jonka suuruus on 53 penniä tunnilta.
21. Lakaisulisä Rakennusviraston puhtaanapito-osaston alaisissa töissä maksetaan piirilakaisijoille sekä kaatopaikoilla vastaavana työntekijänä toimivalle 15 %:n lisä ja muille kaatopaikoilla työskenteleville 10 %:n lisä, joka lasketaan perustuntipalkasta.
22. Liikennelaitoksen vuorotyölisät Liikennelaitoksen rataosastolla suoritetaan aikapalkalla työskenteleville vuorotyöntekijöille yövuorossa sekä aamuvuorossa kello 4.00-6.00 väliseltä ajalta toukokuun 1 ja syyskuun 30 päivien välisenä aikana 35 %:n ja lokakuun 1 ja huhtikuun 30 päivien välisenä aikana 25 %:n suuruis-ta lisää, joka lasketaan perustuntipalkasta. Liikennelaitoksen korjauspajoissa suoritetaan aikapalkalla työskenteleville vuorotyöntekijöille yövuorossa huhtikuun 1 ja marraskuun 30 päivien välisenä aikana 20 %:n ja joulukuun 1 ja maaliskuun 31 päivien välisenä aikana 25 %:n suuruis-ta lisää, joka lasketaan perustuntipalkasta. Näihin liisiin sisältyvät varsinaiset vuorotyölisät.
23. Luokkahitsaa-jan erikois-lisä Luokkahitsaajalle, jolta vaaditaan ja jolla on putkihitsauksessa arvosana 3 tai sitä suurempi molemmissa hitsausmuodoissa, maksetaan 49 pennin erikoislisä työtunnilta. Jos luokkahitsaajalla on arvosana 3 tai sitä suurempi ainoastaan jommassakummassa hitsausmuodossa, maksetaan hänelle 49 pennin erikoislisä ainoastaan hitsaamiseen käytetyiltä työtunneilta.
24. Kairausmie-ten erikoislisä Kairausmiehille voidaan talvisaikana veden käytöstä ja pakkasesta johtuvien erittäin vaikeiden työolosuhteiden vallitessa suorittaa työnjohdon harkinnan mukaan enintään 19 pennin suuruis-ta erityislisää tunnilta.
25. Tunnelilisä Rakennusviraston, satamalaitoksen, kiinteistöviraston sekä urheilu- ja ulkoiluviraston alaisissa töissä maksetaan tunnelia avattaessa ja edelleen rakennettaessa tunnelissa työskenteleville työntekijöille tunnelilisää 29 penniä tunnilta.

26. Vanhojen rakennusten korjauslisä Rakennusviraston, satamalaitoksen sekä kiinteistöviraston alaisissa töissä maksetaan vanhojen rakennusten korjaus- ja purkamistöissä, (ei lisärakennustöissä) erityistä lisää, jonka suuruus on 15 % perustuntipalkasta.
27. Viemärinpuhdistajalisä Rakennusviraston, satamalaitoksen, kiinteistöviraston sekä urheilu- ja ulkoiluviraston alaisissa töissä maksetaan viemärinpuhdistajalle, joka joutuu työskentelemään viemärijohdon, syöksykaivon tai hajoituskaivon sisällä, 87 %:n lisä, joka lasketaan perustuntipalkasta.
28. Viemäriputkiliisä Rakennusviraston, satamalaitoksen, kiinteistöviraston sekä urheilu- ja ulkoiluviraston alaisissa töissä maksetaan vanhoja viemäriputkia korjattaessa putken purkamiseen ja laskemiseen osallistuville työntekijöille siltä ajalta, jonka he joutuvat tekemisiin likaveden kanssa, 43 %:n lisä, joka lasketaan perustuntipalkasta.
29. Teollisuuslaitosten ja liikennelaitoksen erittäin likaisen työn lisät (Näihin lisiin sisältyvät mahdolliset muut likaisen työn korotukset)
- a) Korotus perustuntipalkkaan 87 %.
- Hajoituskaivon korjaus- ja puhdistustyöstä.
 - Höyryvoima-asemalla olevan kloorikalkkisekoittajan hoidosta sekä puhdistus- ja korjaustyöstä.
 - Kaasulaitoksella työstä tervakaivojen ja säiliöiden sisällä.
 - Kellareissa ja maassa olevien viemäriputkijohdojen puhdistamisesta.
 - Laitteen sisällä höyryvoimalaitoksella suoritettavasta lämminvesivaraajan (boilerin) kattilan tulipuolen ja savukanavien puhdistustyöstä sekä arinan puhdistus- ja korjaustyöstä.
 - Muilla kuin höyryvoimalaitoksilla lämminvesivaraajien (boilerin) sekä kattilatuubien ja niihin verrattavien savukanavien puhdistamisesta.
 - Sadevesikaivojen puhdistustyöstä, joka vaatii työskentelyä myös kaivon sisällä.
 - Sellaisista terveydelle vaarallisista, erittäin likaisista ja vaatteita syövyttävistä töistä, kuten esim. haposäiliöiden ja jäähdytyslaitosten jäähdyttäjien yms. puhdistus- ja korjaustyöstä.
 - Septic-tankkien korjaus- ja puhdistustyöstä.
 - Yleisten käymäläin WC-astioiden avaamisesta.

b) Korotus perustuntipalkkaan 43 %.

- Höyryvoimalaitoksilla a) kohdassa mainitsemattomista täytettyjen kattiloiden sisäpuolella suoritettavista puhdistus- ja korjaustöistä sekä kattilan varusteiden korjaustöistä silloin kun työskentelypaikan viereinen kattila tai vähintään kaksi kattilaa on käytössä.
- Kaasulaitoksen bentsolisäiliöiden ja rikki-
tehtaalla olevien säiliöiden puhdistamisesta pesureissa suoritettavasta aktiivihiihen vaihdosta, kuumana olevien kaasuuunien muurauksen korjaustyöstä, hiilensiirtolaitteen, koksinsiirtolaitteen ja nostokurkien, kaasun jäädyttäjäputkien puhdistuksesta ja korjauksesta, katu- ja liittymisjohtojen vuototöistä sekä piirisäätäjien korjaus- ja puhdistustöistä, talokaasujohtojen vuoto- ja avautuksista, painesäätäjien sekä yksityisten hallussa olevien 150 mm (mitattuna sisään-
tulopuolelta) ja sitä suurempien säätäjien puhdistustöistä; töistä, joissa joudutaan käsittelemään uunien lasivillaeristystä, töistä suurissa leipomouuneissa, joissa suoritetaan isompia korjauksia niiden kuumina ollessa sekä töistä sulatusupokasuuneissa, joiden pohjasta poistetaan kuumaa metallia.
- Katu-, tarjoilu- ja maanalaiden kellarivesijohtojen vuotokorjauksesta (lukuun ottamatta kesävesi johtoja).
- Kellareissa olevien vanhojen viemäripohja-
johtojen poistamisesta.
- Kuumissa korkeapainekattilahuoneissa kulkevien putkijohtojen korjauksesta.
- Kuumissa putkitunneleissa ja liejuisissa kaimannoissa kulkevien uusien putkien asennuksesta sekä ahtaissa ja kuumissa tunneleissa ja rakennusten ahtaissa alustoissa kulkevien vanhojen putkien korjauksesta.
- Käytössä olevien viemäripystylinjojen puhdistamisesta, poistamisesta ja korjauksesta.
- Liikennelaitoksen konepesuallaiden puhdistuksesta altaan sisällä.
- Muilla kuin höyryvoimalaitoksilla käytettyjen korkea- ja matalapainekattiloiden sekä kattilan takana alhaalla olevien sulkuventtiilien ja kolmitiehanojen korjaus- ja puhdistustyöstä (lukuun ottamatta kattiloiden muiden sulkuvent-

- tiilien, lämpömittarien, kolmitiehanojen ja venttiilien yms. armatuuriin korjaamista ja vaihtamista).
- Vähintään 500 litran paisuntasäiliön puhdistamisesta.
 - Yleisten käymäläin WC-astioiden viemärijoh-
tojen avaamisesta.
 - Öljysäiliöiden puhdistuksesta, kun työ ta-
pahtuu säiliön sisällä.
- c) Vesilaitoksessa, korotus perustuntipalkkaan 15 %.
- Sammuttamattoman kalkin ja aktiivihillen kä-
sittelystä.
- d) Liikennelaitoksessa, korotus perustuntipalk-
kaan 15 %.
- Linja- ja vastaavien vaihdekaivojen puhdistamisesta.
- e) Kaasulaitoksessa
- Sellaisesta kaasulaitoksen kaasunpuhdistus-
ja sivutuoteosastojen säiliöiden, tornien ym.
laitteiden korjaus- ja puhdistustyöstä, joka
on joko osittain tai täysin edellä a) ja b) koh-
dissa mainittuihin töihin verrattavaa, makse-
taan likaisuus- ja vaarallisuuslisää siten, et-
tä jos työ on täysin edellä mainittuihin verrat-
tavaa, likaisuus- ja vaarallisuuslisä on joko
43 tai 87 %, mutta jos työ on vain osittain
niihin verrattavaa, lisä on työn laadun mu-
kaan vähintään 22 ja enintään 87 %. Työn laa-
tua arvioitaessa on otettava huomioon seuraavat
seikat:
- 1) joutuuko työntekijä tässä tarkoitettua työtä
tehdessään olemaan kokonaan tai vain osak-
si laitteen sisällä, sekä
 - 2) onko laite työtä varten tyhjennetty ja puh-
distettu tai vain tyhjennetty tai ei kumpaa-
kaan.
- Lisästä ja sen suuruudesta on sovittava
työnjohdon ja työntekijäin kesken. Ellei lai-
toksella käytävissä neuvotteluissa päästä
sopimukseen, on työ suoritettava työnjoh-
don tarjoamalla lisällä, mutta asia voidaan

alistaa sillä tavoin käsiteltäväksi kuin työehtosopimuksen soveltamista koskevista erimielisyyksistä on määrätty.

30. Välppäliä Puhdistuslaitoksissa maksetaan välppien ja kaasunkokoojien puhdistuksesta sekä käsin ta-
pahtuvasta hiekan poistamisesta sorakammiois-
ta 22 %:n lisä, joka lasketaan perustuntipal-
kasta.

3 §. Muut määräykset.

1. Milloin rakennusviraston korjaamojen työntekijä suorittaa muissa kaupungin laitoksissa työtä, josta työntekijöille maksetaan erittäin likaisen työn lisä tämän sopimuksen 2 §:n 29. kohdan mukaan, maksetaan sama lisä myös korjaamojen työntekijöille.

Palkkahinnoittelun 2 §:n 8. kohdassa mainittu korjauslisä maksetaan edelleen myös aikapalkalla työskenteleville korjauspajojen alaisille korjausmiehille siten, että kulloinkin suoritettavan lisän lopullinen suuruus riippuu asianomaisen työntekijän työtehosta.

2. Omaa ajoneuvoaan käyttävän autonkuljettajan ja hevostiehen henkilökohtaiseksi palkaksi lasketaan aikatyössä tämän palkkahinnoittelun mukainen autonkuljettajan ja hevostiehen palkka sekä suorituspalkkaisessa työssä autonkuljettajan palkaksi 25 % ja hevostiehen palkaksi 50 % urakka-ansiosta.

Omaa ajoneuvoaan käyttävien hevostiesten kokonaisajotaksa aikatyössä on 6,11 mk/tunti.

3. Keinotekoiset urakat eivät saa tulla kysymykseen. "Ronttiurakoita" voidaan tarvittaessa antaa.

21. LAITURIHUOLLON TAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama maaliskuun 28 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:162)

Korvaus laiturihuollon Helsingin satamassa vastaanottamien tavaroiden maihinotosta ja varastoimisesta makasiiniin, laiturisuojaan tai avoimelle laiturille sekä haltuunottamisesta ja hoidosta veloitetaan, tavarann siirtomatkan ollessa enintään 50 metriä paikasta, johon nostoväline taakan jättää, jäljempänä seuraavan taksan maksujen mukaan, kuitenkin siten, että vähin veloitus on 50 penniä yksityiseltä koltilla alle 21 kg ja 1 mk muuten.

Astiatavarasta veloitetaan kuten kappaletavarasta, milloin astiain paino on enintään 30 kg.

Säkkitarvarasta veloitetaan taksassa ilmoitetut maksut ainoastaan milloin paino säkkiä kohden on 50-100 kg. Muissa tapauksissa veloitetaan taksan maksujen lisäksi tonnilta seuraavasti:

	Kesätaksa	Talvitaksa
	1.4-15.11	16.11-31.3
	mk	mk
painon säkkiä kohden ollessa alle 50 kg	0,25	0,28
" " " " yli 100 kg	0,72	0,80

TAKSA :

Hinnat tonnilta - 1000 kg
ellei muuta ole mainittu:

	Kesätaksa	Talvitaksa
	1.4-15.11	16.11-31.3
	mk	mk
Aluminium, harkkoina	6,10	6,50
" , lanka	7,35	7,80
Asbestiputket	6,50	7,-
Astiatavara, ei erikseen mainittu, yli 30 kg:n		
astioissa, väh. 2 000 kg	4,75	4,95
" , alkoholi, yli 200 l astioissa ...	5,90	6,25
Astiat, tyhjät, ei yli 200 l kpl	0,43	0,46
" " 201-400 l kpl	0,56	0,59
" " yli 400 l. "	0,67	0,72
Autot	10,90	11,55

	mk	mk
Hamppu, pellava ja rohtimet.....	11,65	12,30
Happopullot	9,20	9,65
Hedelmät	11,65	12,30
Jalopuu, kuten tammi-, mahonki-, pyökki- yms. tukkeina ja niputettuna	6,35	6,80
" sahattuna irt. lankuiksi	7,25	7,70
Juurikasvit, paperisäkeissä	7,75	8,25
Jätepaperi	5,80	6,15
Kaakeli-, seinä- ja lattialaatat: pieninä paketteina enintään 10 kg:aan saakka	7,60	8,10
yli 10 kg painavina paketteina ... (irtonaisina kuin tiilet)	6,15	6,50
Kaapelikelat, yli 3 tonnia	11,50	12,25
" , alle 3 tonnia	6,25	6,60
Kala, kuivattu	6,05	6,40
" , jäädytetty (minkin ruoka)	11,65	12,30
Kanisterit, tyhjät ja maitopystöt, alle 30 litraa, kpl	0,15	0,17
Kappaletavara	11,65	12,30
Kattohuopa	5,10	5,45
Kevyt tavara, ks sivu 3)	20,25	21,70
Kettinki	6,10	6,50
Kimröökki, laatikoissa	7,75	8,20
" , säkeissä, katso säkkitavaraa		
Korkki, paaluina ja kartongeissa	11,65	12,30
Lumppu, paaluina	11,65	12,30
Lyijy, sinkki, tina, kupari ja valkometalli harkkoina	4,35	4,60
Paketit, kpl, paino enintään 10 kg	0,20	0,25
Paperi, palautustavarana	5,80	6,10
Piikkilanka	7,35	7,80
Putken pätkät	7,05	7,35
Rauta, kuten takki- ja betonirauta, kiskot, palkit, pellit, putket, vaununpyörät, samoin kuin rauta ja teräs, pienem- pää kokoa	5,80	6,15
Öljytyt, 10 %:n lisäys.		
Rautalevyt, irralliset, alle 3 mm	6,50	6,95
Silli, astioissa	4,95	5,20
Säkitavara, väh. 2 000 kg:		
I luokka, luettelo sivulla 5	5,35	5,65
II " " " 5	5,80	6,15
III " " " 5	6,25	6,60
Kahvi, kaakaopavut sekä mausteet	6,25	6,60
Kalkkityppi	7,35	7,80

Kananruoka, näkinkenkärouhe	mk	mk
Kimröökki	5,30	5,70
Leseet	8,10	8,50
Sooda (natriumkarbonaatti).....	8,-	8,45
Verialbumiini	7,35	7,80
Tiilet, irralliset, paino alle 1 kg	8,25	8,70
" " " 1 - alle 2 kg	9,30	9,95
" " " 2 - 3 kg	8,50	9,-
" " " yli 3 kg	5,90	6,35
" häkeissä ja laatikoissa	5,30	5,65
Tiiliputket, suuret	5,90	6,35
Traktorit	9,55	9,90
Viinisäiliöt, kappale	9,95	10,50
Vuodat, irtonaiset, määrät	11,65	12,30
" " laskettu taakassa	7,60	8,10
" kuivat, suolatut)	9,55	10,20
määrät nippuina)	7,25	7,75

Erikoistaksa:

Vapaa purkaus:

Jos alus yli 3 tonnia painavien tavarayksikköjen osalta on konosementtitehdon nojalla vapautunut purkauksen aiheuttamista kustannuksista, on tavarain vastaanottaja velvollinen maihinottokustannusten lisäksi korvaamaan myöskin tällaisten tavarain siirrosta aluksen kannella tai lastiruumasta aluksen partaalle aiheutuvat kustannukset.

Laiturihuollolle tällä ns. vapaalla purkauksella purettujen tavarain vastaanotosta veloitetaan seuraavasti:

	Kesätaksa tonnilta mk	Talvitaksa tonnilta mk
1. Kollin painon ollessa 3 - 5 tonnia	20,-	21,50
2. " " " yli 5 tonnia	14,25	15,20
3. " " " yli 5 tonnia nostet- taessa uivalla nosturilla	15,60	16,60
4. Rautaa tai putkia käsittävät kollit, yli 3 tonnia	10,70	11,50
5. Autot yli 3 tonnia	18,50	19,65
6. Jalopuu " " "	14,25	15,20
7. Traktorit yli 3 tonnia	18,50	19,65

Purettaessa tavaroita satamalaitoksen nostureilla veloitetaan yli 3 tonnia painavista kolleista edellä ilmoitettujen hintojen lisäksi voimassa oleva nosturivuokra.

Kevyt tavara:

Mikäli joudutaan purkamaan yhtäjaksoisesti vähintään 10 tonnia jääkaappeja, pesukoneita, öljykaminoita, televisioputkia, pajukoreja, muovipatjoja, karttapalloja, muovisaaveja ja -ammeita, veloitetaan taksassa mainittu kevyen tavarain maksu.

Punnitus:

Lastia punnitaan maihinoton yhteydessä vain aluksen varustamon, päällikön tai hänen asiamiehensä suostumuksella. Punnituksesta aluksen sivulla veloitetaan lisämaksua ahtausliikkeen veloituskaskun mukaan.

Kuljetukset purkauksen yhteydessä:

Tavara, jonka käsittely ja varastossapito ovat poikkeusmääräysten alaiset, kuljetetaan säilytyspaikkaan, jonka viranomaiset tätä tarkoitusta varten osoittavat, ja veloitetaan siitä aiheutuvat kuljetuskulut ja mahdolliset muut kustannukset erikseen.

Hedelmät ja muu arka tavara, joka maihinotetaan kylmänä vuodenaikana, kuljetetaan lämpimään varastoon. Tästä aiheutuvat kuljetus- ja mahdolliset muut kustannukset veloitetaan erikseen.

Myöskin milloin tavara tilanpuutteen vuoksi tai muista syistä on purettava kuljetettava aluksen sivuilta autolla tai muulla kuljetusvälineellä, veloitetaan kuljetuskustannukset erikseen.

Tässä mainituista kuljetuksista veloitetaan keskimääräiset kustannukset 20 %:n lisäyksellä.

Korvaukset erikoistehtävistä:

Tavaranomistajan määräyksestä tai hänen etujensa vuoksi suoritetuista töistä, kuten lajittelusta, punnituksesta, uudelleen tapuloimisesta, tavarain päällyksen korjaamisesta, rautatievaunujen purkamisesta tai kuormaamisesta, vartioinnista jms. veloitetaan työ- ja kulkukustannukset 20 %:n lisäyksellä, kuitenkin siten, että vähin maksu on 1 mk.

Ylitöistä veloitetaan lain siitä säätämällä tavalla.

Odotusajalta, jota satamalaitos tai sen väki eivät ole aiheuttaneet, veloitetaan erikseen.

Tavarapeitteiden vuokra:

Jos tavara suojataan tavarapeitteellä, veloitetaan siitä korvausta 1 mk 30 p peitteeltä vuorokaudessa. Vähin veloitettava maksu on 1 mk 30 p peitteeltä.

Laskemisesta ns. oman vastaanoton yhteydessä veloitetaan 80 penniä tonnilta.

Tavaranomistajan pyynnöstä annettavista todistuksista veloitetaan 2 mk todistukselta.

	mk	mk
<u>Säkitavara:</u> I luokka	5,35	5,65
Alumiiniumsulfaatti		
Asbesti		
Autohiilet		
Glaubersuola		
Heinänsiemenet/herneet		
Kalisuola		
Kaliumsulfaatti		
Kalkkiammoniumsalmietari		
Kalkkikivijauhe		
Kalkkisalmietari		
Lihajauhe		
Maantiesuola		
Maasälpä		
Maissirehujauho		
Marmorijauhe - ryynit		
Montanasalmietari, karkea		
Rehujauhot ja -kakut		
Rehukalkki saostettu kalkkifosfaatti		
Sinkkituhka		
Sokeri		
Suola		
II luokka	5,80	6,15
Ammoniumsulfaatti, salpietari		
Bariumsulfaatti		
Grafiittijauhe		
Kalajauho		
Kalkki, sammutettu		
Kipsi		
Kuivavärit		
Liitu		
Luuliima		
Magnesiittijauhe		
Manganioksidi- javaliitti		
Montanasalmietari, hieno		
Quebrachouute		
Renofosfaatti		
Savi, kaoliini- ja posliinisavi		
Sementti		
Sinkkioksidi		
Sooda (natriumbikarbonaatti)		
Superfosfaatti		
Talkki		
Tuomaskuona		
III luokka	6,25	6,60
Kiernansideaine (Form powder)		
Kalkki, sammuttamaton		
Luujuauhe		
Rikki		

22. HELSINGIN SATAMAN KONEELLISTEN TAVARAN-SIIRTOLAITTEIDEN KÄYTTÖTAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama marraskuun 21 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1966:22)

TAKSA A.

Laiturinosturit.

1. 150 tonnin nosturit Hanasaaren laiturilla.

a) <u>Tavaran paino</u>	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 5 tonnia	30 mk
yli 5, mutta enintään 10 tonnia ...	70 "
" 10, " " 15 " ...	108 "
" 15, " " 20 " ...	144 "
" 20, " " 25 " ...	188 "
" 25, " " 30 " ...	235 "
b) <u>Tavaran paino</u>	Maksu yhdeltä nostolta varsinaisena työaikana
Yli 30, mutta enintään 50 tonnia	235 mk + 9 mk lisää jokaiselta 30 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta
Yli 50, mutta enintään 100 tonnia	415 mk + 13 mk lisää jokaiselta 50 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta
Yli 100, mutta enintään 150 tonnia	1065 mk + 20 mk lisää jokaiselta 100 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta.

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kollin painon mukaan.

Nosturia tilattaessa on nostettavien kollojen lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

2. 25 tonnin nosturi Jätkäsaaren laiturilla.

<u>Tavaran paino</u>	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	22 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia ...	31 "
" 5, " " 10 " ...	74 "
" 10, " " 15 " ...	116 "
" 15, " " 20 " ...	154 "
" 20, " " 25 " ...	204 "

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kollin painon mukaan.

Nosturia tilattaessa nostamaan yli 5 tonnin painoisia kolleja, on kollien lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

3. Kappaletavaranosturit.

a) Kappaletavara

<u>Tavaran paino</u>	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	22 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia	31 "
" 5, " " 6 "	43 "
	Maksu yhdeltä nostolta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	21 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia ...	27 "
" 5, " " 6 " ...	33 "
	Maksu tunnilta tai sen osalta taikka yhdeltä nostolta käytettäessä kahta nosturia yhdessä varsinaisena työaikana
Enintään 4, 5 tonnia	47 mk
" 7,5 "	74 "
" 9 "	90 "
" 12 "	132 "

b) Joukkotavara

Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
41 mk

4. Joukkotavaranosturit

	Maksu tonnilta	
	Hiili	Koksi
Lastaus aluksesta vaunuun, auntoon tai suppiloon	1,40 mk	1,60 mk
Muu käyttö	1,60 "	1,80 "

Käytettäessä nostureita kappaletavaran käsittelyyn, noudatetaan yllä kohdassa 3 a mainittua taksaa.

Käytettäessä nostureita muun joukkotavaran käsittelyyn, noudatetaan yllä kohdassa 3 b mainittua taksaa.

TAKSA B.Autonosturit.1. Nostosäde enintään 12 m

a) Kappaletavara

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	19 mk
Yli 3 tonnia	29 "

b) Joukkotavara

	Maksu tonnilta
Hiili	1,30 mk
Koksi	1,50 "

Käytettäessä nosturia muun joukkotavaran käsittelyyn, noudetaan yllä kohdassa a mainittua korkeampaa tuntitaksaa.

Milloin nosturia vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan nosturin käytöstä korvauksena kahdelta ensimmäiseltä tunnilta 50 mk ja seuraavilta 42 mk tunnilta.

2. Nostosäde enintään 9 m

	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Ilman kahmaria	19 mk
Kahmarilla	26 "
Kahta autonosturia yhdessä käytettäessä	42 "

Milloin nosturia vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan nosturin käytöstä korvauksena 29 mk tunnilta tai sen osalta.

TAKSA C.Trukit ja vaunusiirtotraktorit.

	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Trukit	15,00 mk
Vaunusiirtotraktorit	11,50 "

Milloin trukkeja vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan niiden käytöstä korvauksena 22 mk tunnilta tai sen osalta. Käytettäessä trukkeja kaupungin omaan varastotyöhön, kannetaan trukin käytöstä korvauksena 13 mk tunnilta.

Yleisiä määräyksiä.

1. Ylityöajalta, myös silloin, kun laitteita vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, veloitetaan lisämaksuna henkilöstölle maksettava ylityökorvaus.
2. Odotusajalta eli siltä ajalta, joka kuuluu tilatun ajan alkamisesta laitteen käyttämisen alkamiseen, raukeamiseen tai peruuttamiseen maksu varsinaisena työaikana on laituri- ja autonostureista 10 mk sekä trukeista ja traktoreista 7 mk tunnilta tai sen osalta. Ylityöajalta veloitetaan lisäksi kuten 1. kohdassa on määrätty.

Tämä taksa tulee voimaan 1.1. 1967.

23. HELSINGIN KAUPUNGIN YLEISEN TALLETUSMAKASIININ TYÖMAKSUT.

Satamalautakunnan vahvistamat maaliskuun 28 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:163)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin yleisen talletusmakasiinin työmaksut 1. 4. 1966 alkaen seuraaviksi:

1) Tavarain vastaanotosta tai luovuttamisesta työmaksu on 6 mk 10 penniä tonnilta tai tunnilta. Vähin maksu on 3, 30 mk.

2) Jos vastaanottoon sisältyy kuljetusneuvon kuorman purkaus tai luovuttamiseen sen lastaus, on työmaksu 8 mk tonnilta tai tunnilta.

3) Tavarain vastaanoton tai luovuttamisen yhteydessä suoritettua punnituksesta veloitetaan lisämaksuna 1 mk tonnilta. Muusta punnituksesta veloitetaan 1) kohdan mukaiset työmaksut.

4) Ylityöajalta veloitetaan työmaksut työaikalain mukaisin koroituksin.

**24. HELSINGIN KAUPUNGILLE RAKENNUSTYÖN VALVON-
NASTA SUORITETTAVAT MAKSUT.**

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamat maaliskuun
30 p:nä 1966.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymät maaliskuun 9 p:nä 1966)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1960:29)

1 §. Rakennuspiirustusten tarkastamisesta ja rakennustyön muusta valvonnasta, lukuun ottamatta kiinteistöinsinööriille kuuluvia tehtäviä, rakennuttajan on suoritettava kaupungille toimituskirjain lunastuksesta ja toimituspalkkioista annetussa asetuksessa säädettyjen maksujen lisäksi seuraavat maksut:

1. Uuden rakennuksen ja tilapäisen uudisrakennuksen rakentaminen, rakennuksen korottaminen tai muu lisärakennus ja rakennuksen uudestaan rakentaminen kuitenkin vähintään	20 p/m ³
40 mk
2. Rakennuksen sisä rakenteiden olennainen muuttaminen ja muu sellainen muutos, joka on uudestaan rakentamiseen verrattava:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan	40 p/m ²
40 mk
3. Rakennuksen tai sen osan käyttäminen olennaisesti toiseen tarkoitukseen kuin mihin sitä on käytetty tai mitä rakennuslupa osoittaa:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan	20 p/m ²
40 mk
4. Rakennuksen sisä rakenteiden muuttaminen ja muu sellainen muutos, johon ei ole sovellettava 2. tai 3. kohtaa:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan	30 p/m ²
40 mk
5. Julkisivun muuttaminen:
muutettavan julkisivun osan pinta-alan mukaan	30 p/m ²
40 mk

6. Sellaisen myyntikojun, kioskin tai ryhmäputarhamajan, joka ei ole uudisrakennus, soitto- ja tanssilavan sekä muun vastaavanlaisen laitoksen rakentaminen	40 mk
7. Tontin aitaaminen ja ajoportin rakentaminen,	20 mk
8. Autopaikan käyttäminen muuhun tarkoitukseen: autopaikkojen pinta-alan mukaan	20 p/m ²
kuitenkin vähintään	40 mk
9. Rakennusluvan voimassaoloajan jatkaminen:	
a) 1. kohdassa tarkoitettu lupa	10 p/m ³
b) 2. kohdassa tarkoitettu lupa	20 p/m ²
kuitenkin vähintään	40 mk
10. Rakennusasetuksen 50 §:n 4 momentissa tarkoitetut sekä muut tässä pykälässä mainitsemattomat toimenpiteet, joihin vaaditaan maistraatin tai rakennustarkastajan lupa	40 mk

Rakennuksen tilavuus lasketaan Suomen Arkkitehtiliiton julkaiseman rakennustietokortiston (RT-kortiston) määritelmien mukaan.

2 §. Rakennuttajan on suoritettava 1 §:ssä tarkoitettu maksu ennen maistraatin päätöksen antamista tai, milloin on kysymys rakennustarkastajan luvasta, päätöksen saadessaan. Jos hakemus hylätään, palautetaan hakijalle pyynnöstä 50 prosenttia suoritetusta maksusta.

3 §. Jos rakennuttaja rakennusluvan voimassa ollessa luopuu siitä ja hakee lupaa rakennustyön suorittamiseen uusien rakennuspiirustusten mukaisesti, palautetaan hakijalle pyynnöstä 50 prosenttia aikaisemmin suoritetusta maksusta, kun uuden rakennuksen edellyttämä maksu on suoritettu.

4 §. Milloin uuden rakennuksen rakentamista varten myönnetty rakennuslupa on rauennut, palautetaan luvan saajalle pyynnöstä osa hänen suorittamastaan maksusta seuraavasti:

a) jos työ on aloittamatta	40 %
b) jos työ on aloitettu, mutta perustuksia koskeva rakennekatselmus on toimittamatta	30 %
c) jos perustuksia koskeva rakennekatselmus on toimitettu	20 %
d) jos rakennekatselmus on toimitettu	10 %

Edellä tarkoitettuna katselmuksena pidetään myös osakatselmusta.

Jos rakennus on sallittu otettavaksi osittainkin käyttöön, vaikka loppukatselmusta ei kaikilta osin ole toimitettu, ei maksua palauteta.

5 §. Milloin rakennuslupa, joka ei koske uutta rakennusta, tai muu lupa kuin rakennuslupa on rauennut, noudatetaan maksua palautettaessa soveltuvin osin 4 §:n määräyksiä.

6 §. Jos edellä olevien määräysten mukaan palautettava maksu on pienempi kuin 20 markkaa, ei palautusta suoriteta.

7 §. Rakennustyön valvontaan kuuluvista kiinteistöinsinöörin toimenpiteistä rakennuttajan on suoritettava kaupungille seuraavat maksut:

1. Rakennuksen paikan ja korkeusaseman maalle merkitseminen sekä sijaintikatselmuksen toimittaminen:

a) kultakin pisteeltä, jolla rakennuksen paikka merkitään 15 mk
kuitenkin vähintään 60 "

b) rakennuksen paikan tai korkeusaseman uusintamer-
kintä 30 "

Milloin tontille tai rakennuspaikalle saadaan rakentaa kolme- tai useampikerroksinen rakennus tahi tehdasrakennus, suoritetaan a) ja b) kohdan mukaiset maksut 50 prosentilla korotettuina.

2. Pihamaan korkeuksien tarkastaminen ennen loppukatselmusta 30 mk

3. Aidan paikan maalle merkitseminen tai aidan sijaintikatselmuksen toimittaminen 30 "

Tässä pykälässä tarkoitetut maksut on suoritettava toimenpidettä kiinteistöinsinööriltä pyydettyäessä.

Mikäli kiinteistöinsinöörin toimenpide jää suorittamatta, maksu palautetaan pyynnöstä.

**25. LAKI TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA
ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.**

Annettu huhtikuun 1 p:nä 1966.
(Suomen as.-kok. 207/66)
(Vrt. kunn.as.-kok. 1963:92)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/63) 20 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

20 §. - - - - -
Kansaneläkelaitokselle vuosilta 1964-1968 suoritettavien työnantajan sairausvakuutusmaksun etumaksujen määrän vahvistaa valtiovarainministeriö kansaneläkelaitoksen esityksestä.

26. LAKI ASIAKIRJAIN LÄHETTÄMISESTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 15 p:nä 1966.
(Suomen as.-kok. 233/66)
(Vrt. kunn.as.-kok. 1954:18)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan asiakirjain lähettämisestä 26 päivänä helmikuuta 1954 annetun lain (74/54) 4 § näin kuuluvaksi:

4 §. Postitse tai lähetin välityksellä asianomaiselle tai hänen 3 §:ssä mainitulle asiamiehelleen lähetetystä asiakirjasta on asianomaisen katsottava saaneen tiedon, jollei muuta näytetä, seitsemäntenä päivänä sen päivän jälkeen, jona asiakirja asianomaisen ilmoittamalla osoitteella varustettuna on annettu postin kuljetettavaksi saantitodistusta vaatimatta, tai sinä päivänä, jona asiakirja on annettu lähetille. Lähettäjän on kirjoitettava asiakirjalle todistus päivästä, jona se on annettu postin kuljetettavaksi tai lähetille.

Tätä lakia, joka tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967, ei ole sovellettava, milloin asiakirja on annettu postin kuljetettavaksi ennen sanottua päivää.

27. RAKENNUSTOIMINTA.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 20 p:ltä 1966.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

1) että kaupungin omistamat, vapaina olevat asuntotontit käytetään ensisijaisesti a) kaupungin omaan rakennustoimintaan ja b) välttämättömiksi vaihtotonteiksi sekä c) luovuttamalla niitä pääasiallisesti vuokrausta käyttäen sellaisille yrityksille, jotka rakentavat omistusasuntoja valtion lainan turvin ja luovuttavat ne kaupungin vuokra-asunnoissa asuville asunnontarvitsijoille, sekä

2) että kaupunginhallitusta kehoitetaan varaamaan asianomaisten vuosien talousarvioehdotuksiinsa sellaiset määrärahat, että kaupunki voi omalle tonttimaalleen vuosina 1966-1969 valtion lainan turvin ryhtyä rakentamaan ensisijaisesti perheellisille tarkoitettuja vuokra-asuntoja yhteensä noin 200 000 nettokerrosneliömetriä.

28. DESINFIOIMISLAITOKSEN MAKSUT.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat huhtikuun 20 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:39)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä

I) vahvistaa kaupungin desinfiomislaitoksen suorittamista tehtävistä ja toimenpiteistä perittävät maksut seuraaviksi:

1. Syöpäläisten hävittäminen:

1 huoneen desinsektio	20-25 mk
2 " "	25-30 "
3 " "	30-35 "

Laajemmista desinsektioista peritään maksu käytetyn työajan ja ainemäärän perusteella huomioon ottaen yleiskustannuslisä, kuitenkin siten, että alin maksu on 35 mk.

2. Rottien hävittäminen:

- a) Vuosisopimusten perusteella
Perusmaksu kiinteistöä kohti 60 mk/vuosi
Suurissa kiinteistöissä suoritetaan maksu arvioitujen työ- ja ainekustannusten perusteella huomioon ottaen yleiskustannuslisä, kuitenkin siten, että alin maksu on 60 mk/vuosi.
- b) Pistemyrkytys (kertahävitys) 30 mk

3. Desinfiomislaitoksessa suoritettavat desinfioinnit:

Vaatevara	3 mk/kg:lta tai sen osalta
Kappalemaksu	6 mk/kpl
Syyhyhoitomaksu	6 mk/hengeltä
Täisaunamaksu	2 mk/hengeltä

II) määrätä, ettei syöpäläisten hävittämisen-, syyhyhoito- ja täisaunamaksuja peritä varattomilta eikä täisaunamaksua yhteismajoituksessa olevilta henkilöiltä, mikäli he käyvät saunassa sinä ai-

kana, jolloin heidät on saunaan määrätty, sekä

III) määrätä, että uudet maksut tulevat voimaan 1.5.1966 lukien, kuitenkin siten, että rottien hävittämistä koskevissa nykyisissä vuosisopimuksissa määrättyt maksut ovat voimassa sopimuskauden loppuun.

29. VUOSAAREN ALUELIITOKSEN YHTEYDESSÄ HELSINGIN
MAALAIKUNNAN PALVELUKSESTA KAUPUNGIN PALVE-
LUKSEEN SIIRTYVÄT VIRANHALTIJAT.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 20 p:ltä 1966.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, ettei sellaisiin Helsingin maalaiskunnan palveluksessa olleisiin viranhaltijoihin, jotka Vuosaaren alueliitoksen yhteydessä välittömästi siirtyivät Helsingin maalaiskunnan palveluksesta kaupungin palvelukseen, sovelleta ikälisiin ja vuosilomaan oikeuttavaa palvelusaikaa laskettaessa Helsingin kaupungin virkasäännön 25 §:n 4 momenttia.

30. HELSINGIN KAUPUNGIN JA HELSINGIN KAUPUNGIN MAATALOUSTYÖNTEKIJÄIN AMMATTIOSASTO R.Y:N VÄ- LINEN TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyönteki-
jien ammattiosasto r.y:n allekirjoittama huhtikuun 21 p:nä
1966.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 20 p:nä 1966)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:43)

1 §. Sopimuksen voimassaoloalue.

Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin kiinteistövi-
raston maatalousosaston alaisissa töissä, myös puutarhatöissä, Hel-
singin kaupungin alueella.

2 §. Työsopimukset.

Työsopimukset tehdään yleensä ryhmäsopimuksina, mutta
voidaan tehdä yksityisiäkin sopimuksia, jotka perustuvat ryhmäso-
pimukseen ja jotka eivät saa olla huonompia kuin ryhmäsopimukset.

3 §. Työsopimusten irtisanominen.

Henkilökohtainen työstä irtisanomisaika on kummaltakin puo-
lelta 14 vuorokautta, jos työsuhde on jatkunut alle yhden vuoden,
ja yksi kuukausi, jos työsuhde on jatkunut kauemmin. Maatalous-
osastolta vapautuva työvoima pyritään sijoittamaan mahdollisuuksien
mukaan kaupungin muihin töihin.

4 §. Työaika.

Maataloustöissä: Kotieläinhoitotyötä ja vuorotyötä lukuun otta-
matta on työaika eri kuukausina seuraava:

Marras-, joului-, tammi- ja helmikuussa klo 7.30-11.00 ja
12.00-15.30, maaliskuu-, huhti-, kesä- ja lokakuussa klo 7.00-11.00
ja 12.00-16.00 sekä touko-, heinä-, elo- ja syyskuussa klo 7.00-
11.00 ja 12.00-17.00. Lauantaisin ja kirkollisten juhlapäivien sekä
vapun- ja itsenäisyyspäivän aattoina työaika on kuitenkin enintään
5 tuntia.

Pöytäkirjamerkintä 1: Työmailla, joilla se töiden laadun vuoksi on mahdollista, ei työskennellä lauantaisin sinä ajanjaksona, joka alkaa sen viikon alussa, jolle kesäkuun 1 päivä sattuu, ja päättyy sen viikon lopussa, jolle elokuun 31 päivä sattuu.

Pöytäkirjamerkintä 2: Niille työntekijöille, joille ei heidän suorittamansa työn laadun vuoksi voida järjestää tässä kohdassa tarkoitettua 40 tunnin työaika kesäviikkoina, annetaan ao. viraston tai laitoksen määräämänä aikana viimeistään seuraavan vuoden huhtikuun loppuun mennessä ylimääräisiä palkallisia vapaapäiviä seuraavasti:

Jos asianomaisella on oikeus enintään 24 työpäivän tai yhden kuukauden vuosilomaan, 6 työpäivää, jos asianomaisella on oikeus 30 työpäivän vuosilomaan, 5 työpäivää ja

jos asianomaisella on oikeus 33 tai sitä useamman työpäivän vuosilomaan, 4 työpäivää.

Työjaksona, jolloin ao. ylimääräinen vapaapäivä annetaan, on työaika vastaavasti lyhyempi.

Pöytäkirjamerkintä 3: Mikäli laitoksen tai viraston toiminnan luonteen vuoksi on mahdollista, pidetään kaupungin työmaat suljettuina pääsiäislauantaina, juhannusaattona ja jouluaattona.

Ruokailuaika on yksi tunti, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin sitä vastaa 20 minuutin pituinen tauko. Tavallisina arkipäivinä pidetään lisäksi aamu- ja iltapäivisin yksi 15 minuutin pituinen kahvitauko. Kahvitauot ja edellä mainittu 20 minuutin pituinen tauko luetaan työaikaan kuuluviksi.

Työhön meno määrätystä kokoontumispaikasta ja paluu työstä sinne tapahtuu työaikana.

Kotieläinhoitotyössä on työaika päivässä enintään 9 tuntia tätä varten laaditun työsäännön mukaan. Työaika saa alkaa aikaisintaan klo 5.00 ja sen tulee päättyä viimeistään klo 18.30, elleivät poikkeukselliset olosuhteet vaadi muunlaista järjestelyä. Kunkin neljän viikon aikana on työntekijällä oikeus saada neljä palkatonta vapaapäivää, joista kaksi pyhäpäiviä. Kuitenkin voidaan, mikäli työnantaja ja työntekijä siitä keskenään sopivat, osa vapaapäivistä korvata maksamalla pitämättä jääneistä vapaapäivistä siten korotettu palkka kuin jäljempänä 7 §:n 4 momentissa on määrätty.

5 §. Varsinainen palkkaus.

Täysin työkykyisten, 18 vuotta täyttäneiden työntekijäin palkkar ryhmät ja perustuntipalkat ovat seuraavat:

1. Palkkaryhmä, perustuntipalkka 2,35 mk,
- maatalousalan seka- ja aputyötä tekevät, mm. karjatalousapulaiset.

2. Palkkaryhmä, perustuntipalkka 2,60 mk,
- maatalousalan vaativampia seka- ja aputoita tekevät,
mm. hevostmiehet.
3. Palkkaryhmä, perustuntipalkka 2,95 mk,
- traktorin ym. työkoneneiden kuljettajat,
- kuivurimiehet,
- sianhoitajat.
4. Palkkaryhmä, perustuntipalkka 3,05 mk,
- autonkuljettajat, vanhemmat, vähintään 4 vuotta ammatti-
maisessa ajossa toimineet,
- puimurinkuljettajat ym. erikoiskoneiden käyttäjät.
5. Palkkaryhmä, perustuntipalkka 3,15 mk,
- sepät,
- traktorinasentajat,
- ammattitaitoiset kirvesmiehet,
- koulutetut sian- ja karjanhoitajat.

Työntekijälle, joka hänelle kaupungin työssä sattuneen työtapaturman tai siinä saadun ammattitaudin vuoksi on tullut kykenemättömäksi entiseen työhönsä ja joka tämän vuoksi siirretään lääkärin lausunnon perusteella työkykyään vastaavaan olennaisesti alempipalkkaiseen työhön, maksetaan tästä työstä hänen aikaisemman ansionsa mukainen palkka vähennettynä kaupungin kustantaman elinkoron täydennyskorkoa vastaavalla määrällä.

6 §. Erinäiset palkanlisät.

Sen mukaan, poikkeavatko työntekijäin työtaito, työteho tai kokemus tahi hänen tehtäviensä hänelle asettamat vaatimukset po. työntekijäryhmän yleisestä keskitasosta, voidaan hänelle maksaa ns. hyvänmiehenlisää enintään 15 prosenttia perustuntipalkasta laskettuna. Hyvänmiehenlisää voidaan tarvittaessa arvioida uudelleen.

Lika- ja jätekaivojen ja käymälöiden tyhjennyksestä sekä tähän työhön liittyvästä makkilannan ja jätteiden kuljetuksesta maksetaan 30 prosentin suuruista lisää, joka lasketaan perustuntipalkasta.

Jauhomaisen kalkin levityksestä, siemenviljan peittauksesta sekä säkitetyn viljan kuljetuksesta pellolta kuivuriin, mikäli lastaus ja kuljetus tapahtuu ilman apumiestä, maksetaan 10 prosentin suuruista lisää, joka lasketaan perustuntipalkasta.

Vuorotyössä, josta ei makseta 7 §:n 3 momentissa mainittua korvausta, maksetaan vuorotyölisää iltavuorossa 10 prosenttia ja yövuorossa 20 prosenttia perustuntipalkasta laskettuna. Kaksivuorotyötä älköön aloitettako ennen klo 6.00.

Vanhojen asuin- ja talousrakennusten (ei kuitenkaan latojen ja niihin rinnastettavien suojien) purkamistyössä maksetaan työntekijöille varsinaiseen purkamiseen käytetyiltä työtunneilta erityistä lisää, jonka suuruus on 15 prosenttia perustuntipalkasta.

Tuomarinkylän kartanon lantalan tyhjennyksestä maksetaan työntekijöille vaikeiden työolosuhteiden johdosta 17 pennin suuruista lisää tunnilta.

7 §. Yli- ja pyhätyön palkkaus.

Ylityöstä maksetaan työntekijälle, kotieläinhuolto-työtä suorittavia työntekijöitä lukuun ottamatta, kahdelta ensimmäiseltä tunnilta 50 prosentin korotus ja sitä seuraavilta tunneilta sekä lauantaisin suoritettusta ylityöstä ja sunnuntaityöstä 100 prosentin korotus tuntipalkkaan. Sunnuntaisin tai muuna kirkollisena juhlapäivänä tehdystä ylityöstä maksetaan edellä tässä momentissa tarkoitetuille työntekijöille 200 prosentilla korotettu palkka.

Pöytäkirjamerkintä: Jos työntekijä, jolla 4 §:n 1 momentin pöytäkirjamerkintä 1:n perusteella on vapaa lauantai, määrätään tällaisena lauantaina työhön, maksetaan hänelle viideltä ensimmäiseltä työtunnilta 50 %:lla korotettu palkka, ellei hän jo tämän pykälän perusteella ole oikeutettu korotettuun palkkaan.

Kun urakkatyötä tehdään ylityönä, on ylityöstä urakkahinnan lisäksi maksettava ylityökorvaus po. työstä urakkahinnan mukaan määräytyvän tuntiansion mukaisena.

Ylityöstä maksettavaa korotettua palkkaa vastaava korvaus suoritetaan myös ennen tai jälkeen säännöllisen työajan tilapäisesti suoritettusta työstä, joka ei aiheuta ylityökorvauksen maksamista samalta päivältä. Välittömästi ennen klo 7.00 suoritettua ylityöstä maksetaan 100 prosentilla korotettu palkka.

Kotieläinhuoitajan vapaapäiväksi määrättyinä päivinä tehdystä työstä maksetaan 100 prosentilla korotettu palkka, jos vapaapäivätyö tapahtuu arkipäivänä, ja 200 prosentilla korotettu palkka, jos se tapahtuu sunnuntaina tai muuna kirkollisena pyhä- tai juhlapäivänä.

Kaupungin palveluksessa keskeytymättä vähintään 3 kuukautta olleille työntekijöille sekä niille työntekijöille, joiden työsuhde on tarkoitettu toistaiseksi jatkuvaksi, maksetaan palkka siltä ajalta, jolla säännöllinen työaika lyhenee ns. arkipyhien, vapaan pääsiäislauantain, vapunaaton, juhannusaaton, itsenäisyyspäivänaaton, jouluaaton tai 4 §:n 1 momentin pöytäkirjamerkintä 1:n nojalla vapaiden lauantapäivien johdosta. Vapunpäivältä maksetaan palkka riippumatta siitä, miten kauan työntekijä on ollut kaupungin palveluksessa. Tämä ns. arkipyhäkorvaus maksetaan myös kotieläinhuolto-työntekijöille, pääsiäislauantaista sekä juhannus- ja jouluaatosta johtuvaa korvausta kuitenkin lukuun ottamatta.

8 §. Työsuhteeseen liittyvät erikoisedut.

Työntekijällä, jonka työsuhde on jatkunut yli yhden vuoden, on oikeus saada työnantajalta työsuhteen ajaksi asunto. Työnantajan on pidettävä työsuhteeseen liittyvät asunnot lämpimässä ja vähintään tyydyttävässä kunnossa. Perheeseen kuulumattomia henkilöitä ei saa pitää asumassa työväen asunnoissa.

Työntekijälle, jolla on tilalla asunto, tila myy pyydettyä halkoja enintään 24 m³ vuodessa. Jos työntekijä haluaa hankkia polttopuunsa muualta, luovuttaa tila hänen käyttöönsä traktorin puiden kuljettamista varten, ei kuitenkaan kauempaa kuin lähimmästä asutuskeskuksesta.

Työntekijällä on oikeus saada enintään kymmenen aarin perunamaa, joka työnantajan toimesta lannoitetaan ja muokataan kylvökuntoon kunkin vuoden kesäkuun 5 päivään mennessä.

Työntekijäin maidontarpeen tyydyttämiseksi työnantajatila on velvollinen luovuttamaan työntekijälle tilalla tuotettua maitoa vähittäishintaan tai, ellei tilalla tuoteta maitoa tahi työntekijä ei halua sanottua hintaa maksaa ja lähimpään vähittäismyyntipaikkaan on vähintään kilometrin matka, huolehtimaan maidon kuljetuksesta myyntipaikasta tilalle.

Työntekijällä on oikeus, jos hänellä on lehmä, saada käyttää tilalla olevia työväen navettoja yhtä lehmää varten ja ostaa vuodessa enintään 2 000 kiloa heiniä ja 600 kiloa kauranpahnoja sekä saada kesäksi lehmänlaidun. Jos työntekijällä on sika, varataan työnantajan toimesta sialle karsinatilaa yhteisessä sikalassa tai sikolähti, jossa sikaa voidaan hoitaa talvellakin.

Edellä mainituista työsuhteeseen liittyvistä etuisuuksista peritään työntekijältä korvaus, joka vastaa, ellei edellä ole toisin määrätty, kullakin paikkakunnalla käyviä vähittäishintoja. Kuivikepahnat saa työntekijä kuitenkin korvauksetta, mutta on velvollinen luovuttamaan tuotetun lannan tilan viljelyksille.

9 §. Palkanmaksu.

Työpalkat maksetaan, irtisanomisajan ollessa 14 vuorokautta, kunkin kuukauden 15 ja viimeisenä päivänä sekä, irtisanomisajan ollessa kuukausi, kuukauden viimeisenä päivänä. Viimeksi mainitussa tapauksessa työntekijälle maksetaan kuitenkin kunkin kuukauden 15 päivänä välitili, joka suuruudeltaan vastaa säännölliseen työaikaan perustuvan kuukautisen arvioidun nettopalkan puolta määrää. Palkanmaksu tapahtuu työajan päättyessä.

10 §. Työntekijäin muut etuisuudet.

Työntekijät saavat vuosilomaa kaupungin työntekijäin vuosilomasäännön mukaan, kuitenkin niin, että vähintään puolet annetaan touko-syyskuun aikana ja loput muuna aikana saman kalenterivuoden kuluessa.

Pöytäkirja merkintä: Vuosilomaa annettaessa ovat 4 §:n 1 momentin pöytäkirjamerkintä 1:ssä tarkoitetut vapaat lauantapäivät työpäivän veroisia.

Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassa olevien lakien ja kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti.

Työntekijäin ammatillista järjestäytymisoikeutta ei työnantajan puolelta saa loukata.

Työntekijällä kotona asuvine perheenjäsenineen on oikeus käyttää sen tilan saunaa, jolla he ovat työssä. Saunan he vuorollaan lämmittävät ja puhdistavat työajan ulkopuolella. Samoin on työntekijöillä oikeus omaa tarvettaan varten vuoronsa mukaan käyttää tilan pesu- ja leivintupaa. Saunaan ja pesutupaan annetaan työnantajan puolesta vapaat puut.

Suoja- ja työpukuja, käsineitä ja jalkineita annetaan tarpeen mukaan työntekijäin käytettäväksi sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ym. välineiden kuluminen tai likaantuminen on tavallista suurempi.

Milloin työntekijä joutuu käyttämään työssään happeja tai muita syövyttäviä aineita, kuten esim. AIV-rehun valmistuksessa, annetaan hänelle työnantajan toimesta suojapuvut, jalkineet ja käsineet käytettäväksi.

Milloin traktorinkuljettaja sekä mahdolliset apumiehet joutuvat talvella ajamaan avonaisella traktorilla, annetaan heille työnantajan puolesta riittävän lämmin suojavaatetus. Suojavaatetukseen luetaan kuuluvaksi myöskin huopajalkineet, joita varataan työntekijäin käyttöön pakkassään aikana.

Karjataloustyöntekijälle annetaan työnantajan puolesta työpaikalla käytettäväksi työ- ja lypsytakit sekä jalkineet.

11 §. Työvälineet.

Ellei toisin sovita, työntekijällä on oikeus saada työnantajalta työvälineet. Näitä hänen tulee käsitellä ja hoitaa huolellisesti samoin kuin kaikkea muutakin työnantajan omaisuutta. Omaisuuden särkymisestä tai hukkaamisesta on ensi tilassa ilmoitettava työnjohtajalle.

Sopimuksen mukaan omia työkalujaan käyttäville työntekijöille suoritetaan kohtuullinen korvaus samalla tavoin kuin kaupungin muillekin työntekijöille. Työkalukorvauksen tilitys tapahtuu kuukausittain, eikä sitä merkitä palkaksi.

12 §. Luottamusmiehet.

Tämän sopimuksen allekirjoittaneella ammattiosastolla on oikeus asettaa jokaiselle kaupungin maanviljelystilalle työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan järjestyneitten työntekijäin oikeuksia.

Ammattiosastolla on niin ikään oikeus valita työntekijöiden keskuudesta pääluottamusmies, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava kaupunginagronomille. Pääluottamusmiehellä on oikeus tämän sopimuksen soveltamista sekä työntekijäin sosiaalisia oloja koskevissa asioissa käydä työajalla kaupungin maatiloilla, toimitoissa ja muissa virastoissa sovittuaan sopivasta ajasta asianomaisen työnjohtajan kanssa. Näissä tehtävissä menetettyä työaikaa ei vähennetä pääluottamusmiehen palkasta.

Jos luottamusmies tai pääluottamusmies asianomaisen työnjohdon toimeksiannosta joutuu työaikanaan hoitamaan tehtäviinsä kuuluvia asioita, suorittaa kaupunki hänen työpalkkaansa vastaavan korvauksen menetetyltä ajalta.

Jos pääluottamusmies asianomaisen työnjohdon toimeksiannosta joutuu omalla ajallaan hoitamaan hänen tehtäviinsä kuuluvia asioita, maksetaan näin menetetyistä ajasta ylityökorvaus.

Pääluottamusmiestä, mikäli kyseessä ei ole tilapäistyöntekijä, älköön erotettako kesken hänen pääluottamusmiestoimikauttaan. Työnantajalla on kuitenkin työsopimuslain 31 §:ssä mainituissa tapauksissa, lukuun ottamatta sairaustapauksia, oikeus työsopimuksen purkamiseen.

Luottamusmiehiä älköön toimensa vuoksi painostettako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle.

13 §. Työehtosopimuksen tulkinta ja riittäisyydet.

Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevista erimielisyyksistä sopivat ensiksi kaupunginagronomi ja ammattiosaston edustaja. Elleivät he pääse yksimielisyyteen, ratkaisee asian palkkautakunta. Riittäisyydet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistavaksi.

14 §. Sopimuksen voimassaolo ja irtisanominen.

Tämä sopimus tulee voimaan sen palkkakauden alusta lukien, joka ensiksi seuraa sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, ja päättyy joulukuun 31 päivänä 1966, josta päivästä se kuitenkin jatkuu edelleen yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu.

Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydellisen muutosehdotuksen viimeistään silloin, kun sopimusta koskevat neuvottelut aloitetaan.

Asianosaiset ovat velvolliset irtisanomisen tapahduttua viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka tulee heti ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

Pöytäkirja, tehty Helsingin kaupungin sekä Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n kesken tehdyn työehtosopimuksen allekirjoitustilaisuudessa - - -

1 §. 1. Sovittiin, että työntekijäin kohdalla otetaan tarkistetut uudet perustuntipalkat käyttöön työehtosopimuksen mukaisesti sen palkanmaksukauden alusta lukien, joka ensiksi seuraa työehtosopimuksen allekirjoittamisen jälkeen.

2. Sovittiin, että 1. kohdassa mainitusta päivästä lukien tarkistetaan yksityisten työnantajajärjestöjen ja asianomaisten ammattiliittojen järjestöjen välisten työehtosopimusten mukaisten urakkahintojen perusteella sovitut urakkahinnat siten, että sanottujen työehtosopimusten perusteella vuonna 1965 voimassa olleita urakkahintoja korotetaan 13 %:lla (kerroin 1,13). Näin tarkistettuihin urakkahintoihin sisältyvät aikaisemmin erillisinä maksetut indeksilisät.

3. Sovittiin, että urakat tarkistetaan samasta ajankohdasta lukien ja samoja kertoimia käyttäen kuin edellä 2. kohdassa on mainittu.

4. Sovittiin, että takautuvana palkantarkistuksena tammikuun 1 päivän 1966 ja uusien palkkaperusteitten käyttöönottamisen väliseltä ajalta maksetaan 5 % sanottuna aikana kertyneestä kokonaisansios-
ta.

5. Sovittiin, että 4. kohdassa tarkoitettu korotus suoritetaan vain kirjallisesta hakemuksesta niille työntekijöille, jotka ovat eronneet kaupungin palveluksesta muun syyn kuin eläkkeelle siirtymisen johdosta, ennen kuin valtuusto on kaupungin puolesta hyväksynyt palkkojen korotusta koskevan sopimuksen.

6. Sovittiin, että kaupungin maataloustyöntekijäin asuntojen vuokria korotetaan sopimuskauden ajaksi 10 prosentilla.

7. Sopimuspuolet edellyttävät, että kaupungin maatalojen työntekijäin oleskelu- ja ruokailusuojat pyritään maatalousosaston toimesta sopimuskauden aikana saattamaan tyydyttävään kuntoon.

31. ASUNTOTUOTANTOLAKI.

Annettu huhtikuun 22 p:nä 1966.
 (Muutoksineen kesäkuun 30 p:ltä 1966)
 (Suomen as.-kok. 247/66)
 (Vrt. kunn.as.-kok. 1953:96 ja 1959:50)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Asuntotuotannon edistämiseksi ja asunto-olojen parantamiseksi myönnetään asuntolainoja, lisälainoja ja ensisijaisia lainoja, annetaan takauksia, maksetaan korkohyvitystä, indeksikorotusta ja lisäkorkoa sekä jaetaan tutkimusmäärärahoja sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tämä laki ei koske asuntorakentamista, joka liittyy maatalouteen taikka kalastukseen, porotalouteen tai muuhun sellaiseen maa- tai metsätalouden ohella harjoitettavaan taloudelliseen toimintaan.

2 §. Lainojen myöntämistä ja muita 1 §:ssä tarkoitettuja tukitoimenpiteitä sekä tutkimusmäärärahoja varten otetaan vuosina 1967-1976 valtion tulo- ja menoarvioon määrärahat, joiden yhteinen suuruus on kunakin vuotena vähintään 150 000 000 markkaa lisätyn määrällä, joka kunakin vuotena vastaa asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (224/49) ja 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain (488/53) sekä tämän lain nojalla myönnettyistä lainoista edellisen vuoden aikana kertyneitä korkoja sekä säännönmukaisia ja ylimääräisiä lyhennyksiä.

3 §. Päätettäessä lainojen myöntämisestä ja muista tukitoimenpiteistä on otettava huomioon eri kunnissa ja eri alueilla esiintyvä asunnontarve, jonka arvioimisen perusteena on pidettävä asuntovaajausta, asumistiheyttä, väestön määrää ja sen muutoksia, asuntojen uusimistarvetta sekä muita asunnontarpeeseen vaikuttavia tekijöitä.

Lainoja ja takauksia myönnetään sekä korkohyvitystä, indeksikorotusta ja lisäkorkoa suoritetaan sijainniltaan, pohjaratkaisultaan, teknillisiltä rakenteiltaan ja varusteiltaan sosiaalisesti tarkoituksenmukaisten sekä hankinta- ja asumiskustannuksiltaan kohtuullisten asuntojen aikaansaamiseksi.

4 §. Asuntolainan tai sen sijasta myönnetyn, 14 §:ssä tarkoitetun lainan taikka lainan, jonka takaisinmaksamisen vakuudeksi on annettu 13 §:ssä tarkoitettu valtion takaus, avulla rakennettavassa, laajennettavassa tai peruskorjattavassa talossa olevan asunnon huoneistoala saa olla enintään 120 neliometriä.

5 §. Lainan myöntämisen ja muiden tukitoimenpiteiden edellytyksenä on, että niiden henkilöiden tukeminen, joiden asunnontarpeen tyydyttämiseksi asuntolainan tai muiden tukitoimenpiteiden avulla rakennettava, laajennettava tai peruskorjattava rakennus tai asunto on tarkoitettu, on sosiaalisesti tarkoituksenmukaista ja taloudellisesti tarpeellista.

6 §. Asuntolainaa voidaan myöntää vuokra- ja asunto-osuuskuntatalon samoin kuin pääasiallisesti asuinrakennuksia palvelevan erillisen lämmityslaitoksen tai muun huoltorakennuksen rakentamiseen tai laajentamiseen sekä omakotitalon rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta varten. Niin ikään voidaan asuntolainaa myöntää luonnolliselle henkilölle asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimiseksi rakenteilla olevasta tai vastavalmistuneesta asunto-osakeyhtiötalosta.

Asunto-osakeyhtiötalon rakentamista varten voidaan myöntää rakennusaikaista asuntolainaa.

Vuokratalon rakentamista tai laajentamista varten myönnettyksi asuntolainaksi katsotaan myös laina, joka on tarkoitettu käytettäväksi opiskelija-asuntolan rakentamiseen tai laajentamiseen.

Asuntolainaa älköön myönnettävä sellaisen omakotitalon peruskorjausta varten, jonka rakentamista varten on myönnetty lainaa valtion varoista tai varoista, joista valtio maksaa lainanantajalle korkohyvitystä, jollei mainittua, rakentamiseen myönnettyä lainaa ole kokonaan maksettu takaisin.

Omakotitalon rakentamista varten tai asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista varten rakenteilla olevasta tai vastavalmistuneesta asunto-osakeyhtiötalosta voidaan heikossa taloudellisessa asemassa olevalle henkilölle myöntää lisälainaa.

Edellä 1-3 momentissa tarkoitettuun vuokra- ja asunto-osuuskuntataloon älköön otettako vuokralaista, joka ei ole 5 §:ssä tarkoitettu henkilö.

7 §. Vuokratalon ja asunto-osuuskuntatalon rakentamista tai laajentamista varten myönnettävän asuntolainan suuruus on enintään kuusikymmentä prosenttia hyväksytystä hankinta-arvosta.

Omakotitalon rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta varten myönnettävän asuntolainan suuruus on enintään neljäkymmentä prosenttia hyväksytystä hankinta-arvosta.

Edellä 6 §:n 2 momentissa tarkoitetun rakennusaikaisen asuntolainan suuruus on enintään neljäkymmentä prosenttia hyväksytystä hankinta-arvosta.

Erillisen lämmityslaitoksen tai muun huoltorakennuksen rakentamista tai laajentamista varten myönnettävän asuntolainan suuruus on enintään neljäkymmentä prosenttia hyväksytystä hankinta-arvosta tai, jos kysymyksessä on pääasiassa 6 §:n 3 momentissa tarkoitettua rakennusta palveleva lämmityslaitos tai muu huoltorakennus, enintään kuuksikymmentä prosenttia hyväksytystä hankinta-arvosta.

Asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista varten myönnettävän asuntolainan suuruus on enintään neljäkymmentä prosenttia huoneiston hyväksytystä hankinta-arvosta.

Myönnettäessä asuntolainaa rakennuksen laajentamista tai peruskorjausta varten katsotaan hankinta-arvoksi vain laajentamisesta tai peruskorjausten suorittamisesta aiheutunut hyväksytyt kustannus.

Vuokra- ja asunto-osuuskuntatalon rakentamista tai laajentamista varten voidaan asuntolainan lisäksi myöntää ensisijaista lainaa enintään kolmekymmentä prosenttia hyväksytystä hankinta-arvosta, jos rahoitus ja paikkakunnan erityiset olot antavat siihen aihetta.

Omakotitalon rakentamista tai asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista varten myönnettävän lisälainan suuruus on enintään kaksikymmentäviisi prosenttia huoneiston hyväksytystä hankinta-arvosta.

Edellä tarkoitettuun hankinta-arvoon voidaan, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, lukea myös kustannukset tontin hankkimisesta ja sen kunnallisteknillisestä kuntoonpanosta.

8 §. Asunto- ja lisälainan sekä 7 §:n 7 momentissa ja 14 §:ssä tarkoitettun lainan takaisin maksamisen ja muiden siitä johtuvien velvoitusten täyttämisen vakuudeksi on vahvistettava kiinnitys tai annettava pantiksi asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet taikka jälkipanttausoikeus niihin. Jos lainansaajana on kunta tai kuntainliitto, ei vakuutta ole vaadittava.

Asunto- ja lisälainaa sekä 14 §:ssä tarkoitettua lainaa paremmalla etuoikeudella mahdollisesti kiinnitettyjen lainojen määrä saa mainittujen lainojen kanssa yhteensä olla enintään yhdeksänkymmentäviisi prosenttia vakuuden arvosta. Milloin vakuutena ovat asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet tai jälkipanttausoikeus niihin, saavat osakkeita vastaan myönnettyjen lainojen yhteismäärä ja yhtiön kokonaislainoituksesta huoneiston osalle arvioitu osuus olla enintään yhdeksänkymmentäviisi prosenttia huoneiston osalle arvioidusta hyväksytystä hankinta-arvosta.

Mikäli omakotitalon rakentamista tai asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista varten myönnettävän asuntolainan ja lisälainan sekä 14 §:ssä tarkoitettun lainan takaisin maksamisen vakuudeksi ei voida saada kiinnitystä tai panttioikeutta osakkeisiin, voidaan lainat väliaikaisesti myöntää muuta lainanantajan riittäväksi katsomaa vakuutta vastaan.

Milloin vuokra-, asunto-osuuskunta- tai asunto-osakeyhtiötalon rakennustöihin on ryhdyttävä työllisyysnäkökohtien tai muiden syiden

vuoksi asetetussa määräajassa eikä kiinnitysvakuutta saada kohtuullisessa ajassa järjestetyksi, voidaan vuokra- ja asunto-osuuskuntatalon rakentamista tai laajentamista varten myöntää asuntolaina ja 7 §:n 7 momentissa tarkoitettu laina sekä asunto-osakeyhtiötalon rakentamista varten rakennusaikainen asuntolaina väliaikaisesti muutakin hyväksyttävää vakuutta kuin kiinnitysvakuutta vastaan.

Valtion edun turvaamiseksi voidaan valtion varoilla ostaa tässä laissa tarkoitettusta lainasaamisesta pantattu tai ulosmitattu omaisuus, joka huutokaupalla myydään. Valtiolla tällä tavoin joutuvan omaisuuden käytöstä päättää sisäasiainministeriö.

9 §. Asuntolainan vuokra- ja asunto-osuuskuntatalon rakentamista tai laajentamista varten sekä 6 §:n 2 momentissa tarkoitettun rakennusaikaisen asuntolainan samoin kuin 7 §:n 4 ja 7 momentissa tarkoitettun lainan myöntää asuntohallitus.

Muut kuin 1 momentissa mainitut, valtion varoista annettavat lainat voidaan myöntää joko suoraan asuntohallituksen toimesta tai kuntien tai Postisäästöpankin, Osuuskassojen Keskus Oy:n ja 17 päivänä maaliskuuta 1933 annetussa pankkilaisa (87/33) tarkoitettun liikepankin taikka Suomen Hypoteekkiyhdistyksen välityksellä ja vastuulla.

Lainojen 2 momentissa tarkoitettua välittämistä varten myöntää asuntohallitus tarvittavat varat kunnille ja 2 momentissa mainituille rahalaitoksille lainoina, jolloin Osuuskassojen Keskus Oy voi jakaa lainat osuuskassojen ja Säästöpankkien Keskus-Osake-Pankki säästöpankkien välityksellä.

Milloin 2 momentissa tarkoitettut lainat myönnetään kunnan tai sanotussa momentissa tarkoitettujen rahalaitosten välityksellä, on lainojen myöntämiseen saatava asuntohallituksen hyväksyminen.

Asuntohallitus voi tarjotun vakuuden huomioon ottaen päättää, että osa kunnan tai rahalaitoksen myöntämästä lainasta jää valtion vastuulle. Tämä osa ei kuitenkaan saa olla yli kolmekymmentäviisi prosenttia tai, mikäli erittäin painavia syitä on, yli neljäkymmentäviisi prosenttia vakuuden kokonaisarvosta.

Säästöpankkien Keskus-Osake-Pankin tämän lain mukaisia tarkoituksia varten säästöpankeille lainaksi antamia varoja ei ole luettava 17 päivänä heinäkuuta 1931 annetun säästöpankkilain 32 §:n 2 momentissa, sellaisena kuin se on 27 päivänä tammikuuta 1939 annetussa laissa (25/39), tarkoitettuun säästöpankin lainan ottoon. Säästöpankkilain 26 §:n 1 momentin 5 kohdassa (25/39) säädetyt rajoitukset ei ole esteenä tässä laissa tarkoitettujen lainojen myöntämiselle eikä säästöpankkilain 27 §:n 3 ja 4 momentti (25/39) ja 37 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 30 päivänä kesäkuuta 1947 annetussa laissa (550/47), koske tämän lain mukaisiin tarkoituksiin myönnettyjä lainoja.

10 §. Vuokratalon ja asunto-osuuskuntatalon rakentamista tai laajentamista varten myönnettävän asuntolainan laina-aika on enintään neljäkymmentäviisi vuotta.

Omakotitalon rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta, asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista sekä lämmityslaitoksen tai muun huoltorakennuksen rakentamista tai laajentamista varten myönnettävän asuntolainan samoin kuin 7 §:n 7 momentissa tarkoitetun lainan laina-aika on enintään kaksikymmentäviisi vuotta.

Lisälainan laina-aika on enintään viisitoista vuotta.

Asuntolainan, lukuun ottamatta rakennusaikaista asuntolainaa, ja 14 §:ssä tarkoitetun lainan lyhennysmaksuista, jotka voidaan määrätä suoritettaviksi siten, että lyhennysmaksut ovat alussa pienemmät ja suurenevät laina-ajan kuluessa, lyhennysten alkamisajasta ja lainansaajan oikeudesta ylimääräisten lyhennysten maksamiseen säädetään asetuksella.

Omakotitalon rakentamista tai asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista varten myönnetyn asuntolainan periminen aloitetaan viimeistään yhdeksäntenä lainavuotena. Milloin mainittua tarkoitusta varten on myönnetty sekä asuntolainaa että lisälainaa, peritään ne aina takaisin yhdeksänneistä lainavuodesta alkaen. Lisälaina voidaan tällöin periä takaisin yhdellä kertaa.

Lainansaajan lyhentäessä kunnan tai 9 §:n 2 momentissa tarkoitetun rahalaitoksen välityksellä myönnettyä lainaa tai lainaa, jonka takaisinmaksamisen vakuudeksi on annettu 13 §:n 1 momentissa tarkoitettu takaus, katsotaan valtion ja rahalaitoksen samoin kuin valtion ja kunnan välisessä selvittelyssä valtion vastuulla oleva osa lainasta ensiksi suoritetuksi. Kuitenkin katsotaan siinä tapauksessa, että lainan vakuutena oleva omaisuus myydään ulosottoin, huutokauppahinnasta lainan maksamiseen tulevalle määrällä ensiksi lyhenetyksi rahalaitoksen tai kunnan vastuulla olevaa osaa lainasta, tai siinä tapauksessa, että osalle rahalaitoksen asuntolainan sijasta myöntämästä lainasta on annettu valtion takaus, sitä osaa lainasta, jota valtion takaus ei koske, ja sen jälkeen valtion vastuulla olevaa tai sen takaamaa maksamatonta lainan osaa.

Rakennusaikaisen asuntolainan laina-aika on enintään kolme vuotta.

Omakotitalon rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta tai asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista varten myönnetty laina on maksettava valtiolle takaisin viiden vuoden aikana siitä lukien kuin sen periminen 10 §:n 5 momentin mukaisesti on aloitettu, jollei asuntohallitus lain 5 §:n asettamin edellytyksin myönnä lainansaajalle lykkäystä lainan takaisin maksamisessa. Kuitenkin saadaan lykkäystä myöntää enintään niin, että laina tulee maksetuksi takaisin valtiolle kahdenkymmenenviiden vuoden kuluessa lainan myöntämisestä.

11 §. Vuokra- ja asunto-osuuskuntatalon rakentamista tai laajentamista sekä erillisen lämmityslaitoksen tai muun huoltorakennuksen rakentamista tai laajentamista varten myönnetyn asuntolainan korko on laina-ajan ensimmäisenä viisivuotiskautena yksi ja sen jälkeen kolme prosenttia vuodessa.

Omakotitalon rakentamista, laajentamista ja peruskorjausta sekä asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista varten myönnetyn asuntolainan ja 6 §:n 2 momentissa tarkoitettun rakennusaikaisen asuntolainan korko on kolme prosenttia vuodessa.

Valtioneuvosto voi asumiskustannusten tasoittamiseksi eri aikoina valmistuneissa taloissa korottaa 1 ja 2 momentissa mainittujen lainojen korkoa enintään vastaaviin tarkoituksiin annetuista ensisijaisista kiinnityslainoista yleisesti perittävän koron suuruiseksi.

Edellä 7 §:n 7 momentissa tarkoitettun lainan korko on vastaaviin tarkoituksiin annetuista ensisijaisista kiinnityslainoista yleisesti perittävän koron suuruinen.

Lisälaina on kahdeksan ensimmäistä lainavuotta koroton, jonka jälkeen siitä peritään yhtä suuri korko kuin samaan aikaan myönnetystä asuntolainasta.

12 §. Edellä 6 §:n 3 momentissa sekä 7 §:n 2 ja 5 momentissa tarkoitettun asuntolainan saajalle voidaan asetuksella tarkemmin määrättävin edellytyksin myöntää lykkäystä lyhennysmaksujen, korkojen tai molempien suorittamisessa enintään kymmenen vuotta.

Siltä ajalta, jonka osalta on myönnetty lykkäystä koron maksamisessa, ei peritä korkoa.

13 §. Julkisen valvonnan alaisen luottolaitoksen asuntolainan ja lisälainan sijasta myöntämälle lainalle, jonka laina-ajan ja muut lainaehdot asuntohallitus on hyväksynyt, voidaan antaa valtion takaus siltä lainan osalta, joka ylittää määrän, minkä luottolaitos voi omien sääntöjensä tai ohjeittensa mukaan antaa lainaa vakuutena olevan omaisuuden perusteella.

Takauksia, jotka voidaan antaa myös omavelkaisina ja vastaavuuksia vaatimatta, saadaan kunakin vuotena myöntää 100 000 000 markan määrään asti.

14 §. Julkisen valvonnan alaisen luottolaitoksen asuntolainan ja lisälainan sijasta myöntämästä lainasta, jonka laina-ajan ja muut lainaehdot asuntohallitus on hyväksynyt, voidaan lainan myöntäneelle luottolaitokselle suorittaa korkohyvitystä määrä, joka saadaan, kun korkoprosenttina käytetään luottolaitosten kuuden kuukauden irtisanomisajoin tehdyistä talletuksista yleisölle kulloinkin maksaman koron, lisättynä enintään kolmella prosenttiyksiköllä, ja 11 §:n 1, 2 ja 3 momentin mukaisen koron välistä erotusta.

Milloin luottolaitos yleisesti perii lainanottajiltaan indeksikorotusta tai indeksikorotukseksi tarkoitettua lisäkorkoa, maksetaan valtion varoista asuntolainoja vastaavien lainojen osalta luottolaitokselle sen yleisesti noudattamien perusteiden mukaan laskettu indeksikorotus tai lisäkorko.

15 §. Asunto-osake tai rakennus, jonka hankkimista, rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta varten on käytetty tämän lain mukaista asunto- tai lisälainaa tai 7 §:n 7 momentissa tarkoitettua lainaa taikka lainaa, jonka takaisinmaksamisen vakuudeksi on myönnetty tämän lain mukainen takaus, tai lainaa, jonka osalta valtio on suorittanut 14 §:ssä tarkoitettua korkohyvitystä, saadaan luovuttaa ainoastaan asuntohallituksen hyväksymien perusteiden mukaan määrättyvästä hinnasta kunnan nimeämälle ja asuntohallituksen hyväksymälle ostajalle ja vain, mikäli 5 §:n mukaiset edellytykset ovat olemassa. Mitä tässä momentissa on säädetty, ei kuitenkaan sovelleta 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua rakennusaikaisen asuntolainan osalta.

Jollei luovutus tapahdu 1 momentin mukaisesti, voi asuntohallitus velvoittaa luovuttajan suorittamaan valtiolle lainan osalta takautuvasti lainansaajan maksaman koron ja vastaaviin tarkoituksiin annetuista ensisijaisista kiinnityslainoista yleisesti perityn koron välisen erotuksen sekä maksamaan valtiolle enintään kaksikymmentäviisi prosenttia asunto-osakkeelle tai rakennukselle vahvistettavasta luovutusajankohdan käyvästä arvosta.

Sisäasiainministeriö voi erityisistä syistä ja edellyttäen, että 1 momentissa tarkoitettu laina on kokonaan maksettu takaisin, myöntää vuokra- tai asunto-osuuskuntatalon tahi erillisen lämmityslaitoksen tai muun huoltorakennuksen osalta vapautuksen 1 momentissa tarkoitettua rakennuksen luovutusta koskevasta rajoituksesta. Omakotitalon ja asuinhuoneistoon oikeuttavien osakkeiden osalta luovutusta koskeva rajoitus on voimassa niin kauan kuin laina tai osa siitä on maksamatta, kuitenkin vähintään kaksikymmentä vuotta, jollei asuntohallitus erityisistä syistä myönnä vapautusta sanotusta rajoituksesta.

Jos luovutus tapahtuu 1 momentin mukaisesti voidaan siinä tarkoitettu laina, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, siirtää luovutuksen saajan vastattavaksi.

Asuntolaina ja lisälaina, joka on myönnetty omakotitalon rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta varten taikka asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista varten, voidaan omistusoikeuden vaihtuessa joko kokonaan tai osaksi määrätä heti korkoineen takaisin maksettavaksi, jollei saamisen säilyttämistä 5 §:n säännökset huomioon ottaen voida pitää tarkoituksenmukaisena.

Siitä, miten on meneteltävä sen ulosottotoimin myydyin omaisuuden suhteen, jonka kunta tai tässä laissa tarkoitettu luottolaitos on joutunut saatavansa turvaamiseksi ostamaan, samoin kuin tuohon omaisuuteen kohdistuvista lainoista ja niiden siirtämisestä, säädetään asetuksella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu laina voidaan kokonaan tai osaksi irtisanoa heti takaisin maksettavaksi, jos lainansaaja ei noudata tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tahi määräyksiä taikka lainaehtoja.

Milloin asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden luovutus tapahtuu 1 momentissa säädetyn rajoituksen voimassa ollessa sanotun momentin mukaisesti, on yhtiöjärjestyksessä oleva, yhtiön tai osakkeenomistajan tahi muun henkilön etuosto- tai lunastusoikeutta tarkoittava määräys tehoton.

16 §. Tässä laissa tarkoitettua lainaa voidaan myöntää ja valtion takaus antaa omakotitalon rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta taikka asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista varten tällaisen edun saaneelle toistamiseen vain siinä tapauksessa, että asunto-osakkeen tai rakennuksen luovutus on tapahtunut 15 §:n 1 momentin mukaisesti tai luovutuksesta ei ole määrätty sanotun 15 §:n 2 momentissa tarkoitettua seuraamusta, taikka muutoin, milloin erityisen painavia syitä on.

17 §. Edellä 9 §:ssä mainitun luottolaitoksen ja 20 §:ssä tarkoitettua kunnallisen viranomaisen on valvottava, että lainat käytetään niitä myönnettäessä määrättyyn tarkoitukseen ja muutoin tämän lainan sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti.

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan sisäasiainministeriön, valtiovarainministeriön ja asuntohallituksen valtuuttamille henkilöille sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut laissa tarkoitettua luoton tarpeessa, samoin kuin ne tiedot ja tarkastettavaksi ne asiakirjat, jotka tarvitaan sen toteamiseksi, onko lainaehdot sekä tätä lakia ja sen nojalla annettuja määräyksiä muutoin noudatettu. Samassa tarkoituksessa saadaan, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, suorittaa tarkastuksia ja katselmuksia.

18 §. Tutkimusmäärärahoja myönnetään asuntojen tuotantoa, koe-rakennustoimintaa, asumista ja muita asuntopoliittisia kysymyksiä koskevien sosiaalisten, hallinnollisten, taloudellisten ja teknillisten tutkimusten ja selvitysten suorittamista varten sekä niiden tulosten ja ulkomaisen aineiston käännettämistä ja julkaisemista varten.

Asuntohallituksen on laadittava tutkimustoiminnan yleisohjelma, jossa eri tutkimusalat ja tutkimussuunnitelmat asetetaan toteuttamisjärjestykseen. Tutkimustoiminnan yleisohjelma tarkistetaan vuosittain ja sen hyväksyy valtioneuvosto.

19 §. Kaupungissa ja kauppalassa sekä sellaisessa maalaiskunnassa, jonka asukasluku viimeksi toimitetun henkikirjoituksen mukaan on vähintään 10 000, valtuuston on hyväksyttävä viisivuotiskaudeksi kerrallaan asuntotuotanto-ohjelma, joka vuosittain tarkistetaan. Sisäasiainministeriö voi määrätä ohjelman laadittavaksi muussakin maalaiskunnassa, missä sitä on pidettävä tarpeellisena, ja antaa määräyksiä kuntien yhteistoiminnasta ohjelmia laadittaessa.

Sisäasiainministeriö voi hakemuksesta myöntää kunnalle vapautuksen edellä tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettun asuntotuotanto-ohjelman laatimisvelvollisuudesta tai lykkäystä sen valmistamisessa.

20 §. Tämän lain mukaan asutushallitukselle kuuluvia tehtäviä voidaan asetuksella siirtää lääninhallitukselle.

Tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaan kunnalle kuuluvat tehtävät hoitaa kunnallishallitus, jollei valtuusto ole määrännyt niitä kunnan jonkin lautakunnan hoitettaviksi ja sikäli kuin laista ei muuta johdu.

Kunnallishallituksen tai lautakunnan päätökseen 2 momentissa tarkoitettussa asiassa saadaan hakea muutosta valittamalla asuntohallitukselle kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta, jollei asetuksessa ole säädetty muutoksenhausta toisin tai kielletty muutoksenhakua. Päätös saadaan valituksesta huolimatta panna täytäntöön, mikäli valitus ei sen johdosta käy hyödyttömäksi tai valitusviranomainen kiellä täytäntöönpanoa.

Rakennusvalvonnasta huolehtivien viranomaisten tulee suorittaa tämän lain täytäntöönpanoa varten tarpeellisia tarkastuksia ja katselmuksia sekä antaa asuntohallitukselle ja 9 §:ssä mainituille luottolaitoksille lausuntoja ja todistuksia.

21 §. Valtioneuvosto vahvistaa vuosittain 2 §:ssä tarkoitettujen määrärahojen käyttösuunnitelman.

Käyttösuunnitelmassa on osoitettava vuosina 1967-1976 vuosittain vähintään 10 000 000 markkaa käytettäväksi 6 §:n 3 momentissa tarkoitettujen opiskelija-asuntoloiden rakentamista ja laajentamista varten myönnettäviin asuntolainoihin.

Asuntohallitus antaa vuosittain valtioneuvostolle kertomuksen toiminnastaan ja eri tarkoituksiin annettujen määrärahojen käytöstä.

22 §. Henkilö, joka suorittaa hänelle tämän lain nojalla uskottuja tehtäviä, on toiminnastaan vastuussa niin kuin virkamies.

23 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

24 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967 ja sillä kumotaan 4 päivänä joulukuuta 1953 annettu asuntotuotantolaki (488/53) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä 27 päivänä huhtikuuta 1951 asuntorakennustoiminnan kehittämiseksi myönnettävistä tutkimus- ja julkaisumäärärahoista annettu laki (267/51) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tämän lain mukaisia asunto- ja lisälainoja sekä ensisijaisia lainoja saadaan myöntää 1 päivästä tammikuuta 1968 lukien sekä 13 §:n mukaisia valtion takauksia antaa ja 14 §:n mukaisia korvauksia

suorittaa luottolaitosten sanotun päivän jälkeen myöntämien lainojen osalta. Vuonna 1967 annetaan edelleen lainoja ja asuntotakuita 1 momentissa mainitun asuntotuotantolain mukaisina, kuitenkin myös muualla kuin sanotun lain 1 §:n 1 momentissa tarkoitetuilla alueilla ja siten, että lainojen, lukuun ottamatta 1 momentissa mainitun asuntotuotantolain 6 a §:ssä tarkoitettuja lisä- ja asunto-osakelainoja, korosta on voimassa, mitä tämän lain 11 §:ssä on säädetty. Mainituin korkoa koskevin poikkeuksin voidaan vuosina 1968 ja 1969 myöntää 1 momentissa mainitun asuntotuotantolain mukaan ja siinä säädettyin ehdoin asuntolainoja asunto-osakeyhtiötalojen rakentamista varten. Tässä momentissa tarkoitettujen lainojen myöntämiseen käytetään 2 §:ssä mainittuja varoja.

Asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (224/49), asuntokeskusten asuntorakennustuotannon tukemisesta valtion varoilla samana päivänä annetun lain (226/49) sekä 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain (488/53) nojalla ennen tämän lain voimaan tuloa myönnettyihin lainoihin sovelletaan mainittujen lakien säännöksiä.

Niiden tehtävien osalta, jotka tämän lain mukaan siirtyvät asutushallitukselta asuntohallitukselle, sovelletaan tätä lakia, jollei asetuksella toisin säädetä, 1 päivästä maaliskuuta 1967 lukien.

Tämän lain 19 §:ää sovelletaan vuoden 1968 alusta lukien.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin. Tällöin suorittaa tämän lain mukaan asuntohallitukselle kuuluvat tehtävät 1 päivään joulukuuta 1966 saakka asuntotuotantotoimikunta, josta on säädetty 1 momentissa mainitussa asuntotuotantolaissa. Asuntotuotantotoimikunnalla on oikeus valtioneuvoston määräämissä rajoissa ennakolta myöntää 2 momentin mukaan vuonna 1967 annettavia lainoja koskevia varauksia. L. 30/6 1966.

32. ASETUS MAJOITUS- JA RAVITSEMISLIIKKEISTÄ ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 22 p:nä 1966.
(Suomen as.-kok. 252/66)
(Vrt. kunn.as.-kok. 1965:80)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä muutetaan majoitus- ja ravitsemisliikkeistä 20 päivänä helmikuuta 1960 annetun asetuksen (108/60) 43 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 27 päivänä elokuuta 1965 annetussa asetuksessa (475/65), näin kuuluvaksi:

43 §. Majoitusliikkeessä on pidettävä matkustajakirjaa tai -kortistoa. Majoitusliikkeeseen saapuvan matkustajan tai majoittajan on täytettävä sisäasiainministeriön vahvistaman mallin mukainen matkustajan allekirjoittama matkustajakortti, joka liikkeen toimesta on jätettävä saapumispäivän jälkeisenä päivänä asianomaiselle poliisiviranomaiselle tai hänen määräämälleen, jollei poliisiviranomainen myönnä maaseutua varten siihen pitempää aikaa.

Jos on syytä epäillä matkustajan itsestään antamien tietojen todenperäisyyttä, on siitä viipymättä ilmoitettava poliisiviranomaiselle.

Muista ulkomaalaisista kuin Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kansalaisista on lähdön jälkeisenä päivänä tehtävä lähtöilmoitus asianomaiselle poliisiviranomaiselle tai hänen määräämälleen, jollei poliisiviranomainen myönnä maaseutua varten siihen pitempää aikaa. Sisäasiainministeriö voi antaa määräyksiä siitä, millä paikkakunnilla ja minkä lajisten liikkeiden on tehtävä myös muista matkustajista vastaavalla tavalla lähtöilmoitus.

Sisäasiainministeriö antaa tarkemmat määräykset 1 momentissa mainitun matkustajakirjan tai -kortiston pitämisestä ja siihen tehtävistä merkinnöistä sekä antaa myös muut tarpeelliset määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

33. LAKI RAKENNUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 29 p:nä 1966.

(Suomen as.-kok. 250/66)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1958:110 sekä 1965:46 ja 55)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 16 päivänä elokuuta 1958 annetun rakennuslain (370/58) 17 § ja 98 §:n 1 momentti ja muutetaan 11 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 4 päivänä kesäkuuta 1965 annetussa laissa (301/65), 16 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 40 §:n 2 momentti, 42 §:n 2 momentti, 69 §, 95 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 4 päivänä kesäkuuta 1965 annetussa laissa (301/65), 97, 99, 100, 101, 110, 115 ja 116 §, 117 §:n 1 momentti, 127 §:n 2 momentti, 132 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 11 päivänä kesäkuuta 1965 annetussa laissa (330/65), 138 §, 140 § ja 143 §:n 1 ja 2 momentti sekä lisätään 127 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

11 §. Kunnassa pitää olla rakennusjärjestys.

16 §. Rakennusjärjestyksen hyväksyy kunnallisvaltuusto. Päätös on alistettava kaupungin osalta sisäasiainministeriön ja maalaiskunnan osalta lääninhallituksen vahvistettavaksi.

37 §. Rakennuskortteliin kuuluva alue on jaettava tontteihin, milloin maanomistaja sitä pyytää tai se muutoin havaitaan tarpeelliseksi (tonttijako).

38 §. Asemakaavan hyväksyy kaupunginvaltuusto. Valtuuston päätösvaltaa voidaan vähäisten asemakaavan muutosten osalta siirtää kaupunginhallituksen ohjesäännöllä kaupunginhallitukselle sen mukaan kuin ohjesäännössä tarkemmin määrätään. Asemakaavan hyväksymistä tai muuttamista koskeva päätös on alistettava sisäasiainministeriön vahvistettavaksi.

Tonttijaon hyväksyy kaupunginhallitus.

40 §. -----
Tontin tai sen osan omistajalla on oikeus tehdä kaupunginhallitukselle esitys tonttijaon muuttamisesta.

42 §. -----

Rakennuskielto on voimassa:

1) rakennuskorttelissa tai sen osassa, jolle ei ole hyväksytty tonttijakoa;

2) tontilla, jota ei ole merkitty tonttirekisteriin;

3) alueella, jolle kaupunginvaltuusto on päättänyt laadittavaksi asemakaavan taikka jonka asemakaavaa tai tonttijakoa on päätetty muuttaa;

4) alueella, jolle on hyväksytty asemakaava tai asemakaavan muutos, kunnes sen vahvistamista koskeva alistus on ratkaistu; sekä

5) alueella, jolle sisäasiainministeriö jättäessään vahvistamatta asemakaavan tai sen muutoksen on antanut rakennuskiellon.

69 §. Valtion varoista suoritetaan kaupungille avustusta asemakaavan laatimisesta ja yleiseen tarkoitukseen käytettävien alueiden lunastamisesta aiheutuvien kustannusten peittämiseen harkinnan mukaan, milloin se kustannusten suuruuden ja kaupungin taloudellisen aseman vuoksi katsotaan tarpeelliseksi.

95 §. Maalaiskunnan taaja-asutusta ja muuta sellaista aluetta varten, jonka rakentamisen ja muun maankäytön yksityiskohtainen järjestäminen on tarpeellista, on kunnan toimesta, sitä mukaa kuin kehitys vaatii, laadittava rakennuskaava.

97 §. Rakennuskaavan hyväksyy kunnanvaltuusto. Valtuuston päätösvaltaa voidaan vähäisten rakennuskaavan muutosten osalta siirtää kunnanhallituksen ohjesäännöllä kunnanhallitukselle sen mukaan kuin ohjesäännössä tarkemmin määrätään.

Rakennuskaavan hyväksymistä tai muuttamista koskeva päätös on alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi.

99 §. Milloin rakennuskaavan muuttaminen on pääasiallisesti yksityisen edun vaatima ja maanomistaja on sitä pyytänyt, kunnalla on oikeus omistajalta periä kohtuullinen palkkio tarvittavien karttojen laatimisesta ja kustannukset kuulutusten julkaisemisesta sanomalehdissä.

100 §. Uudisrakennusta ei saa rakentaa vastoin rakennuskaavaa (rakentamisrajoitus).

Rakennuskielto on voimassa:

1) alueella, jolle kunnanvaltuusto on päättänyt laadittavaksi rakennuskaavan tai jonka rakennuskaavaa on päätetty muuttaa;

2) alueella, jolle on hyväksytty rakennuskaava tai sen muutos, kunnes sen vahvistamista koskeva alistus on ratkaistu; sekä

3) alueella, jolle lääninhallitus jättäessään vahvistamatta rakennuskaavan tai sen muutoksen on antanut rakennuskiellon.

Edellä 2 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettu rakennuskielto on voimassa enintään kaksi vuotta. Lääninhallituksella on kuitenkin valta erityisestä syystä pidentää kieltoaikaa enintään kaksi vuotta kerrallaan.

101 §. Rakennuskaavassa voidaan enintään kolmen vuoden ajaksi kieltää uudisrakennuksen rakentaminen, ennen kuin välttämättömät liikenneväylät ja viemärit on järjestetty sekä veden saanti turvattu (rakennuskielto). Lääninhallituksella on valta erityisestä syystä pidentää kieltoaikaa enintään kolme vuotta kerrallaan.

110 §. Jollei aluetta, joka rakennuskaavassa on osoitettu yleisen rakennuksen rakennusmaaksi tai muuksi yleiseksi alueeksi kuin liikenneväyläksi, ole viiden vuoden kuluessa rakennuskaavan vahvistamisesta maanomistajan suostumuksella otettu tarkoitukseensa käytettäväksi tai sen pakkolunastamista pantu vireille, on kunnan, mikäli maanomistaja sitä vaatii, ryhdyttävä toimenpiteisiin rakennuskaavan muuttamiseksi, milloin maanomistaja rakennuskaavasta johtuvan rakentamisrajoituksen tähden ei voi kohtuullista hyötyä tuottavalla tavalla käyttää hyväkseen maataan.

Milloin rakennuskaavaa ei voida kaavallisista syistä muuttaa, kunta on 1 momentissa sanotuin edellytyksin velvollinen lunastamaan yleisen alueen. Jollei kunta täytä lunastusvelvollisuuttaan, omistajalla on oikeus kanteella vaatia sitä. Jos tuomioistuin hyväksyy kanteen, omistaja saa hakea lunastuksen täytäntöönpanoa.

115 §. Rakennuskaava-alueen mittaamisesta ja kartoittamisesta aiheutuneet hyväksyttävät kustannukset korvataan maalaiskunnalle valtion varoista.

Rakennuskaavan laatimisesta ja maastoon merkitsemisestä sekä yleiseen tarkoitukseen käytettävien alueiden lunastamisesta aiheutuneiden kustannusten peittämiseen maalaiskunnalle suoritetaan valtion varoista avustusta harkinnan mukaan, milloin se kustannusten suuruuden ja kunnan taloudellisen aseman vuoksi katsotaan tarpeelliseksi.

116 §. Maalaiskuntaan tai sen johonkin osaan voidaan laatia asemakaava.

117 §. Milloin kunnanvaltuusto on päättänyt asemakaavan laadittavaksi, sovelletaan alueella, jota päätös koskee, vastaavasti mitä kaupungista on säädetty 5, 12, 14 ja 16 §:ssä sekä II ja IV osastossa. Rakennuskielto on voimassa myös tontilla, josta osa kuuluu toiselle omistajalle. Tontinosan lunastamista koskevia säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta.

127 §. - - - - -
 Vahvistettaessa kaava tai rakennusjärjestys niihin voidaan tehdä oikaisunluonteisia korjauksia.

Päätös, jolla on hyväksytty kaava tai rakennusjärjestys, voidaan jättää vahvistamatta myös osittain.

132 §. Sisäasiainministeriöllä kaupungin osalta ja lääninhallituksella maalaiskunnan osalta on valta myöntää uudisrakennuksen rakentamista varten poikkeus rakentamista koskevista säännöksistä, määräyksistä, kielloista ja muista rajoituksista, milloin sen ei havaita tuottavan huomattavaa haittaa kaavoituksen toteuttamiselle tai asutuksen muullekaan järjestämiselle. Edellä 42 §:n 1 momentissa ja 100 §:n 1 momentissa säädetystä rakentamisrajoituksesta ei saa kuitenkaan myöntää poikkeusta rakennuksen korkeuteen eikä kokonaan maanpäällisten kerrosten lukumäärään.

Maistraatilla, järjestysoikeudella ja rakennuslautakunnalla on valta 1 momentissa sanotuin edellytyksin antaa rakennuslupa, milloin on kysymys vähäisestä poikkeamisesta uudisrakennuksen rakentamista koskevista säännöksistä, määräyksistä, kielloista tai muista rajoituksista tahi tilapäisen uudisrakennuksen rakentamisesta enintään viiden vuoden ajaksi taikka 42 §:n 2 momentin 3 kohdassa ja 100 §:n 2 momentin 1 kohdassa mainituista tapauksista, ottaen kuitenkin huomioon, mitä 5 §:ssä on säädetty.

138 §. Tämän lain taikka sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten perusteella annetusta maistraatin, järjestysoikeuden tai rakennuslautakunnan päätöksestä sekä kaupunginhallituksen päätöksestä tonttijaon hyväksymistä koskevassa asiassa saa valittaa lääninhallitukselle. Valitusaika on 14 päivää, paitsi rakennuslautakunnan päätöksestä valitettaessa 30 päivää, tiedoksi saamisesta.

Valitusoikeus on sillä, jonka oikeutta päätös välittömästi koskee, ja viereisen tai vastapäätä olevan tontin tai rakennuspaikan haltijalla sekä maistraatin, järjestysoikeuden tai rakennuslautakunnan päätöksestä valitettaessa myös kunnallishallituksella.

140 §. Maistraatin, järjestysoikeuden ja rakennuslautakunnan päätös rakennuslupa-asiassa sekä lääninhallituksen päätös, joka koskee rakennuskieltoa tai rakennuslupaa taikka 5 tai 132 §:ssä tarkoitettua lupaa, samoin kuin sisäasiainministeriön päätös, joka perustuu tähän lakiin tai sen nojalla annettuun asetukseen, on annettava julkipanon jälkeen. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon silloin, kun se on annettu.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei sovelleta kunnalle tai seutukaavaliitolle suoritettavaa valtionapua tai korvausta koskevaan päätökseen.

143 §. Milloin rakennusjärjestyksen, asema- tai rakennuskaavan taikka tonttijaon hyväksyminen tai niiden taikka yleiskaavan muuttaminen on katsottava tarpeelliseksi, sisäasiainministeriö voi asettaa määräajan, jonka kuluessa sitä koskeva päätös on tehtävä ja, tonttijakoa lukuun ottamatta, alistettava vahvistettavaksi. Jos edellä mainittua määräystä ei noudateta, ministeriö voi ryhtyä toimenpiteisiin kunnan velvoittamiseksi siihen uhkasakolla.

Mitä 1 momentissa on säädetty, sovelletaan vastaavasti, milloin seutukaavaliitto ei ryhdy toimenpiteisiin seutukaavan laatimiseksi tai tarpeellisten muutosten tekemiseksi siihen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleva tonttijaon hyväksymistä tai muuttamista koskeva alistus raukeaa, ja kaupunginvaltuuston tai -hallituksen päätös tonttijaon hyväksymisestä tai muuttamisesta katsotaan tämän lain 38 §:n 2 momentissa tarkoitetuksi päätökseksi. Milloin päätöksestä on tehty valitus, käsitellään alistus ja valitus kuitenkin aikaisempien säännösten mukaan.

Maalaiskunnan rakennusjärjestyksen antamista tai rakennuskaavan vahvistamista taikka niiden muuttamista tai kumoamista koskeva asia, joka tämän lain voimaan tullessa on vireillä lääninhallituksessa, siirretään kunnanvaltuuston käsiteltäväksi tämän lain mukaan. Jos ehdotus kuitenkin on pidetty säädetyin tavoin nähtävänä eikä siihen ole tarpeen tehdä muutosta, jonka johdosta se olisi uudelleen pidettävä nähtävänä, asia käsitellään aikaisempien säännösten mukaan.

Maalaiskunnan on vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta alistettava vahvistettavaksi 11 §:ssä säädetty rakennusjärjestys, jollei koko kuntaa varten ole ennen lain voimaantuloa vahvistettu rakennusjärjestystä.

Alueella, jolle lääninhallitus ennen tämän lain voimaantuloa on päättänyt laadittavaksi rakennuskaavan tai jonka rakennuskaavaa se on päättänyt muuttaa, on voimassa rakennuskielto kunnes kunnanvaltuusto on tehnyt tämän lain 100 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen, enintään kuitenkin vuoden ajan tämän lain voimaantulosta lukien. Erityisestä syystä lääninhallitus voi pitentää kiellon voimassaoloaikaa. Milloin lääninhallitus on päättäessään rakennuskaavan laatimisesta tai muuttamisesta määritellyt alueen vain likimääräisesti, on sen viipymättä määrättävä alueen rajat ja saatettava päätöksensä maanmittauskonttorin, kunnanhallituksen ja rakennuslautakunnan tietoon.

Hakemukset, jotka tarkoittavat poikkeuksen saamista edellisessä kohdassa tarkoitettusta rakennuskiellosta, käsitellään tämän lain 132 §:n 1 momentin mukaan. Lääninhallituksessa vireillä olevat hakemukset, jotka koskevat poikkeuksen saamista aikaisemmassa

100 §:ssä säädetystä rakennuskiellosta, käsitellään aikaisempien säännösten mukaan.

Rakennuskielto, jonka lääninhallitus on antanut aikaisemman 101 §:n 2 momentin nojalla, on voimassa kolme vuotta tämän lain voimaantulosta.

Lääninhallituksen on kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta aikaisempia säännöksiä soveltaen päätettävä laadittavana olleen rakennuskaavan kohdalta rakennuskaava-alueen mittauksesta ja kartoittamisesta sekä rakennuskaavan laatimisesta ja maastoon merkitsemisestä ennen tämän lain voimaantuloa johtuneiden kustannusten jakamisesta valtion, kunnan ja maanomistajan vastattaviksi.

Sen sijasta, mitä tämän lain 143 §:n 1 momentissa on säädetty, sisäasiainministeriö voi 10 vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta määrätä, että rakennuskaava laaditaan valtion toimesta kunnan kustannuksella, kuitenkin niin, että milloin erityistä syytä on, osa kustannuksista voidaan jättää valtion vastattaviksi. Sisäasiainministeriö voi tällöin antaa alueelle rakennuskiellon enintään kahdeksi vuodeksi ja erityisestä syystä pitentää sen voimassaoloa enintään kaksi vuotta kerrallaan. Hakemukset, jotka tarkoittavat poikkeuksen myöntämistä tästä rakennuskiellosta, käsitellään 132 §:n 1 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

34. HERTTONIEMEN ÖLJYSATAMAN VARASTOPAIKKOJEN JÄRJESTYSSÄÄNTÖJEN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 4 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as-kok. 1935:29)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 23.1. 1935 hyväksymiensä Herttoniemen öljysataman varastopaikkojen järjestyssääntöjen 2 §:n seuraavaksi:

2 §. Varastopaikalla tai vartiotuvassa on aina oltava vartija.

Mikäli öljysataman eri varastopaikkoja yhdistetään aitauksella yhdeksi eristetyksi alueeksi, katsotaan tämä vartiointiin nähden yhdeksi varastopaikaksi. Vartiointi voidaan tällöin vuokramiesten yhteisestä sopimuksesta tai kaupungin vaatimuksesta järjestää vuokramiesten toimesta koko alueella yhteiseksi, jolloin kustannukset jaetaan vuokramiesten kesken suhteessa vuokra-alueiden pinta-aloihin, mikäli vuokramiehet eivät asiasta keskenään toisin sovi.

**35. SUNNUNTAITYÖKORVAUSTEN OTTAMINEN HUOMIOON
VUODEN 1943 ELÄKESÄÄNNÖN MUKAAN ELÄKKEELLE
SIIRTYNEIDEN ELÄKKEISSÄ.**

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 4 p:ltä 1966.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että myös ennen 1.11.1953 voimassa olleen eläkesäännön perusteella määrättyissä eläkkeissä sunnuntaityökorvaukset otetaan huomioon eläkepohjaa laskettaessa.

Kaupunginhallitus jätti päätöksen lainvastaisena täytäntöönpanematta.

36. KADUN JA VIEMÄRILAITOKSEN RAKENTAMISKUSTAN- NUSTEN PERIMINEN OMAKOTITONTTIEN SEKÄ 3- JA 4- ASUNTOISTEN TONTTIEN OMISTAJILTA.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 4 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1952:120 ja 1963:143)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

A. että korvaukset katujen ja viemäreiden rakentamisesta peritään omakotitonttien sekä 3- ja 4-asuntoisten tonttien omistajilta rakennuslain 10.luvun ja 148 §:n 2-5 momentin sekä kaupunginvaltuuston vahvistamien keskimääräisten rakentamiskustannusten mukaisina seuraavin poikkeuksin:

1) Omakotitontin omistajan suoritettavaa korvausta määrättäessä otetaan tontin pinta-alasta, siltä osalta kuin se ylittää tontille rakennettavaksi sallitun kerrosalan kolminkertaisen määrän, huomioon vain kolmannes.

2) Milloin tontinomistaja on tonttinsa kohdalla kustantanut katujen, teiden tai viemäreiden rakentamistöitä siten, että niistä on koitunut kaupungille rakennusmäärärahojen säästöä tai muuta rakennustaloudellista hyötyä, otetaan mainittu seikka korvauksia määrättäessä huomioon alentavana tekijänä.

3) Mikäli tontinomistaja suorittaa koko korvauksen kadusta tai viemäristä ensimmäisen vuotuismaksun erääntymisvuonna, myönnetään hänelle 25 %:n alennus korvaussummasta.

Vastaavaa kaupunginhallituksen mietinnössä n:o 25 vuodelta 1963 esitettyä laskuperustetta noudattaen alennetaan korvausta myös silloin, kun tontinomistaja suorittaa useampia vuotuismaksueriä kerrallaan ennen lainmukaista maksupäivää.

4) Mikäli korvausten maksaminen taloudellisista tai muista erityisistä syistä tuottaa tontinomistajalle ylivoimaisia vaikeuksia, on kaupunginhallituksella oikeus anomuksesta myöntää maksuajan pidennystä sopivaksi katsomillaan ehdoilla niin pitkäksi aikaa kuin se tarpeelliseksi havaitaan, jolloin kaupungin oikeus maksamatta olevaan korvausmäärään turvataan tarvittaessa sopimuksella.

5) Milloin ns. ylisuurten asuntojen tontin asemakaavanmukainen kerrosala tontin pinta-alasta johtuen on suurempi kuin 200 m² kutakin asemakaavan mukaan rakennettavaksi sallittua asuntoa koh-

den, voi kaupunginhallitus korvausvelvollisen anomuksesta vähentää rakennuslain mukaisissa laskelmissa käytettävän kerrosalan sanottuun rajaan asti, ei kuitenkaan todellisuudessa käytettyä kerrosalaa pienemmäksi, edellyttäen, että tontinomistaja käyttää tonttiaan pelkästään asuntotarkoitukseen.

Sanotussa tapauksessa on tontinomistajan sekä kaupungin kesken tehtävä sopimus, jossa kaupungille pidätetään oikeus edellä mainitulla tavalla laskettua alennusta vastaavan korvauksen perimiseen, mikäli rakennettaviksi sallittujen asuntojen lukumäärää asemakaavan muutoksella lisätään tai mikäli tonttia aloitetaan käyttää tehokkaammin joko siten, että sen käytetyn kerrosalan määrä lisääntyy, tai siten, että tonttia aletaan käyttää muuhunkin kuin asuntotarkoitukseen,

Mikäli mainitunlaiselta tontilta on korvauksia ryhdytty perimään alentamattomina, voi kaupunginhallitus mainituin tavoin edellä esitettyjen edellytysten tultua voimaan tarkistaa maksamatta olevia vuotuismaksueriä.

6) Milloin tontille ei ole rakennettu uudisrakennusta asemakaavan vahvistamisen jälkeen, mutta korvaus peritään ennen asemakaavan vahvistamista tapahtuneen rakentamisen tai muun hyödyn perusteella ja tontin asemakaavan mukaisesta rakennusoikeudesta on käytetty rakentamiseen enintään puolet, voidaan maksuvelvollisen anomuksesta hänen ja kaupungin välillä tehdä sopimus korvauksen maksamisesta siten, että yhdeksästä ensimmäisestä rakennuslain mukaisesti lasketusta vuotuismaksusta maksetaan kunakin vuonna puolet sekä näin maksamatta jäävät osat viimeisen vuotuismaksun yhteydessä ja sen perusteella. Siinä tapauksessa, että tontille rakennetaan maksukauden aikana uudisrakennus, on maksamatta jääneet osat heti maksettava maksuvuoden yksikkökustannustason mukaisina ja jäännöserien suhteen siirrytään rakennuslain mukaiseen järjestelmään. Tässä kohdassa mainittua periaatetta ei sovelleta edellisessä kohdassa sanottuihin ns. ylisuurten asuntojen tontteihin. Aneessaan alennusta kohdassa 5) mainitulla tai huojennusta tässä kohdassa mainitulla perusteella on tontinomistajan selvítettävä tontin käytetty kerrosala.

Milloin tontinomistajalle sopimuksella on annettu edellä kohdassa 5) mainitulla perusteella toistaiseksi alennusta tai tässä kohdassa mainitulla perusteella huojennusta, on tontinomistajan perusteissa mainitun hyvitysvuorollisuuden uhalla ilmoitettava kaupungille, kun alennuksen tai huojennuksen perusteena olevassa tilanteessa tapahtuu sellainen muutos, ettei alennus tai huojennus enää ole sellaisenaan mahdollinen.

7) Kohdissa 4)-6) mainittujen sopimusten voimassapitämisestä aiheutuvista kustannuksista vastaa kaupunki. Tontinomistaja vastaa kuitenkin vakuuksien uudistuskuluista.

B. että milloin edellä mainittujen korvausten maksamisesta on aikaisemmin sovittu, noudatetaan sopimusta seuraavin poikkeuksin:

1) Ellei sovittuja korvauksia ole vielä ryhdytty perimään, on kaupunginhallituksella oikeus korvausvelvollisen anomuksesta muuttaa sopimukset sopivaksi katsottavalla tavalla, milloin ne tontista maksetun neliömetrihinnan ja rakennuslain mukaiset korvaukset huomioon ottaen katsotaan kohtuuttoman korkeiksi.

2) Maanhankintalain mukaisesti tonttinsa kaupungilta ostaneet tontinomistajat oikeutetaan maksamaan korvauksensa kadun ja viemärin rakentamisesta rakennuslain yleisten säännösten mukaisesti.

C. että kaupunginvaltuuston 26.11.1952 tekemän, asemakaavalain mukaisten kadun ja viemärin rakentamiskorvausten perimistä tonttien omistajilta koskevan päätöksen soveltamisesta luovutaan.

Kaupunginvaltuusto päätti niin ikään hyväksyä seuraavan lisäponnen:

Vahvistaessaan ne perusteet, joiden mukaan korvaukset katujen ja viemäreiden rakentamisesta peritään omakotitonttien sekä 3- ja 4-asuntoisten tonttien omistajilta, kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunginhallituksen ehdotuksen A. 4) kohdassa tarkoitettua maksuajan pidennystä myönnettäessä ja siinä tarkoitettuja sopimuksia tehtäessä huolehditaan käytännössä siitä, ettei korvauksia oteta ulos ylivoimaisissa vaikeuksissa olevilta pienituloisilta omakotitonttien omistajilta, jotka itse asuvat tällaisella tontilla, näiden elinaikana, vaan että korvaukset peritään tällaisissa tapauksissa maksamattomia korvausmääriä koskevan sopimuksen perusteella vasta sitten, kun omakotitontti on siirtynyt sen nykyiseltä omistajalta uudelle omistajalle.

Kaupunginhallitus päätti, että sellaisissa tapauksissa, joissa rakennuslain mukaiset kadun ja viemärin rakentamiskorvaukset voitaisiin tonttien pinta-alat sekä kerrosalat huomioon ottaen periä 4.5.1966 tehdyn kaupunginvaltuuston päätöksen perusteella, mutta tontit eivät voimassa olevan asemakaavan mukaan ole omakotitontteja eivätkä 3- ja 4-asuntoisia tontteja, tontit muutetaan asemakaavan muutoksella tonttien omistajien pyynnöstä omakotitontteiksi, jolloin niihin voidaan soveltaa edellä mainittua kaupunginvaltuuston päätöstä. Muissa tapauksissa kyseisiltä tonteilta on korvaukset perittävä kaupunginvaltuuston 28.11.1963 tekemän päätöksen perusteella.
Kaupunginhallitus 16/6 1966.

37. LAKI KUNNALLISESTA KODINHOITOAVUSTA.

Annettu toukokuun 6 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 270/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1950:80, 1963:79 ja 1964:70)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku.

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Kunnallisen kodinhoitoavun tarkoituksena on, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään ja kodinhoitotoiminnan ohjesäännössä tarkemmin määrätään, kunnan palveluksessa olevien kodinhoitajien ja muun tarpeellisen henkilökunnan avulla ensisijaisesti huolehtia lapsirikkaissa ja muissa niihin verrattavissa kodeissa perheenäidin säännölliseen kodin- ja taloudenhoitoon kuuluvista tehtävistä tai avustaa niiden suorittamisessa, milloin perheenäiti tahi emännyyttä hoitava henkilö oman tahi muun perheenjäsenen synnytyksen, sairauden, liikarasituksen, tarpeellisen loman taikka muun näihin verrattavan syyn takia on tilapäisesti estynyt tehtäviään hoitamasta.

Kunnallista kodinhoitoapua voidaan antaa myös vanhuksille ja muillekin erityistä huolenpitoa tarvitseville.

2 §. Kunnallinen kodinhoitotoiminta on sosiaaliministeriön ja sosiaalihuollon piiritarkastajain ohjauksen ja valvonnan alainen.

Kodinhoitotoimintaa kunnassa johtaa ja valvoo sosiaalilautakunta.

3 §. Kodinhoitotoimintaa varten kunnallisvaltuuston on hyväksyttävä ohjesääntö, jonka sosiaaliministeriö vahvistaa.

4 §. Kodinhoitoavusta peritään muilta kuin varattomilta ja vähävaraisilta sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukainen kohtuullinen korvaus.

2 luku.

Viranhaltijat ja muu henkilökunta.

5 §. Kunnassa voi olla kodinhoitajan virka tai useampia tällaisia virkoja.

Lisäksi kunnassa voi olla sosiaalilautakunnan apuna kodinhoitotoiminnan ohjausta ja valvontaa varten johtavan kodinhoitajan virka tai useampia tällaisia virkoja.

6 §. Kodinhoitajan ja johtavan kodinhoitajan kelpoisuusehdoista ja koulutuksesta säädetään asetuksella.

7 §. Kodinhoitajan ja johtavan kodinhoitajan työ- ja vapaa-aikojen yleistä järjestelyä koskevat määräykset annetaan 3 §:ssä mainitussa ohjesäännössä, jossa myös määrätään tarkemmin kodinhoitajan ja johtavan kodinhoitajan tehtävistä.

8 §. Kodinhoitajan ja johtavan kodinhoitajan on ainakin kerran kymmenessä vuodessa otettava osaa alan täydennyskursseihin.

9 §. Kodinhoitaja saa kunnalta peruspalkan somojen perusteiden mukaan kuin valtion viran tai toimen haltija palkkausluokassa A 10 ja johtava kodinhoitaja vastaavasti palkkausluokassa A 12. Peruspalkan lisäksi heille suoritetaan ikälisää, laskien virkavuodet kunnan virkasäännön mukaan, se määrä, minkä valtion viran tai toimen haltija saa mainitussa palkkausluokassa. Lisäksi heille suoritetaan kalliinpaikan- ja syrjäseutulisiä samoin perusteiden mukaan kuin vastaavalle valtion viran tai toimen haltijalle.

Ikälisää varten kodinhoitotoiminnan viranhaltija saa lukea hyväkseen myös sen ajan, minkä hän on ollut koulutettuna kodinhoitajana valtion tai yksityisoikeudellisen yhteisön päätoimisessa työssä.

Edellä 8 §:ssä mainittujen täydennyskurssien ajalta viranhaltijalla on oikeus saada täysi palkka.

10 §. Kunta suorittaa kodinhoitotoiminnan viranhaltijalle tämän toimitusmatkojen aiheuttamat kohtuullisiksi katsottavat matkakustannukset kunnallisvaltuuston vahvistamien perusteiden mukaan.

11 §. Toimituspaikassaan kodinhoitajalla on oikeus, mikäli työ siellä kestää vähintään kuusi tuntia, saada vapaa ravinto ja tarvittaessa yösiija.

Jos henkilö, joka käyttää kodinhoitajan apua, ei varattomuuden takia voi antaa hänelle ravintoa tai yösiijaa tai jos kodinhoitaja samana päivänä työskentelee useammassa kodissa saamatta niissä ravintoa tai yösiijaa, kunta suorittaa hänelle niiden hankkimisesta aiheutuneet kohtuulliset kustannukset.

Kodinhoitajalla ei ole oikeutta hänelle tämän lain mukaan tulevien palkka- ja muiden etujen lisäksi ottaa hänen apuansa käytävältä palkkiota virkaansa lain, asetuksen tai ohjesäännön mukaan kuuluvien tehtävien hoitamisesta.

12 §. Edellä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettun kodinhoitoavun antamiseksi kunta voi myös ottaa palvelukseensa tehtävään kykeneviä ja sopivia koko- tai osapäivätoimisia työntekijöitä, joita tässä laissa sanotaan kotiaavustajiksi.

Kunta voi myös tukea taloudellisesti yksityisten järjestöjen toimesta suoritettavaa kotiaavustajatoimintaa.

Mitä edellä 7, 10 ja 11 §:ssä on säädetty kodinhoitajasta, koskee soveltuvien osin myös kotiaavustajaa.

13 §. Kodinhoitotoiminnan viranhaltija ja kotiaavustaja älkööt ilmaise sivulliselle, mitä he toimessaan ovat saaneet tietää heidän apuaan käyttävästä perheestä tai henkilöstä.

3 luku.

Valtionapu

14 §. Valtio osallistuu kodinhoitajain 9 §:ssä tarkoitettusta palkkauksesta kunnille aiheutuviin kustannuksiin kuntien taloudellisesta kanto-kyvystä riippuen 30-80 prosentilla peruspalkan sekä ikä-, kalliinpalkan- ja syrjäseutulisien kuin myös näistä johtuvien työnantajan lakisääteisten sosiaaliturvamaksujen määrästä.

Valtionapua ei kuitenkaan myönnetä useamman kuin yhden kodinhoitajan palkkaukseen kutakin alkavaa tuhattaviittäsataa maalaiskunnan ja kahtatuhattaviittäsataa kaupungin ja kauppalan henkikirjotettua asukasta kohden, ellei sosiaaliministeriö kunnan alueen laajuuden tai sen liikenne- ja asumisolojen vuoksi katso olevan erityistä aihetta toisin määrätä.

Jos kunnassa on vähintään kymmenen kodinhoitajaa, joiden palkkaukseen kunta saa valtionapua, myönnetään valtionapua myös johtavan kodinhoitajan palkkaukseen.

15 §. Kunnalle voidaan tulo- ja menoarvion rajoissa sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukaan myöntää valtionapua kotiaavustajista aiheutuviin kustannuksiin.

16 §. Kunnalle tämän lain nojalla suoritettavasta valtionavusta on vähennettävä puolet niiden korvausten määrästä, jotka kunta 4 §:n nojalla on perinyt kunnallisen kodinhoitajan antamasta kodinhoitoavusta.

4 luku.

Koulutus.

17 §. Kodinhoitajia kouluttavan oppilaitoksen tulee ennen toimintansa aloittamista hankkia siihen sosiaaliministeriön lupa. Laitoksen on alistettava opetussuunnitelmansa ja ohjesääntönsä sosiaaliministeriön vahvistettaviksi.

18 §. Kodinhoitajia kouluttavat oppilaitokset saavat valtionapua 65 prosenttia todellisista sosiaaliministeriön hyväksymistä, asetuksella tarkemmin määrättävistä vuosimenoistaan.

Omien rakennusten ja huoneistojen hankkimisesta ja peruskorjauksesta, oppilaitoksen, oppilasasuntolan ja koulukeittiöiden kalustojen, työvälineiden ja koneiden sekä havainto- ja työn opetuksessa tarpeellisten koneiden ja työvälineiden perushankinnoista sekä niistä johtuneiden lainojen vakauttamisesta aiheutuviin menoihin voi valtio tulo- ja menoarvion puitteissa antaa avustusta ja myöntää lainaa yhteensä enintään 80 prosenttia hyväksytyistä hankinta- ja rakennuskustannuksista.

Oppilaitoksen kunnallisille kodinhoitajille järjestämille, sosiaaliministeriön hyväksymille täydennyskursseille annetaan valtionapua samojen perusteiden mukaan kuin varsinaiseen koulutukseen.

19 §. Sosiaaliministeriö vahvistaa ohjelman kodinhoitajia kouluttavien oppilaitosten opettajien täydennyskursseja varten ja suoritetaan näistä kursseista aiheutuvat kustannukset valtion varoista tulo- ja menoarvioon otetun määrärahan puitteissa.

20 §. Sosiaaliministeriö vahvistaa ne yleiset ohjeet, joiden mukaan 12 §:ssä mainittujen kotiaavustajien koulutus järjestetään.

5 luku.

Erinäisiä säännöksiä.

21 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta sekä 3 ja 4 luvussa tarkoitetun valtionavun tai lainan hakemisesta ja sen suorittamisesta annetaan asetuksella.

22 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967, ja sillä kumotaan kunnallisista kodinhoitajista 2 päivänä kesäkuuta 1950 annettu laki (272/50) myöhempine muutoksineen.

Tämän lain voimaan tullessa virassa oleva kunnallinen kodinhoitaja säilyttää hänelle aikaisemmin voimassa olleiden säännösten mukaan kuuluneet oikeudet palkkaan ja luontoisetuihin sekä kunnallisista kodinhoitajista annetun lain muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta

1964 annetussa laissa (315/64) säädettyyn lisäpalkkioon, jos hän kolmen kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta kirjallisesti sosiaalilautakunnalle ilmoittaa sitä haluavansa.

Kunnalle tällaisen kodinhoitajan palkkaukseen annettava valtionapu suoritetaan kunnallisista kodinhoitajista 2 päivänä kesäkuuta 1950 annetun lain (272/50) mukaisesti.

38. LAKI TIELIIKENNELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 13 p:nä 1966.
(Suomen as.-kok. 271/66)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1957:33)

Edustunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 29 päivänä maaliskuuta 1957 annetun tieliikennelain (143/57) 10 §:n 1 momentti ja lisätään pykälään uusi 4 momentti seuraavasti:

10 §. Milloin moottoriajoneuvon kuljettaja on syyllistynyt 6 §:n 2 momentissa tai 8 §:n 1 tai 3 momentissa tarkoitettuun rikokseen, on tuomioistuimen julistettava ajolupa menetetyksi ja määrättävä aika, minkä kuluessa uutta ajolupaa ei saa myöntää. Mikäli tuomitulla ei ollut voimassa olevaa ajolupaa, on tuomioistuimen määrättävä aika, jota ennen tuomitulle ei ajolupaa saa myöntää. Tuomioistuimen päätös tältä osin menee valituksesta huolimatta täytäntöön. Poliisiviranomaisen asia on väliaikaisesti peruuttaa ajolupa, kunnes tuomioistuimen päätös on annettu.

Kun henkilö, jolla ei ole ajolupaa, on tuomittu rangaistukseen 1 momentissa mainitusta rikoksesta ja samalla on määrätty sika, jota ennen hänelle ei ajolupaa saa myöntää, on tuomioistuimen annettava tieto päätöksestä sen paikkakunnan poliisiviranomaiselle, jossa tuomittu on kirjoilla.

39. HELSINGIN KAUPUNGIN KUVATAIDETOIMIKUNNAN TOIMINTAOHJEIDEN MUUTTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 18 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1963:15)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa 25.11. 1954 vahvistamiensa ja 7.2.1963 muuttamiensa Helsingin kaupungin kuvataidetoimikunnan toimintaohjeiden 2 ja 4 §:t näin kuuluviksi:

2 §. Toimikunnan tehtävänä on:

1) valmistella kaupungin rakennuttamien julkisten rakennusten kaunistamista taideteoksien ja siinä mielessä tehdä suunnitelmia hankittavista taideteoksista joko valmiita taideteoksia ostamalla, sellaisia tilaamalla tai taidekilpailuja järjestämällä,

2) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä julkisten rakennusten kaunistamiseen tarvittavien määrärahojen myöntämisestä tarkoitukseen varatusta yhteismäärärahasta ja myönnettyjen määrärahojen puitteissa ratkaista kysymykset hankittavista taideteoksista,

3) suorittaa taideteosten ostoa varten varatun määrärahan puitteissa kuvataiteita edustavia taidehankintoja,

4) toimia järjestettävien taidekilpailujen arvostelulautakuntana siten täydennettynä kuin 3 §:ssä mainitaan ja tässä kokoonpanossa määrätä myönnetyn määrärahan puitteissa jaettavien palkintojen suuruus ja lopullisesta työstä maksettava palkkio samoin kuin kysymys siitä, mikä palkituista töistä toteutetaan,

5) valvoa niiden avustusten käyttöä, jotka kaupungin varoista myönnetään kaupungissa toimiville kuvataiteen alan taidelaitoksille, ja

6) suorittaa toimikunnan toimialaan kuuluvat muut tehtävät, jotka kaupunginhallitus sille antaa.

4 §. Toimikunnan sihteerinä toimii kaupunginkanslian taidesiainsihteerinä.

40. LAKI KUNNALLISISTA TERVEYSSISARISTA ANNETUN
LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 20 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 288/66)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1963:86)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallisista terveyssisarista 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 17 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1963 annetussa laissa (352/63), näin kuuluvaksi:

17 §. -----

Kunnallisella terveyssisarella on oikeus valtion varoista kustannettavaan 10 §:ssä mainitun palkkausluokan perusteella määräytyvään vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeeseen soveltuvin osin samojen säännösten mukaan kuin virka- tai työsuhteessa valtioon olevalla henkilöllä, kuitenkin siten, että kunnallisen terveyssisaren eläkeikä on 60 vuotta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Ennen tämän lain voimaantuloa kuluneesta ajasta luetaan eläkeajaksi valtion eläkelain 5 §:ssä säädetyin tavoin sen estämättä, mitä valtion eläkelain voimaanpanolaissa ja sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetussa asetuksessa on säädetty, aika, minkä kunnallinen terveyssisar 21 vuotta täytettyään on ollut koulutettuna terveyssisarena, sairaanhoitajana tai kättilönä yhtiön tai muun yhteisön taikka laitoksen päätoimisessa palveluksessa, sikäli kuin palvelusta ei ole luettu tai ole luettava hänen hyväkseen muuta kuin valtion eläkelaisissa tarkoitettua vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä varten

kokonaan, jos eläkettä myönnettäessä sovelletaan valtion eläkelain 10 §:n 2 momenttia; ja

puoleksi heinäkuun 1 päivään 1962 ja siitä lukien kokonaan, jos eläkettä myönnettäessä sovelletaan valtion eläkelain 10 §:n 1 momenttia ja jos kunnallinen terveyssisar heinäkuun 8 päivänä 1961 tai sen jälkeen on ollut vähintään 4 kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneessa päätoimisessa palveluksessa kunnallisena terveyssisarena.

Kunnallinen terveyssisar, joka haluaa säilyttää oikeutensa

eläkkeeseen sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa, tehköön siitä yhden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta kirjallisen ilmoituksen asianomaiselle kunnallishallitukselle, jonka tulee viipymättä ilmoittaa siitä valtiokonttorille.

Sen estämättä, mitä edellä on säädetty, aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan henkilöön, joka on tehnyt edellä mainitun ilmoituksen, ja jollei valtion eläkelain voimaanpanolain 7 §:n 2 momentista muuta johdu, ennen tämän lain voimaantuloa myönnettyyn eläkkeeseen.

41. LAKI KUNNAN KÄTILÖISTÄ ANNETUN
LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 20 p:nä 1966.
(Suomen as.-kok. 289/66)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1963:85).

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnan kätilöistä 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 16 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1963 annetussa laissa (350/63), näin kuuluvaksi:

16 §. Kunnan kätilöllä on oikeus valtion varoista kustannettavaan 10 §:ssä mainitun palkkausluokan perusteella määräytyvään vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeeseen soveltuvin osin samojen säännösten mukaan kuin virka- tai työsuhteessa valtioon olevalla henkilöllä, kuitenkin siten, että kunnan kätilön eläkeikä on 60 vuotta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Ennen tämän lain voimaantuloa kuluneesta ajasta luetaan eläkejaksi valtion eläkelain 5 §:ssä säädetyin tavoin sen estämättä, mitä valtion eläkelain voimaannpanolaissa ja sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetussa asetuksessa on säädetty, aika, minkä kunnan kätilö 21 vuotta täytettyään on ollut koulutettuna terveysisarena, sairaanhoitajana tai kätilönä yhtiön tai muun yhteisön taikka laitoksen päätoimisessa palveluksessa, sikäli kuin palvelusta ei ole luettu tai ole luettava hänen hyväkseen muuta kuin valtion eläkelaisa tarkoitettua vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä varten

kokonaan, jos eläkettä myönnettäessä sovelletaan valtion eläkelain 10 §:n 2 momenttia; ja

puoleksi heinäkuun 1 päivään 1962 ja siitä lukien kokonaan, jos eläkettä myönnettäessä sovelletaan valtion eläkelain 10 §:n 1 momenttia ja jos kunnan kätilö heinäkuun 8 päivänä 1961 tai sen jälkeen on ollut vähintään 4 kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneessa päätoimisessa palveluksessa kunnan kätilönä.

Kunnan kätilö, joka haluaa säilyttää oikeutensa eläkkeeseen sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa, tehköön siitä

yhden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta kirjallisen ilmoituksen asianomaiselle kunnallishallitukselle, jonka tulee viipymättä ilmoittaa siitä valtiokonttorille.

Sen estämättä, mitä edellä on säädetty, aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan henkilöön, joka on tehnyt edellä mainitun ilmoituksen, ja jollei valtion eläkelain voimaanpanolain 7 §:n 2 momentista muuta johdu, ennen tämän lain voimaantuloa myönnettyyn eläkkeeseen.

**42. LAKI KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN
PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN LAIN
MUUTTAMISESTA.**

Annettu toukokuun 20 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 290/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:64, 1959:119 ja 1960:79)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun lain (248/57) 20, 22, 23, 24, 25, 26 ja 27 § sekä 44 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 11 päivänä joulukuuta 1959 annetussa laissa (451/59) sekä muutetaan 16, 17, 18, 19, 21, 31 §:n 1 momentti ja 37 §, näistä 19 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 20 päivänä kesäkuuta 1960 annetussa laissa (326/60), näin kuuluviksi:

16 §. Viranhaltijalla sekä tuntiopettajalla ja työnohjaajalla on oikeus valtion varoista kustannettavaan vanhuus- ja työvyöttömyyseläkkeeseen, jäljempänä säädetyin poikkeuksin, soveltuvin osin samojen säännösten mukaan kuin virka- tai työsuhteessa valtioon olevalla henkilöllä. Sama oikeus on kansakoululaitoksen virassa koeaikaa palvellevalla, virkaa väliaikaisesti hoitamaan määrättyllä ja viransijaisella.

Edellä 1 momentissa mainitusta kansakoululaitoksen palveluksessa olevasta henkilöstä käytetään jäljempänä nimitystä edunsaaja.

17 §. Eläkeikä on 60 vuotta.

Asetuksella voidaan kuitenkin säätää, että eräissä opettajan viroissa, joiden laatu sitä vaatii, eläkeikä on alle 60 mutta ei alempi kuin 55 vuotta.

18 §. Palveluksen katsotaan jatkuvan yhdenjaksoisena, vaikka edunsaaja kansakoululaitoksessa siirtyy koulusta toiseen kouluun, jos siirtyminen on tapahtunut välittömästi.

19 §. Viranhaltijan eläkkeen perusteena olevana palkkana pidetään hänelle 3 §:ssä mainitun palkkausluokan mukaan viimeksi maksettua peruspalkkaa ikä-, kalliinpaikan- ja syrjäseutulisineen ja siihen lisätään, laskettuna soveltuvin osin samojen säännösten mukaan

kuin virka- tai työsuhteessa valtioon olevan henkilön osalta on säädetty, hänelle mahdollisesti suoritettujen tämän lain mukaiset palkalliset ja palkkiot. Sama koskee vastaavasti virassa koeaikaa palvelevaa, virkaan väliaikaisesti määrättyä ja viransijaista.

Tuntiopettajan ja työnohjaajan eläke määräytyy 39 §:ssä tarkoitetun tuntipalkkion perusteella.

21 §. Eläkeiän saavuttamisesta riippumatta oppilasasuntolan hoitaja saa vanhuuseläkkeen, jos hänet on vapautettu virastaan, kun harkitaan syytä siihen olevan, jollei vapauttaminen ole johtunut kansakoululain 68 §:n 1 momentissa mainitusta syystä.

Edunsaaja saa työkyvyttömyyseläkkeen paitsi niissä tapauksissa, joista valtion eläkelaisissa on säädetty, myös jos hänet vapautetaan virasta sen johdosta, että hän ruumiinvian tahi vähentyneiden ruumiin- tai sielunvoimien vuoksi on menettänyt työkykynsä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa eläkkeen määrä lasketaan siten kuin valtion eläkelain 10 §:n 2 momentissa on säädetty, jos edunsaajalla vapauttamista välittömästi edeltäneiden 5 vuoden kuluessa on eläkeaikaa yhteensä vähintään 3 vuotta.

31 §. Jos lakkautuspalkalla ollut siirretään kansakoululaitoksen virkaan tai hän on siirtynyt tällaiseen virkaan taikka valtion virkaan tai toimeen, josta hänelle suoritettavat palkkaedut ovat pienemmät kuin ne palkkaedut, jotka hänelle kulloinkin voimassa olevien säännösten mukaan suoritettaisiin lakkautettua virkaa vastaavasta virasta, on ero suoritettava henkilökohtaisena palkkauksen lisänä valtion varoista. Yhtäläisin edellytyksin ja saman perusteen mukaan kuin edellä on sanottu, on, jos uusi virka lakkautetaan, myönnettävä lisäystä siitä tulevaan lakkautuspalkkaan.

37 §. Koeaikaa palvelevalla on sama oikeus palkkaukseen, lakkautuspalkkaan ja luontoisetuihin kuin vakinaisella viranhaltijalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Sen estämättä, mitä edellä on säädetty, aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan henkilöön, joka on tehnyt valtion eläkelain voimaannpanolain 4 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen ja, jollei saman lain 7§:n 2 momentista muuta johdu, ennen tämän lain voimaantuloa myönnettyyn eläkkeeseen.

43. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 20 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 295/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:88 ja 1965:126)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 30 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 26 päivänä marraskuuta 1965 annetussa laissa (618/65), ja 48 §:n 2 momentti näin kuuluviksi:

30 §. -----

Vuosituloksi ei lueta:

1) kansaneläkettä mahdollisine lisineen;
2) lapsilisälain mukaan maksettavaa lapsilisää, perhelisälain mukaan maksettavaa perhelisää ja erityislapsilisälain mukaan maksettavaa erityislapsilisää;

3) työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettua peruseläkettä eikä puolta peruseläkkeen ylittävästä vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeestä;

4) merimieseläkelain mukaan maksettavaa vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä;

5) huoltoapulain mukaan annettua huoltoapua, elatusta tai avustusta;

6) kunnan tai valtion varoista suoritettua asumistukea;

7) etua omaan tarpeeseen käytetystä asunnosta;

8) sotilasvammalain mukaisia korvauksia sekä ylimääräisiä sotaeläkkeitä ja rintamamieseläkkeitä; eikä

9) avioliitosta johtuvan elatusvelvollisuuden perusteella annettua elatusta, avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetussa laissa säädettyä elatusapua ja sukulaisuus- tai lankoussuhteen taikka sellaiseen suhteeseen verrattavan muun syyn takia vapaaehtoisesti annettua elatusta tai avustusta, mikäli sen määrä yhdessä 1 momentissa tarkoitettujen muiden tulojen kanssa ei sanottavasti ylitä huoltoapulain mukaan omaisille annettavan elatuksen määrää.

48 §. -----

Valtioneuvosto vahvistaa hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten palkkaedut.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

44. LAKI TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 20 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 299/66)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1961:80, 1963:133 ja 1965:148)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 1 §:n 1 momentin 3 kohta, 8 ja 8a §, näistä 1 §:n 1 momentin 3 kohta sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1965 annetussa laissa (707/65) sekä 8 ja 8a § sellaisina kuin ne ovat 22 päivänä marraskuuta 1963 annetussa laissa (525/63), sekä lisätään 1 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

1 §. -----
3) jonka perusteella työntekijällä muun lain tai asetuksen nojalla on oikeus eläkkeeseen; tai

Mitä edellä ja muualla tässä laissa on säädetty työntekijästä ja työsuhteesta, koskee myös viranhaltijaa ja virkasuhdetta.

8 §. Jos tämän lain vähimmäisehtojen mukainen eläke taikka, milloin työntekijä lisäksi saa vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä merimieseläkelain nojalla, tapaturmavakuutuslain säännöksiin perustuvaa elinkorkoa, liikennevakuutuslain nojalla myönnettyä omaan vammaan perustuvaa jatkuvaa korvausta, sotilasvammalain nojalla myönnettyä elinkorkoa tai 4 momentissa tarkoitettua peruseläkettä tai muuta siihen verrattavaa työ- tai virkasuhteeseen perustuvaa eläkettä, näiden suoritusten yhteismäärä ylittää 2 momentissa säädetyn yhteensovitusrajan, vähennetään tämän lain mukaisesta eläkkeestä määrä, joka on yhtä suuri osa ylitteestä kuin tämän lain vähimmäisehtojen mukainen eläke on kaikista peruseläkkeistä.

Yhteensovitusraja lasketaan ottamalla yhteensovitusperusteesta, joka 3 momentissa säädetyn poikkeuksen on korkein peruseläkkeen perusteena oleva palkka, 60 prosenttia ja vähentämällä tästä määrä, joka vastaa kansaneläkkeen tukiosan saajien keskimääräistä kansaneläkettä, enintään kuitenkin 30 prosenttia yhteensovitusperusteesta.

Jos työntekijä on samanaikaisesti vähintään 6 kuukautta yhdenjaksoisesti kahdessa tai useammassa jäljempänä 4 momentin

1 tai 3-9 kohdassa tarkoitettuun peruseläkkeeseen oikeuttavassa työ- tai virkasuhteessa, lasketaan yhteensovitusperustetta määrättäessä vastaavat eläkkeen perusteena olevat palkat yhteen. Jos työntekijä on välittömästi ennen eläketapahtumaa saanut aikaisemman eläketapahtuman johdosta peruseläkettä taikka 1 momentissa mainittua muuta eläkettä tai suoritusta ja on vähintään 3 vuoden ajan ollut saman aikaisesti jäljempänä 4 momentin 1 tai 3-9 kohdassa tarkoitettuun peruseläkkeeseen oikeuttavassa työ- tai virkasuhteessa, lisätään yhteensovitusperustetta määrättäessä tähän työ- tai virkasuhteeseen liittyvään eläkkeen perusteena olevaan palkkaan 10/6 mainitun aikaisemman eläkkeen tai suorituksen määrästä.

Yhteensovituksessa huomioonotettavat peruseläkkeet ovat seuraavat työ- ja virkasuhteisiin perustuvat vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeet:

- 1) tämän lain vähimmäisehtojen mukainen eläke;
- 2) lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain nojalla myönnetty eläke;
- 3) kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelaisissa säädetyn peruseläketurvan mukainen eläke;
- 4) valtion eläkelain mukainen eläke, laskettuna siten kuin saman lain 10 §:n 1 momentissa on säädetty;
- 5) Suomen Pankin eläkesäännön nojalla myönnetty eläke peruseläketurvan mukaisena;
- 6) postisäästöpankin eläkesäännön nojalla myönnetty eläke peruseläketurvan mukaisena;
- 7) kansaneläkelaitoksen eläkeohjesäännön nojalla myönnetty eläke peruseläketurvan mukaisena;
- 8) evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain nojalla myönnetty 4 kohdassa mainittua eläkettä vastaava eläke; ja
- 9) ortodoksisen kirkkokunnan eläkesäännön nojalla myönnetty eläke peruseläketurvan mukaisena.

Edellä 2 momentissa tarkoitettun kansaneläkkeen keskimäärän vahvistaa sosiaaliministeriö kansaneläkkeen määrän olennaisesti muututtua, kuitenkin ainakin kerran vuodessa. Sosiaaliministeriö antaa myös tarvittaessa tarkemmat ohjeet siitä, mitä on pidettävä tämän lain mukaisena peruseläkkeenä.

8a §. Paitsi 2 momentissa mainituissa tapauksissa 8 §:n mukainen yhteensovitus toimitetaan uudelleen vain, jos eläkkeen saajalle uuden eläketapahtuman johdosta myönnetään tässä laissa tarkoitettu eläke tai muu 8 §:n 4 momentissa tarkoitettu peruseläke tai jos tällaisen eläkkeen määrä valituksen johdosta muuttuu, ei kuitenkaan silloin, kun työkyvyttömyyseläke muuttuu vanhuuseläkkeeksi eläkkeen määrään vaikuttavien perusteiden sen johdosta muuttumatta.

Jos tämän lain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaisen eläkkeen saajalle myönnetään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu eläke, elinkorko tai jatkuva korvaus, toimitetaan

8 §:n mukainen yhteensovitus uudelleen. Hakemuksesta toimitetaan yhteensovitus myös uudelleen, jos edellä mainitun eläkkeen, elin-koron tai jatkuvan korvauksen määrä on olennaisesti muuttunut.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

Työnantaja on velvollinen järjestämään eläketurvan palveluk-sessaan olevalle henkilölle, joka ennestään ei ole työntekijäin elä-
kelain alainen, jos virka- tai työsuhde on voimassa 1 päivänä tam-
mikuuta 1967 tai on alkanut sen jälkeen. Eläkkeeseen oikeuttava pal-
velusaika luetaan tällöin tämän lain voimaantulosta.

Henkilö, joka tämän lain voimaan tullessa on työsuhhteessa, jonka perusteella hänellä on oikeus muussa laissa kokonaan tai suu-
rimmaksi osaksi julkisista varoista kustannettavaksi säädettyyn eläk-
keeseen, säilyttää oikeutensa, jos hän yhden vuoden kuluessa tämän
lain voimaantulosta kirjallisesti ilmoittaa työnantajalleen niin halua-
vansa. Tämän ilmoituksen tehneelle henkilölle työnantaja, sen es-
tämättä, mitä edellä on säädetty, ei ole velvollinen järjestämään ja
kustantamaan työntekijäin eläkelain mukaiset vähimmäisehdot täyt-
tävää eläketurvaa.

45. YKSITYISILLE OPPIKOULUILLE UUSIEN OPETUS-
TILOJEN RAKENTAMISTA VARTEN MYÖNNETTÄVIEN
LAINOJEN LAINAEHDOT.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 25 p:ltä 1966.

(Vrt. kunn.as. -kok. 1965:21)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 24.2. 1965 yksityisille oppikouluille uusien opetustilojen rakentamista varten myönnettävien lainojen lainaehtoista tekemänsä päätöksen 1) kohdan seuraavaksi:

1) Lainamäärän suuruutta harkittaessa on otettava huomioon rakennettavien opetustilojen suuruus, rakentamisen tarpeellisuus, rahoitustarve ja käytettävissä oleva määräraha. Lainaa voidaan samalle anojalle myöntää enintään 15 % rakennuskustannuksista. Lainaa ei kuitenkaan myönnetä anojalle, jonka uudis- tai lisärakennuksen rakennustyöt on saatettu siihen vaiheeseen, että uudis- tai lisärakennus on otettu tahi olisi voitu ottaa tarkoitettuun käyttöön ennen laina-anomuksen tekemistä.

46. JÄÄKENTTÄSÄÄTIÖN SÄÄNTÖJEN MUUTOS.

Oikeusministeriön vahvistama toukokuun 26 p:nä 1966.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1954:113)

Oikeusministeriö päätti mainittuna päivänä muuttaa 28.12. 1954 vahvistamiensa Jääkenttäsäätiön sääntöjen 1, 2, 6, 17 ja 19 §:t seuraavasti:

- 1 §. Säätiön nimi on Jääkenttäsäätiö, ruotsiksi Isbanestiftelsen, ja sen kotipaikka Helsingin kaupunki.
- 2 §. Säätiön tarkoituksena on luisteluun liittyvän urheilun ja soveltuvin osin myös muiden urheilulajien edistäminen.
Tarkoituksensa toteuttamiseksi säätiö voi itse rakennuttaa tai muilta vuokrata tekojääratoja ja jäähalleja, vastata niiden käytöstä ja hoidosta sekä luovuttaa niitä korvausta vastaan erilaisiin harjoitus-, kilpailu- ja muihin yleisötilaisuuksiin.
- 6 §. Säätiön edustajistoon kuuluu viisitoista (15) joka kolmas vuosi viimeistään kesäkuussa valittua jäsentä, joiden toimikausi alkaa heinäkuun 1 päivänä ja päättyy kesäkuun 30 päivänä, ja joista Helsingin kaupunginhallitus nimittää kymmenen (10) sekä Suomen Valtakunnan Urheiluliitto r.y. yhden (1), Suomen Jääkiekkoliitto - Finlands Ishockeyförbund r.y. yhden (1), Suomen Luisteluliitto r.y. yhden (1) ja Työväen Urheiluliitto r.y. kaksi (2) jäsentä.
Jos joku säätiön perustajayhdistyksistä lakkaa olemasta tai yhdistyy toiseen yhdistykseen, päättää Helsingin kaupunginhallitus miten näin vapautuneiden edustajiston jäsenten paikat on täytettävä.
- 17 §. Tekojääratojen ja jäähallien hoidossa on pyrittävä itsekannattavuuteen.
- 19 §. Jos säätiö lopettaa toimintansa, siirtyy sen omaisuus Helsingin kaupungille.
-

47. HELSINGIN VESIJOHTOURAKOITSIJAIN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Teollisuuslaitosten lautakunnan vahvistama toukokuun
27 p:nä 1966.

Teollisuuslaitosten lautakunta päätti mainittuna päivänä muuttaa teknillisten laitosten hallituksen 15.5.1914 vahvistaman Helsingin vesijohtourakoitsijain johtosäännön 8 §:n sekä lisätä 2 §:ään uuden 2 momentin seuraavasti:

2 §. -----
Mitä pätevyyteen tulee jaetaan urakoitsijat kahteen luokkaan: ensimmäiseen ja toiseen luokkaan. I luokan vesijohtourakoitsija on oikeutettu tekemään kaikkia vesijohtotöitä. II luokan urakoitsija on oikeutettu tekemään kaikkia vesijohtotöitä enintään kahden perheen asuinrakennuksessa ja sellaisessa muussa rakennuksessa, jossa viemäriverkkoon liittyvien laitteiden lukumäärä on korkeintaan kymmenen (10). Lisäksi II luokan urakoitsija on oikeutettu tekemään kaikkia vesijohtojen korjaus-, muutos- ja uusimistöitä kaikenlaisissa rakennuksissa.

8 §. Urakoitsijaoikeudet voidaan heti lakkauttaa, jos jokin niistä edellytyksistä, joilla urakoitsijaoikeudet on myönnetty, muuttuu tai jos urakoitsija rikkoo voimassa olevia alaa koskevia määräyksiä tai osoittautuu työssään epäpäteväksi, huolimattomaksi tai välinpitämättömäksi.

Vastuuhenkilön vaihtuessa ei urakoitsija kuitenkaan menetä urakoitsijaoikeuksiaan, mikäli aikaisemman vastuuhenkilön poislähdöstä ilmoitetaan viimeistään 7 päivän kuluessa kirjallisesti vesilaitokselle ja uusi teollisuuslaitosten lautakunnan hyväksymä vastuuhenkilö ryhtyy hoitamaan tehtäviänsä 3 kuukauden kuluessa aikaisemman poislähdöstä.

Urakoitsijaoikeuksien lakkauttamisesta päättää teollisuuslaitosten lautakunta vesilaitoksen annettua asiasta lausuntonsa sen jälkeen, kun urakoitsijalle on annettu tilaisuus selvityksen antamiseen.

48. HELSINGIN KAUPUNGISSA TEHTÄVÄKSI AIOTTUJEN VIEMÄRIJOHTOJEN URAKOITSIJAIN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Teollisuuslaitosten lautakunnan vahvistama toukokuun 27 p:nä 1966.

Teollisuuslaitosten lautakunta päätti mainittuna päivänä muuttaa Teknillisten laitosten hallituksen 29.5.1920 vahvistaman Helsingin kaupungissa tehtäväksi aiottujen viemärijohtojen urakoitsijain johtosäännön 2 §:n 2 momentin ja 7 §:n seuraavasti:

2 §.

Mitä pätevyyteen tulee jaetaan urakoitsijat kahteen luokkaan: ensimmäiseen ja toiseen luokkaan. I luokan viemäriurakoitsija on oikeutettu tekemään kaikkia viemäritöitä. II luokan urakoitsija on oikeutettu tekemään kaikkia viemäritöitä enintään kahden perheen asuinrakennuksessa ja sellaisessa muussa rakennuksessa, jossa viemäriverkkoon liittyvien laitteiden lukumäärä on korkeintaan kymmenen (10). Lisäksi II luokan urakoitsija on oikeutettu tekemään kaikkia viemärien korjaus-, muutos- ja uusimistöitä kaikenlaisissa rakennuksissa.

7 §. Joka kolmas vuosi, tammikuun 1 päivästä 1921 lukien, päättyy myönnetty oikeus, ja on urakoitsijan haettava se uudestaan viimeistään kaksi kuukautta ennen kolmivuotiskauden umpeenmenemistä.

Urakoitsijaoikeudet voidaan heti lakkauttaa, jos jokin niistä edellytyksistä, joilla urakoitsijaoikeudet on myönnetty muuttuu, jos urakoitsija rikkoo voimassa olevia alaa koskevia määräyksiä tai osoittautuu työssään epäpäteväksi, huolimattomaksi tai välinpitämättömäksi.

Vastuuhenkilön vaihtuessa ei urakoitsija kuitenkaan menetä urakoitsijaoikeuksiaan, mikäli aikaisemman vastuuhenkilön pois-lähdöstä ilmoitetaan viimeistään 7 päivän kuluessa kirjallisesti vesilaitokselle ja uusi teollisuuslaitosten lautakunnan hyväksymä vastuuhenkilö ryhtyy hoitamaan tehtäviensä 3 kuukauden kuluessa aikaisemman pois-lähdöstä.

Urakoitsijaoikeuksien lakkauttamisesta päättää teollisuuslaitosten lautakunta vesilaitoksen annettua asiasta lausuntonsa sen jälkeen kuin urakoitsijalle on annettu tilaisuus selvityksen antamiseen.

49. LAKI HUONEENVUOKRALAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 27 p:nä 1966.

(Suomen as.-kok. 315/66)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1961:15)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun huoneenvuokralain (82/61) 45 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

45 §. Jos se päivä, jona jokin toimenpide, kuten vuokran maksaminen, irtisanomisen toimittaminen, vakuuden asettaminen, kehoituksen tai vastauksen antaminen taikka ilmoituksen tekeminen on viimeistään suoritettava, sattuu yleiseksi pyhäpäiväksi, saa toimenpiteen suorittaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen. Mitä edellä on sanottu yleisestä pyhäpäivästä, on sovellettava myös itsenäisyys- ja vapunpäivään, pääsiäis-, juhannus- ja jouluaattoon sekä kesä-, heinä- ja elokuussa olevaan lauantapäivään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1966.

50. HELSINGIN KAUPUNGIN NUOHOUSTAKSA.

Maistraatin vahvistama kesäkuun 7 p:nä 1966.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 25 p:nä 1966)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1964:114)

Helsingin kaupungin nuohoustaksa

I. Kiinteä maksu

Kiinteistöistä, ei kuitenkaan yhden tai kahden perheen keskuslämmitystalosta, jossa on tavallisia taloustulisijoja, peritään nuohouksen lisäksi neljännesvuosittain kiinteä maksu seuraavasti:

Kiinteistö, jossa on	1-2 tulisijaa,	1,60 mk
" " "	3-5 "	2,50 "
" " " enemmän kuin	5 "	3,50 "

II. Talouskäyttöiset tulisijat sekä höyryn- ja kaasunpoistohormit

- Taksaluokka 1,50 mk
huoneuuni hormoneineen
avotakka "
kylpykamina "
höyryn- ja kaasunpoistohormi
- Taksaluokka 2,30 mk
tehdasvalmisteinen lämmitysuuni hormoneineen
keittiöliesi hormoneineen
leivinuuni "
muuripata (yksityinen) hormoneineen
saunan (yksityinen) kiuas hormoneineen
öljykaminan savuhormi
- Taksaluokka 3,- mk
nostettava muuripata hormoneineen
pieni kahvilan tai ravintolan liesi hormoneineen
roskanpolttuuni yhdistettynä toisen tulisijan savuhormiin

4. Taksaluokka 6,- mk
kerrostalon kiuasuuni hormoneineen
" muuripata "
roskanpolttuuuni "
5. Taksaluokka savuhormin juoksumetriltä 0,50 mk
liikesaunan kiuasuuni
pesulan muuripata
leipomon uuni hormoneineen
ravintolaliesi hormoneineen
savustamon uuni hormoneineen
6. Taksaluokka savuhormin juoksumetriltä
Keskuslämmityslaitokset ja vastaavat
kattilan tulipinta 0-2,5 m², juoksumetriltä 0,65 mk
" " 2,6-5 " " 0,80 "
" " 5,1-15 " " 0,90 "
" " yli 15 " " 1,00 "

Keskuslämmityskattiloiden savusolien puhdistus tarkastuksen yhteydessä lämmityskauden päättyessä sisältyy edellä mainittuun taksaan.

7. Taksaluokka

Ammattileipomoiden, teollisuuslaitosten, kasvihuoneiden ja lämpökeskusten suurten erikoisrakenteisten laitteiden sekä keskus-ilmanvaihtojärjestelmien puhdistuksesta saadaan periä maksu sopimuksen mukaan tunti- tai urakkapalkkiona.

III. 1. Mikäli kiinteistönomistaja haluaa öljykaminan tai keskuslämmityskattiloiden tulipintojen puhdistuksen suoritettavaksi, suositellaan öljykaminan puhdistuksesta maksettavaksi 4,50 mk kerralta ja kattiloiden tulipintojen puhdistuksesta niiden koon mukaan seuraavasti:

Tulipinta m ²	mk	Tulipinta m ²	mk
0- 1,9	5,30	16-20,9	12,50
2- 3,9	6,50	21-25,9	13,70
4- 7,9	9,00	26-30,9	15,00
8-11,9	10,40	31-35,9	16,50
12-15,9	11,30		

2. Jos pääsyä kiinteistöön tai huoneistoon ei ole järjestetty silloin, kun säännöllinen nuohous on ilmoitettu tapahtuvaksi, saadaan nuohouksesta ja puhdistuksesta periä lisämaksuna 2 mk kiinteistöä kohden. Ilmoituksessa on mainittava täsmällinen kelloaika.

3. Mantereella sijaitsevien kesähuviloiden tulisijojen ja hormien nuohouksesta saadaan periä 50 %:n ja vastaavasti saaristossa 100 %:n korotus nuohoustaksassa oleviin maksuihin.

4. Sellaisessa tapauksessa, jossa nuohousmaksu taksan mukaan tulee suorittaa kiinteistönomistajan ja nuohoojamestarin välisen sopimuksen perusteella, mutta jossa tällaista sopimusta ei ole saatu aikaan, ratkaisee palolautakunta, minkä mukaan korvaus tulee suorittaa.

IV. 1. Tätä taksaä ensimmäisen kerran sovellettaessa tulee nuohoojamestarin jättää kiinteistönomistajalle nuohouskohdeluettelo, josta ilmenee, mihin laskutus perustuu.

Tämä taksa on voimassa 1.4.1966 alkaen.

51. TEURASTUSPALKKIOT HELSINGIN KAUPUNGIN
TEURASTAMOLAITOKSESSA.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat kesäkuun 8 p:nä 1966.

(Vrt. kunn.as. -kok. 1965:24)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupungin teurastamolaitoksen teurastajien teurastuspalkkiot 25.4.1966 alkaen seuraaviksi:

Raavas, ruhopaino yli	350 kg	5,50 mk
" " "	250-350 "	3,65 "
" " "	150-250 "	2,77 "
" " "	80-150 "	2,30 "
" " "	30- 80 "	1,72 "
Pikkuvassikka		-,90 "
Lammas		-,90 "
Sika, ruhopaino yli	180 "	2,45 "
" " "	130-180 "	1,77 "
" " "	50-130 "	1,43 "
" " alle	50 "	1,14 "
Hevonen		4,91 " sekä

että edellä oleviin teurastuspalkkioihin lisätään korvauksena teurastamolaitokselle sen yleismenoista 25 % teurastuspalkkioista pyöristettynä lähimpään 5 penniin.

52. HELSINGIN KAUPUNGIN PALVELUKSESSA TYÖSUHTEESSA OLEVIENTEN VUOSILOMASÄÄNNÖN 1 §:N MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 8 p:nä 1966.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1962:45)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 4.4.1962 vahvistamansa Helsingin kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevien vuosilomasäännön 1 §:n 4 momentin näin kuuluvaksi:

Tätä sääntöä ei sovelleta kaupungin rajojen ulkopuolella työskenteleviin metsä-, maatalous- ja teollisuustyöntekijöihin, lukuun ottamatta kaupungista sinne tilapäisesti siirrettyjä tai kaupungin sairaala- ja huoltolaitoksissa vakinaisesti työskenteleviä työntekijöitä. Tätä sääntöä ei myöskään sovelleta kaupungin omistamia aluksia koskevien työehtosopimusten alaisessa työsuhteessa oleviin henkilöihin.

**53. HELSINGIN KAUPUNGIN JA SUOMEN MERIMIES-
UNIONI r. y:n VÄLINEN KAUPUNGIN SATAMAJÄÄNMUR-
TAJAIN VÄKEÄ KOSKEVA TYÖEHTOSOPIMUS.**

Palkkalautakunnan ja Suomen Merimies-Unioni r. y:n alle-
kirjoittama kesäkuun 9 p:nä 1966.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 8 p:nä 1966)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:78)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä hyväksyä kaupun-
gin ja Suomen Merimies-Unioni r. y:n kesken tehtäväksi satamajään-
murtajien väkeä koskevan seuraavan työehtosopimuksen siten, että
se tulee voimaan 1.2.1966 alkaen ja että 1.1.-31.1.1966 väliseltä
ajalta tuleva taannehtiva palkkojen tarkistus toteutetaan suorittamalla
sanottuna aikana kertyneelle ansiomäärälle 5,8 %:n korotus:

1 §. Palkat. Rahapalkka on sama kuin ulkomaanliikenteen aluksis-
sa, joissa laivaväelle annetaan vapaasti ruoka aluksen puolesta.

Ellei aluksessa voida antaa vapaata ruokaa, vaan laivaväki
joutuu kustantamaan sen itse ja alukseen palkattu emännöitsijä tai
keittäjä valmistaa ruoan, maksetaan vapaan ruoan korvauksena 5,06
markkaa päivässä, joten korvausta korotetaan samassa suhteessa kuin
merimiesten vuosilomalain mukaista valtioneuvoston vahvistamaa ra-
havastiketta korotetaan. Ellei alukseen ole palkattu eri henkilöä ruoan
valmistamista varten tai jos aluksen asemapaikkana on muu satama
kuin kotisatama, maksetaan edellä mainittu rahavastike 1,59 markka-
la korotettuna.

Ellei laivaväkeen kuuluvalle voida antaa vapaata ruokaa aluk-
sessa eikä vapaata asuntoa joko aluksessa tai maissa, suoritetaan hä-
nelle näistä puuttuvista eduista korvauksena yhteensä 7,73 markkaa
päivältä.

Mikäli ulkomaanliikenteen aluksissa palvelevien palkkoja tai
markkamääräisiä korvauksia korotetaan, korotetaan myös tämän so-
pimuksen alaisia palkkoja ja korvauksia vastaavasti.

Palkanmaksu tapahtuu kaksi kertaa kuukaudessa.

2 §. Ikälisät. Kukin laivaväkeen kuuluva on oikeutettu ikälisään,
joka vastaa 5 % peruspalkasta 3, 5, 8, 12, 15 ja 18 vuoden keskeyty-
mättömän palveluksen jälkeen samalla työnantajalla, mutta kuitenkin

siten, että ensimmäinen, toinen ja kolmas ikälisä maksetaan palvelusajasta riippumatta heti, kun laivaväkeen kuuluva esittää todistukset siitä, että hänellä on aikaisemmin hankittua vähintään matruusin palkkaan oikeuttanutta saman erikoisalan (kansi-, kone- tai talousosaston) merikokemusta 3, 5 tai 8 vuotta.

Mikäli palvelussuhde on katkennut laivaväkeen kuuluvasta riippumattomasta syystä tai milloin palvelussuhteen katkeaminen ei kerrallaan ole kestänyt 9 kuukautta kauemmin, katsotaan palvelussuhde keskeytymättömäksi, kuitenkin siten, ettei itse keskeytysaikaa kuitenkaan lueta palvelusajaksi. Palvelusajaksi luetaan myös loma-aika ja sellainen aika, jonka laivaväkeen kuuluva on ollut ammattikoulussa, ammatinsa aiheuttamalla komennuksella tai sairaana, mikäli sairaus tai tapaturman aiheuttama työkyvyttömyys on alkanut työsuhteen kestäessä.

Valtion ja jonkin muun kunnan palveluksessaoloajat otetaan huomioon ikälisiä laskettaessa, valtion palveluksessaoloajasta kuitenkin enintään kymmenen vuotta.

Pöytäkirja merkintä: Tämän pykälän 1 ja 3 momenttia ei sovelleta samanaikaisesti, vaan laskuprusteista otetaan huomioon ikälisää oikeuttavan palvelusajan pituutta määrättäessä ainoastaan toinen, pitempää palvelusaikaa koskeva.

3 §. Työaika. Varsinainen työaika on enintään 8 tuntia vuorokaudessa ja 45 tuntia viikossa (1.4.1966 lähtien 44 tuntia viikossa), mikä yli menevältä työajalta, mikäli kysymyksessä ei ole merityöaikalain mukainen turvallisuuspalvelu, maksetaan ylityökorvaus merityöaikalain säännösten mukaisesti. Varsinaisesta viikkotyöajasta riippumatta maksetaan ylityökorvaus kaikesta lauantaisin ja pyhän aattona, jollaisiksi katsotaan myös vapun ja itsenäisyyspäivän aatot, klo 12.00 jälkeen suoritetusta työstä. Lauantaisin ja pyhän aattona klo 18.00 jälkeen suoritetusta työstä maksetaan tämä ylityökorvaus merityöaikalaisissa sunnuntain ylityöstä säädetyn perusteen mukaisesti.

Pääsiäis-, helluntai-, juhannus-, pyhäinpäivän-, joulun- ja uudenvuodenaattona klo 12.00 jälkeen sekä merellä että satamassa suoritetusta työstä maksetaan ylityökorvaus merityöaikalaisissa sunnuntaityöstä säädetyn perusteen mukaisesti.

Jos työ on jaettu vahtivuoroihin, on vahtivuoron pituus vähintään neljä tuntia ja luetaan koko vahtivuoro työajaksi, vaikka laivamies sen aikana saisikin tilapäisesti poistua työstään. Vahtivuorot voidaan lopettaa vain satamassa oltaessa.

Milloin työ ei ole jaettu vahtivuoroihin, on työaika sijoitettava klo 06-18 väliselle ajalle, paitsi taloushenkilökuntaan kuuluvan klo 06-19 väliselle ajalle.

Yli puoli tuntia kestäviä ruoka- ja kahvitaukoja ei lasketa työaikaan.

Varsinaisen työajan lisäksi saadaan aluksessa teettää myös

välttämättömäksi katsottavaa ylityötä, josta maksetaan merityöaikalain mukainen korvaus. Ylityötä ei saa teettää siinä määrin, että päivittäinen ja viikottainen varsinainen ja ylityöaika yhdessä muodostuisi pitemmäksi kuin merityöaikasäännöksissä on määritelty. Aloitettu ylityötunti korvataan täytenä tuntina, ellei ylityö ala välittömästi varsinaisen työajan jälkeen, jolloin ylityö voidaan laskea puolen tunnin tarkkuudella.

Pöytäkirjamerkintä: Arkipyhät, sopimuksesta pidetyt puolipäivävapaat, poissaolo työstä lääkärin määräyksestä tai muusta työntekijästä itsestään riippumattomasta syystä eivät vaikuta takautuvasti viikkotyöaikaan, vaan sellaiset ajat viikkotyöaikaan määriteltäessä sisällytetään työaikaan.

4 §. Pyhätyökorvaus. Kaikesta pyhäpäivänä (vuorokautena) suoritetusta työstä maksetaan ylityökorvaus, mikä on 1/75 laivaväkeen kuuluvalla maksettavasta kuukausipalkasta, mutta työntekijän suostumuksella voidaan se korvata myös vastaavalla vapaa-ajalla satamassa, mikäli kysymyksessä on aluksen kulussa ollessa suoritettu vahtivuorotyö. Tällainen vapaa-aika voidaan yhdistää myös vuosilomaan, jolloin merimiesten vuosilomalain mukaisen palkan ohella annetaan rahavastike asunnosta ja ruoasta.

5 §. Työsuhde. Laivaväkeen kuuluville on mahdollisuuksien mukaan varattava muuta työtä ajaksi, jona alus ei ole toiminnassa. Mikäli laivaväkeä joudutaan päästökatselmoimaan aluksen toiminnan estymisen vuoksi, on sen toiminnan uudelleen alkaessa ensisijaisesti otettava palvelukseen virkaiältään vanhimpia. Kaikki miehistöön kuuluvat otetaan merimiesvälitystoimiston kautta siirto-oikeuksin, samoin sellainen henkilö, jolla ei ole siirto-oikeutta. Merimies-Unionin asia miehelle on varattava tilaisuus olla mukana sekä otto- että päästökatselmuksessa.

Pöytäkirjamerkintä: 5 § on käsitettävä siten, että aluksen päällikkö tosin ottaa miehistön satamajäänmurtajiin merimiesvälitystoimiston kautta, mutta oman valintansa mukaan ja vuorolistasta riippumatta.

6 §. Vuosiloma. Vuosiloma määräytyy merimiesten vuosilomalain ja Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Merimies-Unioni r.y:n välisen ulkomaanliikenteen aluksia koskevan työehtosopimuksen sekä sen liitteiden määräysten mukaan, joiden mukaisesti myös vuosilomakorvaus määräytyy.

Loma-ajan palkkaan tulee sisältyä tämän sopimuksen 1 §:n 3 momentin mukainen rahavastike asunnosta ja ravinnosta.

Pöytäkirjamerkintä: Vuosiloma on, mikäli työt vain sen sallivat, annettava laivaväelle yleisenä lomanantokautena. Työsuhteen jatkuvuus loman osalta määritellään, kuten tämän sopimuksen 2 §:ssä on määrätty.

7 §. Sairaanhoidto. Laivaväkeen kuuluvalla taataan sairauden ja työtapaturman sattuesssa samat edut ja oikeudet kuin ulkomaanliikenteen palveluksessa oleville.

8 §. Asuinsuojat ja ruokailu: Laivaväkeen kuuluvien asuinsuojissa tulee olla kunnolliset makuupaikat, ja on kullekin laivaväkeen kuuluvalla varattava patja, tyyny, tyynynpäällinen, kaksi pyyheliinaa ja vuodepeite sekä joko kaksi lakanaa tai yksi lakana ja patjansuojus, joista patjansuojus, lakanat sekä tyynynpäällinen vaihdetaan puhtaisiin kahdesti kuukaudessa, pyyheliina kerran viikossa ja vuodepeite vähintään kerran vuodessa. Liinavaatteet on vaihdettava puhtaisiin myös aina, kun tapahtuu vaihdoksia miehistössä.

Jokaiselle laivaväkeen kuuluvalla on varattava tarpeelliset ja sopivat ruokailuastiat ja -välineet. Ne on puhdistettava jokaisen käytön jälkeen työaikana. Makuu- ja ruokailusuojat on puhdistettava joka päivä työaikana sekä kerran viikossa perusteellisesti. Ellei tässä mainittuja tehtäviä voida suorittaa työaikana, on ne suoritettava ylitöinä.

9 §. Sadevaatteet, turkit ja keittiötakit. Satamajäänmurtajan omistaja huolehtii siitä, että laivaväen käytettävissä on tarpeelliset sadevaatteet ja turkit. Tämän lisäksi aluksessa on oltava tarpeellinen määrä suojapukuja käytettäväksi nuohouksessa, pannujen sekä koneen ja pannuhuoneen pilssien, kampikammion samoin kuin öljytankkien puhdistuksessa. Keittiöväelle annetaan asialliset keittiötakit.

10 §. Puolivapaapäivät. Merimieslain 51 §:ssä mainitun puolivapaapäivän ohella on laivaväkeen kuuluva oikeutettu saamaan lisäksi yhden puolivapaapäivän kuukaudessa sellaisena aikana, jolloin liikkeet ja virastot pidetään avoinna.

11 §. Korvaus valmiusajalta. Kun laivaväkeen kuuluva on määrätty jäämään vapaa-aikanaan alukseen (ns. jäämisvuoro/stand by) jotakin työajan ulkopuolella suoritettavaa tehtävää varten, maksetaan kultakin aloitetulta kolmen tunnin valmiusajanjaksolta 1 1/2 tunnin ylityöpalkkaa vastaava korvaus. Jos työntekijää ei velvoiteta olemaan aluksella, vaan hänet määrätään saapumaan vapaa-aikanaan alukselle jonkin tehtävän suorittamista varten, maksetaan siitä korvauksena yhden ylityötunnin palkka. Pyhäpäivisin korvaus on kaksinkertainen.

12 §. Sopimuksen voimassaoloaika. Tämä sopimus on voimassa tammikuun 31 päivään 1967 saakka. Jos sopimus halutaan purkaa tai jos sitä halutaan saada muutetuksi, on irtisanominen suoritettava viimeistään marraskuun 30 päivänä ja muutosesitykset toimitettava vastapuolelle viimeistään joulukuun 20 päivänä. Ellei sopimusta irtisanota, jatkuu se edelleen yhden vuoden kerrallaan.

13 §. Täytäntöönpanomääräykset. Mikäli laivaväkeen kuuluvalla on aikaisemmin työehtosopimuksen mukaan luettu palvelusvuosiksi muuta palvelusta kuin tässä työehtosopimuksessa mainittua tai laajemmalti kuin mihin hän tämän työehtosopimuksen mukaan on oikeutettu tai mikäli hänelle on myönnetty paremmat vuosilomaetudet kuin mihin hän tämän työehtosopimuksen mukaan olisi oikeutettu, tällainen laivaväkeen kuuluva henkilö säilyttää jo saavuttamansa etuudet entisellään, niin kauan kuin hänen työsuhteensa jatkuu keskeytymättömänä, siten kuin 2 §:ssä on määrätty.

54. TAKSA PALOLAITOKSEN SAIRAANKULJETUSAUTOJEN KÄYTTÄMISESTÄ.

Kaupunginhallituksen vahvistama kesäkuun 9 p:nä 1966.

(Vrt. kunn.as. -kok. 1963:149)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa maksut palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä seuraavan suuruisiksi, 1.7.1966 alkaen:

1) Jokaisesta kuljetuksesta kaupunkialueella oleviin sairaaloihin ja sairaaloista koteihin peritään kaupunkialueella 10 mk. Kuljetuksesta kaupungin alueella olevalle rautatieasemalle, lentoasemalle ja linja-autoasemalle sekä laivarantaan tai sieltä peritään 20 mk, kuitenkin niin, että mikäli potilas tulee kaupungin rajojen sisällä olevista saarista tai muutoin kaupungin alueilta ja on kaupunkilainen, on maksu 10 mk.

2) Kuljetuksesta kaupungin alueen ulkopuolelle tai sieltä peritään perusmaksuna 20 mk sekä lisäksi auton ajosta kaupungin rajojen ulkopuolelle 75 p juoksukilometriltä.

Yleisellä paikalla sattuneen tapaturman uhrin ja yleisellä paikalla liikuntakyvyttömäksi sairastuneen henkilön ja kulkutautipotilaan kuljetukset ovat maksuttomia.

55. PALOLAITOKSEN ANTAMASTA AVUNANNOSTA, VARTIOINNISTA JA KALUSTON LAINAUKSESTA PERITTÄVÄT MAKSUT.

Kaupunginhallituksen vahvistamat kesäkuun 9 p:nä 1966.

(Vrt. kunn.as. -kok. 1963:150)

Avunanto:

Työtunnilta miestä kohden	5	mk
Sairaankuljetus- ja kuorma-autojen ajomatkasta kuljettajineen.....		maistraatin vahvistaman taksan mukaan
Konetikapuuauton käytöstä kuljettajineen tunnilta (vähintään 1 tunti)	30	mk
Pioneeriauton tuuletuksesta kuljettajineen tunnilta (vähintään 1 tunti)	30	"
Pioneeriauton käytöstä suoritettaessa savupaine- tai vastaavia kokeita (vähintään 1 tunti)	30	"
Auto- ja moottoriruiskun käytöstä tunnilta (vähintään 1 tunti)	30	"
Pelastusauton käytöstä kuljettajineen	30	"
Paloletkun käytöstä vedenpumpppauksessa ja vedenannoissa kalustoineen metriltä ja kerralta..	-, 60	"
Veto- tai jatkotikkaiden käytöstä kerralta	5	"
Vesiposti- tai muun vastaavan kaluston käytöstä kerralta	5	"
Vesisuojelukaluston käytöstä kerralta (sahajauhosta päivän hinnan mukaan)	5	"

Kaluston lainaus:

Paloletkun lainauksesta metriltä ja kerralta (vähintään vuorokausi)	-, 60	"
Vesiposti- tai muun sellaisen kaluston lainauksesta kerralta (vähintään vuorokausi)	5	"
Veto- tai jatkotikkaiden (3 osaa) lainauksesta kerralta (vähintään vuorokausi)	5	"

Paarien lainauksesta (vähintään vuorokausi)	5	mk
Suojapeitteen lainauksesta (vähintään vuorokausi)	1,50	"
Hengitys- tai happikojeen lainauksesta (vähintään vuorokausi) (lisäksi kuljetus, miehen tuntipalkka sekä hapen kulutus päivän hinnan mukaan) ...	3	"
Sähköpumpun käytöstä ilman autoa ja käyttäjää (tunnilta).....	5	"

Teatteri- ym. vartiointi:

Vartioinnista miestä kohden tunnilta	5	"
Teatterivartiointi vähintään 3 tuntia	15	"

Sammutus- tai sairaankuljetusyksikön vartiointi:

Autosta tai veneestä vuorokaudelta	30	"
- " - " - " - osavuorokaudelta (kork. 8.tuntia)	12	"
Miehestä vuorokaudelta	30	"
- " - osavuorokaudelta (kork. 8.tuntia)	10	"

Palokunnan ilkivaltainen hälyttäminen:

Korvaus palokunnan ilkivaltaisesta hälyttämisestä ...	200	"
(Palopääliköllä on kuitenkin oikeus päättää alaikäisen vapauttamisesta suorittamasta korvausta palokunnan ilkivaltaisesta hälyttämisestä.)		
Maksu viallisten hälytyslaitteiden aiheuttamasta hälytyksestä	50	"

Nämä maksut ovat voimassa 1.7.1966 alkaen.

56. KANSAKOULUNOPETTAJIEN YLITUNTI- JA JOHTAJANPALKKIOT.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 9 p:ltä 1966
(Vrt. kunn.as. -kok. 1964:46)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa ns. vanhaan palkkausjärjestelmään kuuluvien kansakoulunopettajien ylituntipalkkiot ja koulunjohtajan palkkiot 1.1.1966 lukien seuraaviksi:

Varsinaisen kansakoulunopettajan tuntipalkkio	10,18 mk
Kansalaiskoulun, apukoulun ja muun erityiskoulun tuntiopettajan palkkio	11,90 "
Koulunjohtajan palkkio vuodessa	670,14 "
- " - lisäpalkkio vuodessa	36,24 "

Johtajanpalkkiot maksetaan 12 ja ylituntipalkkot 9 kuukaudelta vuodessa.

57. LAKI VAJAAMIELISLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 10 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 399/66)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1958:32)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 7 päivänä maaliskuuta 1958 annetun vajaamielislain (107/58) 20 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

20 §. Kunnalliselle ja yksityiselle vajaamielislaitokselle myönnetään valtionapua asetuksella tarkemmin määrättyihin perustamiskustannuksiin kaksi kolmasosaa, päivähuoltolalle kuitenkin vähintään kolmasosa ja enintään puolet, sosiaaliministeriön hyväksymän perustamis- tai hankintaohjelman ja kustannusarvion mukaisista menoista tai, jos todelliset kustannukset ovat olleet pienemmät, vastaava määrä niistä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1966.

58. HELSINGIN KAUPUNGIN LUOTTAMUSMIESTEN PALKKIOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 22 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:143 ja 1963:137)

1 §. Kaupungin hallintoelinten, komiteain, neuvottelukuntien, toimikuntien ja valiokuntien puheenjohtajille ja jäsenille sekä muille luottamusmiehille suoritetaan palkkiota luottamustehtävän hoitamisesta tämän palkkiosäännön mukaan.

2 §. Kaupungin hallintoelinten kokouksista suoritetaan luottamusmiehille seuraavat palkkiot:

1. Kaupunginvaltuusto	
Puheenjohtaja	90 mk
Varapuheenjohtaja	60 "
Jäsen	45 "
2. Kaupunginhallitus ja sen jaostot	
Jäsen	54 "
3. Kaupungin muut hallintoelimet sekä kaupunginhallituksen pysyväisluonteista tehtävää varten asettamat toimikunnat ja niihin verrattavat, hallinnollista ratkaisovaltaa käyttävät elimet	
Puheenjohtaja	36 "
Jäsen	27 "

Osallistumisesta kaupunginhallituksen kokoukseen kaupunginvaltuuston puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle suoritetaan palkkiona 54 mk.

Kaupunginhallituksen vuosijäsenelle, joka kaupunginhallituksen määräämänä edustajana osallistuu muiden hallintoelimien kokouksiin, suoritetaan kokouspalkkiot samojen perusteiden mukaan kuin jäsenenä olevalle luottamusmiehelle.

Yli kolme tuntia kestävältä kokoukselta kokouspalkkio maksetaan 50 prosentilla korotettuna.

3 §. Kaupungin hallintoelimen määrättyä asiaa selvittämään asettaman, ilman hallinnollista ratkaisovaltaa olevan komitean, toimikunnan, neuvottelukunnan tai muun tilapäisen elimen kokouksesta suoritetaan puheenjohtajalle palkkiona 33 mk ja jäsenelle 23 mk.

Yli kolme tuntia kestävältä kokoukselta kokouspalkkio maksetaan 50 prosentilla korotettuna.

4 §. Mikäli sama hallintoelin joko kokonaisuudessaan tai jaostona kokoontuu yhtenä päivänä useammin kuin kerran, maksetaan kokouksista ainoastaan yksi palkkio, ellei edellisen kokouksen päättymisestä ole kulunut vähintään 2 tuntia.

Milloin uuden kokouksen alkaessa edellisen kokouksen päättymisestä ei ole kulunut vähintään kahta tuntia, mutta kokoukset yhteensä kestävät yli kolme tuntia, kokouspalkkio maksetaan 50 prosentilla korotettuna.

5 §. Milloin varapuheenjohtaja tai määrättyä kokousta varten valittu puheenjohtaja toimii yksin puheenjohtajana kokouksen koko kestoajan, hänellä on oikeus saada puheenjohtajan kokouspalkkio.

6 §. Alla mainittujen lautakuntien ja johtokuntien puheenjohtajana toimivalle luottamusmiehelle maksetaan tämän säännön 2 §:ssä mainittujen kokouspalkkioiden lisäksi kokousten ulkopuolella suoritetuista puheenjohtajalle kuuluvista tehtävistä seuraavan suuruiset vuosipalkkiot:

Kaupunkisuunnittelulautakunta, kiinteistö-	
lautakunta, palkkalautakunta, sairaala-	
lautakunta ja yleisten töiden lautakunta..	1 800 mk
Huoltolautakunta, lastensuojelulautakunta,	
liikennelaitoksen lautakunta, satamalau-	
takunta, suomenkielisten kansakoulujen	
johtokunta, teollisuuslaitosten lautakun-	
ta, terveydenhoitolautakunta, tielautakun-	
ta ja vesilautakunta	1 260 "
Ammattioppilaitosten johtokunta, elintarvi-	
kekeskuksen lautakunta, huoltolaitosten	
johtokunta, kirjastolautakunta, kotitalous-	
lautakunta, lastentarhain lautakunta, mu-	
siikkilautakunta, nuorisotyölautakunta,	
palolautakunta, raittiuslautakunta, ruot-	
sinkielisten kansakoulujen johtokunta,	
Tervalammen työlaitoksen johtokunta,	
teurastamolaitoksen lautakunta, työtu-	
prien johtokunta, urheilu- ja ulkoilulau-	
takunta sekä väestönsuojelulautakunta ...	630 "

Milloin edellä tässä pykälässä mainittu puheenjohtaja on estynyt hoitamasta tehtävänsä, lakkaa hänen oikeutensa vuosipalkkiioon, kun este on jatkunut kaksi kuukautta, jonka jälkeiseltä ajalta varapuheenjohtajalla on oikeus saada suhteellinen osa vuosipalkkiosta.

7 §. Alla mainituille luottamusmiehille maksetaan seuraavan suuruiset vuosipalkkiot:

Tilintarkastajien puheenjohtaja	1 050 mk
Tilintarkastajat	680 "

Kiinteän omaisuuden tarkastajien puheenjohtaja	630 mk
Kiinteän omaisuuden tarkastajat	540 "
Irtaimen omaisuuden tarkastajien puheenjohtaja	540 "
Irtaimen omaisuuden tarkastajat	450 "

Tilintarkastajien puheenjohtajalla ja tilintarkastajalla on edellä mainitun vuosipalkkion lisäksi oikeus saada tämän säännön 3 §:n mukaan suoritettava kokouspalkkio osallistumisesta tilintarkastuskokoukseen ja -toimitukseen.

Tarkastajana toimiessaan on tarkastajan varamiehellä oikeus saada suhteellinen osa estyneen tarkastajan palkkiosta. Tarkastajan varamiehelle yli kahden kuukauden ajalta tuleva palkkio vähennetään estyneenä olleen tarkastajan palkkiosta.

8 §. Vaalilautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenelle maksetaan toimituspäivältä seuraavan suuruiset palkkiot, joihin sisältyy korvaus vaalitoimituksen päätyttyä suoritettavasta laskentatyöstä:

Puheenjohtaja	65 mk
Varapuheenjohtaja	54 "
Jäsen	47 "

9 §. Tässä säännössä mainitut palkkiot maksetaan neljännesvuosittain ja asianomaisen sihteerin tulee tehdä niistä vaadittavat ilmoitukset.

Mikäli talousarvioon on merkitty määräraha pysyväisluonteiseksi tarkoitettujen toimikuntien ja niihin verrattavien elinten kokouspalkkioiden suorittamista varten, on kokouspalkkio kuitenkin suoritettava samassa järjestyksessä kuin lautakuntien kokouspalkkiot.

Tämä palkkiosääntö tulee voimaan 1.7.1966.

59. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN KOKOUS- PALKKIOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 22 p:nä 1966.

(Vrt. kunn.as. -kok. 1962:144)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 19.12.1962 vahvistamansa Helsingin kaupungin viranhaltijain kokouspalkkiosäännön 1 §:n 1.7.1966 lukien näin kuuluvaksi:

1 §. Kaupunginhallituksen määrättyä asiaa selvittämään asettaman komitean, toimikunnan, neuvottelukunnan tai muun tilapäisen elimen kokouksesta suoritetaan viranhaltijalle, joka puheenjohtajana, jäsenenä, varajäsenenä, sihteerinä tai asiantuntijana osallistuu kokoukseen, palkkiota seuraavasti:

	Palkkio	
	Puheenjohtaja	Muut
Kokous, joka on kokonaan tai osittain pidetty virka-ajan ulkopuolella ja johon on käytetty vähintään 1/2 tuntia virka-ajan ulkopuolella	33 mk	23 mk

Edellä olevien määräysten mukaisesti maksetaan kokouspalkkio myös muun hallintoelimen asettaman toimikunnan ja muun vastaavan apuelimen kokouksesta, mikäli se kaupunginhallituksen päätöksellä on oikeutettu kokoontumaan enemmän kuin kolme kertaa.

Jos viranhaltijalle on kokouksessa suoritettavasta tehtävästä määrätty maksettavaksi eri palkkio, ei kokouspalkkiota makseta.

Ellei kokous ole kestänyt vähintään puoli tuntia virka-ajan ulkopuolella, ei siitä makseta palkkiota.

Mikäli tässä pykälässä mainittu tilapäinen elin joko kokonaisuudessaan tai jaostona kokoontuu samana päivänä useammin kuin kerran, maksetaan kokouksista ainoastaan yksi palkkio.

Yli kolme tuntia kestävältä kokoukselta kokouspalkkio maksetaan 50 prosentilla korotettuna.

Virka-ajalla tarkoitetaan tässä pykälässä kulloinkin voimassa olevaa virastotyöaikaa.

60. LÄÄKÄRIVÄLITYKSEN YHTEYDESSÄ KAUPUNGIN
VAROISTA SUORITETTAVAT LÄÄKÄRIEN MATKAKULUT.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 22 p:ltä 1966.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1951:41)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kumota 14.2.1951
lääkärivälityksen yhteydessä lääkäreille suoritetuista matkakorvauk-
sista tekemänsä päätöksen.

**61. HELSINGIN KAUPUNGIN DESINFIOIMISLAITOKSEN
JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.**

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 22 p:nä 1966.

(Vrt. kunn.as. -kok. 1962:146)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 19.12. 1962 vahvistamansa desinfiomislaitoksen johtosäännön 3 §:n 3 momentin näin kuuluvaksi:

3 §.

Terveystarkastajaksi valittavalta vaaditaan lääkintöhallituksen hyväksymä terveystarkastajan peruskoulutus ja lisäksi vähintään kahden vuoden aikana terveystarkastajan viran hoidossa saavutettu käytännöllinen kokemus tai vastaava hyväksyttävä ammattikokemus. Terveystarkastajaksi voidaan valita myös henkilö, jolta edellä mainittu käytännöllinen kokemus puuttuu. Hänelle maksetaan kuitenkin yhtä palkkaluokkaa alemmaa palkkaa siihen asti, kunnes hän täyttää terveystarkastajan pätevyysvaatimukset.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että maidontarkastamon ja terveydellisten tutkimusten laboratorion näytteidenottajaksi valittavalta vaaditaan erikseen vahvistettujen pätevyysvaatimusten lisäksi vähintään kahden vuoden aikana näytteidenottajan viran hoidossa saavutettu käytännöllinen kokemus tai muu vastaava hyväksyttävä ammattikokemus ja että näytteidenottajaksi voidaan valita myös henkilö, jolta edellä mainittu käytännöllinen kokemus puuttuu, mutta että hänelle tällöin maksetaan yhtä palkkaluokkaa alemmaa palkkaa siihen asti, kunnes hän on hankkinut sanotun käytännöllisen kokemuksen.

62. HELSINGIN KAUPUNGIN TERVEYDELLISTEN TUTKIMUSTEN
LABORATORION TAKSA.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 22 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:38)

Yleiset tutkimukset

	Mk
Mikroskooppinen tarkastus	5-20
Tarkastus UV-valossa	5
Kosteus gravimetrisesti	10-40
" ksilylenitislauksella	19
Tuhka	10-22
Fosforimääritys tuhkasta	laskutetaan
Kalium " "	vaikeus-
Natrium " "	asteen
Kalsium " "	mukaan
Nesteen ominaispaino pyknometrillä	10-24
" " areometrillä	5
Kiinteän aineen ominaispaino	10
pH-luku	4, 50
Taitekerroin	5
Arsenin toteaminen	10

Elintarviketutkimukset

Kosteus viljasta ja viljatuotteista	10
" muista elintarvikkeista	18
Tuhka viljasta ja viljatuotteista	13
" muista elintarvikkeista	13-30
Keittosuolan määrittäminen liuoksesta	9
" " kiinteästä näytteestä	18
Sakkaroosi ja pelkistävät sokerit	
mehuista ja virvoitusjuomista	30
hilloista ja marmelaadeista	36
muista elintarvikkeista	42
Raakavalkuainen	24
Kokonaisrasva	25
Saippuoitumisluku	20-30
Saippuoitumaton osa rasvassa	25
Jodiluku	20-30

Peroksiidiluku	17-26
Happoluku	14-26
Voihappoluku	24
Rasvahappojen tutkiminen kaasukromatografisesti ...	laskutetaan vaikeusasteen mukaan
Hunajan tutkimus: kosteus, pH-luku, diastaasiluku, sakkaraasiluku, hydroksimetylifurfuraali, siitepöly- hiukkasten mikroskopointi	70
Sienilajien tunnistaminen	
tuoreet	5-30
suolatut	10-50
Suolasienien suola	18
liemen suola	9
kuiva-aine, tuhka, suola ja pH sienistä ja liemestä sarjatyönä	40
kuiva-aine, tuhka, suola ja pH sienistä ja liemestä erillisenä tutkimuksena	50
Aistinvarainen arvostelu	
4-6 henkilöä	10-20
kolmiokokeilulla	30
Bakteriologiset tutkimukset	laskutetaan vaikeusasteen mukaan
Elintarvikkeiden lisäaineet	
Bentsoehapon ja sen estereiden osoittaminen	20
Sorbiinihapon "	20
Propionihapon "	20
Edellä mainitut säilöntäaineet yhdessä	30-50
Bentsoehapon määrittäminen	40
Sorbiinihapon "	40
Muut säilöntäaineet	laskutetaan vaikeusasteen mukaan
Keinotekkoisten makeuttamisaineiden	
osoittaminen	20
niiden tunnistaminen, jokainen	30
C-vitamiini nestemäisistä elintarvikkeista	15-25
" kiinteistä "	30-40
Keinotekkoisten elintarvikevärien	
osoittaminen ja tunnistaminen, jokainen	20-30
Elintarvikkeiden vieraat aineet, epäpuhtaudet ym.	
Tina, sarjatyönä	8-15
Lyijy, kupari, kadmiumi, sinkki, sarjatyönä, jokainen	10-15

Rauta	8
Edellisiin liittyvä märkäpoltto	15-30
Elohopea märkäpolttoineen	75
Kasvinsuojeluaaineita hedelmissä ja vihanneksissa	40-200
Hyönteisiä ja niiden osia	12
Homerihmastoja ja itiöitä	10
Jyrsijän karvoja ja ulosteita viljassa ja viljatuotteissa	30
Punkit kuivatuissa hedelmissä	10

Vesitutkimukset

Vesianalyysi: aistinvarainen tarkastus, ominaisjohtokyky ja sen perusteella laskettu mineraalisuolojen määrä, pH-luku, permanganaatinkulutus, rauta, ammoniakki, nitriitit, nitraatit, kloriidit ja kokonaiskovuus sekä lausunto veden laadusta	30
Edellä mainittu vesianalyysi ja koliluku	40
pH-luku	4
Ominaisjohtokyky	4
Haihdutusjäännös	12
Hehkutusjäännös edellisen yhteydessä	6
Permanganaatinkulutus	5
Happipitoisuus	-
Biokemiallinen hapenkulutus	-
Aktiivinen kloori	4
Vapaa hiilihappo	4
Bikarbonaatit	4
Kokonaiskovuus	4
Kalsiumkovuus	4, 50
Kupari kolorimetrisesti	15
Sinkki titrimetrisesti	7
Sinkki, kupari, lyijy atomiabsorptiospektrofotometrialä, jokainen	10-15
Ferri- tai ferrorauta	4, 50
Aluminiumi	12
Mangaani	12
Ammoniumtyppi, nitriitit tai nitraatit, jokainen	4
Fosfaatit kolorimetrisesti	11
Sulfaatit titrimetrisesti	7, 50
" gravimetrisesti	15
Kloriidit	4
Piihappo gravimetrisesti	27
Pohjasakan mikroskopointi	6, 50
Bakteriologinen tutkimus	
todennäköinen koliluku	10
pesäkeluku agarilla	5
" liivateella	5
koliluku ja pesäkeluku agarilla tai liivateella	15
" " " " ja "	18

	laskutetaan vaikeusasteen mukaan
Muut bakteriologiset tutkimukset	
Näytepullon sterilointi	1
Uima- ja järvivesi	
Todennäköinen koliluku	15-20
Limnologinen tutkimus	30-50
Anioniaktiiviset aineet (detergentit)	15
<u>Käyttö- ja kulutustarvikkeiden tutkimukset</u>	
Elintarvikkeiden kanssa kosketukseen tulevan astian tutkiminen	
Liotus etikkahapolla	10
Lyijy, sinkki, kadmiumi, kupari edellä mainitusta liuoksesta, jokainen	10-15
Liuoksen haihdutusjäännös	12
" hehkutusjäännös edellisen yhteydessä	6
Lyijyn osoittaminen tinauksessa	5
" määrittäminen "	45
Ruokailuvälineen bakteriologinen tutkimus	15
	laskutetaan vaikeusasteen mukaan
Pesuaineiden ja kosmeettisten aineiden tutkimukset ..	

Helsingin kaupungin terveydenhoitolautakunnan ja sen määräämien elintarvikemääräysten valvontaviranomaisten suorittamista valvontatehtävien edellyttämistä tutkimuksista ei peritä maksua.

Myös Helsingin kaupungin laitosten ja viranomaisten toimeksiannosta suoritettavat tutkimukset ovat maksuttomia, lukuun ottamatta kaupungin liikelaitosten ja niihin rinnastettavien laitosten tilaamia tutkimuksia, joista peritään sama tutkimusmaksu kuin yksityishenkilöiltä.

Laboratorion näytteenottajan suorittaessa näytteenoton yksityishenkilön tai toiminimen tilaamaa tutkimusta varten peritään tutkimusmaksun lisäksi näytteen ottamisesta korvaus.

Tutkimuksista ja määrityksistä, joita ei ole mainittu taksassa, peritään laboratorion esimiehen määräämä maksu, joka lasketaan työn suorittamiseen kuluneen ajan ja muiden kustannusten perusteella verrattuna vastaavanlaisen toimenpiteen hintaan. Tutkimustodistuksista ei kanneta erityistä maksua, mutta laajemmista neuvoa antavista lausunnoista voidaan periä maksu.

Vieraan kunnan laitosten ja ulkokuntalaisten (yksityisten ja toiminimien) tilaamista tutkimuksista peritään taksan mukaiset maksut 25 %:lla korotettuina. Vieraan kunnan laitoksen ja viranomaisen toimittamista tutkimuksista suoritettavat maksut peritään ilman edellä mainittua 25 %:n korotusta, mikäli tästä on Helsingin kaupungin ja asianomaisen kunnan kesken erikseen sovittu.

Mikäli tutkimus suoritetaan kiireellisenä ja tästä tai muista pakottavista syistä aiheutuu ylityötä, peritään tutkimusmaksun yhteydessä lisäksi välittömät ylityökorvaukset. Sarjatyönä suoritetuista tutkimuksista voidaan tehtävän laadun mukaan myöntää alennus.

Maksut on suoritettava 15 päivän kuluessa siitä, kun toimeksiantaja on saanut tiedon tutkimuksen valmistumisesta ja maksun suuruudesta.

Tämä taksa tulee voimaan 1.7.1966.

63. HELSINGIN KAUPUNGIN NUOHOUSTOIMEN JOHTOSÄÄNTÖ

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 22 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1953:74)

- 1 §. Helsingin kaupungin nuohoustoimessa on noudatettava palolain, paloasetuksen ja kaupungin palojärjestyksen lisäksi tämän johtosääntö-
nön määräyksiä.
- 2 §. Nuohouksen hoitamista varten on kaupungin alue jaettu kaupungin palojärjestyksen edellyttämiin nuohouspiireihin.
- 3 §. Kussakin nuohouspiirissä tulee olla piirinuohooja, joka huolehtii nuohouksen suorittamisesta. Nuohouspiirin piirinuohoojan toimen oltua haettavaksi julistettuna vähintään 14 ja enintään 30 päivän ajan, siten kuin kaupungin kuulutusten julkaisemisesta on määrätty, palolautakunta valitsee hakijoista pätevimmän ja myöntää hänelle toimiluvan hoitaa yksinoikeudella niiden kiinteistöjen kaupungin palojärjestyksen mukaista nuohousta, jotka sijaitsevat hänen piirissään.
Piirinuohoojaksi valittavan tulee olla nuohoojamestari.
Palolautakunnalla on oikeus peruuttaa myönnetty toimilupa 6 kuukauden irtisanomisajan jälkeen. Jos piirinuohooja haluaa luopua piiristään, on hänen siitä ilmoitettava palolautakunnalle 3 kuukautta aikaisemmin, ellei palolautakunta toisin päättä.
- Nuohouspiirissä tulee olla palolautakunnan hyväksymä etumies, joka toimii palopäällikön hyväksymän esteen sattuessa piirinuohoojan sijaisena.
- 4 §. Piirinuohoojan tulee:
- 1) Huolehtia ja vastata siitä, että nuohoustyöt hänen piirissään suoritetaan huolellisesti kaupungin palojärjestyksen määräysten mukaisesti, sekä siitä, että paloasetuksen 33 §:ssä mainitut tehtävät toimitetaan. Nuohoustyön johtamista ja valvomista varten on piirinuohoojan osallistuttava nuohoustyöhön.
 - 2) Osallistua palolautakunnan erikseen määräämää korvausta vastaan lakisääteisiin ja palopäällikön määräämiin palotarkastuksiin.
 - 3) Avustaa pyydettyessä viranomaisia rakennusten tulisijojen sekä savu-, höyrynpisto-, kaasunpoisto- ja ilmanvaihtohormien tarkastuksissa palolautakunnan erikseen määräämää korvausta vastaan.
 - 4) Suorittaa vuorollaan päivystystä palopäällikön määräämällä tavalla.

5) Huolehtia siitä, että kiinteistöjen edustajille hyvissä ajoin ilmoitetaan, milloin nuohous kiinteistössä suoritetaan.

6) Pitää työhuonetta nuohouspiirissään, mikäli palolautakunta ei toisin päättä.

7) Pitää omalla kustannuksellaan puhelinta nuohoustyön hoitamista varten.

Päivystystä ja palotarkastuksiin osallistumista varten luovuttaa palolaitos piirinuohoojan käyttöön palolaitoksen virkapuvun.

5 §. Piirinuohoojan tulee pitää palolautakunnan hyväksymän mallin mukaista kiinteistökortistoa kaikista hänen nuohouspiiriinsä kuuluvista kiinteistöistä ja niissä olevista nuohouskohteista sekä luovuttaa kustakin kortista kaksoiskappale palolaitokselle. Kiinteistössä tapahtuneista nuohouskohteiden muutoksista on piirinuohoojan ilmoitettava palolaitokselle neljännesvuosittain. Kiinteistökorttiin on merkittävä, milloin nuohous on suoritettu kiinteistössä. Piirinuohoojan on annettava vaadittaessa kiinteistön edustajalle maksutta jäljennös asianomaisen kiinteistön nuohouskortista. Piirinuohoojan luopuessa toimitaan tule hänen luovuttaa kiinteistökortisto palolautakunnalle tai tämän määräämälle uudelle piirinuohoojalle.

Piirinuohoojan tulee pitää palolautakunnan hyväksymän lomakkeen mukaista kuittikirjaa, johon on merkittävä, milloin nuohous on suoritettu, sekä kiinteistössä mahdollisesti havaitut viat ja puutteellisuudet. Kirjaan on joka kerta otettava kiinteistön edustajan tai talonmiehen kuittaus sekä varattava heille tilaisuus mahdollisten huomautusten merkitsemiseen. Toinen kappale kuitista jää kuittajalle ja piirinuohoojan tulee säilyttää toinen.

6 §. Kussakin nuohouspiirissä tulee olla etumiehen lisäksi tarpeellinen määrä ammattitaitoisia nuohoojia sekä saadaan pitää palopäällikön luvalla enintään yhtä oppilasta.

Kaikkien nuohoustyöhön osallistuvien tulee olla rehellisiä, luotettavia ja moitteettomasti esiintyviä. Piirinuohooja on velvollinen erottamaan palveluksestaan työntekijän, joka ei täytä tässä momentissa mainittuja vaatimuksia.

7 §. Piirinuohoojan on luovuttava piiristään sen vuoden viimeisenä päivänä, jonka aikana hän on täyttänyt 63 vuotta. Nuohoustyöntekijän on erottava täyttäessään 58 vuotta. Palolautakunnalla on kuitenkin oikeus anomuksesta myöntää vuodeksi kerrallaan enintään 2 vuoden pidennys näihin määräaikoihin.

8 §. Palolautakunnalla on oikeus rangaista piirinuohoojaa kurinpidollisesti,

jos hän on syyllistynyt sellaiseen tekoon tai laiminlyöntiin, joka tekee hänet sopimattomaksi piirinuohoojaksi,

jos hän tahallisesti tai huolimattomuudesta on rikkonut nuohousta koskevia säännöksiä tai määräyksiä,

jos hän laiminlyö palolautakunnan ja palopäällikön antamien määräysten tai ohjeiden noudattamisen.

Kurinpitorangaistukset ovat varoitus ja toimiluvan menetyks irtisanomisajasta riippumatta.

Ennen kuin piirinuohoojalle annetaan kurinpitorangaistus, on häneltä pyydettävä selitys, minkä antamiseen hänelle on varattava aikaa vähintään 7 päivää.

9 §. Piirinuohoojien tulee yhteisesti suorittaa nuohoustyöntekijöille ja piirinuohoojille eläkettä samojen perusteiden mukaan kuin Helsingin kaupunki maksaa eläkettä kuukausipalkkaa nauttiville työntekijöilleen, kuitenkin siten, että nuohoustyöntekijä on oikeutettu täyteen eläkkeeseen täytettyään 58 ikävuotta ja palveltuaan 27 vuotta. Piirinuohoojien tulee myös yhteisesti suorittaa nuohoustyöntekijän tai piirinuohoojan kuoltua eläkettä leskelle ja kasvatusavustusta vainajan lapselle samojen perusteiden mukaan kuin Helsingin kaupunki maksaa työntekijän leskelle ja lapselle eläkettä ja kasvatusapua. Piirinuohoojan eläke on etumiehen eläke korotettuna 50 %:lla.

Piirinuohoojilla tulee olla eläkkeiden maksamista varten eläkekassa, jonka säännöt palolautakunta hyväksyy ja sosiaaliministeriö vahvistaa.

Piirinuohoojien on neljännesvuosittain suoritettava eläkkeiden maksamisesta huolehtivalle eläkekassalle tarvittava määräosa edellisen neljänneksen kokonaistuloista nuohouspiirissään.

Nuohoustaksaa vahvistettaessa otetaan huomioon edellisessä momentissa mainitut maksut.

10 §. Piirinuohoojan on alistuttava tähän johtosääntöön samoin kuin piirijakoon mahdollisesti tehtäviin muutoksiin.

64. HELSINGIN KAUPUNGIN JA SUOMEN LAIVANPÄÄLLYSTÖLIITTO R. Y:n VÄLINEN, KAUPUNGIN OMISTAMIEN ALUSTEN S/S OTSON, M/S TURSON JA M/S KORKEASAAREN KANSIPÄÄLLYSTÖÄ KOSKEVA TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Suomen Laivanpäälystöliitto r. y:n allekirjoittama kesäkuun 23 p:nä 1966.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 22 p:nä 1966)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:98)

1 §. Palkkaus.

I. Aluksilla s/s Otso ja m/s Turso maksetaan

- a) päällikölle peruspalkka ja palkanlisät, kuten alle 1 200 DWT/IHV:n aluksilla ulkomaanliikenteessä on sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r. y:n ja Suomen Laivanpäälystöliitto r. y:n kesken, sekä
- b) perämiehelle, joka on suorittanut merenkulikutukinnon ja jonka tarvittaessa on astuttava päällikön tilalle, peruspalkka ja palkanlisät, kuten 9 000-12 999 DWT/IHV:n aluksilla ulkomaanliikenteessä on sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r. y:n ja Suomen Laivanpäälystöliitto r. y:n kesken.

Päälliköllä ja perämiehellä on oikeus lukea hyväkseen ikälisävuosia lasettaessa yhteensä enintään 10 vuotta toisen kunnan, valtion tai kaupalaivastossa päälystöasemassa palvelusta ajasta.

II. M/s Korkeasaaren päällikölle maksetaan 15 prosenttia korkeampaa peruspalkkaa kuin Rannikko- ja sisävesiliikenteen Työnantajaliitto r. y:n sekä Suomen Laivanpäälystöliitto r. y:n kesken on sovittu maksettavaksi rannikkoliikenteessä olevan suurimman hinaaja-aluksen päällikölle.

Ikälisät maksetaan m/s Korkeasaaren päällikölle, kuten edellisessä momentissa mainittujen osapuolten kesken on sovittu maksettavaksi, kuitenkin siten, että jokainen ikälisä on suuruudeltaan viisi (5) prosenttia peruspalkasta.

2 §. Ruoanpitokorvaus.

Ruoanpitokorvauksena suoritetaan s/s Otson ja m/s Turson päälliköille ja perämiehille sama korvaus, mikä kulloinkin on voimassa valtioneuvoston 27.7.1950 antaman päätöksen (394/50) mukaan merimiesten

vuosilomapalkkaan sisältyvästä vapaan asunnon ja ravinnon vastikkeesta. Ellei alukseen ole palkattu eri henkilöä ruoan valmistamista varten tai jos aluksen asemapaikkana on muu satama kuin kotisatama, maksetaan edellä mainittu rahavastike 1, 59 markalla korotettuna.

Mikäli edellisessä momentissa mainittujen alusten päällikölle tai perämiehelle ei voida antaa vapaata ruokaa aluksessa eikä vapaata asuntoa joko aluksessa tai maissa, suoritetaan hänelle näistä puuttuvista eduista korvauksena yhteensä 7, 73 markkaa päivältä.

Pöytäkirjamerkintä: Vuosi- ja sairausloman ajalta suoritetaan s/s Otson ja m/s Turson päällikölle ja perämiehelle edellisessä momentissa mainittu korvaus kymmenellä (10) prosentilla korotettuna.

Edellä tässä pykälässä mainittuja markkamääräisiä korvauksia korotetaan sen mukaisesti kuin ulkomaanliikenteessä suoritettavia vastaavia korvauksia tarkistetaan.

M/s Korkeasaaren päällikölle suoritetaan ruoanpitokorvausta purjehduskautena kolme (3) markkaa päivältä.

3 §. Päällikön ja perämiehen työaika, ylityö- ja jäämisvuorokorvaukset.

Aluksilla s/s Otso ja m/s Turso sijoitetaan varsinainen työaika klo 6.00 ja 18.00 välille ja se on enintään 8 tuntia vuorokaudessa ja 45 tuntia viikossa (1. 4. 1966 alkaen 44 tuntia viikossa), minkä yli menevältä työajalta, ellei kysymyksessä ole merityöaikalain mukainen turvallisuuspalvelu, maksetaan ylityökorvaus merityöaikalain säännösten mukaisesti. Varsinaisesta viikkotyöajasta riippumatta maksetaan kaikesta lauantaisin ja pyhäaattoisin, jollaisiksi katsotaan myös vapun ja itsenäisyyspäivän aatot, klo 12.00 jälkeen samoin kuin kaikesta sunnuntaisin ja pyhäpäivinä sekä merellä että satamassa suoritetusta työstä merityöaikalaissa säädetty korvaus. Lauantaisin ja pyhäaattoina klo 18.00 jälkeen suoritetusta työstä maksetaan tämä ylityökorvaus merityöaikalaissa sunnuntaiylityöstä säädetyn perusteen mukaisesti.

Pääsiäis-, helluntai-, juhannus-, pyhäinpäivän-, joulun- ja uudenvuodenaattoina klo 12.00 jälkeen sekä merellä että satamassa suoritetusta työstä maksetaan ylityökorvaus merityöaikalaissa sunnuntaiylityöstä säädetyn perusteen mukaisesti.

Milloin päällikkö tai perämies määrätään aluksen ollessa satamassa varsinaisen työajan jälkeen jäämään alukselle (stopptörn), maksetaan siitä korvaus, kuten on sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r. y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r. y:n kesken. Jos päällikkö tai perämies määrätään saapumaan vapaa-aikanaan alukselle jonkin tehtävän suorittamista varten, maksetaan siitä korvauksena yhden ylityötunnin palkka. Pyhäpäivisin korvaus on kaksinkertainen.

M/s Korkeasaaren päällikön työaika on 8 tuntia vuorokaudessa ja 44 tuntia viikossa, minkä yli menevältä ajalta maksetaan ylityökorvaus. Kaikesta lauantaisin ja pyhäaattoisin klo 12.00 jälkeen sekä sunnuntaisin ja pyhäpäivisin suoritetusta työstä maksetaan ylityökorvaus, ottaen kuitenkin huomioon, että lauantaisin ja pyhäaattoina klo 18.00 jälkeen suoritettu työ korvataan myös sunnuntaiylityönä.

4 §. Muut palvelusehdot.

Vuosiloma määräytyy merimiesten vuosilomalain sekä Merenkulun Työnantajaliitto r. y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r. y:n välisen, ulkomaanliikenteen aluksia koskevan työehtosopimuksen sekä sen liitteiden määräysten mukaisesti

Loma-ajan palkkaan tulee sisältyä tämän sopimuksen 2 §:n kohdalla olevan päytäkirjamerkinnän mukainen rahavastike asunnosta ja ravinnosta.

Eläke niiden päälliköiden ja perämiesten kohdalla, joilla on kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain mukaan oikeus valita vanha eläkejärjestelmä ja jotka sen valitsevat, määräytyy kaupungin viranhaltijain eläkesäännön mukaisesti. Tällöin saavat päälliköt ja perämiehet eläkevuosina laskea hyväkseen enintään kymmenen (10) vuotta toisen kunnan, valtion tai kauppalaivastossa päällystiasemassa suoritusta palvelusajastaan.

Päälliköllä ja perämiehellä on oikeus saada merimieslain 51 §:ssä mainitun puolivapaapäivän lisäksi yksi puolivapaapäivä kuukaudessa.

Muut oikeudet ja velvollisuudet määräytyvät merimieslainsäädännön mukaisesti.

Pöytäkirjamerkintä: Satamajäänmurtaja-alusten päälliköille annetaan kaupungin puolesta käytettäväksi turkki, turkislakki, huopasaappaat ja sadepuku.

5 §. Ympärivuotinen työ sopimussuhde.

Alusten kansipäällystö pysytetään kaupungin palveluksessa ympärivuotisessa työ sopimussuhteessa, mikäli jonkun puheena olevaan henkilöstöön kuuluvan kanssa ei ole toisin sovittu. Kaupungilla on kuitenkin oikeus siirtää puheena olevia henkilöitä alukselta toiselle ja purjehduskauden ulkopuolella muihin tehtäviin palkkaetujen pysyessä muuttamattomina.

Pöytäkirjamerkintä: Jos kaupungin satamalaitoksen palveluksessa olevia henkilöitä käytetään päällikkönä tai perämiehenä s/s Otsolla ja m/s Tursolla, maksetaan heille tältä ajalta tämän työehtosopimuksen mukaiset palkkaedut.

6 §. Täytöntöönpanomääräykset.

Aluksen päällikkö tai perämies, joka on kaupungin palveluksessa tämän sopimuksen voimaan tullessa, ja jolle aikaisemman työehtosopimuksen mukaan on myönnetty paremmat vuosilomaetuudet kuin mihin hänellä tämän työehtosopimuksen mukaan olisi oikeus, säilyttää saavuttamansa vuosilomaetuudet entisellään, niin kauan kuin hänen työsuhteensa jatkuu keskeytyttömänä.

7 §. Sopimuksen voimassaolo ja irtisanominen.

Tämä sopimus on voimassa helmikuun 1 päivästä 1966 tammikuun 31 päivään 1967 saakka, josta lähtien se jatkuu edelleen yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä irtisanota vähintään kahta (2) kuukautta ennen sopimuksen päättymisaikaa.

Joka irtisanoo sopimuksen, on velvollinen viimeistään joulukuun 20 päivään mennessä antamaan vastapuolelle täydellisen muutosehdotuksen.

Kaupunginvaltuusto päätti, että kansipäälystölle saadaan suorittaa 1. -31.1.1966 väliseltä ajalta saatuihin ansioihin 5,8 %:n suuruinen palkankorotus.

65. HELSINGIN KAUPUNGIN JA SUOMEN KONEPÄÄLLYSTÖ-
LIITTO R. Y:n VÄLINEN, KAUPUNGIN OMISTAMIEN ALUSTEN
S/S OTSON JA M/S TURSON KONEPÄÄLLYSTÖÄ KOSKEVA
TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Suomen Konepäällystöliitto r. y:n allekir-
joittama kesäkuun 23 p:nä 1966.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 22 p:nä 1966)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:96)

1 §. Palkkaus

Aluksilla s/s Otso ja m/s Turso maksetaan konepäällystölle pe-
ruspalkka ja palkanlisät, kuten ulkomaanliikenteessä on sovittu Me-
renkulun Työnantajaliitto r. y:n ja Suomen Konepäällystöliitto r. y:n
kesken.

Konepäällystöllä on kuitenkin oikeus lukea hyväkseen ikälisävu-
osia laskettaessa yhteensä enintään kymmenen (10) vuotta toisen kunnan,
valtion tai kauppalaivastossa päällystöasemassa palvelusta ajastaan.

Merenkulun Työnantajaliitto r. y:n ja Suomen Konepäällystöliitto
r. y:n välisen työehtosopimuksen ikälisäjärjestelmää sovelletaan kau-
pungin kohdalla siten, että, jos mainitun sopimuksen mukaan vaaditaan
tietty palvelusaika samassa varustamossa ja samassa virka-asemassa,
kaupungin palveluksessa olevilta konepäällystöön kuuluvilta vaaditaan
vastaavasti samat palvelusajat kaupungin palveluksessa ja samassa
virka-asemassa.

2 §. Ruoanpitokorvaus

Ruoanpitokorvauksena suoritetaan konepäällystölle sama korvaus,
mikä kulloinkin on voimassa valtioneuvoston 27. 7. 1950 antaman pää-
töksen (394/50) mukaan merimiesten vuosilomapalkkaan sisältyvästä
vapaan asunnon ja ravinnon vastikkeesta. Ellei alukseen ole palkattu
eri henkilöä ruoan valmistamista varten tai jos aluksen asemapaikka-
na on muu kuin kotisatama, maksetaan edellä mainittu ruoanpitokorva-
us 1,59 markalla korotettuna.

Mikäli konepäällystöön kuuluvalla ei voida antaa vapaata ruokaa
aluksessa eikä vapaata asuntoa joko aluksessa tai maissa, suoritetaan
hänelle näistä puuttuvista eduista korvauksena yhteensä 7,73 markkaa
päivältä.

Pöytäkirja merkintä: Vuosi- ja sairauslomien ajoilta maksetaan s/s Otson ja m/s Turson konepäällystölle edellisessä momentissa mainittu korvaus kymmenellä (10) prosentilla korotettuna.

Edellä mainittuja markkamääräisiä korvauksia korotetaan sen mukaisesti kuin ulkomaanliikenteessä suoritettavia vastaavia korvauksia tarkistetaan.

3 §. Työaika, ylityö- ja jäämisvuorokorvaus.

Varsinainen työaika sijoitetaan klo 6,00 ja 18,00 välille ja se on enintään 8 tuntia vuorokaudessa ja 45 tuntia viikossa (1.4.1966 alkaen 44 tuntia viikossa), minkä yli menevältä työajalta, mikäli kysymyksessä ei ole merityöaikalain mukainen turvallisuuspalvelu, maksetaan ylityökorvaus merityöaikalain säännösten mukaisesti. Varsinaisesta viikokotyöajasta riippumatta maksetaan ylityökorvaus kaikesta lauantaisin ja pyhäpäivien aattona, jollaisiksi katsotaan myös vapun ja itsenäisyyspäivän aatot, klo 12,00 jälkeen sekä kaikesta sunnuntaisin ja pyhäpäivisin suoritetusta työstä. Lauantai- ja pyhäpäivien aattona klo 18,00 jälkeen suoritetusta työstä maksetaan tämä ylityökorvaus merityöaikalaisessa sunnuntaityöstä säädetyn perusteen mukaisesti.

Pääsiäis-, helluntai-, juhannus-, pyhäinpäivän-, joulun- ja uudenvuodenaattona klo 12,00 jälkeen sekä merellä että satamassa suoritetusta työstä maksetaan ylityökorvaus merityöaikalaisissa sunnuntaiylityöstä säädetyn perusteen mukaisesti.

Milloin konemestari määrätään aluksen ollessa satamassa varsinaisen työajan jälkeen jäämään alukselle (stopptörn), maksetaan siitä korvaus, kuten on sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Konepäällystöliitto r.y:n kesken, kuitenkin siten, että siltä ajalta, jonka muu laivaväki on jäämisvuorossa (stand by), suoritetaan konepäällystölle lisäkorvauksena kultakin aloitetulta kolmen tunnin valmiusajanjaksoilta yhden tunnin ylityöpalkka.

Jos konepäällystöön kuuluva määrätään vapaa-aikanaan saapumaan alukselle jonkin tehtävän suorittamista varten, maksetaan siitä korvauksena yhden ylityötunnin palkka. Pyhäpäivisin korvaus on kaksinkertainen.

4 §. Voitelija-apulainen.

Vähintään 500 IHV:n aluksilla on merivahtiin osallistuvalla konepäällystöllä järjestettävä voitelija-apulainen.

5 §. Ympärivuotinen työsopimussuhde.

Alusten konepäällystö pysytetään kaupungin palveluksessa ympäri- vuotisessa työsopimussuhteessa, vaikka alus palvelisikin kausiliikenteessä, jossa sitä luonnonesteiden tai liikenteen laadun vuoksi ei pidetä liikenteessä läpi vuoden. Kaupungilla on kuitenkin oikeus siirtää konepäällystöön kuuluvia alukselta toiselle tai muihinkin vastaavanlaisiin tehtäviin.

6 §. Muut palvelusehdot.

Vuosiloma määräytyy merimiesten vuosilomalain sekä Merenkulun Työnantajaliitto r. y:n ja Suomen Konepäällystöliitto r. y:n välisen, ulkomaanliikenteen aluksia koskevan työehtosopimuksen sekä sen liitteiden määräysten mukaan.

Pöytäkirjamerkintä: Konepäällikköä on vuosiloman pituutta määriteltäessä pidettävä vahtivapaana konepäällikkönä.

Loma-ajan palkkaan tulee sisältyä tämän työehtosopimuksen 2 §:n pöytäkirjamerkinnän mukainen rahavastike asunnosta ja ravinnosta.

Eläke niiden konepäällystöön kuuluvien osalta, joilla on kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain mukaan oikeus valita vanha eläkejärjestelmä ja jotka sen valitsevat, määräytyy kaupungin viranhaltijain eläkesäännön mukaisesti. Tällöin saavat konepäällystöön kuuluvat eläkevuosia määrättäessä laskea hyväkseen enintään kymmenen (10) vuotta toisen kunnan, valtion tai kauppalaivastossa päällystöseamassa suoritetusta palvelusajastaan.

Konepäällystöön kuuluvilla on oikeus saada merimieslain 51 §:ssä mainitun puolivapaapäivän lisäksi yksi puolivapaapäivä kuukaudessa.

Muut oikeudet ja velvollisuudet määräytyvät merimieslainsäädännön mukaisesti.

7 §. Täytäntöönpanomääräykset.

Konepäällystöön kuuluva, joka on Helsingin kaupungin palveluksessa tämän sopimuksen voimaan tullessa ja jolle aikaisemman työehtosopimuksen mukaan on myönnetty paremmat vuosilomaetuudet kuin mihin hänellä tämän työehtosopimuksen mukaan olisi oikeus, säilyttää saavuttamansa vuosilomaetuudet entisellään, niin kauan kuin hänen työsopimussuhteensa jatkuu keskeytymättömänä.

8 §. Sopimuksen voimassaolo ja irtisanominen

Tämä sopimus on voimassa helmikuun 1 päivästä 1966 tammikuun 31 päivään 1967 saakka, josta lähtien se jatkuu yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä irtisanota vähintään kahta (2) kuukautta ennen sopimuksen päättymisaikaa.

Joka irtisanoo sopimuksen, on velvollinen viimeistään joulukuun 20 päivään mennessä antamaan vastapuolelle täydellisen muutosehdotuksen.

Kaupunginvaltuusto päätti, että konepäällystölle saadaan suorittaa 1.-31.1.1966 väliseltä ajalta saatuihin ansioihin 5,8 %:n suuruinen palkankorotus.

66. HELSINGIN KAUPUNGIN JA SUOMEN KONEPÄÄLLYSTÖLIITTO R. Y:n VÄLINEN, M/S KORKEASAAREN SEKÄ HINAAJIEN H-3 JA H-4 KONEPÄÄLLYSTÖN PALKKAUSTA JA MUITA TYÖEHTOJA KOSKEVA TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Suomen Konepäällystöliitto r. y:n allekirjoittama kesäkuun 23 p:nä 1966.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 22 p:nä 1966)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:97)

1 §. Palkkaus.

I. M/s Korkeasaarella maksetaan palkkaus

- a) virkaiältään vanhemmalle konemestarille, joka toimii aluksen konepäällikkönä, kaupungin virkasäännön 21 §:ssä olevan palkkataulukon 17. palkkaluokan perusteella ja
- b) virkaiältään nuoremmalle konemestarille kaupungin virkasäännön 21 §:ssä olevan palkkataulukon 16. palkkaluokan perusteella.

II. Hinaajan H-3 konemestarille, joka toimii aluksen konepäällikkönä, maksetaan palkkaus kaupungin virkasäännön 21 §:ssä olevan palkkataulukon 16. palkkaluokan perusteella;

III. Hinaajan H-4 konemestarille, joka toimii aluksen konepäällikkönä, maksetaan palkkaus kaupungin virkasäännön 21 §:ssä olevan palkkataulukon 17. palkkaluokan perusteella.

2 §. Työaika.

Varsinainen työaika on enintään 8 tuntia vuorokaudessa ja 44 tuntia viikossa, minkä yli menevältä työajalta maksetaan ylityökorvaus, niin kuin siitä on säädetty laissa työajasta kotimaanliikenteen aluksissa. Varsinaisesta viikkotyöajasta riippumatta maksetaan ylityökorvaus kaikesta lauantaisin ja pyhäpäivien aattoina klo 12.00 jälkeen sekä kaikesta sunnuntaisin ja pyhäpäivisin suoritetusta työstä.

3 §. Ruoanpitokorvaus.

Purjehduskautena suoritetaan m/s Korkeasaaren konepäällystölle ruoanpitokorvauksena kolme (3) markkaa päivältä.

4 §. Vuosiloma.

Vuosilomaoikeus määräytyy aikaisemman käytännön mukaisesti.

5 §. Muut palvelusehdot.

Eläkeoikeus määräytyy kunnallisen eläkesäännöstön mukaisesti.

Muut oikeudet ja velvollisuudet määräytyvät merimieslainsäädännön mukaisesti.

Pöytäkirja merkintä: Konepäälystöön kuuluville annetaan kaupungin puolesta käytettäväksi suojapuku.

6 §. Ympärivuotinen työsopimussuhde.

Alusten konepäälystö pysytetään kaupungin palveluksessa ympärivuotisessa työsopimussuhteessa, mikäli jonkun sanottuun henkilöstöön kuuluvan kanssa ei ole toisin sovittu. Kaupungilla on oikeus sijoittaa konepäälystöön kuuluvat purjehduskauden ulkopuolella muihin tehtäviin heidän palkkaetujaan kuitenkin vähentämättä.

7 §. Sopimuksen voimassaolo ja irtisanominen.

Tämä sopimus tulee voimaan 1.6.1966 alkaen ja on voimassa 31.5.1967 saakka, josta lähtien se jatkuu yhden (1) vuoden kerrallaan, ellei sopimusta viimeistään kahta (2) kuukautta ennen sopimuskauden päättymistä ole jommankumman asianosaisen puolelta irtisanottu.

Edellä 1 §:n I. ja II. kohdassa mainitut palkkaluokat tulevat kuitenkin voimaan vasta 1.1.1967 alkaen.

**67. HELSINGIN KAUPUNGIN SEKÄ HELSINGIN KUNNALLIS-
VIRKAMIEHET JA -TOIMIHENKILÖT R. Y:N JA HELSINGIN
KUNNALLISTEN TYÖNTEKIJÄIN JA VIRANHALTIJAIN KES-
KUSJÄRJESTÖ R. Y:N VÄLINEN KAUPUNGIN PALVELUK-
SESSA KUUKAUSIPALKALLA TYÖSOPIMUSSUHTEESSA OLE-
VIEN TOIMIHENKILÖIDEN TYÖEHTOSOPIMUS.**

Palkkalautakunnan sekä Helsingin kunnallisvirkamiehet ja
-toimihenkilöt r. y:n ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja
viranhaltijain keskusjärjestö r. y:n allekirjoittama kesäkuun
23 p:nä 1966.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 22 p:nä 1966)

1 §. Sopimuksen soveltamisala.

1. Tämän työehtosopimuksen piiriin kuuluvat ne Helsingin kaupungin palveluksessa päätoimisessa työsuhteessa olevat toimihenkilöt, joiden palkkaus on sovittu maksettavaksi kuukausipalkkana. Päätoimiseksi katsotaan toimihenkilö, jonka säännöllinen työaika on vahvistettu tai arvioidaan vähintään 95 tunniksi kuukaudessa.

2. Sopimus ei kuitenkaan koske

- a) alle 18 vuotiaita henkilöitä,
- b) henkilöitä,
 - jotka ovat itsenäisessä johtavassa asemassa, kuten esim. virasto-, osasto- ja toimistopäälliköt,
 - jotka toimensa puolesta joutuvat edustamaan kaupunkia toimihenkilöiden palkka- ja työehtoja määrittäessä sekä
 - jotka toimivat sellaisissa vaativissa erikoistehtävissä, että he niiden puolesta ovat edellä tarkoitettuihin rinnastettavissa,
- c) henkilöitä, jotka on palkattu suorittamaan tehtäviä enintään kuuden kuukauden pituiseksi määräajaksi,
- d) Heinolan sahan palveluksessa olevia toimihenkilöitä,
- e) kiinteistöviraston maatalous- ja metsäosastoissa palvelevia toimihenkilöitä,
- f) kaupungin aluksilla työskenteleviä toimihenkilöitä, sikäli kuin nämä kuuluvat kaupungin tekemän jonkin muun työehtosopimuksen alaisuuteen,
- g) harjoittelijoita ja oppilaita eikä
- h) työaikalain ulkopuolella olevia, talonmiehen työtä suorittavia toimihenkilöitä.

3. Tilapäisiin tehtäviin otettu edellä 2. c) kohdassa tarkoitettu toimihenkilö ja 2. g) kohdassa tarkoitettu harjoittelija tulee tämän työehtosopimuksen alaiseksi oltuaan kaupungin palveluksessa yhtäjaksoisesti kuusi kuukautta edellyttäen, että hän on täyttänyt 18 vuotta.

2 §. Toimeenotto.

1. Toimeenotto tapahtuu kirjallisen tai suullisen työsopimuksen perusteella. Ennen sopimuksen tekoa asianomaisen on esitettävä virkatodistus, tarpeellinen selvitys pätevydestään ja hyväksyttävä lääkärintodistus terveydentilastaan. Ellei lääkärintodistusta ole esitetty työsopimusta tehtäessä, on työsopimus ehdollinen siihen saakka, kunnes hyväksyttävä lääkärintodistus on esitetty. Jos toimeen hyväksytty henkilö ei toimita edellä tarkoitettua lääkärintodistusta a.o. virastoon tai laitokseen yhden kuukauden kuluessa palvelukseen tulostaan, raukeaa tehty työsopimus.

2. Lääkärintodistusta ei vaadita, jos asianomainen on ennestään kaupungin palveluksessa ja jos hän on palvelukseen tullessaan esittänyt hyväksyttävän lääkärintodistuksen.

3 §. Irtisanominen.

1. Molemminpuolinen irtisanomisaika on, ellei työsopimusta tehtäessä ole sovittu pitemmästä irtisanomisajasta,

- a) kaksi viikkoa, jos työsuhde on jatkunut vähemmän kuin kolme vuotta, ja
- b) yksi kuukausi, jos työsuhde on jatkunut kolme vuotta tai sitä pitemmän ajan.

Jos työsopimus on tehty määräajaksi tai määrätyn tehtävän suorittamista varten, lakkaa työsuhde ilman irtisanomista ja irtisanomisaikaa määräajan päättyessä tai tehtävän tultua suoritetuksi.

2. Edellä mainittuja irtisanomisaikoja ei noudateta, kun on kysymys lain mukaan tapahtuvasta työsuhteen purkamisesta.

3. Kun kysymyksessä on välitön siirtyminen kaupungin toiseen toimeen tai työhön tahi kun toimihenkilö on valittu kaupungin virkaan, voidaan irtisanomisajasta sopia toisinkin kuin edellä 1. kohdassa on määrätty. Siirtymisen katsotaan tapahtuneen välittömästi silloinkin, kun toimihenkilö ryhtyy hoitamaan uutta tointaan sellaisena säännönmukaisena työpäivänään, joka ensimmäisenä seuraa hänen lopetettuaan aikaisemman tehtävänsä hoidon.

4. Jos toimihenkilöitä joudutaan vähentämään, ei yli 10 vuotta palvelleita toimihenkilöitä irtisanota ilman pakottavia syitä, lukuun ottamatta eläkeiän saavuttaneita.

4 §. Tehtävät.

1. Toimihenkilö otetaan työsopimuksessa mainittuihin tehtäviin, mutta hän on tarvittaessa velvollinen suorittamaan muita teh-

täviä, jotka hänen koulutuksensa ja työkokemuksensa perusteella voidaan katsoa hänelle sopiviksi. Näissä tapauksissa ei palkkaa kuitenkaan saa alentaa.

2. Jos toimihenkilö siirretään pysyväisluonteisesti vaativampiin tehtäviin, on hänen kanssaan tehtävä uusi työ sopimus. Väliaikaisen siirron ollessa kysymyksessä maksetaan asianomaiselle uusien tehtävien edellyttämä korkeampi palkkaus, kun hän on hoitanut niitä vähintään kaksi viikkoa.

5 §. Työaika.

1. Pääasiassa virasto- ja muussa toimistotyössä työskentelevien toimihenkilöiden työaika määräytyy samanlaatuista työtä suorittavien viranhaltijain työaika koskevien määräysten mukaisesti.

2. Jos työnjohtohenkilöstön tai muiden tämän työehtosopimuksen piiriin kuuluvien toimihenkilöiden tehtävät liittyvät välittömästi tuntipalkkaisten työntekijäin työskentelyyn, on säännöllinen työaika kaupungin työntekijäin yleisen työehtosopimuksen perusteella vahvistetun työajan mukainen.

Tässä kohdassa tarkoitetun toimihenkilöryhmän työaika järjestettäessä on lisäksi otettava huomioon työaikalain 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuja työntekijöitä koskevat sanotun lain erityissäännökset.

3. Jos jonkun toimihenkilön tai toimihenkilöryhmän työaika on tarpeen järjestää jossakin tapauksessa pysyväisluonteisesti edellä määrätystä yleisistä työajoista poikkeavasti eikä tällainen poikkeusjärjestely liity työntekijäin työajan vastaavanlaiseen järjestelyyn, on asiasta sovittava kirjallisesti asianomaisen toimihenkilön kanssa. Jos poikkeava työaika koskee useampia toimihenkilöitä käsittävää ryhmää, on työajasta sovittava asianomaisen luottamusmiehen kanssa.

4. Muissa töissä on noudatettava työaikalain säännöksiä, ellei kaupungin viranomaisten antamista säännöistä ja määräyksistä tai tästä työehtosopimuksesta muuta johdu.

6 §. Palkkaus.

Palkkaus määräytyy kutakin toimihenkilöryhmää varten laadittavassa palkkahinnoittelussa vahvistettavien määräämisperusteiden mukaisesti.

7 §. Lisä- ja ylityö sekä lisä- ja ylityöstä maksettavat korvaukset.

1. Toimihenkilöllä on oikeus lisä- ja ylityökorvaukseen, ellei palkkahinnoittelussa ole jonkin toimihenkilöryhmän osalta toisin määrätty.

2. Lisätyöllä tarkoitetaan työtä, joka ylittää toimihenkilön säännöllisen työajan, mutta ei ylitä työaikalaissa säädettyä enimmäistyöaika. Lisätyöstä maksetaan kuukausipalkan lisäksi tämän pykälän 3. kohdassa mainitulla tavalla laskettu tuntipalkka 50 %:lla korotettuna.

3. Ylityöllä tarkoitetaan työtä, joka tehdään työaikalaisissa säädetyn säännöllisen enimmäistyöajan lisäksi. Ylityöstä maksetaan korvaus työaikalain mukaisesti. Ylityökorvauksen perusteena oleva tuntipalkka saadaan jakamalla edellä 5 §:n 1. kohdassa tarkoitettun toimihenkilön kuukausipalkka luvulla 155 ja saman pykälän 2. kohdassa tarkoitettujen toimihenkilöiden kuukausipalkka luvulla 190. Vastaavia jakoperusteita käytetään soveltuvin osin myös saman pykälän 3. ja 4. kohdassa tarkoitettujen toimihenkilöiden kuukausipalkkaa jaettaessa.

4. Ylityökorvaus maksetaan myös työmatkoihin käytetyltä ajalta niissä tapauksissa, jolloin toimihenkilö, olematta varalla, joutuu suorittamaan ylityötä siten, ettei työaika liity hänen säännölliseen työaikaansa.

5. Muissa kuin työaikalain 6 ja 7 §:ssä tarkoitetuissa töissä maksetaan lauantaisin ja juhlapäivien aattona tämän työehtosopimuksen mukaisen säännöllisen työajan päätyttyä tehdyiltä työtunneilta kuukausipalkan lisäksi 100 %:lla korotettu tuntipalkka.

6. Työviikko alkaa, ellei toisin ole määrätty, sunnuntai- ja maanantaivuorokausien vaihteessa.

8 §. Sunnuntaityö ja siitä maksettava korvaus.

1. Sunnuntaityöllä tarkoitetaan sunnuntaina tai muuna kirkollisena juhlapäivänä sekä itsenäisyyspäivänä ja vapunpäivänä tehtyä työtä. Sunnuntaiksi luetaan vuorokausi, joka alkaa lauantai- ja sunnuntai-vuorokauden vaihtuessa.

2. Säännölliseen työaikaan sisältyvästä sunnuntaityöstä maksetaan, ellei palkkahinnoittelussa ole jonkin toimihenkilöryhmän osalta toisin määrätty, kuukausipalkan lisäksi edellä 7 §:n 3. kohdassa määrättyllä tavalla laskettu tuntipalkka sunnuntaityökorvauksena. Jos sunnuntaityö on lisä- tai ylityötä, maksetaan tuntipalkka korotettuna työaikalain mukaisesti.

3. Edellä tarkoitettu sunnuntaityökorvaus maksetaan myös lauantaisin, kirkollisten juhlapäivien ja itsenäisyyspäivän aattopäivänä sekä vapunpäivän edellisenä päivänä klo 18.00 - 24.00 välisenä aikana tehdystä työstä.

9 §. Vuorotyölisät.

1. Ellei palkkahinnoittelussa ole jonkin toimihenkilöryhmän osalta toisin määrätty, maksetaan toimihenkilölle vuorotyössä vuorotyölisää, jonka suuruus on liltavuorossa

kuukausipalkan ollessa alle	800 mk	45 penniä	tunnilta
" "	800 - 899	" 50	" "
" "	900 - 999	" 55	" "
" "	1 000 - 1 099	" 60	" "
" "	1 100 - 1 199	" 65	" "
" "	1 200 - 1 299	" 70	" "
" "	1 300 - 1 399	" 75	" "

kuukausipalkan ollessa	1 400 - 1 499 mk	80 penniä tunnilta
"	"	1 500 - 1 599 " 85 " "
"	"	1 600 mk tai suurempi 90 " "

2. Yövuorossa maksetaan vuorotyölisä kaksinkertaisena.

3. Tilapäisesti tehdystä ilta- ja yötyöstä, joka ei ole lisä-, yli- eikä vuorotyötä, maksetaan samansuuruisia ilta- ja yötyölisää kuin edellä on vuorotyölisästä määrätty.

10 §. Päivystys ja varallaolo.

Päivystyksestä ja varallaolosta maksetaan korvausta kaupunginvaltuuston erikseen vahvistamien perusteiden mukaisesti, ellei palkkahinnoittelussa jonkin toimihenkilöryhmän osalta ole toisin määrätty.

11 §. Palkanmaksu.

1. Palkka maksetaan kerran kuukaudessa viimeistään kunkin kuukauden 15 päivänä. Palkka voidaan maksaa paikkakunnalla olevan rahalaitoksen välityksellä. Jos toimihenkilö on osoittanut jonkin pankin tai muun rahalaitoksen, maksetaan palkka sanottuun laitokseen.

2. Lisä-, yli- ja sunnuntaityökorvaukset, vuorotyölisät ja päivystyskorvaukset maksetaan viimeistään työn suorittamista seuraavan kuukauden aikana.

3. Palkanmaksun yhteydessä annetaan palkansaajalle laskelma, jossa on selvitys palkan suuruudesta ja palkanpidätyksistä eri taroituksiin.

12 §. Matkakustannusten korvaus.

1. Matkoista kaupungin alueella oleville työpaikoille ei makseta korvausta. Jos toimihenkilö työskentelee sellaisella paikalla, johon työntekijöille on järjestetty kuljetus kaupungin toimesta, on toimihenkilöllä oikeus käyttää tällaista kuljetusta. Jos tämän sopimuksen alaisen henkilön työaika alkaa ennen kaupungin liikennelaitoksen liikennevuorojen alkamista, on hänellä oikeus maksutta käyttää kaupungin liikennelaitoksen ja puhtaanapitolaitoksen henkilökunnan kuljetusta varten varattuja vaunuja esittämällä työpaikasta annettu todistus.

2. Milloin yli- tai hätätyö suoritetaan sellaisena aikana, jolloin toimihenkilöllä ei ole mahdollisuutta päästä työpaikalleen tai kotiinsa yleistä kulkuneuvoa käyttäen, järjestää kaupunki kuljetuksen, jos sitä työnsuorituspaikan ja työntekijän asunnon välimatkan huomioon ottaen on pidettävä kohtuullisena. Mikäli kuljetusta ei järjestetä, korvataan toimihenkilölle tämän johdosta aiheutuvat todelliset matkakulut.

3. Milloin työ tehdään vieraalla paikkakunnalla, määräytyy matkakustannusten korvaus ja päiväraha Helsingin kaupungin matkustussäännön mukaisesti.

4. Työnjohdon määräyksestä tai suostumuksella tapahtuvasta oman auton, moottoripyörän tai moottoripolkupyörän käytöstä työmat-

koihin maksetaan toimihenkilölle kaupungin matkustussäännön mukainen korvaus.

13 §. Erinäiset etuisuudet.

1. Vuosilomat määräytyvät kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien vuosilomasäännön mukaisesti.

2. Sairaus- ja haudausavustukset myönnetään kaupungin työntekijäin sairaus- ja haudausapusäännön mukaisesti.

3. Tapaturmakorvauksiin nähden noudatetaan, mitä voimassa olevassa laissa on säädetty sekä kaupungin työntekijäin sairaus- ja haudausapusäännössä määrätty.

4. Raskaana oleva toimihenkilö on, mikäli hän on sellaisessa työssä, jota raskaudentilan takia on pidettävä vahingollisena, siirrettävä hänen terveydentilaansa soveltuvaan työhön. Jos tämä työ on alemmpipalkkaista, maksetaan hänelle tänä aikana hänen aikaisempi kuukausipalkkansa.

5. Eläkeoikeus määräytyy kunnallisen eläkesäännösten perusteella.

6. Muista etuisuuksista sovitaan myöhemmin erikseen.

14 §. Luottamusmiehet ja yhdysmiehet.

1. Tämän sopimuksen allekirjoittaneilla järjestöillä on oikeus valita sopimuksen piiriin kuuluvia toimihenkilöryhmiä varten luottamusmiehiä, joiden lukumäärästä sovitaan erikseen sopijapuolten kesken. Luottamusmiesten valitsemisesta on järjestöjen ilmoitettava kirjallisesti palkkalautakunnan toimistolle, joka ilmoittaa valinnasta edelleen asianomaisille virastoille ja laitoksille.

2. Luottamusmies edustaa toimihenkilöitä tästä työehtosopimuksesta johtuvissa asioissa.

3. Luottamusmiehellä on oikeus, sovittuaan sopivasta ajankohdasta esimiehensä kanssa, käydä luottamusmiestehtäviinsä kuuluvissa asioissa työaikanaan niissä virastoissa ja laitoksissa, joissa työskentelee hänen edustamaansa ryhmään kuuluvia toimihenkilöitä, ja osallistua viraston tai laitoksen sekä toimihenkilöiden keskeisiin neuvotteluihin, milloin asianomaiset toimihenkilöt sitä haluavat.

4. Luottamusmies on velvollinen pitämään päiväkirjaa edellisessä kohdassa tarkoitetuista käynneistä ja neuvotteluista.

5. Luottamusmiehelle ei saa aiheutua ansion menetystä sen johdosta, että hän joutuu suorittamaan luottamusmiestehtäviään säännöllisenä työaikanaan.

6. Sopimuksen allekirjoittaneilla järjestöillä on tarvittaessa oikeus, sovittuaan asiasta kaupungin neuvottelijoiden kanssa, nimetä ao. viraston tai laitoksen toimihenkilöistä valittuja paikallisia yhdysmiehiä, joilla on oikeus lähimmän esimiehensä luvalla työaikanaan pitää tarpeellista yhteyttä luottamusmieheen ja tämän pyynnöstä osallistua paikallisiin neuvotteluihin.

15 §. Sopimuksen soveltaminen ja tulkinta.

1. Sopijapuolet pyrkivät luottamuksellisesti neuvottelemaan kaikista sopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevista kysymyksistä niiden ratkaisemiseksi yhteisymmärryksessä. Sopijapuolet myötävaikuttavat omalta osaltaan hyvien ja luottamuksellisten neuvottelusuhteiden kehittämiseen toimipaikoilla.

2. Tämän työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevat erimielisyydet käsitellään ensisijaisesti viraston tai laitoksen johdon ja asianomaisen luottamusmiehen kesken. Jolleivät nämä pääse yksimielisyyteen, voidaan asia ottaa käsiteltäväksi jommankumman osapuolen aloitteesta kaupungin palkkalautakunnan ja sopimuksen allekirjoittaneen järjestön neuvottelijoiden kesken käytävissä neuvotteluissa. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistaviksi.

3. Jos joku toimihenkilö katsoo tulleen erotetuksi toimestaan ilman pätevää syytä, voi hän saattaa asian sopimuksen allekirjoittaneen järjestön välityksellä asianomaisen viraston tai laitoksen päällikön tutkittavaksi.

16 §. Sopimuksen voimassaolo ja irtisanominen.

1. Tämä työehtosopimus tulee voimaan heti sen tultua asianosaisten puolesta allekirjoitetuksi ja päättyy joulukuun 31 päivänä 1966, mistä lähtien se jatkuu yhden vuoden kerrallaan, ellei sopimusta viimeistään kaksi kuukautta ennen sopimuskauden päättymistä ole jonkin sopimukseen osallisen puolesta irtisanottu.

2. Joka sanoo sopimuksen irti, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydellisen muutosehdotuksen viimeistään silloin, kun uutta sopimusta koskevat neuvottelut aloitetaan. Osapuolet ovat velvolliset heti irtisanomisen tapahduttua valitsemaan neuvottelijansa, joiden tulee viipymättä ryhtyä neuvottelemaan uuden sopimuksen aikaansäämiseksi.

Pöytäkirja, tehty Helsingin kaupungin toiselta puolelta sekä Helsingin Kunnallisen virkamiehet ja -toimihenkilöt r.y:n ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r.y:n toiselta puolelta kesken tehdyn, kaupungin palveluksessa kuukausipalkalla työsopimussuhteessa olevien toimihenkilöiden työehtosopimuksen allekirjoitustilaisuudessa kaupungin palkkalautakunnan toimistossa kesäkuun 23 päivänä 1966.

Tilaisuudessa olivat saapuvilla - - - -
Kokouksen sihteerinä toimi - - - -

1 §.

Sovittiin, että tämän pöytäkirjan allekirjoittavat sihteerin ohella - - - -

2 §.

Allekirjoittaessaan otsikossa mainitun työehtosopimuksen sopimukseen osalliset ovat yksimielisiä,

1) että vaikka tässä vaiheessa ei ole ollut mahdollista saada aikaan eri toimihenkilöryhmiä koskevia palkkahinnoitteluja, sellaisen aikaansaamista on kuitenkin työehtosopimuksesta sovittaessa edellytetty. Tässä mielessä ryhdytään välittömästi työehtosopimuksen tultua allekirjoitetuksi käymään jatkoneuvotteluja palkkahinnoittelusta niin, että ainakin tärkeimpiä toimihenkilöryhmiä koskevat hinnoittelut pyritään saamaan valmiiksi vielä kuluvan vuoden puolella, jolloin palkkahinnoittelussa olevat määräykset tulevat työehtosopimuksen voimassa olosta riippumatta voimaan asianomaisen palkkahinnoittelun allekirjoitusta seuraavan kuukauden alusta lukien,

2) että siihen saakka, kunnes edellä tarkoitetut uudet palkkahinnoittelut tulevat voimaan, noudatetaan tämän työehtosopimuksen piiriin kuuluvien toimihenkilöiden palkkauksen määrittämisessä nykyistä, kaupunginvaltuuston 28.11.1951 tekemään päätökseen ja palkkalautakunnan kiertokirjeeseen n:o 571/21.11.1953 perustuvaa käytäntöä. Lisääntyneen ammattitaidon tms. perusteella voidaan suullisesti tai kirjallisesti sovittua sopimuspalkkaa tarkistaa annettujen ohjeiden tahi noudatetun käytännön mukaisesti,

3) että niille toimihenkilöille, joiden virkasuhde lakkautettiin kaupunginvaltuuston 28.11.1951 tekemään päätöksen perusteella 1.3.1952 alkaen ja jotka välittömästi otettiin kaupungin palvelukseen entistä virkaansa vastaavaan työsuhteeseen, taataan edelleen henkilökohtaisesti kaupungin kulloinkin voimassa olevan virkasäännön ja kunnallisen eläkesäännösten mukaiset, sanotussa kaupunginvaltuuston päätöksessä tarkoitetut etuisuudet niin kauan kuin toimihenkilö jatkuvasti on ennen 1.5.1951 voimassa olleen virkasäännön mukaan virkasuhteeksi katsotussa kaupungin palveluksessa, ja

4) ettei tämän työehtosopimuksen perusteella voida alentaa kenenkään sopimuksen piiriin kuuluvan nykyistä säännöllistä ansiota.

3 §.

Allekirjoitettiin edellä mainittu, kaupunginvaltuuston hyväksymä työehtosopimus.

68. AMMATTIOPPILAITOSTEN AMMATTIKURSSIEN OPETTAJIEN TUNTIPALKKIOT.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 30 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:144)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa ammattioppilaitoksissa toimeenpantavien ammattikurssien opettajien tuntipalkkiot 1.8.1966 lukien seuraaviksi:

Korkeakoulututkinnon suorittaneet ja vastaavat, ammattiaineiden opetuksesta.....	19,75 mk
Insinöörit, ammattiaineiden opetuksesta	15,95 "
Ammatinopettajan kelpoisuuden omaavat, ammattiaineiden opetuksesta	13,20 "
Teknikot ja vastaavat, ammattiaineiden opetuksesta Työopetuksesta, opettajan muodollisesta pätevyy- destä riippumatta	12,15 " 11,60 "
Erikoislääkäri laboratoriokoulussa.....	30,- "
Lääketieteen lisensiaatti ja sairaalakemisti laboriokoulussa	26,- "

Epäpätevydestä aiheutuva vähennys on suoritettava, kuitenkin työopetuksesta maksettavaa palkkiota lukuun ottamatta, kulloinkin voimassa olevien kauppa- ja teollisuusministeriön määräysten mukaisesti.

Lisäksi kaupunginhallitus päätti, että mainittuja palkkioita maksettaessa on noudatettava seuraavia soveltamisohjeita:

Ammattioppilaitosten johtokunta on oikeutettu sijoittamaan alan erikoisasiantuntijat harkintansa mukaan asiantuntijain muodollisesta pätevydestä riippumatta eri tuntiopettajaryhmiä vastaaviin kurssiopettajaryhmiin.

Edellä mainitut palkkiot saadaan suorittaa 10 %:lla korotettuna, milloin asianomaisen opettajan opetus jollakin kurssilla kestää enintään 6 tuntia.

Kokeita pidetään 1 kutakin alkavaa 60 tunnin kurssijaksoa kohden kotityökorvauksen sisältyessä tuntipalkkioon.

Mikäli kokeita ei ole syytä pitää, tuntipalkkio suoritetaan 10 %:lla vähennettynä.

Johtokunta päättää kunkin lukukauden alussa, millä kurssilla pidetään edellä mainittuja useampia kokeita. Näistä ylimääräisistä kokeista maksetaan korvaus samoja periaatteita noudattaen kuin vakinaisille ja tilapäisille opettajille maksetaan kotityökorvaus.

Pedagogisen koulutuksen puuttuminen ei pienennä palkkion määrää.

69. ELÄINLÄÄKINTÄHUOLTOASETUS.

Annettu kesäkuun 30 p:nä 1966.
(Suomen as.kok. 391/66)
(Vrt. kunn.as.-kok. 1965:75)

Maatalousministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 23 päivänä heinäkuuta 1965 annetun eläinlääkintähuoltolain (431/65) 25 §:n nojalla:

1 Luku.

Läänineläinlääkäri.

1 §. Läänineläinlääkäriin nimittää valtioneuvosto viran oltua haettavana kolmenkymmenen päivän ajan.

Läänineläinlääkäriin virkaan saadaan nimittää siihen sopiva Suomessa laillistettu eläinlääkäri, joka aikaisemmalla virkatoiminnallaan on osoittanut hyvää hallinnollista kykyä ja on lisäksi hyvin perehtynyt eläintautien ennakkoehkäisy- ja vastustamistyöhön sekä elintarvikehygieniaan tai joka on suorittanut erityisen läänineläinlääkärintutkinnon.

2 §. Läänineläinlääkäriin virkapaikka on sijoitettava läänineläinlääkäriin virka-alueen lääninhallituksen sijaintikuntaan ja lääninhallituksen yhteyteen, mikäli maatalousministeriön eläinlääkintöosasto ei erityisestä syystä toisin määrää.

3 §. Eläinlääkintähuoltolain 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan läänineläinlääkäriin on tarkoin seurattava virka-alueensa eläinlääkintähuollon kehitystä sekä valvottava, että eläinlääkintähuollosta ja siihen liittyvistä asioista annettuja säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan. Tässä tehtävässä läänineläinlääkäriin on oltava yhteistoiminnassa lääninhallituksen ja läänineläinlääkäriin kanssa sekä annettava tarvittaessa kuntien terveydenhoitoviranomaisille, asianomaisille yhteisöille ja väestölle ohjeita ja neuvoja eläinlääkintähuoltoon liittyvissä asioissa.

Mikäli läänineläinlääkäri havaitsee toimialallaan virheitä, laiminlyöntejä tai epäkohtia, on hänen viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin niiden korjaamiseksi.

4 §. Milloin läänineläinlääkäri on saanut tietää, että hänen virka-alueellaan on sattunut eläintautilain (302/37) 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainittu taikka helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetussa laissa (488/60) tarkoitettu tautitapaus, hänen on heti matkustettava alueelle, jossa tauti on ilmaantunut, jollei maatalousministeriön eläinlääkintöosasto toisin määrää. Tautialueella läänineläinlääkäriin on yhdessä asianomaisten eläinlääkäreiden ja paikallisen terveydenhoitolautakunnan kanssa valvottava, että taudin leviämisen estämiseksi ryhdytään viivytyksettä tarpeellisiin toimenpiteisiin ja johdettava näitä toimenpiteitä.

Mitä 1 momentissa on säädetty, on soveltuvin osin noudatettava, kun edellä tarkoitettu tai muu eläintauti uhkaa levitä läänineläinlääkäriin virka-alueelle tai kun ilmenee tai on syytä olettaa ilmenevän eläinten muusta kuin eläinkulkutaudeista johtuvaa joukkosairastumista taikka joukkokuolemaa tai eläinten tahi eläintuotteiden saaneen sellaisen tartunnan taikka siten saastuneen, että siitä on vaaraa väestölle.

Läänineläinlääkäriin on tehtävä, milloin hän 1 ja 2 momentissa mainituissa tapauksissa katsoo välttämättömäksi, maatalousministeriön eläinlääkintöosastolle esitys ylimääräisen eläinlääkäri- ja tarvittaessa muun työvoiman määräämiseksi tauti- tai saastealueelle.

5 §. Helposti leviävän eläintaudin ilmaantumisesta läänineläinlääkäriin on viivytyksettä ilmoitettava maatalousministeriön eläinlääkintöosastolle sekä niiden kuntien eläinlääkäreille ja terveydenhoitolautakunnille, joihin tauti on levinnyt tai uhkaa levitä. Ilmoitus on myös tehtävä lääninhallitukselle, lääninlääkärille sekä tarvittaessa toisille läänineläinlääkäreille. Niin ikään läänineläinlääkäriin on ilmoitettava asianomaisille viranomaisille niistä toimenpiteistä, joihin on ryhdytty taudin torjumiseksi, sekä myös taudin lakkaamisesta.

6 §. Virkatatkaan ja -toimitukseen on läänineläinlääkäriin hankittava maatalousministeriön eläinlääkintöosaston määräys, jollei voimassa olevien säännösten tai määräysten mukaan virkatatkaa tai -toimitusta saa suorittaa määräystä hankkimatta.

Virkatatkasta ja -toimituksesta on läänineläinlääkäriin tehtävä selostus maatalousministeriön eläinlääkintöosastolle, niin kuin siitä on erikseen määrätty.

7 §. Läänineläinlääkäriin on maksutta annettava lausuntoja ja tietoja toimialaansa kuuluvista asioista valtion ja kuntien viranomaisille.

8 §. Läänineläinlääkäriin on pidettävä maatalousministeriön eläinlääkintöosaston ohjeiden mukaista diariota, luetteloita ja arkistoa noudattaen lisäksi, mitä valtion viranomaisten arkistoista on säädetty ja määrätty.

Läänineläinlääkäriin viran tullessa avoimeksi on arkisto luovutettava uudelle viranhaltijalle tai muulle maatalousministeriön eläinlääkintöosaston määräämälle henkilölle.

9 §. Läänineläinlääkäriin on vuosittain maaliskuun loppuun mennessä lähetettävä maatalousministeriön eläinlääkintöosastolle sen vahvistaman kaavan mukainen kertomus toiminnastaan edellisenä kalenterivuotena.

10 §. Läänineläinlääkäriin viran tullessa avoimeksi tai tarvittaessa läänineläinlääkäriin sijaista on maatalousministeriön eläinlääkintöosaston määrättävä sijaiseksi tehtävään sopiva eläinlääkäri virkaa hoitamaan.

11 §. Helposti leviävän eläintaudin ilmetessä tai uhatessa taikka muusta erityisestä syystä voi maatalousministeriön eläinlääkintöosasto määrätä läänineläinlääkäriin keskeyttämään vuosilomansa tai hänelle muusta syystä kuin sairauden takia myönnetyn virkavapauden ja viipymättä saapumaan virkaansa hoitamaan.

12 §. Läänineläinlääkäriin ja apulaisläänineläinlääkäriin välisen alueellisen tai toiminnallisen työnjaon vahvistaa maatalousministeriö.

13 §. Mitä tässä asetuksessa on säädetty läänineläinlääkäristä ja hänen toimistostaan, on soveltuvin osin voimassa myös apulaisläänineläinlääkäristä ja hänen toimistostaan.

2 Luku.

Kunnan- ja kaupungineläinlääkäri.

14 §. Kunnan- ja kaupungineläinlääkäriin tulee olla Suomessa lailistettu eläinlääkäri.

Eläinlääkintähuoltolain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuna kelpoisuusehtona kaupungineläinlääkäriin virkaan vaaditaan, että hakija on suorittanut maatalousministeriön eläinlääkintöosaston määräämän eritiseisen tutkinnon.

15 §. Kunnan- tai kaupungineläinlääkäriin viran tultua avoimeksi on kunnallishallituksen viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin viran täyttämiseksi. Virka on julistettava haettavaksi ohjesäännössä mainitulla tavalla. Kuulutuksessa on mainittava viran hakuajasta, jonka tulee olla kolmekymmentä päivää, ja palkkaeduista sekä virkaan eläinlääkintähuoltolain mukaan liittyvistä virka-asunnosta, vastaanottohuoneistosta ja muista huolto- ja potilaiden käsittelytiloista.

16 §. Kunnan- tai kaupungineläinlääkäriin viran hakuajan päätyttyä kunnallishallituksen on hankittava hakijoista terveydenhoitolautakunnan lausunto sekä toimitettava viranhakuasiakirjat oman ja terveydenhoitolautakunnan lausunnon ohella kunnallisvaltuustolle vaalin suorittamista varten.

Vaalin saatua lainvoiman on sitä koskevat asiakirjat lähetettävä maatalousministeriön eläinlääkintöosastolle siinä tarkoituksessa kuin eläinlääkintähuoltolain 9 §:ssä on säädetty.

17 §. Milloin viransijaista tarvitaan kunnan- tai kaupungineläinlääkärin vuosiloman tahti virkavapauden ajaksi taikka avoinna olevan viran hoitamista varten, kunnallishallituksen on terveydenhoitolautakuntaa kuultuaan hankittava sijainen sekä haettava hänelle maatalousministeriön eläinlääkintöosaston määräys.

Kunnan- ja kaupungineläinlääkäri on velvollinen avustamaan kunnallishallitusta sijaisen hankkimisessa.

18 §. Kunnan- ja kaupungineläinlääkärin tulee sen lisäksi, mitä muualla erikseen on säädetty:

1) avustaa virka-alueellaan läänineläinlääkäriä tälle lain mukaan kuuluvissa valvontatehtävissä;

2) toimia kotieläinten terveydenhoidon edistämiseksi sekä erityisesti eläintautien vastustamiseksi ja niiden leviämisen ehkäisemiseksi sekä valvoa, että näiden tarkoitusten toteuttamiseksi annettuja säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan;

3) ryhtyä viivytyksettä toimenpiteisiin, kun tarttuva eläintauti on ilmaantunut tai uhkaa levitä hänen virka-alueelleen, ja suorittaa voimassa olevista eläintautien vastustamista koskevista säännöksistä johtuvat maatalousministeriön eläinlääkintöosaston tai läänineläinlääkärin määräämät, tätä koskevat virkatehtävät sekä tehdä tarttuvista eläintaudeista asianmukaiset ilmoitukset niin kuin erikseen on säädetty tai määrätty;

4) valvoa tarttuvien eläintautien vastustamiseksi eläinkunnasta saatujen raaka-aineiden jalostusta ja muuta käsittelyä sekä niitä laitoja, joissa tällaista toimintaa harjoitetaan, samoin kuin mainittujen raaka-aineiden ja niistä valmistettujen tuotteiden kuljetusta;

5) antaa eläinlääkintähuoltoa koskevissa asioissa maksutta valtion ja kunnan viranomaisten pyytämiä neuvoja, lausuntoja ja todistuksia;

6) avustaa terveydenhoitolautakuntaa elintarvikehuoneistojen hyväksymistä koskevissa asioissa ja sitä varten suorittaa tarkastuksia sekä antaa muutoinkin lausuntoja ja neuvoja elintarvikehuoneistoista;

7) suorittaa eläinlääkintähuoltolain 10 §:n 5 kohdassa tarkoitettua valvontaa tekemällä tarkastuskäyntejä sekä antaa ohjeita ja toimivaltansa rajoissa määräyksiä elinkeinonharjoittajalle toteamiensa epäkohtien poistamiseksi;

8) suorittaa maidon tuotantopaikkojen katselmuksia ja antaa karjanomistajalle tai -haltijalle ohjeita ja toimivaltansa rajoissa määräyksiä toteamiensa maidon käsittelyä ja karjasuojaa koskevien epäkohtien korjaamiseksi;

9) avustaa terveydenhoitolautakuntaa niissä terveydenhoitolain tarkoittamissa tehtävissä, jotka koskevat kotieläimiä samoin kuin kytkettyinä tai teljettyinä pidettäviä eläimiä, ja sitä varten suorittaa tarkastuksia ja tehdä tarvittavia esityksiä;

10) valmistella ja terveydenhoitolautakunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat sekä tehdä tarpeellisiksi katsomiaan

aloitteita;

11) valvoa toimialallaan terveystarkastajien ja elintarviketarkastajien työtä;

12) ryhtyä toimenpiteisiin toimialallaan ilmenneiden virheiden, laiminlyöntien tai epäkohtien oikaisemiseksi ja tarvittaessa ilmoittaa niistä terveydenhoitolautakunnalle tai läänineläinlääkärille toimenpiteitä varten;

13) pitää päiväkirjaa toiminnastaan ja ohjeiden mukaista koristoa toteamistaan tarttuvista eläintaudeista;

14) pitää diariota saapuneista ja lähtevistä kirjelmistä sekä ottaa viimeksi mainituista sekä antamistaan lausunnoista ja todistuksista arkistoa varten taltiot;

15) antaa läänineläinlääkärille helmikuun loppuun mennessä maatalousministeriön eläinlääkintöosaston vahvistaman kaavan mukainen kertomus edelliseltä vuodelta;

16) säilyttää arkistossa virkatoiminnassaan kertyneet asiakirjat sekä järjestää ja hoitaa ne annettujen määräysten ja ohjeiden mukaan; sekä

17) suorittaa muut toimialaansa kuuluvat tehtävät.

19 §. Eläinlääkintähuoltolain 6 §:ssä tarkoitetun ohjesäännön valmistaa kunnallishallitus terveydenhoitolautakuntaa kuultuaan. Ohjesäännön hyväksyy kunnallisvaltuusto, minkä jälkeen se on alistettava maatalousministeriön vahvistettavaksi. Ohjesääntö on vahvistettava muuttamatta tai jos se on lain tai asetuksen vastainen taikka epätarkoituksenmukainen, palautettava valtuuston uudelleen käsiteltäväksi. Jollei maatalousministeriö katso voivansa muuttamattomana vahvistaa valtuuston uuttakaan päätöstä, on sen saatettava asia valtioneuvoston ratkaistavaksi.

Mitä 1 momentissa on säädetty ohjesäännön valmistamisesta, hyväksymisestä ja vahvistamisesta, noudatettakoon myös, kun vahvistettua ohjesääntöä muutetaan.

20 §. Kunnaneläinlääkärin ohjesäännössä tulee muun ohella määrätä kunnaneläinlääkärin:

1) asuinpaikasta;

2) varsinaisista vastaanottoajoista ja säännöllisistä vastaanottomatkoi-
sta virka-alueensa eri osiin;

3) vapaa-ajasta ja päivytyksestä, joka voi kohdistua vasta-
vuoroisena myös naapurikuntien alueeseen; sekä

4) oikeudesta antaa eläinlääkärinapua virka-alueensa ulkopuo-
lella.

Kaupungineläinlääkärin ohjesäännössä tulee muun ohella määrätä kaupungineläinlääkärin:

1) päivittäisestä virka-ajasta eläinlääkintähuoltolain 10 §:n 3,
4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisessa; sekä

2) oikeudesta antaa eläinlääkärinapua virka-alueensa ulkopuo-
lella.

21 §. Mitä tässä asetuksessa on säädetty kaupungista, kaupungin-eläinlääkäristä ja hänen tehtävistään, sovelletaan vastaavasti kauppaan, kauppaläinlääkäriin ja hänen tehtäviinsä.

3 Luku.

Erinäisiä säännöksiä.

22 §. Milloin kaksi tai useammat kunnat ylläpitävät yhteistä kunnan- tai kaupungineläinlääkärin virkaa, noudatetaan, mitä kunnallislaissa on kuntain yhteistoiminnasta säädetty.

23 §. Läänineläinlääkärillä sekä kunnan- ja kaupungineläinlääkärillä on virkatoiminnassaan oikeus saada asianomaisilta valtion ja kunnan viranomaisilta virka-apua.

24 §. Ikälisän saamista varten kunnan- ja kaupungineläinlääkärillä on oikeus lukea hyväkseen kaikki toimintansa kunnan virka- tai työ-sopimussuhteessa sen mukaan, kuin asianomaisen kunnan virkasään-nössä ikälisään oikeuttavasta ajasta määrätään, sekä tämän lisäksi se muukin aika, jonka hän saisi laskea hyväkseen ikälisää varten valtion palveluksessa.

25 §. Eläinlääkintähuoltolain 19 §:ssä tarkoitettua eläkettä, perhe-eläkettä, hautausapua ja hautauskustannusten korvausta koskeva kirjallinen hakemus on osoitettava valtiokonttorille ja toimitettava maatalousministeriön eläinlääkintöosastolle. Muutoin on hakemuksesta soveltuvien osin voimassa, mitä eläkkeen, perhe-eläkkeen, hautaus-avun ja hautauskustannusten suorittamisesta valtion viran ja toimen haltijoille on säädetty tai määrätty.

26 §. Milloin kunta esittää vahvistettavaksi ohjesäännön useampaa kuin yhtä kunnan- tai kaupungineläinlääkärin virkaa varten, on maatalousministeriön eläinlääkintähuoltolain 18 §:n 4 momentissa sääde-tyssä tarkoituksessa samalla päätettävä, onko useampaa kuin yhtä eläinlääkärin virkaa pidettävä kunnan eläinlääkintähuollon kannalta tarpeellisena.

27 §. Kunnan- tai kaupungineläinlääkärinviran ylläpitämiseen saatava valtionapu on haettava maatalousministeriöltä kalenterivuositain seuraavan maaliskuun loppuun mennessä. Hakemus on tehtävä maatalousministeriön hyväksymän kaavan mukaisella lomakkeella.

Valtionavun maksaa maatalousministeriö kalenterivuositain jälkikäteen. Kunnalla on kuitenkin oikeus kunkin kulumassa olevan vuoden valtionavusta saada neljännesvuositain ennakkoa yhteensä enintään kolmeneljäsosaa siitä valtionapumäärästä, joka lähinnä edel-liseltä vuodelta on hyväksytty valtionapuna maksettavaksi.

28 §. Valtionapua määrättäessä otetaan valtionapuun oikeuttavina palkkausmenoina huomioon myös kunnan- tai kaupungineläinlääkärin sairausajalta samoin kuin raskauden ja synnytyksen ajalta sekä vuo-

siloman johdosta viransijaiselle tai viran väliaikaiselle hoitajalle maksetut palkat, viran haltijalle maksetut vuosilomakorvaukset sekä työnantajan lakisääteiset sosiaaliturvamaksut.

29 §. Eläinlääkintähuoltolain 18 §:n 1 momentissa tarkoitettu valtionapu suoritetaan kunnille voimassa olevan kuntien taloudellista kantokykyä koskevan yleisen luokituksen mukaisesti siten, että valtionapu nousee luokituksen osoittamissa eri kuntaryhmissä kuntaryhmien taloudellisen kantokyvyn alenemista vastaavasti.

30 §. Maatalousministeriön eläinlääkintöosaston ja eläinlääketieteellisen korkeakoulun tulee yhteistoiminnassa järjestää tulo- ja menoarvion rajoissa kurseja eläinlääkintähuollon eri aloilla toimiville henkilöille.

31 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa maatalousministeriö.

32 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

Viranhaltija, joka on nimitetty kunnan- tai kaupungineläinlääkärin virkaan aikaisemmin voimassa olleitten säännösten mukaisesti ja on tässä virassa eläinlääkintähuoltolain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua ohjesääntöä vahvistettaessa, siirtyy eläinlääkintähuoltolain tarkoittamaan kunnan- tai kaupungineläinlääkärin virkaan, kun ohjesääntö on vahvistettu, ei kuitenkaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa. Sama on voimassa, milloin kahden tai useamman kunnan kunnaneläinlääkärin virka muuttuu ohjesääntöä vahvistettaessa kaupungineläinlääkärin viraksi.

Kunnan- ja kaupungineläinlääkärin virka saadaan julistaa haettavaksi, kun virkaa varten on vahvistettu ohjesääntö.

Sitä mukaa kuin eläinlääkintähuoltolain tarkoittamia kunnan- ja kaupungineläinlääkärin sekä läänineläinlääkärin virkoja perustetaan ja täytetään, siirtyvät piirieläinlääkärille kuuluvat tehtävät, mikäli maatalousministeriön eläinlääkintöosasto ei toisin määrää, asianomaiselle kunnan- tai kaupungineläinlääkärille, kuitenkin siten, että läänineläinlääkärin tehtävänä on antaa helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetun lain (488/60) 9 §:ssä tarkoitettu lupa ja suorittaa eläintautilain soveltamisesta annetun asetuksen (356/37) 43 §:ssä tarkoitettu arviointi sekä myös sanotun asetuksen ja eläintautilain (302/37) nojalla annettujen asetusten edellyttämät toimenpiteet alueen tai tilan julistamisesta taudin saastuttamaksi.

Edellä 27 §:n 2 momentissa tarkoitetut valtionavun ennakot maksetaan kunnille vuoden 1967 aikana maatalousministeriön suorittaman arvion mukaisesti.

70. NESTEKAASUISTA ANNETUN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös kesäkuun 30 p:ltä 1966.
(Suomen as. -kok. 397/66)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1964:109 ja 110)

Kauppa- ja teollisuusministeriö on nestekaasuista 11 päivänä syyskuuta 1964 annetun asetuksen (471/64) 34 §:n nojalla kumonnut nestekaasuista 11 päivänä syyskuuta 1964 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (472/64) 120 §:n.

71. HELSINGIN KAUPUNGIN KANSAKOULUJEN TALONMIESTEN
VIKKOLEPOSIJAISTEN PALKKIOT.

Palkkalautakunnan päätös heinäkuun 11 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1964:40)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa kansakoulujen talonmiesten ja muiden kansakouluissa palvelevien talonmiehen työtä tekevien viikkoleposijaisten palkkion 1.9.1966 alkaen 5,5 %:lla eli 36,45 mk:ksi sijaisuuskerralta.

72. TAKSA YKSITYISTEN LIIKENTEEHARJOITTAJIEN
SAIRAANKULJETUSAUTOJEN KÄYTTÄMISESTÄ.

Maistraatin vahvistama heinäkuun 14 p:nä 1966.
(Vrt. kunn.as. -kok. 1965:137)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavan tak-
san yksityisten liikenteenharjoittajien sairaankuljetusautojen käyttämi-
sestä:

1) Jokaisesta kuljetuksesta kaupungin alueella oleviin sairaaloihin tai niistä 10 markkaa. Kuljetuksesta kaupungin alueella olevalle rautatieasemalle, lentoasemalle ja linja-autoasemalle sekä laivarantaan tai sieltä 20 markkaa.

2) Kuljetuksesta kaupungin alueen ulkopuolelle tai sieltä perusmaksuna 20 markkaa sekä lisäksi auton ajosta kaupungin rajojen ulkopuolelle 75 penniä juoksukilometriltä.

Kuljetuksissa on tämä päätös pidettävä mukana.

73. LAKI ERÄISTÄ VÄLIAIKAISISTA POIKKEUSSÄÄNNÖKSISTÄ VEROLAKEIHIN.

Annettu heinäkuun 15 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 401/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:168)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Vuoden 1966 tulojen ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä sanotun vuoden tulojen perusteella toimitettavassa kunnallisverotuksessa on sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, noudatettava tämän lain säännöksiä.

2 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) vuonna 1966 nostettua 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasitoumusten korkoa vuosilta 1945-1964;

2) korkoa, joka on saatu Rovaniemen kauppalan oikeudesta pakkolunastaa kauppalan alueeseen kuuluvaa maata 27 päivänä huhtikuuta 1945 annetussa laissa (381/45) tarkoitetusta valtion obligaatiosta, jonka, jos se on sidottu indeksiin, sanottu sidonnaisuus on rajoitettu indeksin nousun puoleen määrään, eikä tällaisen obligation koron maksamisen tai lunastuksen yhteydessä suoritettua indeksin nousuun perustuvaa hyvitystä;

3) maataloustuotannon tukemiseksi annettuja valtionavustuksia;

4) stipendiä tai muuta apurahaa, joka on saatu opintoja tai tutkimuksia varten, niihin luettuina Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoista korkeimman hengenviljelyn edistämiseksi 3 päivänä lokakuuta 1947 annetun lain (732/47) mukaiset apurahat sekä tieteellisessä tutkimuslaitoksessa toimivalle tieteenharjoittajalle tieteellistä työtä varten annetut apurahat;

5) tieteellisen tai taiteellisen toiminnan tunnustukseksi annettua palkkiota tai valtion samanluontoista taikka muusta ansiokkaasta toiminnasta antamaa eläkettä;

6) maksua, jonka sähkölaitos- tai puhelinlaitosliikettä harjoittava tahi vesi- tai viemärijohtoliikkeen omistava yhteisö kantaa liittymisestä liikkeen johtoverkostoon, kuitenkin enintään sellaiseen määrään saakka,

että eri vuosina kertyneiden tällaisten maksujen yhteismäärä sekä yhteisön osakkaiden tai jäsenten liikkeeseen sijoittama pääoma yhteenlaskettuina eivät ylitä liikkeen verovuoden päättyessä käytössä olevan käyttöomaisuuden hankinta-arvoa;

7) palkkaa tai palkkiota, jonka Yhdistyneet Kansakunnat tai jokin sen erityisjärjestö maksaa asiantuntijatehtävästä muualla kuin Suomessa;

8) liikennevakuutusta koskevien eri lakien, liikennevakuutuskorvausta saavien invaliidihuollosta annetun lain (391/65) tai työntekijäin eri tapaturmavakuutuslakien nojalla ja niissä säädettyjen perusteiden mukaisesti moottoriajoneuvon liikenteeseen käyttämisestä aiheutuneen vahingon tai työtapaturman alaiseksi joutuneelle tai hänen omaiselleen suoritettua päivärahaa, henkilövahingon johdosta suoritettua jatkuvaa korvausta, elinkorkoa tai eläkettä taikka niihin liittyviä lisiä, myös silloin, kun työtapaturman alaiseksi joutunut on saanut edellä mainitun korvauksen työnantajaltaan palkkana tai ennakkona;

9) työttömyyskorvauksesta annetussa laissa (332/63) tarkoitettua työttömyyskorvausta tai valtakunnallisista työttömyyskassoista annetussa laissa (125/34) tarkoitettua työttömyysavustusta;

10) työnvälityslain (246/59) mukaan työntekijälle valtion varoista suoritettua korvausta;

11) työn tai tehtävän suorittamiseksi saatua matkakustannusten korvausta ja päivärahaa siltä osin kuin niiden on katsottava kuluneen työstä tai tehtävästä aiheutuneiden erityisten kustannusten peittämiseen; eikä

12) metsäoppilaitoksista annetun lain (141/64) nojalla myönnettävää avustusta.

Edellä 1 momentin 11 kohdassa tarkoitettua matkakustannusten korvauksesta ja päivärähasta, joka on saatu työn tai tehtävän suorittamiseksi vieraalla paikkakunnalla, katsotaan muun selvityksen puuttuessa kuluneen siitä aiheutuneiden erityisten kustannusten peittämiseen määrää, joka maksuperusteeltaan ja suuruudeltaan vastaa valtion kulloinkin virkattai työmatkasta suoritettavaa matkakustannusten korvausta ja päivärahaa.

3 §. Kesäkuun 28 päivänä 1940 annetun siirtöväen pika-asutuslain (346/40) sekä maahankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisen valtion velkasitoumuksen saajalla on oikeus näistä velkasitoumuksista saamistaan korkotuloista verovapaana vähentää niiden yhteinen määrä kolmeensataan markkaan saakka sekä mainitun määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan tuhatviisisataa markkaa.

4 §. Milloin Suomen rahan määräisestä velasta on vuonna 1956 tai sen jälkeen tapahtuneen hinta- tai kustannusindeksin taikka muun vastaavan vertailuperusteen muuttumisen johdosta suoritettava koron lisäksi hyvitystä, jota muualla verolainsäädännössä olevien säännösten nojalla ei voida vähentää veronalaisesta tulosta, saadaan tämä hyvitys vähentää verovelvollisen tulojen kokonaismäärästä sellaiseen määrään saakka,

joka vastaa velkapääomalle laskettavaa kahden prosentin vuotuista korkoa siltä ajalta, jolta hyvitys suoritetaan, ei kuitenkaan 1 päivää tammi-kuuta 1956 aikaisemmalta ajalta.

5 §. Verovelvollisella on oikeus vähentää tulon hankkimisesta johtuneina kustannuksina tulostaan liikkeen toiminnan kehittämiseen tähtäävästä tutkimustoiminnasta aiheutuneet kustannukset sen mukaan kuin hän on ne verovuoden kirjanpidossa vähentänyt.

6 §. Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä:

1) oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle alueelle taikka 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetussa Porkkalan palautuslaissa (341/56) tarkoitetulle Porkkalan alueelle jääneestä omaisuudesta saatavaan korvaukseen;

2) maanhankintalain (396/45) 98 §:n 1 momentissa ja maankäyttölain (353/58) 68 §:ssä tarkoitettuun hallintasopimukseen perustuvaa oikeutta; eikä

3) edellä 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua obligatiota.

7 §. Edellä 2 §:n 1 momentin 6 kohdassa mainittu yhteisö on oikeutettu tulo- ja omaisuusverotuksessa veronalaisesta omaisuudestaan vähentämään sanotussa kohdassa tarkoitettujen eri vuosina kertyneiden maksujen yhteismäärän.

Niin ikään on 3 §:ssä tarkoitetun velkasitoumuksen saajalla oikeus omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa velkasitoumustensa arvosta verovapaana vähentää niiden yhteinen arvo viiteentuhanteen markkaan asti sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan kaksikymmentätuhatta markkaa.

8 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

74. ASETUS MOOTTORIAJONEUVOASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 15 p:nä 1966
(Suomen as. -kok. 405/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:81, 1961:29, 1962:152 ja 1965:116)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä kumotaan 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun moottoriajoneuvoasetuksen (330/57) 36 § 3 momentti ja muutetaan 21 §:n 4 momentti, 24 §:n 1 momentti, 33 §, 36 §:n 2 ja 8 momentti, 51 §, 58 §:n 1 momentin b ja c kohta, 59 §:n b ja f kohta, 62 §:n d kohta sekä 84 §:n 1 momentti, näistä 21 §:n 4 momentti ja 24 §:n 1 momentti sellaisina kuin ne ovat 12 päivänä marraskuuta 1965 annetussa asetuksessa (592/65), 36 §:n 2 ja 3 momentti sellaisina kuin ne ovat 24 päivänä maaliskuuta 1961 annetussa asetuksessa (188/61) sekä 36 §:n 8 momentti sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1962 annetussa asetuksessa (669/62), ja asetukseen lisätään uusi 12 §:n 2 momentin k kohta sekä 48 §:n 2 momentti seuraavasti:

12 §. -----

2. Autossa tulee olla:

k) henkilö- ja pakettiautossa erikseen hyväksytty lukkolaite auton luvattoman käytön estämiseksi.

21 §. -----

4. Jos auton tarkastusmerkki tai tunnusmerkit ovat turmeltuneet tai kadonneet, on auton omistajan hankittava auton kotipaikan poliisiviranomaisen välityksellä uusi tarkastusmerkki tai uudet tunnusmerkit. Korvaus tunnusmerkeistä on suoritettava niitä tilattaessa, ja oikeuttaa tästä rekisteriotteeseen tehty merkintä auton omistajan käyttämään itse hankkimiaan väliaikaisia tunnusmerkkejä, siksi kunnes uudet tunnusmerkit ovat saatavana. Kadonneen tai turmeltuneen tarkastusmerkin tilalle voi myös katsastusmies tai muu kuin kotipaikan poliisiviranomainen antaa uuden merkin.

24 §. 1. Jos rekisteröity auto siirtyy uudelle omistajalle, on entisen omistajan luovutettava tälle auton tunnusmerkit ja rekisteriote. Uuden omistajan on kuukauden kuluessa omistusoikeuden siirtymisestä tehtävä siitä auton kotipaikan poliisiviranomaisen välityksellä autorekisterikeskukselle ilmoitus, johon on liitettävä rekisteriote, selvitys omistusoikeudesta ja todistus säädetyn liikennevakuutuksen ottamisesta. Vakuutustodistusta ei kuitenkaan vaadita, milloin ajoneuvon rekisteriin merkitty haltija muuttuu omistajaksi vakuutuksen jatkuessa samassa yhtiössä. Jos omistusoikeus on siirtynyt perinnön tai testamentin kautta, lasketaan tämä aika perinnönjaon päättymisestä tai, jollei perinnönjakoa toimiteta, perunkirjoituspäivästä ja testamentin osalta siitä päivästä, jona se on saanut lainvoiman. Katsastuksesta omistajan muutoksen rekisteröinnin edellytyksenä on säädetty 17 §:n 5 a momentissa.

33 §. Poliisiviranomaisen tulee antamistaan ajokorteista ja ajoluvis-
ta pitää luetteloa tai körttirekisteriä, johon on merkittävä ajokortin numero ja antopäivä sekä kortin omistajan nimi, syntymäaika ja -paikka, ammatti ja osoite. Siihen tai erikseen pidettävään yleiseen rekisteriin on merkittävä ne rangaistukset tieliikennelain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten rikkomisesta, joihin ajokortin omistaja on Suomessa tai muualla tuomittu, sekä rangaistukset juopumukselta tai muiden huumausaineiden käytöstä, moottoriajoneuvon kuljettamisesta juopuneena tai alkoholin tahi muiden huumausaineiden vaikutuksen alaisena ja juopimuksen tai huumausaineiden käytön vuoksi sattuneet pidätykset, niin myös 31 §:n 2 momentin e kohdassa mainituista rikoksista tuomitut rangaistukset. Ajokorttirekisteriin ja ajokorttiin on tehtävä merkinnät kortin peruuttamisesta tai väliaikaisesta poisottamisesta sekä ministeriön 31 §:n 10 momentin nojalla myöntämistä poikkeuksista ja ajokortin saantiin saman pykälän 6 momentin nojalla liittyvistä ehdoista ja rajoituksista.

36 §. -----

2. Auton ja siihen liitetyn ajoneuvon yhteenlaskettu kokonaispaino ei saa ylittää määrää, joka saadaan lisäämällä 17,5 tonniin 180 kiloa kutakin alkavaa 10 senttimetriä kohden, millä yhdistelmän äärimmäisten akselien väli ylittää 4 metriä. Auton ja siihen liitetyn varsinaisen perävaunun yhdistelmän kokonaispaino saa kuitenkin olla enintään 32,0 tonnia sekä auton ja puoliperävaunun yhdistelmän kokonaispaino enintään 30,0 tonnia.

8. Auton suurin sallittu korkeus kuormineen on 4,0 metriä.
Suurin sallittu pituus, kuorma mukaan luettuna on:
a) linja-auton 12,0 metriä;
b) muun auton 11,0 metriä;

c) kuorma-auton ja siihen kytketyn kaksi- tai useampi-akselisen varsinaisen perävaunun 18.0 metriä;

d) kuorma-auton ja siihen kytketyn puoliperävaunun, milloin niillä kuljetetaan vain pylväitä tai vastaavaa pitkää tavaraa, sen suuruinen, minkä pisimmän pylvään tai vastaavan kappaleen pituus vaatii, kuitenkin enintään 20.0 metriä, jollei ministeriö ole toisin määrännyt, lisäksi edellyttäen, että vetoauton taka-akselin ja perävaunun akselin väli ei ylitä 10.0 metriä; sekä

e) auton ja muun kuin c ja d kohdassa mainitun perävaunun 15.0 metriä.

48 §. 1. Traktori ja moottorityökone saadaan hyväksyä liikenteeseen:

2. Traktorin ja moottorityökoneen rakennetta saa oleellisesti muuttaa vain katsastusmiehen etukäteen antamalla luvalla.

51 §. Traktoria ja moottorityökoneita saa kuljettaa se, jolla on voimassa oleva auton tai moottoripyörän ajokortti tahi 52 §:ssä mainittu traktorijokortti. Milloin traktorin käyttämiseksi ammattimaiseen liikenteeseen vaaditaan liikennelupa, tulee sen kuljettajalla kuitenkin olla kuorma-auton ammattijokortti.

58 §. 1. Perävaunua koskevat soveltuvin kohdin kuorma-autosta annetut säännökset seuraavin poikkeuksin ja lisäyksin:

b) perävaunun kokonaispaino saa olla enintään sen suuruinen, kuin sen kytkemisestä 57 §:ssä annetuista ja yhdistelmän kokonaispainosta 36 §:n 2 momentissa annetuista säännöksistä johtuu, ja sen pituus sen suuruinen, kuin 36 §:n 8 momentin c, d ja e kohdan säännöksistä johtuu, kuitenkin siten, että yksiakselisen varsinaisen perävaunun pituus ilman sen kytkinlaitteita saa olla enintään 7.0 metriä ja muun perävaunun enintään 12.0 metriä. Perävaunu saa vain ministeriön tai katsastusmiehen ministeriön ohjeen mukaan määräämin ehdoin olla vetävää autoa leveämpi;

c) ministeriö antaa määräykset perävaunun koriylityksestä;

59 §. Traktoreihin kytkettäviä perävaunuja koskevat tämän luvun säännökset seuraavin poikkeuksin ja lisäyksin:

b) perävaunun vetokoukun tulee olla traktorin takapyörien akseli-
viivan kautta kulkevan vaakasuoran tason alapuolella ja, milloin osa perä-
vaunun kokonaispainosta kohdistuu sen välityksellä traktoriin, niin lähel-
lä taka-akselia, ettei tämä kuormitus vaaranna traktorin vakavuutta ja
ohjausta;

f) traktorin perävaunussa ei vaadita jarruvaloja, roiskesuojia eikä sen painoja koskevia merkintöjä. Siinä ei myöskään vaadita taka- ja suuntavalvoja, paitsi milloin perävaunua käytetään yleisellä tiellä tai kadulla olosuhteissa, joissa tieliikenneasetuksen mukaan on käytettävä valvoja;

62 §. Hinattava laite saadaan kytkeä moottoriajoneuvon tai moottorikäyttöiseen laitteeseen noudattaen soveltuvin kohdin, mitä perävau-
nusta on tässä kohden säädetty, kuitenkin siten, että;

d) maatalouteen tai tienpitoon käytettyjä hinattavia laitteita, jotka eivät estä vetävän ajoneuvon tai laitteen takavaloa ja heijastimia näkymästä taakse, ei tarvitse varustaa vastaavin laittein, jollei c kohdasta muuta johdu, eikä myöskään suuntavaloin, milloin vetävän ajoneuvon suuntavalo tai siitä kädellä annettu suuntamerkki on selvästi taakse näkyvissä.

84 §. 1. Suomen Autoklubi r.y. ja Suomen Autoliitto r.y. ovat oikeutetut ministeriön määräämin ehdoin Suomessa antamaan kansainvälisen tieliikennesopimuksen mukaisia rekisteröintitodistuksia. Sellainen saadaan antaa vain Suomessa asianmukaisesti rekisteröidylle moottoriajoneuvolle, joka on varustettu sopimuksen edellyttämien kansallisuuskilvin ja joka rakenteeltaan ja varusteiltaan täyttää sopimuksen määräykset.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1966, kuitenkin siten, että:

a) ennen tammikuun 1 päivää 1968 ensi kerran rekisteriin merkittyä henkilö- ja pakettiautoa sekä moottoripyörää samoin kuin sitä ennen käyttöön otettua moottoripolkupyörää saa edelleen käyttää siitä huolimatta, ettei se ole varustettu 12 §:n 2 momentin k kohdassa mainituin lukkolaittein;

b) henkilöauto ja moottoripyörä, jonka saa merkitä rekisteriin tyyppikatsastustodistuksen nojalla, ensikatsastusta toimittamatta, saadaan tammikuun 1 päivän 1968 jälkeen merkitä rekisteriin vain edellytyksin, että ajoneuvoa koskeva tyyppikatsastustodistus on varustettu Helsingin alueen katsastusmiehen tekemällä merkinnällä ajoneuvon asennetun lukkomallin hyväksymisestä;

c) milloin aikaisemmin tyyppikatsastetun pakettiauton tyyppikatsastustodistuksessa ei ole merkintää tällaisen lukon hyväksymisestä, on auton ensikatsastuksessa todettava, että se on varustettu Helsingin alueen katsastusmiehen hyväksymällä lukolla. Milloin katsastus koskee käytettynä maahan tuotua ajoneuvoa, hyväksyy lukkolaitteen asianomainen katsastusmies;

d) moottoripolkupyörä, jolle tammikuun 1 päivään 1968 mennessä ei ole annettu liikennevakuutusta tai jota siihen mennessä ei ole otettu käyttöön liikennevakuuttamisvelvollisuudesta vapaana, saadaan ottaa liikenteeseen ja varustaa vakuutuskilvellä, vain mikäli ajoneuvomalli on hyväksytyllä lukkolaitteella varustettuna tyyppikatsastettu tammikuun 1 päivän 1967 jälkeen;

e) tiellä käytettävän auton kokonaispaino ei ennen tammikuun 1 päivää 1967 saa ylittää aikaisemman asetuksen mukaan sallittua määrää, jollei siihen ole saatu 36 §:n 9 momentin mukaista lupaa;

f) ammattimaiseen liikenteeseen käytettävän traktorin kuljetajalta 51 §:n mukaan vaadittavaa ajokorttia koskeva määräys tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967; sekä

g) traktoriperävaunua, joka on otettu käyttöön ennen tämän asetuksen voimaantuloa, saa edelleen, enintään 31 päivään elokuuta 1967 saakka käyttää liikenteessä ilman 59 §:n f kohdassa määrättyjä taka- ja suuntavalvoja.

75. MOOTTORIAJONEUVOASETUKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös heinäkuun 15 p:ltä 1966.

(Suomen as. -kok. 406/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:104, 1962:153 sekä 1963:26 ja 146)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on muuttanut moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta 29 päivänä marraskuuta 1957 antamansa päätöksen (392/57) 5 §:n 2 momentin, 12 §:n 3, 4, 5 ja 6 momentin, 18 §:n 1 momentin, 21 §:n 3 momentin, 39 §:n 1 momentin d ja g kohdan ja 4 momentin sekä 40 §:n 2 momentin, näistä 5 §:n 2 momentin ja 12 §:n 6 momentin sellaisina kuin ne ovat 2 päivänä joulukuuta 1963 annetussa päätöksessä (543/63), 18 §:n 1 momentin sellaisena kuin se on 27 päivänä helmikuuta 1963 annetussa päätöksessä (113/63) ja 21 §:n 3 momentin sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1962 annetussa päätöksessä (672/62), sekä lisännyt päätöksen 39 §:n 1 momenttiin uuden h kohdan seuraavasti:

5 §. -----

2. Vaakasuooraan asennettu pakoputki saa päättyä koritilan alla vain avolavaisessa kuorma-autossa. Muussa autossa sen tulee ulottua takana tai vasemmalla sivulla vinosti taakse suunnattuna, korin reunaan asti. Milloin pakoputki on suunnattu ylös, sen tulee ulottua korin tai ainakin ohjaamon ylimmän kohdan tasolle.

12 §. -----

3. Heijastimen toimivan pinnan tulee olla tasainen tai lievästi kupera ja henkilö- ja pakettiautossa vähintään 10 cm²:n ja muussa autossa vähintään 30 cm²:n suuruinen eikä se saa olla kolmion muotoinen.

4. Heijastimen tulee olla Helsingin alueen katsastusmiehen ministeriön erikseen määräämin perustein hyväksymää valmistetta ja varustettu valmistajan nimellä tai tavaramerkillä sekä hyväksymismerkinnällä, joka käsittää kirjaimet SF ja järjestysnumeron. Samoin hyväksytään heijastin, joka on kansainvälisen sopimuksen mukaisesti

hyväksytyt ja varustettu tämän sopimuksen edellyttämällä renkaan ympäröimän E-kirjaimen käsittävällä hyväksymismerkinnällä.

5. Ilman 4 momentissa edellytettyä hyväksymismerkintää saadaan hyväksyä auton alkuperäisvarusteena asennettu 3 momentin mukainen heijastin, joka tyyppikatsastuksessa on todettu valmistusmaassa virallisesti hyväksytyksi ja hyväksymismerkinnällä varustetuksi tai muutoin todettu riittävän tehokkaaksi.

6. Heijastinta tai heijastavaa pintaa, joka heijastaa eteenpäin muuta kuin valkoista tai vaaleankeltaista valoa tai taakse muuta kuin punaista valoa tai joka voi aiheuttaa väärinkäsityksiä tai haittaa, ei autoon saa asentaa.

18 §. 1. Auton rekisteröidystä kokonaispainosta johtuva kuormitus ei saa ylittää renkaan valmistajan sille suosittelemaa määrää. Samoin tulee vanteen vastata renkaan valmistajan suosituksia. Tässä tarkoitettuja suosituksia vastaaviksi hyväksytään pohjoismaisten rengasvalmistajien järjestön The Scandinavian Tire and Rim Organization (STRO) julkaisemat normit, kuitenkin siten, että niiden mukaan rengaskokoa määrittäessä saadaan 7,0 kp/cm² suurempi ilmanpaine edellyttää vain vähintään 11.00"-20.00" kokoa olevissa renkaissa.

21 §. -----

3. Autossa, jonka kokonaispaino ylittää 3,5 tonnia, tulee olla tarvittaessa tielle asetettavaksi varoituslaite ja jokaisessa hinausautossa kaksi tällaista laitetta. Varoituslaite on valaistu tai heijastavalla pinnalla varustettu tasasivuinen kolmio, jonka sivut ovat vähintään 400 mm:n pituiset ja jossa on vähintään 50 mm:n levyiset punaiset reunat, keskustan ollessa valkoinen tai keltainen tai kokonaan poistettu. Varoituslaitteen tulee olla Helsingin alueen katsastusmiehen hyväksymää valmistetta ja varustettu hyväksymismerkinnällä, joka käsittää kirjaimet SF ja järjestysnumeron. Hinausautossa tulee lisäksi, suoritettaessa hinausta sellaisissa olosuhteissa, joissa valoja on käytettävä, olla irrallinen, taka-, jarru- ja suuntavalot käsittävä laite, joka on asetettava hinattavan ajoneuvon taakse.

39 §. 1. Perävaunun tulee olla rakenteeltaan turvallinen ja tarkoituksensa sopiva. Siihen on, jollei erikseen ole toisin määrätty, sovellettava tässä päätöksessä kuorma-autoista annettuja määräyksiä. Siinä tulee olla muun muassa:

d) takana tasasivuisen kolmion muotoiset punaiset heijastimet, joissa sivun pituus on 150-200 mm ja, milloin kolmion keskusta on avoin, heijastavan pinnan leveys viidesosa sivun pituudesta, tai jotka ovat muodostetut tällaisen kolmion muotoon asetetuista pyöreistä heijastimista. Heijastin on kiinnitettävä kärki ylöspäin suunnattuna.

g) taakse koriin tai erilliseen kilpeen maalattuina 20 §:n mukaiset painomerkinnot, puoliperävaunussa kuitenkin vain akseli- tai telipaino. Matkailuperävaunussa ei näitä merkintöjä vaadita; sekä

h) kuorma-autoon kytketyssä perävaunussa, joka ei ole varustettu jarruin, takana, näkyvällä paikalla, mustin 20 mm:n levein reunoin varustettu keltainen 240 mm:n läpimittainen ympyränmuotoinen kilpi, johon on mustin, 120 mm:n korkein numeroin merkitty yhdistelmän suurin sallittua nopeutta kilometrein tunnissa osoittava luku.

4) Perävaunun lava tai kori on siten sovitettava, että kuormitus jakautuu likimäärin oikeassa suhteessa eri akseleille. Perävaunun koriylitys saa takana olla enintään 3,50 metriä, ja puoliperävaunussa saa kuormalava tai kori taikka kuorma ulottua enintään 20 sadalta pituudeltaan, ei kuitenkaan yli 1,5 metriä, tai, milloin korin etupääty on pystylieriöpinta vastaavin sätein, 2,0 metriä kääntöpisteen etupuolelle. Yksiakselisen varsinaisen perävaunun kokonaispainosta saa enintään 5 sadalta kuormittaa vetoautoa. Milloin vetoautona on henkilö- tai pakettiauto, saa vastaava kuormitus olla enintään 10 % perävaunun kokonaispainosta, kuitenkin enintään 100 kilogrammaa.

40 §. -----

2. Milloin perävaunussa on useampia akseleita, tulee jarruin varustettuja akseleita olla vähintään kaksi ja täten varustettujen akselien akselipainon olla vähintään 75 sadalta perävaunun akselipainojen summasta.

Tämä päätös tulee voimaan heti, seuraavin poikkeuksin ja lisäksi:

1. Aikaisemmin liikenteeseen otettua ajoneuvoa saa edelleen käyttää liikenteessä sellaisena kuin tätä ennen voimassa olleet määräykset edellyttävät, kuitenkin siten että:

a) hinausauto sekä auto, jonka kokonaispaino on vähintään 12 tonnia, on vuoden 1966 ja muu auto vuoden 1967 loppuun mennessä varustettava 21 §:n 3 momentissa edellytetyin varoituslaittein; ja

b) kuorma-autoon kytketty perävaunu, jossa ei ole jarruja, on vuoden 1966 loppuun mennessä varustettava 39 §:n 1 momentin h kohdassa mainituin kilvin.

2. Tämän päätöksen voimaantulon jälkeen käyttöön otettuun ajoneuvoon, jonka heijastimia ei ole tyyppikatsastuksessa hyväksytty, saa enintään vuoden 1967 loppuun asentaa sellaiset heijastimet, jotka ovat valmistusmaassaan virallisesti hyväksytyt ja varustetut asianomaisella hyväksymismerkinnällä sekä muutkin, valmistajan nimellä tai tavaramerkillä varustetut heijastimet, jotka vastaavat aikaisemman päätöksen määräyksiä.

3. Päätöksen 39 §:n 4 momentin määräykset perävaunun korin mitoituksesta sekä 40 §:n 2 momentin määräys perävaunun jarruista tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

76. LAKI KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 15 p:nä 1966.
(Suomen as.-kok. 408/66)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:15)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1966 annetussa laissa (147/66) oleva soveltamisäännös näin kuuluvaksi:

Milloin tämän lain mukaisen syrjäseutulisan ja kalliinpaikanlisän yhteismäärä on pienempi kuin asianomaiselle välittömästi ennen tämän lain voimaan tuloa maksettava syrjäseutulisa, suoritetaan aikaisemman lain mukaisen syrjäseutulisan ja tämän lain mukaisen syrjäseutulisan ja kalliinpaikanlisän yhteismäärän erotus tai, jos syrjäseutulisää ei tämän lain mukaan paikkakunnalla lainkaan suoriteta, aikaisemman syrjäseutulisan ja virasta maksettavan kalliinpaikanlisän erotus suuruudeltaan muuttumattomana henkilökohtaisena lisäpalkkiona. Mikäli henkilökohtaisen lisäpalkkion määräksi tulisi vähemmän kuin 24 markkaa vuodessa, ei palkkiota suoriteta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1966.

77. HELSINGIN KAUPUNGIN JA AMMATTILÄÄKETIETEEN SÄÄTIÖN VÄLISEN SOPIMUKSEN TARKISTAMINEN.

Sairaalalautakunnan ja säätiön allekirjoittama elokuun 5 p:nä 1966.
(Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 8 p:ltä 1966)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1962:135)

Kaupunginvaltuusto päätti 8.6.1966 oikeuttaa sairaalalautakunnan muuttamaan 1.1.1966 lukien kaupungin ja Ammattilääketieteen säätiön kesken tehtyä sopimusta pienoiströntgenkuvauksista suoritettavan korvauksen osalta. Sairaalalautakunta päätti 5.8.1966 muuttaa sopimuksen 3) kohdan seuraavasti:

Laitoksen pienoiströntgenpoliikklinikka huolehtii hoidettavinaan olevien Helsingissä toimivien teollisuuslaitosten ja muiden helsinkiläisten työpaikkojen työntekijöiden pienoiskuvauksista tuberkuloositapausten selville saamiseksi yhteistyössä kaupungin tuberkuloositoimiston kanssa. Kaupunki suorittaa tästä laitokselle korvauksen, joka 70x70 millimetrin suuruiselta kovalta on 1,15 mk 1.1.1966 lukien. Korvaus maksetaan vuosineljänneksittäin.

78. TYÖVÄENOPISTOJEN LUENTO- YM, PALKKIOT.

Kaupunginhallituksen vahvistamat elokuun 11 p:nä 1966.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1964:129)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa 1.9.1966 lukien suomenkielisessä ja ruotsinkielisessä työväenopistossa maksettavat palkkiot seuraaviksi:

Tuntiopetus ja luennot:		mk/t
Fil. kandidaatin tai siihen rinnastettavan yliopistossa tai sitä vastaavassa korkeakoulussa loppututkinnon suorittaneet:		
a) oppikoulunopettajan pätevyyden omaava keskikoulupiirin opettaja		16,47
b) muu opettaja		15,29
Muu kuin edellä mainitun yliopistollisen tai sitä vastaavan korkeakoulun loppututkinnon suorittaneet		14,32
Harjoitusaineiden opettajat tai kansakoulunopettajatutkinnon suorittaneet ym. näihin rinnastettavat		12,96
Muut kuin edellä mainitut		10,-
Erityistehtävät:		
Kuorolaulun ja orkesterin ohjaus		14,32
Yhteislaulutunti		14,32
Luentopiiritunti		24,85
Tavoitteellinen luentopiiritunti		26,85
Erikoisluennot ja vastaavat	58,- -	70,70
Alustusesitelmät	46,- -	54,50
Elokuva- ja varjokuvakoneiden ym. käyttö		5,85
Järjestysmies- ym. tehtävät		3,15
Suomenkielisen työväenopiston taloudenhoitajan kuukausipalkkio		396,83

**79. LAKI ELINKEINON HARJOITTAMISEN OIKEUDESTA
ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.**

Annettu elokuun 12 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 442/66)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään elinkeinon harjoittamisen oikeudesta 27 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain (122/19) 3 §:ään, sellaisena kuin se on 12 päivänä joulukuuta 1941, 28 päivänä tammikuuta 1944, 8 päivänä heinäkuuta 1961 ja 11 päivänä joulukuuta 1964 annetuissa laeissa (858/41, 72/44, 388/61 ja 597/64), uusi, näin kuuluva 23 kohta:

3 §. Allamainitut elinkeinot ovat erityisissä laeissa ja asetuksissa annettujen tai vast'edes annettavien ehtojen ja määräysten alaisia, nimittäin:

23) kioski- ja siihen verrattava kauppa sekä automaattikauppa.

80. HELSINKI-VIIKON SÄÄTIÖN SÄÄDEKIRJA.

Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 22 p:nä 1966.

Suomalaisen kulttuurin, erityisesti säveltaiteen tunnetuksi tekemiseksi sekä kotimaiselle että ulkomaiselle yleisölle Helsingin kaupunginvaltuusto on kesäkuun 22 päivänä 1966 päättänyt perustaa Helsinki-viikon säätiön ja myöntänyt säätiön peruspääomaksi tuhat (1 000) markkaa sekä käyttövaroiksi viisikymmentätuhatta (50 000) markkaa.

Samalla kaupunginvaltuusto on päättänyt hyväksyä Helsinki-viikon säätiölle seuraavat säännöt:

81. HELSINKI-VIIKON SÄÄTIÖN SÄÄNNÖT.

Oikeusministeriön vahvistamat elokuun 18 p:nä 1966.

1 §. Säätiön nimi on Helsinki-viikon säätiö ja sen kotipaikka on Helsingin kaupunki.

2 §. Säätiön tarkoituksena on suomalaisen kulttuurin, erityisesti säveltaiteen tunnetuksi tekeminen sekä kotimaiselle että ulkomaiselle yleisölle.

3 §. Tarkoituksensa toteuttamiseksi säätiö järjestää vuosittain Helsingissä esittävän taiteen juhlatuokioja, joiden ohjelmistoon voi sisältyä mm. konsertti-, ooppera- ja balettiesityksiä, teatterinäytäntöjä, erilaista viihdeohjelmaa sekä taideseminaareja.

Säätiöllä on oikeus ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja sekä muullakin laillisella tavalla hankkia varoja.

4 §. Säätiön omaisuuden muodostavat sen peruspääoma ja käyttövarat. Säätiön peruspääoma on tuhat (1 000) markkaa. Peruspääoma on säilytettävä vähentämättömänä ja sen tuotto on vuosittain siirrettävä käyttövaroihin.

Säätiön käyttövarat ovat säätiötä perustettaessa viisikymmentätuhatta (50 000) markkaa.

Säätiön saamat avustukset, lahjoitukset, testamentit ja muut omaisuuden lisäykset liitetään, ellei niistä nimenomaan ole toisin määrätty, säätiön käyttövaroihin.

Käyttövaroja säätiön hallitus käyttää säätiön tarkoituksiin. Säätiön omaisuutta on hoidettava huolellisesti ja sen varat on sijoitettava vakavaraisesti sekä tuloa tuottavasti.

5 §. Säätiön hallintoeliminä ovat sen hallintoneuvosto ja hallitus.

6 §. Säätiön hallintoneuvostoon kuuluu kolmesta (13) joka neljäs vuosi tammikuussa valittavaa jäsentä, joista Helsingin kaupunginhallitus valitsee viisi (5) jäsentä sekä Helsingin kaupungin musiikkilautakunta, opetusministeriö, Helsingin teatterisäätiö, Osakeyhtiö Yleisradio Aktiebolag, Suomen Kansallisteatterin Osakeyhtiö, Suomen Kansallisoperan Säätiö, Garantiföreningen för Svenska teatern i Helsingfors - Finlands Svenska Nationalscen r. f. sekä Suomen Matkailuliitto r. y. kukin yhden (1) jäsenen.

Jonkin edellä sanotuista yhteisöistä lakatessa olemasta tai yhdistyessä toiseen yhteisöön päättää Helsingin kaupunginhallitus, miten näin vapautuneet paikat on täytettävä.

Elleivät hallintoneuvoston jäsenten valintaan 1 momentin mukaan oikeutetut halua valita jäseniä tai jos ne laiminlyövät niistä ilmoittaa hallintoneuvostolle ennen hallintoneuvoston uuden toimikauden alkamista, hallintoneuvosto täydentää itse itsensä.

Hallintoneuvoston ensimmäisellä kerralla valittavien jäsenten toimikausi kestää siihen asti, kunnes tammikuussa 1969 on valittu uusi hallintoneuvosto nelivuotiskaudeksi.

7 §. Hallintoneuvosto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä ottaa itselleen sihteerin.

Hallintoneuvosto on päätösvaltainen puheenjohtajan tai hänen esityneenä ollessaan varapuheenjohtajan sekä vähintään kuuden (6) muun jäsenen läsnäollessa.

Säätiön hallituksen jäsenet ja säätiön vakinaisessa palveluksessa olevat henkilöt eivät voi olla hallintoneuvoston jäseninä.

8 §. Hallintoneuvoston kokouksesta on ilmoitettava vähintään seitsemän (7) päivää ennen kokousta kirjallisella kutsulla, jossa on mainittava käsiteltäviksi tulevat asiat.

9 §. Hallintoneuvosto pitää vuosittain vuosikokouksensa viimeistään maaliskuussa, Muulloin hallintoneuvosto kokoontuu, jos säätiön hallitus tai hallintoneuvoston puheenjohtaja katsoo sen tarpeelliseksi tahi vähintään viisi (5) hallintoneuvoston jäsentä sitä kirjallisesti pyytää.

Vuosikokouksessa

- 1) esitetään hallituksen kertomus säätiön toiminnasta ja tileistä edellisenä kalenterivuotena,
- 2) esitetään tilintarkastajien lausunto säätiön tileistä ja hallituksen toiminnasta sekä omaisuuden hoidosta,
- 3) päätetään niistä toimenpiteistä, joihin suoritettu hallinnon ja tilien tarkastus antaa aihetta,

4) vahvistetaan kulumassa olevan vuoden talousarvio,

5) valitaan hallituksen puheenjohtaja ja jäsenet kuluväiksi kalenterivuodeksi,

6) valitaan Helsingin kaupunginhallituksen määräämien kahden (2) tilintarkastajan ja heidän kahden (2) varamiehensä lisäksi vähintään yksi (1) tilintarkastaja ja hänelle varamies tarkastamaan säätiön kuluvan kalenterivuoden tileja ja hallintoa,

7) määrätään tilintarkastajille maksettavien palkkioiden suuruus sekä

8) käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat.

10 §. Säätiön hallitukseen, joka valitaan kalenterivuodeksi kerrallaan, kuuluu puheenjohtaja ja neljä (4) muuta jäsentä.

Hallitus valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Hallitus on päätösvaltainen puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan sekä vähintään kahden (2) jäsenen läsnäollessa.

Säätiön vakinaisessa palveluksessa oleva henkilö ei voi olla hallituksen jäsen.

11 §. Säätiön asioita hoitaa ja säätiötä edustaa sen hallitus, joka myös on oikeutettu kantamaan ja vastaamaan säätiön puolesta.

Hallituksen tehtäviin kuuluu

1) laatia säätiön toimihenkilöiden johtosääntö ja esittää se hallintoneuvoston vahvistettavaksi,

2) ottaa toimeen ja vapauttaa siitä säätiön toiminnanjohtaja ja muut mahdolliset toimihenkilöt sekä määrätä toimihenkilöiden palkkauksesta hallintoneuvoston vahvistaman talousarvion puitteissa,

3) valvoa ja vastata siitä, että säätiön toimihenkilöt suorittavat tehtävänsä ja että säätiön omaisuutta hoidetaan huolellisesti,

4) laatia ja jättää hyvissä ajoin hallintoneuvostolle ehdotus seuraavan vuoden talousarvioksi,

5) laatia säätiön toimintakertomus, antaa tilit tilintarkastajille sekä esittää tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus hallintoneuvoston vuosikokoukselle sekä

6) päättää muista sellaisista asioista, joiden ratkaisua ei näiden sääntöjen mukaan ole jätettävä hallintoneuvostolle.

12 §. Asioiden valmistelemaa käsittelyä varten hallitus voi tarvittaessa asettaa keskuudestaan jaostoja.

Jaostoon voi kuulua enintään kolme (3) jäsentä, joista yksi (1) toimii puheenjohtajana.

13 §. Säätiön hallintoneuvoston ja hallituksen kokouksissa käsiteltävät asiat ratkaistaan yksinkertaisella ääntenenemmistöllä, ellei näistä säännöistä muuta johdu. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

Hallintoneuvoston ja hallituksen kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, jonka allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri sekä

tarkistaa kaksi (2) tätä varten kullakin kerralla saapuvilla olevista jäsenistä valittua pöytäkirjan tarkistajaa.

14 §. Säätiön nimen kirjoittaa hallituksen puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja, jompikumpi yhdessä toiminnanjohtajan tai sen hallituksen jäsenen kanssa, jonka hallitus on nimen kirjoittamiseen valtuuttanut.

15 §. Säätiön hallintoneuvoston ja hallituksen puheenjohtajille sekä jäsenille suoritetaan sanottujen hallintoelinten kokouksiin osallistumisesta kokouspalkkiot samansuuruisina kuin Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännössä on määrätty maksettavaksi komitean kokoukseen osallistumisesta. Hallituksen asettaman jaoston puheenjohtajalle ja jäsenille maksetaan kokouspalkkio samojen perusteiden mukaan.

16 §. Säätiön tilit päätetään kalenterivuositain ja ne on ennen helmikuun 15 päivää jätettävä tilintarkastajille, joiden on annettava niistä lausuntonsa säätiön hallitukselle ennen maaliskuun 1 päivää.

17 §. Jäljennökset vuosikertomuksesta, tilinpäätöksestä, tilintarkastajain lausunnosta ja hallintoneuvoston niiden johdosta tekemästä päätöksestä on ennen kesäkuun 30 päivää toimitettava oikeusministeriölle.

18 §. Säätiön lakkauttamista ja sen sääntöjen muuttamista koskeva päätös on sen jälkeen, kun Helsingin kaupunginhallitus on antanut asiasta lausuntonsa, tullakseen voimaan tehtävä hallintoneuvoston kokouksessa vähintään kolmen neljäsosan (3/4) ääntenemmistöllä. Sääntöjen muutos on alistettava oikeusministeriön hyväksyttäväksi.

19 §. Jos säätiö lopettaa toimintansa, on sen omaisuus, mikäli lahjakirjassa ei ole toisin määrätty, käytettävä hallintoneuvoston päätöksen mukaan sellaiseen tarkoitukseen, mikä lähinnä vastaa säätiön tarkoitusten toteuttamista.

**82. ASETUS KUNNALLISVAALIEN VAALILUETTELON
POHJALUETTELOSTA JA AAKKOSELLISESTA LUETTELOSTA
PERITTÄVÄSTÄ MAKSUSTA.**

Annettu elokuun 19 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 448/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:55)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 7 päivänä helmikuuta 1964 annetun kunnallisvaalilain (49/64) 5 §:n 1 momentin nojalla:

1 §. Henkikirjoittajalla on oikeus periä henkikirjan osoittamassa järjestyksessä äänestysalueittain laadittavasta henkilöluettelosta, joka hänen on vaaliluettelon pohjaksi toimitettava kunnallishallitukselle, kaksitoista ja puoli penniä ja kunnallishallitukselle sen pyynnöstä toimitettavasta sanotun luettelon aakkosellisesta luettelosta kahdeksan penniä kultakin luetteloon merkityltä nimeltä.

2 §. Tällä asetuksella kumotaan 30 päivänä huhtikuuta 1964 annettu asetus (233/64) kunnallisvaalien vaaliluettelon pohjaluetelosta ja aakkosellisesta luettelosta perittävästä maksusta ja sovelletaan sitä jo vuonna 1966 kunnallishallitukselle toimitettavien luetteloiden maksuihin.

83. HELSINGIN KAUPUNGINHALLITUKSEN ASIAMIESTOIMIS-
TON JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 7 p:nä 1966.
(Vrt. kunn.as. -kok. 1962:12)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 10.1.1962 vahvistamaansa kaupunginhallituksen asiamiestoimiston johtosäännön 2 §:ää siten, että siitä poistetaan kohta 11), jolloin sitä seuraavien kohtien numerointi muuttuu vastaavasti.

84. HELSINGIN KAUPUNGIN TILISÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 7 p:nä 1966.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1958:21, 1961:64 ja 1965:96)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 12.2.1958 vahvistamansa ja 6.10.1965 viimeksi muuttamansa Helsingin kaupungin tilisäännön 4 §:n 1) kohdan seuraavaksi:

4 §. Rahatoimiston ohella on virastoissa ja laitoksissa maksumääräys- ja maksuoikeuksin toimivina kassa- ja tiliosastoina tai kassa- ja tili-toimistoina

1) teollisuuslaitosten lautakunnan alaiset vesilaitoksen kassa- ja tilitoimisto, kaasulaitoksen hallinto- ja talousosasto sekä sähkölaitoksen hallinto- ja talousosasto,

85. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNEMAKSUTAKSAN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 7 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as. -kok. 1961:82, 1964:92 ja 1965:94)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa Helsingin kaupungin liikennemaksutaksan tuontitavarain taksaa 1.10.1966 alkaen siten, että nimikkeestä 51/4 poistetaan tullinimikkeet 011 ja 015 sekä tekstistä cordkangas ja että cordkangas liitetään nimikkeeseen 51/1 nimikkeen 51/1 muuttuessa seuraavaksi:

51.01	51/1 Lanka katkomattomista tekokuiduista 100 kg 6,5550
04,011,015	sekä cordkangas.

86. NIKKILÄN SAIRAALAN PERHEHOITOPOTILAISTA MAKSETTAVIEN KORVAUSTEN TARKISTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 7 p:ltä 1966.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä korottaa Nikkilän sairaalan perhehoitopotilaista hoitokodin pitäjille suoritettavat hoitomaksut 1.10.1966 alkaen siten, että kuukausimaksu hoitorahoineen potilaasta on enintään yhteensä 250 mk, jolloin potilaiden sijoittamisesta eri maksuluokkiin päättää sairaalan ylilääkäri.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että puheena olevat hoitomaksut sidotaan virallisen elinkustannusindeksin "lokakuun 1951 = 100" vuoden 1966 syyskuun pistelukuun siten, että indeksin muuttuessa 5 % suoritetaan sairaalalautakunnan toimesta vastaava tarkistus maksuissa kulloisenkin indeksiarvon laskemiskuukauden alusta alkaen pyöristämällä tällöin maksut lähimpään täyteen 50 penniin.

87. HELSINGIN KAUPUNGIN TEOLLISUUSLAITOSTEN LAUTAKUNNAN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 7 p:nä 1966.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1950:42, 1955:124 ja 1961:59)

1 §. Helsingin kaupungin teollisuuslaitosten, joita ovat vesilaitos, kaasulaitos ja sähkölaitos, toimintaa kehittää ja valvoo kaupungin teollisuuslaitosten lautakunta.

2 §. Lautakuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginvaltuuston kahdeksi vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista valtuusto määrää yhden puheenjohtajaksi.

Lautakunta valitsee keskuudestaan toimikaudekseen varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valtuusto valitsee toisen henkilön eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

3 §. Lautakunta kokoontuu varsinaisiin kokouksiinsa kutakin kalenterivuotta varten päättäminaan aikoina ja ylimääräisiin kokouksiinsa puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ollessa estyneinä olemasta kokouksessa saapuvilla valitsee lautakunta jäsenistään tilapäisen puheenjohtajan kokousta varten.

4 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen aika ja paikka, osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä ilmenee, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Lautakunnan pöytäkirjaa pitää teollisuuslaitosten asiamies, ellei lautakunta ole päättänyt antaa tätä tehtävää muulle henkilölle. Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla kunnallislain 29 §:n säännösten mukaisesti.

Lautakunnan kirjeet allekirjoittaa puheenjohtajana toiminut henkilö ja varmentaa pöytäkirjanpitäjä, ellei lautakunta toisin päätä.

Lautakunnan päätösten perusteella tehtävät sopimukset allekirjoittaa asianomaisen laitoksen toimitusjohtaja ja varmentaa teollisuuslaitosten asiamies, ellei lautakunta toisin päätä.

5 §. Lautakunnan kokouksissa toimivat esittelijöinä teollisuuslaitosten toimitusjohtajat ja teollisuuslaitosten asiamies.

Tarvittaessa voi lautakunta kutsua kokouksiinsa asiantuntijoita.

6 §. Lautakunnan kokouksista ja niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on ilmoitettava kaupunginhallituksen määräämällä tavalla kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle ja kaupunginhallituksen lautakuntaan valitsemalle edustajalle.

Lautakunnan on noudatettava, mitä kunnallislaisissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

7 §. Lautakunnan tehtävänä on

1) valvoa, että teollisuuslaitokset toimivat tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja vahvistetun talousarvion puitteissa,

2) valvoa, että teollisuuslaitosten kehittämistä koskevat suunnitelmat sekä uudisrakennus- ja perusparannusohjelmat laaditaan ottaen huomioon ennakolta arvioitavissa olevat tulevaisuuden tarpeet ja laitosten toiminnan asettamat vaatimukset,

3) valvoa, että teollisuuslaitokset toimivat kaupungin kokonaisuutta silmällä pitäen sekä tehokkaassa yhteistoiminnassa keskenään samoin kuin kaupungin muiden virastojen ja laitosten kanssa,

4) huolehtia kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen päätösten täytäntöönpanosta, jos se on annettu lautakunnan tehtäväksi,

5) hyväksyä ja määrääaikana lähettää kaupunginhallitukselle ehdotukset lautakunnan ja sen kanslian sekä teollisuuslaitosten vuotuisiksi talousarvioksi,

6) hyväksyä lautakunnan ja sen kanslian sekä teollisuuslaitosten tilinpäätökset esitettäväksi kaupunginhallitukselle,

7) antaa määräykset teollisuuslaitosten osastojen tehtävistä,

8) vahvistaa vähintään kerran vuodessa ne ylimmät rajat, mihin teollisuuslaitosten toimitusjohtajien ja osastopäälliköiden toimesta tehtävien hankintoja, urakoita, suunnittelutehtäviä, vuokralle ottamista ja palveluksia koskevien sopimusten mukainen hinta tai suoritettavan korvauksen rahallinen arvo saa kerrallaan nousta, sekä päättää tämänlaatuisista, vahvistetut rajat ylittävistä sopimuksista,

9) päättää revisioviraston lausunnon hankittuaan teollisuuslaitosten hallinnossa olevan kaupungin irtaimen omaisuuden myymisestä, jollei sitä ole asianomaisen laitoksen johtosäännössä annettu toimitusjohtajan tai tämän määräämän osastopäällikön tehtäväksi,

10) päättää teollisuuslaitosten perimättä jääneiden saatavien poistamiseksi tileistä,

11) hyväksyä teollisuuslaitosten rakennusten ja rakennelmien piirustukset, milloin kustannusarvio ei ylitä viittä sataatuhatta mark-

kaa, ellei tätä tehtävää ole johtosäännössä annettu asianomaisen teollisuuslaitoksen toimitusjohtajalle,

12) hyväksyä kaupunginhallituksen hyväksymiin luonnospii- rustuksiin perustuvat pääpiirustukset niissäkin tapauksissa, jolloin kustannusarvio on suurempi kuin edellä 11) kohdassa on määrätty, kuitenkin enintään miljoona markkaa,

13) hyväksyä vähäiset muutokset kaupunginhallituksen hyväk- symiin piirustuksiin,

14) antaa vuokralle yhdessä tai useammassa jaksossa kauin- taan viiden vuoden ajaksi lautakunnan ja teollisuuslaitosten hallintoon kuuluvia maa- ja vesialueita, mikäli tätä tehtävää ei ole johtosään- nössä annettu asianomaisen laitoksen toimitusjohtajalle, sekä sopia vuokrasuhteen jatkamisesta mainitun määräajan jälkeen päättyväksi kauintaan kuuden kuukauden kuluttua lautakunnan tai kaupunginhalli- tuksen suorittaman irtisanomisen jälkeen,

15) luovuttaa huomioon ottaen kaupungin omien tarpeiden tyydyttämisen ensisijaisuus vuokralle tai muutoin käytettäväksi yh- dessä tai useammassa jaksossa kauintaan viiden vuoden ajaksi louta- kunnan ja teollisuuslaitosten hallintoon kuuluvia rakennuksia, huone- tiloja, rakennelmia, laitteita ja irtaimistoa, mikäli tätä tehtävää ei ole johtosäännössä annettu asianomaisen laitoksen toimitusjohtajalle tai osastopäällikölle, sekä sopia vuokrasuhteen ja käyttöoikeuden jatkamisesta mainitun määräajan jälkeen päättyväksi kauintaan kuu- den kuukauden kuluttua lautakunnan tai kaupunginhallituksen suoritta- man irtisanomisen jälkeen,

16) suorittaa sopimansa vuokrasuhteen ja käyttöoikeuden irtisanominen samoin kuin irtisanoa asianomaisen laitoksen toimitus- johtajan sopima vuokrasuhde tai käyttöoikeus, milloin se katsotaan tarpeelliseksi ja toimitusjohtaja ei ole sitä suorittanut,

17) vahvistaa ne yleiset perusteet, joiden mukaan teollisuus- laitosten toimitusjohtajilla ja osastopäälliköillä on oikeus luovuttaa vuokralle tai muutoin käytettäväksi lautakunnan ja teollisuuslaitosten hallinnossa olevia maa- ja vesialueita, rakennuksia, huonetiloja, ra- kennelmia, laitteita ja irtaimistoa,

18) päättää teollisuuslaitosten hallinnossa olevien teknillis- luonteisten, käyttökeltvottomien rakennusten ja rakennelmien purka- misesta,

19) myöntää kokonaan tai osittain vapautus teollisuuslaitok- sille tulevien maksujen, korvausten ja muiden saatavien suorittami- sesta, jollei kaupunginvaltuusto ole maksua erikseen vahvistanut tai maksu perustu valtuuston hyväksymään taksaan, kuitenkin ainoastaan niissä tapauksissa, jolloin korvattava määrä ei ylitä tuhatta markkaa tai kaupunginhallituksen vahvistamaa muuta määrää,

20) myöntää lautakunnan kanslian ja teollisuuslaitosten pal- veluksessa oleville viřanhaltijoille ja työntekijöille kokonaan tai osit- tain vapautus heidän velvollisuudesta korvata toiminnastaan kaupungil- le aiheutuneet vahingot, ellei asianomainen ole aiheuttanut vahinkoa

tahallaan tai törkeällä tuottamuksella, kuitenkin ainoastaan niissä tapauksissa, jolloin korvattava määrä ei ylitä tuhatta markkaa tai kaupunginhallituksen vahvistamaa muuta määrää,

21) päättää vahingonkorvauksen myöntämisestä, silloin kun kaupunki on teollisuuslaitoksia koskevissa asioissa korvausvelvollinen tai kun vahinkojen korvaaminen tällaisissa tapauksissa muutoin katsotaan kohtuulliseksi, kuitenkin vain, jos korvattava määrä ei ylitä tuhatta markkaa tai kaupunginhallituksen vahvistamaa muuta määrää,

22) valita ne viranhaltijat, joiden osalta tämä tehtävä on lautakunnan kanslian ja teollisuuslaitosten johtosäännöissä määrätty lautakunnalle,

23) vahvistaa laitosten virkapukumallit sekä virka- ja liike-merkit, ellei kaupunginhallitus ole toisin määrännyt,

24) vahvistaa veden, kaasun, sähkön sekä lämmön erikoishinnat ja liittymismaksut sekä tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä veden, kaasun, sähkön ja lämmön myyntitariffeista sekä yleisistä toimitus- ja liittymiseshdoista,

25) vahvistaa vesi- ja viemärijohto-, kaasu-, sähkö- ja lämpöurakoitsijoita koskevat määräykset sekä myöntää nämä määräykset täyttävälle, sopiviksi katsomilleen liikkeille ja henkilöille oikeudet suorittaa asianomaisten teollisuuslaitosten alaan kuuluvia töitä, ellei laitosten johtosäännöissä ole toisin määrätty,

26) antaa vuosittain kertomukset omasta, lautakunnan kanslian ja teollisuuslaitosten edellisen vuoden toiminnasta kaupunginhallituksen antamien määräysten mukaisesti sekä

27) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä ja antaa lausuntoja, selvityksiä ja tietoja toimialaansa kuuluvista asioista.

8 §. Teollisuuslaitosten lautakunnan kassa- ja tilitehtävistä huolehtii lautakunnan alainen sähkölaitoksen hallinto- ja talousosasto.

88. HELSINGIN KAUPUNGIN TEOLLISUUSLAITOSTEN LAUTAKUNNAN KANSLIAN JOHTOSÄÄNTÖ,

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 7 p:nä 1966.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1950:43)

1 §. Helsingin kaupungin teollisuuslaitosten lautakunnan kanslia toimii lautakunnan yleisenä valmistelu- ja toimeenpanoelimenä sekä sihteerin- ja kansliatehtävien hoitajana huolehtien lautakunnan lainopillisten tehtävien suorittamisesta samoin kuin mahdollisuuksiensa mukaan teollisuuslaitosten avustamisesta lainopillisissa tehtävissä.

2 §. Kansliassa on teollisuuslaitosten asiamies sekä tarpeellinen määrä muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita ja työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

3 §. Teollisuuslaitosten asiamiehen tehtävänä on voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti teollisuuslaitosten lautakunnan valvonnan alaisena

1) johtaa ja valvoa lautakunnan kanslian ja sen henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia kanslian toiminnan tarkoituksenmukaisesta kehittämisestä,

2) jakaa lautakunnalle saapuneet asiat tarvittaessa asianomaisten laitosten valmisteltaviksi,

3) huolehtia lautakunnan käsiteltäviksi tulevien, lautakunnan kansliaa koskevien asioiden valmistelusta sekä esitellä ne samoin kuin lautakunnan täytäntöön pantaviksi tulevat muiden hallintoelinten päätökset,

4) huolehtia lautakunnan kokousten esityslistojen laatimisesta sekä niiden ja kokouskutsujen toimittamisesta asianomaisille,

5) huolehtia lautakunnan kokousten pöytäkirjojen laatimisesta sekä varmentaa lautakunnan kirjeet ja sen päätösten perusteella tehtävät sopimukset, ellei lautakunta johtosääntönsä 4 §:n perusteella toisin päättä,

6) huolehtia kansliaa koskevien päätösten täytäntöönpanosta,

7) antaa virallisesti oikeaksi todistettuja otteita ja jäljennöksiä lautakunnan pöytäkirjoista sekä jäljennöksiä lautakunnan ja kanslian asiakirjoista,

8) antaa lautakunnalle lainopillisia lausuntoja, tietoja ja selvityksiä sekä avustaa lautakuntaa hallinnollista ja lainopillista laatua olevissa asioissa,

9) antaa teollisuuslaitoksille mahdollisuuksiensa mukaan niiden pyytämiä lainopillisia tietoja ja lausuntoja,

10) antaa lautakunnalle määräaikana ehdotus lautakunnan ja sen kanslian seuraavan vuoden talousarvioksi sekä edellisen vuoden toimintakertomukseksi,

11) huolehtia, että kanslian hallintaan annettua irtainta omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,

12) päättää kanslian hankinnoista,

13) päättää revisioviraston lausunnon hankittuaan kanslian hallinnossa olevan, käytöstä poistetun kaupungin irtaimen omaisuuden myynnistä,

14) hyväksyä laskut, maksuositukset ja muut kanslian tileihin kuuluvat asiakirjat sekä valvoa määrärahojen käyttöä kanslian osalta,

15) määrätä kanslian muun henkilökunnan tehtävistä,

16) allekirjoittaa kanslian kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat sekä

17) suorittaa lautakunnan määräämät, kanslian toimialaan kuuluvat muut tehtävät.

4 §. Sen lisäksi, mitä kunnallislaisissa on säädetty viranhaltijain päätöksistä pidettävästä pöytäkirjasta, on pöytäkirjaa tai päätösluetteloa pidettävä asiamiehen muissakin tarpeellisiksi katsomissa tapauksissa. Päätösluettelon allekirjoittaa asiamies.

Pöytäkirjaan ja päätösluetteloon nähden on noudatettava, mitä kunnallislaisissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

5 §. Teollisuuslaitosten asiamiehen pätevyysvaatimuksena on tuomarin virkaa varten vaadittava tutkinto. Muilta viranhaltijoilta vaadittavan pätevyuden määrää valinnan suorittaja, kuitenkin niin, että toimistovirkoihin kuuluvaa virkaa täytettäessä on otettava huomioon, mitä niiden osalta on erikseen määrätty.

6 §. Teollisuuslaitosten asiamiehen valitsee kaupunginhallitus lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa. Kanslian muut vakinaiset viranhaltijat valitsee lautakunta. Tilapäiset viranhaltijat valitsee sekä työsuhteessa olevan henkilökunnan ottaa ja irtisanoo asiamies.

7 §. Kanslian tiliasioista huolehtii sähkölaitoksen hallinto- ja talousosasto.

89. HELSINGIN KAUPUNGIN VESILAITOKSEN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 7 p:nä 1966.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1950:44 ja 1953:57)

1 §. Helsingin kaupungin vesilaitoksen tehtävänä on kaupungin teollisuuslaitosten lautakunnan valvonnan alaisena huolehtia veden tarpeen tyydyttämisestä pääasiallisesti Helsingin kaupungin alueella. Tehtävänsä suorittamiseksi vesilaitos, toimien mahdollisimman taloudellisesti, hankkii, puhdistaa, jakaa ja myy vettä pyrkien samalla pitämään veden laadun yleisesti hyväksyttävällä tasolla.

Erityisistä syistä voivat kaupunginvaltuusto ja kaupunginhallitus antaa vesilaitokselle muita sen suoritettaviksi soveltuvia tehtäviä.

2 §. Vesilaitoksessa on
yleinen osasto,
käyttöosasto,
jakeluosasto,
rakennusosasto sekä
kassa- ja tilitoimisto.

Osastojen tehtävät määrää lautakunta johtosääntönsä perusteella.

Kassa- ja tilitoimiston tulee kaupungin tilisääntöä ja sen soveltamisesta annettuja määräyksiä noudattaen hoitaa vesilaitoksen kassa- ja tilitehtävät sekä huolehtia laitoksen laskentatehtävistä.

3 §. Vesilaitoksessa on toimitusjohtaja, osastopäälliköitä, kamreeri sekä tarpeellinen määrä muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita ja työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

4 §. Vesilaitoksen toimitusjohtajan tehtävänä on voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti teollisuuslaitosten lautakunnan valvonnan alaisena

1) johtaa ja valvoa laitoksen sekä sen henkilökunnan toimintaa huolehtien, että tehtävät suoritetaan kaupungin kokonaisuutena silmällä pitäen ja vahvistettua talousarviota noudattaen tehokkaasti, taloudellisesti ja tarkoituksenmukaisesti sekä yhteistoiminnassa kaupungin muiden virastojen ja laitosten kanssa,

2) huolehtia laitoksen ja sen toiminnan teknillisestä ja taloudellisesta kehittämisestä silmällä pitäen vesilaitostoiminnan ja kaupungin yleistä kehitystä,

3) huolehtia, että uudisrakennus- ja peruseräparannusohjelmat laaditaan ottaen huomioon ennakolta arvioitavissa olevat tulevaisuuden tarpeet ja laitoksen toiminnan asettamat vaatimukset, sekä valvoa, että työt suunnitellaan ohjelman mukaisesti ja että rakennustyöt tulevat asianmukaisesti suoritetuiksi,

4) valvoa teollisuuslaitosten lautakunnan käsiteltäviksi tulevien, laitosta koskevien asioiden valmistelua ja esitellä asiat lautakunnan kokouksissa,

5) huolehtia kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen ja lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta, jos se on annettu laitoksen tehtäväksi,

6) antaa lautakunnalle määräaikana ehdotus laitoksen seuraavan vuoden talousarvioksi, laitoksen edellisen vuoden tilinpäätös, kertomus laitoksen edellisen vuoden toiminnasta sekä lautakunnan pyytämiä selvityksiä, suunnitelmia ja muita tietoja laitoksen toiminnasta,

7) valvoa, että laitoksen hallintaan annettua kiinteätä ja irtainta omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,

8) valvoa, että laitoksen hankinnat suoritetaan tarkoituksenmukaisesti ja annettuja ohjeita noudattaen,

9) huolehtia, että laitoksen vakuutusasiat hoidetaan voimassa olevien säännösten ja määräysten sekä kaupunginhallituksen antamien ohjeiden mukaisesti,

10) päättää lautakunnan johtosääntönsä perusteella vahvistamisissa rajoissa hankintoja, urakoita, suunnittelutehtäviä, vuokralle ottamista ja palveluksia koskevista sopimuksista, ellei tämä tehtävä kuulu jollekin osastopäällikölle,

11) päättää revisioviraston lausunnon hankittuaan laitoksen hallinnossa olevan, käytöstä poistetun kaupungin irtaimen omaisuuden myynnistä, mikäli hän ei ole antanut tätä tehtävää jollekin osastopäällikölle,

12) hyväksyä laitoksen rakennusten ja rakennelmien piirustukset, milloin kustannusarvio ei ylitä kahtasataahatta markkaa,

13) hyväksyä lautakunnan hyväksymiin luonnospiirustuksiin perustuvat pääpiirustukset niissäkin tapauksissa, jolloin kustannusarvio on suurempi kuin edellä 12) kohdassa on määrätty, kuitenkin enintään viisisataahatta markkaa,

14) hyväksyä vähäiset muutokset lautakunnan hyväksymiin piirustuksiin,

15) antaa vuokralle laitoksen hallintoon kuuluvia maa- ja vesialueita toistaiseksi sopimalla vuokrasuhde päättyväksi kauintaan kuuden kuukauden kuluttua toimitusjohtajan, lautakunnan tai kaupunginhallituksen suorittaman irtisanomisen jälkeen,

16) luovuttaa, mikäli tämä tehtävä ei kuulu osastopäällikölle, huomioon ottaen kaupungin omien tarpeiden tyydyttämisen ensisijaisuus,

vuokralle tai muutoin käytettäväksi laitoksen hallintoon kuuluvia rakennuksia, huonetiloja, rakennelmia, laitteita ja irtaimistoa toistaiseksi sekä sopimalla vuokrasuhde ja käyttöoikeus päättyväksi kauintaan kuuden kuukauden kuluttua toimitusjohtajan, lautakunnan tai kaupunginhallituksen suorittaman irtisanomisen jälkeen,

17) suorittaa sopimansa vuokrasuhteen ja käyttöoikeuden irtisanominen,

18) päättää virheellisesti maksettaviksi pantujen yksityisoikeudellisten maksujen palauttamisesta,

19) myöntää maksulykkäyksiä laitokselle tulevien maksujen, korvausten ja muiden saatavien suorittamisesta ehdolla, että lykkäysajalta suoritetaan kaupunginhallituksen määräämä viivästys- ja sakko korko,

20) vahvistaa osastopäälliköiden tehtävät siltä osin kuin niitä ei ole tässä johtosäännössä erikseen mainittu tai muutoin säädetty tahi määrätty sekä määrätä muun henkilökunnan tehtävistä,

21) päättää, ketkä ovat oikeutetut hyväksymään laitoksen laskuja,

22) päättää matkustusmääräyksen antamisesta laitoksen henkilökuntaan kuuluvalla, milloin laitoksen hoidettavana oleva tehtävä edellyttää kaupungin alueen ulkopuolella kotimaassa tapahtuvaa tehtävän suorittamista,

23) huolehtia tarvittavan koulutuksen suunnittelusta ja toimeenpanosta laitoksen henkilökunnalle huomioon ottaen kaupungin koulutus-toiminnasta annetut määräykset,

24) myöntää päteviksi ja muuten sopiviksi katsomilleen liikkeille ja henkilöille oikeudet suorittaa niiden omaa tarvetta varten vesijohto- ja viemäritöitä,

25) allekirjoittaa laitoksen kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat ja päättää niiden varmentamisesta sekä

26) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja laitoksen toimialaan kuuluvista asioista sekä antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille näiden pyytämiä, laitoksen toimialaa koskevia tietoja ja selvityksiä sekä suorittaa teollisuustointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan ja lautakunnan määräämät, toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

5 §. Vesilaitoksen toimitusjohtajalla on oikeus ilman eri valtuutusta käyttää kaupungin puhevaltaa tai valtuuttaa muu henkilö sitä käyttämään vesilaitoksen osalta tullilainsäädäntöön perustuvissa tullisuoritusvelvollisuutta ja liikevaihtoverolainsäädäntöön perustuvissa liikevaihtoveron suoritusvelvollisuutta sekä laitoksen maksamatta jääneiden saatavien perimistä koskevissa asioissa, lukuun ottamatta näiden saatavien valvomista konkurssi-, pakkohuutokauppa-, vuosihaasto- ja pesäeroasioissa. Vesilaitoksen toimitusjohtajalla on niin ikään oikeus päättää muutoksenhausta edellä tarkoitetuissa asioissa.

6 §. Osastopäällikön tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa osaston sekä sen henkilökunnan toimintaa,
2) huolehtia osaston ja sen toiminnan teknillisestä ja taloudellisesta kehittämisestä,

3) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien asioiden valmistelusta ja laitosta koskevien päätösten täytäntöönpanosta, jos se on määrätty osaston tehtäväksi,

4) huolehtia siitä, että laskut, maksuosoitukset ja muut osaston tileihin kuuluvat asiakirjat tilisäännön ja muiden annettujen määräysten mukaisesti tarkastetaan ja hyväksytään, sekä valvoa määrärahojen käyttöä osaston osalta,

5) huolehtia, että osaston hoidossa olevaa, laitoksen hallintaan annettua kiinteätä ja irtainta omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,

6) päättää lautakunnan johtosääntönsä perusteella vahvistamissa rajoissa osaston hankintoja, urakoita, suunnittelutehtäviä, vuokralle ottamista ja palveluksia koskevista sopimuksista, mikäli toimitusjohtaja ei ole erityisissä tapauksissa pidättänyt tätä oikeutta itselleen,

7) päättää revisioviraston lausunnon hankittuaan osaston hallinnossa olevan, käytöstä poistetun kaupungin irtaimen omaisuuden myymisestä, jos toimitusjohtaja on antanut tämän tehtävän osastopäällikölle,

8) luovuttaa huomioon ottaen kaupungin omien tarpeiden tyydyttämisen ensisijaisuus vuokralle tai muutoin käytettäväksi osaston hallintoon kuuluvia huonetiloja, laitteita ja irtaimistoa tilapäisesti kauintaan kolmen kuukauden ajaksi,

9) allekirjoittaa osaston kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat sekä

10) tehdä toimitusjohtajalle osastoa koskevia esityksiä ja suorittaa toimitusjohtajan hänelle antamat muut tehtävät.

Yleisen osaston osastopäällikön tulee valvoa, että laitoksen sairaus- ja tapaturmavakuutuslainsäädäntöön perustuvia korvauksia koskevat asiat hoidetaan, sekä pitää huolta laitoksen hankintojen suorittamisesta annettuja määräyksiä ja ohjeita noudattaen.

7 §. Vesilaitoksen suorittamatta jääneiden saatavien perimiseksi tulee kamreerin huolehtia siitä, että ryhdytään tarpeellisiin ja laitoksen toimitusjohtajan antaman valtuutuksen perusteella tarvittaessa oikeudellisiin perimistoimenpiteisiin.

Kamreerin tulee myös huolehtia laitoksen saatavien ilmoittamisesta kaupunginhallituksen asiamiestoimistolle konkurssi-, pakko- huutokauppa-, vuosihaasto- ja pesäeroasioissa valvottaviksi, mitä varten osastojen osastopäälliköiden tulee ilmoittaa tiedossaan olevat tällaiset saatavat kassa- ja tilitoimistolle sen antamien ohjeiden mukaan.

8 §. Kamreerin tehtävänä on

1) johtaa ja valvoo kassa- ja tilitoimiston sekä sen henkilökunnan toimintaa erityisesti huolehtien siitä, että kirjanpito on järjestetty kaupungin tilisäännön ja sen soveltamisesta annettujen määräysten mukaisesti,

2) huolehtia siitä, että toimistolle uskotut rahavarat, arvopaperit, tilitositteet ja muut asiakirjat hoidetaan asianmukaisesti,

3) ilmoittaa välittömästi laitoksen toimitusjohtajalle toimenpiteitä varten, milloin ilmenee, että myönnettyt määrärahat eivät riitä suoritettaviin maksuihin,

4) laatia kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle, rahatoimistolle ja revisiovirastolle tilisäännön mukaan annettavat tiedot ja selvitykset sekä teollisuuslaitosten lautakunnalle sen vaatimat tilitiedot,

5) laatia rahatoimistolle tilien yhdistelmät sekä antaa kaupungin tilinpäätöksen laatimista varten tarpeelliset tiedot ja selvitykset sekä päättää laitoksen tilit, ellei kaupunginhallitus ole toisin määrännyt,

6) allekirjoittaa kassa- ja tilitoimiston kirjeet sekä muut asiakirjat,

7) antaa laitoksen puolesta maksu- ja tilikirjausmääräyksiä tilisäännön mukaisesti,

8) huolehtia siitä, että teollisuuslaitosten lautakunnalle tehdään esitykset perimättä jääneiden saatavien poistamiseksi tileistä,

9) antaa laitoksen osastoille niiden pyytämiä, kassa- ja tilitoimiston toimialaa koskevia tietoja ja selvityksiä sekä

10) tehdä esityksiä laitoksen toimitusjohtajalle kassa- ja tilitoimiston toimialaa koskevista asioista sekä suorittaa teollisuuslaitosten lautakunnan ja laitoksen toimitusjohtajan määräämät, toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

9 §. Sen lisäksi, mitä kunnallislaissa on säädetty viranhaltijain päätöksistä pidettävästä pöytäkirjasta, on pöytäkirjaa tai päätösluetteloa pidettävä laitoksen asianomaisen viranhaltijan muissakin tarpeellisiksi katsomissa tapauksissa. Päätösluettelon allekirjoittaa päätöksen tehnyt viranhaltija. Toimitusjohtajan päätösluetteloa pitää hänen määräämänsä viranhaltija.

Pöytäkirjoihin ja päätösluetteloihin nähden on noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännönsä määrätty päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

10 §. Toimitusjohtajan, osastopäällikön ja kamreerin estyneinä tai poissa ollessa hoitaa toimitusjohtajan tehtäviä lautakunnan määräämä osastopäällikkö sekä osastopäällikön ja kamreerin tehtäviä toimitusjohtajan määräämä henkilö.

11 §. Vesilaitoksen toimitusjohtajan pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa tai yliopistossa suoritettu, virkaan soveltuva diplomi-insinöörin tutkinto, minkä lisäksi hänellä tulee olla riittävä johtamiskokemus.

Osastopäällikön pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa tai yliopistossa suoritettu, virkaan soveltuva diplomi-insinöörin tutkinto tai kaupunginhallituksen määräämä muu virkaan soveltuva, yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu loppututkinto.

Kamreerin pätevyysvaatimuksena on kauppa korkeakoulun tai muu virkaan soveltuva, yliopistossa tahi korkeakoulussa suoritettu loppututkinto.

Muilta viranhaltijoilta vaadittavan pätevyyden määrää valinnan suorittava lautakunta tai viranhaltija, kuitenkin niin, että toimistovirkoihin kuuluvaa virkaa täytettäessä on otettava huomioon, mitä niiden osalta on erikseen määrätty.

12 §. Vesilaitoksen toimitusjohtajan valitsee kaupunginvaltuusto teollisuuslaitosten lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Laitoksen osastopäälliköt ja kamreerin valitsee kaupunginhallitus lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Laitoksen muut vakinaiset viranhaltijat valitsee lautakunta lukuun ottamatta alikonemestarin, koneenhoitajan, laboratorioteknikon, laskuttajan, mittarinlukijan, piirtäjän, rahastajan, toimistoapulaisen, toimistoesimiehen, varastonhoitajan, apulaisvarastonhoitajan, kassanhoitajan, kirjaajan ja vastaavien virkojen haltijoita, jotka valitsee toimitusjohtaja.

Tilapäiset viranhaltijat valitsee toimitusjohtaja. Työsuhteessa olevan henkilökunnan ottaa ja irtisanoo toimitusjohtaja tai hänen määräämänsä osastopäällikkö tahi muu henkilö.

90. HELSINGIN KAUPUNGIN KAASULAITOKSEN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 7 p:nä 1966.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1950:45, 1953:58 ja 1961:61)

1 §. Helsingin kaupungin kaasulaitoksen tehtävänä on kaupungin teollisuuslaitosten lautakunnan valvonnan alaisena huolehtia kaasun tarpeen tyydyttämisestä pääasiallisesti Helsingin kaupungin alueella. Tehtävänsä suorittamiseksi kaasulaitos, toimien mahdollisimman taloudellisesti, ostaa, valmistaa, jakaa ja myy kaasua, koksia ja sivutuotteita pyrkien pitämään tuotteittensa laadun yleisesti hyväksyttävällä tasolla. Lisäksi kaasulaitos huolehtii kaasujohtojen sekä kaasunkulutuskojeiden asennuksesta ja huollosta jakelualueellaan.

Erityisistä syistä voivat kaupunginvaltuusto ja kaupunginhallitus antaa kaasulaitokselle muitakin sen suoritettavaksi soveltuvia tehtäviä.

2 §. Kaasulaitoksessa on
hallinto- ja talousosasto,
tuotanto-osasto sekä
jakeluosasto.

Osastojen tehtävät määrää lautakunta johtosääntönsä perusteella, kuitenkin huomioon ottaen, että hallinto- ja talousosasto ensisijaisesti toimii teollisuuslaitosten lautakunnan alaisena, kunnallislain 115 §:ssä tarkoitettuna kassa- ja tilitoimistona.

Hallinto- ja talousosaston tulee kaupungin tilisääntöä ja sen soveltamisesta annettuja määräyksiä noudattaen hoitaa kaasulaitoksen kassa- ja tilitehtävät.

3 §. Kaasulaitoksessa on toimitusjohtaja, osastopäälliköitä sekä tarpeellinen määrä muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita ja työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

4 §. Kaasulaitoksen toimitusjohtajan tehtävänä on voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti teollisuuslaitosten lautakunnan valvonnan alaisena

1) johtaa ja valvoa laitoksen sekä sen henkilökunnan toimintaa huolehtien, että tehtävät suoritetaan kaupungin kokonaisuutena sil-

mällä pitäen ja vahvistettua talousarviota noudattaen tehokkaasti, taloudellisesti ja tarkoituksenmukaisesti sekä yhteistoiminnassa kaupungin muiden virastojen ja laitosten kanssa,

2) huolehtia laitoksen ja sen toiminnan teknillisestä ja taloudellisesta kehittämisestä silmällä pitäen kaasulaitostoiminnan ja kaupungin yleistä kehitystä,

3) huolehtia, että uudisrakennus- ja perusparannusohjelmat laaditaan ottaen huomioon ennakkolta arvioitavissa olevat tulevaisuuden tarpeet ja laitoksen toiminnan asettamat vaatimukset, sekä valvoa, että työt suunnitellaan ohjelman mukaisesti ja että rakennustyöt tulevat asianmukaisesti suoritetuiksi,

4) valvoa teollisuuslaitosten lautakunnan käsiteltäviksi tulevien, laitosta koskevien asioiden valmistelua ja esitellä asiat lautakunnan kokouksissa,

5) huolehtia kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen ja lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta, jos se on annettu laitoksen tehtäväksi,

6) antaa lautakunnalle määräaikana ehdotus laitoksen seuraavan vuoden talousarvioksi, laitoksen edellisen vuoden tilinpäätös, kertomus laitoksen edellisen vuoden toiminnasta sekä lautakunnan pyytämiä selvityksiä, suunnitelmia ja muita tietoja laitoksen toiminnasta,

7) päättää kaksin ja sivutuotteiden myynnistä sekä sivutoiminnasta ja vahvistaa niitä koskevat myyntihinnat ja maksut,

8) valvoa, että laitoksen hallintaan annettua kiinteätä ja irtainta omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,

9) valvoa, että laitoksen hankinnat suoritetaan tarkoituksenmukaisesti ja annettuja ohjeita noudattaen,

10) huolehtia, että laitoksen vakuutusasiat hoidetaan voimassa olevien säännösten ja määräysten sekä kaupunginhallituksen antamien ohjeiden mukaisesti,

11) päättää lautakunnan johtosääntönsä perusteella vahvistamissa rajoissa hankintoja, urakoita, suunnittelutehtäviä, vuokralle ottamista ja palveluksia koskevista sopimuksista, ellei tämä tehtävä kuulu jollekin osastopäällikölle,

12) päättää revisioviraston lausunnon hankittuaan laitoksen hallinnossa olevan, käytöstä poistetun kaupungin irtaimen omaisuuden myynnistä, mikäli hän ei ole antanut tätä tehtävää jollekin osastopäällikölle,

13) hyväksyä laitoksen rakennusten ja rakennelmien piirustukset, milloin kustannusarvio ei ylitä kahtasataatuhatta markkaa,

14) hyväksyä lautakunnan hyväksymiin luonnospiirustuksiin perustuvat pääpiirustukset niissäkin tapauksissa, jolloin kustannusarvio on suurempi kuin edellä 13) kohdassa on määrätty, kuitenkin enintään viisisataatuhatta markkaa,

15) hyväksyä vähäiset muutokset lautakunnan hyväksymiin piirustuksiin,

16) antaa vuokralle laitoksen hallintoon kuuluvia maa- ja vesialueita toistaiseksi sopimalla vuokrasuhde päättyväksi kauintaan kuuden kuukauden kuluttua toimitusjohtajan, lautakunnan tai kaupunginhallituksen suorittaman irtisanomisen jälkeen,

17) luovuttaa, mikäli tämä tehtävä ei kuulu osastopäällikölle, huomioon ottaen kaupungin omien tarpeiden tyydyttämisen ensisijaisuus, vuokralle tai muutoin käytettäväksi laitoksen hallintoon kuuluvia rakennuksia, huonetiloja, rakennelmia, laitteita ja irtaimistoa toistaiseksi sekä sopimalla vuokrasuhde ja käyttöoikeus päättyväksi kauintaan kuuden kuukauden kuluttua toimitusjohtajan, lautakunnan tai kaupunginhallituksen suorittaman irtisanomisen jälkeen,

18) suorittaa sopimansa vuokrasuhteen ja käyttöoikeuden irtisanominen,

19) päättää virheellisesti maksettaviksi pantujen yksityisökeudellisten maksujen palauttamisesta,

20) myöntää maksulykkäyksiä laitokselle tulevien maksujen, korvausten ja muiden saatavien suorittamisesta ehdolla, että lykkäysajalta suoritetaan kaupunginhallituksen määräämä viivästys- ja sakko-korko,

21) vahvistaa osastopäälliköiden tehtävät siltä osin kuin niitä ei ole tässä johtosäännössä erikseen mainittu tai muutoin säädetty tahi määrätty sekä määrätä muun henkilökunnan tehtävistä,

22) päättää, ketkä ovat oikeutetut hyväksymään laitoksen laskuja,

23) päättää matkustusmääräyksen antamisesta laitoksen henkilökuntaan kuuluvalla, milloin laitoksen hoidettavana oleva tehtävä edellyttää kaupungin alueen ulkopuolella kotimaassa tapahtuvaa tehtävän suorittamista,

24) huolehtia tarvittavan koulutuksen suunnittelusta ja toimeenpanosta laitoksen henkilökunnalle huomioon ottaen kaupungin koulutustoiminnasta annetut määräykset,

25) myöntää päteviksi ja muutoin sopiviksi katsomilleen liikkeille ja henkilöille oikeudet suorittaa niiden omaa tarvetta varten kaasunasennustöitä,

26) allekirjoittaa laitoksen kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat ja päättää niiden varmentamisesta sekä

27) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja laitoksen toimialaan kuuluvista asioista sekä antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille näiden pyytämiä, laitoksen toimialaa koskevia tietoja ja selvityksiä sekä suorittaa teollisuustointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan ja lautakunnan määräämät, toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

5 §. Kaasulaitoksen toimitusjohtajalla on oikeus ilman eri valtuutusta käyttää kaupungin puhevaltaa tai valtuuttaa muu henkilö sitä käyttämään kaasulaitoksen osalta tullilainsäädäntöön perustuvissa tullinsuoritusvelvollisuutta ja liikevaihtoverolainsäädäntöön perustuvissa

liikevaihtoveron suoritusvelvollisuutta sekä laitoksen maksamatta jääneiden saatavien perimistä koskevilla asioilla, lukuun ottamatta näiden saatavien valvomista konkurssi-, pakkohuutokauppa-, vuosihaasto- ja pesäeroasioissa. Kaasulaitoksen toimitusjohtajalla on niin ikään oikeus päättää muutoksenhausta edellä tarkoitetuissa asioissa.

6 §. Osastopäällikön tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa osaston sekä sen henkilökunnan toimintaa,
2) huolehtia osaston ja sen toiminnan teknillisestä ja taloudellisesta kehittämisestä,

3) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien asioiden valmistelusta ja laitosta koskevien päätösten täytäntöönpanosta, jos se on määrätty osaston tehtäväksi,

4) huolehtia siitä, että laskut, maksuosoitukset ja muut osaston tileihin kuuluvat asiakirjat tilisäännön ja muiden annettujen määräysten mukaisesti tarkastetaan ja hyväksytään, sekä valvoa määrärahojen käyttöä osaston osalta,

5) huolehtia, että osaston hoidossa olevaa, laitoksen hallintaan annettua kiinteätä ja irtainta omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,

6) päättää lautakunnan johtosääntönsä perusteella vahvissa rajoissa osaston hankintoja, urakoita, suunnittelutehtäviä, vuokralle ottamista ja palveluksia koskevista sopimuksista, mikäli toimitusjohtaja ei ole erityisissä tapauksissa pidättänyt tätä oikeutta itselleen,

7) päättää revisioviraston lausunnon hankittuaan osaston hallinnossa olevan, käytöstä poistetun kaupungin irtaimen omaisuuden myymisestä, jos toimitusjohtaja on antanut tämän tehtävän osastopäällikölle,

8) luovuttaa huomioon ottaen kaupungin omien tarpeiden tyydyttämisen ensisijaisuus vuokralle tai muutoin käytettäväksi osaston hallintoon kuuluvia huonetiloja, laitteita ja irtaimistoa tilapäisesti kauintaan kolmen kuukauden ajaksi,

9) allekirjoittaa osaston kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat sekä

10) tehdä toimitusjohtajalle osastoa koskevia esityksiä ja suorittaa toimitusjohtajan hänelle antamat muut tehtävät.

Hallinto- ja talousosaston osastopäällikön tulee valvoa, että laitoksen sairaus- ja tapaturmavakuutuslainsäädäntöön perustuvia korvauksia koskevat asiat hoidetaan, sekä pitää huolta laitoksen hankintojen suorittamisesta annettuja määräyksiä ja ohjeita noudattaen.

7 §. Kaasulaitoksen suorittamatta jääneiden saatavien perimiseksi tulee hallinto- ja talousosaston osastopäällikön huolehtia siitä, että ryhdytään tarpeellisiin ja laitoksen toimitusjohtajan antaman valtuutuksen perusteella tarvittaessa oikeudellisiin perimistoimenpiteisiin.

Hallinto- ja talousosaston osastopäällikön tulee myös huolehtia laitoksen saatavien ilmoittamisesta kaupunginhallituksen asiamiestoimistolle konkurssi-, pakkohuutokauppa-, vuosihaasto- ja pesäeroasioissa valvottaviksi, mitä varten muiden osastojen osastopäälliköiden tulee ilmoittaa tiedossaan olevat tällaiset saatavat hallinto- ja talousosastolle sen antamien ohjeiden mukaan.

8 §. Hallinto- ja talousosaston osastopäällikkö toimii tilisäännön 8 §:ssä tarkoitettuna kassa- ja tilitoimiston kamreerina, jonka tehtävänä on

- 1) huolehtia erityisesti siitä, että kirjanpito on järjestetty kaupungin tilisäännön ja sen soveltamisesta annettujen määräysten mukaisesti,
- 2) huolehtia siitä, että osastolle uskotut rahavarat, arvopaperit, tilitositteet ja muut asiakirjat hoidetaan asianmukaisesti,
- 3) ilmoittaa välittömästi laitoksen toimitusjohtajalle toimenpiteitä varten, milloin ilmenee, että myönnetyt määrärahat eivät riitä suoritettaviin maksuihin,
- 4) huolehtia siitä, että kaupunginhallitukselle, kaupunginjohdajalle, rahatoimistolle ja revisiovirastolle laaditaan tilisäännön mukaan annettavat tiedot ja selvitykset sekä teollisuuslaitosten lautakunnalle sen vaatimat tilitiedot,
- 5) huolehtia siitä, että rahatoimistolle laaditaan tilien yhdistelmät sekä annetaan kaupungin tilinpäätöksen laatimista varten tarpeelliset tiedot ja selvitykset, sekä päättää laitoksen tilit, ellei kaupunginhallitus ole toisin määrännyt,
- 6) antaa laitoksen puolesta maksu- ja tilikirjausmääräyksiä tilisäännön mukaisesti, mikäli teollisuuslaitosten lautakunta ei ole tilisäännön 29 §:n mukaisesti valtuuttanut muuta henkilöä tähän tehtävään,
- 7) huolehtia siitä, että teollisuuslaitosten lautakunnalle tehdään esitykset perimättä jääneiden saatavien poistamiseksi tileistä,
- 8) antaa laitoksen muille osastoille niiden pyytämiä, kassa- ja tilitointa koskevia tietoja ja selvityksiä sekä
- 9) tehdä esityksiä laitoksen toimitusjohtajalle kassa- ja tilitointa koskevista asioista sekä suorittaa teollisuuslaitosten lautakunnan ja laitoksen toimitusjohtajan määräämät, toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

9 §. Sen lisäksi, mitä kunnallislaissa on säädetty viranhaltijain päätöksistä pidettävästä pöytäkirjasta, on pöytäkirjaa tai päätösluetteloa pidettävä laitoksen asianomaisen viranhaltijan muissakin tarpeelliseksi katsomissa tapauksissa. Päätösluettelon allekirjoittaa päätöksen tehnyt viranhaltija. Toimitusjohtajan päätösluetteloa pitää hänen määräämänsä viranhaltija.

Pöytäkirjoihin ja päätösluetteloihin nähden on noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

10 §. Toimitusjohtajan ja osastopäällikön estyneinä tai poissa ollessa hoitaa toimitusjohtajan tehtäviä lautakunnan määräämä osastopäällikkö ja osastopäällikön tehtäviä toimitusjohtajan määräämä henkilö.

11 §. Kaasulaitoksen toimitusjohtajan pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa tai yliopistossa suoritettu, virkaan soveltuva diplomi-insinöörin tutkinto, minkä lisäksi hänellä tulee olla riittävä johtamiskokemus.

Osastopäällikön pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa tai yliopistossa suoritettu, virkaan soveltuva diplomi-insinöörin tutkinto tai kaupunginhallituksen määräämä muu virkaan soveltuva, yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu loppututkinto.

Muilta viranhaltijoilta vaadittavan pätevyyden määrää valinnan suorittava lautakunta tai viranhaltija, kuitenkin niin, että toimistovirkoihin kuuluvaa virkaa täytettäessä on otettava huomioon, mitä niiden osalta on erikseen määrätty.

12 §. Kaasulaitoksen toimitusjohtajan valitsee kaupunginvaltuusto teollisuuslaitosten lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Laitoksen osastopäälliköt valitsee kaupunginhallitus lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Laitoksen muut vakinaiset viranhaltijat valitsee lautakunta lukuun ottamatta esimiehen, kanslistin, kirjeenvaihtajan, kustannuslaskijan, laboratorioteknikon, myyjän, neuvojan, piirtäjän, rahastajan, tavarakirjanpitäjän, toimentajan, toimistoapulaisen, vahtimestarin, varastokirjanpitäjän, varastonhoitajan ja vastaavien virkojen haltijoita, jotka valitsee toimitusjohtaja.

Tilapäiset viranhaltijat valitsee toimitusjohtaja. Työsuhteessa olevan henkilökunnan ottaa ja irtisanoo toimitusjohtaja tai hänen määräämänsä osastopäällikkö tahi muu henkilö.

91. HELSINGIN KAUPUNGIN SÄHKÖLAITOKSEN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 7 p:nä 1966.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1950:46, 1953:59 ja 1961:60)

1 §. Helsingin kaupungin sähkölaitoksen tehtävänä on kaupungin teollisuuslaitosten lautakunnan valvonnan alaisena huolehtia sähkön tarpeen tyydyttämisestä pääasiallisesti Helsingin kaupungin alueella. Tehtävänsä suorittamiseksi sähkölaitos, toimien mahdollisimman taloudellisesti, ostaa, kehittää, jakaa sekä myy sähköä ja kaukolämpöä pyrkien samalla pitämään näiden tuotteiden laadun yleisesti hyväksyttävällä tasolla.

Erityisistä syistä voivat kaupunginvaltuusto ja kaupunginhalitus antaa sähkölaitokselle muita sen suoritettaviksi soveltuvia tehtäviä.

2 §. Sähkölaitoksessa on
hallinto- ja talousosasto,
uudisrakennusosasto,
käyttöosasto,
jakeluosasto ja
kaukolämpöosasto.

Osastojen tehtävät määrää lautakunta johtosääntönsä perusteella, kuitenkin huomioon ottaen, että hallinto- ja talousosasto ensisijaisesti toimii teollisuuslaitosten lautakunnan alaisena, kunnallislain 115 §:ssä tarkoitettuna kassa- ja tilitoimistona.

Hallinto- ja talousosaston tulee kaupungin tilisääntöä ja sen soveltamisesta annettuja määräyksiä noudattaen hoitaa lautakunnan ja sen kanslian sekä sähkölaitoksen kassa- ja tilitehtävät.

3 §. Sähkölaitoksessa on toimitusjohtaja, osastopäälliköitä sekä tarpeellinen määrä muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita ja työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

4 §. Sähkölaitoksen toimitusjohtajan tehtävänä on voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti teollisuuslaitosten lautakunnan valvonnan alaisena

1) johtaa ja valvoo laitoksen sekä sen henkilökunnan toimintaa huolehtien, että tehtävät suoritetaan kaupungin kokonaisuutena sil-

mällä pitäen ja vahvistettua talousarviota noudattaen tehokkaasti, taloudellisesti ja tarkoituksenmukaisesti sekä yhteistoiminnassa kaupungin muiden virastojen ja laitosten kanssa,

2) huolehtia laitoksen ja sen toiminnan teknillisestä ja taloudellisesta kehittämisestä silmällä pitäen sähkölaitostoiminnan ja kaupungin yleistä kehitystä,

3) huolehtia, että uudisrakennus- ja perusparannusohjelmat laaditaan ottaen huomioon ennakoita arvioitavissa olevat tulevaisuuden tarpeet ja laitoksen toiminnan asettamat vaatimukset, sekä valvoa, että työt suunnitellaan ohjelman mukaisesti ja että rakennustyöt tulevat asianmukaisesti suoritetuiksi,

4) valvoa teollisuuslaitosten lautakunnan käsiteltäviksi tulevien, laitosta koskevien asioiden valmistelua ja esitellä asiat lautakunnan kokouksissa,

5) huolehtia kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen ja lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta, jos se on annettu laitoksen tehtäväksi,

6) antaa lautakunnalle määräaikana ehdotus laitoksen seuraavan vuoden talousarvioksi, teollisuuslaitosten lautakunnan ja sen kanslian sekä sähkölaitoksen edellisen vuoden tilinpäätös, kertomus laitoksen edellisen vuoden toiminnasta sekä lautakunnan pyytämistä selvityksiä, suunnitelmia ja muita tietoja laitoksen toiminnasta,

7) valvoa, että laitoksen hallintaan annettua kiinteätä ja irtainta omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,

8) valvoa, että laitoksen hankinnat suoritetaan tarkoituksenmukaisesti ja annettuja ohjeita noudattaen,

9) huolehtia, että laitoksen vakuutusasiat hoidetaan voimassa olevien säännösten ja määräysten sekä kaupunginhallituksen antamien ohjeiden mukaisesti,

10) päättää lautakunnan johtosääntönsä perusteella vahvistamisrajoissa hankintoja, urakoita, suunnittelutehtäviä, vuokralle ottamista ja palveluksia koskevista sopimuksista, ellei tämä tehtävä kuulu jollekin osastopäällikölle,

11) päättää revisioviraston lausunnon hankittuaan laitoksen hallinnossa olevan, käytöstä poistetun kaupungin irtaimen omaisuuden myynnistä, mikäli hän ei ole antanut tätä tehtävää jollekin osastopäällikölle,

12) hyväksyä laitoksen rakennusten ja rakennelmien piirustukset, milloin kustannusarvio ei ylitä kahtasataatuhatta markkaa,

13) hyväksyä lautakunnan hyväksymiin luonnospiirustuksiin perustuvat pääpiirustukset niissäkin tapauksissa, jolloin kustannusarvio on suurempi kuin edellä 12) kohdassa on määrätty, kuitenkin enintään viisisataatuhatta markkaa,

14) hyväksyä vähäiset muutokset lautakunnan hyväksymiin piirustuksiin,

15) antaa vuokralle laitoksen hallintoon kuuluvia maa- ja

vesialueita toistaiseksi sopimalla vuokrasuhde päättyväksi kauintaan kuuden kuukauden kuluttua toimitusjohtajan, lautakunnan tai kaupunginhallituksen suorittaman irtisanomisen jälkeen,

16) luovuttaa, mikäli tämä tehtävä ei kuulu osastopäällikölle, huomioon ottaen kaupungin omien tarpeiden tyydyttämisen ensisijaisuus, vuokralle tai muutoin käytettäväksi laitoksen hallintoon kuuluvia rakennuksia, huoneiloja, rakennelmia, laitteita ja irtaimistoa toistaiseksi sekä sopimalla vuokrasuhde ja käyttöoikeus päättyviksi kauintaan kuuden kuukauden kuluttua toimitusjohtajan, lautakunnan tai kaupunginhallituksen suorittaman irtisanomisen jälkeen

17) suorittaa sopimansa vuokrasuhteen ja käyttöoikeuden irtisanominen,

18) päättää virheellisesti maksettaviksi pantujen yksityisoikeudellisten maksujen palauttamisesta,

19) myöntää maksulykkäyksiä laitokselle tulevien maksujen, korvausten ja muiden saatavien suorittamisesta ehdolla, että lykkäysajalta suoritetaan kaupunginhallituksen määräämä viivästys- ja sakkokorko,

20) vahvistaa osastopäälliköiden tehtävät siltä osin kuin niitä ei ole tässä johtosäännössä erikseen mainittu tai muutoin säädetty tahi määrätty sekä määrätä muun henkilökunnan tehtävistä,

21) päättää, ketkä ovat oikeutetut hyväksymään laitoksen las-
kuja,

22) päättää matkustusmääräyksen antamisesta laitoksen henkilökuntaan kuuluvalla, milloin laitoksen hoidettavana oleva tehtävä edellyttää kaupungin alueen ulkopuolella kotimaassa tapahtuvaa tehtävän suorittamista,

23) huolehtia tarvittavan koulutuksen suunnittelusta ja toimeenpanosta laitoksen henkilökunnalle huomioon ottaen kaupungin koulutus-
toiminnasta annetut määräykset,

24) myöntää päteviksi ja muutoin sopiviksi katsomilleen liik-
keille ja henkilöille oikeudet suorittaa niiden omaa tarvetta varten sähkö- ja kaukolämpöitä,

25) allekirjoittaa laitoksen kirjeet, sopimukset ja muut asia-
kirjat ja päättää niiden varmentamisesta sekä

26) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja laitoksen toimialaan kuuluvista asioista sekä antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille näiden pyytämiä, laitoksen toimialaa koskevia tietoja ja selvityksiä sekä suorittaa teollisuustointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan ja lautakunnan määräämät, toimi-
alaansa kuuluvat muut tehtävät.

5 §. Sähkölaitoksen toimitusjohtajalla on oikeus ilman eri valtuutusta käyttää kaupungin puhevaltaa tai valtuuttaa muu henkilö sitä käyttämään sähkölaitoksen osalta tullilainsäädäntöön perustuvissa tullinsuoritusvelvollisuutta ja liikevaihtoverolainsäädäntöön perustuvissa liikevaihtoveron suoritusvelvollisuutta sekä laitoksen maksamat-

ta jääneiden saatavien perimistä koskevissa asioissa, lukuun ottamatta näiden saatavien valvomista konkurssi-, pakkohuutokauppa-, vuosihaasto- ja pesäeroasioissa. Sähkölaitoksen toimitusjohtajalla on niin ikään oikeus päättää muutoksenhausta edellä tarkoitetuissa asioissa.

6 §. Osastopäällikön tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoa osaston sekä sen henkilökunnan toimintaa,
- 2) huolehtia osaston ja sen toiminnan teknillisestä ja taloudellisesta kehittämisestä,
- 3) huolehtia osaston toimialaan kuuluvien asioiden valmistelusta ja laitosta koskevien päätösten täytäntöönpanosta, jos se on määrätty osaston tehtäväksi,
- 4) huolehtia siitä, että laskut, maksuosoitukset ja muut osaston tileihin kuuluvat asiakirjat tilisäännön ja muiden annettujen määräysten mukaisesti tarkastetaan ja hyväksytään, sekä valvoa määrärahojen käyttöä osaston osalta,
- 5) huolehtia, että osaston hoidossa olevaa, laitoksen hallintaan annettua kiinteätä ja irtainta omaisuutta hoidetaan huolellisesti ja käytetään tarkoituksenmukaisesti,
- 6) päättää lautakunnan johtosääntönsä perusteella vahvistamisissa rajoissa osaston hankintoja, urakoita, suunnittelutehtäviä, vuokralle ottamista ja palveluksia koskevista sopimuksista, mikäli toimitusjohtaja ei ole erityisissä tapauksissa pidättänyt tätä oikeutta itselleen,
- 7) päättää revisioviraston lausunnon hankittuaan osaston hallinnossa olevan, käytöstä poistetun kaupungin irtaimen omaisuuden myymisestä, jos toimitusjohtaja on antanut tämän tehtävän osastopäällikölle,
- 8) luovuttaa huomioon ottaen kaupungin omien tarpeiden tyydyttämisen ensisijaisuus vuokralle tai muutoin käytettäväksi osaston hallintoon kuuluvia huonetiloja, laitteita ja irtaimistoa tilapäisesti kauintaan kolmen kuukauden ajaksi,
- 9) allekirjoittaa osaston kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat sekä
- 10) tehdä toimitusjohtajalle osastoa koskevia esityksiä ja suorittaa toimitusjohtajan hänelle antamat muut tehtävät.

Hallinto- ja talousosaston osastopäällikön tulee valvoa, että laitoksen sairaus- ja tapaturmavakuutuslainsäädäntöön perustuvia korvauksia koskevat asiat hoidetaan, sekä pitää huolta laitoksen hankintojen suorittamisesta annettuja määräyksiä ja ohjeita noudattaen.

7 §. Sähkölaitoksen suorittamatta jääneiden saatavien perimiseksi tulee hallinto- ja talousosaston osastopäällikön huolehtia siitä, että ryhdytään tarpeellisiin ja laitoksen toimitusjohtajan antaman valtuutuksen perusteella tarvittaessa oikeudellisiin perimistoimenpiteisiin. Jakeluosaston osastopäällikön tulee kuitenkin huolehtia suorittamatta jääneiden, sähkönmyyntiä koskevien saatavien perimisestä ja peri-

mättä jääneiden saatavien ilmoittamisesta hallinto- ja talousosastolle oikeudellisiin perimistoimenpiteisiin ryhtymistä varten. Muiden osastopäällikköiden tulee kunkin osastonsa osalta huolehtia suorittamatta jääneiden saatavien ilmoittamisesta hallinto- ja talousosastolle perimistoimenpiteitä varten.

Hallinto- ja talousosaston osastopäällikön tulee myös huolehtia laitoksen saatavien ilmoittamisesta kaupunginhallituksen asiameistoimistolle konkurssi-, pakkohuutokauppa-, vuosihaasto- ja pesäeroasioissa valvottaviksi, mitä varten muiden osastojen osastopäällikköiden tulee ilmoittaa tiedossaan olevat tällaiset saatavat hallinto- ja talousosastolle sen antamien ohjeiden mukaan.

8 §. Hallinto- ja talousosaston osastopäällikkö toimii tilisäännön 8 §:ssä tarkoitettuna kassa- ja tilitoimiston kamreerina, jonka tehtävänä on

1) huolehtia erityisesti siitä, että kirjanpito on järjestetty kaupungin tilisäännön ja sen soveltamisesta annettujen määräysten mukaisesti,

2) huolehtia siitä, että osastolle uskotut rahavarat, arvopaperit, tilitositteet ja muut asiakirjat hoidetaan asianmukaisesti,

3) ilmoittaa välittömästi laitoksen toimitusjohtajalle toimenpiteitä varten, milloin ilmenee, että myönnetyt määrärahat eivät riitä suoritettaviin maksuihin,

4) huolehtia siitä, että kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle, rahatoimistolle ja revisiovirastolle laaditaan tilisäännön mukaan annettavat tiedot ja selvitykset sekä teollisuuslaitosten lautakunnalle sen vaatimat tilitiedot,

5) huolehtia siitä, että rahatoimistolle laaditaan tilien yhdistelmät sekä annetaan kaupungin tilinpäätöksen laatimista varten tarpeelliset tiedot ja selvitykset, sekä päättää teollisuuslaitosten lautakunnan ja sen kanslian sekä sähkölaitoksen tilit, ellei kaupunginhallitus ole toisin määrännyt,

6) antaa teollisuuslaitosten lautakunnan ja sen kanslian sekä sähkölaitoksen puolesta maksu- ja tilikirjausmääräyksiä tilisäännön mukaisesti, mikäli teollisuuslaitosten lautakunta ei ole tilisäännön 29 §:n mukaisesti valtuuttanut muuta henkilöä tähän tehtävään,

7) huolehtia siitä, että teollisuuslaitosten lautakunnalle tehdään esitykset perimättä jääneiden saatavien poistamiseksi tileistä,

8) antaa laitoksen muille osastoille niiden pyytämiä, kassa- ja tilitointa koskevia tietoja ja selvityksiä sekä

9) tehdä esityksiä laitoksen toimitusjohtajalle kassa- ja tilitointa koskevista asioista sekä suorittaa teollisuuslaitosten lautakunnan ja laitoksen toimitusjohtajan määräämät, toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

9 §. Sen lisäksi, mitä kunnallislaisissa on säädetty viranhaltijain päätöksistä pidettävästä pöytäkirjasta, on pöytäkirjaa tai päätöslueta-

teloja pidettävä laitoksen asianomaisen viranhaltijan muissakin tarpeelliseksi katsomissa tapauksissa. Päätösluettelon allekirjoittaa päätöksen tehnyt viranhaltija. Toimitusjohtajan päätösluetteloa pitää hänen määräämänsä viranhaltija.

Pöytäkirjoihin ja päätösluetteloihin nähden on noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkitaviksi.

10 §. Toimitusjohtajan ja osastopäällikön estyneinä tai poissa ollessa hoitaa toimitusjohtajan tehtäviä lautakunnan määräämä osastopäällikkö ja osastopäällikön tehtäviä toimitusjohtajan määräämä henkilö.

11 §. Sähkölaitoksen toimitusjohtajan pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa tai yliopistossa suoritettu, virkaan soveltuva diplomi-insinöörin tutkinto, minkä lisäksi hänellä tulee olla riittävä johtamiskokemus.

Osastopäällikön pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa tai yliopistossa suoritettu, virkaan soveltuva diplomi-insinöörin tutkinto tai kaupunginhallituksen määräämä muu virkaan soveltuva, yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu loppututkinto.

Muilta viranhaltijoilta vaadittavan pätevyyden määrää valinnan suorittava lautakunta tai viranhaltija, kuitenkin niin, että toimistovirkoihin kuuluvaa virkaa täytettäessä on otettava huomioon, mitä niiden osalta on erikseen määrätty.

12 §. Sähkölaitoksen toimitusjohtajan valitsee kaupunginvaltuusto teollisuuslaitosten lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Laitoksen osastopäälliköt valitsee kaupunginhallitus lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Laitoksen muut vakinaiset viranhaltijat valitsee lautakunta lukuun ottamatta kassanhoitajan, kirjaajan, mittarinlukijan, piirtäjän, rahastajan, sähköyliasentajan, toimentajan, toimistoapulaisen, toimistoesimiehen, toimistonhoitajan, vahtimestarin, varastonhoitajan ja vastaavien virkojen haltijoita, jotka valitsee toimitusjohtaja.

Tilapäiset viranhaltijat valitsee toimitusjohtaja. Työsuhteessa olevan henkilökunnan ottaa ja irtisanoo toimitusjohtaja tai hänen määräämänsä osastopäällikkö tahi muu henkilö.

92. KAASUNMYYNTITARIFFIT.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat syyskuun 7 p:nä ja kaupunginhallituksen vahvistamat syyskuun 8 p:nä 1966. (Vrt. kunn. as.-kok. 1959:33)

Kaupunginvaltuusto päätti vahvistaa kaasulaitoksen yleistariffit seuraaviksi:

1) Kotitaloustariffi	Kulutusmaksu p/m ³	Perusmaksu mk/vuosi
I	21	14
II	17	14/huoneisto

* Kotitaloustariffia II sovelletaan kiinteistöön, jonka kaasukulutus on pääasiallisesti kotitalouskulutusta ja mitataan kiinteistökohtaisella yhteismittarilla. Kiinteistössä on oltava vähintään kuusi huoneistoa.

2) Suurkulutustariffi	Kulutus m ³ /vuosi	Kulutusmaksu p/m ³	Perusmaksu mk/vuosi
I	1 000- 5 000	15	74
II	yli 5 000-100 000	13	174

Kaupunginhallitus päätti muuttaa kaasun erikoistariffin seuraavaksi:

Erikoistariffi

Tariffi	Kulutus m ³ /vuosi	Kulutusmaksu p/m ³	Perusmaksu mk/vuosi
I	yli 100 000	11	2 174

sekä pääasiallisesti huoneiden lämmitykseen käytettävän kaasun erikoishinnan seuraavaksi:

Erikoishinta

	Kulutus m ³ /vuosi	Kulutusmaksu p/m ³	Perusmaksu mk/vuosi
	yli 1 000	13	14

Uusia tariffeja sovelletaan kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen päätöksiä seuraavan laskutuskauden alusta lukien.

93. HELSINGIN MAALAIKUNNAN TERVEYDENHOITAJÄRJESTYKSEN KUMOAMINEN VUOSAAREN OSALTA.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama syyskuun 14 p:ltä 1966.
(Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 22 p:ltä 1966)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston päätöksen 22.6.1966, jolla kumottiin Helsingin maalaiskunnan terveydenhoitojärjestys Vuosaaren alueen osalta ja määrättiin, että tällä alueella noudatetaan Helsingin kaupungin vastaavia sääntöjä ja määräyksiä.

94. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRKASÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 28 p:nä 1966
(Vrt. kunn. as. -kok. 1951:94)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä 25.4. ja 16.5.1951 vahvistamaansa Helsingin kaupungin virkasääntöön näin kuuluvan uuden 38 a §:n:

Vuosiloman ajalta pääviranhaltijalla on oikeus saada täysi palkkansa. Sen lisäksi on viranhaltijalla, jonka työaikaan sisältyy säännöllistä sunnuntaityötä, oikeus saada säännöllisestä sunnuntaityöstä suoritettavaa rahakorvausta vastaava lisäys vuosiloma-ajan palkkaan.

Edellisessä momentissa tarkoitettu vuosiloman ajalta suoritettava lisäys, joka maksetaan 36 §:ssä tarkoitetuilta lomana annettavilta työpäiviltä, lasketaan jakamalla lomanmääräytymisvuoden tammi-, helmi- ja maaliskuulta maksettavat sunnuntaityökorvaukset luvulla 75. Jos viranhaltija ei ole hoitanut virkaa koko edellä mainittua ajanjaksoa tai jos hän on tällöin ollut virkavapaana, lisäys lasketaan ottamalla perusteeksi korvaukset, joihin viranhaltija olisi ollut oikeutettu kyseessä olevana ajanjaksona virkaa hoitaessaan.

Tämän pykälän määräyksiä sovelletaan ensimmäisen kerran myönnettäessä vuosilomia lomanmääräytymisvuodelta 1.5.1965-30.4.1966, jos vuosiloma on annettu 1.5.1966 jälkeen.

**95. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN ELÄKE-
SÄÄNNÖN MUUTOS.**

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 28 p:mä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1953:79, 1964:80 ja 1965:57)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä 14.10.1953 vahvistetun, 17.6.1964 ja 16.6.1965 muutetun kaupungin viranhaltijain eläkesäännön 5 §:n 6 momenttiin seuraavat nimikkeet:

luokkaan 58 ikä- ja 27 palvelusvuotta:

kohtaan Sairaanhoido, tuberkuloosihuolto: apulais-
osastonhoitaja,

luokkaan 55 ikä- ja 25 palvelusvuotta:

kohtaan Sairaanhoido: apulaisosastonhoitaja, laboratorio-
hoitaja ja röntgenhoitaja,

kohtaan Huoltotoimi: apulaisosastonhoitaja, laboratorio-
hoitaja ja röntgenhoitaja sekä

luokkaan 53 ikä- ja 25 palvelusvuotta:

kohtaan Sairaanhoido, mielisairaalat: apulaisosaston-
hoitaja.

**96. HELSINGIN KAUPUNGIN VAAKUNAN KÄYTTÖÄ
KOSKEVAT OHJEET.**

**Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 29 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as. -kok. 1952:124)**

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä täydentää 24.1.1952 tekemänsä päätöstä siten, että pöytälippuna saadaan käyttää myös vaakunakomitean A :lla merkityn mallin mukaista standaaria 23x13 cm kokoisena.

97. ASETUS KANSAKOULUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu syyskuun 30 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 490/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:103)

Opetusministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun kansakouluasetuksen (321/58) 11 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

11 §. Opetuksessa noudatetaan kouluhallituksen vahvistaman kaavan mukaan laadittua opetussuunnitelmaa, jossa määrätään koulutyön yleinen järjestely, oppiaineet, oppimäärät sekä oppikirjat. Opetussuunnitelmaan kuuluu erityisenä osana jokaista lukuvuotta varten valmistettava vuositarkiste, jossa määrätään koulun työaika, jokaisen luokan ja kunkin opettajan työjärjestys, koulunkäyntinsä päättäneiden nuorten opinto- ja kerhotoiminnan työjärjestys, opetusryhmät, joku tuntiopettajista kansalaiskoulua korvaavan kurssin johtajaksi, jos kurssilla ei ole opettajanviran haltijaa tai hoitajaa, luokan valvojat, mikäli heitä tarvitaan, sekä opettajain, tuntiopettajain ja työnohjaajain suoritettava työ määrä viikkotunneiksi laskettuna.

**98. ASETUS KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN
PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN ASETUKSEN
MUUTTAMISESTA.**

Annettu syyskuun 30 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 491/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:104)

Opetusministerin esittelystä muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun asetuksen (322/58) 4 §:n 1 ja 2 momentti näin kuuluviksi:

4 §. Viranhaltijalla on oikeus ikälisää varten lukea hyväkseen myös koko se aika, minkä hän, täytettyään kaksikymmentäyksi vuotta, on ollut valtion peruspalkkaisen viran tai toimen haltijana tai väliaikaisena tai sijaisena hoitanut valtion peruspalkkaista virkaa tai tointa tahi ollut päätoimeksi katsottavassa valtion ylimääräisessä tai sopimuspalkkaisessa virassa tai toimessa, tilapäisessä tehtävässä tai päätoimisena tuntiopettajana taikka päätoimeksi katsottavassa palveluksessa yksityisessä yliopistossa, yksityisessä korkeakoulussa, yksityisessä kansakoulussa tai valtion avustusta nauttivassa muussa yksityisessä oppi- tai kasvatustilaisuudessa, Valtion palvelukseksi katsotaan myös palvelus eduskunnan viran tai toimen haltijana sekä Suomen Pankin, Ahvenanmaan maakunnan, kansaneläkelaitoksen ja postisäästöpankin toimen haltijana. Samoin edellytyksin kuin valtion palveluksen saa viranhaltija lukea ikälisää varten hyväkseen myös palveluksen sellaisessa järjestössä, joka valtion viran ja toimen haltijain neuvotteluoikeudesta 22 päivänä tammikuuta 1943 annetun lain (82/43) tai kunnan viranhaltijain neuvotteluoikeudesta 26 päivänä toukokuuta 1944 annetun lain (389/44) nojalla on hyväksytty neuvottelukelpoiseksi kouluhallituksen kanssa.

Siitä ajasta, minkä viranhaltija on kaksikymmentäyksi vuotta täytettyään ollut kunnan, kuntien keskusjärjestön tai kuntien yhtymän muussa kuin kansakoululaitoksen virassa taikka uskonnollisen yhdyskunnan toimessa, hän saa ikälisää varten lukea hyväkseen sen ajan, joka ylittää neljä vuotta, jos tämä virka tai toimi on ollut päätoimi sekä kelpoisuusehtoihin ja laatuun katsoen rinnastettavissa siihen palkkauslain 1 §:n 2 momentissa mainittuun kansakoululaitoksen virkaan, mihin hän tästä virasta tai toimesta erottuaan on ensiksi tullut.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1966 lukien.

99. LAPSILISÄN MÄÄRIEN KOROTTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 3 p:ltä 1966.

(Suomen as.-kok. 496/66)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1962/70)

Valtioneuvosto on 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain 13 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 1 päivänä kesäkuuta 1962 annetussa laissa (337/62), sosiaaliministeriön esittelystä korottanut lapsilisälain 1 §:n mukaan yhdestä lapsesta suoritettavan lapsilisän määrän 198 markkaan, toisesta lapsesta suoritettavan lapsilisän määrän 234 markkaan sekä kolmannelta ja kustakin seuraavasta lapsesta suoritettavan lapsilisän määrän 282 markkaan vuodessa 1 päivästä marraskuuta 1966 lukien.

**100. SAIRAUSVAKUUTUSLAIN 16 §:SSÄ SÄÄDETTYJEN
MARKKAMÄÄRIEN KOROTTAMINEN.**

Valtioneuvoston päätös lokakuun 3 p:ltä 1966.

(Suomen as. -kok. 497/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:90)

Valtioneuvosto on 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 76 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt, että sovellettaessa mainitun lain 16 §:n 1 momenttia on siinä säädettyjen markkamäärien sijasta käytettävä, 2 750 markan sijasta 3 465 markkaa, 15 000 markan sijasta 19 500 markkaa ja 4 markan sijasta 5 markkaa 20 penniä.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1966.

101. ASUNTOLAINOJEN KORKO.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 4 p:ltä 1966.
(Suomen as. -kok. 503/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:102)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain (488/53) 9 ja 20 §:n, 9 §:n sellaisena kuin se on 17 päivänä huhtikuuta 1959 annetussa laissa (176/59), nojalla päättänyt:

Asuntotuotantolaissa (488/53) sekä asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetussa laissa (224/49) tarkoitettujen asuntolainojen korko on toistaiseksi oleva viisi sadalta vuodessa, jos laina on myönnetty vuosina 1949-1950, neljä sadalta vuodessa, jos laina on myönnetty vuosina 1951-1953, ja kolme sadalta vuodessa, jos laina on myönnetty vuonna 1954 tai sen jälkeen. Sama on voimassa asuntolainaehtoisina työllisyyden turvaamiseksi sekä auto- ja moottoripyöräveron tuotosta asuntotuotannon edistämiseen myönnettyjen lainojen korosta.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967 ja sillä kumotaan asuntolainojen korosta 17 päivänä syyskuuta 1964 annettu valtioneuvoston päätös (487/64).

102. RAKENNUSKIELLON JATKAMINEN 1.-8. ja 13.-14. KAUPUNGINOSASSA SEKÄ 12. KAUPUNGINOSAN KORTTELISSA n:o 358.

Sisäasiainministeriön vahvistama lokakuun 5 p:nä 1966.
(Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 7 p:ltä 1966)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:96, 1963:123 ja 1965:110)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 7.9.1966 tekemän päätöksen, jolla Helsingin kaupungin 1.-8. ja 13.-14. kaupunginosan sekä 12. kaupunginosan korttelin n:o 358 rakennuskieltoaikaa on pidennetty 11.10.1968 saakka.

103. KOLMANNEN VUOSILUOKAN PERUSTAMINEN SUOMENKIELISTEN KANSAKOULUJEN KANSALAISKOULUUN.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 5 p:ltä 1966.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa suomenkielisten kansakoulujen johtokunnan perustamaan 1.8.1967 lukien enintään neljän oppilasluokan laajuisen kansalaiskoulun vapaaehtoisen kolmannen vuosiluokan.

104. KUORMA- JA PAKETTIAUTOJEN LIIKENNETAKSA HELSINGIN KAUPUNGISSA.

Maistraatin vahvistama lokakuun 13 p:nä 1966
(Vrt. kunn.as. -kok. 1965:42)

1 §. Kuljetusmaksujen laskemisperusteet.

Maksu tavaran kuljetuksesta lasketaan joko tuntitaksaa, yhdistettyä taksaa tai urakkamaksuja käyttäen. Ennen kuljetuksen suorittamista on tilaajan kanssa sovittava maksuperusteesta ja vain, jollei tähän ole mahdollisuutta, olkoon kuljettajalla oikeus määrätä, mitä edellämainituista maksuperusteista käytetään. Jos kuljetuksen luonne ajon aikana oleellisesti muuttuu eikä kuljettaja katso voivansa sovitun maksuperusteen nojalla jatkaa kuljetusta, on hänen tästä viipymättä ilmoitettava tilaajalleen ja saatava tilaajan varmennus uudelle maksuperusteelle tai muutoin on alkuperäinen kuljetustehtävä katsottava päättyneeksi.

1) Tuntitaksan perustana on se aika, jonka auto ja yksi kuljettaja on tilaajan käytettävissä, kuitenkin huomioonottaen, mitä 2 §:n 5 kohdassa on sanottu.

2) Yhdistetyn taksan perustana on kilometreissä määrätty yhteenlaskettu meno- ja paluumatka sekä lisäksi kuormaukseen ja purkaukseen käytetty aika siten kuin lähemmin 4 §:ssä mainitaan.

3) Urakkamaksut pohjautuvat kuljetettuun tavaramäärään ja kuljetusmatkaan, mikäli siitä on tehty sopimus tilaajan ja kuljetuksen suorittajan välillä.

2 §. Yleisiä säännöksiä.

1) Kuljettajan velvollisuudet. Kaikki myöhemmin esitetyt maksut edellyttävät, että autoa seuraa yksi kuljettaja, joka tarvittaessa osallistuu kuormaukseen ja purkaukseen.

2) Apumiehet.

Milloin ajotehtävän suorittamiseksi on ollut tarpeen useampi kuin kuljettaja, saadaan heistä veloittaa erikseen työpalkat lisättyinä enintään 40 %:lla.

3) Korvaus ylityöstä.

Jos auto kuljettajineen, joka tilaajan pyynnöstä tai milloin se muuten tehtävän suorittamiseksi on ollut tarpeen, on tilaajan käytettävissä ylityöaikana, on tilaaja velvollinen suorittamaan ylityökorvauksen. Kor-

vauksen suuruus lasketaan siten, että työaikalain ja kuljettajien työehtosopimuksen perusteella määräytyvään ylityötuntipalkkaan lisätään 40 %.

Ylityökorvaus on riippumaton siitä, mitä maksuperustetta käytetään. Vuorotyössä tilaaja on velvollinen suorittamaan lisän, jonka suuruus on 25 % kuljettajan palkasta. Normaalityöaikana pidetään sitä aikaa, mitä tilaaja yleensä toiminnassaan noudattaa ja sen ulkopuolella oleva aika lasketaan ylityöajaksi, kuitenkin niin, että 8 tuntia ylittävä aika tavallisena arkipäivänä ja 5 tuntia ylittävä aika sunnuntaita tai pyhäpäivää edeltävänä arkipäivänä samoinkuin sunnuntai- ja pyhäpäivät saadaan aina laskea ylityöksi. Normaalityöpäivää lyhyemmissä ajoissa saadaan veloittaa ylityökorvaus myös, milloin ajo tapahtuu ennen kello 7.00 ja jälkeen kello 16.00 tavallisena arkipäivänä sekä ennen kello 7.00 ja jälkeen kello 12.00 sunnuntaita tai pyhäpäivää edeltävänä arkipäivänä, ellei erikoisista syistä ole muuta sovittu.

4) Päiväraha.

Milloin liikenteenharjoittaja on velvollinen, ajon suuntautuessa lupa-alueen ulkopuolelle, maksamaan kuljettajalle päivärahaa, on hänellä oikeus veloittaa tilaajalta suorittamansa päiväraha.

5) Keskeytykset kuljetussuorituksessa.

Tilaaja ei ole velvollinen suorittamaan maksua sellaisista keskeytyksistä työssä, jotka johtuvat liikenteenharjoittajan tai hänen palveluksessaan olevan henkilön syystä taikka ajoneuvossa sattuvista vioista.

6) Maksun jako useamman tilaajan kesken.

Milloin saman kuljetuksen yhteydessä kuljetetaan useamman tilaajan tavaraa, jaettakoon maksu tavaraerien painon, koon tai muun sopivan perusteen mukaan tilaajien kesken.

7) Maksun periminen ennakolta.

Kuljettajalla on oikeus, milloin varmuutta kuljetusmaksun suorittamisesta ei ole, kulloinkin kyseessä olevan ajon osalta saada tilaajalta vakuus sanotun maksun saamisesta. Mikäli ennakkosuoritusta käytetään, on kuljettaja velvollinen antamaan siitä kuitenkin.

3 §. Tuntitaksa.

1) Tuntiajossa, milloin auto on tilaajan käytettävissä yhtäjaksoisesti kuusi (6) tuntia tai sitä pitemmän ajan, saadaan veloittaa seuraavat maksut:

Maksul.	Auto	Kantavuus	mk/tunti
I - II	Paketti, sekä kuorma-auto, jonka kantavuus	- 2 000 kg	9,60
III	Kuorma-auto	2 001 - 3 000 "	10,50
IV	"	3 001 - 4 000 "	11,30
V	"	4 001 - 5 000 "	12,10
VI	"	5 001 - 6 000 "	13, -
VII	"	6 001 - 7 000 "	13,80
VIII	"	7 001 - 8 000 "	14,60
IX	"	8 001 - 9 000 "	15,40

Maksul.	Auto	Kantavuus	mk/tunti
X	Kuorma-auto	9 001 - 10 000 kg	16,30
XI	"	10 001 - 11 000 "	17,10
XII	"	11 001 - 12 000 "	17,90
XIII	"	12 001 - 13 000 "	18,80
XIV	"	13 001 - 14 000 "	19,60
XV	"	14 001 - 15 000 "	20,40
XVI	"	15 001 - 16 000 "	21,20

2) Tuntiajossa, milloin auto on tilaajan käytettävissä kuutta (6) tuntia lyhyemmän ajan, saadaan 1 kohdassa mainittuihin maksuihin lisätä puolta (1/2) tuntia vastaava korvaus siitä ajasta, joka kuluu auton saapumiseen ja paluuseen.

3) Maksun määrääminen. Maksu määrätään kultakin alkaneelta puolelta tunnilta ja vähimpänä maksuna saadaan periä yhtä täyttä tuntia vastaava maksu.

4) Perävaunullinen kuorma-auto. Perävaunullisen kuorma-auton maksut määräytyvät vetoauton ja perävaunun yhteenlasketun kantavuuden mukaan. Tämä koskee sekä tunti- että yhdistettyä taksaa.

4 §. Yhdistetty taksa.

1) Tällä maksuperusteella suoritetun kuljetuksen korvauksena saadaan periä seuraavat maksut:

Maksuluokka	mk/km	Lisäys kuorma- ja purkausajalta mk/tunti
I - II	-, 51	6,40
III	-, 56	7, -
IV	-, 61	7,60
V	-, 66	8,20
VI	-, 71	8,80
VII	-, 75	9,40
VIII	-, 80	10, -
IX	-, 85	10,60
X	-, 90	11,20
XI	-, 94	11,80
XII	-, 99	12,40
XIII	1,04	13, -
XIV	1,08	13,60
XV	1,13	14,20
XVI	1,18	14,80

2) Milloin kuorma- ja purkaus on keräys- tai jakeluluontoista saadaan tältä kuorma- ja purkausajalta periä kuitenkin täysi tuntimaksu. Kilometrimaksu lasketaan tällöin vain viimeisen kuormaustaikan ja ensimmäisen purkaustaikan väliseltä matkalta lisättyinä paluumatkalla.

3) Milloin yhdistetyn taksan mukainen kuljetusmaksu jää alle kantavuuden määräämän tuntimaksun, peritään korvaus tuntitaksan mukaan.

**105. ASETUS KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN
PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN ASETUKSEN
MUUTTAMISESTA.**

Annettu lokakuun 14 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 500/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:104)

Opetusministerin esittelystä lisätään kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 23 päivänä heinäkuuta 1958 annettuun asetukseen (322/58) uusi 33 a § seuraavasti:

33 a §. Maalaiskunnan vapauttaminen kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain 35 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 11 päivänä maaliskuuta 1966 annetussa laissa (147/66), velvollisuudesta antaa asuntoja opettajaviran haltijoille voi kohdistua kunnan kaikkien koulujen opettajiin tahi määrätyn koulun kaikkiin tai osaan opettajista.

Maalaiskunnan, joka edellisessä momentissa mainitun palkkauslain 35 §:n 1 momentin nojalla haluaa vapautua luontoisuusasuntojen antamisesta opettajaviran haltijoille, tulee toimittaa sitä koskeva hakemus kansakouluntarkastajalle. Hakemuksesta tulee ilmetä, missä laajuudessa vapautusta asuntojen antamisesta halutaan sekä asianomaisten koulujen jo olevien opettaja-asuntojen ja niiden asuntojen määrä ja laatu, jotka tarvitaan, jos vapautusta ei anneta. Hakemukseen on liitettävä selvitys opettajien mahdollisuuksista saada asunto paikkakunnalta ja kysymyksessä olevan koulun tai koulujen opettajien asiasta kuultuna antamat selitykset.

Kansakouluntarkastajan on toimitettava hakemusasiakirjat omine lausuntoineen kouluhallitukselle, joka toimittaa asiakirjat lausuntoineen valtioneuvostolle. Valtioneuvosto voi vapauttaa kunnan asuntojen antamisesta määrääjäksi, toistaiseksi tai pysyvästi. Vapautusta älköön myönnettävä, ellei ole todennäköistä, että opettajilla on mahdollisuus saada asunto paikkakunnalta.

106. KOIRAVERON SUURUUDEN MÄÄRÄÄMINEN.

**Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 19 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:11)**

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä määrätä Helsingin kaupungissa kannettavan koiraveron suuruudeksi 60 mk, jollaisena se ensimmäisen kerran maksuunpannaan vuonna 1967 niille, joilla vuonna 1966 on ollut koira.

**107. MAKSUTTOMAN HAMMASTARKASTUKSEN JA -HOIDON
JÄRJESTÄMINEN KAIKILLE 5-6-VUOTIAILLE HELSINKILÄIS-
LAPSILLE.**

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 19 p:ltä 1966.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kehoittaa kouluham-
mashoitolaitosta suorittamaan maksuttomasti kaupungin kaikkien 5-6-
vuotiaiden lasten hampaiden tarkastuksen ja tarpeellisen hoidon 1.1.
1967 alkaen.

**108. KAUPUNGIN ERÄIDEN SAIRAALALÄÄKÄRIEN OIKEUT-
TAMINEN HOITAMAAN POTILAITA ERIKOISMAKSULUOKASSA.**

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 19 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as. -kok. 1961:89)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Auroran, Ki-
velän, Malmin ja Marian sairaaloissa annetaan, sikäli kuin se käytän-
nössä on mahdollista, myös kliinisten osastojen osastolääkäreille oi-
keus hoitaa erikoismaksuluokassa samanaikaisesti enintään kahta po-
tilasta sekä röntgen-, anestesia-, laboratorio- ja patologian alojen
erikoislääkäreille virka- asemasta riippumatta yhtä potilasta, kuiten-
kin siten, ettei kysymyksessä olevan sairaalan lääkäreille myönnetty-
jen erikoismaksuluokan käyttöoikeuksien yhteismäärä saa nousta yli
10 % sairaalan sairaansijojen kokonaismäärästä.

**109. MANNERHEIMIN LASTENSUOJELULIIION HELSINGIN
LASTENLINNAN POLIKLINIKAN KÄYTTÖÄ KOSKEVA SOPIMUS.**

Mannerheimin Lastensuojeluliiton allekirjoittama toukokuun 23 p:nä 1966 ja kaupunginhallituksen allekirjoittama lokakuun 1 p:nä 1966.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä syyskuun 7 p:nä 1966)

Kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa kaupunginhallituksen tekemään Mannerheimin Lastensuojeluliiton Helsingin Lastenlinnan kanssa seuraavan sopimuksen:

Mannerheimin Lastensuojeluliiton Helsingin Lastenlinnan johtokunta, jota jäljempänä kutsutaan johtokunnaksi, ja Helsingin kaupunki, josta jäljempänä käytetään nimitystä kunta, ovat tehneet Helsingin Lastenlinnan poliklinikan käytöstä seuraavan sopimuksen:

1) Kunta on oikeutettu käyttämään Lastenlinnan poliklinikkaa sairaalaan pyrkivien lasten alkututkimusta ja -hoitoa varten (lähetepoliklinikka) sekä sairaalassa hoidettujen lasten polikliinistä jälkitutkimusta ja -hoitoa varten (jälkipoliklinikka).

2) Kunta suorittaa Lastenlinnalle poliklinikalla 1) kohdassa mainituista tutkimuksista ja hoidosta lasten vanhempien maksaman, yleisissä sairaaloissa voimassa olevan poliklinikkataksan mukaisten maksujen lisäksi kunnasta olevien lasten käyntikertojen mukaisen suhteellisen osan poliklinikan nettokustannuksista (käyntikertojen suhde poliklinikan kaikkien käyntikertojen lukuun). Käyntikertakorvaus suoritetaan jälkikäteen kalenterivuotta seuraavan vuoden helmikuussa.

3) Kunta suorittaa ennakkomaksuna neljännesvuosittain edellisen neljänneksen aikana kunnasta olleiden potilaiden poliklinikkakäyntien luvun mukaisen kunnan osuutta vastaavan määrän nettotappiosta lasketuna poliklinikan talousarvion perusteella. Ensimmäinen maksuennakko suoritetaan kuitenkin sopimuksen tehneiden kuntien arvioitujen poliklinikan käyntikertojen perusteella.

4) Poliklinikan talousarviosta ja muista poliklinikkaa koskevista asioista päättää Lastenlinnan edustajisto tai johtokunta sen mukaan kuin Lastenlinnan säännöissä määrätään.

5) Tämä sopimus on voimassa kalenterivuoden 1967 ja jatkuu kalenterivuoden kerrallaan, jollei sitä sanota irti kunnan puolesta kolmea (3) kuukautta ennen ja Lastenlinnan puolesta kahta (2) kuukautta ennen sopimuskauden päättymistä.

6) Jos Lastenlinna siirtyy kuntainliiton hallintaan, johtokunnalla on oikeus irtisanoa sopimus päättyväksi sinä päivänä, jolloin siirtyminen tapahtuu.

7) Tätä sopimusta on tehty samanlaiset kappaleet molemmille sopimuspuolille.

110. OHJEET PERIAATTEISTA, JOITA ON NOUDA TETTAVA ANOTTAESSA PALKKALAUTAKUNNALLA PALKATONTA TAIKKA PALKALLISTA VIRKAVAPAUTTA SEKÄ TYÖSOPIMUSSUHTEESSA OLEVIENTEN OSALTA SAIRAUSLOMAA TAIKKA PALKKAETUJA TYÖLOMAN AJALTA SEKÄ VIRASTOPÄÄLLIKÖIDEN MYÖNTÄESSÄ VIRKAVAPAUTTA TAI TYÖLOMAA AVIOLIITON SOLMIMISTA JA LÄHEISEN OMAISEN HAUTAJAISIA VARTEN.

Kaupunginhallituksen antamat lokakuun 20 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:153 sekä 1960:34 ja 80)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, kumoten 6.2. ja 4.12.1958 sekä 21.4. ja 23.6.1960 tekemänsä päätökset seuraavaa:

Palkatonta taikka palkallista virkavapautta sekä työsopimussuhteessa olevien osalta sairauslomaa taikka palkkaetuja työloman ajalta sekä virastopäälliköiden myönnettävää virkavapautta tai työlomaa avioliiton solmimista ja läheisen omaisen hautajaisia varten tarkoittavissa anomuksissa, jotka on toimitettava viraston tai laitoksen antamine lausuntoineen palkkalautakunnalle niin hyvissä ajoin, että palkkalautakunta ehtii antaa päätöksensä asiassa ennen virkavapauden tai loman alkua, on esitettävä alla mainitut selvitykset:

A. Anottaessa 12 kuukautta ylittävää jatkuvaa sairauslomaa on esitettävä:

1. Kirjallinen anomus.
2. Lautakunnan tai viraston tahi laitoksen lausunto.
3. Asianmukaisesti hyväksyty lääkärintodistus, johon liittyy selvitys anojan paranemismahdollisuuksista.
4. Muu tarpeellinen lisäselvitys.

B. Anottaessa tapaturmaan tahi virasta tai työstä aiheutuneeseen sairauteen perustuvaa, vähintään 14 kuukautta ylittävää jatkuvaa sairauslomaa on esitettävä samat selvitykset kuin sairauslomien osalta on edellä A. kohdassa mainittu.

C. Anottaessa muuta palkatonta tai palkallista virkavapautta taikka palkkaetuja työloman ajalta on esitettävä:

1. Kirjallinen anomus tai viraston tahi laitoksen esitys, josta selviää anojan nimi ja virka, toimi tai ammatti.
2. Milloin anoja on viimeksi tullut kaupungin palvelukseen ja

- miten kauan hän on ollut kaupungin palveluksessa.
3. Aika, joksi virkavapautta anotaan tai esitetään, jolloin mahdolliset matkapäivät ja matkustustapa on mainittava erikseen.
 4. Aika, jolta palkkaetuja anotaan tai esitetään maksettaviksi ja miten suuria palkkaetuja anotaan tai esitetään.
 5. Tarkoitus, jonka vuoksi virkavapautta tai työlomaa on anottu, tarpeellisine selvityksineen ohjelmasta, edustus-tehtävän laadusta jne.
 6. Viraston tai laitoksen antama selvitys 5 edellisen vuoden aikana myönnettyistä palkallisista ja palkattomista virkavapauksista sekä palkallisiin virkavapauksiin tai työlomiin mahdollisesti liittyvistä ehdoista.
 7. Ilmoitus anojan huoltovelvollisuudesta, milloin palkkaetuja anotaan vähintään 14 päivän ajalta.
 8. Viraston tai laitoksen selvitys vuosiloman ja muun vapaa-ajan käyttömahdollisuudesta anottuun tarkoitukseen ottaen huomioon ajankohdan, jolloin anomuksen aiheuttanut syy on tullut asianomaisen tietoon.
 9. Viraston tai laitoksen lausunto anomuksesta sekä selvitys siitä, tarvitaanko ja onko saatavissa sijaista ja aiheuttaako viransijaisen käyttäminen menojen lisääntymistä.

Lisäksi kaupunginhallitus päätti ilmoittaa kaikille kaupungin vi-rastoille ja laitoksille, että avioliiton solmimista ja läheisen omaisen hautajaisia varten myönnetyn virkavapauden tai työloman ajalta saa asianomaisen viraston tai laitoksen päällikkö myöntää mahdollisten matkapäivien lisäksi palkkaedut enintään 2 päivän ajalta, sekä että jos poikkeuksellisesti viranhaltijalle on puheena olevaksi ajaksi palkat-tava sijainen eikä virastolla tai laitoksella ole määrärahaa tarkoituk-seen, on asia palkkaetujen ja määrärahan osalta saatettava palkkalau-takunnan käsiteltäväksi.

Palkkalautakunta päätti lokakuun 3 p:nä 1966 antaa seuraavat ohjeet:

A. Myönnettäessä palkkaetuja jatkuvan sairausloman ajalta nou-datetaan kaupungin virkasäännön sekä kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapusäännön määräysten lisäksi seuraavaa:

1. Kaksitoista (12) kuukautta ylittävän jatkuvan sairausloman ajalta myönnetään yleensä puolet palkkaeduista enintään kuuden (6) kuukauden ajalta.
2. Erittäin säällittävissä tapauksissa, kun ensin on hankittu huoltoviraston selvitys anojan varallisuussuhteista, voi-daan myöntää em. suuruiset palkkaedut pitemmältäkin kuin kuuden (6) kuukauden ajalta, ei yleensä kuitenkaan yhteensä pitemmältä kuin kahdeksan (8) kuukauden ajalta.

B. Myönnettäessä palkkaetuja työtapaturmaan taikka virasta tahi työstä aiheutuneeseen sairauteen perustuvan jatkuvan sairausloman ajalta noudatetaan kaupungin virkasäännön sekä kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapuseäntönnön määräysten lisäksi seuraavaa:

1. Vähintään neljätoista (14) kuukautta ylittävän tapaturmaan perustuvan jatkuvan sairausloman ajalta myönnetään puolet palkkaeduista yleensä enintään kuuden (6) kuukauden ajalta, kuitenkin niin, että kohtuussyistä yksityistapauksittain tapahtuvan harkinnan perusteella voidaan myöntää enintään $\frac{2}{3}$ palkasta.
2. Erittäin säällittävissä tapauksissa, kun ensin on hankittu huoltoviraston selvitys anojan varallisuussuhteista, voidaan myöntää 1. kohdan mukaiset palkkaedut pitemmältäkin kuin kuuden (6) kuukauden ajalta, ei yleensä kuitenkaan yhteensä pitemmältä kuin kahdeksan (8) kuukauden ajalta.

C. Niissä tapauksissa, jolloin virkavapauden myöntäminen virkasääntönnön määräysten mukaan tulee palkkalautakunnan käsiteltäväksi muiden kuin edellä mainittujen syiden johdosta, noudatetaan palkatonta virkavapautta myönnettäessä seuraavaa:

1. Palkatonta virkavapautta myönnetään yleensä vain vähintään yhden (1) vuoden kaupungin palveluksessa olleille viranhaltijoille.
2. Palkatonta virkavapautta myönnetään yleensä enintään yhden (1) vuoden pituiseksi ajaksi kerrallaan.
3. Tilapäisten viranhaltijain virkavapauksia myönnettäessä voidaan virkavapaus myöntää uuden talousarviovuoden puolelle jatkuvaksi sillä ehdolla, että asianomainen tp. viranhaltija määrätään tällöin edelleen hoitamaan ko. virkaa uuden talousarviovuoden aikana.
4. Jos edellisestä virkavapaudesta on kulunut suhteellisen lyhyt aika, voidaan virkavapausanomus hylätä, ellei uuden virkavapauden myöntämiseen ole erityisiä perusteluja.
5. Vuosilomia on pyrittävä mahdollisuuksien mukaan käyttämään virkavapauden asemesta.
6. Jos asianomaiselle on aikaisemmin palkkaetuja virkavapauden ajalta myönnettäessä asetettu ehto, jonka mukaan hänen tulee pysyä kaupungin palveluksessa tietty aika, pidennetään tätä aikaa palkkalautakunnan sen kestäessä myöntämän palkattoman virkavapauden ajalla.

D. Myönnettäessä palkkaetuja muissa kuin edellä A ja B kohdissa tarkoitetuissa tapauksissa virkavapauden taikka työloman ajalta noudatetaan kaupungin virkasääntönnön määräysten ja valtiolla eräissä tapauksissa noudatetun käytännön lisäksi seuraavaa:

1. Palkkaetuja myönnetään yleensä vain vähintään kaksi (2) vuotta kaupungin palveluksessa olleille viranhaltijoille, toimihenkilöille tai työntekijöille.

2. Palkkaetuja voidaan myöntää yleensä vain sellaisen virka-vapauden tai työloman ajalta, jonka voidaan katsoa olevan hyödyksi virka- tai työtehtävien suorituksessa tai milloin kysymyksessä on kaupungin palveluksessa olevaa henkilös-töä edustavien, työmarkkinaosapuolena toimivien keskus-järjestöjen virallinen edustaminen.
3. Sellaisissa tapauksissa, joissa koulutuksen avulla pyritään saavuttamaan pätevyys paremmin palkattuun virkaan tai toimeen, myönnetään palkkaetuja ainoastaan, jos koulutus tapahtuu kaupungin toimesta tai kehotuksesta.
4. Palkkalautakunta harkitsee kussakin yksityistapauksessa erikseen myönnettävien palkkaetujen suuruuden.

ASLA- tai muun siihen verrattavan stipendiaatin palkkaetu-ja harkittaessa noudatetaan valtiolla kulloinkin voimassa olevaa käytäntöä.

Kaupunginhallituksen opintomatka-apurahoja saaneille myönnetään palkkaetuja seuraavasti:

1) henkilöille, joilla ei ole huoltovelvolli-
suutta, sekä lapsettomalle aviopuolisolle,
jonka puoliso on ansiotyössä	20 %
2) henkilöille, joilla on huollettavanaan joko
perheensä, johon ei kuulu alle 21-vuotiaita
lapsia, tai todistettavasti yksin huolletta-
vanaan ainakin jompikumpi vanhemmista	40 %
3) henkilöille, joilla on huollettavanaan yksi
alle 21-vuotias lapsi	55 %
4) henkilöille, joilla on huollettavanaan vä-
hintään kaksi alle 21-vuotiasta lasta	70 %
5. Myönnettävien palkkaetujen määrää harkittaessa otetaan huomioon, mihin tarkoitukseen virkavapaus on myönnetty tai anottu, miten pitkäaikaisesta virkavapaudesta tai työ-lomasta on kysymys jne.
 6. Palkkaetujen määrää harkittaessa otetaan huomioon anojan huoltovelvollisuus, jos virkavapaus tai työloma kestää vä-hintään neljätoista (14) päivää.
 7. Palkkaetuja ei myönnetä, jos voidaan pitää kohtuullisena, että viranhaltija käyttää vuosilomaansa tai muuta vapaa-aikaansa virkavapauden tai työloman asemesta.
 8. Jos edellisestä virkavapaudesta on kulunut suhteellisen ly-lyhyt aika, voidaan palkkaetujen myöntämistä koskeva anomus hylätä.

9. Palkkaetuja myönnetään matkapäiviä varten enintään seuraavasti:

- a) Perussääntönä on, että palkkaedut matkapäivien osalta myönnetään todellisen matka-ajan mukaan.
 - b) Matkan tapahtuessa Suomeen, Ruotsiin, Norjaan tai Tanskaan palkkaedut matkapäiviltä myönnetään kuitenkin enintään virkavapauden varsinaisena tarkoituksena olevan konferenssin, kokouksen yms. alkamista edeltäneiltä ja päättymistä seuraavalta päivältä.
 - c) Matkan tapahtuessa muualle Eurooppaan palkkaedut myönnetään kuitenkin virkavapauden varsinaisena tarkoituksena olevan konferenssin, kokouksen yms. alkamista edeltäneiltä ja päättymistä seuraavilta kahdelta (2) päivältä.
 - d) Matkan tapahtuessa muualle palkkaetujen myöntäminen matkapäiviltä harkitaan tapauksittain.
10. Ehdoksi palkkaetujen myöntämiselle asetetaan, että asianomainen viranhaltija tai työntekijä suorittaa takaisin virkavapauden tai työloman ajalta saamansa palkkaedut, jos hän omasta aloitteestaan eroaa kaupungin palveluksesta ennen kuin virkavapauden tai loman päättymisestä on kulunut:
- a) 2 vuotta, jos virkavapautta tai lomaa on myönnetty vähintään 14 päivää, mutta alle 3 kuukautta,
 - b) 3 vuotta, jos virkavapautta tai lomaa on myönnetty 3-6 kuukautta,
 - c) 5 vuotta, jos virkavapautta tai lomaa on myönnetty sitä pitemmäksi ajaksi.

Edellä mainitut määräykset eivät koske terveysisaria ja kättilöitä, jotka osallistuvat lakisääteisille kertauskursseille, eivätkä urheilijoita, joille myönnetään palkkaedut urheilutarkoituksia varten, eikä niitä tapauksia, jolloin virkavapaus taikka työloma myönnetään kaupungin palveluksessa olevaa henkilöstöä edustavien, työmarkkinaosapuolena toimivien keskusjärjestöjen edustamisen ollessa kysymyksessä.

11. Myönnettäessä uutta palkallista virkavapautta tai työlomaa aikaisemmin asetetun ehdon edellyttämän palvelusajan ollessa vielä voimassa, määrätään mahdollisesti kysymykseen tuleva ehto aikaisemmasta ehdosta riippumatta. Kuitenkin sellaisissa tapauksissa, jolloin viranhaltijalle, toimihenkilölle tai työntekijälle on saman vuoden aikana myönnetty useampia palkallisia virkavapauksia tai työlomia, jotka ovat niin lyhytaikaisia, että niitä myönnettäessä ei ole asetettu palveluksessapysymisehtoa, uutta palkallista virkavapautta tai työlomaa myönnettäessä kaikki asianomaiselle henkilölle kahdentoista (12) edellisen kuukauden aikana myönnettyt palkalliset virkavapaudet

tai työolomat lasketaan yhteen ja määrätään ehto näin saadun ajan perusteella.

12. Urheilutarkoituksia varten myönnetyn virkavapauden tai loman ajalta voidaan palkkaetuja myöntää vain siinä tapauksessa, että asianomainen osallistuu maaotteluun tai siihen verrattavaan urheilutilaisuuteen valtakunnallisten urheiluliittojen edustusurheilijana taikka kun on kysymys Helsingin kaupungin virallisesta urheiluedustuksesta.
 13. Silloin kun samasta virastosta tai laitoksesta on useita vieranhaltijoita, toimihenkilöitä tai työntekijöitä anonut palkallista virkavapautta tai työlomaa osallistumista varten samaan tilaisuuteen, voidaan palkkaetuihin oikeutettujen lukumäärää rajoittaa tilaisuuden laatuun nähden kohtuulliseksi.
-

111. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 21 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 510/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:76)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 3 §, sellaisena kuin se on 12 päivänä elokuuta 1957 annetussa laissa (288/57), näin kuuluvaksi:

3 §. Vakuutetun on suoritettava vakuutusmaksu, sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

Työnantaja suorittaa, niin kuin siitä erikseen säädetään, työnantajan kansaneläkemaksuna yksi ja kolmeneljäsosaa sadalta ennakopörrinnän alaisen palkan määrästä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1966, ja sitä sovelletaan niihin palkkoihin, jotka suoritetaan sanottuna päivänä tai sen jälkeen.

112. LAKI KANSANELÄKKEESEEN SUORITETTAVASTA TUKILISÄSTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 21 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 511/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:127)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä 26 päivänä marraskuuta 1965 annetun lain (619/65) 2 ja 3 § näin kuuluviksi:

2 §. Tukilisä suoritetaan täysimääräisen tukiosan saajalle, jos hänellä tai hänen puolisoillaan ei ole omaisuutta eikä kansaneläkkeen lisäksi muuta tuloa.

Tukilisä suoritetaan myös taloudellisen tuen tarpeessa olevalle täyden tukiosan saajalle, jollei hänen omaisuutensa arvo ylitä 2 500 markkaa taikka, milloin hän on naimisissa, hänen ja hänen puolisonsa yhteisen omaisuuden arvo ylitä 4 000 markkaa, eikä hänen vuositulonsa ylitä 300 markkaa tai, milloin hän on naimisissa, puolisoiden yhteinen vuositulo ylitä 480 markkaa.

Tukilisä on 600 markkaa vuodessa. Milloin molemmilla puolisoilla on oikeus tukilisään, on tukilisä 960 markkaa vuodessa ja maksetaan se puoleksi kummallekin puolisoista.

Jos täyden tukiosan saajan omaisuuden arvo ei ylitä 5 000 markkaa taikka, milloin hän on naimisissa, hänen ja hänen puolisonsa yhteisen omaisuuden arvo ei ylitä 8 000 markkaa ja hänen vuositulonsa ei ylitä 600 markkaa tai, milloin hän on naimisissa, puolisoiden yhteinen vuositulo ei ylitä 960 markkaa eikä hakija ole oikeutettu 2 momentin mukaan tukilisään, suoritetaan tukilisänä kuitenkin ainoastaan 300 markkaa vuodessa. Milloin molemmilla puolisoilla on oikeus tukilisään, on tukilisä tällöin 480 markkaa vuodessa ja maksetaan se puoleksi kummallekin puolisoista.

3 §. Vuositulolla tarkoitetaan sitä tosiasiallista tuloa, jota asianomaisen henkilön voidaan kohtuullisen arvion mukaan edellyttää jatkuvasti vuosittain saavan.

Omaisuudeksi ei lueta eläkkeensaajan tai hänen puolisonsa omistaman ja heidän käytössään olevan asunnon arvoa. Vuosituloksi ei lueta kansaneläkelain mukaan maksettavaa kansaneläkettä mahdollisine lisineen, lapsilisälain (541/48) mukaan maksettavaa lapsilisää, erityislap-

silisälain (538/60) mukaan maksettavaa erityislapsilisää, perhelisälain (375/43) mukaan maksettavaa perhelisää, kunnan huoltoapulain (116/56) mukaan antamaa huoltoapua, etua omaan tarpeeseen käytetystä asunnosta eikä valtion tai kunnan varoista suoritettavaa asumistukea.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1966. Tukilisä, joka myönnetään ennen 1 päivää toukokuuta 1967 tehdyn hakemuksen perusteella, suoritetaan saajalle lain voimaantulosta lukien, mikäli tämä silloin oli siihen oikeutettu.

**113. ASETUS TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA
ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.**

Annettu lokakuun 21 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 512/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:129)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan työnantajan sosiaali-
turvamaksusta 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun asetuksen (483/63)
1 § näin kuuluvaksi:

1 §. Työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus on 1 päivästä marras-
kuuta 1966 sanotun vuoden loppuun viisi ja kolme neljäsosaa prosent-
tia suoritettun ennakoperinnän alaisen palkan määrästä. Siitä on nel-
jätöistä kahdeskymmeneskolmasosaa työnantajan lapsilisämaksua, seit-
semän kahdeskymmeneskolmasosaa työnantajan kansaneläkemaksua ja
kaksi kahdeskymmeneskolmasosaa työnantajan sairausvakuutusmaksua.

Työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus on 1 päivästä tammikuu-
ta 1967 kuusi ja yksi neljäsosa prosenttia suoritettun ennakoperinnän
alaisen palkan määrästä. Siitä on neljätöistä kahdeskymmenesviidesosaa
työnantajan lapsilisämaksua, seitsemän kahdeskymmenesviidesosaa
työnantajan kansaneläkemaksua ja neljä kahdeskymmenesviidesosaa
työnantajan sairausvakuutusmaksua.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1966.

114. VEROÄYRIEN ENIMMÄISMÄÄRÄT ERITYISLAPSILISÄÄ MYÖNNETTÄESSÄ.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 27 p:ltä 1966.

(Suomen as. -kok. 530/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:98)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut veroäyriä enimmäismääristä erityislapsilisää myönnettäessä 9 päivänä maaliskuuta 1961 antamansa päätöksen 2 §:n, sellaisena kuin se on 14 päivänä lokakuuta 1965 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (548/65), näin kuuluvaksi:

2 §. Vuonna 1966 toimitetussa kunnallisverotuksessa saa lapselle tai lapselle ja hänen vanhemmilleen tahi lapselle ja sille vanhemmista, jonka huoltoon lapsi on määrätty, pantujen veroäyriä luku, jota tarkoitetaan erityislapsilisälain 4 §:n 1 momentissa, eri kalleusryhmiin kuuluvilla paikkakunnilla erityislapsilisälain 1 §:ssä tarkoitettujen lasten lukumäärästä riippuen olla yhteensä enintään seuraava:

Kalleus- ryhmä	Veroäyriä enimmäismäärä, jos perheessä on lapsia			
	1	2	3	4
I	4 500	5 000	6 000	6 800
II	4 700	5 400	6 480	7 600
III	4 900	5 700	6 840	7 900
IV	5 400	5 900	7 080	8 200

Jos perheessä olevien lasten lukumäärä on neljää suurempi, on neljän lapsen perheelle vahvistettua veroäyriä lukua korotettava kahdeksan sadalla viidenneltä ja kultakin seuraavalta lapselta.

115. PERHELISÄLAIN TOIMEENPANOSTA ANNETUN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 27 p:ltä 1966.
(Suomen as. -kok. 531/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:99)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut perhelisälain toimeenpanosta 18 päivänä joulukuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 14 päivänä lokakuuta 1965 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (549/65), näin kuuluvaksi:

1 §. Vuonna 1966 toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyriä enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n 1 momentissa tarkoitetulla perheellä olla 8 200 äyriä, jos perhe asuu neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 7 900 äyriä, jos se asuu kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 7 600 äyriä sen asuessa toisen kalleusryhmän paikkakunnalla ja 6 800 äyriä sen asuessa ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitetulla perheellä saa 1 momentissa mainittu veroäyriä enimmäismäärä olla neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 5 900 äyriä, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 5 700 äyriä, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 5 400 äyriä ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 5 000 äyriä.

116. KANSAKOULUJEN VAHTIMESTARIEN, SIIVOOJIEN JA TALONMIES-LÄMMITTÄJIEN YLIMÄÄRÄISTEN PALKKIOIDEN SEKÄ ERÄIDEN RUOANJAKAJIEN JAKELUPALKKIOIDEN KOROTTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 27 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:47 ja 89)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kansakoulujen vahtimestarien, siivoojien ja talonmies-lämmittäjien ylimääräiset palkkiot sekä eräiden ruoanjakajien jakelupalkkio korotetaan 1. 11. 1966 alkaen seuraaviksi:

I Vahtimestarit:

Tuntipalkkio opinto-, harjoitus- tai kokousryhmän kokoontuessa samanaikaisesti eri huoneissa. Ryhmien lukum. ollessa:

1 ryhmä	2 ryhmää	3 ryhmää	4 ryhmää	Kultakin seur. ryhmältä edell. lisäksi
3, 61	4, 38	5, 20	6, 46	0, 93

Jälkeen klo 21.30 tapahtuvasta toiminnasta maksetaan palkkiot 50 %:lla korotettuina.

Milloin koulun sisäänkäytävät ja huoneistot jakautuvat siten, ettei yksi henkilö voi valvontaa hoitaa, voidaan toiseksi valvojaksi määrätä koulun johtajan tai talouspäällikön hyväksymä henkilö sekä laskutus jaa-kaa hänen ja vahtimestarin kesken siten, että kumpikin laskuttaa valvo- miensa ryhmien osalta erillisesti edellä olevan taksan mukaisesti.

II Siivoojat:

Ylimääräisestä siivouksesta kokoontumiskerralta

Voimistelukerralta	Veistosalin siivous	Luokkahuoneen tms. siivous
3, 94	3, 39	1, 80

III Lauantai- iltoina tai sunnuntaina järjestettävistä tilaisuuksista suoritetaan edellä mainitut palkkiot 100 %:lla korotettuina, ei kuitenkaan koulun opettajan valvonnassa toimivien kerhojen tai toimintaryhmien osalta, ellei koulun johtajan harkinnan mukaan erikoista syytä siihen ole.

IV Kouluilla mahdollisesti järjestettävistä suurista juhlista suoritetaan korvaukset koulun johtajan hyväksymän sopimuksen mukaan.

V Voimistelu- ym. seurojen, jotka haluavat lämmintä vettä, on maksettava sen valmistamisesta koulujen talonmies-lämmittäjille sinä aikana vuotta, jona kouluilla ei ole avustavia talonmies-lämmittäjiä, käyttökerralta ryhmää kohti seuraavan erittelyn mukaisesti:

Ryhmien lukumäärä

1 ryhmä	2 ryhmä	3 tai useampia ryhmiä
4,38	3,51	3,-

Eräille ruoanjakajille maksettava jakelupalkkio.

Niille kansakoulujen ruoanjakajille, joiden palkkausperusteena on ruokailijoiden lukumäärä, maksetaan 9 kuukauden ajalta vuodessa jakelupalkkioita ruokailijaa kohden 1,40 mk/kk 1.1.1967 alkaen.
Kaupunginhallitus 1/12 1966.

117. TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSESSA JA LYHYTAIKAISSISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIENTYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSESSA TARKOITETUN PALKKAINDEKSILUVUN VAHVISTAMINEN.

Sosiaaliministeriön päätös marraskuun 2 p:ltä 1966.
(Suomen as. -kok. 534/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:115)

Sosiaaliministeriö on 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen (183/62) 9 §:n ja samana päivänä annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen (184/62) 9 §:n nojalla päättänyt, että mainituissa pykälissä tarkoitettu palkkaindeksiluku vuonna 1967 on 152.

118. HELSINGIN KAUPUNGIN HOLHOUSLAUTAKUNNAN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 2 p:nä 1966.

1 §. Helsingin kaupungissa toimii raastuvanoikeuden apuna holhouksien valvonnassa holhouslautakunta, sen mukaan kuin elokuun 19 päivänä 1898 annetussa holhouslaissa, samana päivänä annetussa erityisiä määräyksiä holhouksien vaarinpidosta sisältävässä julistuksessa ja tässä johtosäännössä tarkemmin määrätään.

2 §. Holhouslautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja vähintään kolme jäsentä, sen mukaan kuin raastuvanoikeus määrää.

Lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenen vaalikelpoisuudesta, vaalista, oikeudesta kieltäytyä lautakunnan jäsenyydestä ja esteellisyydestä asioita käsiteltäessä samoin kuin puheenjohtajan ja jäsenen eroamisesta toimikauden kestäessä säädetään holhouslaissa.

3 §. Holhouslautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai holhouslain mukaan hänen sijaisenaan toimivan jäsenen kutsusta. Kokouksissa käsiteltävät asiat esittelee kokouksen puheenjohtaja.

Lautakunnan kokoontumisaikojen ilmoittamisen ja pöytäkirjojen nähtävinä pitämisen suhteen noudatetaan kunnallislain määräyksiä. Kokouksista on kaupunginhallituksen määräämällä tavalla hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle ja asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle.

Säännökset lautakunnan päätösvaltaisuudesta, asioiden käsitte-lystä puheenjohtajan poissa ollessa ja pöytäkirjan pitamisestä sisältyvät holhouslakiin. Pöytäkirjaa lautakunnan kokouksissa pitää holhouslautakunnan sihteeri.

Lautakunnan päätökset, toimituskirjat ja kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja tai hänen sijaisensa ja varmentaa sihteeri.

Päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi on voimassa, mitä kunnallislaissa ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on säädetty ja määrätty.

4 §. Holhouslautakunnan tehtävänä on holhouksien välitön valvonta. Lautakunnan on ennen kaikkea pidettävä silmällä, että sen alaisuuteen kuuluvat holhoojat pitävät huolta holhouksenalaisista henkilöistä ja asian-

mukaisesti hoitavat heidän taloudellisia asioitaan ja omaisuuttaan. Tässä tarkoituksessa lautakunnan tulee holhouslakia noudattaen

1) käsitellä ja ratkaista holhoojien anomukset luvan saamisesta niihin holhouksenalaisten puolesta tehtäviin oikeustoimiin, jotka luetellaan holhouslain 40 §:ssä,

2) ratkaista yhteistä holhoustointa hoitavien holhoojien välillä, tai milloin lasten holhous on annettu erityiselle holhoojalle, mutta kasvattamisoikeus pysytetty vanhemmilla, holhoojan ja vanhempien välillä syntyneet erimielisyydet,

3) valvoa, että holhoojat määräaikana toimittavat holhoustointa koskevat holhoustilit lautakunnalle, sekä ilmoittaa todetut laiminlyönnit ja puutteellisuudet raastuvanoikeudelle toimenpiteitä varten,

4) vastaanottaa ja tarkastaa holhoojien lautakunnalle toimittamat holhoustilit, vaatia niihin mahdollisesti tarvittavat lisäselvitykset ja puuttuvat asiakirjat sekä toimittaa tilit lautakunnan merkinnöillä ja huomautuksilla varustettuina raastuvanoikeudelle hyväksymistä tai muita toimenpiteitä varten,

5) valmistella ja alustavasti käsitellä ne holhousasiat, joissa ratkaisuvailta kuuluu raastuvanoikeudelle,

6) antaa raastuvanoikeudelle ja muille viranomaisille pyynnöstä lausuntoja lautakunnan toimialaan kuuluvissa holhous-, huolto- ja ottopäätöksissä,

7) tehdä raastuvanoikeudelle esityksiä ja aloitteita holhoojan tai uskotun miehen määräämisestä tai vapauttamisesta, henkilön julistamisesta holhouksen alaiseksi tai holhouksesta vapauttamisesta sekä ilmoittaa raastuvanoikeudelle holhoustoiminnan piirissä mahdollisesti havaitsemistaan epäkohdista tai puutteellisuuksista ja tehdä ehdotuksia holhoustoiminnan kehittämistä,

8) pitää lautakunnan alaisuuteen kuuluvista holhoustoimista samoin kuin huoltolautakunnan ja lastensuojelulautakunnan ilmoitusten mukaan näiden lautakuntien holhoukseen kuuluvista henkilöistä tarpeellisia kortteja ja luetteluita,

9) antaa pyydettyä neuvoja ja ohjeita holhousasioissa opastuksen tarpeessa oleville,

10) tehdä vuosittain ehdotus lautakunnan seuraavan vuoden talousarvioksi ja valvoa, että ehdotuksen laadinnassa, rahavarojen tilityksessä ja kirjanpidossa, irtaimistoluetteloiden laadinnassa ja irtaimiston inventoinnissa moudatetaan tilisääntöä sekä sen nojalla annettuja määräyksiä ja että lautakunnan käyttöön myönnettyjä määrärahoja käytetään tarkoituksenmukaisesti ja annettuja määräyksiä noudattaen, sekä

11) antaa vuosittain ennen huhtikuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus lautakunnan ja sen toimiston edellisen vuoden toiminnasta.

Mitä edellä tässä pykälässä on määrätty holhoojasta, noudatetaan soveltuvin osin myös uskottuun mieheen nähden.

5 §. Holhouslautakunnan alaisena toimii kaupunginvaltuuston vahvistaman johtosäännön mukaan holhouslautakunnan toimisto.

6 §. Holhouslautakunnan ja sen toimiston kassa- ja tilitehtävistä huolehtii rahatoimisto.

119. HELSINGIN KAUPUNGIN HOLHOUSLAUTAKUNNAN TOIMISTON JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 2 p:nä 1966.

1 §. Holhouslautakunnan valmistelu- ja toimeenpanoelimenä toimii lautakunnan valvonnan alaisena holhouslautakunnan toimisto, jonka toimintaa johtaa lautakunnan sihteeri. Toimiston muuna henkilökuntana on kanslisti ja vahtimestari. Tarvittaessa voidaan tarkoitukseen myönnettyjen määrärahojen puitteissa ottaa toimistoon muitakin viranhaltijoita ja työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

2 §. Sihteerin tehtävänä on

- 1) johtaa ja valvoa toimiston sekä sen henkilökunnan toimintaa ja huolehtia toimiston tarkoituksenmukaisesta kehittämisestä,
- 2) valmistella lautakunnan kokouksissa käsiteltäviä asioita,
- 3) olla läsnä lautakunnan kokouksissa ja pitää pöytäkirjaa lautakunnan ohjeiden mukaan,
- 4) huolehtia lautakunnan toimituskirjojen laatimisesta ja kirjeenvaihdosta sekä sen toimesta annettavien lausuntojen valmistelemisestä,
- 5) järjestää lautakunnan toimistoon jätettävien asiakirjojen vastaanotto ja niiden alustava tarkastus, huolehtia tarpeellisten lisäselvitysten hankkimisesta sekä tarvittaessa antaa neuvoja ja ohjeita toimistossa asioivalle yleisölle,
- 6) huolehtia siitä, että toimistossa pidettävään holhouskirjaan ja kortistoihin sekä muihin luetteloihin tehdään asianmukaiset merkinnät holhoustoimista ja niissä tapahtuneista muutoksista,
- 7) huolehtia siitä, että lautakunnan arkisto on asianmukaisessa kunnossa,
- 8) laatia lautakunnalle ehdotus seuraavan vuoden talousarvioksi,
- 9) laatia lautakunnalle ehdotukset lautakuntaa ja sen toimistoa koskeviksi vuotuisiksi toimintakertomuksiksi ja valmistella muut toimintaselostukset sekä
- 10) suorittaa ne muut tehtävät, jotka lautakunta tai sen puheenjohtaja hänelle määräävät.

Niistä sihteerin päätöksistä, jotka koskevat toimiston viranhaltijoita, samoin kuin muistakin sihteerin tarpeellisiksi katsomista päätöksistä on pidettävä päätösluettelo, joka sihteerin on allekirjoitettava.

3 §. Toimiston muun henkilökunnan tehtävät määrää lautakunnan sihteeri.

4 §. Toimiston vakinaiset ja tilapäiset viranhaltijat valitsee sekä työsopimussuhteessa olevan henkilökunnan ottaa holhouslautakunta.

5 §. Sihteeriltä vaaditaan tuomarin virkaa varten säädetyt opinnäytteet. Muilta viranhaltijoilta vaaditaan, ellei toisin ole määrätty, sellainen pätevyys kuin valinnan suorittava viranomaisen pitää tarpeellisena, kuitenkin siten, että toimistovirkoihin kuuluvaa virkaa täytettäessä on noudatettava kaupunginhallituksen näitä virkoja varten antamia määräyksiä pätevyysvaatimuksista.

**120. HELSINGIN KAUPUNGIN URHEILU- JA ULKOILULAUTA-
KUNNAN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.**

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 2 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:83)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä 17.6.1964 vahvistamansa urheilu- ja ulkoilulautakunnan johtosäännön 6 §:ään seuraavan sisältöisen 21) kohdan:

6 §. Lautakunnan tehtävänä on

21) hyväksyä venelaitureiden sijoitus- ja rakennuspiirustukset hankittuaan sitä ennen laitureiden sijoituksesta kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunnon.

**121. LAKI KUNNALLISEN JAOITUKSEN MUUTTAMISESTA
ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.**

Annettu marraskuun 4 p:nä 1966.
(Suomen as.-kok. 524/66)
(Vrt. kunn.as.-kok. 1925:3)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään kunnallisen jaoituksen muuttamisesta 19 päivänä toukokuuta 1925 annetun lain (180/25) 16 §:ään uusi näin kuuluva 3 momentti:

16 §. -----

Milloin 2 momentissa mainittu määräys on annettu, myös muiden kunnan luottamusmiesten toimet päättyvät jaoituksen muutoksen tullessa voimaan, ja uudet vaalit jäljellä olevaksi toimikaudeksi on toimitettava, mikäli sisäasiainministeriö ei asianomaisten kuntien valtuustojen esityksestä tai niitä kuultuaan joidenkin toimien kohdalta toisin määrää. Luottamusmieheksi luetaan tällöin myös kunnallislain 137 §:ssä, sellaisena kuin se on 20 päivänä tammikuuta 1961 annetussa laissa (20/61), tarkoitettuun toisen kunnan lautakuntaan, kuntainliiton liittovaltuustoon sekä valtion lautakuntaan tai toimikuntaan valitut jäsenet ja varajäsenet.

122. LAKI TUULAAKIMAKSUN PERUSTEESTA VUOSINA
1967-1969.

Annettu marraskuun 4 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 525/66)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Tuulaakimaksun perusteeksi on, niin kuin tähänkin asti, vuosiksi 1967-1969 vahvistettava määräprosentti tuulaakimaksun alaisten tavaroiden tullimaksusta.

Tarkemmat määräykset asiasta annetaan asetuksella.

123. LAKI ENNAKKOPERINTÄLAIN 27 §:N 2 MOMENTIN KU-
MOAMISESTA.

Annettu marraskuun 4 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 537/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:117)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Täten kumotaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 27 §:n 2 momentti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Jos konkurssi on alkanut tai ulosmittaus toimitettu ennen tämän lain voimaantuloa, asiassa sovelletaan kuitenkin aikaisempaa lakia.

124. LAKI TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA ANNETUN LAIN 10 §:N 2 MOMENTIN KUMOAMISESTA.

Annettu marraskuun 4 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 538/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:92)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Täten kumotaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/63) 10 §:n 2 momentti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Jos konkurssi on alkanut tai ulosmittaus toimitettu ennen tämän lain voimaantuloa, asiassa sovelletaan kuitenkin aikaisempaa lakia.

125. LAKI MERIMIESVEROLAIN 12 §:N 2 MOMENTIN KUMOAMISESTA.

Annettu marraskuun 4 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 539/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:81)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Täten kumotaan 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain (208/58) 12 §:n 2 momentti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Jos konkurssi on alkanut tai ulosmittaus toimitettu ennen tämän lain voimaantuloa, asiassa sovelletaan kuitenkin aikaisempaa lakia.

126. LAKI RAKENNUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 4 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 542/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1966:33)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään rakennuslain muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1966 annetun lain (250/66) voimaannpanosääntöön uusi näin kuuluva 10 momentti:

Lääninhallituksen aikaisemman lain 100 §:ssä tarkoitetusta rakennuskiellosta myöntämä poikkeuslupa on, jollei päätöksessä ole muuta määrätty, voimassa kaksi vuotta tämän lain voimaantulosta lukien. Poikkeuslupaa vastaavaa rakennuslupaa on haettava ennen sanotun määräajan päätymistä.

127. LIIKENNELAITOKSEN TARIFFIEN TARKISTAMINEN.

Maistraatin päätös linja-autoliikenteen osalta marraskuun 10 p:ltä 1966.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 19 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1964:180, 181 ja 182 sekä 1965:77)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä hyväksyä liikennelaitoksen tariffimääräysten lippujen hinnat seuraaviksi:

Kertaliput		10 matkan sarjaliput	
0 vyöhyke	-,45	0 vyöhyke	4,50
1 "	-,60	1 "	5,-
2 vyöhykettä	-,75	2 vyöhykettä	6,10
3 "	-,85	3 "	7,20
4 "	1,-	4 "	8,30
5 "	1,10	5 "	9,20
6 "	1,20	6 "	10,20
Lastenliput		Lisäliput	
0 vyöhyke	-,25	Vyöhykelisämaksu ja kuu-	
Yleinen	-,35	kausilipun lisämaksu	-,20
Kuukausiliput		50 matkan sarjaliput	
Yhden linjan		Yhden linjan	
1 vyöhyke	23,-	2 vyöhykettä	26,-
2 vyöhykettä	30,-	3 "	30,-
3 "	36,-	4 "	35,-
4 "	41,-		
Kahden linjan		Kahden linjan	
1 vyöhyke	28,-	1 vyöhyke	23,-
2 vyöhykettä	34,-	2 vyöhykettä	29,-
3 "	40,-	3 "	34,-
4 "	45,-	4 "	38,-
5 "	51,-	5 "	44,-
6 "	56,-	6 "	49,-
Yleislippu, 1 kuu-		Matkailijaliput	
kausi	58,-	Aikuiset	2,50
		Lapset, alle 16 vuotta	2,-

Yllämainittua taksaa saadaan ryhtyä noudattamaan aikaisintaan 1 päivänä joulukuuta 1966.

128. HENKILÖKULJETUSMAKSUT YKSITYISTEN LINJALIIKENTEENHARJOITTAJAIN HELSINGIN KAUPUNGIN ALUEELLA LIKENNÖIMILLÄ LINJOILLA.

Maistraatin vahvistamat marraskuun 10 p:nä 1966.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1964:183)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä vahvistaa yksityisten liikenteenharjoittajien maistraatin lupien perusteella Helsingin kaupungin alueella harjoittamassa linja-autoliikenteessä noudatettavan taksan seuraavaksi:

Kertaliput		10 matkan sarjaliput	
1 vyöhyke	-, 60	1 vyöhyke	5, -
2 vyöhykettä	-, 75	2 vyöhykettä	6, 10
3 "	-, 85	3 "	7, 20
4 "	1, -	4 "	8, 30
5 "	1, 10	5 "	9, 20
6 "	1, 20	6 "	10, 20
Lastenliput		Lisäliput	
Yleinen	-, 35	Vyöhykelisämaksu ja kuukausilipun lisämaksu	-, 20
Kuukausiliput		50 matkan sarjaliput	
Yhden linjan		Yhden linjan	
1 vyöhyke	23, -	2 vyöhykettä	26, -
2 vyöhykettä	30, -	3 "	30, -
3 "	36, -	4 "	35, -
4 "	41, -		
Kahden linjan		Kahden linjan	
1 vyöhyke	28, -	1 vyöhyke	23, -
2 vyöhykettä	34, -	2 vyöhykettä	29, -
3 "	40, -	3 "	34, -
4 "	45, -	4 "	38, -
5 "	51, -	5 "	44, -
6 "	56, -	6 "	49, -
Yleislippu,			
1 kuukausi	58, -		

Yllämainittua taksaa saadaan ryhtyä noudattamaan aikaisintaan 1 päivänä joulukuuta 1966.

129. KOULUHAMMASLÄÄKÄRIN PALKKAUKSEN VALTIONAVUSTUKSEN PERUSTEISTA ANNETUN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Sisäasiainministeriön päätös marraskuun 16 p:ltä 1966.
(Suomen as. -kok. 558/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:20)

Sisäasiainministeriö on muuttanut kouluhammaslääkärin palkkauksen valtionavustuksen perusteista 24 päivänä kesäkuuta 1957 antamansa päätöksen 2 §:n, sellaisena kuin se on 24 päivänä helmikuuta 1965 annetussa sisäasiainministeriön päätöksessä (103/65), näin kuuluvaksi:

2 §.	Kouluhammaslääkärin toimenpiteistä on voimassa seuraava taksa:	
		mk
I.	Tarkastus oppilaalta	1,30
II.	Paikkaus:	
	a) yhdellä pinnalla oleva amalgama-, sementti- tai muu plastillinen täyte	7,38
	b) kulma	8,67
	c) satula tai terä	10,44
	d) eristys	1,73
	e) maitohampaan hionta ja penslaus	4,87
III.	Pulpan ja juuren hoito:	
	a) pulpan kattaminen (überkappung):	
	välillinen	2,38
	välitön	3,62
	b) pulpan kuolettaminen (kauterisaatio)	2,33
	c) pulpan kuolettamisen uusiminen	1,17
	d) osittainen pulpan poistaminen (amputaatio) ja amputaatiotahna (ns. juurentäyte)	6,74
	e) pulpan poistaminen yksijuurisesta hampaasta (ekstirpaatio) ja juurentäyte	10,76
	f) pulpan poistaminen monijuurisesta hampaasta (ekstirpaatio) ja juurentäyte	13,91
	g) märkivän pysyvän hampaan juurenhoito ja juurentäyte	25,10
	h) juurenpään leikkaus	37,28
	i) abscessin avaus (inkiiisio), märkivän, pysyvän hampaan ja märkivän maitohampaan avaus..	4,87

	mk
IV. Hampaanpoisto:	
a) maitohammas ilman puudutusta	1,86
b) pysyvä hammas ilman puudutusta.....	4,45
c) lisäys jokaiselta seuraavalta pysyvältä ham-	
paalta, joka poistetaan samassa käsittelyssä.	1,86
d) puudutus käyntikerralta	2,45
V. Ikenien hoito ja hammaskiven poisto	4,87
VI. Röntgentutkimus:	
a) ensimmäinen kuva	4,87
b) seuraavat kukin	2,02
VII. Tapaturmat:	
a) kiskotus	16,05
b) suojakappa	9,61
c) levyproteesit:	
levyn perushinta	16,05
lisäys hampaalta tai pinteeltä	1,58
d) erilaiset kuorikot ja nastahampaat.....	48,18
e) silta, hampaalta	32,12
VIII. Hampaiden oikominen:	
a) potilaan tutkiminen, diagnoosi ja mallit	24,38
b) kojeiden sovitukset	16,05
c) hoitokäynniltä	6,46
Kohdissa VII ja VIII mainittuihin summiin ei sisäl-	
ly hammaslaboratorioiden palkkiot ja korvaukset.	
IX. Valistustyö tunnilta	15,12

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1966 lukien.

**130. LAKI TYÖNANTAJAN TYÖTTÖMYYSVAKUUTUSMAKSUN
SUURUUDESTA VUONNA 1967.**

Annettu marraskuun 18 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 562/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:141)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruus on 1/5 prosenttia työnantajan suorittamien työpalkkojen määrästä vuonna 1967.

**131. HELSINGIN SATAMAN KONEELLISTEN TAVARAN-
SIIRTOLAITTEIDEN KÄYTTÖTAKSA.**

Satamalautakunnan vahvistama marraskuun 21 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1966:22)

TAKSA A.

Laiturinosturit.

1. 150 tonnin nosturit Hanasaaren laiturilla.

a) <u>Tavaran paino</u>	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 5 tonnia	30 mk
yli 5, mutta enintään 10 tonnia ...	70 "
" 10, " " 15 " ...	108 "
" 15, " " 20 " ...	144 "
" 20, " " 25 " ...	188 "
" 25, " " 30 " ...	235 "
b) <u>Tavaran paino</u>	Maksu yhdeltä nostolta varsinaisena työaikana
Yli 30, mutta enintään 50 tonnia	235 mk + 9 mk lisää jokaiselta 30 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta
Yli 50, mutta enintään 100 tonnia	415 mk + 13 mk lisää jokaiselta 50 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta
Yli 100, mutta enintään 150 tonnia	1065 mk + 20 mk lisää jokaiselta 100 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta.

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kollin painon mukaan.

Nosturia tilattaessa on nostettavien kollien lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

2. 25 tonnin nosturi Jätkäsaaren laiturilla.

<u>Tavaran paino</u>	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	22 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia ...	31 "
" 5, " " 10 " ...	74 "
" 10, " " 15 " ...	116 "
" 15, " " 20 " ...	154 "
" 20, " " 25 " ...	204 "

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kollin painon mukaan.

Nosturia tilattaessa nostamaan yli 5 tonnin painoisia kolleja, on kollien lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

3. Kappaletavaranosturit.

a) Kappaletavara

<u>Tavaran paino</u>	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	22 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia	31 "
" 5, " " 6 "	43 "
	Maksu yhdeltä nostolta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	21 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia ...	27 "
" 5, " " 6 " ...	33 "
	Maksu tunnilta tai sen osalta taikka yhdeltä nostolta käytettäessä kahta nosturia yhdessä varsinaisena työaikana
Enintään 4, 5 tonnia	47 mk
" 7, 5 "	74 "
" 9 "	90 "
" 12 "	132 "

b) Joukkotavara

Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
41 mk

4. Joukkotavaranosturit

	Maksu tonnilta	
	Hiili	Koksi
Lastaus aluksesta vaunuun, autoon tai suppiloon	1, 40 mk	1, 60 mk
Muu käyttö	1, 60 "	1, 80 "

Käytettäessä nostureita kappaletavaran käsittelyyn, noudatetaan yllä kohdassa 3 a mainittua taksaa.

Käytettäessä nostureita muun joukkotavaran käsittelyyn, noudatetaan yllä kohdassa 3 b mainittua taksaa.

TAKSA B.Autonosturit.1. Nostosäde enintään 12 m

a) Kappaletavara

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	19 mk
Yli 3 tonnia	29 "

b) Joukkotavara

	Maksu tonnilta
Hiili	1,30 mk
Koksi	1,50 "

Käytettäessä nosturia muun joukkotavaran käsittelyyn, noudatetaan yllä kohdassa a mainittua korkeampaa tuntitaksaa.

Milloin nosturia vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan nosturin käytöstä korvauksena kahdelta ensimmäiseltä tunnilta 50 mk ja seuraavilta 42 mk tunnilta.

2. Nostosäde enintään 9 m

	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Ilman kahmaria	19 mk
Kahmarilla	26 "
Kahta autonosturia yhdessä käytettäessä	42 "

Milloin nosturia vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan nosturin käytöstä korvauksena 29 mk tunnilta tai sen osalta.

TAKSA C.Trukit ja vaunnsiirtotraktorit.

	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Trukit	15,00 mk
Vaunnsiirtotraktorit	11,50 "

Milloin trukkeja vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan niiden käytöstä korvauksena 22 mk tunnilta tai sen osalta. Käytettäessä trukkeja kaupungin omaan varastotyöhön, kannetaan trukin käytöstä korvauksena 13 mk tunnilta.

Yleisiä määräyksiä.

1. Ylityöajalta, myös silloin, kun laitteita vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, veloitetaan lisämaksuna henkilöstölle maksettava ylityökorvaus.
2. Odotusajalta eli siltä ajalta, joka kuluu tilatun ajan alkamisesta laitteen käyttämisen alkamiseen, raukeamiseen tai peruuttamiseen maksu varsinaisena työaikana on laituri- ja autonostureista 10 mk sekä trukeista ja traktoreista 7 mk tunnilta tai sen osalta. Ylityöajalta veloitetaan lisäksi kuten 1. kohdassa on määrätty.

Tämä taksa tulee voimaan 1.1. 1967.

132. TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAISSA TARKOITETUN KANSANELÄKKEEN TUKIOSAN SAAJIEN KESKIMÄÄRÄISTÄ KANSANELÄKETTÄ VASTAAVAN MÄÄRÄN VAHVISTAMINEN.

Sosiaaliministeriön päätös marraskuun 30 p:ltä 1966.
(Suomen as. -kok. 591/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:133)

Sosiaaliministeriö on 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä marraskuuta 1963 annetussa laissa (525/63), päättänyt, että mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettu kansaneläkkeen tukiosan saajien keskimääräistä kansaneläkettä vastaava määrä on 1 päivästä tammikuuta 1967 lukien 146 markkaa kuukaudessa.

133. LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIENTYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN SÄÄDETTYJEN ERÄIDEN RAJAMÄÄRIEN KOROTTAMINEN.

Sosiaaliministeriön päätös marraskuun 30 p:ltä 1966.
(Suomen as. -kok. 592/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:64)

Sosiaaliministeriö on 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 12 §:n nojalla päättänyt, että sanotun lain 5 ja 7 §:ssä mainitut 800 markan rajamäärät ovat 1 200 markkaa sekä 8 §:ssä mainittu 5 markan rajamäärä 7,50 markkaa 1 päivästä tammikuuta 1967 lukien, kuitenkin niin, että sovellettaessa 7 §:n 1 momentin ensimmäisessä lauseessa olevaa säännöstä kerrotaan ennen vuotta 1965 saatu palkka luvulla 1,50 sekä vuosina 1965 ja 1966 saatu palkka luvulla 1,20.

**134. KUNNALLISVEROTUKSESSA TEHTÄVÄT LAPSI-
JA PERUSVÄHENNYKSET.**

**Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 30 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:120)**

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Helsingin kaupungissa vuoden 1966 tuloista toimitettavassa kunnallisverotuksessa lapsivähennyksen suuruus on 650 mk lasta kohden ja perusvähennyksen korkein määrä 1 200 mk.

135. HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJASTO-OHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Kouluhallituksen vahvistama joulukuun 1 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:8)

Kouluhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 2.11.1966 tekemän päätöksen, jolla 28.1.1965 vahvistetun kirjasto-ohjesäännön 2 ja 3 § muutettiin seuraavan sisältöisiksi:

2 §. Edellä mainittua tarkoitusta varten kaupunki ylläpitää seuraavia kirjastoja:

- 1) pääkirjastoa, joka sijaitsee talossa n:o 3 Rikhardinkadun varrella,
- 2) seuraavia sivukirjastoja: Eteläinen sivukirjasto Punavuoressa, Haagan sivukirjasto Haagassa, Herttoniemen sivukirjasto Länsi-Herttoniemessä, Kaarelan sivukirjasto Kannelmäessä, Kallion sivukirjasto Kalliossa, Kulosaaren sivukirjasto Kulosaaressa, Käpylän sivukirjasto Käpylässä, Lauttasaaren sivukirjasto Lauttasaaressa, Malmin sivukirjasto Malmilla, Maunulan sivukirjasto Maunulassa, Munkkiniemen sivukirjasto Munkkiniemessä, Oulunkylän sivukirjasto Oulunkylässä, Pakilan sivukirjasto Pakilassa, Pasilan sivukirjasto Pasilassa, Pitäjänmäen sivukirjasto Konalassa, Porolahden sivukirjasto Roihuvuoressa, Puistolän sivukirjasto Puistolassa, Pukinmäen sivukirjasto Pukinmäellä, Suomenlinnan sivukirjasto Suomenlinnassa, Tapanilan sivukirjasto Tapanilassa, Toukolan sivukirjasto Toukolassa, Töölön sivukirjasto Töölössä, Vallilan sivukirjasto Vallilassa, Vallisaaren sivukirjasto Vallisaaressa ja Vartiokylän sivukirjasto Vartiokylässä,

- 3) laitospääkirjastoa, jolla on osastot seuraavissa sairaaloissa ja huoltolaitoksissa: Aurooran, Hesperian, Kivelän, Laakson, Malmin, Marian ja Nikkilän sairaaloissa, Koskelan sairaskodissa, Kustaan-kartanon, Roihuvuoren ja Suursuon vanhainkodeissa sekä Malmin lastenkodissa ja Sofianlehdon vastaanottokodissa.

Kaupunginkirjasto voi harjoittaa lainaustoimintaa myös kirjastoautojen avulla.

3 §. Sivukirjastojen sijaitessa kansakoulurakennuksissa tai niiden välittömässä läheisyydessä järjestetään toiminta siten, että sivukirjastot voivat tyydyttää myös asianomaisten kansakoulujen oppilaskirjastojen lainaustarpeen.

Sanotut sivukirjastot ja kansakoulut ovat seuraavat:

Haagan sivukirjasto - Kylänevan kansakoulu

Kaarelan sivukirjasto - Kannelmäen suomenkielinen ja ruotsinkielinen kansakoulu

Kulosaaren sivukirjasto - Kulosaaren suomenkielinen ja ruotsinkielinen kansakoulu

Käpylän sivukirjasto - Käpylän kansakoulu

Lauttasaaren sivukirjasto - Myllykallion kansakoulu

Maunulan sivukirjasto - Maunulan suomenkielinen ja ruotsinkielinen kansakoulu

Oulunkylän sivukirjasto - Oulunkylän kansakoulu

Pakilan sivukirjasto - Pakilan kansakoulu

Porolahden sivukirjasto - Porolahden kansakoulu

Puistolan sivukirjasto - Puistolan kansakoulu

Tapanilan sivukirjasto - Tapanilan kansakoulu

Vallisaaren sivukirjasto - Vallisaaren kansakoulu

Vartiokylän sivukirjasto - Vartiokylän suomenkielinen ja ruotsinkielinen kansakoulu.

136. LAKI VUONNA 1967 LIIKKEELLE LASKETTUIJEN
OBLIGAA TIOLAINOJEN VERONHUOJENUKSISTA.

Annettu joulukuun 2 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 576/66)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Vuosilta 1967-1977 toimitettavissa valtion- ja kunnallisverotuksissa ei luonnollisen henkilön eikä jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi tuloksi katsota vuonna 1967 liikkeeseen lasketun suomenrahan määräisen obligaation koron puolta määrää eikä indeksikorotusta tai ulkomaanrahan arvon nousuun perustuvaa hyvitystä. Mainituilta vuosilta toimitettavissa omaisuusverotuksissa ei edellä tarkoitetun obligaation arvon puolta määrää katsota luonnollisen henkilön eikä jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi omaisuudeksi.

Obligaation koron veronalaisesta osasta on toimitettava 20 prosentin ennakonpidätys. Ennakonpidätyksestä sekä sen valtiolle tilittämisestä ja käyttämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä osingosta toimitettavasta ennakonpidätyksestä on säädetty.

137. LAKI VUODELTA 1967 SUORITETTAVAN VAKUUTETUN SAIRAU SVAKUUTUSMAKSUN JA TYÖNANTAJAN SAIRAU SVAKUUTUSMAKSUN MÄÄRÄSTÄ.

Annettu joulukuun 2 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 577/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:90 ja 92)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Poiketen siitä, mitä on säädetty 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 33 §:n 1 momentissa vakuutetun sairausvakuutusmaksusta ja samana päivänä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/63) 1 §:n 1 momentissa työnantajan sairausvakuutusmaksusta, vakuutetun sairausvakuutusmaksu on 1,25 penniä vakuutetulle vuodelta 1967 toimitettavassa kunnallisverotuksessa määrättyltä veroäyryiltä ja työnantajan sairausvakuutusmaksu 1,25 prosenttia työntekijälle vuonna 1967 suoritetun ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä.

Kansaneläkelaitokselle vuodelta 1969 suoritettavan vakuutetun sairausvakuutusmaksun ennakon etumaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun etumaksun määrän vahvistaa valtiovarainministeriö kansaneläkelaitoksen esityksestä.

2 §. Poiketen siitä, mitä 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain 6 §:n 3 momentissa, sellaisena kuin se on 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetussa laissa (369/63), ja 13 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1963 annetussa laissa (579/63), on säädetty vakuutetun sairausvakuutusmaksusta, on tämä maksu otettava jokaisessa vuoden 1967 merimiesverotaulukossa huomioon laskettuna 1,25 pennin mukaan veroäyryiltä. Vastaavasti on kansaneläkelaitokselle suoritettava vuodelta 1967 vakuutetun sairausvakuutusmaksuna yksi prosentti merimiestulosta. Jos merimiesvero on pienempi kuin 11 prosenttia merimiestulosta, jaetaan vero edellä mainitulta ajalta kunnan, kansaneläkelaitoksen ja seurakunnan kesken siten, että siitä suoritetaan kunnalle neljäkymmentä osaa, kansaneläkelaitokselle yksitoista osaa ja seurakunnalle neljä osaa. Mikäli merimiesveroon ei sisälly kirkollisveroa ja merimiesvero tällöin on pienempi kuin 10,2 prosenttia merimiestulosta, jaetaan vero kunnan ja kansaneläkelaitoksen kesken siten, että siitä suoritetaan kunnalle neljäkymmentä osaa ja kansaneläkelaitokselle yksitoista osaa.

138. LAKI SAIRAUSVAKUUTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 2 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 578/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:90)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 7 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

7 §. Lääkärin perimästä palkkiosta korvataan kuusikymmentä sadalta tai, jos peritty palkkio on suurempi kuin noudatettavaksi vahvistettu taksa edellyttää, kuusikymmentä sadalta taksan mukaisesta määrästä, kuitenkin siten, että palkkiosta, jonka lääkäri on perinyt suorittamaan laboratorio- tai röntgentutkimuksesta, suoritetaan korvaus 8 §:n 1 momentin säännösten mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

139. ASETUS VEROTUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 2 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 584/66)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1959:144)

Valtiovarainministerin esittelystä muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1959 annetun verotusasetuksen (530/59) 30 ja 32 § näin kuuluviksi:

30 §. Lääkäriin, hammaslääkäriin ja eläinlääkäriin tulee tointaan harjoit- taessaan perimästään palkkiosta tai sen maksuerästä sekä erikoisham- masteknikon suoraan käyttäjälle valmistamastaan irrallisesta kokopro- teesista tai irtohampaiden korjauksesta perimästään maksusuorituksesta antaa palkkion tai maksun suorittajalle valtiovarainministeriön verotusta varten tahi, milloin on kysymyksessä sairausvakuutuslaissa tarkoitettu lääkäripalkkio, kansaneläkelaitoksen sairausvakuutusta varten vahvis- tamalle lomakkeelle kirjoitettu kuitti. Kuittiin on tehtävä merkintä palk- kion suorittajan nimestä, mikäli tämä ei ole käyttänyt hyväkseen mää- räysten mukaista oikeuttaan pysyä tuntemattomana, sekä palkkion tai maksun määrästä ja suorituspäivästä. Vastaavat merkinnät on tehtävä myös siihen osaan kuittia, joka jää palkkion tai maksun saajalle tuloto- sitteeksi.

32 §. Omien tai perheenjäsentensä lääkärinkulujen vähentämistä varten verovelvollisen tulee liittää veroilmoitukseensa 30 §:ssä tarkoitettu tai, milloin lääkäripalkkion on perinyt sairaala, apteekki tai muu sellainen laitos, tältä saamansa kuitti, taikka sairausvakuutustoimiston tai työ- paikkakassan antama tosite.

Omista tai perheenjäsenten lääkekuluista ja sairaalamaksuista sekä niihin verrattavista sairaudesta johtuneista kustannuksista on vä- hennystä vaadittaessa veroilmoitukseen liitettävä kulujen laadun osoit- tavat kuittit tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset, sairausvakuutus- toimiston tai työpaikkakassan antama tosite tai muu uskottava selvitys.

140. LAKI TUBERKULOOSILAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 2 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 594/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1960:86)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1960 annetun tuberkuloosilain (355/60) 26 §:n 1 momentti ja 27 §:n 1 momentti näin kuuluviksi:

26 §. Keskusparantolan, tuberkuloositoimiston ja 6 §:ssä tarkoitetun laitoksen ja osaston perustamistöistä ja -hankinnoista aiheutuviin kustannuksiin (perustamiskustannuksiin) annetaan valtionapua kaksi kolmannesta ja muulle 7 §:ssä mainitulle laitokselle tulo- ja menoarvion rajoissa enintään kaksikymmentäviisi sadalta tarpeellisten kustannusten määrästä.

27 §. Keskusparantolan, tuberkuloositoimiston ja 6 §:ssä tarkoitetun laitoksen tai osaston toiminnasta aiheutuviin kustannuksiin (käyttökustannuksiin) annetaan valtionapua viisikymmentä sadalta sekä muulle 7 §:ssä mainitulle tuberkuloosilaitokselle kaksikymmentäviisi sadalta tarpeellisten kustannusten määrästä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

**141. ASETUS TUULAAKIMAKSUN LASKEMISEN PERUSTEESTA
VUOSINA 1967-1969.**

Annettu joulukuun 2 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 608/66)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään tuulaakimaksun laske-
misen perusteesta vuosina 1967-1969 4 päivänä marraskuuta 1966 an-
netun lain (525/66) nojalla:

- 1 §. Tuulaakimaksuna saadaan kantaa kaksi prosenttia tuulaakimaksun
alaisen tavarän tullimaksusta, jollei valtioneuvosto jonkin kaupungin
kohdalta sitä kuultuaan määrää mainittua prosenttilukua pienemmäksi.
- 2 §. Tuulaakimaksu suoritetaan saman prosenttiluvun mukaan tuotavien,
ja maasta vietävien tavaroiden tullimaksusta.
- 3 §. Tuulaakimaksua suorittavat saman perusteen mukaan sekä kaupun-
gin asukkaat että kaikki muut, jotka meritse tai maitse tuovat kaupunkiin
tai sieltä vievät tullin alaisia tavaroita.
-

142. HELSINGIN KAUPUNGIN YLEISEN TALLETUSMAKASIININ TYÖMAKSUJEN MUUTOS.

Satamalautakunnan vahvistama joulukuun 7 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1966:23)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä muuttaa 28.3.1966 vahvistamiensa yleisen talletusmakasiinin työmaksujen 1) kohdan seuraavasti:

1) Tavarán vastaanotosta tai luovuttamisesta työmaksu on 6 mk 40 penniä tonnilta tai tunnilta (1.4.1967 lukien). Vähin maksu on 3,30 mk.

143. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAITOKSEN
VARASTOSUOJIEEN PAIKANVUOKRA TAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama joulukuun 7 p:nä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:111 ja 1962:77)

1 §. Satamalaitoksen varastosuojiiin sijoitetuista tavaroista kanne-
taan paikanvuokrana seuraavat maksut.

A. Tuontitavarat.

a.	1- 3	vuorokausi:	maksutta		
b.	4-10	"	: 12 p	lattianeliömetriltä	vuorokaudessa
c.	11-15	"	: 30 p	"	"
d.	16 vrk:sta	alk.	: 40 p	"	"

B. Vienti- ja jälleenvientitavarat.

a.	1- 3	vuorokausi:	maksutta		
b.	4-30	"	: 8 p	lattianeliömetriltä	vuorokaudessa
c.	31 vrk:sta	alk.	: 12 p	"	"

C. Jäähdytyslaitos

Tuonti- ja vientitavarasta, jota säilytetään jäähdytyslaitokses-
sa, kannetaan vuokrana 30 p lattianeliömetriltä vuorokaudessa sekä
kotimaan liikenteen tavarasta 35 p lattianeliömetriltä vuorokaudessa.

2 §. Tavaraa aluksesta tai rautatievaunusta purettaessa lasketaan
maksuton säilytysaika purkamispäivästä, sitä lukuunottamatta, siihen
päivään, jolloin tavara viedään pois; muissa tapauksissa tavarän
säilytettäväksipäivästä sen pois vientipäivään.

Sunnuntai- ja juhlapäiviä ei oteta lukuun maksutonta säilytys-
aikaa laskettaessa.

Alin maksu on 1 mk.

Tämä taksa tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1967.

144. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAITOKSEN
VARASTOIMISALUEIDEN PAIKANVUOKRA TAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama joulukuun 7 p:nä 1966.
(Vrt. kunn.as. -kok. 1961:112 ja 1962:78)

1 §. Satama-alueille sijoitetuista tavaroista kannetaan paikanvuok-
rina seuraavat maksut:

A. Tuontitavarat.

- a. 1- 3 vuorokausi: maksutta
- b. 4-10 " : 4 p neliömetriltä vuorokaudessa
- c. 11-15 " : 10 p " "
- d. 16 vrk:sta alk. : 15 p " "

Aika lasketaan aluksen purkamisen päättymisestä.

B. Vienti- ja jälleenvientitavarat.

Laiturialueella:

- a. 1- 3 vuorokausi: maksutta
 - b. 4-30 " : 4 p neliömetriltä vuorokaudessa
 - c. 31 vrk:sta alk. : 6 p " "
- Muu satama-alue : 8 p neliömetriltä viikossa.

C. Kotimaan liikenteen tavarat.

11 p neliömetriltä viikossa, joka aika lasketaan päivästä,
joksi alue on varattu.

16 p neliömetriltä viikossa hiilinostureiden toimintapiirissä
sijaitsevista alueista.

5 p neliömetriltä vuorokaudessa katualueille ja ilman lupaa
varastoidusta tavarasta.

2 §. Tavaraa aluksesta tai rautatievaunusta purettaessa lasketaan
maksuton säilytysaika purkamispäivästä, sitä lukuunottamatta, siihen
päivään, jolloin tavara viedään pois; muissa tapauksissa tavarän
säilytettäväksipäivästä sen poisvientipäivään.

Sunnuntai- ja juhlapäiviä ei oteta lukuun maksutonta säilytys-
aikaa laskettaessa.

3 §. Ellei erityistä sopimusta ole tehty, on tavaranhaltija velvolli-
nen viemään pois tavarän satama-alueelta kahden vuorokauden kulues-

sa satamaviranomaisten kehoituksesta, uhalla että tavara muutoin siirretään satama-alueelta satamaviranomaisten toimesta ja tavaranhaltijan kustannuksella ja vastuulla siihen paikkaan, minkä satamaviranomaiset sopivaksi katsovat.

Alin maksu on 1 mk.

Tämä taksa tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1967.

**145. ASUNTOTUOTANTOLAISIA TARKOITETUN LISÄLAINAN
JA ASUNTO-OSAKELAINAN MYÖNTÄMISPERUSTEISTA ANNE-
TUN VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.**

Valtioneuvoston päätös joulukuun 8 p:ltä 1966.
(Suomen as. -kok. 610/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:123)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä muuttanut asuntotuotantolaissa tarkoitettua lisälainan ja asunto-osakelainan myöntämisperusteista 1 päivänä helmikuuta 1963 antamansa päätöksen (72/63) 2 §:n, sellaisena kuin se on 18 päivänä marraskuuta 1965 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (612/65), näin kuuluvaksi:

2 §. Tässä päätöksessä tarkoitettujen lisälainan ja asunto-osakelainan saamisen edellytyksenä on, ettei hakijalle ja hänen puolisolleen ole viiemiksi toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa määrätty veroa omaisuuden perusteella ja ettei hakijan ja hänen puolisonsa verotettava tulo viimeksi toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa yhteensä ylitä 5 880 markkaa korotettuna 560 markalla kutakin 1 §:ssä tarkoitettua lasta kohden sekä ettei täten saatu verotettava tulo yhteensä ylitä 9 240 markkaa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

**146. ASETUS LAPSIPERHEIDEN ASUMISTUESTA ANNETUN
ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.**

Annettu joulukuun 9 p:nä 1966.
(Suomen as.-kok. 609/66)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:124)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan lapsiperheiden asumistuesta 12 päivänä tammikuuta 1962 annetun asetuksen (34/62), 2 §, sellaisena kuin se on 19 päivänä marraskuuta 1965 annetussa asetuksessa (610/65), näin kuuluvaksi:

2 §. Perheen talouteen kuuluvien perheenjäsenten yhteinen verotettava vuotuinen tulo saa edellisenä vuotena toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa olla huollettavien lasten luvusta ja tuen lajista riippuen enintään seuraava:

Lasten luku	Tuen laji		
	alennettu mk	tavallinen mk	korotettu mk
2	8 390, -	7 000, -	5 610, -
3	9 100, -	7 560, -	5 890, -
4	9 790, -	8 120, -	6 160, -
5	10 490, -	8 680, -	6 440, -
6 tai useampia	11 190, -	9 240, -	6 710, -

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

147. ASETUS KUNNALLISISTA TERVEYSSISARISTA ANNETUN
LAIN SOVELTAMISESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMI-
SESTA.

Annettu joulukuun 9 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 613/66)

(Vrt. kunn.as. -kok.1964:13)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan kunnallisista terveys-
sisarista annetun lain soveltamisesta 7 päivänä helmikuuta 1964 an-
tun asetuksen (58/64) 4 § näin kuuluvaksi:

4 §. Eläkkeen kunnallisille terveyssisarille myöntää ja maksaa valtio-
konttori. Eläkehakemus on tehtävä valtiokonttorin vahvistamalla lomak-
keella ja siihen on liitettävä valtiokonttorin määräämä selvitys.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

148. ASETUS KUNNAN KÄTILÖISTÄ ANNETUN LAIN SOVELTAMISESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 9 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 614/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:14)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan kunnan kätilöistä annetun lain soveltamisesta 7 päivänä helmikuuta 1964 annetun asetuksen (59/64) 4 § näin kuuluvaksi:

4 §. Eläkkeen kunnan kätilöille myöntää ja maksaa valtiokonttori. Eläkehakemus on tehtävä valtiokonttorin vahvistamalla lomakkeella ja siihen on liitettävä valtiokonttorin määräämä selvitys.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

149. ASETUS YLEISESTÄ LÄÄKÄRINHOIDOSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 9 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok, 615/66)

(Vrt. kunn. as. -kok, 1959:120)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan yleisestä lääkärinhoidosta 14 päivänä kesäkuuta 1951 annetun asetuksen (369/51) 33 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 11 päivänä joulukuuta 1959 annetulla asetuksella (456/59), näin kuuluvaksi:

33 §. Ikälisää kaupungin- ja kunnanlääkäri on haettava kirjallisesti lääkintöhallitukselta. Hakemuksen käsittelyssä on soveltuvin kohdin noudatettava mitä valtion peruspalkkaisten virkain ja tointen haltijain ikälisästä on säädetty.

Ikälisän saamista varten on kaupungin- ja kunnanlääkäri oikeutettu lukemaan hyväkseen kaiken toimintansa kaupungin- ja kunnanlääkäriä sekä sen muunkin toimiajan, jonka hän saisi laskea hyväkseen ikälisään nähden valtion palveluksessa.

Eläkkeen kaupungin- ja kunnanlääkärille myöntää ja maksaa valtiokonttori. Eläkehakemus on tehtävä valtiokonttorin vahvistamalla lomakkeella ja siihen on liitettävä valtiokonttorin määräämä selvitys.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

Kaupungin- ja kunnanlääkäri, joka haluaa tehdä valtion eläkelain voimaanpanolain 4 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen, tehköön sen asianomaiselle kunnallishallitukselle, jonka tulee viipymättä ilmoittaa siitä valtiokonttorille.

Sen estämättä, mitä edellä on säädetty, aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan henkilöön, joka on tehnyt edellä mainitun ilmoituksen, ja jollei valtion eläkelain voimaanpanolain 7 §:n 2 momentista muuta johdu, ennen tämän asetuksen voimaan tuloa myönnettyyn eläkkeeseen.

**150. ASETUS KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN
PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN ASETUKSEN
MUUTTAMISESTA.**

Annettu joulukuun 9 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 616/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:104 ja 1959:123)

Opetusministerin esittelystä kumotaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun asetuksen (322/58) 17, 21, 22, 23, 24 ja 26 § sekä muutetaan 5 §:n 1 momentti, 16, 18 ja 19 §, näistä 16 § sellaisena kuin se on 11 päivänä joulukuuta 1959 annetussa asetuksessa (459/59), näin kuuluviksi:

5 §. Ikälisää laskettaessa vähennetään se aika, jona viranhaltija ei ole virantoimituksen keskeytyksen vuoksi virkaansa hoitanut.

16 §. Eläkkeen myöntää valtiokonttori. Eläkehakemus on tehtävä valtiokonttorin vahvistamalla lomakkeella ja siihen on liitettävä valtiokonttorin määräämä selvitys. Hakemus on toimitettava kansakouluntarkastajalle, jonka on lähetettävä hakemus oman lausuntonsa ohella edelleen valtiokonttorille.

18 §. Opettajanviran haltijan, jolla on 30 vuotta eläkeaikaa ja joka on toiminut apukoulun tai tarkkailuluokan opettajana vähintään 15 vuotta, eläkeikä on 55 vuotta.

19 §. Palkkauslain 16 §:ssä tarkoitettulle edunsaajalle voidaan antaa eläkekortti.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Henkilö, joka haluaa säilyttää kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun lain (248/57) mukaisen oikeutensa eläkkeeseen sellaisena kuin se oli sanotun lain muuttamisesta 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun lain (290/66) voimaantullessa, tehköön siitä yhden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta kirjallisen ilmoituksen asianomaiselle kunnallishallitukselle, jonka tulee viipymättä ilmoittaa siitä valtiokonttorille.

Sen estämättä, mitä edellä on säädetty, aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan edellä mainitun ilmoituksen tehneeseen henkilöön ja, jollei valtion eläkelain voimaantulon 7 §:n 2 momentista muuta johdu, ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnettyyn eläkkeeseen.

151. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 9 p:nä 1966.
 (Suomen as. -kok. 625/66)
 (Vrt. kunn. as. -kok. 1964:88)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen 12a §, sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa asetuksessa (340/64), näin kuuluvaksi:

12a §. Eläkelaitoksen toimihenkilöiden palkkauksen perusteista, työajasta ja vuosilomista sekä perhe-eläkkeestä määrätään lisätyn hallituksen vahvistamilla ohjesäännöllä.

Virka- tai työsuhteessa eläkelaitokseen olevalla henkilöllä on oikeus eläkelaitoksen varoista kustannettavaan vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeeseen soveltuvin osin samojen säännösten mukaan kuin virka- tai työsuhteessa valtioon olevalla henkilöllä.

Eläkkeen myöntää eläkelaitoksen hallitus. Eläkelaitoksessa on eläkeasiamies, jolla on oikeus seurata eläkettä koskevien asioiden käsitteilyä hallituksessa. Eläkelaitoksen hallituksen päätökseen eläkettä koskevassa asiassa saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin on säädetty muutoksenhausta hallintoasioissa. Valitusoikeus on eläkkeen hakijalla tai saajalla ja eläkeasiamiehellä.

Tarkemmat määräykset eläkkeen maksamisesta ja eläketurvasta muutoin annetaan eläkesäännöllä, jonka lisätty hallitus vahvistaa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

152. LAKI KANSAKOULULAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 9 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 626/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:63)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain (247/57) 74 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

74 §. Maalaiskunta ja kauppala saavat omien kansakoulurakennusten hankkimiseksi valtiolta avustusta 10-50 % ja kuoletuslainaa 20-60 % rakennuskustannusten määrästä, kuitenkin siten, että valtion koko rahoitusosuus sanotuista kustannuksista on 30-95 %. Jos rakennuskustannukset nousevat yli 76 §:ssä säädetyllä tavalla määrätyn normaalihinnan, on valtion avustus, kuoletuslaina ja rahoitus laskettava normaali-hinnasta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

**153. ASETUS TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA
ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.**

Annettu joulukuun 9 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 636/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1966:112)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on muutettuna 21 päivänä lokakuuta 1966 annetussa asetuksessa (512/66), näin kuuluvaksi:

1 §. Työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus on 1 päivästä tammikuuta 1967 sanotun vuoden loppuun kuusi ja puoli prosenttia suoritetun ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä. Siitä on neljättoista kahdeskymmeneskuudesosaa työnantajan lapsilisämaksua, seitsemän kahdeskymmeneskuudesosaa työnantajan kansaneläkemaksua ja viisi kahdeskymmeneskuudesosaa työnantajan sairausvakuutusmaksua.

Työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus on 1 päivästä tammikuuta 1968 kuusi ja yksi neljäsosa prosenttia suoritetun ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä. Siitä on neljättoista kahdeskymmenesviidesosaa työnantajan lapsilisämaksua, seitsemän kahdeskymmenesviidesosaa työnantajan kansaneläkemaksua ja neljä kahdeskymmenesviidesosaa työnantajan sairausvakuutusmaksua.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

154. ALUELÄÄKÄRIEN PALKKIOIDEN KOROTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 14 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as. -kok. 1964:86)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, muuttaen aluelääkärin palkkioiden korottamisesta 17.6.1964 tekemänsä päätöstä, määrätä, että potilaan ensimmäiseltä käynniltä aluelääkärin vastaanotolla tarkastuksineen, hoito-ohjeineen ja lääkemääräyksineen peritään 1.1.1967 alkaen 6 mk.

155. SATAMAN MAANPUOLEISEN RAJAN SIIRTÄMINEN MUNKKISAARESSA.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 14 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn.as. -kok. 1959:153 ja 1965:122)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että sataman maanpuoleista rajaa siirretään Munkkisaarella siten, että raja kulkee Munkkisaarenkadulta etelään Hylkeenpyytäjänkadun länsireunaa pitkin kääntyen länteen Kalastajankadun eteläreunaa pitkin nykyiselle rajalle.

156. LAKI TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 16 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 639/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:80, 1962:23, 1963:133, 1964:173, 1965:148 ja 1966:44)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 1 §:n 3 momentti, 4 §, 5 §:n 1 momentti, 7 §:n 2 momentti, 8 §:n 1 momentti, 8a §, 8b §:n 1 ja 2 momentti, 11 §:n 1 momentti, 12 ja 21 §, näistä 1 §:n 3 momentti, 7 §:n 2 momentti ja 21 § sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä joulukuuta 1965 annetussa laissa (707/65), 4 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 22 päivänä marraskuuta 1963 ja 30 päivänä joulukuuta 1965 annettussa laeissa (525/63), 5 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1964 annetussa laissa (696/64), 8 §:n 1 momentti ja 8a § sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä toukokuuta 1966 annetussa laissa (299/66), 8b §:n 1 ja 2 momentti sellaisina kuin ne ovat 22 päivänä marraskuuta 1963 annetussa laissa ja 12 § sellaisena kuin se on 9 päivänä helmikuuta 1962 annetussa laissa (135/62), sekä lisätään lakiin uudet 4a, 4b, 7a ja 19b § ja lain 8 §:ään uusi 6 momentti seuraavasti:

1 §.

 Työnantajalla on oikeus asetuksella säädettävin ehdoin sisällyttää itsensä tämän lain mukaisesti työntekijöitään varten järjestämäänsä eläketurvaan, erikseen vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeen ja erikseen perhe-eläkkeen osalta.

4 §. Työntekijällä on oikeus vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeeseen sekä hänen omaisillaan oikeus perhe-eläkkeeseen tämän lain mukaisesti. Jos oikeus eläkkeen saamiseen perustuu kahteen tai useampaan työsuhteeseen, lasketaan kuhunkin työsuhteeseen perustuvat eläkkeet yhteen siten kuin jäljempänä säädetään.

Oikeus saada vanhuuseläkettä on työntekijällä hänen täytettyään 65 vuotta, edellyttäen, että hän ei enää ole tämän lain alaisessa työsuhteessa.

Työntekijällä, joka sairauden, vian tai vamman takia on kykenemätön suorittamaan entistä työtään tai muuta työtä, mitä on pidettävä ikä, ammattitaito ja muut seikat huomioon ottaen hänelle sopivana ja kohtuullisen toimeentulon turvaavana, ja jonka työkyvyttömyyden, sen alkami-

sesta kulunut aika huomioon ottaen, voidaan arvioida jatkuvan yhdenjaksoisesti vähintään vuoden ajan, on oikeus saada työkyvyttömyyseläkettä sen kuukauden alusta, joka lähinnä seuraa työkyvyttömyyden alkamista, ei kuitenkaan takautuvasti vuotta pitemmältä ajalta ennen eläkkeen hakemista. Jos työntekijälle myönnetään eläkettä takautuvasti, suoritetaan, mikäli hänelle on maksettu samalta ajalta päivärahaa saman sairauden, vian tai vamman johdosta sairausvakuutuslain nojalla, päivärahaa vastaava osa eläkkeestä sairausvakuutusrahastolle. Oikeus työkyvyttömyyseläkkeen saamiseen lakkaa eläkkeen saajan työkyvyn palauduttua. Työkyvyttömyyseläkkeen saajan täyttäessä vanhuuseläkkeen saamiseen oikeuttavan iän muuttuu työkyvyttömyyseläke vanhuuseläkkeeksi.

Milloin työkyvyttömyys aiheutuu sellaisesta sairaudesta, viasta tai vammasta, joka työntekijällä oli työsuhteen alkessa, hänellä on oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen tämän työsuhteen perusteella vain, jos hän on tullut työkyvyttömäksi aikaisintaan vuoden kuluttua työsuhteen alkamisesta.

Jos työntekijällä kuollessaan oli oikeus tämän lain vähimmäisehtojen mukaiseen vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeeseen taikka jos hän sai mainittua eläkettä, on tällaisen edunjättäjän jälkeen miespuolisen edunjättäjän leskellä, jonka avioliitto oli solmittu ennen kuin edunjättäjä oli täyttänyt 65, sekä edunjättäjän lapsella ja mainitun lesken sellaisella lapsella, jonka elatuksesta edunjättäjä ja leski ovat yhteisesti huolehtineet, 4a §:ssä säädetyn rajoituksin edunsaajina oikeus saada perhe-eläkettä. Lapsena pidetään tällöin myös ottolasta sekä avioliiton ulkopuolella syntyntä lasta, jonka edunjättäjä on laillisesti tunnustanut tai jota koskeva edunjättäjän elatusvelvollisuus on sopimuksella tai tuomioistuimen päätöksellä vahvistettu.

Työkyvyttömyyden estämiseksi tai työ- ja ansiokyvyn parantamiseksi voidaan työntekijälle antaa lääkintähuoltoa, koulutusta ja työhuoltoa sekä miespuolisen työntekijän kuoltua hänen leskelleen antaa lainaa koulutusta ja työhuoltoa varten. Edellä sanotun mukaisesti myönnetty laina saadaan sosiaaliministeriön vahvistamin ehdoin käyttää vakuutusrahaston ja eläkevastuun katteena vaatimatta eläkelaitoksia koskevassa lainsäädännössä edellytettyä vakuutta. Samoin edellytyksin laina saadaan sen estämättä, mitä 19a §:ssä säädetään, periä takaisin lainan saajan perhe-eläkkeestä.

4a §. Leskeä pidetään edunsaajana, jos edunjättäjän jälkeen on jäänyt perhe-eläkkeeseen oikeutettu joko lesken oma lapsi tai sellainen muu lapsi, jonka elatuksesta edunjättäjä ja leski ovat yhteisesti huolehtineet, tai jos leski edunjättäjän kuollessa oli täyttänyt 40 vuotta ja avioliitto oli jatkunut vähintään kolme vuotta.

Lasta pidetään edunsaajana, jos hän edunjättäjän kuollessa ei ollut täyttänyt 18 vuotta. Niin ikään pidetään edunsaajana sellaista edunjättäjän kuollessa 18, mutta ei 21 vuotta täyttäneitä, 4 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla pitkäaikaisesti työkyvyttöntä lasta, jonka työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin hän täytti 18 vuotta.

Edunsaajana ei kuitenkaan pidetä lasta, joka on annettu kolmannelle henkilölle ottolapseksi, eikä henkilöä, joka rikollisella teollaan tahallisesti on aiheuttanut edunjättäjän kuoleman.

4b §. Oikeus perhe-eläkkeen saamiseen alkaa edunjättäjän kuolemaa seuraavan kuukauden alusta, kuitenkin edunjättäjän kuoleman jälkeen syntyneen lapsen osalta syntymää seuraavan kuukauden alusta. Eläkettä ei ilman erityistä syytä makseta takautuvasti vuotta pitemmältä ajalta ennen sen hakemista.

Oikeus perhe-eläkkeen saamiseen lakkaa, lesken osalta, kun hän on solminut uuden avioliiton, ja lapsen osalta, kun hän on täyttänyt 18 vuotta tai, milloin on kysymys edunjättäjän kuollessa 18 vuotta täyttäneelle lapselle myönnetystä eläkkeestä, kun hänen työkykynsä on palautunut. Niin ikään lapsen oikeus perhe-eläkkeen saamiseen lakkaa, kun hänet on annettu kolmannelle henkilölle ottolapseksi.

Leskelle, jonka oikeus eläkkeen saamiseen 2 momentin mukaan lakkaa, maksetaan kertasuorituksena määrä, joka on yhtä suuri kuin perhe-eläke kahden vuoden ajalta olisi ollut, jos hän yksin olisi ollut edunsaajana.

Jos lapsi täyttäessään 18 vuotta on 4 §:n 3 momentissa tarkoitulla tavalla pitkäaikaisesti työkyvytön, jatketaan sen estämättä, mitä 2 momentissa on säädetty eläkkeen lakkaamisesta lapsen täyttäessä sanotun iän, eri hakemuksesta eläkkeen maksamista niin kauan kuin työkyvyttömyys yhdenjaksoisesti jatkuu.

5 §. Vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeen määrä on jokaiselta täydeltä eläkkeeseen oikeuttavalta palvelusajan kuukaudelta 1/12 prosenttia eläkkeen perusteena olevan palkan määrästä. Jos eläkkeensaaja on syntynyt vuonna 1916 tai sitä ennen, korotetaan näin laskettua eläkettä siltä osin, kuin se perustuu 30 päivän kesäkuuta 1962 jälkeen tapahtuneeseen palvelukseen, seuraavien prosenttilukujen mukaisesti:

Syntymävuosi	Korotusprosentti	Syntymävuosi	Korotusprosentti
1916	3	1906	61
1915	6	1905	75
1914	9	1904	93
1913	13	1903	117
1912	17	1902	147
1911	21	1901	183
1910	27	1900	225
1909	33	1899	275
1908	41	1898	347
1907	50	1897	470

7 §.

Jos työntekijän tai edunsaajan ilmoituksen johdosta tulee selvitettyä, että eläkkeen perusteena oleva palkka työntekijän tai edunjättäjän viimeisessä tämän lain alaisessa työsuhteessa on poikkeuksellisesta syystä ollut alhaisempi kuin hänen 9 §:n mukaisesti tarkistettu palkkansa samassa työsuhteessa ennen tällaisen syyn ilmaantumista niin pitkänä aikana, että suurempaa palkkaa voitiin pitää vakiintuneena, ja jos tällä seikalla

on olennainen vaikutus eläketurvaan, pidetään eläkkeen perusteena olevana palkkana sitä keskimääräistä työansiota, joka hänellä olisi ollut, jollei mainittua syytä olisi esiintynyt. Jos tulee selvitetyn, että eläkkeen perusteena oleva palkka poikkeuksellisesta syystä on vastaavalla tavalla korkeampi kuin edellä mainittu vakiintunut työansio, voidaan eläkkeen perusteena olevaa palkkaa samalla tavoin alentaa.

7a §. Perhe-eläke on, jos edunsaajia on vähintään kolme, yhtä suuri kuin se tämän lain vähimmäisehtojen mukainen vanhuus- tai työkyvyttömyyseläke, jota edunjättäjä kuollessaan sai tai, jollei hän silloin saanut eläkettä, jonka saamiseen hänellä olisi ollut oikeus, jos hän kuolinhetkellään olisi tullut työkyvyttömäksi. Eläkkeen määrää laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon 5 §:n 2 momentin mukaista korotusta edunjättäjän eläkkeeseen eikä siitä mahdollisesti tehtävää 8 §:n mukaista vähennystä. Jos edunsaajia on kaksi, suoritetaan edellä mainitusta perhe-eläkkeestä kolme neljännessä, ja jos edunsaajia on yksi, puolet.

Perhe-eläke jakautuu edunsaajien kesken siten, että leski saa siitä kaksi ja kukin lapsi yhden yhtä suuren osan.

Jos edunsaajien lukumäärässä tapahtuu muutoksia, perhe-eläkkeen määrä ja sen jakautuminen edunsaajien kesken tarkistetaan muutosta seuraavan maksukauden alusta.

8 §. Jos tämän lain vähimmäisehtojen mukainen vanhuus- tai työkyvyttömyyseläke taikka, milloin työntekijä lisäksi saa vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä merimieseläkelain nojalla, tapaturmavakuutuslain säännöksiin perustuvaa elinkorkoa, liikennevakuutuslain nojalla myönnettyä omaan vammaan perustuvaa jatkuvaa korvausta, sotilasvammalain nojalla myönnettyä elinkorkoa tai 4 momentissa tarkoitettua peruseläkettä tahi muuta siihen verrattavaa työ- tai virkasuhteeseen perustuvaa eläkettä, näiden suoritusten yhteismäärä ylittää 2 momentissa säädetyn yhteensovitusrajan, vähennetään tämän lain mukaisesta vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeestä määrä, joka on yhtä suuri osa ylitteestä kuin tämän lain vähimmäisehtojen mukainen eläke on kaikista peruseläkkeistä.

Jos saman edunjättäjän kuoleman johdosta edunsaajille myönnetty tämän lain vähimmäisehtojen mukainen perhe-eläke sekä eläke tai jatkuva korvaus muun lain tai julkisen eläkesäännön nojalla yhteensä ylittävät yhteensovitusrajan, vähennetään ylittävä osa tämän lain mukaisesta eläkkeestä. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon edunsaajalle muun lain tai julkisen eläkesäännön nojalla myönnettyyn eläkkeeseen tai jatkuvaan korvaukseen sisältyvää määräaikaista korotusta. Yhteensovitusraja on 60 prosenttia perhe-eläkkeen perusteena olevan edunjättäjän eläkkeen 2 ja 3 momentin mukaisesti lasketusta yhteensovitusperusteesta. Jos perhe-eläkettä on 7a §:n 1 momentin mukaisesti pienennetty edunsaajien lukumäärän perusteella, alennetaan yhteensovitusrajaa samassa suhteessa.

8a §. Paitsi 2 momentissa mainituissa tapauksissa 8 §:n mukainen yhteensovitus toimitetaan uudelleen vain, jos vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen saajalle uuden eläketapahtuman johdosta myönnetään tässä laissa tarkoitettu vanhuus- tai työkyvyttömyyseläke tai muu 8 §:n 4 momentissa tarkoitettu peruseläke tai jos tällaisen eläkkeen määrä valituksen johdosta muuttuu, ei kuitenkaan silloin, kun työkyvyttömyyseläke muuttuu vanhuuseläkkeeksi eläkkeen määrään vaikuttavien perusteiden sen johdosta muuttumatta.

Jos tämän lain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaisen vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen saajalle myönnetään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu eläke, elinkorko tai jatkuva korvaus taikka jos sanottujen lakien mukaisen perhe-eläkkeen saajalle myönnetään 8 §:n 6 momentissa tarkoitettu eläke tai jatkuva korvaus, toimitetaan 8 §:n mukainen yhteensovitus uudelleen. Hakemuksesta toimitetaan 8 §:n 1 momentin mukainen yhteensovitus myös uudelleen, jos siihen vaikuttaneen muun eläkkeen, elinkoron tai jatkuvan korvauksen määrä on olennaisesti muuttunut.

8b §. Työkyvyttömyyseläke sekä 4a ja 4b §:ssä tarkoitettu perhe-eläke työkyvyttömälle lapselle on evättävä tai niitä vähennettävä, jos työntekijä tai sanottu lapsi on aiheuttanut työkyvyttömyytensä tahallaan. Niin ikään eläkkeen maksaminen voidaan keskeyttää, jos sen saaja ilman hyväksyttävää syytä ei ole suostunut eläkelaitoksen määräämään ja kustannettavaan tutkimukseen tai hoitoon, hengenvaaralliseksi katsottavaa tutkimus- tai hoitotoimenpidettä lukuun ottamatta, taikka jos hän ilman pätevää syytä on kieltäytynyt työhuollosta tai koulutuksesta.

Eläketurvaa järjestettäessä voidaan määrätä:

- 1) että 1 momentissa tarkoitettua eläkettä voidaan vähentää, jos sen saaja on aiheuttanut työkyvyttömyytensä törkeällä tuottamuksella tai saanut sairautensa, vikansa tai vammansa rikollisella teolla; ja
- 2) että tämän lain mukainen eläke tai osa siitä voidaan jättää maksamatta siltä ajalta, jonka eläkkeensaaja on kärsimässä vapausrangaistusta taikka on pakkolaitoksessa tai pakkotyölaitoksessa.

11 §. Jos työnantaja eläkevakuutusta tai eläkesäätiötä käyttäen järjestää tämän lain mukaiset vähimmäisehdot täyttävän eläketurvan sellaisille työntekijöille, jotka työsuhteen lyhytaikaisuuden vuoksi tai muutoin 1 §:n säännöksistä johtuen eivät ole tämän lain alaisia, taikka järjestää muutoin paremman eläketurvan kuin edellä 4-9 §:ssä on säädetty, tai sisällyttää järjestämäänsä eläketurvaan hautausavustuksen tai muun sellaisen edun suorittamisen, jota ei edellytetä vähimmäisehdoissa, on hänellä oikeus niillä ehdoilla, jotka sosiaaliministeriö määrää, saattaa tällainen eläkejärjestelmänsä tämän lain alaiseksi rekisteröimällä se eläketurvakeskuksessa, minkä jälkeen sen kohdalta noudatetaan soveltuvin osin tämän lain säännöksiä.

12 §. Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä työntekijälle, joka 1 päivänä heinäkuuta 1962 ei ollut täyttänyt 50 vuotta, siltä osin kuin se perustuu palvelusaikaan ennen sitä kalenterivuotta, jona työntekijä täyttää 55 vuotta, on kukin eläkelaitos vastuussa määrästä, joka vastaa sosiaaliministeriön vahvistamien yleisten perusteiden mukaan eläkkeen myöntämistä edeltävältä ajalta laitokselle suoritettavia eläkevakuutusmaksuja tai laskettavaa eläkevastuuta;

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 6 §:n 3 momenttia soveltaen, sekä perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjättäjän 6 §:n 3 momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden loppua, jona edunjättäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei eläkkeen alkamisen jälkeen 9 §:n perusteella annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjättäjä kuului sanotussa momentissa tarkoitettun työsuhteen perusteella;

3) edellä 11 §:ssä tarkoitetuista lisäeduista on vastuussa se eläkelaitos, joka on ne myöntänyt, siltä osin kuin etu vastaa sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukaisesti laitokselle suoritettavia vakuutusmaksuja tahi laskettavaa eläkevastuuta;

4) muista eläkkeistä, lukuun ottamatta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeiden niistä osista, jotka ylittävät 1-3 kohdan mukaiset määrät, sekä maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisestä muutoksesta johtuvista kustannuksista ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun lakiin perustuvan eläketurvan aiheuttamien kulujen osuudesta vastaavat eläkelaitokset yhteisesti sosiaaliministeriön eri kululajeja varten antamien perusteiden mukaisesti; sekä

5) eläketurvakeskuksen kustannuksista niiltä osin, kuin ne eivät aiheudu luottovakuutuksen harjoittamisesta eivätkä eläkelaitoksille erityistä korvausta vastaan suoritettavista töistä, vastaavat eläkelaitokset yhteisesti tämän lain alaisen toimintansa laajuuden mukaisessa suhteessa, kuitenkin siten, että näistä kustannuksista on ensin vähennettävä, mitä eläketurvakeskus on jäljempänä 15 §:ssä säädettyinä hyvikkeenä saanut.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu eläke samanaikaisista työsuhteista johtuen on kahden tai useamman eläkelaitoksen vastuulla, jakautuu vastuu eläkkeestä näiden kesken sanottuihin työsuhteisiin perustuvien eläkkeen osien suhteessa.

Kustannuksista, jotka johtuvat 4 §:n 6 momentista ja 4b §:n 3 momentista, vastaavat eläkelaitokset noudattaen soveltuvin osin, mitä työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeestä aiheutuvista kustannuksista on säädetty.

Mikäli eläkelaitoksen konkurssin johdosta eläke tai 9 §:n mukainen lisä tahi 11 §:ssä tarkoitettu lisäetu jäisi kokonaan tai osittain turvaamatta, vastaavat siitä tai sen osasta eläkelaitokset yhteisesti sosiaaliministeriön antamien perusteiden mukaisesti.

Vakuutusyhtiöiden ja eläkekassojen maksettava osuus 1 momentin 4 ja 5 kohdassa sekä 3 ja 4 momentissa tarkoitetuista kuluista otetaan huomioon vuosittain sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukaan eläkevakuutuksen maksun suuruutta määrättäessä. Sosiaaliministeriön asettamin ehdoin ja vahvistamin perustein voidaan kuitenkin käyttää myös ennakolta rahastoivaa menetelmää mainittujen kulujen suorittamista varten. Sama koskee myös eläkesäätiön eläkevastuun laskemista.

Eläketurvakeskus antaa tarvittaessa tarkemmat ohjeet vastuun jakamisesta ja, jos eläkelaitosten kesken syntyy erimielisyyttä, ratkaisee asian.

Eläkkeen hakeminen ja maksaminen.

19b §. Jos eläkkeen hakija on alaikäinen taikka jos hän sairauden tai muun syyn takia ei pysty itse hakemaan eläkettä ja jos hänellä ei ole holhoojaa tai tätä tarkoitusta varten määrättyä uskottua miestä, eläkelaitoksen hyväksymä hakijan lähiomainen tai muu henkilö, joka pääasiallisesti on huolehtinut hänestä, voi edunvalvojana käyttää hänen puhevaltaansa tämän lain mukaista eläkettä koskevassa asiassa. Henkilö, joka on täyttänyt 18 vuotta, voi myös, jollei erityistä estettä ole, itse tehdä eläkettään koskevan hakemuksen.

Edellä 1 momentissa säädetyn edellytyksin eläkelaitos voi myös suorittaa eläkkeen sen saajan lähiomaiselle tai muulle henkilölle taikka 18 vuotta täyttäneelle alaikäiselle eläkkeen saajalle itselleen.

21 §. Asianosainen, joka ei tyydy eläkelaitoksen tai eläketurvakeskuksen eläkettä taikka eläkelaitokselle tai työnantajalle tässä laissa säädettyjä velvoituksia koskevaan päätökseen, saa hakea siihen muutosta kirjallisella valituksella eläkelautakunnalta viimeistään ennen kello 12 kolmantenäkymmentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona valittaja sai tiedon eläkelaitoksen tai eläketurvakeskuksen päätöksestä.

Joka ei tyydy eläkelautakunnan edellä mainitussa asiassa antamaan päätökseen, saa hakea siihen muutosta vakuutusosikeudelta kirjallisella valituksella edellä säädetyssä ajassa päätöksestä tiedon saatuaan.

Mitä edellä 19b §:ssä on säädetty eläkkeen hakemisesta, on vastaavasti voimassa haettaessa muutosta eläkelaitoksen, eläketurvakeskuksen tai eläkelautakunnan päätökseen.

Milloin eläkelautakunnan päätöksestä tehtyä valitusta ei ole heti jätettävä tutkimatta tai hylättävä, on vastapuolelta vaadittava vastaus viran puolesta.

Jollei valituksen yhteydessä muuta näytetä, katsotaan valittajan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun

päätös on eläkelaitoksesta, eläketurvakeskuksesta tai eläkelautakunnasta hänen ilmoittamallaan osoitteella varustettuna pantu postiin.

Eläkelaitoksen ja eläketurvakeskuksen päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, kunnes asia on lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

Mitä 12 §:n 1 momentin 2 kohdassa on säädetty eläkelaitoksen vastuusta perhe-eläkkeestä, sovelletaan kuitenkin vasta niihin tapauksiin, joissa edunjänttäjä on kuollut vuonna 1971 tai sen jälkeen.

Jos työnantaja ennen tämän lain voimaantuloa on järjestänyt työntekijöilleen perhe-eläketurvan, voidaan sen estämättä, mitä muualla laissa on säädetty, tätä koskevan vakuutuksen ehtoja tahi eläkekassan tai eläkesäätiön sääntöjä muuttamalla muuntaa aikaisempi perhe-eläketurva tämän lain säännöksiä vastaavaksi tai suorittaa aikaisempaan perhe-eläketurvaan tämän lain mukaisia perhe-eläkkeitä vastaava vähennys edellyttäen, ettei perhe-eläketurvan kokonaisuutena voida katsoa raha-arvoltaan alentuneen. Tällöin saa aikaisemmasta perhe-eläkejärjestelmästä vapautuvia varoja sosiaaliministeriön antamien ohjeiden mukaisesti käyttää työntekijäin eläkelaisissa tarkoitettun eläketurvan kussantamiseen. Sosiaaliministeriö voi muutoinkin antaa tarkempia ohjeita tämän momentin soveltamisesta.

157. LAKI LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIEN
TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 16 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 640/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:64, 1963:134, 1964:172 ja 1965:149)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 1 §:n 1 momentti, 4 §:n 4 momentti, 5 ja 9 §, 10 §:n 2 momentti ja 13 §, näistä 1 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 22 päivänä marraskuuta 1963 annetussa laissa (526/63) ja 5 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 22 päivänä marraskuuta 1963, 30 päivänä joulukuuta 1964 ja 30 päivänä joulukuuta 1965 annetuissa laeissa (695/64 ja 708/65), sekä lisätään lain 11 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §. Työntekijälle, joka työskentelee metsätyössä, uittotyössä, maatala- ja puutarhatalouden eri töissä, maa-, vesi- ja talonrakennustyössä, maanparannustyössä, turveteollisuustyössä, satamatyössä tahi kotimaanliikenteen aluksessa taikka, sikäli kuin asetuksella säädetään, muulla sellaisella alalla, jolle lyhytaikaiset työsuhteet ovat luonteenomaisia, on työnantajan kustannettava eläketurva vanhuuden ja työkyvyttömyyden varalta sekä tällaisen työntekijän omaisille perhe-eläketurva tämän lain mukaan. Mikäli tässä laissa ei toisin säädetä, on soveltuvin osin muutoin voimassa, mitä työntekijän eläkelain 3 §:n 2-4 momentissa, 4 §:n 1, 3, 5 ja 6 momentissa, 4a §:ssä, 4b §:ssä, 7a §:ssä, 8-10 §:ssä, 12 §:ssä, 13 §:n 3 momentissa, 14 §:ssä, 16-18 §:ssä ja 19a-23 §:ssä on säädetty.

4 §. -----
Jos työntekijällä kuollessaan oli oikeus vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeeseen taikka jos hän sai mainittua eläkettä, on tällaisen edunjättäjän jälkeen miespuolisen edunjättäjän leskellä, jonka avioliitto oli solmittu ennen kuin edunjättäjä oli täyttänyt 65 vuotta, sekä edunjättäjän lapsella ja mainitun lesken sellaisella lapsella, jonka elatuksesta edunjättäjä ja leski ovat yhteisesti huolehtineet, työntekijäin eläkelain 4a §:ssä säädetyn rajoituksin edunsaajina oikeus saada perhe-eläkettä.

5 §. Vahuus- ja työkyvyttömyyseläkkeen vuotuinen määrä on yksi sadalta työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti korjattujen ja työntekijäin 23 ikävuoden täyttämisen jälkeen ansaitsemien niiden palkkojen yhteismäärästä, joiden perusteella on suoritettu vakuutusmaksu tämän lain mukaan. Jos työntekijä on jonakin kalenterivuonna ansainnut tässä laissa tarkoitetuissa töissä vähemmän kuin 800 markkaa, ei sinä vuonna ansaittua palkkaa kuitenkaan oteta huomioon eläkkeeseen oikeuttavana. Myöskään ei oteta huomioon palkkaa, jonka työntekijä on ansainnut saadessaan tämän lain mukaista eläkettä. Jos työntekijä on syntynyt vuonna 1916 tai sitä ennen, korotetaan edellä sanotulla tavalla laskettua eläkettä seuraavien prosenttilukujen mukaisesti.

Syntymävuosi	Korotusprosentti	Syntymävuosi	Korotusprosentti
1916	5	1906	122
1915	11	1905	150
1914	18	1904	185
1913	25	1903	228
1912	33	1902	280
1911	43	1901	345
1910	54	1900	427
1909	67	1899	530
1908	82	1898	655
1907	100	1897	800

Vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeuttavana ei oteta huomioon työntekijän ansaitsemaa palkkaa sellaisessa työsuhteessa, jonka perusteella hän on oikeutettu saamaan samanaikaisesti eläkettä myös valtiolta, ellei hän ole tästä oikeudestaan luopunut. Perhe-eläkkeeseen oikeuttavana sanottu palkka kuitenkin otetaan huomioon. Jos mainittu palkka jätetään vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä myönnettäessä huomioon ottamatta, suoritetaan palkkaa laskennallisesti vastaavan eläkkeen sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukainen pääoma-arvo valtiolle.

Työkyvyttömyyseläkkeen suuruutta määrättäessä ei oteta huomioon työntekijän ansaitsemaa palkkaa sellaisessa työsuhteessa, jonka alkaessa hänellä jo oli työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma. Tämä ei kuitenkaan koske palkkaa, joka on ansaittu vähintään vuotta ennen työkyvyttömyyden syntymistä alkanessa työsuhteessa.

Jos perhe-eläke myönnetään edunjäntäjän jälkeen, joka kuollessaan ei saanut eläkettä, pidetään sovellettaessa 3 momenttia sekä 7 §:n 1 momenttia ja 9 §:n 1 momentin 2 kohtaa sairauden, vian tai vamman alkamispäivänä kuolinpäivää, jollei edunsaaja muuta selvitä.

Työntekijäin eläkelain 8 §:n 1 ja 6 momentin säännöksiä sovellettaessa tämän lain mukainen eläke on rinnastettava työntekijäin eläkelain perusteella saatavaan eläkkeeseen ja tämän lain mukaiseen eläkkeeseen oikeuttava palkka laskettuna aikayksikköä kohden otettava huomioon sanottujen säännösten edellyttämää korkeinta eläkkeen perusteena olevaa

palkkaa valittaessa. Ensiksi mainittu palkka on, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, määrättävä siten, että se vastaa keskimäärin maksettavia palkkoja sen työeläkekassan tai 2 §:ssä tarkoitettun muun eläkelaitoksen vakuutettujen piiriin kuuluvissa vastaavissa töissä, jossa työntekijä on ollut vakuutettuna, mikäli ei näytetä, että hänen palkkansa on ollut oleellisesti tästä poikkeava, jolloin todellinen palkka on otettava määräämisperusteeksi.

9 §. Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaavat 2 §:ssä tarkoitettut eläkelaitokset, sikäli kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä, siihen luettuna työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaiset muutokset, vastaa kukin eläkelaitos siltä osalta kuin eläke perustuu työntekijäin puolesta eläkelaitokselle suorittujen maksujen perusteena olleisiin palkkoihin;

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 7 §:n 1 momenttia soveltaen, sekä perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjäntäjän 7 §:n 1 momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden loppua, jona edunjäntäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei eläkkeen alkamisen jälkeen sanotun lain 9 §:n perusteella annettuja koroituksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjäntäjä kuului saadessaan 7 §:n 1 momentissa tarkoitettun sairauden, vian tai vamman tai, jos hän ei silloin enää ollut tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa, se eläkelaitos, jonka piiriin hän viimeksi oli kuulunut;

3) muista työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeen osista, jotka ylittävät 2 kohdassa mainitut määrät, sekä työntekijäin eläkelain perusteella maksettavista vastaavista vähimmäiseläketurvan mukaisista eläkkeistä ja eläkkeen osista ja eläketurvakeskuksen kustannuksista vastaavat eläkelaitokset yhdessä työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten kanssa, niin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdissa; sekä

4) jos työntekijäin eläkelain 8 §:n 1 momentin mukaisesti on vähennettävä tähän lakiin perustuvaa eläkettä, josta vastaavat kaksi tai useampi eläkelaitos, jaetaan vähennys näiden kesken niiden vastuulla olevien eläkkeen osien suhteessa.

Eläketurvakeskus antaa tarvittaessa tarkemmat ohjeet vastuun jakamisesta ja, jos eläkelaitosten kesken syntyy erimielisyyttä, ratkaisee asian.

10 §. -----

Vakuutusmaksuprosentti on määrättävä niin, että sen voidaan vakioisuuruusena pysytettynä todennäköinen korkokanta ja muut vakuutus- teknilliset seikat huomioon ottaen olettaa tuottavan tulon, joka riittää

eläketurvan järjestämisestä johtuvien tulevien menojen peittämiseen, kuitenkin siten, että 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja menoja sekä muita työntekijäin eläkelain 9 §:n perusteella annettavia korotuksia varten tarvittava maksutulon osa voidaan periä vasta sitten, kun näitä menoja erääntyy maksettavaksi.

11 §. -----

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty ei koske lainaa, joka myönnetään työntekijäin eläkelain 4 §:n 6 momentin mukaan.

13 §. Työntekijä ja edunsaaja menettävät oikeutensa tämän lain mukaan maksettavaan eläke-erään, jota he eivät ole nostaneet kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä lukien, jonka aikana se on erääntynyt maksettavaksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

Poiketen 10 §:n 2 momentin säännöksistä toteutetaan perhe-eläkkeiden aiheuttama vakuutusmaksujen korotus siten, että vakuutusmaksuprosenttia korotetaan asteittain vuoden 1971 alusta lukien viiden vuoden aikana.

Tätä lakia sovellettaessa pidetään 5 §:ssä säädettyä markkamääriäistä rajamäärää vuoden 1962 yleistä palkkatasoa vastaavana.

**158. ASETUS TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSEN
MUUTTAMISESTA.**

Annettu joulukuun 16 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 641/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:32 ja 1965:150)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen (183/62) 8 §, 11 §, 12 §:n 1 momentti, 13 § ja 14 §, näistä 12 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1965 annetussa asetuksessa (709/65), näin kuuluviksi:

8 §. Oikeus vastaiseen eläkkeeseen sellaisen työsuhteen perusteella, jonka päättyessä työntekijällä tai hänen omaisellaan ei ole välittömästi oikeutta eläkkeen saamiseen, toteutetaan muodostamalla tätä etuutta vastaava vapaakirja.

Työntekijäin eläkelain mukaista vähimmäiseläketurvaa vastaavan vapaakirjan perusteella työntekijällä on oikeus saada vanhuuseläkettä hänen täytettyään 65 vuotta ja työkyvyttömyyseläkettä työntekijäin eläkelain 4 §:n 3 ja 4 momentin mukaisesti, ei kuitenkaan silloin, kun hän saa työntekijäin eläkelain 6 §:n 3 momenttia tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momenttia soveltaen myönnettyä eläkettä. Jos työntekijä, jolle on muodostunut vapaakirja, menee uuteen työntekijäin eläkelain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain alaiseen työsuhteeseen ja saa sen johdosta, uudelleen vapaakirjaa saamatta, eläkkeen muussa iässä tai muiden ehtojen mukaisesti tahi jos hän saa eläkkeen hänelle myönnetyn vapaaehtoisen jatkovakuutuksen perusteella, muunnetaan vapaakirja näiden ehtojen mukaiseksi.

Milloin työntekijällä kuollessaan oli 2 momentissa tarkoitettun vapaakirjan perusteella oikeus eläkkeeseen, on hänen jälkeensä työntekijäin eläkelain 4a §:ssä mainitulla edunsaajalla oikeus saada perhe-eläkettä saman vapaakirjan perusteella.

Työntekijäin eläkelain 11 §:n mukaisten lisätujen osalta noudatetaan soveltuvin osin, mitä on säädetty edellä 1 ja 2 momentissa.

Vapaakirjan ehdot ja sen laskemista varten tarvittavat perusteet vahvistaa sosiaaliministeriö eläketurvakeskuksen esityksestä yhteisiksi kaikille eläkelaitoksille.

11 §. Eläkehakemus on tehtävä kirjallisesti eläketurvakeskuksen vahvistamalle lomakkeelle.

Hakemukseen on liitettävä eläkelaitoksen määräämä selvitys. Haettaessa työkyvyttömyyseläkettä tai lapselle 18 vuoden iän täyttämisen jälkeiseltä ajalta maksettavaa perhe-eläkettä eläkelaitokselle

on myös toimitettava eläketurvakeskuksen vahvistamalle lomakkeelle laadittu lääkärintlausunto hakijan terveydentilasta. Eläkelaitos voi kuitenkin hyväksyä muunkinlaisen lääkärintlausunnon tai sitä vastaavan selvityksen ja myös, jos hakija on hoidettavana sairaalassa tai parantolassa taikka jos siihen on muu erityinen syy, omalla kustannuksellaan hankkia lääkärintlausunnon. Jos eläkelaitos määrää hakijan käymään työkyvyttömyyden selvittämistä varten tutkittavana sen nimeämän lääkärin luona tai sen osoittamassa sairaalassa, on eläkelaitoksen korvattava tutkimuksesta aiheutuneet kustannukset, joihin luetaan myös kohtuulliset matkakustannukset ja kohtuullinen matkapäiväraha toiselle paikkakunnalle määräyksen mukaisesti suoritetusta matkasta.

12 §. Eläkehakemuksen ratkaisee se eläkelaitos, jossa työntekijälle on viimeisen työntekijäin eläkelain alaisen työsuhteensa perusteella järjestetty mainitun lain mukaiset vähimmäisehdot täyttävä eläketurva tai, jos on kysymys hautausavustuksesta tai muusta sellaisesta edusta, jota ei edellytetä vähimmäisehdoissa, se eläkelaitos, jossa työntekijälle viimeksi on järjestetty sanotunlaisen edun käsittävä eläketurva. Jos kuitenkin työntekijälle hänen kuollessaan maksettiin työntekijäin eläkelain mukaista vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä muusta eläkelaitoksesta, ratkaisee tämä eläkelaitos hänen jälkeensä maksettavaa perhe-eläkettä koskevan hakemuksen. Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksessa säädetään, missä tapauksessa eläkehakemuksen ratkaisee työeläkekassa. Eläkelaitos ratkaisee hakemuksen myös siltä osin, kuin kysymyksessä on muussa eläkelaitoksessa järjestetty työntekijäin eläkelain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukainen eläketurva, sekä huolehtii koko eläkkeen maksamisesta ja eläkkeeseen liittyvistä eläkelaitoksen muista tehtävistä. Muiden eläkelaitosten kustannettavan eläkeosuuden hyvittämisestä säädetään 16 §:ssä.

13 §. Eläke maksetaan kuukausittain. Jos eläke tai erillisenä suoritettava eläkkeen osa on pienempi kuin 50 markkaa kuukaudessa, saadaan se kuitenkin maksaa neljännesvuosittain.

14 §. Jos vanhuus- tai perhe-eläke taikka sellainen työkyvyttömyyseläke, jonka suuruutta määrättäessä ei ole sovellettu työntekijäin eläkelain 6 §:n 3 momenttia, on pienempi kuin 20 markkaa kuukaudessa, eläkelaitoksella on oikeus eläkkeen saajan suostumuksella suorittaa eläke kertasuorituksena, joka lasketaan sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukaan. Kertasuorituksen saajalla ei sen jälkeen ole saman eläketapahtuman johdosta oikeutta eläkkeeseen niiden työsuhteiden perusteella, joiden nojalla suoritusta vastaava eläke olisi maksettu. Jos määrääjäksi myönnetty työkyvyttömyyseläke on maksettu kertasuorituksena, voidaan eläkkeen saajalle kuitenkin myöntää eläke siltä ajalta, jonka hänen työkyvyttömyytensä määrääjän jälkeen jatkuu.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

159. LAKI SAIRAUSSAKUUTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 16 p:mä 1966.

(Suomen as. -kok. 646/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:90)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 61 §:n 4 momentti ja muutetaan 59 §, 61 §:n 1 ja 3 momentti sekä 63 ja 64 § näin kuuluviksi:

59 §. Sairausvakuutuksen kustannukset suoritetaan sairausvakuutusrahastosta. Jos rahaston varat eivät riitä sairausvakuutuksen menoihin, suoritetaan puuttuva osa valtion varoista. Valtion on lisäksi suoritettava rahastoon sellainen määrä, että rahaston pääoma kalenterivuoden päättyessä on 35 miljoonaa markkaa. Valtion on suoritettava kuukausittain ennakkona määrä, joka vastaa kahdettatoista osaa valtion sinä vuonna suoritettavaksi arvioidusta määrästä. Valtion osuuden suorittamisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Sairausvakuutuksen kustannuksiksi luetaan tämän lain mukaisten menojen lisäksi 60 sadalta kansaneläkelaitoksen hallintokustannuksista.

61 §. Avustuskassalain (471/42) mukaisella avustuskassalla, jonka toimintapiiriin kuuluvat työntekijät ovat saman työnantajan palveluksessa, on oikeus toimia tässä laissa säädettyjen etuuksien antajana jäsenilleen tai heille ja heidän perheenjäsenilleen. Järjestelylle on hankittava kansaneläkelaitoksen suostumus, joka annettakoon, jos kassankokous kahden kolmasosan äänen enemmistöllä on ilmoittanut hyväksyvänsä järjestelyn, ja jos kassan sääntöjen mukaan annettavat etuudet ovat vähintään tämän lain mukaiset. Suostumusta kassalta älköön sen vuoksi evättäkö, että kassassa on lisäetuuksien saajina sellaisia henkilöitä, jotka ovat siirtyneet saman työnantajan palveluksesta eläkkeelle. Mitä edellä on säädetty, sovelletaan vastaavasti avustuskassaan, jonka toimintapiiriin kuuluvat henkilöt ovat sellaisten työnantajien palveluksessa, joiden toiminnan on katsottava muodostavan hallinnollisen ja taloudellisen kokonaisuuden, edellyttäen, että erityiset syyt puoltavat kassan hyväksymistä tämän lain mukaisten etuuksien antajaksi. Tällaista avustuskassaa sanotaan tässä laissa työpaikkakassaksi.

Työnantaja ja työntekijä ovat velvolliset suorittamaan, työnantaja työnantajan sairausvakuutusmaksun ja työntekijä vakuutetun sairausvakuutusmaksun tämän lain mukaisesti. Kansaneläkelaitoksen on annettava sairausvakuutusrahaston varoista työpaikkakassan käytettäväksi ennakkoina määrä, jonka kassan arvioidaan tarvitsevan tämän lain mukaisten etuuksien suorittamiseen, lisättyä sillä hallintokulujen määrällä, mitä sairausvakuutustoimikunnalle arvioidaan vastaavasti näitä kuluja aiheutuvan. Etuuksien suorittamista varten käytettävikseen saamista varoista on kassan vuosittain tehtävä tilitys siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Hallintokulujen korvaamisperusteet vahvistaa sosiaaliministeriö kansaneläkelaitoksen esityksestä. Menettelystä, jota noudatetaan kassalle varoja siirrettäessä, säädetään asetuksella.

63 §. Jos työpaikkakassa puretaan, lakkaa kassan tämän lain mukainen toiminta suoritustilan alkamisesta lukien.

Kassan on kuukauden kuluessa suoritustilan alkamisesta tehtävä kansaneläkelaitokselle tilitys siltä etuuksien suorittamista varten käytettävikseen saamista varoista ja palautettava liikaa saamansa määrä. Kassan purkamisesta aiheutuvat, kansaneläkelaitoksen hyväksymät kustannukset korvataan, jolleivät kassan varat riitä niiden suorittamiseen, kassalle sairausvakuutusrahaston varoista.

64 §. Jos työpaikkakassan toiminta ei erityisesti vakuutettujen edut huomioon ottaen muodostu tarkoituksenmukaiseksi, kansaneläkelaitoksen tulee esittää kassalle asian johdosta huomautus ja antaa ohjeet epäkohtien poistamiseksi. Jos ohjeita ei noudateta, on sosiaaliministeriöllä kansaneläkelaitoksen esityksestä valta kieltää kassalta oikeus tämän lain mukaisten vakuutusten myöntämiseen ja määrätä ajankohta, josta lukien kassan tämän lain mukainen toiminta on lakkaava.

Milloin työpaikkakassa päättää muuttaa sääntöjään siten, että sen suorittamat etuudet eivät enää vastaa vähintään tämän lain mukaisia etuuksia, on kansaneläkelaitoksen peruutettava 61 §:n 1 momentin nojalla antamansa suostumus. Työpaikkakassa voi muuttaa sääntöjään edellä mainituin tavoin vain siten, että muutetut säännöt tulevat voimaan muutosta seuraavan tammikuun 1 päivänä.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainituissa tapauksissa on tilityksen tekemisestä ja varojen palauttamisesta soveltuvin osin voimassa, mitä 63 §:ssä on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

Sen estämättä, mitä 59 §:n 1 momentissa on säädetty valtion osuudesta sairausvakuutuksen kustannuksiin, valtion tulee vuonna 1967 suorittaa sairausvakuutusrahastoon valtion osuuden lisäksi sellainen määrä varoja, että rahaston maksuvalmius on kunakin ajankohtana riittävästi turvattu. Tämä määrä on otettava huomioon sairausvakuutusrahaston vuoden 1967 tilinpäätöksessä.

160. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 16 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 647/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:88)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 58 § näin kuuluvaksi:

58 §. Tämän lain mukaisiksi hallintokustannuksiksi luetaan 40 sadalta eläkelaitoksen hallintokustannusten kokonaismäärästä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

161. LAKI ERÄIDEN ELATUSAPUJEN SITOMISESTA
ELINKUSTANNUKSIIN.

Annettu joulukuun 16 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 660/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:175)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Sellaisen elinkustannusten nousun johdosta, joka on tapahtunut 1 päivän tammikuuta 1967 jälkeen, on elatusapu, jota joku on avioliittolain tai avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain mukaisesti velvoitettu tai sitoutunut suorittamaan määräajoin, korotettava elinkustannusindeksin (elokuu 1938-heinäkuu 1939 = 100) nousua vastaavasti.

2 §. Milloin elinkustannusindeksin lokakuun indeksiluvun on todettu nousseen vähintään viisi prosenttia viimeksi tapahtunutta elatusapujen korottamista vastanneesta indeksiluvusta, korotetaan elatusapuja seuraavan kalenterivuoden alusta, niin kuin siitä jäljempänä säädetään.

Korotuksen määrä on yhtä monta viittä prosenttia viimeksi tapahtuneen elatusapujen korottamisen perusteella saadusta elatusavun määrästä, kuin elinkustannusindeksin indeksiluku on 1 momentissa tarkoitulla tavalla noussut täysiä viisiä prosentteja.

Sellaista elatusapua, jonka määrä on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu edellisen, 1 momentissa tarkoitetun elatusapujen korottamisajankohdan jälkeen, älköön korotettako vahvistamisen jälkeen ensiksi tulevana, vaan vasta seuraavana elatusapujen korottamisajankohdана. Korotus on tällöin 1 ja 2 momentin mukaisesti laskettava elatusavun viimeksi vahvistetusta määrästä.

3 §. Elatusapu, jota työntekijä tekemättä sitä vastaan työtä saa huoltoapulain 5 §:n nojalla, sekä elatusapu, jota joku on rikoslain 9 luvun säännösten nojalla velvoitettu määräajoin suorittamaan vahingonkorvauksena, korotettakoon 1 §:ssä tarkoitetun elinkustannusten nousun johdosta noudattaen soveltuvin kohdin mitä 2 §:ssä on säädetty.

4 §. Tämän lain soveltamista varten tarpeellisesta elinkustannusindeksin nousun laskemisesta huolehtii sosiaaliministeriö. Elatusapujen korottaminen on todettava marraskuun aikana annetulla sosiaaliministeriön päätöksellä.

5 §. Elatusapujen korottamisajankohdasta sekä elatusavun korotetusta määrästä on sen sosiaalilautakunnan toimesta, jolle asiakirja sitä varten esitetään, tehtävä merkintä elatusavun suorittamista koskevaan sopimukseen tai päätökseen. Merkinnän tekee sosiaalilautakunnan määräämä viranhaltija.

Jos 1 momentissa tarkoitettu täytäntöönpanoasiakirja on sosiaalilautakunnan hallussa, lautakunnan määräämän viranhaltijan on viran puolesta tehtävä siihen 1 momentissa tarkoitettut merkinnät. Mikäli asiakirja on lastenvalvojan hallussa, on lastenvalvojan viivytyksettä esitettävä asiakirja mainitulle viranhaltijalle sanottujen merkintöjen tekemistä varten. Milloin asiakirja on annettu täytäntöönpanoviranomaiselle, on sanotun viranomaisen viran puolesta tehtävä korottamisesta täytäntöönpanoasiakirjaan mainitut merkinnät.

6 §. Elatusapujen korottamisesta aiheutuvia toimenpiteitä varten on sosiaaliministeriön laadittava taulukot, joista saadaan suoraan tarvittavassa laajuudessa 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuilla prosenttiluvuilla korotetut elatusapujen määrät. Taulukoita on pidettävä saatavana valtion julkaisutoimistosta.

Elatusapujen korotetut määrät, jotka päättyvät markkaa pienempään lukuun, on ennen niiden taulukkoon merkitsemistä tasoitettava lähinnä ylempään markkaan.

7 §. Milloin elinkustannusindeksin lokakuun indeksiluvun on todettu laskeneen vähintään viisi prosenttia 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuna aikaisemman ajankohdan indeksiluvusta, on tässä laissa tarkoitettuja elatusapuja alennettava noudattaen vastaavasti, mitä edellä on säädetty.

8 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

9 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Lain voimaan tullessa vireillä olevat, elatusavustusten korottamisesta 30 päivänä joulukuuta 1963 annetun lain (664/63) 3 ja 4 §:ssä tarkoitettua vaatimusta on kuitenkin käsiteltävä loppuun ja ratkaistava aikaisemman lain mukaan.

Tammikuun 1 päivän 1964 ja joulukuun 31 päivän 1966 välisenä aikana tapahtuneen elinkustannusten nousun johdosta on ennen 1 päivää tammikuuta 1966 vahvistettuja, tässä laissa tarkoitettuja elatusapuja, vahingonkorvauksena määrääjain suoritettavaa elatusapua lukuun ottamatta, korotettava 1 päivästä tammikuuta 1967 lukien jäljempänä mainitulla tavalla.

1) Tämän lain 1 §:ssä tarkoitettu, lapselle tuleva sekä 3 §:ssä tarkoitettu, huoltoapulain 5 §:n nojalla maksettava elatusapu on korotettava seuraavasti:

a) milloin elatusapu on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu vuonna 1962 tai sitä ennen, korotettakoon elatusavun sitä korotettua määrää, joka on saatu aikaisemman lain säännösten mukaisesti, kahdellakymmenellä prosentilla;

b) milloin elatusapu on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu vuonna 1963, korotettakoon elatusavun vahvistettua määrää kahdellakymmenellä prosentilla; jos vahvistaminen on tapahtunut vuonna 1964, kymmenellä prosentilla; ja jos vahvistaminen on tapahtunut vuonna 1965, viidellä prosentilla.

2) Tämän lain 1 §:ssä tarkoitettu, muu kuin lapselle tuleva elatusapu on korotettava seuraavasti:

a) milloin elatusapu on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu vuonna 1962 tai sitä ennen, korotettakoon elatusavun sitä korotettua määrää, joka on saatu aikaisemman lain säännösten mukaisesti sen jälkeen, kun sanotun lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehty, kahdellakymmenellä prosentilla. Mikäli sellaista ilmoitusta ei ole tehty ennen tämän lain voimaantuloa, korotettakoon elatusavun muuten voimassa olevaa määrää kahdellakymmenellä prosentilla;

b) milloin elatusapu on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu aikana 1.1.1963-31.12.1965 korotettakoon elatusapu 1 b kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Sovellettaessa tämän lain 2 §:ää ensi kertaa laissa tarkoitettujen elatusapujen korottamiseen pidettäköön indeksilukuna, josta mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettu elinkustannusindeksin nousu lasketaan, joulukuun 1966 indeksilukua. Elatusavun sellaisena määränä, josta tämän lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu korotus ensimmäisellä kerralla lasketaan, pidettäköön, paitsi niissä tapauksissa, joissa korotus on elatusavun vahvistamisajankohdan vuoksi laskettava päätöksellä tai sopimuksella vahvistetusta elatusavun määrästä, tämän pykälän 2 momentin nojalla lain voimaan tullessa korotettua elatusavun määrää. Vahingonkorvauksena maksettavan elatusavun osalta pidettäköön kuitenkin elatusavun sellaisena määränä, josta mainittu korotus ensimmäisellä kerralla lasketaan, tuomioistuimen päätöksellä viimeksi vahvistettua elatusavun määrää. Mitä tässä momentissa on säädetty, on vastaavasti sovellettava, jos elatusapuja 2 §:ää ensi kertaa sovellettaessa olisi korottamisen sijasta alennettava.

162. ASETUS ERÄIDEN ELATUSAPUJEN SITOMISESTA ELINKUSTANNUKSIIN.

Annettu joulukuun 16 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 661/66)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin 16 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (660/66) 8 §:n nojalla:

1 §. Milloin eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (660/66) tarkoitettuja elatusapuja on elinkustannusindeksin nousun johdosta korotettava mainitun lain 2 §:ssä tarkoitettulla tavalla, sosiaaliministeriön on sanotun vuoden marraskuun aikana asetuskokoelmassa julkaistavalla päätöksellään todettava elinkustannusindeksin nousu, mitä elatusapuja on korotettava, korotusprosentti sekä se, että korotus tulee voimaan seuraavan kalenterivuoden alusta. Sosiaaliministeriön päätös on muullakin sopivalla tavalla saatettava yleisön tietoon.

Sosiaaliministeriön päätöksessä, jota 1 momentissa tarkoitetaan, on samalla mainittava, ettei sellaista elatusapua, jonka määrä on päätöksellä tai sopimuksella vahvistettu edellisen elatusapujen korottamisajankohdan jälkeen, ole korotettava vielä seuraavan kalenterivuoden alusta lukien, vaan vasta sitä seuraavana elatusapujen korottamisajankohtana.

2 §. Milloin joku on pyytänyt, että elatusavun suorittamista koskevaan sopimukseen tai päätökseen tehtäisiin sosiaalilautakunnan toimesta merkintä elatusavun korottamisajankohdasta sekä elatusavun korotetusta määrästä, on viranhaltijalla, jolle asiakirja sitä varten esitetään, oikeus vaatia, että hakija esittää asiassa tarvittavan selvityksen. Hakijaa ei kuitenkaan velvoitettako esittämään selvitystä elatusavun aikaisemmasta korottamisesta, milloin se on tapahtunut välittömästi lain nojalla.

3 §. Mitä 1 ja 2 §:ssä on säädetty, sovellettakoon vastaavasti, milloin elatusapuja on elinkustannusten laskemisen johdosta alennettava.

4 §. Sosiaaliministeriön tulee tarvittaessa antaa sosiaalilautakunnalle tarkempia ohjeita elatusapujen korottamiseen ja alentamiseen liittyvistä toimenpiteistä.

5 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan kuitenkin ryhtyä 1 §:n 1 momentissa mainitun lain soveltamisen kannalta tarpeellisiin valmistaviin toimenpiteisiin.

163. ASETUS RAKENNUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 16 p:nä 1966.

(Suomen as.-kok. 673/66)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1959:77 ja 1964:64)

Sisäasiainministerin esittelystä kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun rakennusasetuksen (266/59) 8 ja 15 §, 47 §:n 1 momentti, 48 §:n 2 momentti, 111 ja 112 §, 113 §:n 2 ja 3 momentti, muutetaan 1a § sellaisena kuin se on 22 päivänä toukokuuta 1964 annetussa asetuksessa (254/64), 2 ja 7 §, 9 §:n 2 momentin 1 kohta, 14 §:n 1 ja 3 momentti, 39 §:n 3 momentti, 40 ja 42 §, 45 §:n 1 momentti, 46 §, 47 §:n 2 momentti, 64 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 69 ja 113 §, 114 §:n 2 momentti, 116 §, 117 §:n 1 ja 2 momentti, 118 ja 119 §, 132 §:n 3 ja 4 momentti, 135, 139, 147 ja 159 § sekä lisätään 5 §:ään uudet 2 ja 3 momentit, 32 §:ään uusi 3 momentti ja 150 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

1a §. Kaavoitus- ja rakennustointa koskevissa asioissa sisäasiainministeriön apuna on kaavoitus- ja rakennusasian neuvottelukunta, johon valtioneuvosto kutsuu kolmeksi vuodeksi kerrallaan puheenjohtajan sekä vähintään 10 ja enintään 14 muuta jäsentä ja riittävän määrän varajäseniä henkilöistä, jotka edustavat kaavoitus- ja rakennustoimeen liittyviä tehtäviä hoitavia eri viranomaisia ja yhteisöjä sekä alan asiantuntemusta.

2 §. Lääninhallituksen tulee hoitaessaan läänissä kaavoituksen ja rakennustoimen hallintoa:

1) ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin kaavoituksen ja rakennustoiminna kehittämiseksi ja tehdä tätä koskevia esityksiä;

2) valvoa, että rakennuslakia, tätä asetusta, valtioneuvoston ja ministeriön päätöksiä, kaavoja, rakennusjärjestyksiä, tonttijakoja sekä muita kaavoitusta ja rakennustoimintaa koskevia määräyksiä noudatetaan; sekä

3) valvoa, että kunnat sekä maistraatit, järjestysvoimat, rakennuslautakunnat ja muut paikalliset viranomaiset, joilla on tehtäviä kaavoitus- ja rakennustoimen alalla, täyttävät tehtävänsä, sekä antaa niille neuvoja ja ohjeita.

5 §.

 Maistraatin on, ennen kuin se antaa rakennuslupan rakennuslain 42 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetulla alueella, hankittava lausunto kaupunginhallitukselta tai siltä kaupungin viranomaiselta, jolle lausunnon antaminen on näissä asioissa siirretty.

Rakennuslautakunnan on, ennen kuin rakennuslain 100 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetulla alueella myönnetään rakennuslupa, hankittava kunnanhallituksen lausunto ja tarvittaessa myös kaavan laatijan lausunto, jollei kunnanhallitus ole sitä hankkinut.

7 §. Kunnallishallituksen tulee johtaessaan kaavoituksen ja rakennustoiminnan yleistä suunnittelua kunnassa:

- 1) seurata rakennustoimintaa ja asunto-olojen kehittymistä;
- 2) toimituttaa selvityksiä kaavoituksen perusteista;
- 3) ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin yleiskaavan laatimiseksi;
- 4) huolehtia asemakaavan tai rakennuskaavan laatimisesta sellaista aluetta varten, jolle se kunnan kehitys huomioon ottaen on laadittava, sekä tonttijaon laatimisesta;
- 5) ryhtyä toimenpiteisiin kaavan tai tonttijaon muuttamiseksi taikka kumoamiseksi, milloin siihen on syytä;
- 6) huolehtia rakennusjärjestyksen laatimisesta ja tarpeellisten muutosten tekemisestä siihen; sekä
- 7) toimia muutoinkin kaavoituksen ja rakennustoiminnan kehittämiseksi.

9 §.

 Maistraatin tulee myös:

- 1) antaa lausuntoja ja tehdä esityksiä kaavoitusta ja rakennustoimintaa koskevissa asioissa lääninhallitukselle, kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle; ja
-

14 §. Ehdotus rakennusjärjestykseksi on, ennen kuin se esitetään kunnallisvaltuuston hyväksyttäväksi, pidettävä julkisesti nähtävänä 30 päivän ajan. Ehdotuksen nähtäville asettamisesta on ilmoitettava niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Muistutukset ehdotusta vastaan on tehtävä kirjallisesti kunnallishallitukselle ennen nähtävänäoloajan päättymistä. Ehdotuksesta on hankittava terveydenhoito- ja palolautakuntien sekä kaupungissa maistraatin ja maalaiskunnassa rakennuslautakunnan lausunnot.

Rakennusjärjestyksen vahvistaminen on kunnallishallituksen toimesta saatettava yleisesti tiedoksi niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Tiedoksiannossa on myös mainittava, missä rakennusjärjestys on julkisesti nähtävänä ja kohtuullisesta hinnasta saatavana. Vahvistettu rakennusjärjestys on tämän jälkeen viipymättä lähetettävä kunnallishallituksen toimesta maanmittauskonttorille, maistraatille ja rakennuslautakunnalle. Rakennusjärjestys on maalaiskunnan

osalta lähetettävä lisäksi sisäasiainministeriölle ja kaupungin osalta lääninhallitukselle.

32 §.

Laadittaessa ehdotusta asemakaavaksi tulee kaupungin viranomais-
ten tarpeen mukaan neuvotella niiden viranomaisten kanssa, joiden hal-
lintoalaa asemakaava koskee. Milloin asialla on olennaista merkitystä
seutukaavoituksen kannalta, seutukaavaliitolle on riittävän varhaisessa
vaiheessa annettava tilaisuus lausunnon antamiseen.

39 §.

Ehdotuksesta on hankittava maistraatin, terveydenhoito- ja palo-
lautakuntien sekä naapurikunnan lausunnot, milloin ne on katsottava
tarpeelliseksi. Myös seutukaavaliitolta on hankittava lausunto, mikäli
sitä 32 §:n 3 momentin säännökset huomioon ottaen on vielä pidettävä
tarpeellisena. Naapurikunnan ja seutukaavaliiton on annettava lausun-
tonsa kahden kuukauden kuluessa.

40 §. Kun hyväksytty asemakaava alistetaan vahvistettavaksi, on asema-
kaavakartta ja selostus liitettävä oheen neljänä tai, jos kysymys on muus-
ta kuin tontti- tai yleisten alueiden rekisteriin merkittävästä alueesta,
viitenä kappaleena. Kartassa on oltava todistus siitä, että kartta on val-
tuuston päätöksen mukainen. Asiakirjoihin on liitettävä tehdyt muistutuk-
set ja hankitut lausunnot, mikäli niitä ei ole otettu pöytäkirjaan tai siinä
riittävästi selostettu.

Kun asemakaava on vahvistettu, sisäasiainministeriön on lähetet-
tävä jäljennös vahvistamista koskevasta päätöksestä sekä asemakaava-
kartta ja selostus lääninhallitukselle ja, jos kysymys on maarekisteriin
merkitystä alueesta, myös maanmittauskonttorille. Kaupunginhallituksen
toimesta on kuulutettava vahvistamisesta niin kuin kunnalliset ilmoitukset
kaupungissa julkaistaan ja lähetettävä jäljennös vahvistusmerkinnällä va-
rustetusta asemakaavakartasta ja selostuksesta maistraatille sekä asian
laadun mukaan seutukaavaliitolle ja muille asianomaisille viranomaisille.

45 §. Tonttijakoehdotukseen on sovellettava vastaavasti, mitä 39 §:n
1 ja 2 momentissa on säädetty, ei kuitenkaan 2 momentin säännöstä
tiedottamisesta toiselle kunnalle.

46 §. Tonttijako on kiinteistöinsinöörin laadittava kartalle (tonttijako-
kartta) mittakaavaan 1:500 tai erityisessä tapauksessa sitä pienempään
mittakaavaan. Kartan tulee osoittaa tonttien numerot, pinta-alat, sivu-
jen pituudet ja alueella olevat rakennukset sekä jokaisen tontin osalta
ne kiinteistöt ja muut alueet, joista tontti muodostuu, sekä näiden kiin-
teistöjen ja alueiden tonttiin kuuluvien osien pinta-alat.

47 §. Tonttijaon hyväksymisestä on kuulutettava sillä tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan, Kaupunginhallituksen on tonttijaon hyväksymisestä viipymättä ilmoitettava maistraatille ja sille kaupungin viranomaiselle, joka pitää kaupungin tonttikirjaa ja maarekisterin jäljennöstä. Kaupunginhallituksen on toimitettava jäljennös vahvistusmerkinnällä varustetusta tonttijakokartasta lääninhallitukselle ja, milloin kysymys on maarekisteriin merkitystä alueesta, myös maanmittauskonttorille.

64 §. Ennen kuin uudisrakennuksen rakentamiseen ryhdytään, on kiinteistöinsinöörin toimesta maalle merkittävä vahvistettujen piirustusten mukaan rakennuksen paikka ja sen korkeusasema.

Jos tontin raja on epäselvä, on kiinteistöinsinöörin tarpeen vaatiessa alistettava asia maistraatin käsiteltäväksi niin kuin siitä on erikseen säädetty. Rakennuksen paikan merkitemistoimitus on keskeytettävä, kunnes rajan oikea suunta on lopullisesti vahvistettu.

Sitten kun rakennuksen perustustyö ja jalustan tai sitä vastaavan rakennusvaiheen rakentaminen on suoritettu, ei rakentamista saa jatkaa, ennen kuin kiinteistöinsinöörin katselmuksessa on todettu rakennuksen paikka ja korkeusasema.

69 §. Milloin rakennustyössä esiintyy vaikeatekoisia rakenteita tai rakennustyö muutoin on vaikeatekoinen, eikä vastaavan työnjohtajan ammattipätevyys tältä osalta katsota olevan riittävän, maistraatin tulee määrätä, että rakennustyön johtaminen on määräyksessä mainitulta osalta annettava henkilölle, jolla on siihen riittävä pätevyys (vaikeiden rakennustöiden johtaja). Kun määräys on annettu, on vastaavasti voimassa, mitä 68 §:n 2 ja 4 momentissa on säädetty. Maistraatin hyväksyttävä vaikeiden rakennustöiden johtaja vastaa työn suorituksesta johtamansa työn osalta.

113 §. Ennen kuin kunnanvaltuusto tekee päätöksen rakennuskaavan laatimisesta, on lääninhallitukselle varattava tilaisuus antaa kahden kuukauden kuluessa lausuntonsa. Lausuntoa valmistellessaan lääninhallituksen on oltava yhteydessä seutukaavaliittoon ja hankittava asian vaatima muukin tarpeellinen selvitys.

114 §. -----

Rakennuskaavasta on soveltuvin osin voimassa, mitä edellä 32-35 §:ssä on asemakaavasta säädetty, ottaen kuitenkin huomioon rakennuslain 95 §:n 2 momentin säännökset. Rakennuskaavassa maatalousalueeksi osoitetulle alueelle saa rakentaa ainoastaan sellaisia rakennuksia, jotka soveltuvat alueen tarkoitukseen.

116 §. Rakennuskaavaehdotus on kunnanhallituksen toimesta pidettävä yleisesti nähtävänä 30 päivän ajan, sen jälkeen kun nähtäville asettamisesta on ilmoitettu niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Muistutukset ehdotusta vastaan on toimitettava kunnanhallitukselle ennen nähtävänäoloajan päättymistä.

Rakennuskaavaehdotuksen nähtäville asettamisesta on kunnanhallituksen toimesta erikseen annettava todisteellinen tieto kunnalle, joka rajoittuu rakennuskaava-alueeseen, samoin kuin sellaiselle kaavoitettavaan alueeseen kuuluvan maan omistajalle ja haltijalle, jonka kotipaikka on toisella, henkikirjassa mainitulla tai muulla tunnetulla paikkakunnalla maassa, ei kuitenkaan, milloin asianomainen on hyväksynyt rakennuskaavaehdotuksen. Ilmoituksen on katsottava tulleen asianomaisen tietoon, jos se on vähintään viikkoa ennen nähtäville asettamista annettu kirjattuna postissa kuljetettavaksi.

Ehdotuksesta on hankittava rakennus-, terveydenhoito- ja palolautakuntien sekä naapurikunnan lausunnot, milloin ne on katsottava tarpeelliseksi. Myös seutukaavaliitolta on hankittava lausunto, mikäli sitä 32 §:n 3 momentin ja 114 §:n 2 momentin säännökset huomioon ottaen on vielä pidettävä tarpeellisenä. Naapurikunnan ja seutukaavaliiton on annettava lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa.

Jos ehdotusta ei ole muistutuksen tai lausunnon johdosta olennaisesti muutettu sen jälkeen kun se on asetettu nähtäville, ei sitä ole tarpeen asettaa uudelleen nähtäväksi.

Kun hyväksytty rakennuskaava alistetaan vahvistettavaksi, on rakennuskaavakartta ja selostus liitettävä oheen viitenä kappaleena. Karttoissa on oltava todistus siitä, että kaavakartta on valtuuston päätöksen mukainen. Asiakirjoihin on liitettävä tehdyt muistutukset ja hankitut lausunnot, mikäli niitä ei ole otettu pöytäkirjaan tai siinä riittävästi selostettu.

Ennen rakennuskaavan vahvistamista lääninhallituksen on sisäasiainministeriön määräysten mukaan varattava ministeriölle tilaisuus lausunnon antamiseen.

Tämän pykälän 2 ja 6 momentin säännöksiä ei sovelleta, milloin rakennuskaavaehdotus koskee ainoastaan 114 §:n 3 momentin mainittuja nimiä ja numeroita.

117 §. Kun rakennuskaava on vahvistettu, lääninhallituksen on lähetettävä jäljennös vahvistamista koskevasta päätöksestä sekä rakennuskaavakartta ja rakennuskaavan selostus sisäasiainministeriölle ja maanmittauskonttorille. Kunnanhallituksen toimesta on vahvistamisesta kuulutettava niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan ja lähetettävä vahvistusmerkinnällä varustettu rakennuskaavakartta ja selostus rakennuslautakunnalle sekä asian laadun mukaan seutukaavaliitolle, tie- ja vesirakennushallitukselle ja muille asianomaisille viranomaisille.

Rakennuskaavan alkuperäispiirros säilytetään maanmittauskonttorissa, jonne se on viipymättä sen jälkeen, kun siitä on kunnan käyttöön otettu mitanpitävä ja jäljentämiskelpoinen kappale, kunnanhallituksen toimesta toimitettava.

118 §. Mitä edellä tässä luvussa on säädetty, noudatetaan soveltuvin osin myös rakennuskaavaa muutettaessa. Jos kaavan muutos on vähäinen, ei 113 §:ssä säädetty menettely ole tarpeen.

119 §. Maanomistaja voi pyytää kunnalta rakennuskaavan maastoon merkitsemistä, jollei kunta suorita merkitsemistä, on sen lähetettävä hakemus edelleen maanmittauskonttorille ja liitettävä mukaan lausuntonsa asiasta. Myös kunta voi pyytää maanmittauskonttorilta maastoon merkitsemistä.

132 §. -----
Milloin rakennustyössä esiintyy vaikeatekoisia rakenteita tai rakennustyö muutoin on vaikeatekoinen, eikä vastaavan työnjohtajan ammattipätevyyden tältä osalta katsota olevan riittävän, rakennuslautakunnan tulee määrätä, että rakennustyön johtaminen on määräyksessä mainitulta osalta annettava henkilölle, jolla on siihen riittävä pätevyys (vaikeiden rakennustöiden johtaja). Kun määräys on annettu, on vastaavasti voimassa, mitä 1 momentissa on säädetty. Rakennuslautakunnan hyväksyttävä vaikeiden rakennustöiden johtaja vastaa työn suorituksesta johtamansa työn osalta.

Rakennuslautakunta voi peruuttaa, milloin syytä siihen on vastaavan työnjohtajan ja vaikeiden rakennustöiden johtajan hyväksymisensä.

135 §. Kun kunnanvaltuusto on päättänyt rakennuslain 116 §:ssä tarkoitettun asemakaavan laatimisesta, sovelletaan tällaisella alueella, mitä kaupungista on tässä asetuksessa säädetty.

139 §. Milloin rakennuslautakunta pitää tarpeellisena, tulee rakennustyössä, johon vaaditaan rakennuslupa, olla rakennuslautakunnan hyväksymä henkilö, joka johtaa rakennustyötä ja vastaa sen suorittamisesta. Rakennustyötä ei saa tällöin aloittaa, ennen kuin rakennuslautakunta on hyväksynyt vastaavan työnjohtajan. Sitä koskevaan hakemukseen on liitettävä asianomaisen kirjallinen suostumus, jossa tämä vastuuvuvelisena sitoutuu työtä johtamaan.

Milloin rakennustyössä esiintyy vaikeatekoisia rakenteita tai rakennustyö muutoin on vaikeatekoinen, eikä vastaavan työnjohtajan ammattipätevyyden tältä osalta katsota olevan riittävän tai jollei vastaavaa työnjohtajaa ole määrätty, rakennuslautakunnan tulee määrätä, että rakennustyön johtaminen on määräyksessä mainitulta osalta annettava henkilölle, jolla on siihen riittävä pätevyys (vaikeiden rakennustöiden johtaja). Kun määräys on annettu, on vastaavasti voimassa, mitä 1 momentissa on säädetty. Rakennuslautakunnan hyväksyttävä vaikeiden rakennustöiden johtaja vastaa työn suorituksesta johtamansa työn osalta.

Rakennuslautakunta voi peruuttaa, milloin syytä siihen on, vastaavan työnjohtajan ja vaikeiden rakennustöiden johtajan hyväksymisensä.

147 §. Viranomaisten antamat sekä rakennuslain 42 §:n 2 momentin 3 kohdassa ja 100 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetut rakennuskiellot tulevat voimaan, kun niistä on kunnan toimesta kuulutettu niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Näistä päätöksistä on kunnan toimesta annettava tieto rakennusluvan myöntävälle viranomaiselle ja, jos kysymys on maarekisteriin merkitystä alueesta, maanmittauskonttorille sekä asian laadun mukaan muillekin valtion ja kunnan viranomaisille, seutukaavaliitolle ja naapurikunnalle. Sama koskee rakennuskieltojen pitemmästä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetussa päätöksessä on joko kartalla tai muulla tavoin selvästi osoitettava se alue, jota päätös koskee.

150 §. -----
Antaessaan rakennuslain 5 §:n 2 momentissa tai 132 §:n 1 momentissa tarkoitetun poikkeusluvan sisäasiainministeriön ja lääninhallituksen on päätöksessään samalla määrättävä luvan voimassaoloaika. Poikkeuslupaa vastaavaa rakennuslupaa on haettava sanotun ajan kuluessa. Aikaa ei ole määrättävä kahta vuotta pitemmäksi.

159 §. Hakemus rakennuslain 115 §:n 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten korvaamisesta on tehtävä kahden vuoden kuluessa kustannusten suorittamisesta. Sama koskee hakemusta avustuksen saamisesta 69 §:ssä ja 115 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin kaavan laatimisesta ja maastoon merkitsemisestä aiheutuneisiin kustannuksiin.

Hakemus avustuksen saamisesta rakennuslain 69 §:n tai 115 §:n 2 momentin nojalla yleiseen tarkoitukseen käytettävien alueiden lunastuskustannusten peittämiseen on tehtävä vuoden kuluessa alueen luovutusta koskevan sopimuksen tekemisestä tai lunastustoimituksen päättymisestä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut hakemukset on sisäasiainministeriölle osoitettuna toimitettava lääninhallitukselle, jonka tulee lausuntonsa ohella lähettää ne ministeriölle. Hakemuksiin on liitettävä ministeriön tarpeelliseksi katsoma selvitys.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

164. ASETUS KUNNALLISESTA KODINHOITOAVUSTA.

Annettu joulukuun 16 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 675/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1950:81)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään kunnallisesta kodinhoitoavusta 6 päivänä toukokuuta 1966 annetun lain (270/66) 21 §:n nojalla:

1 luku.

Yleisiä säännöksiä

1 §. Kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun lain 3 §:ssä tarkoitetun kunnan kodinhoitotoiminnan ohjesäännön tulee sisältää määräykset:

- 1) siitä järjestyksestä ja niistä perusteista, joiden mukaan kodinhoitoapua annetaan;
- 2) kodinhoitajan, johtavan kodinhoitajan ja kotiavustajan tehtävistä;
- 3) kodinhoitajan, johtavan kodinhoitajan ja kotiavustajan työ- ja vapaa-aikojen järjestelystä;
- 4) toimenpiteistä kodinhoitajan, johtavan kodinhoitajan ja kotiavustajan terveyden suojaamiseksi;
- 5) niistä perusteista, joiden mukaan kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitetut kustannukset korvataan;
- 6) kunnallisten kodinhoitoviranomaisten yhteistoiminnasta muiden kunnallisten viranomaisten sekä asianomaisten järjestöjen kanssa;
- 7) toimintakertomuksen laatimisesta ja työpäiväkirjan pitämisestä;
- 8) muista tarpeellisiksi katsottavista seikoista.

2 §. Kunnallisen kodinhoitajan ja johtavan kodinhoitajan ottaa virkaansa sosiaalilautakunta sen jälkeen kuin virka on ollut asianmukaisesti haettava.

Kunnallisen kodinhoitajan ja johtavan kodinhoitajan virkaan ottamisesta ja erosta sosiaalilautakunnan on viipymättä ilmoitettava sosiaalihuollon piiritarkastajalle.

3 §. Kepoisuusehtona kunnallisen kodinhoitajan virkaan on sosiaaliministeriön hyväksymän, kodinhoitajia kouluttavan oppilaitoksen päästötodistus.

Sosiaaliministeriö voi hakemuksesta oikeuttaa sosiaalilautakunnan määrääjäksi ottamaan kodinhoitajaksi henkilön, jolla ei ole 1 momentissa tarkoitettua kelpoisuutta, mutta sen sijaan henkilökohtainen soveltuvuus sekä riittäväksi katsottava peruskoulutus ja käytännöllinen kokemus kodinhoidollisissa tehtävissä.

4 §. Johtavalla kodinhoitajalla tulee olla kunnallisen kodinhoitajan pätevyys sekä hyvä perehtyneisyys kunnalliseen kodinhoitotoimintaan ja sosiaaliministeriön hyväksymä jatkokoulutus.

5 §. Kunnalliseksi kotiaavustajaksi voi sosiaalilautakunta ottaa henkilön, joka terveydeltään ja henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan katsotaan kotiaavustajan työhön sopivaksi ja joka on perehtynyt kotitaloudellisiin tehtäviin ja saanut kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun lain 20 §:ssä tarkoitettua koulutuksen.

6 §. Kunnallinen kodinhoitaja, johtava kodinhoitaja ja kotiaavustaja on työmatkoillaan velvollinen mahdollisuuksien mukaan käyttämään kunnan hänelle varaamaa tai muuta halvinta saatavissa olevaa kulkuneuvoa. Kunnallishallitus voi antaa luvan suorittaa työmatkan omalla kulkuneuvolla, jonka käyttämisestä suoritetaan korvaus, mikäli siitä ei toisin sovitua, kunnan matkustussäännön mukaisesti.

7 §. Valtionapua kunnallisen kodinhoitajan ja johtavan kodinhoitajan palkkaukseen on erikseen haettava kultakin kalenterivuodelta kirjallisesti sosiaaliministeriöltä neljän kuukauden kuluessa sen päättymisestä lukien uhalla, että oikeus valtionapuun muuten voidaan katsoa menetettyksi. Hakemukseen on liitettävä sosiaaliministeriön tarpeelliseksi katsoma ja sen vahvistamille lomakkeille laadittu tilitys ja muu selvitys.

Tarkastettuaan ja hyväksyttyään 1 momentissa tarkoitettua hakemuksen, sosiaaliministeriö suorittaa valtionavun postisiirtoliikkeen välityksellä.

Kunnallisista kotiaavustajista aiheutuviin kustannuksiin valtionapua haettaessa ja suoritettaessa noudatettakoon soveltuvin osin mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty.

8 §. Kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun lain 14 §:ssä tarkoitettu valtionapu suoritetaan kunnille voimassa olevan kuntien taloudellista kantokykyä koskevan yleisen luokituksen mukaisesti siten, että valtionapu nousee luokituksen osoittamissa eri kuntaryhmissä kuntaryhmien taloudellisen kantokyvyn alenemista vastaavasti.

2 luku.

Koulutus

9 §. Sosiaaliministeriö valvoo kodinhoitajakoulutusta sekä kodinhoitajia kouluttavia oppilaitoksia varten vahvistettujen opetussuunnitelmien ja ohjesääntöjen noudattamista.

10 §. Sosiaaliministeriö vahvistaa kodinhoitajia kouluttavalle oppilaitokselle opetussuunnitelman, hankittuaan siitä lausunnon ministeriön kodinhoitoaputoiminnan koulutustoimikunnalta, jossa ovat edustettuina alan ammattiviranomaiset ja järjestöt. Oppilaitoksissa annetaan vähintään kahdenkymmenen kuukauden ajan käytännöllistä ja tietopuolista opetusta ruokataloudessa, kodinhoidossa, lastenhoidossa ja -kasvatuksessa, kotisairaanhoidossa ja ensiavussa, henkilökohtaisessa terveydenhoidossa, kotieläinten hoidossa, kodin taloudessa sekä muissa kotitalouteen kuuluvissa aineissa. Lisäksi annetaan opetusta yhteiskuntaopissa, sosiaalipolitiikassa, sosiaalihuollossa, sosiaalihygieniassa ja psykologiassa sekä muissa ammattiin liittyvissä oppiaineissa.

11 §. Kodinhoitajia kouluttavaan oppilaitokseen oppilaaksi pääsemiseksi vaaditaan hyvä maine, lääkärintodistuksella osoitettu terveys, kansakoululaissa säädetyn oppivelvollisuuden suorittaminen sekä vähintään kahdeksantoista ja enintään kolmenkymmenen vuoden ikä, jollei sosiaaliministeriö viimeksi mainitusta ikärajasta myönnä poikkeusta.

12 §. Kodinhoitajia kouluttavan oppilaitoksen valtionapuun oikeuttaviin todellisiin ja hyväksyttäviin vuosimenoihin luetaan kuuluviksi:

- 1) oppilaitoksen toiminnan kannalta tarpeellisen henkilökunnan palkkaukset, eläkkeet tai eläkevakuutusmaksut ja laitoksen asioiden hoitamiseksi välttämättömät matkakustannukset, kuitenkin enintään valtion vastaavanlaisissa tehtävissä oleville maksettavien palkkojen, eläkkeiden ja virkamatkakorvausten suuruisina, sekä laitoksen työnantajana suorittamat henkilökunnan sosiaaliturvamaksut;
- 2) oppilaitoksen johtokunnan kokouspalkkiot;
- 3) tapaturma-, työttömyys- ja palovakuutusmaksut;
- 4) oppilaitoksen toiminnalle tarpeellisten omien rakennusten ja huoneistojen vuokra-arvo määrättyinä valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaan;
- 5) oppilaitoksen käyttöön vuokrattujen rakennusten ja huoneistojen kohtuulliset vuokramaksut;
- 6) lämmitys-, valaistus-, vedenhankinta- ja käyttövoimakustannukset;
- 7) kaluston, koneiden sekä työ- ja opetusvälineiden välttämättömät vuotuishankinnat sekä kunnossapito- ja korjauskustannukset;
- 8) oppilaitoksen toiminnan kannalta välttämättömät toimisto-, ilmoitus- ja painatuskustannukset sekä kirjastomenot;
- 9) opetustarvikkeiden, puhdistusaineiden ja -välineiden sekä raaka- ja tarveaineiden hankkimisesta aiheutuvat menot;

10) oppilaiden ravinnosta ja puhtaudesta, tarvittavasta terveyden- ja sairaanhoidosta sekä heidän opetussuunnitelmissa edellytetyistä opintokäynneistään aiheutuvat menot;

11) oppilaiden työ- ja vuodevaatemenot; sekä

12) oppilaitoksen lastenkodin kaluston kulumista vastaavat uudistamishankinnat, sen kunnossapito- ja korjauskustannukset sekä lasten terveyden- ja sairaanhoito-, pito- ja vuodevaate-, puhtaanapito- sekä ravintokustannukset.

13 §. Valtionavun saamiseksi vaaditaan, että:

1) oppilaitoksella on sosiaaliministeriön vahvistama ohjesääntö ja opetussuunnitelma;

2) oppilaitoksessa on sosiaaliministeriön hyväksymä määrä oppilaita;

3) oppilaitoksella on tyydyttävät ja riittävät huoneistotilat, tarpeelliset opetus- ja työvälineet sekä tarpeellinen kalusto;

4) oppilaitoksen opettajilla on säädetty pätevyys;

5) oppilaitosta ei ylläpidetä taloudellisen edun saavuttamiseksi; sekä

6) valtionapuna saadut varat käytetään niihin tarkoituksiin, joihin ne on myönnetty ja että käyttämättä jäänyt valtionapu palautetaan valtiolle.

14 §. Kodinhoitajia kouluttavan oppilaitoksen vuosimenoihin sekä oppilaitoksen kunnallisille kodinhoitajille järjestettävien täydennyskursseiden menoihin haetaan valtionapua sosiaaliministeriöltä vahvistettuja lomakkeita käyttäen kultakin kalenterivuodelta sen tammikuun loppuun mennessä uhalla, että hakemus muuten voidaan hylätä. Hakemukseen on liitettävä sosiaaliministeriön tarpeelliseksi katsoma selvitys.

Valtionapu maksetaan ennakkoina kuukausittain, kuitenkin siten, että valtionavun suuruus tarkistetaan lopullisesti ja viimeinen avustuserä maksetaan vasta sen jälkeen kun sosiaaliministeriö on hyväksynyt laitoksen tuloista ja menoista laaditun, johtokunnan puheenjohtajan ja laitoksen johtajan allekirjoittaman tilityksen.

15 §. Kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun lain 18 §:n 2 momentissa tarkoitettua kodinhoitajia kouluttavan oppilaitoksen hankinta- ja rakennuskustannuksiin myönnettävää valtion avustusta ja lainaa voidaan hakea sosiaaliministeriöltä. Hakemukseen on liitettävä sosiaaliministeriön hyväksymä laitoksen rakennus-, laajentamis- tai hankintaohjelma kustannusarvioineen ja tarvittavine rakennuspiirustuksineen sekä muu ministeriön vaatima selvitys.

Valtionavustus maksetaan yhdessä tai useammassa erässä sitä mukaa kuin rakennustyöt ja hankinnat edistyvät, kuitenkin siten, että viimeinen erä maksetaan vasta sen jälkeen, kun rakennustyöt ja hankinnat on loppuun suoritettu sekä ne ja niitä koskevat tilit tarkastettu ja hyväksytyt.

Sosiaaliministeriö myöntää lainan valtioneuvoston päätettyä laina-ajasta, korosta ja muista lainaehtoista.

16 §. Valtionavustusta saavan oppilaitoksen toiselle omistajalle luovuttamiseen tai oppilaitoksen olennaiseen laajentamiseen on saatava sosiaaliministeriön lupa.

17 §. Jos oppilaitos, jolle myönnetään valtionapua tai valtion lainaa, ei enää täytä säädettyjä ehtoja tai jos sen toiminnassa ilmenee muita epäkohtia eikä asiain tilaa huomautuksesta huolimatta korjata, on sosiaaliministeriön keskeytettävä valtionavun maksaminen ja alistettava asia valtioneuvostolle. Tällöin valtioneuvostolla on valta päättää avustuksen lakkauttamisesta joko osaksi tai kokonaan sekä avustuksen lakkaamisen ajankohdasta ja siitä, miten valtion myöntämällä avustuksella tai lainalla hankittu omaisuus on käytettävä. Sama on voimassa, jos mainittu valtionapua tai lainaa saava oppilaitos lopettaa toimintansa tai ilman asianmukaista lupaa luovutetaan toiselle omistajalle.

3 luku.

Erinäisiä säännöksiä

18 §. Kunnallisen kodinhoitajan ja johtavan kodinhoitajan virkaan pätevistä henkilöistä pidetään sosiaaliministeriössä erityistä luetteloa.

19 §. Sosiaaliministeriön asiana on valvoa, että kunnat kodinhoitotoiminnassaan noudattavat lakia, asetusta ja vahvistettuja ohjesääntöjä.

Sosiaalihuollon piiritarkastajan on lähinnä valvottava, että kodinhoitajatoiminnasta annettuja säännöksiä noudatetaan, ja havaitessaan siinä puutteita tai rikkomuksia, tehtävä viipymättä huomautus niiden poistamiseksi tai oikaisemiseksi sekä, jollei huomautusta oteta varteen, ryhdyttävä muihin asian vaatimiin toimenpiteisiin tai, mikäli asia ei kuulu hänen toimivaltaansa, tehtävä esitys asianomaiselle viranomaiselle.

20 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamiseksi.

21 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

Edellä 8 §:ssä tarkoitettuna kuntien taloudellista kantokykyä koskevana yleisenä luokituksena pidetään, kunnes lailla toisin säädetään, kulloinkin voimassa olevaa kuntien työhönsijoitusosuusluokitusta.

165. HELSINGIN MAALAIKUNNAN PALOJÄRJESTYKSEN
KUMOAMINEN VUOSAAREN OSALTA.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama joulukuun 16 p:nä 1966.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä syyskuun 7 p:nä 1966)

Uudenmaan lääninhallitus kumosi mainittuna päivänä 22.11.1963
vahvistamansa Helsingin maalaiskunnan palojärjestyksen Helsingin
kaupunkiin liitetyn Vuosaaren alueen osalta.

166. LAKI ERÄISTÄ VÄLIAIKAISISTA POIKKEUSSÄÄNNÖK-
SISTÄ VEROLAKEIHIN.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 667/66)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Vuoden 1967 tulojen ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä sanotun vuoden tulojen perusteella toimitettavassa kunnallisverotuksessa on sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, noudatettava tämän lain säännöksiä.

2 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) vuonna 1967 nostettua 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasitoumusten korkoa vuosilta 1945-1965;

2) korkoa, joka on saatu Rovaniemen kauppalan oikeudesta pakkolunastaa kauppalan alueeseen kuuluvaa maata 27 päivänä huhtikuuta 1945 annetussa laissa (381/45) tarkoitetusta valtion obligaatiosta, jonka, jos se on sidottu indeksiin, sanottu sidonnaisuus on rajoitettu indeksin nousun puoleen määrään, eikä tällaisen obligaation koron maksamisen tai lunastuksen yhteydessä suoritettua indeksin nousuun perustuvaa hyvitystä;

3) maataloustuotannon tukemiseksi annettuja valtionavustuksia;

4) stipendiä tai muuta apurahaa, joka on saatu opintoja tai tutkimuksia varten, niihin luettuina Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoista korkeimman hengenviljelyn edistämiseksi 3 päivänä lokakuuta 1947 annetun lain (732/47) mukaiset apurahat sekä tieteellisessä tutkimuslaitoksessa toimivalle tieteenharjoittajalle tieteellistä työtä varten annetut apurahat;

5) tieteellisen tai taiteellisen toiminnan tunnustukseksi annettua palkkiota tai valtion samanluontoista taikka muusta ansiokkaasta toiminnasta antamaa eläkettä;

6) maksua, jonka sähkölaitos- tai puhelinlaitosliikettä harjoittava tahsi vesi- tai viemärijohtoliikkeen omistava yhteisö kantaa liittymisestä liikkeen johtoverkostoon, kuitenkin enintään sellaiseen määrään saakka, että eri vuosina kertyneiden tällaisten maksujen yhteismäärä sekä yhteisön osakkaiden tai jäsenten liikkeeseen sijoittama pääoma yhteenlaskettuina eivät ylitä liikkeen verovuoden päättyessä käytössä olevan käyttöomaisuuden hankinta-arvoa;

7) palkkaa tai palkkiota, jonka Yhdistyneet Kansakunnat tai jokin sen erityisjärjestö maksaa asiantuntijatehtävästä muualla kuin Suomessa;

8) liikennevakuutusta koskevien eri lakien, liikennevakuutuskorvausta saavien invalidiuhuollosta annetun lain (391/65) tai työntekijäin eri tapaturmavakuutuslakien nojalla ja niissä säädettyjen perusteiden mukaisesti moottoriajoneuvon liikenteeseen käyttämisestä aiheutuneen vahingon tai työtapaturman alaiseksi joutuneelle tai hänen omaiselleen suoritettua päivärahaa, henkilövahingon johdosta suoritettua jatkuvaa korvausta, elinkorkoa tai eläkettä taikka niihin liittyviä lisiä, myös silloin, kun työtapaturman alaiseksi joutunut on saanut edellä mainitun korvauksen työnantajaltaan palkkana tai ennakkona;

9) työttömyyskorvauksesta annetussa laissa (332/63) tarkoitettua työttömyyskorvausta tai valtakunnallisista työttömyyskassoista annetussa laissa (125/34) tarkoitettua työttömyysavustusta;

10) työnvälityslain (246/59) mukaan työntekijälle valtion varoista suoritettua korvausta;

11) työn tai tehtävän suorittamiseksi saatua matkakustannusten korvausta ja päivärahaa siltä osin kuin niiden on katsottava kuluneen työstä tai tehtävästä aiheutuneiden erityisten kustannusten peittämiseen; eikä

12) metsäoppilaitoksista annetun lain (141/64) nojalla myönnettyä avustusta.

Edellä 1 momentin 11 kohdassa tarkoitettua matkakustannusten korvauksesta ja päivärahaa, joka on saatu työn tai tehtävän suorittamiseksi vieraalla paikkakunnalla, katsotaan muun selvityksen puuttessa kuluneen siitä aiheutuneiden erityisten kustannusten peittämiseen määrä, joka maksuperusteeltaan ja suuruudeltaan vastaa valtion kulloinkin virka- tai työmatkasta suoritettavaa matkakustannusten korvausta ja päivärahaa.

3 §. Kesäkuun 28 päivänä 1940 annetun siirtoväen pika-asutuslain (346/40) sekä maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisen valtion velkasitoumuksen saajalla on oikeus näistä velkasitoumuksista saamistaan korkotuloista verovapaana vähentää niiden yhteinen määrä kolmeensataan markkaan saakka sekä mainitun määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan tuhatviisisataa markkaa.

4 §. Milloin Suomen rahan määräisestä velasta on vuonna 1956 tai sen jälkeen tapahtuneen hinta- tai kustannusindeksin taikka muun vastaavan vertailuperusteen muuttumisen johdosta suoritettava koron lisäksi hyvitystä, jota muualla verolainsäädännössä olevien säännösten nojalla ei voida vähentää veronalaisesta tulosta, saadaan tämä hyvitys vähentää verovelvollisen tulojen kokonaismäärästä sellaiseen määrään saakka, joka vastaa velkapääomalle laskettavaa kahden prosentin vuotuista korkoa siltä ajalta, jolta hyvitys suoritetaan, ei kuitenkaan 1 päivää tammikuuta 1956 aikaisemmalta ajalta.

5 §. Verovelvollisella on oikeus vähentää tulon hankkimisesta johtuneina kustannuksina tulostaan liikkeen toiminnan kehittämiseen tähtäävästä tutkimustoiminnasta aiheutuneet kustannukset sen mukaan kuin hän on ne verovuoden kirjanpidossa vähentänyt.

6 §. Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä:

1) oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle alueelle taikka 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetussa Porkkalan palautuslaissa (341/56) tarkoitetulle Porkkalan alueelle jääneestä omaisuudesta saatavaan korvaukseen;

2) maanhankintalain (396/45) 98 §:n 1 momentissa ja maankäyttölain (353/58) 68 §:ssä tarkoitettuun hallintasopimukseen perustuvaa oikeutta; eikä

3) edellä 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua obligaatiota.

7 §. Edellä 2 §:n 1 momentin 6 kohdassa mainittu yhteisö on oikeutettu tulo- ja omaisuusverotuksessa veronalaisesta omaisuudestaan vähentämään sanotussa kohdassa tarkoitettujen eri vuosina kertyneiden maksujen yhteismäärän.

Niin ikään on 3 §:ssä tarkoitetun velkasitoumuksen saajalla oikeus omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa velkasitoumuksensa arvosta verovapaana vähentää niiden yhteinen arvo viiteentuhanteen markkaan asti sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan kaksikymmentätuhatta markkaa.

8 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

167. LAKI YLIOPISTOLLISISTA KESKUSSAIRAALOISTA
ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 670/66)
(Vrt. kunn.as. -kok. 1965:106)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan yliopistollisista keskussairaaloista 15 päivänä kesäkuuta 1956 annetun lain (392/56) 13 §, sellaisena kuin se on 29 päivänä lokakuuta 1965 annetulla lailla (562/65) muutettuna, näin kuuluvaksi:

13 §. Keskussairaalan toimintaan valtio suorittaa keskussairaalalaitolle vuosittain viisikymmentäviisi sadalta niistä hyväksyttävistä kunnosapito- ja käyttökustannuksista, joiden suorittaminen ei 12 §:n 1 momentin mukaan kuulu yliopistolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

168. LAKI KUNNALLISISTA YLEISSAIRAALOISTA ANNETUN
LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 671/66)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:105)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallisista yleis-sairaaloista 29 päivänä lokakuuta 1965 annetun lain (561/65) 23 ja 33 § näin kuuluviksi;

23 §. Jollei muuta ole sovittu, on muun kuin jäsenkunnan potilaan hoitokustannuksista sen kunnan, missä potilaalla on laillinen kotipaikka, suoritettava keskussairaalan kuntainliitolle korvauksena puolet keskimääräisistä hoitokustannuksista. Sanotut kustannukset lasketaan siten, että keskussairaalan saman varainhoitovuoden varsinaisten menojen kokonaismäärästä, johon lisätään 4 prosenttia käyttöomaisuuden arvon vähentymisen korvauksena, vähennetään potilaiden hoitomaksut ja käyttökustannuksiin saatava valtionapu sekä muut varsinaiset tulot lukuun ottamatta kuntien maksuosuuksia sekä valtion ja muiden sairaaloiden samoin kuin kuntien tämän pykälän mukaan suoritettavia hoitokustannusten korvauksia ja erotus jaetaan keskussairaalan hoitovuorokausien kokonaisuudella, minkä jälkeen näin saatu määrä kerrotaan kysymyksessä olevan potilaan hoitovuorokausien luvulla. Se osa edellä tarkoitetun potilaan hoitokustannuksista, jota ei potilaan kotikunta ole velvollinen korvaamaan, suoritetaan keskussairaalan kuntainliitolle valtion varoista.

Muun kuin jäsenkunnan potilaan tutkimus- ja hoitokustannukset keskussairaalan poliklinikalla korvataan valtion varoista. Valtion suoritettava korvaus hoidosta poliklinikalla lasketaan soveltuvin osin 1 momentissa säädettyjen perusteiden sekä potilaiden käyntikertojen mukaan.

Milloin kysymyksessä on vieraan maan kansalainen, jolla ei ole laillista kotipaikkaa Suomessa, suoritetaan 1 momentissa mainitulla tavalla laskettu korvaus kokonaisuudessaan valtion varoista.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettujen potilaiden hoitokustannusten rahoittamiseksi valtio voi maksaa hoitavalle sairaalalle hoitokustannuksista ennakkoa, joka palautetaan valtiolle sitä mukaan kuin hoitokustannukset saadaan perityiksi potilaan kotikunnalta.

Mitä 1 momentissa on säädetty, sovelletaan 22 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa siinä mainittuun valtion laitokseen.

33 §. Alue- ja paikallissairaalaan sovelletaan vastaavasti, mitä 21 ja 22 §:ssä sekä 23 §:n 1 ja 3 momentissa on säädetty, kuitenkin niin, että 23 §:n 1 momentin mukaan vähennettävä valtionapu otetaan huomioon sen määräisenä kuin se saadaan korvattavien kustannusten osalta ja korvaus peritään kokonaisuudessaan siltä kunnalta, jossa potilaalla on laillinen kotipaikka.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

**169. ASETUS MOOTTORIAJONEUVOASETUKSEN
MUUTTAMISESTA.**

Annettu joulukuun 20 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 692/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:81 ja 1965:116)

Kululaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun moottoriajoneuvoasetuksen (330/57) 16 §:n 2 momentti, 17 §:n 1 momentti, 2 momentin b ja c kohta, 5a, 7 ja 8 momentti, 22 §:n 2 momentti, 24 §:n 3 momentti, 37 §:n 1 momentti ja 45 §, näistä 16 §:n 2 momentti, 17 §:n 1, 5a, 7 ja 8 momentti, 22 §:n 2 momentti ja 24 §:n 3 momentti sellaisina kuin ne ovat 12 päivänä marraskuuta 1965 annetussa asetuksessa (592/65), sekä lisätään 17 §:ään uusi 6a momentti ja 24 §:ään uusi 1a momentti seuraavasti:

16 §. -----

2. Ensikatsastuksessa on esitettävä:

- a) jäljennös auton tyyppikatsastustodistuksesta;
- b) jäljennös ministeriön antamasta kuorma-autoa koskevasta 15 §:n mukaisesta päätöksestä, tai ministeriön erikseen määräämässä linja-auton rakennekatsastuksessa laadittu rakennekatsastuskirja;
- c) aikaisempi rekisteriote tai jäljennös rekisterikortista, jos rekisteristä poistettu auto otetaan uudelleen käyttöön.

Auto on ensikatsastuksessa punnittava, jos tyyppikatsastus on koskenut sen alustaa tai jos siihen muutoin on aihetta. Toimituksesta annetaan ministeriön vahvistamalle lomakkeelle laadittava katsastuskirja, joka on kahden päivän kuluttua katsastuksesta pidettävä auton omistajan saatavana.

17 §. 1. Rekisteriin merkitty auto on omistajan toimesta tuotava vuosittain uusintakatsastukseen auton kotipaikan katsastusmiehen määräämään paikkaan ja hänen tämän pykälän 2 momentin rajoissa määräämänään aikana. Jollei 5 tai 5a momentista muuta johdu, ei autoa kuitenkaan tarvitse tuoda katsastukseen sinä vuonna, jona se on rekisteröintiä varten ensikatsastettu, eikä myöskään uutta, yksityiskäyttöön

rekisteröityä henkilöautoa ensimmäisenä, sen käyttöönottoa seuraavana vuonna.

2. -----

b) muu kuin a kohdassa mainittu auto, jonka ikä kuluvan kalenterivuoden ja auton käyttöönottovuoden mukaan laskettuna on yli seitsemän vuotta, on katsastettava elokuun loppuun mennessä ja seitsemän vuotta vanha tai sitä nuorempi auto marraskuun loppuun mennessä;

c) auto, joka otetaan käyttöön vasta a tai b kohdassa mainitun määräajan päätyttyä, on katsastettava ennen kuin se otetaan käyttöön; sekä

5a. Auto on niin ikään uusintakatsastettava, ennen kuin sen omistajan tai haltijan muutosta koskeva ilmoitus merkitään rekisteriin, jos luovutus on tapahtunut enemmän kuin kuusi kuukautta edellisen, rekisteriotteeseen merkityn katsastuksen jälkeen. Katsastusta ei kuitenkaan vaadita, jos auton rekisteriin merkitty haltija muuttuu sen omistajaksi. Tällainen katsastus vastaa 6a momentin mukaisesti liikennevakuutuksesta annettavin selvityksin määräaikaista uusintakatsastusta, jollei erikseen ole toisin määrätty.

6a. Tuotaessa auto määräaikaiseen uusintakatsastukseen on, jos auto on liikennevakuuttamisvelvollisuuden alainen, katsastusmiehelle annettava vakuutusyhtiön antama todistus siitä, että vakuutusmaksu edellisenä kalenterivuonna alkaneelta vakuutuskaudelta on autosta suoritettu. Tätä todistusta ei kuitenkaan vaadita:

a) jos auton hallinnan muutoksesta on kuluvana vuonna tehty ilmoitus rekisteriin; tai

b) milloin hallinnan muutosta ei vielä ole ilmoitettu rekisteriin merkittäväksi, jos katsastusmiehelle esitetään todistus uuden liikennevakuutuksen ottamisesta autolle; eikä

c) kun linja-auton uusintakatsastus toimitetaan toisen kerran samana vuonna.

7. Toimittaessaan uusintakatsastuksen tulee katsastusmiehen todeta, että rekisteriotteen autoa koskevat merkinnät ovat todellisuutta vastaavat, ja milloin kysymyksessä on määräaikainen tai sitä vastaava katsastus, todeta, että liikennevakuutuksesta 6a momentin mukaan vaadittavat selvitykset ovat asianmukaiset, sekä ulkopuolisen tarkastuksen ja koeajon perusteella mahdollisuuksien mukaan varmistautua siitä, että auto ja sen varusteet ovat asianmukaisessa kunnossa ja ettei sen osissa ole sellaista kulumista, syöpymistä, muodonmuutoksesta tai murtumasta johtuvaa eikä muutakaan vikaa, joka voi aiheuttaa haittaa tai vaaraa.

8. Toimitettuaan määräaikaisen uusintakatsastuksen on katsastusmiehen kiinnitettävä auton tuulilasiin ministeriön erikseen määräämä tarkastusmerkki, tehtävä katsastuksesta merkintä rekisteriotteeseen ja lähetettävä siitä viipymättä ilmoitus autorekisterikeskukselle, sekä

jäljempänä 24 §:n 3 momentissa mainituissa tapauksissa suoritettava siinä tarkoitetut toimenpiteet. Määräaikaista katsastusta ei saa ilman erityistä syytä toimittaa, jos rekisteriote on viranomaiselle annettu.

22 §. -----

2. Yksityiskäyttöön rekisteröidystä uudesta henkilöautosta on omistajan sen käyttöönottoa seuraavana vuonna tehtävä lokakuun loppuun mennessä käyttöilmoitus, esittämällä auton kotipaikan poliisiviranomaiselle rekisteriote, ja jos liikennevakuuttamisvelvollisuus on olemassa, annettava tälle vakuutusyhtiön antama todistus siitä, että asianmukainen vakuutusmaksu käyttöönottovuonna alkaneelta vakuutuskaudelta on suoritettu. Vastaanotettuaan käyttöilmoituksen on poliisiviranomaisen annettava autoa varten tarkastusmerkki sekä tehtävä käyttöilmoituksesta merkintä rekisteriotteeseen ja ilmoitus autorekisterikeskukselle. Käyttöilmoitusta ei kuitenkaan vaadita, jos auto siitä erikseen annettujen määräysten nojalla on sinä vuonna katsastettu, ja katsastusmies, saatuaan vaadittavat selvitykset liikennevakuutuksesta, on antanut autoa varten tarkastusmerkin.

24 §. -----

1a. Jos auto omistajan muutosta koskevan ilmoituksen yhteydessä ilmoitetaan poistettavaksi rekisteristä, ei todistusta liikennevakuutuksen ottamisesta eikä 17 §:n 5a momentissa edellytettyä uusintakatsastusta vaadita.

3. Milloin autoa on siten muutettu, että siitä aiheutuu muutoksia rekisterin merkintöihin, on katsastusmiehen katsastuksen toimitettuaan tehtävä rekisteriotteeseen merkinnät muutoksista ja ajasta, jonka omistajalle jäävä rekisteriote on voimassa, sekä ministeriön määräämällä tavalla ilmoitettava muutos autorekisterikeskukselle rekisteriin merkittäväksi. Jos autosta on auto- ja moottoripyöräveroa palautettu tai vapautus siitä myönnetty, on katsastusmiehen tehtävä tästä merkintä autorekisterikeskukselle toimitettavaan ilmoitukseen. Merkittyään muutoksen rekisteriin lähettää autorekisterikeskus omistajalle uuden rekisteriotteen.

37 §. 1. Autoa on siten käsiteltävä, ettei sen moottorista ja muista laitteista aiheudu voimakkaampaa ja häiritsevämpää ääntä kuin mitä sen säännönmukaisesta, huolellisesta käytöstä välttämättä johtuu, eikä muunkaanlaista haittaa kuljetettaville tai auton läheisyydessä oleville. Asutulla alueella on ajo, joka on tarpeetonta ja häiritsevää, kielletty. Auton kulkureitti, nopeus ja ajotapa on siellä muutoinkin sovitettava sellaiseksi, etteivät muut tarpeettomasti häiriidy.

45 §. Käytettäessä moottoripolkupyörää tai muuta moottoripyörää on sen lisäksi, mitä 37 §:n säännöksistä johtuu, varsinkin klo 20.00 ja klo 6.00 välisenä aikana huolehdittava, että moottoria ei tarpeettomasti käytetä tyhjänä pyörän seisoessa paikallaan, paitsi pakollisen liikenne-esteen kestäessä, että kierrosluku tällöinkin pidetään mahdollisimman alhaisena, sekä että aiheetonta kiihdyttämistä ja pienellä vaihteella ajamista vältetään. Ajo ryhmissä, samojen teiden uusiintuva käyttö ja muukin ilmeisesti tarpeeton ajo on tänä aikana asutulla alueella kokonaan kielletty.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

170. MOOTTORIAJONEUVOASETUKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Kulklaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös joulukuun 20 p:ltä 1966.

(Suomen as. -kok. 695/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:104 ja 1965:117)

Kulklaitosten ja yleisten töiden ministeriö on muuttanut moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta 29 päivänä marraskuuta 1957 antamansa päätöksen 54a §:n 1, 2 ja osittain 3 momentin sellaisina kuin ne ovat 12 päivänä marraskuuta 1965 annetussa päätöksessä (593/65), seuraavasti:

54a §. 1. Tarkastusmerkki on autossa 38x57 mm:n kokoinen suorakaidede ja muussa moottoriajoneuvossa tasasivuinen kolmio 35 mm:n sivuin, ja siinä on vuosiluku tai sen kaksi viimeistä numeroa. Poliisiviranomaisen antamassa tarkastusmerkissä on lisäksi sanat TARKASTUS-KONTROLL, katsastusmiehen antamassa sanat SEURAAVA UUSINTAKATSASTUS-FÖLJANDE EFTERBESIKTNING ja vakuutusyhtiön antamassa VAKUUTUS-FÖRSÄKRING.

2. Tarkastusmerkki kiinnitetään autossa tuulilasin sisäpuolelle ja muussa moottoriajoneuvossa etummaiseen tunnusmerkkiin, tämän yllälaitaan, väliiviivan kohdalle, niin ettei se osittainkaan peitä kirjaimia tai numeroita.

3. Tarkastusmerkin antaa poliisiviranomainen:

d) rekisteröidyn moottoripyörän, traktorin tai moottorityökoneen tunnusmerkin vaihtuessa tai milloin tunnusmerkki tai tarkastusmerkki on kadonnut, sitä vuotta varten, joka saadun selvityksen mukaan vastaa ajoneuvolle aikaisemmin annettua tarkastusmerkkiä;

katsastusmies:

hyväksyttyään auton määräaikaisessa uusintakatsastuksessa, ja linja-auton vuoden loppupuolella toimitetussa katsastuksessa, katsastusta seuraavaa kalenterivuotta varten, niin myös, milloin tarkastusmerkki on kadonnut tai turmeltunut, siten kuin edellä d kohdassa on määrätty; sekä

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

**171. LAKI TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA
ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.**

Annettu joulukuun 20 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 705/66)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1966:25)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 20 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 1 päivänä huhtikuuta 1966 annetussa laissa (207/66), näin kuuluvaksi:

20 §. -----
Kansaneläkelaitokselle vuosilta 1966-1968 suoritettavien työnantajan kansaneläkemaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun etumaksujen määrän vahvistaa valtiovarainministeriö kansaneläkelaitoksen esityksestä.

172. LAKI MUUTTOPÄIVÄN SIIRTÄMISESTÄ HUONEENVUOKRALAIN NOJALLA ERÄISSÄ TAPAUKSISSA.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 706/66)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1961:15)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

Sen estämättä, mitä 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun huoneenvuokralain (82/61) 39 §:n 1 momentissa on säädetty, voi oikeus Helsingin kaupungin alueella sijaitsevaan asuinhuoneistoa koskevan vuokrasuhteen osalta vuoden 1967 aikana vireille pantua muuttopäivän siirtämistä koskevaa asiaa käsitellessään suostua muuttopäivän siirtämiseen yksinomaan siitäkkin syystä, että vuokralaiselle tai hänen perheensä jäsenelle aiheutuisi huomattavia vaikeuksia toisen asunnon saannissa.

173. LASTENHUOLTOLAITOSTEN HOITOMAKSUT.

Sosiaaliministeriön vahvistamat joulukuun 20 p:nä 1966.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymät marraskuun 2 p:nä 1966)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 2.11.1966 tekemän päätöksen, jolla se hyväksyi lastensuojelulautakunnan alaisissa lasten- ja nuorisonhuoltolaitoksissa annetusta hoidosta hoitovuorokaudelta perittävän korvauksen enimmäismäärät seuraaviksi:

Sofianlehdon vastaanottokoti	6,- mk
Outamon vastaanottokoti	6,- "
Naulakallion vastaanottokoti	6,- "
Vastaanottokoti Lemmilä	6,- "
Oppilaskoti Toivola	6,- "
Metsäkummun hoitokoti	6,- "
Päivölän lastenkoti	6,- "
Kullatorpan lastenkoti	6,- "
Hyvösen lastenkoti	6,- "
Malmin lastenkoti	6,- "
Kallion nuorisokoti	5,50 "
Tutkinta-asema	6,- "
Herttoniemen vastaanottokoti	5,50 "
Taivallahden nuorisokoti	5,- "
Töölön nuorisokoti	5,- "
Kaarelan nuorisokoti	5,- "
Koskentuvan nuorisokoti	5,- "
Siltavuoren nuorisokoti	5,- "
Usvatie nuorisokoti	5,- "

Näitä maksuja sovelletaan 1.1.1967 lukien. Kaupunginhalitus 4/1 1967.

174. ROKOTUSTILAISUUDESTA SUORITETTAVA PALKKIO.

Sisäasiainministeriön päätös joulukuun 22 p:ltä 1966.

(Suomen as.-kok. 715/66)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1965:15)

Sisäasiainministeriö on 14 päivänä kesäkuuta 1961 annetun rokotuslain (361/51) 7 §:n nojalla päättänyt:

Rokotuksista, joita rokottaja rokotuslain 7 §:n 2 momentin mukaan toimittaa, suoritetaan hänelle kunnan välityksellä valtion varoista palkkiota 1,17 markkaa rokotustilaisuuteen saapunutta rokotettavaa kohti, sekä lisäksi peruspalkkiona kaupungissa, kauppalassa ja rokottajan asunnossa maaseudulla suoritetusta rokotuksesta 11,68 markkaa rokotuspäivältä tai siksi laskettavalta ajalta sen mukaan kuin lääkintöhallitus tarkemmin määrää. Maaseudulla muualla kuin rokottajan asunnossa suoritetusta rokotuksesta on palkkio 11,68 markkaa kutakin rokotuspaikkaa kohti.

Jos rokottajana toimii kunnallinen terveyssisar tai kätilö taikka jos rokotus tapahtuu rokotuslain 3 §:n 1 momentin perusteella, suoritetaan rokotuksesta kuitenkin vain 0,37 markkaa kultakin rokotetulta henkilöltä ilman peruspalkkiota. Jos rokotettuja samana rokotuspäivänä on enemmän kuin 200, on palkkio sen yli menevältä määrältä 0,27 markkaa rokotettua henkilöä kohden.

Jos tarkastuksen suorittaa muu henkilö kuin rokottaja itse, vähennetään hänen koko palkkiostaan viidesosa korvaukseksi tarkastuksen suorittajalle.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967, ja sillä kumotaan erityisestä rokotustilaisuudesta suoritettavasta palkkiosta 17 päivänä helmikuuta 1965 annettu sisäasiainministeriön päätös (79/65).

175. SUKUPUOLITAUTILAISIA TAI SUKUPUOLITAUTIASETUK-
SESSA MAINITUISTA TOIMITUKSISTA JA TODISTUKSISTA
VIRKALÄÄKÄRILLE SUORITETTAVA KORVAUS.

Sisäasiainministeriön päätös joulukuun 22 p:ltä 1966.
(Suomen as. -kok. 716/66)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1965:17)

Sisäasiainministeriö on 25 päivänä tammikuuta 1952 annetun su-
kupuolitautilain (52/52) 11 §:n 3 momentin nojalla virkalääkärille suo-
ritettavista korvauksista vahvistanut seuraavan taksan sukupuolitaui-
laissa ja sukupuolitauiasetuksessa mainituista toimituksista, joista
ei ole toisin sovittu:

	mk
1 a. Spirokeettojen toteaminen (Dunkelfelt tai vastaava)....	9, 13
b. Dermatologinen tai venerologinen tutkimus yksinkertai- sine mikroskooppisine tutkimuksineen	9, 13
c. Verinäytteiden ottaminen ja lähettäminen laboratorioon aikuisista	4, 57
2 v. tai sitä nuoremasta lapsesta	13, 27
d. Muut kliiniset tutkimukset	4, 57
2. Toimenpiteet 1 a. -d. samalla kertaa suoritettuina sek- kä tarvittavien lex veneris -kaavakkeiden täyttäminen	13, 81
3. Toimenpiteet 1 b. -d. samalla kertaa suoritettuina sek- kä tarvittavien lex veneris -kaavakkeiden täyttäminen	9, 13
4. Liquor näytteen ottaminen ja lähettäminen laboratorii- oon sekä Nonne ja Pándy tai vastaavat tutkimukset ...	13, 81
5. Ruiskutukset suoneen	4, 57
6. Ruiskutukset lihakseen	3, 82
7. Muut hoitotoimenpiteet (ehkäisyhoito, naisgonorrea- potilaan hoitokäsittely ym. vastaava)	4, 57
8. Useammanlaatuiset ruiskeet (5, 6) ja hoitotoimenpi- teet (7) samalla kertaa suoritettuina.....	9, 13
9. Tutkimus (1 b. -d.) ja hoito (5, 6, 7) samalla kertaa suoritettuina	13, 81
10. Mätähaavojen puhdistus ja sitominen tai pesäkkeen aukileikkaaminen tai kauterisaatio tai vastaava	9, 13
11. Joukkotutkimuksessa otettu verikoe	1, 17
12. Sukupuolitautilain 13 §:n 3 momentissa mainittu to- distus	1, 59

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967, ja sillä kumotaan sukupuolitautilaisissa tai sukupuolitautiliasetuksessa mainituista toimituksista ja todistuksista virkalääkärille suoritettavasta korvauksesta 17 päivänä helmikuuta 1965 annetun sisäasiainministeriön päätös (81/65).

176. KUNNALLISEN ÄITIYS- JA LASTENNEUVOLAN LÄÄKÄRILLE SUORITETTAVA KORVAUS.

Sisäasiainministeriön päätös joulukuun 22 p:ltä 1966.
(Suomen as. -kok. 718/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:15)

Sisäasiainministeriö on kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain (244/44) 12 §:n nojalla vahvistanut kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärin palkkion 12,11 markaksi kutakin äitiys- ja lastenhoidon neuvolavastaanottoa kohti ja 1,17 markaksi kutakin tutkittua kohti.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967, ja sillä kumotaan kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärille suoritettavasta korvauksesta 17 päivänä helmikuuta 1965 annettu sisäasiainministeriön päätös (80/65).

177. MOOTTORIAJONEUVOASETUKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös joulukuun 23 p:ltä 1966.

(Suomen as.-kok. 702/66)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1957:104, 1961:42 ja 1966:75)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on muuttanut moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta 29 päivänä marraskuuta 1957 antamansa päätöksen (392/57) 18 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 15 päivänä heinäkuuta 1966 annetussa päätöksessä (406/66) sekä 32a §:n, sellaisena kuin se on 15 päivänä toukokuuta 1961 annetussa päätöksessä (253/61), seuraavasti:

18 §. 1. Auto on varustettava sen rekisteröidyn kokonaispainon ja akselipainojen edellyttämin renkain ja vantein, jotka vastaavat pohjoismaisten rengasvalmistajien järjestön The Scandinavian Tire and Rim Organization (STRO) julkaisemia normeja tai, milloin tällaista ei ole jostain renkaasta julkaistu, sen valmistajan antamaa suositusta.

32a §. 1. Kuljettaessa hiekkaa, soraa, sepeliä, murskettä tai enintään 50 cm kokoista louhetta saadaan, milloin auton rekisteröity kantavuus on vähintään 5 000 kg, kuorman suuruus määrätä kuutiomitoin siten, että se on enintään 3,5 m³ lisättynä 0,5 m³:llä jokaista täyttä 750 kg:n määrää kohden, jolla kantavuus ylittää 5 000 kg, kuitenkin edellyttäen,

a) että auton kuormalava on mitoitettu korkeintaan sallitun enimmäiskuorman tilavuutta vastaavasti siten, että sen sivulaitojen sisäpuolelle kiinnitetyn riman tai listan yläreuna osoittaa sallitun kuorman korkeuden, ja että laidat ulottuvat 2-5 cm listan tai riman yläpuolelle;

b) että kuorma, paitsi milloin kysymyksessä on merkityllä työmaalla tai asutuskeskuksessa tapahtuva paikallinen kuljetus, on tasoitettu tai näissä tapauksissa vaadittaessa tasoitetaan a kohdassa mainitun riman tai listan korkeuteen siten, että sen suuruus on helposti todettavissa;

c) että autoon on kuormalavan kummallekin sivulle kiinnitetty musta 40x30 cm:n kilpi, johon on keltaisin numeroin merkitty sallitun kuorman tilavuus 0,5 m³:n tarkuudella; sekä

d) että katsastusmies on toimitetussa katsastuksessa todennut sallitun kuorman suuruuden ja sitä vastaavat kuormalavan sisämitat sekä tehnyt niistä merkinnän rekisteriotteeseen.

2. Milloin auton rekisteriotteeseen on tehty 1 momentissa mainittu merkintä kuorman suuruudesta ja kuormalavan mitoista, saadaan tässä tarkoitettuja maa- ja kiviaineita sillä kuljettaa vain 1 momentin edellytyksin. Milloin tällaista merkintää ei ole rekisteriotteeseen tehty, tai milloin autolla kuljetetaan muuta kuin tässä tarkoitettua maatai kiviainetta, taikka sen kantavuus on alle 5 000 kg, on moottoriajoneuvoasetuksen 38 §:n 2 momentin säännöksiä sovellettava.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

178. INVALIDISÄÄTIÖN JA HELSINGIN KAUPUNGIN VÄLINEN
SOPIMUS POTILAS- JA OPPILASPAIKKOJEN LUOVUTTAMISES-
TA KAUPUNGILLE SÄÄTIÖN HUOLTOLAITOKSESSA,

Kaupunginhallituksen allekirjoittama joulukuun 23 p:nä ja
Invalidisäätiön hallituksen allekirjoittama joulukuun 31 p:nä 1966.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä marraskuun 30 p:nä 1966)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1942:64)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Invalidisäätiön - Invalidistiftelsen - nimisen säätiön kanssa 2.7.1942 potilas- ja hoitopaikkojen luovuttamisesta kaupungin käytettäväksi tehdyn sopimuksen lisäyksineen näin kuuluvaksi:

Helsingin kaupungin, josta jäljempänä käytetään nimitystä Kaupunki, ja Invalidisäätiö - Invalidistiftelsen -nimisen säätiön, josta alempana käytetään nimitystä Säätiö, kesken on tehty hoito- ja oppilaspaikkojen luovuttamisesta Kaupungin käytettäväksi Säätiön Tenholantie 10:ssä olevassa sairaala- ja ammattikoululaitoksessa seuraava sopimus:

1) Säätiö luovuttaa edellä mainitussa laitoksessaan pysyvästi Kaupungin käytettäväksi, kuitenkin huomioon ottaen, mitä 6) kohdassa sanotaan, yleisillä osastoilla yhteensä 40 hoitopaikkaa sellaisten Kaupungissa hengillekirjoitettujen potilaiden hoitamiseksi, joilla on ortopedinen vika, vamma tai sairaus tahi jotka lapsihalvauksen johdosta ovat jälkihoidon tarpeessa, sekä sitoutuu huolehtimaan näiden potilaiden hoidosta.

2) Laitoksessa varataan sitä paitsi säännöllisesti kymmenelle Kaupungissa hengillekirjoitetulle ja sen ammattikouluun sopivalle oppilaalle tilaisuus ammattiopetuksen saamiseen samoilla yleisillä ehdoilla kuin muille laitoksen ulkopuolella asuville, muualta kotoisin oleville oppilaille.

3) Kaupunki suorittaa Säätiölle keskussairaaloiden poliklinikoilla perittävien maksujen mukaisen korvauksen Kaupungin kansakoulujen ja lastentarhain oppilaista, joita ortopedisen vian, vamman tai sairauden vuoksi on tutkittu tahi hoidettu Säätiön ortopedisen sairaalan poliklinikassa.

4) Säätiö on oikeutettu perimään laitoksessa Kaupungin hoitopaikoilla olevilta potilailta samat hoitomaksut kuin keskussairaaloissa vastaavissa maksuluokissa kannetaan sekä korvauksen mahdollisesti tarvittavista tukisidoksista, tekojäsenistä ja muista apuneuvoista.

5) Säätiö antaa hoitamistaan potilaista kuukausittain Kaupungin määräämälle viranomaiselle tämän hyväksymän lomakkeen mukaisen kuukausiraportin. Näistä raporteista tulee ilmetä Kaupungin potilaiden hoitopäivät päivittäisine vaihtumisineen ja niissä tulee olla asianomaisen päivän kohdalle potilaan järjestysnumeroin tehty merkintä hänen ottamisestaan sairaalaan ja poistamisestaan sieltä. Kuukausiraportteihin tulee myöskin liittyä selvitys siitä, että potilaat on katsottava Kaupungin potilaiksi.

6) Jos Säätiö lopettaa laitoksen toiminnan, on sen tuettava Kaupunkia saamaan tämän sopimuksen edellyttämät edut siinä mainituin ehdoin toisessa vastaavanlaisessa laitoksessa.

Tätä sopimusta on tehty kaksi kappaletta, yksi kummallekin sopimuspuolelle.

179. KUNNALLISEN KODINHOITOAVUN KORVAUSPERUSTEET.

Sosiaaliministeriön päätös joulukuun 28 piltä 1966.
(Suomen as. -kok. 785/66)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1958:184 ja 1966:37)

Sosiaaliministeriö on kunnallisesta kodinhoitoavusta 6 päivänä toukokuuta 1966 annetun lain (270/1966) 4 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Kunnallisen kodinhoitajan antamasta kodinhoitoavusta peritään muilta kuin varattomilta ja vähävaraisilta kodinhoitajalle annettavan ruoan ja asunnon lisäksi korvausta 10 markkaa työpäivältä sekä kunnallisvaltuuston harkinnan mukaan kunnallisen kotiaavustajan antamasta kodinhoitoavusta enintään 2 markkaa 50 penniä työtunnilta. Kunnallisvaltuusto voi kuitenkin päättää, että sosiaalilautakunnalla on oikeus sosiaaliministeriön suostumuksella erityisistä syistä yksittäistapauksissa korottaa kunnallisen kodinhoitajan antamasta kodinhoitoavusta perittävää edellä mainittua korvausta enintään viidelläkymmenellä sadalla.

2 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967 ja sillä kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1958 annettu sosiaaliministeriön päätös (564/1958) kunnallisen kodinhoitoavun korvausperusteista.

180. ANTOLAINAUSKORKOJEN TARKISTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 29 p:ltä 1966.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:176)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että 1.1.1967 alkaen noudatetaan seuraavia korkoja:

- 1) Antolainan korko, joka velkakirjan mukaan on oleva sama kuin liike- tai säästöpankkien talletuskorko tai Helsingin säästöpankkien korkein 6 kuukauden talletuksista maksama korko, samoin kuin antolainan korko, joka on määräsuhteessa edellä mainittuihin korkoihin, peritään edelleen 4,5 %:n määräisenä tai velkakirjan määräysten mukaisissa suhteissa tähän korkoon.
 - 2) Antolainan korko, joka velkakirjan mukaan on sama kuin säästöpankkien antolainauskorko tai Helsingin säästöpankkien ensimmäistä kiinnitystä vastaan myöntämän lainan korko, peritään 7,5 %:n määräisenä.
 - 3) Antolainan korko, joka velkakirjan mukaan on sama kuin Helsingin kolmen suurimman säästöpankin asuintaloille myöntämien kiinnelainojen antolainauskorko, peritään 7,5 %:n määräisenä.
 - 4) Asuntolainojen korko, joka velkakirjan mukaan korkeintaan 2,5 %:lla ylittää sen koron, jonka säästöpankit kulloinkin maksavat 6 kuukauden irtisanomisen varassa oleville talletuksille, peritään edelleen 7 %:n määräisenä.
 - 5) Lahjoitusrahastojen varoista myönnettyjen lainojen korko peritään edelleen 7 %:n määräisenä.
 - 6) Kaupunginkassaan sijoitetuille lahjoitusrahastojen sekä leski- ja orpoeläkekassan varoille hyvitetään edelleen talletuskorkona 4,5 %.
 - 7) Huoltokassan jäseniltä peritään tililuotosta 7,5 %:n korko.
 - 8) Huoltokassan jäsenille hyvitetään talletuskorkona edelleen 4,5 %.
 - 9) Huoltokassan jäsenille myönnettävistä asunnonhankkimislainoista peritään edelleen 7 %:n korko.
 - 10) Viivästyskorko peritään edelleen 8 %:n määräisenä.
 - 11) Sakkokorko peritään edelleen 10 %:n määräisenä.
-

181. LAKI KANSANELÄKELAIN VÄLIAIKAISESTA
MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 719/66)
(Vrt. kunn.as. -kok. 1966:43)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 30 §:n 2 momentin 3 kohta, sellaisena kuin se on 20 päivänä toukokuuta 1966 annetussa laissa (295/66), väliaikaisesti näin kuuluvaksi:

30 §. -----
Vuosituloksi ei lueta:

3) työntekijäin eläkelain vähimmäisehtojen mukaista vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkettä, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain nojalla myönnettyä vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkettä sekä työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentin 3-9 kohdassa mainittujen lakien, eläkesääntöjen ja eläkeohjesäännön nojalla myönnettyistä vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeistä määrää, joka on kunkin eläkkeen osalta sen perusteena olevasta palkasta 1/9 prosenttia jokaiselta eläkettä määrättäessä huomioon otetulta kuukaudelta, ei kuitenkaan useammalta kuin 360 kuukaudelta;

Tätä lakia sovelletaan vuoden 1967 ajan.

182. LAKI ELÄKEOIKEUDEN VALINTAA KOSKEVAN ILMOITUKSEN TEKEMISESTÄ ERÄISSÄ TAPAUKSISSA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 720/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:49)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Toukokuun 20 päivänä 1966
annetun valtion eläkelain voimaanpanolain (281/66) 4 §:ssä;
kunnallisista terveystoimista annetun lain muuttamisesta annetun lain (288/66) voimaantulosäännöksen 2 momentissa;
kunnan kättilöistä annetun lain muuttamisesta annetun lain (289/66) voimaantulosäännöksen 2 momentissa;
maatalous-, kotitalous- ja kotiteollisuusoppilaitoksista annetun lain muuttamisesta annetun lain (292/66) voimaantulosäännöksen 1 momentissa;
metsäoppilaitoksista annetun lain muuttamisesta annetun lain (293/66) voimaantulosäännöksen 1 momentissa;
annetun evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain (298/66) voimaantulosäännöksen 3 momentissa; sekä
työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain (299/66) voimaantulosäännöksen 3 momentissa
tarkoitettu ilmoitus eläkeoikeuden säilyttämisestä voidaan, sen estämättä mitä kussakin edellä mainitussa lainkohdassa on säädetty, tehdä vielä vuoden 1968 aikana.

Kunnallinen eläkelaitos voi sen estämättä, mitä 30 päivänä huhtikuuta 1964 annettua kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain (202/64) 16 §:n 4 momentissa on säädetty, erityisestä syystä hyväksyä saman pykälän 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen peruutuksen, jos asianomainen viranhaltija tai työntekijä sitä kirjallisesti pyytää eläkelaitokselta ennen vuoden 1968 päättymistä.

183. LAKI MOOTTORIAJONEUVOVEROSTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 722/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1964:169 ja 1965:60)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleisiä säännöksiä

1 §. Moottoriajoneuvon käyttämisestä muulla voimalla tai polttoaineella kuin sekoittamattomalla bensiinillä tai bensiinialkoholilla on valtiolle suoritettava moottoriajoneuvoveroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Moottoriajoneuvolla tarkoitetaan tässä laissa tieliikennelain (143/57) nojalla annettujen säännösten mukaisia moottoriajoneuvoja ja moottorikäyttöisiä laitteita.

3 §. Tässä laissa tarkoitettuja veroja ovat varsinainen ajoneuvovero ja eräissä tapauksissa suoritettava lisävero.

Varsinainen ajoneuvovero ja lisävero on suoritettava kultakin verovuodelta, jona on kalenterivuosi.

Varsinainen ajoneuvovero

4 §. Varsinainen ajoneuvovero on maksettava moottoriajoneuvorekisteriin merkittävästä moottoriajoneuvosta ja määrätään niiden tietojen perusteella, jotka on ilmoitettu tai olisi pitänyt ilmoittaa moottoriajoneuvorekisteriä pitävälle viranomaiselle. Ilmoittamisvelvollisuudesta on erikseen säädetty.

5 §. Varsinainen ajoneuvovero on dieselöljyä, moottoripetrolia tai sähköä käyttämään tarkoitettusta taikka puukaasua tahi nestekaasua käyttävästä moottoriajoneuvosta:

1) henkilöautosta 600 kilon kokonaispainoon saakka 72 markkaa ja kultakin mainitun painon ylittävältä 100 kilon määrältä tai sen osalta 9 markkaa;

2) paketti-, kuorma-, linja- ja erikoisautosta kultakin kokonaispainon 100 kilon määrältä tai sen osalta 9 markkaa;

3) moottoripyörästä 72 markkaa; sekä

4) traktorista 3, 60 markkaa kultakin sen oman painon 100 kilon määrältä tai sen osalta, kuitenkin vähintään 60 markkaa.

Jos moottoriajoneuvo merkitään moottoriajoneuvorekisteriin vasta verovuoden kuluessa, on siltä verovuodelta suoritettava niin monta kahdestoistaosaa koko verovuoden ajoneuvoverosta, kuin verovuodesta on jäljellä kuukausia, sekin kuukausi mukaan luettuna, jonka kuluessa rekisteriin merkitseminen tapahtui.

6 §. Varsinaisesta ajoneuvoverosta ovat vapaat:

1) moottoriajoneuvot, jotka omistaa ja joita käyttää valtio tai valtion laitos;

2) moottoriajoneuvot, jotka eivät ole tieliikennelain nojalla säädetyn rekisteröimisvelvollisuuden alaisia;

3) palo- ja sairausautot sekä auton alustalle rakennetut työkoneet;

4) moottoripetrolia käyttämään tarkoitettut traktorit sekä moottorityökoneet ja moottorikäyttöiset laitteet;

5) moottoripolkupyörät sekä moottoripyörät, joiden omapaino on enintään 50 kiloa, ja invalidipyörät;

6) moottorireet;

7) ulkomaille vietävät moottoriajoneuvot, joita täällä käytetään väliaikaisesta rekisteröimisestä annettujen säännösten rajoissa, sekä moottoriajoneuvot, joita käytetään koenumerokilvin näiden tilapäiseen käyttöön liittyvin rajoituksin; sekä

8) vastavuoroisuuden ehdolla moottoriajoneuvot, joita käyttää vieraan valtion Suomessa oleva lähetystö tai konsulinvirasto, jonka päällikkönä on lähetetty konsuli, tahi niihin verrattava ulkomainen edustus- to, taikka niihin kuuluva henkilö, joka ei ole Suomen kansalainen.

7 §. Epätietoisissa tapauksissa tai jos muun laatuinen kuin 5 tai 6 §:ssä mainitun moottoriajoneuvon verotus on kysymyksessä, valtiovarainministeriö määrää, mihin ryhmään ajoneuvo on luettava, tai antaa ohjeet sen verottamisesta.

8 §. Jos moottoriajoneuvon laatua on verovuoden aikana muutettu, suoritetaan siitä muuttamisen jälkeisestä katsastuksesta, tai jos sen toimittaminen on laiminlyöty, muutoksen suorittamisesta lukien uuden laatunsa mukainen ajoneuvovero, jolloin aikaisemmin maksettu vero on otettava lukuun.

9 §. Valtiovarainministeriö voi hakemuksesta määrääjäksi tai siksi ajaksi, minkä ajoneuvo on saman haltijan käytössä, vapauttaa varsinaisesta ajoneuvoverosta tai sen osasta moottoriajoneuvotyypin, joka maanpuolustuksen kannalta tai muusta syystä on maalle edullinen, niin myös moottoriajoneuvon, joka rautatieliikenteen kanssa kilpailematta välittää säännöllistä liikennettä harvaan asutuilla seuduilla tai rautatien ja siitä kaukana olevan paikkakunnan välillä, sekä myös moottoriajoneuvon, jota käytetään yksinomaan yleishyödylliseen tarkoitukseen tai

pääasiallisesti ulkomailla tai yksityisellä alueella.

Rekisteriviranomainen voi hakemuksesta vapauttaa ajoneuvoverosta tai osasta siitä poliisiviranomaisen hallitseman moottoriajoneuvon, jota käytetään pääasiallisesti virantoimituksessa, sekä puolesta verosta linja-auton, joka liikennöi ainoastaan kaupunki- tai kauppala-alueella.

10 §. Varsinainen ajoneuvovero on maksettava veronkannossa. Jos suoritettava ajoneuvovero on vähintään 500 markkaa, toimitetaan kanto kahdessa erässä, ja veron määrän ollessa vähintään 1 000 markkaa, neljässä erässä. Ajoneuvovero tai sen maksettavaksi erääntynyt erä on maksettava ennen kuin moottoriajoneuvoa asianomaisena vuonna käytetään, jollei rekisteriviranomainen yksittäistapauksessa toisin määrää.

Moottoriajoneuvoa, jonka rekisteri-ilmoitus on jätetty poliisiviranomaiselle, niin myös rekisteröityä ajoneuvoa, jonka rekisteriote on veron määräämistä varten jätetty mainitulle viranomaiselle, saadaan kuitenkin käyttää liikenteessä, vaikka ajoneuvosta ei ole vielä suoritettu veroa, siksi kunnes sen rekisteriote on asianomaisen saatavana.

11 §. Varsinainen ajoneuvovero on sen maksettava, joka sen ajan alkaessa, miltä vero lasketaan, on tai jonka silloin olisi pitänyt olla moottoriajoneuvorekisteriin merkitty ajoneuvon omistajaksi tai haltijaksi.

12 §. Jos moottoriajoneuvo verovuoden aikana poistetaan moottoriajoneuvorekisteristä, maksettakoon suoritetusta ajoneuvoverosta takaisin määrä, joka ylittää sen kuukauden loppuun lasketun veron, minkä kuluessa ajoneuvon tunnusmerkit on viranomaiselle annettu takaisin. Jos verovuodelta takaisin maksettava vero on pienempi kuin 50 markkaa, älköön veroa takaisin maksettako.

13 §. Ulkomailta tilapäistä käyttöä varten Suomeen tuodusta moottoriajoneuvosta suoritetaan ajoneuvoveroa tai myönnetään vapaus tuon veron maksamisesta sen mukaan, kuin asetuksella säädetään.

Lisävero

14 §. Rekisteröidystä bensiiniä, dieselöljyä tai moottoripetrolia käyttämään tarkoitettua moottoriajoneuvosta, jota osaksi tai kokonaan käytetään, bensiiniajoneuvoa petrolilla tai lentokonebensiinillä tahi muulla lievemmin verotetulla tai verottomalla polttoaineella sekä dieselöljy- tai moottoripetroliajoneuvoa sen mainittua käyttöainetta lievemmin verotetulla tai valmisteveron lisäverosta vapaalla polttoaineella, on suoritettava, mahdollisen varsinaisen ajoneuvoveron lisäksi, lisäveroa.

Lisäveroa on myös suoritettava rekisteröimättömästä bensiiniä, dieselöljyä tai moottoripetrolia käyttämään tarkoitettua moottoriajoneuvosta, jota osaksi tai kokonaan käytetään 1 momentissa mainitulla lisäverovelvollisuuden aiheuttavilla polttoaineilla.

Lisäveronalaisen polttoaineen käyttöön katsotaan ryhdytyn, milloin ajoneuvon polttoainejärjestelmään kuuluvassa säällössä on tällaista polttoainetta.

15 §. Lisävero on suoritettava riippumatta siitä, miten ja missä moottoriajoneuvoa käytetään.

16 §. Lisävero on niistä moottoriajoneuvoista, joista on suoritettava varsinaista ajoneuvoveroa tai joista laatunsa puolesta ajoneuvovero voidaan laskea, jolloin bensiiniä käyttämään tarkoitettun ajoneuvon vero on laskettava 5 §:ssä säädetyin perustein, tuo vero kymmenkertaisena kuitenkin vähintään 3 000 markkaa. Muista moottoriajoneuvoista lisävero on 3 000 markkaa.

17 §. Lisäverosta ovat vapaat:

1) moottorikäyttöiset laitteet, moottorityökoneet ja auton alustalle rakennetut työkoneet sekä moottorityökoneiksi varustetut traktorit, milloin niitä ei käytetä muihin kuljetuksiin kuin niiden käyttötarkoituksesta johtuviin kuljetuksiin itse työpaikalla tai niiden omien poltto- ja voiteluaineiden kuljetukseen tahi niiden siirtyessä työpaikalta toiseen;

2) traktorit milloin niitä käytetään maa- ja metsätaloudessa, ei kuitenkaan silloin, kun niitä perävaunulla tai peräreellä varustettuna käytetään maa- ja huonerakennustoiminnassa käytettävän maa- ja kiiviaineen kuljettamiseen taikka yleisellä tiellä tai kadulla puutavaran kuljetukseen lukuunottamatta tien tai kadun ylitystä tahi omaan maa- ja metsätalouteen käytettävän polttopuun kuljetusta;

3) moottorireet;

4) moottoripolkupyörät; sekä

5) vastavuoroisuuden ehdolla moottoriajoneuvot, joita käyttää vieraan valtion Suomessa oleva lähetystö tai konsulinvirasto, jonka päällikkönä on lähetetty konsuli, tai niihin verrattava ulkomainen edustusto, taikka niihin kuuluva henkilö, joka ei ole Suomen kansalainen.

18 §. Epätietoisissa tapauksissa valtiovarainministeriö määrää, onko jokin ajoneuvo tai laite sellainen kuin 17 §:n 1 kohdassa tarkoitetaan.

19 §. Lisävero on maksettava koko verovuodelta ja yhtenä eränä ennen kuin moottoriajoneuvossa asianomaisena vuotena käytetään 14 §:ssä tarkoitettua lisäveron perusteena olevaa polttoainetta.

20 §. Joka itse tai toista hyväkseen käyttäen ryhtyy käyttämään moottoriajoneuvoa sellaisella 14 §:ssä tarkoitettulla polttoaineella, jonka käyttämisestä on suoritettava lisäveroa, on velvollinen siitä etukäteen ilmoittamaan moottoriajoneuvorekisteriä pitävälle viranomaiselle.

21 §. Lisäveron moottoriajoneuvosta on velvollinen maksamaan edellä 20 §:ssä mainittu ilmoittamisvelvollinen.

Siitä lisäverosta, jota ei saada verovelvolliselta perityksi, vastaa ajoneuvon omistaja, jos ajoneuvo on hänen hallinnassaan, tai, jollei ajoneuvo ole omistajan hallinnassa, se, jolle sen hallinta on siirtynyt.

22 §. Jos moottoriajoneuvo on tuhoutunut, maksettakoon suoritetusta lisäverosta takaisin niin monta kahdestoistaosaa koko verosta kuin verovuodesta tuhoutumispäivänä on jäljellä kokonaisia kalenterikuukausia.

Erinäisiä säännöksiä

23 §. Veron maksuunpanon ja kannon toimittaa moottoriajoneuvorekisteriä pitävä viranomainen.

Milloin ajoneuvoveroa on suoritettava edellä 13 §:ssä tarkoitettuisa tapauksissa, toimittaa asianomainen tulliviranomainen veron maksuunpanon ja kannon.

24 §. Vero kannetaan rahana asetuksella tarkemmin säädettävällä tavalla.

25 §. Tässä laissa edellytetyn verotuksen valvonta kuuluu poliisiviranomaisille.

26 §. Moottoriajoneuvosta viimeksi suoritettua veroa osoittava todiste samoin kuin 6 §:n 7 kohdassa edellytettyä käyttöä koskeva lupatodistus on pidettävä mukana ajoneuvoa käytettäessä ja näytettävä poliisille vaa-dittaessa.

27 §. Jollei veroa tai varsinaisen ajoneuvoveron erääntynyttä osaa ole suoritettu, on moottoriajoneuvon käyttö estettävä.

28 §. Sen estämättä, mitä muualla laissa on säädetty, poliisiviranomaisella on oikeus suorittaa sellaisia polttonesteen säilytystilojen ja moottoriajoneuvojen tarkastuksia, jotka ovat tarpeen moottoriajoneuvossa käytettävän polttonesteen laadun selvittämiseksi.

29 §. Jos verovelvolliselle ilman hänen omaa syytään lauskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi tai sen johdosta, että maksuunpanon toimittava viranomainen ei ole asiaa joltakin osalta tutkinut, on jäänyt panematta vero tai osa siitä, taikka jos verovelvollinen on samanlaisesta syystä saanut liikaa veroa takaisin, tehtäköön oikaisu viimeistään kahden vuoden kuluessa sen verovuoden päättymistä seuraavan kalenterivuoden alusta lukien, jolta vero olisi ollut määrättävä tai jolta palautusta on liikaa suoritettu.

Veron maksuunpanoon on asianomaisella oikeus hakea oikaisua maksuunpanon toimittavalta viranomaiselta 1 momentissa säädetyssä ajassa.

30 §. Milloin havaitaan, että verovelvollinen on toimittamatta jättämässä tai toimittamansa puutteellisen tai väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan johdosta jäänyt kokonaan tai osaksi verottamatta taahi oikeudettomasti saanut veroa takaisin, on maksuunpanon toimittavan viranomaisen määrättävä hänen suoritettavakseen se vero, mikä mainitusta syystä on jäänyt panematta tai palautettu, enintään kolminkertaisena.

Jälkiverotusta älköön toimeenpantako, ennen kuin verovelvolliselle on varattu tilaisuus selityksen antamiseen asiassa.

31 §. Verovelvollisen kuoltua tulee 29 ja 30 §:ssä säädetyn oikaisun tai jälkiverotuksen kohdistua kuolinpesään. Jälkiverotus on tällöin toimitettava vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja annettiin perintöverolautakunnalle.

32 §. Joka on tyytymätön maksuunpanon toimittavan viranomaisen suorittamisvelvollisuutta tai suoritettavan veron määrää koskevaan toimenpiteeseen, saa siitä kirjallisesti valittaa asianomaiselle lääninhallitukselle kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä kun vero on suoritettu tai olisi pitänyt suorittaa. Valitus on 13 §:ssä mainituissa tapauksissa tehtävä tullihallitukselle.

Joka ei tyydy päätökseen, jonka lääninhallitus tai tullihallitus on antanut 1 momentissa tarkoitettun valituksen johdosta, saa siitä valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona päätös on tiedoksi saatu, sitä päivää lukuun ottamatta.

Sellaisissa tapauksissa, joita varten valitusaikaa ei edellä ole säädetty, ei valitusta oteta tutkittavaksi, ellei sitä ole tehty kolmen vuoden kuluessa siitä, kun vero on suoritettu tai olisi pitänyt suorittaa.

33 §. Joka pidättää tai yrittää pidättää tämän lain mukaan valtiolle tulevaa veroa taikka muutoin rikkoo tämän lain säännöksiä tai niiden täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annettuja määräyksiä, rangaistaakoon, jollei rikoslaissa ole sellaisesta teosta ankarampaa rangaitusta säädetty, sakolla taikka enintään yhden vuoden vankeudella.

34 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Tämän lain säännöksiä noudattaen voidaan vero maksuunpanna ja kantaa jo vuoden 1966 aikana.

**184. ASETUS MOOTTORIAJONEUVOVEROSTA ANNETUN
LAIN TÄYTTÄNTÖÖNPANOSTA JA SOVELTAMISESTA.**

Annettu joulukuun 30 p:nä 1966.,
(Suomen as. -kok. 724/66)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:157)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/66) nojalla:

1 §. Varsinainen ajoneuvovero tai sen ensimmäinen erä kannetaan ennen verovuoden alkamista edellisen vuoden joulukuussa. Milloin vero kannetaan kahdessa erässä, kannetaan toinen erä kesäkuussa, ja milloin vero kannetaan neljässä erässä, kannetaan toinen erä maaliskuussa, kolmas kesäkuussa ja neljäs syyskuussa.

Jos moottoriajoneuvosta on verovuoden kuluessa tehty rekisteri-ilmoitus sen mukaan kuin siitä erikseen on säädetty, kannetaan ilmoituksen perusteella maksuunpantu vero tai sen ensimmäinen erä välittömästi ilmoituksen tekemisen jälkeen ja muut erät noudattaen soveltuvin osin mitä 1 momentissa on säädetty, kuitenkin siten, että ensimmäiseen erään on sisällytettävä kulloinkin kuluvan kalenterivuosineljänneksen lukuun otettavat kuukaudet ja seuraava puoli- tai neljännesvuosi.

2 §. Varsinaisen ajoneuvoveron kantaa rekisteriviranomainen postisiirron välityksellä ja tulliviranomainen tullauksen yhteydessä.

Verojäämien perimiseen sovelletaan mitä verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) ja sen nojalla on säädetty tai määrätty.

3 §. Varsinaisen ajoneuvoveron kannon toimittavan viranomaisen on lähetettävä veroliput postin välityksellä verovelvolliselle hänen ilmoittamallaan osoitteella hyvissä ajoin ennen veron erääntymistä.

Kun verolippu lähetetään 1 momentin mukaisesti verovelvolliselle postitse, katsotaan, ellei muuta näydetä, hänen saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen kun viranomainen on antanut lipun postin kuljetettavaksi.

Jollei verovelvollinen ole kantoaikana saanut verolippua, on hänen pyydettävä sitä veronkantoviranomaiselta joko suoraan tai moottoriajoneuvon kotipaikan poliisiviranomaisen välityksellä ja voi poliisiviranomaisen tällöin oikeuttaa asianomaisen käyttämään ajoneuvoa, kunnes verolippu on hänen saatavanaan.

4 §. Verolippuun on merkittävä maksuunpannun varsinaisen ajoneuvoveron määrä ja aika, jota se koskee, sekä kannettavan ajoneuvoveron määrä ja aika, jolta se on laskettu.

Jos moottoriajoneuvo moottoriajoneuvoverosta annetun lain 9 §:n mukaan on kokonaan tai osaksi vapautettu varsinaisesta ajoneuvoverosta, on vapautuksesta ja sen perusteesta tehtävä verolippuun merkintä.

5 §. Varsinainen ajoneuvovero on 1 §:ssä määrättyinä aikoina, viimeistään verolippuun merkittynä eräpäivänä suoritettava verolipun yhteydessä annetulla tilillepanokortilla postisäästöpankkiin, postisiirtoliikettä välittävään postitoimipaikkaan tai valtiovarainministeriön määräämään muuhun rahalaitokseen, eikä näillä eräpäivän jälkeen ole oikeutta ottaa vastaan varsinaisen ajoneuvoveron suorituksia.

Milloin verovelvollinen suorittaa veron postisiirtotililtä tilisiirtona, katsotaan vero suoritetuksi sinä päivänä, jona tilisiirto on siirtokonttorissa kuitattu vastaanotetuksi.

Varsinaisen ajoneuvoveron suorittamisen yhteydessä on esitettävä verolippu postisäästöpankin, postitoimipaikan tai rahalaitoksen asianomaiselle toimihenkilölle, jonka tulee merkitä siihen kuittaus todistukseksi veron suorittamisesta.

Valtiokonttorilla ja lääninkonttorilla ei ole oikeutta ottaa vastaan varsinaisen ajoneuvoveron suorituksia.

6 §. Muun rahalaitoksen kuin postisäästöpankin on suoritettava kantamansa verovarot päivittäin maksupäivää seuraavana arkipäivänä veronkantoviranomaisen postisiirtotulotilille. Postisäästöpankin, postitoimipaikkojen ja rahalaitosten on kolmen päivän kuluessa verovarojen kertymisestä lukien lähetettävä tilillepanokorttien asianomaiset kappaleet sekä niistä laadittu luettelo veronkantoviranomaiselle.

7 §. Jollei varsinaista ajoneuvoveroa ole suoritettu viimeistään verolippuun merkittynä eräpäivänä, maksuunpanon toimittavan viranomaisen on kirjoitettava veronmaksunsa laiminlyöneille pakkoperimisliput ja lähetettävä ne kaksin kappalein asianomaiselle ulosottoviranomaiselle perimistoimenpiteitä varten.

Ulosottoviranomaisen on viivytyksettä suoritettava kertyneet määrät veronkantoviranomaisen postisiirtotulotilille. Pakkoperimislipun asianomainen kappale on erillisen tilityksen mukana palautettava veronkantoviranomaiselle.

Valtiovarainministeriö voi jäämäperinnästä määrätä toisinkin.

8 §. Veronlisäyksestä, joka on suoritettava veroa kantoajan jälkeen maksettaessa, on voimassa mitä siitä erikseen on säädetty.

9 §. Verosta on vapaa 14 päivänä syyskuuta 1956 annetulla asetuksella (495/56) voimaan saatettuun, yksityiskäyttöisten, kansainvälisessä liikenteessä olevien maantiekulkuneuvojen verottamisesta Genevessä 18 päivänä toukokuuta 1956 tehtyyn yleissopimukseen liittyneessä maassa

rekisteröity, mainitun sopimuksen ehdoin ja sen rajoissa käytetty ajoneuvo enintään yhden vuoden ajan sen maahantuonnista lukien.

Varsinaisesta ajoneuvoverosta on vapaa muussakin kuin 1 momentissa mainitussa maassa rekisteröity, siellä vakinaisesti asuvan henkilön tilapäistä tarvettaan varten maahan mukanaan tuoma ajoneuvo kolmen kuukauden aikana, tai vastavuoroisuuden ehdoin sinä pitempänä aikana, jonka Suomessa rekisteröity ajoneuvo siellä nauttii vastaavaa etua, kuitenkin enintään yhden vuoden aikana maahantuonnista lukien.

Varsinaisesta ajoneuvoverosta on niin ikään vastavuoroisuuden ehdoin vapaa vieraassa maassa rekisteröity, Suomessa tilapäisesti tavaran kuljetukseen tai maksulliseen henkilökuljetukseen käytetty moottoriajoneuvo yhtä pitkän ajan, kuin Suomessa rekisteröity ajoneuvo siellä nauttii vastaavaa etua, kuitenkin enintään yhden vuoden ajan maahantuonnista lukien.

Milloin ulkomailta tilapäistä käyttöä varten Suomeen tuotu moottoriajoneuvo ei ole 1, 2 tai 3 momentin eikä moottoriajoneuvoverosta annetun lain 6 §:n nojalla verosta vapaa, eikä sen 17 §:n nojalla lisäverosta vapaa, peritään sen käytöstä Suomessa jokaiselta kalenterivuorokaudelta, tulo- ja lähtöpäivät mukaan luettuina, jonka aikana ajoneuvo on viipynyt Suomessa tai jolla sen oleskelu ylittää 1, 2 tai 3 momentissa verovapaudelle säädetyn määrääjän:

a) milloin dieselkäyttöisessä ajoneuvossa käytetään polttoaineena dieselöljyä,

henkilöautosta, sekä sellaisesta tavaran kuljetukseen käytetystä autosta, jonka kokonaispaino on enintään 2 600 kiloa, 1 markka; sekä muusta autosta 3 markkaa; tai

b) milloin bensiiniä, dieselöljyä tai moottoripetrolia käyttämään tarkoitettussa ajoneuvossa käytetään osaksi tai kokonaan polttoaineena sen mainittua käyttöainetta lievemmin verotettua tai verovapaata polttoainetta, henkilöautosta, sekä sellaisesta tavaran kuljetukseen käytetystä autosta, jonka kokonaispaino on enintään 2 600 kiloa, 10 markkaa; muusta autosta 30 markkaa; sekä muusta moottoriajoneuvosta 10 markkaa.

Edellä 4 momentissa säädetyn veron maksuunpanee ja kantaa tulliviranomainen etukäteen moottoriajoneuvoa maahan tuotaessa tai sitä tullattaessa. Milloin ajoneuvoa sitä maasta vietäessä todetaan täällä käytetyn pitemmän tai lyhyemmän ajan, kuin mitä siitä veroa perittäessä on edellytetty, on verotus vastaavasti korjattava. Samoin on, milloin ajoneuvossa on todettu täällä käytetyn 4 momentin 2 kohdassa mainittua, sen varsinaista käyttöainetta lievemmin verotettua tai verovapaata polttoainetta, tämän kohdan mukainen vero perittävä koko siltä ajalta, minkä ajoneuvoa on maassa käytetty.

10 §. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 32 §:n 1 momentissa tarkoitettu valitus on tehtävä sen läänin lääninhallitukselle, jonka alueella moottoriajoneuvon kotipaikka on silloin kun vero suoritetaan tai olisi pitänyt suorittaa.

11 §. Poliisiviranomaisen on valvottava, ettei liikenteessä käytetä varsinaisen ajoneuvoveron alaista moottoriajoneuvoa, josta veroa ei ole suoritettu.

12 §. Katsastusmies on moottoriajoneuvoasetuksen (330/57) mukaista katsastusta tai tarkastusta suorittaessaan velvollinen tarkastamaan, että varsinainen ajoneuvovero on asianmukaisesti suoritettu. Veron maksussa toteamistään laiminlyönneistä on katsastusmiehen ilmoitettava maksuunpanon toimittavalle viranomaiselle.

13 §. Milloin moottoriajoneuvon käyttö on moottoriajoneuvoverosta annetun lain 27 §:n mukaan estettävä, on poliisiviranomaisen otettava asianomaiselta pois ajoneuvon tunnusmerkit ja rekisteriote. Nämä on kuitenkin annettava takaisin, niin pian kuin kysymyksessä oleva veromäärä on maksettu.

14 §. Maksuunpannuista varsinaisista ajoneuvoveroista maksuunpanon toimittavan viranomaisen on laadittava veronkantoluettelo, johon on tehtävä myös merkintä, milloin moottoriajoneuvo on moottoriajoneuvoverosta annetun lain 9 §:n nojalla kokonaan tai osaksi vapautettu verosta.

15 §. Kantoajan päätyttyä on veronkantoviranomaisen laadittava suoritetuista varsinaisista ajoneuvoveroista suoritettujen verojen luettelo ja suorittamatta olevista veroista jäämäluettelo.

16 §. Veronkantoviranomaisen on veron tileissä poistamiseen ja lyhentämiseen noudatettava soveltuvin osin, mitä 15 päivänä tammikuuta 1960 annetun veronkantoasetuksen (21/60) 12 ja 13 §:ssä on säädetty.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa on säädetty, noudatetaan varsinaisen ajoneuvoveron kannossa ja jäämäperinnässä soveltuvin osin veronkantoasetuksen 6 §:n 3 momentin sekä 11, 14 ja 30 §:n säännöksiä.

17 §. Milloin valtiovarainministeriö on moottoriajoneuvoverosta annetun lain 9 §:n 1 momentin nojalla vapauttanut verosta tai sen osasta moottoriajoneuvon tai moottoriajoneuvotyypin, on rekisteriviranomaisen maksettava takaisin jo suoritettu veromäärä, jota vapautus koskee.

Jos vero muutoksenhaun johdosta on määrätty pienemmäksi kuin jo suoritettu veromäärä tai verovelvollisuus poistettu, on maksuunpanon toimittaneen viranomaisen maksettava takaisin liikaa suoritettu vero.

Tässä pykälässä tarkoitetut palautukset suoritetaan postisiirtoiteitse moottoriajoneuvon omistajalle tai haltijalle hänen ilmoittamallaan osoitteella.

18 §. Milloin sellaisen moottoriajoneuvorekisteriin merkityn moottoriajoneuvon omistusoikeus, josta varsinaista ajoneuvoveroa on maksettu, siirtyy toiselle, on entisen omistajan luovutettava viimeksi suoritettua veroa koskeva verolippu uudelle omistajalle.

19 §. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 8 ja 12 §:n nojalla suoritettavat palautukset maksaa rekisteriviranomainen postisiirron välityksellä moottoriajoneuvorekisteriin merkitylle ajoneuvon omistajalle tai haltijalle sen jälkeen, kun ilmoitus muutoksesta rekisteriin tai rekisteristä poistosta on moottoriajoneuvoasetuksen (330/57) mukaisesti tehty.

20 §. Veronkantoviranomaisen tiliviraston on vuosittain maaliskuun 31 päivään mennessä lähetettävä valtiontalouden tarkastusvirastolle edellistä kalenterivuotta koskeva vuositili. Vuositilin suhteen on soveltuvin osin noudatettava, mitä veronkantoasetuksessa (21/60) on vuositilistä säädetty.

21 §. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 19 §:n mukaisessa ilmoituksessa on mainittava moottoriajoneuvon käyttäjän nimi ja osoite, ajoneuvon laatu, kokonaispaino ja polttoaine, niin myös mitä polttoainetta ajoneuvo on tarkoitettu käyttämään sekä rekisteröidystä ajoneuvosta tunnusmerkki. Rekisteröimätöntä ajoneuvoa koskevaan ilmoitukseen on liitettävä ajoneuvoa koskeva katsastuskirja, joka on annettu enintään 30 päivää ennen ilmoituksen jättöaikaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on toimitettava moottoriajoneuvon kotipaikan poliisiviranomaiselle, jonka on ilmoituksen vastaanottaessaan tarkastettava, että se on asianmukainen. Jos ilmoitus on puutteellinen, on se heti annettava takaisin. Vastaanottamansa ilmoituksen poliisiviranomaisen on viipymättä toimitettava rekisteriviranomaiselle.

22 §. Lisäveron maksuunpanossa, kannossa ja tilityksessä sekä suorittamisen valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin, mitä tässä asetuksessa on säädetty varsinaisesta ajoneuvoverosta. Lisävero kannetaan yhtenä eränä.

23 §. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 22 §:n tarkoittaman palautuksen suorittaa rekisteriviranomainen hakemuksesta postisiirtoteitse sille, joka ajoneuvon tuhoutuessa olisi ollut verovelvollinen. Hakemukseen on liitettävä selvitys moottoriajoneuvon tuhoutumisesta.

24 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Lääninhallitusten ja Helsingin poliisilaitoksen on vielä maksuunpantava vero niille erikseen säädetyllä tavalla tehtyjen rekisteri-ilmoitusten perusteella samoin kuin hoidettava loppuun maksuunpanemiensa verojen kanto.

**185. ASETUS VALTION VIRAN TAI TOIMEN HALTIJAIN
PALKKAUKSESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.**

Annettu joulukuun 30 p:nä 1966. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 727/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:26)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 1, 2, 3 ja 4 §, sellaisina kuin 1 ja 2 § ovat 4 päivänä maaliskuuta 1966 annetussa asetuksessa (115/66) sekä 3 ja 4 § 27 päivänä helmikuuta 1965 annetussa asetuksessa (105/65), näin kuuluviksi:

1 §. Peruspalkkaiset virat ja toimet kuuluvat palkkausluokkiin seuraavasti:

	Palkkaus- luokka

Kaupunkien poliisilaitokset:	
Poliisimestari	B 4

Rikososaston johtaja	A 28
Rekisteriosaston johtaja	A 27
Henkikirjoitustoimiston johtaja	A 26

Poliisimestarin lainopillinen apulainen	A 29
Poliisimestarin apulainen	A 29

Siviilirekisteritoimiston johtaja	A 21
Toimiupseeri	A 24

Rikososaston johtajan apulainen 1 l.	A 24
Rikososaston johtajan apulainen 2 l.	A 23

Huolto-osaston johtaja	A 24
Sihteeri	A 25

Apulaissihteeri 1 1.	A 20
Apulaissihteeri 2 1.	A 18
Liikennetoimiston johtaja	A 27
Liikennetoimiston johtajan apulainen	A 22
Tuntomerkkitoimiston johtaja	A 19
Tutkintatoimiston johtaja	A 19
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtaja	A 19
Passitoimiston johtaja	A 23
Auto-osaston johtaja	A 20
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtajan apulainen	A 17

Passitoimiston johtajan apulainen	A 19
Taloudenhoitaja 1 1.	A 25
Taloudenhoitaja 2 1.	A 20
Rahastonhoitaja	A 15
Varastonhoitaja	A 13
Rikososaston varastonhoitaja	A 14
Ylikomisario	A 24
Komisario 1 1. yp.	A 22
Komisario 1 1.	A 22
Komisario 2 1. yp.	A 20
Komisario 2 1.	A 20
Kirjanpitäjä	A 15
Kanslisti 1 1. yp.	A 12
Apulaiskanslisti	A 10
Konekirjoittaja	A 9
Kirjuri 1 1.	A 8
Kirjuri 2 1.	A 7
Ylikonstaapeli	A 17

Vanhempi konstaapeli	A 15

Nuorempi konstaapeli	A 14
Nuorempi konstaapeli	A 13
Naiskonstaapeli	A 12
Vahtimestari yp.	A 10

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 1966 lukien.

186. ASETUS SAIRAUSSAUKUUTUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1966.

(Suomen as. -kok. 741/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1963:128)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun sairausvakuutusasetuksen (473/63) 6 §:n 1 momentti, 27 ja 28 § sekä 29 §:n 2 momentti näin kuuluviksi:

6 §. Fysikaaliseksi hoidoksi katsotaan lääkärin määräämä fysikaalinen liikuntahoito ja siihen liittyvä tarpeellinen esikäsittely sekä erikoislääkärin määräämä muu fysikaalinen hoito edellyttäen, että hoitoa vaativa sairaus on kuulunut hoidon määränneen lääkärin erikoisalaan. Fysikaalinen hoito korvataan kuitenkin vain, mikäli hoidon on antanut lääkintävoimisteliija tai hoito on annettu fysikaalista hoitoa antamaan hyväksytyssä lääketieteellisessä laboratoriossa.

27 §. Kansaneläkelaitoksen tulee ennen marraskuun loppua antaa kirjallinen päätös sairausvakuutuslain 61 §:n 3 momentin mukaisesti sairausvakuutusrahaston varoista seuraavana vuonna työpaikkakassan käytettäväksi tulevan ennakon määrästä. Sen suuruutta vahvistettaessa on kassan sairausvakuutuslain mukaisien etuuksien suorittamiseen tarvittavaa määrää korotettava kassan maksuvalmiuden turvaamiseksi yhdellä kymmenesosalla etuuksien määrästä. Kassan on päätöstä varten annettava tarvittavat tiedot kansaneläkelaitokselle lokakuun loppuun mennessä.

Kansaneläkelaitoksen tulee kunkin vuoden tammikuun aikana pitää huolta siitä, että työpaikkakassan käytettävänä on 1 momentin mukainen kassan maksuvalmiuden turvaamiseksi tarkoitettu määrä sekä kunkin kuukauden ensimmäisenä arkipäivänä suorittaa kassalle sellainen määrä, että sen yhdessä kassan etuuksien suorittamista varten aikaisemmin saamien, käytettävissä olevien määrien kanssa katsotaan riittävän saman kuukauden aikana maksettaviin etuuksiin. Jos kassan saamat määrät eivät riitä sairausvakuutuslain mukaisten etuuksien suorittamiseen, kansaneläkelaitos antaa kassalle viipymättä tarvittavan määrän. Jos ennakon mukainen vuotuismäärä osoittautuu liian pieneksi tai suureksi, on ennakon määrää tarkistettava vastaavasti. Lisäksi kansaneläkelaitoksen tulee kunkin kuukauden ensimmäisenä arkipäivänä suorittaa kassalle kahdestoistaosa kassan hallintokuluja varten vahvistetusta määrästä.

Kassan on annettava 2 momentin mukaisia suorituksia ja ennakon tarkistamista varten tarpeelliset tiedot kansaneläkelaitokselle. Kassan tulee niin ikään antaa kansaneläkelaitokselle sen pitämää sairausvakuustilastoa varten tarvittavat tiedot.

28 §. Työpaikkakassan tulee tehdä kultakin kalenterivuodelta seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä tilitys kansaneläkelaitokselta 27 §:n mukaisesti sairausvakuutuslain mukaisten etuuksien suorittamista varten saamistaan varoista ja palauttaa liikaa saamansa määrä helmikuun loppuun mennessä. Mikäli kassan saamat varat eivät ole riittäneet sairausvakuutuslain mukaisiin etuuksiin, kansaneläkelaitos suorittaa puuttuvan osan samoin helmikuun loppuun mennessä.

Hallintokuluihin tuleva määrä tarkistetaan sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukaan.

29 §. -----
Sairausvakuutuslain mukaisen toimintansa aloittavan kassan tulee saadakseen lain 61 §:n 3 momentissa tarkoitetun suorituksen toimittaa kansaneläkelaitokseen ennen toimintansa alkamista 27 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot. Nämä saatuaan kansaneläkelaitoksen tulee viipymättä antaa kirjallinen päätös kassan käytettäväksi tulevan ennakon määrästä. Ennakon suorittamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä 27 §:n 2 momentissa on säädetty.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

**187. LAKI KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN
PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN LAIN MUUT-
TAMISESTA.**

Annettu joulukuun 30 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 759/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:64)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun lain (248/57) 11 § sekä lisätään 10 §:ään uusi 5 momentti ja lakiin uusi 11a § seuraavasti:

10 §. -----

Sen estämättä, mitä edellä on säädetty, viranhaltijalta, jolle sairauden vuoksi on myönnetty 16 §:ssä tarkoitettu työkyvyttömyyseläke, pidätetään virantoimituksen keskeytyksen ajalta koko hänen palkkauksensa sitä kuukautta, jonka kuluessa työkyvyttömyyseläke on myönnetty, seuraavan kuukauden alusta.

11 §. Naispuoliselle viranhaltijalle myönnetään hakemuksesta raskauden ja synnytyksen vuoksi virkavapaus täysin palkkaeduin ajaksi, johon sisältyy 54 arkipäivää ja joka alkaa 18 arkipäivänä ennen laskettua synnytysaikaa. Jos synnytys tapahtuu aikaisemmin kuin 18 arkipäivänä ennen laskettua synnytysaikaa, alkaa virkavapaus synnytyspäivää seuraavasta päivästä lukien.

11a §. Viranhaltija, jolle on myönnetty palkallista virkavapautta sairauden taikka raskauden ja synnytyksen vuoksi, on velvollinen noudattamaan niitä määräyksiä ja ohjeita, joita annetaan sairausvakuutuslain 28 §:n mukaan työnantajalle suoritettavan päivä- ja äitiysrahan hakemista varten.

Jos viranhaltija laiminlyö 1 momentissa tarkoitettujen määräysten ja ohjeitten noudattamisen, voidaan hänelle virkavapausajalta suoritettu palkkaus päivä- tai äitiysrahaa vastaavalta osalta periä takaisin myöhemmän palkanmaksun yhteydessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967, kuitenkin siten, että 11 §:n säännöksiä sovelletaan vasta lain voimaantultua myönnettäviin virkavapauksiin.

**188. ASETUS KANSAKOULUJEN LÄÄKÄRINTOIMESTA ANNETUN
ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.**

Annettu joulukuun 30 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 766/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:19)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan kansakoulujen lääkärintoimesta 20 päivänä helmikuuta 1953 annetun asetuksen 3 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat 19 päivänä helmikuuta 1965 annetussa asetuksessa (78/65), näin kuuluviksi:

3 §.

Koululla toimitetusta tarkastuksesta ja siihen liittyvistä toimenpiteistä on palkkio asianmukaisesti tarkastettua oppilasta kohden 1,17 markkaa sekä opettajaa ja muuta koulun toimihenkilöä kohden 5,84 markkaa. Näihin palkkioihin sisältyy samalla palkkio koululääkärin tehtävistä kansakoulujen terveydellisten olojen yleisessä valvonnassa.

Koululääkärin omalla vastaanotolla toimitetusta oppilaan tarkastuksesta ja siihen liittyvistä toimenpiteistä on palkkio 5,84 markkaa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

189. LAKI SAIRAANHOITOLAITOSTEN HENKILÖKUNNAN
ASEMAN JÄRJESTÄMISESTÄ ERÄISSÄ TAPAUKSISSA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1966.
(Suomen as. -kok. 777/66)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1965:105)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Milloin valtion sairaanhoitolaitos luovutetaan kunnalle, siirretään asianomaisen niin halutessa laitoksen peruspalkkaisen viran tai toimen haltija ja ylimääräinen toimenhaltija vastaavaan virkaan, tilapäinen toimihenkilö vastaavaan tilapäiseen virkasuhteeseen ja pysyväisluontoisessa työsopimussuhteessa oleva työntekijä vastaavaan työsopimussuhteeseen kunnan palveluksessa.

Peruspalkkaisen viran tai toimen haltija, joka on siirretty kunnan palvelukseen, pysyy virkasuhteessa valtioon, mikäli hänen virkasuhteensa kuntaan ei virasta eroamisen johdosta tai muutoin hänen syystään pääty.

Sillä, joka on siirretty kunnan palvelukseen, on oikeus, mikäli 2 momentista ei muuta johdu, saada virka- tai työsopimussuhteeseensa liittyvät edut sellaisina, että ne eivät ole olennaisesti epäedullisempia kuin hänelle aikaisemmasta virka- tai työsopimussuhteestaan kuuluneet vastaavat edut.

2 §. Kunnan palvelukseen siirretyllä henkilöllä on sen palveluksessa ollessaan oikeus eläketurvaan kunnalliselta eläkelaitokselta niiden perusteiden mukaan, jotka vastaavasti valtion viran ja toimen haltijoiden ja työntekijöiden eläketurvasta olivat voimassa ennen kuin sairaanhoitolaitos siirtyi kunnalle ja joita häneen silloin oli sovellettava, jos hän vuoden kuluessa siirtymisestä kirjallisesti kunnallishallitukselle ilmoittaa niin haluavansa. Sillä, joka ei ole tehnyt tällaista ilmoitusta, on oikeus kunnan virka- tai työsopimussuhteen perusteella annettavaa eläkettä varten lukea hyväkseen aikaisempi valtion palvelus samojen perusteiden mukaan kuin kunnan palvelus.

Valtion palvelukseen rinnastetaan 1 momenttia sovellettaessa sellainen muu palvelus, jota kunnallisen eläkelaitoksen eläketurvaa varten ei lueta eläkkeeseen oikeuttavaksi, mutta joka luetaan tai on asianomaisessa järjestyksessä oikeus lukea hyväksi valtion eläkettä varten.

Kunnalliselle eläkelaitokselle korvataan valtion varoista se osa kunnan palvelukseen siirretylle henkilölle maksetusta eläkkeestä tai hänen

jälkeensä suoritetusta perhe-eläkkeestä, mikä vastaa valtion palvelusajan ja siihen 2 momentin mukaan rinnastettavan palvelusajan suhdetta eläkkeeseen oikeuttavaan koko palvelusaikaan, ei kuitenkaan siltä osin, kuin eläkkeen perusteena olevasta palkkauksesta aiheutuneisiin menoihin ei ole ollut myönnettävä valtionapua siitä voimassa olevien säännösten mukaan. Korvaus voidaan, jos niin sovitaan, arvioida ja suorittaa kerralla.

3 §. Sikäli kuin kunnan palvelukseen siirretylle henkilölle ei ole sitä ennen annettu hänelle kuuluvaa vuosilomaa sinä vuotena, minkä aikana tai päättyessä siirtyminen tapahtuu, hänellä on kunnan palveluksessa ollessaan oikeus saada se samojen perusteiden mukaan kuin siinä tapauksessa, ettei sairaanhoitolaitosta olisi luovutettu kunnalle. Loma-ajan palkasta tai lomakorvauksesta, joka tältä osalta suoritetaan hänelle kunnan palveluksessa kuuluvan palkkauksen mukaisesti, aiheutuvat menot korvataan kunnalle valtion varoista.

Kunnan palvelukseen siirretylle henkilölle on seuraavinakin vuosina kunnan palveluksessa ollessaan annettava vuosiloma vähintään saman pituisena kuin se olisi ollut hänelle myönnettävä valtion viran ja toimen haltijoita tai työntekijöitä koskevien, ennen sairaanhoitolaitoksen siirtymistä kunnalle voimassa olleiden säännösten mukaan siinä tapauksessa, ettei laitos olisi siirtynyt kunnalle. Valtion varoista korvataan kunnalle sen suuruinen osa ensimmäisenä kalenterivuotena siirtymisen jälkeen suoritettavasta loma-ajan palkasta tai lomakorvauksesta aiheutuvista menoista, mikä lomaan oikeuttaneesta palvelusajasta on ollut valtion palvelusta.

4 §. Mitä 1-3§:ssä on säädetty, sovelletaan vastaavasti, kun valtion sairaanhoitolaitos luovutetaan kuntainliitolle tai yliopistolliselle keskus-sairaalaliitolle.

5 §. Milloin kunnan tai kuntainliiton sairaanhoitolaitos luovutetaan toiselle kunnalle tai kuntainliitolle, noudatetaan vastaavasti 1 §:n 1 ja 3 momentin sekä 2 ja 3 §:n säännöksiä, kuitenkin niin, että 2 §:n 3 momenttia sovelletaan vain, mikäli eläke perustuu kunnan tai kuntainliiton eläkesääntöön, jonka alaiseksi asianomainen on jäänyt. Mitä on sanottu valtiosta, koskee sairaanhoitolaitoksen luovuttavaa kuntaa tai kuntainliittoa.

Viranhaltijalle, joka on siirretty sairaanhoitolaitoksen vastaanottavan kunnan tai kuntainliiton palvelukseen, ei sen palveluksessa olonsa ajalta makseta hänelle edellisestä virastaan sen lakkauttamisesta johtuen ehkä tulevaa eläkettä siltä osin kuin hänen palkkauksensa uudesta virasta nousee vähintään samaan määrään.

Korvauksista, jotka sairaanhoitolaitoksen luovuttava kunta tai kuntainliitto on velvollinen suorittamaan kunnalliselle eläkelaitokselle 30 päivänä huhtikuuta 1964 annetun kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain (202/64) 17 §:n 3 momentissa tarkoitetun sopimuksen nojalla

tai tämän lain 2 §:n 3 momenttia sovellettaessa, maksetaan eläkelaitokselle sitä valtionapua vastaava osa, mikä sairaanhoitolaitoksen käyttökustannuksiin on luovuttavalle kunnalle tai kuntainliitolle ollut annettava. Korvauksista, joita tarkoitetaan 3 §:n 1 ja 2 momentissa, luovuttavan kunnan tai kuntainliiton tulee suorittaa vastaanottavalle vain se osa, mitä tälle kysymyksessä olevista loma-ajan palkoista ja lomakorvauksista aiheutuviin menoihin annettava valtionapu ei peitä.

6 §. Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

7 §. Tämä laki kumoaa kunnallisista yleissairaaloista 29 päivänä lokakuuta 1965 annetun lain (561/65) 43 §:n.

190. KUNNALLISEN ELÄKELAITOKSEN ELÄKESÄÄNTÖ.

Kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskunnan 30 päivänä joulukuuta 1964, 25 päivänä toukokuuta 1965 ja 17 päivänä toukokuuta 1966 hyväksymä.

(Lisäeläketurvan osalta on tähän sääntöön otettu Helsingin kaupungin hyväksymät vaihtoehdot.)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1964:49)

1 luku

Yleisiä määräyksiä sekä peruseläketurva.

1 §. Kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain 1 §:ssä tarkoitetulla viranhaltijalla ja työntekijällä, jonka kunnallinen palvelussuhde, sen jälkeen kun hän on täyttänyt 18 vuotta, on yhdenjaksoisesti jatkunut vähintään neljän kuukauden ajan, on oikeus tämän luvun mukaiseen vanhuus- ja työkyvyttömyyseläketurvaan.

Kunnallisella palvelussuhteella tarkoitetaan tässä eläkesäännössä sellaista eläkelaitoksen jäsenyhteisön virka- ja työsuhdetta, jossa säännöllinen työaika on vähintään 20 tuntia viikossa tai josta tuleva ansio voidaan arvioida keskimäärin vähintään 180 markaksi kuukaudessa. Kunnallisen palvelussuhteen ei katsota keskeytyvän viranhaltijan tai työntekijän siirtyessä saman jäsenyhteisön toiseen virka- tai työsuhteeseen, jos siirtyminen on tapahtunut välittömästi. Kunnallisen palvelussuhteen ei katsota keskeytyvän myöskään kunnallisen jaoituksen muuttumisen tai jäsenyhteisön laitoksen, liikkeen tai kiinteistön toisen jäsenyhteisön omistukseen siirtymisen johdosta.

Jos viranhaltija on kahdessa tai useammassa saman jäsenyhteisön virka- tai työsuhteessa, katsotaan hänen olevan kunnallisessa palvelussuhteessa, jos niiden yhteinen säännöllinen työaika tai niistä yhteensä tuleva ansio täyttää 2 momentissa mainitun ehdon.

Jos viranhaltija on kahden tai useamman jäsenyhteisön yhteisessä virkasuhteessa, myös tällainen palvelussuhde katsotaan kunnalliseksi palvelussuhteeksi, mikäli sen säännöllinen työaika tai siitä tuleva ansio täyttää 2 momentissa mainitun ehdon.

Jos viranhaltija tai työntekijä siirtyy jäsenyhteisön palveluksesta välittömästi toisen jäsenyhteisön palvelukseen, otetaan 1 momentissa

mainittua neljän kuukauden aikaa uudessa palvelussuhteessa laskettaessa huomioon myös aikaisemman palvelussuhteen kestoaika tai, mikäli välittömästi toisiaan seuranneita aikaisempia kunnallisia palvelussuhteita on useita, niiden yhteinen kestoaika.

Tässä eläkesäännössä nimitetään kaikkia kunnallisessa virkasuhteessa olevia henkilöitä viranhaltijoiksi.

Eläketurva ei koske kunnallista palvelussuhdetta, joka on alkanut viranhaltijan tai työntekijän täytettyä 65 vuotta, eikä palvelussuhdetta sinä aikana, jona viranhaltija tai työntekijä saa lakisääteistä tai julkisen yhteisön kustantamaa vanhuuseläkettä virka- tai työsuhteen perusteella.

1a §. Edellä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua ansiota arvioitaessa otetaan arvion perustaksi viranhaltijan tai työntekijän saama keskimääräinen palkka neljän kuukauden ajalta virka- tai työsuhteen alusta, ja ansion katsotaan jatkuvan tämän suuruisena mainitusta ajankohdasta sen kalenterivuoden loppuun, jona sanottu neljän kuukauden ajanjakso on päättynyt. Kunkin seuraavan kalenterivuoden keskimääräisen ansion katsotaan olevan yhtä suuri kuin se palkka, jonka viranhaltija tai työntekijä on kysymyksessä olevassa virka- tai työsuhteessa keskimäärin saanut lähinnä edeltäneen kalenterivuoden aikana.

Jos virkasuhteen sisältö tai työsuhteen ehdot muuttuvat niin, että muutoksella on vaikutusta palkan, lasketaan 1 momentissa tarkoitettu arvio uudelleen ottaen perustaksi se palkka, jonka viranhaltija tai työntekijä on keskimäärin saanut neljältä kuukaudelta välittömästi muutoksen jälkeen. Tätä ajanjaksoa seuraavan kalenterivuoden keskimääräistä ansiota arvioitaessa lasketaan viranhaltijan tai työntekijän saama keskimääräinen palkka vain siltä ajalta, jona muutos on ollut voimassa. Muutoin noudatetaan vastaavasti, mitä 1 momentissa on määrätty.

Edellä 1 §:n 2 momentissa vahvistettu rajamäärä muuttuu vastaavasti siten kuin sosiaaliministeriö päättää työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa säädetyn rajamäärän muuttamisesta.

2 §. Viranhaltijalla ja työntekijällä on oikeus saada vanhuuseläkkeenä suoritettavaa peruseläkettä täytettyään 65 vuotta tai saatuaan sitä ennen, sen mukaan kuin 3 luvussa määrätään, oikeuden vanhuuseläkkeenä suoritettavaan lisäeläkkeeseen.

Mikäli viranhaltijan on virkasäännön mukaan erottava palvelussuhteestaan ennen kuin hän on täyttänyt 65 vuotta tai työntekijän työsuhde on päättynyt hänen täytettyään sen 65 vuotta alemman eroamisiän, joka jäsenyhteisön päätösvaltaa käyttävän elimen alaiselleen työnjohdolle antamassa yleisohjeessa on määrätty, eläkeikänä peruseläkettä varten pidetään virkasäännössä tai jäsenyhteisön yleisohjeessa määrättyä eroamisikää.

Viranhaltijalla ja työntekijällä, jonka kunnallinen palvelussuhde jatkuu keskeytymättä hänen täytettyään eläkeiän, ei sen kestäessä ole oikeutta saada vanhuuseläkettä.

Viranhaltijalla ja työntekijällä on oikeus saada työkyvyttömyyseläkkeenä suoritettavaa peruseläkettä, jos hän sairauden, vian tai vamman takia on kykenemätön virkaansa tai työhönsä ja työkyvyttömyyden, sen alkamisesta kulunut aika mukaan luettuna, voidaan arvioida jatkuvan yhdenjaksoisesti vähintään vuoden ajan, tai jos hän kunnallisen palvelussuhteen päätyttyä on mainituin tavoin tullut kykenemättömäksi suorittamaan työtä, jota on pidettävä, kun otetaan ikä, ammattitaito ja muut seikat huomioon, hänelle sopivana ja kohtuullisen toimeentulon turvaavana, taikka jos hänelle, niin ikään kunnallisen palvelussuhteen päätyttyä, on myönnetty myöhempää virka- tai työsuhteeseen perustuva työntekijän eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainittu työkyvyttömyyseläke.

Työkyvyttömyyseläke myönnetään joko määräajaksi tai toistaiseksi. Työkyvyttömyyseläkkeen saajan täyttyessä viimeistä virkaansa tai työtänsä varten määrätyn eläkeiän työkyvyttömyyseläke muuttuu vanhuuseläkkeeksi.

Milloin työkyvyttömyys aiheutuu sellaisesta sairaudesta, viasta tai vammasta, joka viranhaltijalla tai työntekijällä oli kunnallisen palvelussuhteen alkaessa, hänellä on oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen tämän palvelussuhteen perusteella vain, jos hän on tullut työkyvyttömäksi aikaisintaan vuoden kuluttua palvelussuhteen alkamisesta.

3 §. Eläkkeen määrä on jokaiselta täydeltä eläkkeeseen oikeuttavalta palvelusajan kuukaudelta 1/12 prosenttia eläkkeen perusteena olevan palkan määrästä. Jos eläkkeensaaja on syntynyt vuonna 1916 tai sitä ennen, korotetaan näin laskettua eläkettä siltä osin, kuin se perustuu 30 päivän kesäkuuta 1962 jälkeen tapahtuneeseen palvelukseen, seuraavien prosenttilukujen mukaisesti:

Syntymä- vuosi	Korotus- prosentti	Syntymä- vuosi	Korotus- prosentti
1916	3	1905	75
1915	6	1904	93
1914	9	1903	117
1913	13	1902	147
1912	17	1901	183
1911	21	1900	225
1910	27	1899	275
1909	33	1898	347
1908	41	1897	470
1907	50	1896	625
1906	61	1895 tai aikaisemmin ..	750

Jos kunnallinen palvelussuhde on jatkunut viranhaltijan tai työntekijän täytettyä viimeistä virkaansa tai työtänsä varten määrätyn eläkeiän, eläkkeenä maksetaan määrä, johon viranhaltija tai työntekijä olisi ollut oikeutettu, jos hän olisi siirtynyt eläkkeelle heti eläkeiän täytettyään, korotettuna eläkkeen lykkääntymisen ajasta riippuen

seuraavasti:

Ikä	Kerroin	Ikä	Kerroin
53	2,78	67	0,81
54	2,58	68	0,73
55	2,39	69	0,65
56	2,21	70	0,58
57	2,04	71	0,52
58	1,88	72	0,46
59	1,73	73	0,40
60	1,59	74	0,35
61	1,46	75	0,30
62	1,33	76	0,26
63	1,21	77	0,23
64	1,10	78	0,19
65	1,00	79	0,16
66	0,90		

Eläkkeelle siirtymisen ikä määrätään kuukauden tarkkuudella ja tätä ikää vastaava kerroin lasketaan taulukosta sadasosan tarkkuudella suoraviivaista väliarvolaskumenettelyä käyttäen.

Eläkkeen laskemista varten kerrotaan eläkeen määrä, sen suuruisena kuin se olisi ollut, jos työntekijä olisi siirtynyt eläkkeelle heti eläkeiän täytettyään, eläkeikää vastaavalla taulukon kertoimella ja tulo jaetaan eläkkeelle siirtymisen ikää vastaavalla, 3 momentin mukaisesti lasketulla kertoimella. Näin korotettu eläke otetaan huomioon sellaisenaan 12 §:n mukaista eläkkeiden yhdistämistä suoritettaessa.

Jos viranhaltijalla tai työntekijällä on yhden tai useamman kunnallisen palvelussuhteen perusteella peruseläkkeeseen oikeuttavaa palvelusaikaa yhteensä yli 10 vuotta, hänellä on sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä on määrätty, joka tapauksessa oikeus peruseläkkeeseen, jonka määrä on erikseen kunkin palvelussuhteen osalta jokaiselta eläkkeeseen oikeuttavan palvelusajan täydeltä kuukaudelta eläkkeen perusteena olevasta palkasta prosenttimäärä, joka saadaan lisäämällä 1/12 prosenttiin 26/360 prosenttia jokaiselta täydeltä kuukaudelta, jolla yhteenlaskettu eläkkeeseen oikeuttava palvelusaika ylittää 120 kuukautta.

4 §. Eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan kunkin kunnallisen palvelussuhteen osalta aika, jonka palvelussuhde 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden aika tai, milloin tähän aikaan on saman pykälän 5 momentin nojalla luettu sellaista aikaisempaa palvelusaikaa, mikä aikaisemmassa palvelussuhteessa ei ole ollut eläkkeeseen oikeuttavaa, myös tuo aika mukaan luettuna on jatkunut viranhaltijan tai työntekijän täytettyä 23 vuotta. Jos kunnallinen palvelussuhde on jatkunut viranhaltijan tai työntekijän täytettyä viimeistä virkaansa tai työtänsä varten määrätyn eläkeiän, eläkeiän täyttämisen jälkeen palveltu aika otetaan huomioon enintään 30 päivään kesäkuuta 1964 saakka.

Eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi ei lueta aikaa, joka saman virka- tai työsuhteen perusteella on luettava viranhaltijan tai työntekijän hyväksi muuta lakimääräistä eläkettä varten, eikä aikaa jolloin viranhaltija tai työntekijä on ollut vakinaisessa palveluksessa asevelvollisuuttaan suorittamassa, eikä myöskään aikaa, jolta hän virantoumituksessa tai työssä sattuneen yli kuusi kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneen keskeytyksen johdosta ei ole saanut palkkaa jäsenyhteisöltä, paitsi milloin palkattomuuden syynä on ollut julkinen tehtävä, josta ei ole lupa kieltäytyä. Palkaksi katsotaan tätä momenttia sovellettaessa myös päiväraha, jonka jäsenyhteisön sairauskassa on maksanut sairausvakuutuslain mukaisten etuuksien lisäksi.

Jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin vuosi on kulunut kunnallisen palvelussuhteen päättymisestä, luetaan tämän palvelussuhteen perusteella myönnettävää työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika.

Jos 3 momentin mukaisesti määrättyä työkyvyttömyyseläkettä saaneelle viranhaltijalle tai työntekijälle myöhemmin on suoritettava eläkettä vanhuuden tai uuden työkyvyttömyyden perusteella, lasketaan sen kunnallisen palvelussuhteen osalta, johon sanottua momenttia oli sovellettu, eläkkeeseen oikeuttavaksi myös aika, jona hän sai mainittua aikaisempaa eläkettä 23 vuotta täytettyään.

Jos viranhaltija tai työntekijä 3 momentissa tarkoitettua palvelussuhteen päätyttyä on myöhemmin toisen virka- tai työsuhteen perusteella saavuttanut oikeuden laissa säädettyyn tai julkisen eläkesäännön mukaiseen eläketurvaan siten, että hänen sen mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettään määrättäessä otetaan huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio, 3 momentin määräyksiä ei sovelleta aikaisempaan kunnalliseen palvelussuhteeseen. Asianomaisen katsotaan tällöin saavuttaneen edellä tarkoitettua oikeuden lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaiseen eläketurvaan sinä ajankohtana, jona hänen sanottu lain alaisissa työsuhteissa saamansa ansio yhteensä on ennen työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista noussut lain 7 §:ssä edellytettyyn rajamäärään.

Eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan myös puolet ajasta, minkä viranhaltija tai työntekijä 23 vuotta täytettyään on ollut 8 päivänä heinäkuuta 1961 voimassa olleessa tai sen jälkeen alkaneessa, vähintään neljä kuukautta jatkuneessa kunnallisessa palvelussuhteessa ennen 1 päivää heinäkuuta 1962, sekä se aika kokonaan, minkä viranhaltija tai työntekijä mainitun iän täytettyään on ollut vähintään neljä kuukautta jatkuneessa kunnallisessa palvelussuhteessa viimeksi mainitun päivän ja 1 päivän heinäkuuta 1964 välisenä aikana.

Eläkkeeseen oikeuttavaa palvelusaikaa laskettaessa katsotaan kalenterikuukauteen sisältyvän 30 päivää. Kalenterikuukausien pituudet tasoitetaan siten, että kuukauden viimeistä päivää ja karkausvuotena myös helmikuun viimeistä edellistä päivää pidetään 30 päivänä.

Ajanjakson pituus kuukausina lasketaan siten, että siihen 7 momentin mukaan sisältyvien päivien lukumäärä jaetaan kolmellakymmenellä. Eläkkeeseen oikeuttavaa palvelusaikaa laskettaessa jätetään tällöin osamäärään ehkä sisältyvä vajaa kuukausi huomioon ottamatta.

Palvelussuhde katsotaan alkaneeksi silloin, kun viranhaltija on ryhtynyt hoitamaan virkaansa tai työntekijä suorittamaan työtänsä. Mikäli kuukauden ensimmäinen päivä on sunnuntai-, pyhä- tai juhlapäivä taikka muu vapaapäivä eikä viranhaltija sen vuoksi ole voinut ryhtyä hoitamaan virkaansa tai työntekijä suorittamaan työtänsä sanottuna päivänä, katsotaan palvelussuhde tästä huolimatta alkaneeksi kuukauden ensimmäisenä päivänä.

5 §. Eläkkeen perusteena oleva palkka määrätään kunkin kunnallisen palvelussuhteen osalta erikseen valitsemalla enintään neljästä viimeisestä kalenterivuodesta, joina palvelussuhde on jatkunut, ne kaksi vuotta, joiden 11 §:n mukaisesti tarkistettujen palvelussuhteeseen perustuvien ansioiden keskimäärä kuukautta kohden on suurin, ja laske-malla tämän jälkeen näiden vuosien edellä sanotulla tavalla tarkistet-tujen, yhteenlaskettujen ansioiden keskimäärä kuukautta kohden. Jos palvelussuhde on jatkunut useamman kuin kahden kalenterivuoden aika-na, sitä kalenterivuotta, jona palvelussuhde alkoi, ei kuitenkaan oteta huomioon eläkkeen perusteena olevaa palkkaa määrättäessä, jollei palvelussuhde sinä vuotena ole jatkunut vähintään kuusi kuukautta. Milloin palvelussuhde on jatkunut vain yhden kalenterivuoden aikana, eläkkeen perusteena olevana palkkana käytetään palvelussuhteesta saatujen ansioiden keskimäärää kuukautta kohden.

Laskettaessa 1 momentissa tarkoitettuja keskimääriä kuukautta kohden jaetaan 11 §:n mukaisesti tarkistettujen kunnalliseen palvelus-suhteeseen perustuvien ansioiden yhteismäärä kysymyksessä olevaan ajanjaksoon sisältyvien päivien lukumäärällä ja osamäärä kerrotaan kolmellakymmenellä.

Milloin kunnallinen palvelussuhde on jatkunut viranhaltijan tai työntekijän täytettyä eläkeiän, katsotaan palvelussuhteeseen perustuvan ansion kalenterivuoden alusta tai, jos palvelussuhde on alkanut myö-hemmin, palvelussuhteen alkamisesta eläkeiän saavuttamispäivään olevan niin suuri osa palvelussuhteesta sinä vuotena saadusta kokonais-ansioista kuin sanottu ajanjakso on palvelussuhteen kestoajasta samana vuotena.

Jos viranhaltijan tai työntekijän ilmoituksen johdosta tulee selvi-tetyksi, että eläkkeen perusteena oleva palkka hänen viimeisessä tämän eläkesäännön alaisessa palvelussuhteessaan on poikkeuksellisesta syystä ollut alhaisempi kuin hänen 11 §:n mukaisesti tarkistettu palkkansa sa-massa palvelussuhteessa ennen tällaisen syyn ilmaantumista niin pit-känä aikana, että suurempaa palkkaa voitiin pitää vakiintuneena, ja jos tällä seikalla on olennainen vaikutus hänen eläketurvaansa, pidetään eläkkeen perusteena olevana palkkana sitä keskimääräistä ansiota, joka hänellä palvelussuhteensa perusteella olisi ollut, jollei mainittua syytä olisi esiintynyt. Jos tulee selvitettyksi, että eläkkeen perusteena oleva

palkka poikkeuksellisesta syystä on vastaavalla tavalla korkeampi kuin edellä mainittu vakiintunut ansio, voidaan eläkkeen perusteena olevaa palkkaa samalla tavoin alentaa.

Tässä pykälässä tarkoitettu kunnalliseen palvelussuhteeseen perustuva ansio määräytyy samojen perusteiden mukaan kuin veron ennakkoa pidätettäessä, kuitenkin niin, ettei kokouspalkkioita eikä palkkioita sellaisista tehtävistä, joita ei ole pidettävä palvelussuhteeseen kuuluvina, eikä palvelussuhteen päättyessä maksettavaa vuosiloman korvausta oteta huomioon. Taannehtivasti suoritettu palkkaus katsotaan sen ajankohdan ansioksi, johon se kohdistuu.

Jos viranhaltija tai työntekijä saa korvauksen työstään kokonaan tai osaksi yksityisiltä ja muilta maksuvelvollisilta periminään maksuina ja lunastuksina ja hänen jäsenyhteisöltä saamansa palkkaus on sen johdosta pienempi kuin se tehtävän laadun perusteella tai muutoin olisi, eläkettä myönnettäessä on myös näistä maksuista ja lunastuksista kertyvä työansio otettava mukaan eläkkeen perusteena olevaa palkkaa määrättäessä niiden perusteiden mukaan, jotka jäsenyhteisö on vahvistanut.

6 §. Jos viranhaltija tai työntekijä, jolle 4 §:n 3 momenttia soveltaen myönnetty työkyvyttömyyseläke on lakannut, tulee saman sairauden, vian tai vamman johdosta myöhemmin uudelleen työkyvyttömäksi, hänelle myönnetään työkyvyttömyyseläke samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke kuitenkin siten, että eläkkeen perusteena oleva palkka määrätään uuden työkyvyttömyyden alkamista edeltäneiden 12 täyden kalenterikuukauden aikana kunnallisessa palvelussuhteessa saadun ansion perusteella, jos hän uuden työkyvyttömyyden alkaessa on kunnallisessa palvelussuhteessa ja eläke näin laskettuna on aikaisempaa eläkettä suurempi.

7 §. Jos kunnallinen palvelussuhde päättyy viranhaltijan tai työntekijän olematta välittömästi oikeutettu eläkkeeseen, eläkelaitos rekisteröi hänen oikeuttaan vastaiseen peruseläkkeeseen koskevat tiedot.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun palvelussuhteen perusteella viranhaltijalla ja työntekijällä on oikeus saada peruseläkkeenä vanhuuseläkettä täytettyään 65 vuotta ja työkyvyttömyyseläkettä 2 §:n 4, 5 ja 6 momentin mukaisesti.

Jos viranhaltija tai työntekijä tulee uudelleen kunnalliseen palvelussuhteeseen ennen kuin hän on täyttänyt 65 vuotta ja on tämän palvelussuhteen perusteella oikeutettu vanhuuseläkkeeseen ennen 65 vuoden ikää, hänellä on sen estämättä, mitä 2 momentissa on määrätty, oikeus vanhuuseläkkeeseen myös 1 momentissa tarkoitetun palvelussuhteen perusteella.

8 §. Työkyvyttömyyseläke on evättävä tai sitä vähennettävä, jos viranhaltija tai työntekijä on aiheuttanut työkyvyttömyytensä tahallaan.

Työkyvyttömyyseläkettä voidaan vähentää, jos viranhaltija tai työntekijä on aiheuttanut työkyvyttömyytensä törkeällä tuottamuksella tai saanut sairautensa, vikansa tai vammansa rikollisella teolla taikka jos hän ei ole ilman hyväksyttävää syytä suostunut eläkelaitoksen määräämään ja kustannettavaan tutkimukseen tai lääkärin määräämään hoitoon, hengenvaaralliseksi katsottavaa tutkimus- ja hoitotoimenpidettä lukuun ottamatta, taikka jos hän on ilman pätevää syytä kieltäytynyt työhuollosta tai koulutuksesta.

Työkyvyttömyyseläke lakkautetaan, sen maksaminen keskeytetään tai maksettavaa määrää alennetaan, jos eläkkeensaaja ennen viimeistä virkaansa tai työtänsä varten määrätyn eläkeiän täyttämistään todetaan ansiotyöhön kykeneväksi ja jos hänelle on tarjolla sellaista jäsenyhteisön tai muuta työtä, jota ikä, ammattitaito ja muut seikat huomioon ottaen on pidettävä hänelle sopivana ja kohtuullisen toimeentulon turvaavana.

9 §. Jos jäsenyhteisö suorittaa työkyvyttömyyseläkkeen hakijalle työkyvyttömyysajalta palkkaa, suoritetaan hänelle työkyvyttömyyseläkettä vain sikäli ja siltä osin kuin eläke ylittää samalta ajalta suoritettavan palkan. Palkaksi katsotaan tätä momenttia sovellettaessa myös päiväraha, jonka jäsenyhteisön sairauskassa on maksanut sairausvakuutuslain mukaisten etuuksien lisäksi.

Jos työkyvyttömyyseläke myönnetään takautuvasti, suoritetaan, mikäli viranhaltijalle tai työntekijälle on maksettu samalta ajalta päivärahaa saman sairauden, vian tai vamman johdosta sairausvakuutuslain nojalla, päivärahaa vastaava osa eläkkeestä sairausvakuutusrahastolle.

10 §. Vanhuus- tai työkyvyttömyyseläke voidaan kokonaan tai osaksi jättää maksamatta ajalta, jona eläkkeensaaja on kärsimässä välittömästi tuomittua vapausrangaistusta tai sakon muuntorangaistusta taikka on pakkolaitoksessa tai pakkotyölaitoksessa. Mikäli eläkettä siltä ajalta suoritetaan, se voidaan asianomaisen sosiaalilautakunnan esityksestä maksaa eläkkeensaajan omaisille tai lautakunnalle käytettäväksi eläkkeensaajan ja hänen huollettavinaan olevien niiden omaisten huoltoon, joista hän lain mukaan on velvollinen pitämään huolta.

Mikäli 1 momentissa on määrätty eläkkeen maksamisesta eläkkeensaajan omaisille tai sosiaalilautakunnalle, koskee myös sellaiselta ajalta suoritettavaa vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkettä, jona eläkkeensaaja on työlaitoksessa tai päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetussa laissa tarkoitettussa huoltolassa.

11 §. Eläketurva sidotaan maan yleiseen palkkatasoon siten, että palkkatasossa tapahtuneet muutokset otetaan huomioon tarkistamalla eläkettä myönnettäessä ja 12 §:ssä tarkoitettua eläkkeiden yhdistämistä uudelleen toimitettaessa eläkkeen perusteena oleva palkka ja sen jälkehen kalenterivuosittain eläkkeen määrä sen palkkaaindeksiluvun mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijän eläkelain mukaisten palkkojen ja eläkkeiden tarkistamista varten.

12 §. Peruseläkkeen yhdistämisessä eläkkeensaajan saaman muun eläkkeen ja eläkkeen luonteisen suorituksen kanssa noudatetaan toistaiseksi ja kunnes toisin säädetään soveltuvin osin vastaavasti, mitä 8.7.1961 annetun työntekijäin eläkelain 8 ja 8 a §:ssä on säädetty.

2 luku

Peruseläketurvaa koskeva lisäetu.

13 §. Jäsenyhteisö voi määrätä, että sen viranhaltijalla ja työntekijällä on oikeus saada vanhuuseläkkeenä suoritettavaa peruseläkettä täytettyään 63 vuotta.

Tämän luvun mukaiseen peruseläketurvaan sovelletaan muutoin 1 luvun määräyksiä.

3 luku

Lisäeläketurva vanhuuden ja työkyvyttömyyden varalta.

14 §. Viranhaltijalla ja työntekijällä on oikeus tämän luvun mukaiseen lisäeläketurvaan vanhuuden varalta, jos hän kesäkuun 30 päivän 1964 jälkeen on ollut peruseläkkeeseen oikeuttavassa palvelussuhteessa sellaiseen jäsenyhteisöön, joka on saattanut viranhaltijansa ja työntekijänsä lisäeläketurvasta osallisiksi ennen kuin hän on täyttänyt 16 §:n mukaan lisäeläkkeen saamiseen vaadittavan iän, ja jos hän sanottuna iän saavuttaessaan on peruseläkkeeseen oikeuttavassa palvelussuhteessa ja hän sen päättymistä välittömästi edeltäneiden viiden vuoden aikana on ollut yhdessä tai useammassa kunnallisessa palvelussuhteessa yhteensä vähintään kolme vuotta.

Viranhaltijalla ja työntekijällä on oikeus tämän luvun mukaiseen lisäeläketurvaan työkyvyttömyyden varalta, jos hän 1 momentissa mainitun ajankohdan jälkeen on ollut peruseläkkeeseen oikeuttavassa palvelussuhteessa sellaiseen jäsenyhteisöön, joka on saattanut viranhaltijansa ja työntekijänsä lisäeläketurvasta osallisiksi ennen hänen työkyvyttömyytensä alkamista ja jos hänelle kunnallisen palvelussuhteen perusteella myönnetään työkyvyttömyyseläkkeen peruseläke 4 §:n 3 momenttia soveltaen.

Viranhaltijalla ja työntekijällä, joka ilman omaa syytään on irtisanottu virastaan tai työstään, on sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa on määrätty, oikeus tämän luvun mukaiseen lisäeläketurvaan täytettyään sen iän, joka 16 §:n mukaan olisi vaadittu vanhuuseläkkeen saamiseen, tai tultuaan sitä ennen työkyvyttömäksi, jos hän ennen palvelussuhteen päättymistä on ollut yhdessä tai useammassa 15 §:n mukaan lisäeläkkeeseen oikeuttavassa palvelussuhteessa yhteensä vähintään 10 vuotta. Viranhaltijalla ja työntekijällä, joka edellä mainitun iän täyttäessään on sellaisessa muussa virka- tai työsuhteessa, johon liittyy oikeus eläketurvaan, ei kuitenkaan sen kestäessä ole oikeutta tämän luvun mukaiseen lisäeläketurvaan.

Viranhaltija ja työntekijä, joka kesäkuun 30 päivän 1964 jälkeen on ollut lisäeläkkeeseen oikeuttavassa palvelussuhteessa, ei menetä oikeuttaan lisäeläketurvaan, vaikka sitä virkaa tai työtä varten, jossa hän sanottuna päivänä oli ja edelleen on, on myöhemmin määrätty sellainen alempi eläkeikä, jonka hän oli täyttänyt ennen alennettua eläkeikää koskevan määräyksen voimaantuloa.

15 §. Lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan ajasta ennen heinäkuun 1 päivää 1964, siltä osin kuin palvelusta ei ole luettu tai ole luettava viranhaltijan tai työntekijän hyväksi muuta kuin tässä eläkesäännössä tarkoitettua, virka- tai työsuhteen perusteella annettavaa vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä varten, ne ajanjaksot, minkä viranhaltija tai työntekijä 23 vuotta täytettyään on vähintään neljä kuukautta ollut yhdenjaksoisesti päätoimisessa virka- tai työsuhteessa,

1. yhteen tai useampaan jäsenyhteisöön,

2. valtioon, seurakuntaan, kunnallisten viranhaltijain tai työntekijäin keskusjärjestöön, Suomen Pankkiin, Ahvenanmaan maakuntaan, kansaneläkelaitokseen tai postisäästöpankkiin,

3. yksityiseen sairaanhoitolaitokseen, mikäli työ on ollut samankaltaista asianomaisen myöhempään kunnalliseen virka- tai työsuhteeseen kuuluvien tehtävien kanssa,

4. sellaiseen osakeyhtiöön tai muuhun yhteisöön, jossa jäsenyhteisöllä tai -yhteisöillä on silloin ollut osake-enemmistö tai sitä vastaava määräämisvalta, sekä

5. sellaiseen yleiseen tai yksityiseen laitokseen tai liikkeeseen tahi sellaiseen kiinteistöön, joka on tämän palvelussuhteen kestäessä siirtynyt jäsenyhteisön haltuun, mikäli viranhaltija tai työntekijä välittömästi tai viimeistään kahden kuukauden kuluessa siirron tapahduttua on tullut tämän jäsenyhteisön palvelukseen.

Kuitenkin luetaan niistä ajoista, joina viranhaltija tai työntekijä on ollut 1 momentin 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettussa palveluksessa, lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi kaikista yhteensä enintään 10 vuotta.

Virka- ja työsuhdetta pidetään päätoimisena, jos laskettu työaika työssäolokautena on ollut pysyvästi vähintään 24 tuntia viikossa tai viranhaltijan taikka työntekijän voidaan katsoa sen perusteella saaneen pääasialliseen toimeentuloonsa riittävän ansion. Muu 1 §:ssä tarkoitettu palvelussuhde katsotaan sivutoimiseksi.

Edellä 1 momentissa mainitun ajankohdan jälkeen lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan se aika, mikä 4 §:n mukaan on luettava viranhaltijan tai työntekijän peruseläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi sellaisen jäsenyhteisön palveluksessa, minkä viranhaltijat tai työntekijät ovat olleet tai ennen kysymyksessä olevan eläketauhtuman sattumista ovat tulleet tässä luvussa tarkoitettun lisäeläketurvan alaisiksi, riippumatta siitä, minkä vaihtoehtoisen järjestelmän mukainen lisäeläketurva on. Lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan tällöin myös aika, jonka viranhaltija tai työntekijä on välittömästi palvelut viimeistä virkaansa tai työtänsä varten vahvistetun eläkeiän täyttämisen jälkeen.

Lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan myös aika, minkä viranhaltija tai työntekijä on sotatilan aikana ollut, vakinaisessa väessä palveltua asevelvollisuusaikaa kuitenkin lukuun ottamatta, sotapalveluksessa tai työpalvelujoukoissa.

Sovellettaessa 1 momenttia yhdenjaksoisuuden ei katsota 1 kohdassa lakanneen viranhaltijan tai työntekijän siirtyessä jäsenyhteisön palveluksesta toisen jäsenyhteisön palvelukseen, mikäli siirtyminen on tapahtunut välittömästi edellisen palvelussuhteen päätyttyä, eikä 2 kohdassa viranhaltijan tai työntekijän siirtyessä välittömästi saman yhdyshenkilön tai yhteisön muuhun päätoimiseen virkaan tai työhön.

Mitä 1 momentissa on määrätty jäsenyhteisöstä, koskee myös lakkautettua kuntaa, kuntainliittoa ja kuntien pysyväistä edustajainkokousta.

16 §. Yleinen eläkeikä on 63 vuotta.

Virassa tai työssä, joka on mainittu tämän eläkesäännön liitteessä, eläkeikä on liitteessä mainittu alempi eläkeikä kuitenkin siten, että sanotussa virassa tai työssä oloaika otetaan huomioon vähintään neljä kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneina jaksoina.

Jos viranhaltija tai työntekijä on palvellut eri viroissa tai töissä, joita varten on määrätty erilaiset eläkeiät, hänen oikeutensa vakuuseläkkeenä suoritettavan lisäeläkkeen saamiseen alkaa hänen täytettyään palvelusajoilla painotettujen eläkeikien keskiarvoa vastaavan iän. Tämä ikä saadaan jakamalla kunkin eläkeiän ja sitä vastaavan palvelusajan tulojen summa palvelusaikojen summalla, jolloin viimeisen palvelussuhteen kestoaikaa laskettaessa otetaan huomioon myös tuleva palvelusaika sitä virkaa tai työtä varten määrätyn eläkeiän täyttämiseen.

Viranhaltijalla ja työntekijällä on sen estämättä, mitä 3 momentissa on määrätty, joka tapauksessa oikeus vanhuuseläkkeenä suoritettavan lisäeläkkeen saamiseen täytettyään 63 vuotta, jos jäsenyhteisö, jonka palveluksessa hän on sanotun iän täyttäessään, on määrännyt tämän iän yleiseksi eläkeiäksi.

Sovellettaessa 3 momenttia katsotaan 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua palvelusta vastaavaksi eläkeiäksi tämän eläkesäännön liitteessä samaa tai sitä vastaavaa virkaa tai työtä varten määrätty eläkeikä. Jos liitteessä ei ole mainittu samaa tai sitä vastaavaa virkaa tai työtä, eläkeikä on jäsenyhteisön vahvistama yleinen eläkeikä.

17 §. Lisäeläkkeen määrä on jokaiselta täydeltä lisäeläkkeeseen oikeuttavan palvelusajan kuukaudelta 11/60 prosenttia 5 §:n mukaan laskettavasta viimeisen lisäeläkkeeseen oikeuttavan palvelussuhteen peruseläkkeen perusteena olevasta palkasta, lukien näin saatavan määrän vähennykseksi asianomaiselle 1-7 §:n mukaan samalta ajalta tuleva peruseläke. Jos asianomainen on ollut sekä pää- että sivutoimisessa palvelussuhteessa, määrätään lisäeläke kummankin palvelussuhteen osalta erikseen siinä kertyneen palvelusajan ja siinä saadun palkan perusteella.

Sovellettaessa 1 momenttia lisätään sellaisessa palvelussuhteessa palveltuun aikaan, missä lisäeläkkeeseen oikeuttava eläkeikä on ollut 53 tai 55 vuotta, 20 prosenttia, ja sellaisessa palvelussuhteessa palveltuun aikaan, missä lisäeläkkeeseen oikeuttava eläkeikä on ollut 58 vuotta, 10 prosenttia täysin kuukausin laskettuna.

Viranhaltijalle ja työntekijälle, jolla kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain 16 §:n 1 momentin mukaan on ollut oikeus säilyttää hänelle kesäkuun 30 päivänä 1964 kuulunut oikeutensa eläkkeen saamiseen jäsenyhteisöltä, jonka palveluksessa hän edelleen on, mutta joka ei ole tehnyt sanotussa lainkohdassa tarkoitettua ilmoitusta, suoritetaan, mikäli hän on ollut saman jäsenyhteisön palveluksessa eläkeiän täyttämiseen saakka ja hänen eläkesäännön mukainen eläkeikänsä on korkeampi kuin hänelle kesäkuun 30 päivänä 1964 kuuluneen eläkeoikeuden mukainen eläkeikä, vanhuuseläke 10 prosentilla korotettuna eläkeikien erotusta vastaavalta ajalta kuukausissa laskettuna, kuitenkin enintään viiden vuoden ajalta.

18 §. Muutoin noudatetaan vastaavasti, mitä 1 ja 1 a §:ssä, 2 §:n 1 ja 3-6 momentissa, 4-6 ja 8 §:ssä, 9 §:n 1 momentissa sekä 10 ja 11 §:ssä on määrätty peruseläkkeestä.

19 §. Jos 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla yhdistetyn peruseläkkeen ja tämän luvun mukaisen lisäeläkkeen sekä eläkkeensaajan saaman kansaneläkkeen perusosan, tapaturmavakuutuslain, valtion viran ja toimen haltijain tapaturmakorvauksesta annetun lain ja sotilasvammalain mukaisen elinkoron, omaan vammaan perustuvan liikennevakuutuslain mukaisen jatkuvan korvauksen ja virka- tai työsuhteeseen perustuvan muun vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen yhteismäärä on enemmän kuin 60 prosenttia tai, jos lisäeläke kuukaudelta on laskettu 11/60 prosentin mukaan, enemmän kuin 66 prosenttia lisäeläkkeen perusteena olevasta palkasta, ylittävä osa vähennetään lisäeläkkeestä. Jos eläkkeen perusteena oleva päätoimisen kunnallisen palvelussuhteen palkka on pienempi kuin 700 markkaa kuukaudessa, lisätään edellä mainittuun prosenttilukuun 60 tai 66 luku yksi jokaista täyttä 25 markkaa kohden, jolla palkka alittaa 700 markkaa. Mainitut markkamäärät 700 ja 25 markkaa tarkistetaan kalenterivuositain 11 §:ssä tarkoitetun palkkaindeksiluvun mukaan käyttäen peruslukuna vuodelle 1965 vahvistettua indeksilukua 130. Perus- ja lisäeläkkeen määrä ei kuitenkaan saa ylittää 86 prosenttia palkasta.

Sovellettaessa 1 momenttia ei kuitenkaan oteta huomioon eläketä, elinkorkoa eikä korvausta siltä osin kuin se perustuu edunsaajan itsensä kustantamaan vapaaehtoiseen vakuutukseen.

Jos eläkkeensaajalle sen jälkeen, kun 1 momentin mukainen yhdistäminen on jo toimitettu, myönnetään uusi samassa momentissa tarkoitettu eläke, elinkorko tai korvaus, toimitetaan yhdistäminen uudelleen, ei kuitenkaan työkyvyttömyyseläkkeen muuttuessa vanhuuseläkkeeksi eläkkeen määrän sen johdosta muuttumatta.

Jos viranhaltija tai työntekijä jo ennestään saa virka- tai työsuhteeseen perustuvaa työkyvyttömyyseläkettä tahi 1 momentissa mainittua eläkettä, elinkorkoa tai korvausta ja jos hän samanaikaisesti on ollut palveluksessa vähintään kolmen vuoden ajan, lisätään tähän palvelukseen liittyvään eläkkeen perusteena olevaan palkkaan 100/60 tai, jos lisäeläke kuukaudelta on laskettu 11/60 prosentin mukaan, 100/66 viranhaltijan tai työntekijän ennestään saaman eläkkeen, elinkoron tai korvauksen määrästä.

Jos 1 momentissa tarkoitetun eläkkeen, elinkoron tai korvauksen määrä yhdistämisen jälkeen on olennaisesti muuttunut, yhdistäminen toimitetaan uudelleen eläkkeensaajan hakemuksesta.

Jos työkyvyttömyyseläke myönnetään taannehtivasti ja eläkkeensaajalle on samalta ajalta saman sairauden, vian tai vamman johdosta sairausvakuutuslain nojalla suoritettu päivärahaa, jonka määrä ylittää hänelle tulevan peruseläkkeen, ylittävä osa vähennetään hänelle samalta ajalta tulevasta lisäeläkkeestä.

4 luku

Perhe-eläketurva.

20 §. Viranhaltijan ja työntekijän sekä tässä eläkesäännössä tarkoitettun vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen saajan tai siihen oikeutetun kuoltua suoritetaan hänen jälkeensä perhe-eläkettä, niin kuin tässä luvussa määrätään, mikäli jäsenyhteisö, jonka palveluksessa viranhaltija tai työntekijä kuollessaan taikka eläkkeen saaja tai siihen oikeutettu eläkeiän saavuttaessaan tai työkyvyttömäksi tullessaan oli, ennen hänen kuolemaansa oli kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain mukaan saattanut 3 luvussa tarkoitettun lisäeläketurvan ohella tämän luvun mukaisen perhe-eläketurvan voimaan.

Jos viranhaltija tai työntekijä on kuollut vuoden kuluessa perhe-eläketurvan piiriin tulostaan ja kuoleman pääasiallisena syynä on sairaus joka on selvästi ilmennyt ennen hänen perhe-eläketurvan piiriin tuloaan, taikka sellainen vika tai vamma, jonka hän on saanut ennen sanottua ajankohtaa, tai jos viranhaltija tai työntekijä perhe-eläketurvan piiriin tulostaan lähtien kuolemaansa saakka on ollut työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeuttavassa määrin työkyvyttön, hänen jälkeensä ei suoriteta perhe-eläkettä.

Henkilöä, jonka jälkeen perhe-eläkettä suoritetaan, sanotaan edunjättäjäksi, ja henkilöä, jolla on oikeus sitä saada, edunsaajaksi.

21 §. Perhe-eläkkeen myöntämisen edellytyksenä on, että edunjättäjä kuollessaan oli 3 luvun mukaiseen lisäeläkkeeseen oikeuttavassa palvelussuhteessa 20 §:n 1 momentissa tarkoitettuun jäsenyhteisöön tai että hän sai sanotun luvun mukaista lisäeläkettä, taikka hänellä olisi ollut siihen oikeus. Oikeutta perhe-eläkkeeseen ei kuitenkaan ole, jos palvelussuhde on päättyntä muun syyn kuin eläketapahtuman johdosta.

22 §. Edunsaajia ovat, jäljempänä tässä luvussa määrätyn edellytyksin ja poikkeuksin, edunjättäjän:

1. leski,
2. lapsi, joka ei ole täyttänyt 18 vuotta, ja
3. lapsi, joka on täyttänyt 18, mutta ei 21 vuotta, jos hän on työkyvytön ja on edunjättäjän kuollessa saanut pääosan elatuksestaan edunjättäjältä ja hänen varansa, edunjättäjän jälkeen perintönä tai jälkisäädöksen perusteella tuleva omaisuus mukaan luettuna, ovat niin vähäiset, ettei hän niiden avulla voi saada kohtuullista toimeentuloa.

Miespuolinen leski on edunsaaja vain siinä tapauksessa, että hän ruumiinvian tai vähentyneiden ruumiin- tai sielunvoimien vuoksi on tullut pysyvästi työhön kykenemättömäksi ja on edunjättäjän kuollessa saanut pääosan elatuksestaan edunjättäjältä sekä että hänen varansa, edunjättäjän jälkeen avio-oikeuden tai jälkisäädöksen perusteella tai perintönä tuleva omaisuus mukaan luettuna, ovat niin vähäiset, ettei hän niiden avulla voi saada kohtuullista toimeentuloa.

Sama oikeus perhe-eläkkeeseen kuin lapsella on myös:

1. ottolapsella,
2. sellaisella avioliiton ulkopuolella syntyneellä lapsella, jonka edunjättäjä on laillisesti tunnustanut omakseen,
3. sellaisella avioliiton ulkopuolella syntyneellä lapsella, johon nähden edunjättäjän elatusvelvollisuus on laillisesti vahvistettu, ja
4. edunjättäjän aviopuolison lapsella, joka on otettu heidän yhteisessä kodissaan tai muutoin yhteisesti elätettäväksi.

Jos edunjättäjä oli oikeuden lainvoimaisen päätöksen tai kirjallisen sopimuksen perusteella velvollinen suorittamaan entiselle aviopuolisolleen elatusapua, katsotaan tämä edunsaajaksi, mikäli perhe-eläkkeen suorittamista edunjättäjän ja hänen entisen aviopuolisonsa taloudelliset olosuhteet sekä avioliiton kesto-aika ja muut seikat huomioiden on pidettävä kohtuullisena.

23 §. Oikeutta perhe-eläkkeeseen ei ole sillä, joka rikollisella tavalla tahallisesti on aiheuttanut edunjättäjän kuoleman.

Leskellä ei ole oikeutta perhe-eläkkeeseen, jos avioliitto oli solmittu edunjättäjän täytettyä 60 vuotta tai jos edunjättäjä avioliiton solmimisesta lähtien oli ollut työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeuttavassa määrin työkyvytön taikka jos avioliitto edunjättäjän kanssa oli kestänyt vähemmän kuin kolme vuotta ja edunjättäjän kuolema on johtunut sairaudesta, josta hänen avioliittoon mennessään on katsottava olleen tietoinen.

Ottolapsella on oikeus perhe-eläkkeeseen vanhempiensa jälkeen vain siinä tapauksessa, että hän, ottovanhempien käytyä kykenemättömiksi täyttämään elatusvelvollisuutensa, oli vanhempiensa kuollessa saanut tältä pääosan elatuksestaan.

Ottolapsella ei ole oikeutta perhe-eläkkeeseen, jos ottolapseksi ottaminen oli tapahtunut edunjättäjän täytettyä 50 vuotta tai jos ottolapseksi ottamisesta ei edunjättäjän kuollessa ollut kulunut kolme vuotta.

24 §. Perhe-eläke on puolet siitä vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeestä, jota edunjättäjä sai tai, mikäli edunjättäjä on kuollut jäsenyhteisön palveluksessa ollessaan, puolet siitä työkyvyttömyyseläkkeestä, johon hän kuollessaan olisi ollut oikeutettu. Jos edunsaajia on useita, perhe-eläkkeeseen lisätään jokaisesta seuraavasta edunsaajasta 10 prosenttia edellä mainitusta edunjättäjän eläkkeestä. Eläkkeen yhteismäärä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin mihin edunjättäjä itse oli tai edellä olevan mukaan olisi ollut oikeutettu.

Jos edunjättäjänä on 17 §:n 3 momentissa tarkoitettu viranhaltija tai työntekijä, suoritetaan perhe-eläke 10 prosentilla korotettuna siltä ajalta, jolta hän itse ei ollut ehtinyt nauttia sanotun momentin mukaisesti korotettua vanhuuseläkettä.

Avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle, jolla 22 §:n 3 momentin 3 kohdan perusteella on oikeus perhe-eläkkeeseen, ei kuitenkaan suoriteta perhe-eläkettä enempää kuin edunjättäjä on ollut velvollinen hänelle elatusapuna maksamaan.

Eläkelaitos vahvistaa entisen aviopuolison perhe-eläkkeen kohdun mukaan, kuitenkin enintään 20 prosentiksi 5 §:n mukaan lasketusta ja 11 §:n mukaan korjatusta edunjättäjän viimeisen palvelussuhteen palkasta.

Milloin 22 §:n 1 momentin 3 kohdassa ja 2 momentissa tarkoitetulle edunsaajalle suoritetaan perhe-eläkettä, se voidaan sanotussa kohdassa ja momentissa mainitut olosuhteet huomioon ottaen suorittaa myös vähennettynä.

25 §. Perhe-eläke jakaantuu lesken ja lasten kesken siten, että leski saa siitä kaksi ja kukin lapsi yhden yhtä suuren osan. Jos myös leski on kuollut, saa kukin lapsi yhtä suuren osan.

Jos perhe-eläkkeen suorittaminen on jonkin edunsaajan osalta keskeytettävä tai lakkautettava taikka perhe-eläkettä on jonkin edunsaajan osalta vähennettävä, keskeyttäminen, lakkauttaminen tai vähentäminen kohdistuu hänen 1 momentin mukaan laskettavaan osaansa.

26 §. Jos edunsaaja saa kunnalliselta eläkelaitokselta tai sen jäsenyhteisöltä, valtiolta tai muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä taikka jäsenyhteisön, valtion tai muun julkisoikeudellisen yhteisön kokonaan tai osaksi yllä pitämältä leski- ja orpokassalta muuta eläkettä tai sen luonteista apurahaa tai edunjättäjän virka- tai työsuhteeseen perustuvaa muuta perhe-eläkettä taikka hänelle suoritetaan liikennevakuutuslain mukaista jatkuvaa korvausta tai jäsenyhteisön kokonaan tai osaksi kustantamaa vakuutukseen perustuvaa eläkettä ja sanottujen suoritusten ja hänelle 25 §:n määräysten mukaan tulevan perhe-eläkkeen yhteismäärä ylittää jäljempänä 2 momentissa määrätyn yhdistämisrajan, ylittävä osa vähennetään perhe-eläkkeestä.

Yhdistämisraja lasketaan määrämällä sen perhe-eläkkeen määrä, joka edunsaajille yhteisesti olisi tullut, jos edunjättäjällä olisi ollut vähintään 30 lisäeläkkeeseen oikeuttavaa palvelusvuotta, ja jakamalla sa-

nottu yhteismäärä siten kuin 25 §:ssä on määrätty.

Tässä pykälässä tarkoitettua yhdistämistä suoritettaessa ei oteta huomioon sotilasvammalain nojalla suoritettavaa eläkettä eikä kansaneläkettä. Muusta vakuutukseen perustuvasta tai jäsenyhteisön, valtion tai muun julkisoikeudellisen yhteisön osaksi yllä pitämän leski- ja orpokassan myöntämästä eläkkeestä otetaan huomioon vain jäsenyhteisön, valtion tai muun julkisoikeudellisen yhteisön kustannusosuutta vastaava osa. Muutoin on yhdistämisestä voimassa, mitä 19 §:n 3 ja 5 momentissa on määrätty.

Jos edunjättäjä on tahallisesti tai törkeällä huolimattomuudellaan aiheuttanut kuolemansa tai siihen olennaisesti myötävaikuttanut, voidaan perhe-eläkettä harkinnan mukaan alentaa lesken osalta.

27 §. Perhe-eläkkeen suorittaminen lakkautetaan lesken osalta hänen solmittuaan avioliiton.

Lapsen oikeus perhe-eläkkeeseen lakkaa hänen solmiessaan avioliiton tai hänen täyttäessään 18 vuotta, jollei hänelle 22 §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla myönnetä oikeutta saada edelleen perhe-eläkettä.

Perhe-eläkkeen suorittaminen 18 vuotta täyttäneelle lapselle sekä edunjättäjän miespuoliselle leskelle voidaan keskeyttää tai lakkauttaa taikka perhe-eläkkeen määrää voidaan hänen osaltaan alentaa, jos hänen olosuhteissaan tapahtuu sellainen muutos, että hänen sen jälkeen on katsottava kokonaan tai osaksi kykenevän itse huolehtimaan kohtuullisesta toimeentulostaan tai saavan sen omista varoistaan.

Perhe-eläke, jonka suorittaminen on 1 tai 3 momentin nojalla keskeytetty tai lakkautettu taikka jonka saamiseen edunsaajan oikeus on lakannut 2 momentin nojalla, voidaan erityisestä syystä hakemuksesta palauttaa, ei kuitenkaan taannehtivasti.

5 luku

Eläkkeen hakeminen ja suorittaminen.

28 §. Eläkehakemus on tehtävä kirjallisesti kunnallisen eläkelaitoksen vahvistamaa lomaketta käyttäen.

Hakemukseen on liitettävä kunnallisen eläkelaitoksen määräämä selvitys. Työkyvyttömyyseläkehakemuksen ratkaisemista varten eläkelaitokselle on myös toimitettava sen vahvistamalle lomakkeelle laadittu lääkärinlausunto hakijan terveydentilasta. Muunkinlainen lääkärinlausunto tai sitä vastaava selvitys voidaan kuitenkin hyväksyä. Jos hakija on hoidettavana sairaalassa tai parantalossa tai muutoin on erityistä syytä, lääkärinlausunto voidaan hankkia eläkelaitoksen toimesta sen kustannuksella. Milloin hakija määrätään käymään työkyvyttömyyden selvittämistä varten tutkittavana eläkelaitoksen nimeämän lääkärin luona tai sen osoittamassa sairaanhoitolaitoksessa, eläkelaitos korvaa tästä aiheutuneet kustannukset, joihin luetaan myös kohtuulliset matkakustannukset ja kohtuullinen matkapäiväraha toiselle paikkakunnalle määrärahyksen mukaisesti suoritetusta matkasta.

29 §. Eläkehakemus on toimitettava kunnalliselle eläkelaitokselle.

Eläkehakemus katsotaan tehdyksi sinä päivänä, jona se on saapunut kunnalliselle eläkelaitokselle tai, jos samalla hakemuksella on haettu myös myöhempään virka- tai työsuhteeseen perustuvaa työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainittua muuta eläkettä, jona se on saapunut sanotusta muusta eläketurvasta huolehtivalle viranomaiselle tai eläkelaitokselle.

Eläkehakemus on sen jälkeen, kun tarpeelliset selvitykset on saatu, viivytyksettä ratkaistava. Päätös on lähetettävä hakijalle postitse hänen ilmoittamallaan osoitteella tai toimitettava hänelle todisteellisesti tiedoksi.

30 §. Vanhuuseläkkeen suorittaminen alkaa sen kalenterikuukauden alusta, joka lähinnä seuraa viranhaltijan tai työntekijän täytettyä vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän.

Työkyvyttömyyseläkettä suoritetaan sen kalenterikuukauden alusta, joka lähinnä seuraa työkyvyttömyyden alkamista.

Perhe-eläkkeen suorittaminen alkaa sen kalenterikuukauden alusta, joka lähinnä seuraa edunjättäjän kuolemaa.

Kun perhe-eläkkeen saajien lukumäärä muuttuu 27 §:n 2 momentissa mainitusta syystä, suoritetaan perhe-eläke muutosta seuraavan kalenterikuukauden alusta 24 §:ssä määrättyjen perusteiden mukaan uudelleen laskettuna. Muutoksista on täysivaltaisen edunsaajan tai edunsaajan holhoojan, joka on niistä tietoinen, viipymättä ilmoitettava eläkelaitokselle.

Vanhuus-, työkyvyttömyys- ja perhe-eläkettä suoritetaan sen kalenterikuukauden loppuun, jonka aikana eläkkeensaaja on kuollut tai hänen oikeutensa eläkkeen saamiseen lakannut.

Eläkkeen maksatuksen keskeytys tai maksettavan määrän alentaminen tai korottaminen toteutetaan sen kalenterikuukauden alusta, joka lähinnä seuraa sitä kuukautta, jonka aikana keskeyttämisen tai alentamisen tai korottamisen peruste on ilmaantunut.

31 §. Eläke maksetaan kuukausittain eläkelaitoksen hallituksen päättämänä aikana.

Kuukausieläkkeen määrä tasoitetaan lähimpään täyteen markkamäärään. Jos kaksi lukua on tällaisena lähimpänä määränä, tasointu suoritetaan suurempaan niistä.

Eläkettä, jonka määrä jäisi pienemmäksi kuin 5 markkaa kuukaudelta, ei makseta. Eläke, joka on työntekijäin eläkeasetuksen (183/62) 13 ja 14 §:ssä kulloinkin säädettyä markkamäärää pienempi, voidaan maksaa sanotussa asetuksessa mainituin edellytyksin neljännesvuositain tai kertakaikkisena suorituksena.

Eläke maksetaan postisäästöpankin tai eläkkeensaajan määräämän muun rahalaitoksen välityksellä.

Eläkkeen hakijalle, jonka eläkeasian ratkaisu viivästyy hänestä riippumattomasta syystä, voidaan pyynnöstä suorittaa eläkkeen ennakk-

koa. Ennakkon suorittamisen ehdoksi voidaan määrätä, että hakijan on siirrettävä oikeutensa hänelle mahdollisesti tuleviin suorituksiin ennakkoa vastaavalta osalta kunnalliselle eläkelaitokselle.

32 §. Ilman pätevää syytä eläkettä ei suoriteta takautuvasti pitemmältä kuin vuoden ajalta ennen hakemuksen tekemistä.

Eläkkeensaaja menettää oikeutensa eläke-erään, jota ei ole nostettu kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana se on erääntynyt maksettavaksi.

Erääntyneelle eläke-erälle ei suoriteta korkoa.

33 §. Jos eläkkeensaajan oloissa tapahtuu sellainen muutos, että se voi vaikuttaa eläkkeen maksamiseen, eläkkeensaajan tai, mikäli kysymys on alaikäisestä tai holhouksen alaisesta, holhoojan tulee viipymättä ilmoittaa siitä eläkelaitokselle. Eläkkeensaajan tai hänen holhoojansa on myös vaadittaessa esitettävä selvitys siitä, että edellytykset eläkkeen saamiseen ovat edelleen olemassa. Eläkkeen maksaminen voidaan keskeyttää, kunnes selvitys on saatu. Mikäli eläkkeensaaja tai holhooja laiminlyö vaaditun selvityksen esittämisen kohtuullisessa ajassa, eläkelaitos voi määrätä keskeytyksen ajalta tulevat eläke-erät menetetyiksi eläkelaitokselle.

Eläkelaitos korvaa kohtuullisiksi katsottavat kustannukset selvitysten hankkimisesta.

Eläkesääntöön 17 päivänä toukokuuta 1966 hyväksytyjen muutosten voimaantulomääräykset:

Tämä eläkesäännön muutos tulee voimaan taannehtivasti 1 päivästä toukokuuta 1966 kuitenkin siten, että 14 §:n 4 momentti ja 16 §:n 2 momentti sekä eläkesäännön liite tulevat voimaan taannehtivasti 1 päivästä heinäkuuta 1964 lukien.

Jos kuitenkin ajanjakso, jolta 5 §:n 1 momentissa tarkoitettujen kalenterivuodet on valittava, on päättynyt tai päättyy

1) ennen 1 päivää toukokuuta 1966, sovelletaan kunnalliseen palvelussuhteeseen eläkesäännön 5 §:ää sellaisena kuin se on ollut voimassa ennen tällä päätöksellä tehtyjä muutoksia; tai

2) toukokuun 1 päivän ja joulukuun 31 päivän 1966 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan luettuina, sovelletaan palvelussuhteeseen muutoin eläkesäännön 5 §:ää sellaisena kuin se on ollut voimassa ennen tällä päätöksellä tehtyjä muutoksia, paitsi että palvelussuhteeseen perustuva ansio otetaan huomioon tämän muutoksen 5 §:n 5 momentin mukaisena; tai

3) vuoden 1966 jälkeen, sovelletaan palvelussuhteeseen muutoin 5 §:ää nyt muutetussa muodossa, paitsi että pykälän 1 momenttia sovellettaessa ei oteta huomioon ansiota vuotta 1965 edeltäneeltä ajalta.

Eläkesäännön liite

Eri virat ja työt luetaan poikkeuksellisiin eläkeikäluokkiin seuraavasti siten, että eläkettä myönnettäessä otetaan huomioon poikkeukselliseen eläkeikään oikeuttavassa virassa tai työssä oloaika vain neljän kuukauden ja sitä pit emmiltä jaksoilta.

Eläkeikä	Virka- tai ammattinimitys
53 v.	sukeltaja
55 v.	palomiestistö ja alipäällystö linja-autonkuljettaja linjaliikenteessä
57 v.	nuohooja mielisairaanhoidtaja kasvattaja-hoitaja työn- ja askartelunohjaaja mielisairaalassa vajaamielishoitaja sairaanhoitaja mielisairaalassa lastenhoitaja mielisairaalassa ja vajaamielislaitoksessa apuhoitaja mielisairaalassa ja vajaamielislaitoksessa
58 v.	sairaanhoitaja sairaanhoitaja-kätilö kätilö sairaalassa apuhoitaja lastenhoitaja lääkintävoimistelija työn- ja askartelunohjaaja (terapeutti) kylvettäjä sairaala- tai huoltolaitoksessa satamaluotsi satamanosturinkäyttäjä torninosturinkäyttäjä rakennuskiinteistöjen lannan- ja jätteiden kuljettaja viemärinpuhdistaja käymälänpuhdistaja-siivooja kaasulaitoksen kemiallisen työn tekijä raitiovaununkuljettaja liikennelaitoksen rahastaja sekä koulutus- ja erikoisrahastaja obduktioapulainen viemäriveden puhdistuslaitoksessa työskentelevä välppämies ja häneen verrattava likaista työtä suorittava puhdistuslaitostyöntekijä säännöllistä 3-vuorotyötä tekevä teurastaja

- 59 v. liikennelaitoksen ratatyöntekijä
koneporari kivitöissä
- 60 v. yöylihoitaja
apulaisyöylihoitaja
terveysisär tuberkuloosihuoltotoimistossa, mielen-
terveystoimistossa ja sairaalassa
perhehoitaja
kotisairaanhoidaja
osastonhoitaja
apulaisosastonhoitaja
erikoissairaanhoidaja
sosiaalihoitaja
kunnallinen terveysisär, jonka palkkaukseen ei
saada valtionapua
kunnankätilö, jonka palkkaukseen ei saada val-
tionapua
kunnallinen kodinhoitaja
röntgenhoitaja
röntgenapulainen
laboratorionhoitaja
laboratoriohoitaja
laboratorioapulainen
pienien sairaanhoitolaitosten ylihoitaja ja vastaavan
kokoisen huoltolaitoksen johtaja, joka suorittaa sään-
nöllisesti työtä työvuorolistan mukaan
sairaala-apulainen
laitos- ja osastoapulainen huolto- tai vastaavissa
laitoksissa
työlaivosvartija ja pääasiallisesti huollettavien
vartijana ja valvojana toimiva muu viranhaltija ja
työntekijä
vajaamielisten hoito- ja opetuslaitoksen ja kou-
lukodin opettaja ja katsastaja
panostaja
sepelimityöntekijä
konepesijä (naispuolinen)
koneprässääjä (naispuolinen)
satamavalvoja-konstaapeli
sähkölaitoksen tuhkankärrääjä
kaasulaitoksen uunityöntekijä
kaasulaitoksen seuloja
kuorma-auton-, tiehöylän- tai raivaustraktorin kul-
jettaja ja raskaan kaivuukoneen käyttäjä
palomestari ja apulaispalomestari, joka osallis-
tuu sammutustyöhön
ruiskumaalari
haarukanosturinkäyttäjät satamassa
kaasulaitoksen mittarinpuhdistaja

säännöllistä 2-vuorotyötä tekevä
satamajäänmurtaajalla työskentelevä, kansi- ja
konepääällystössä lukuun ottamatta

- 61 v. maarakennus-, vesirakennus- ja huonerakennustöis-
sä ulkosalla ruumiillista työtä yhteensä vähintään
10 vuotta suorittanut työntekijä
sähköavojohto- ja maakaapelityöntekijä
ulkosalla kaivannoissa vesi- ja kaasujohtoasen-
nustyötä suorittava työntekijä
sosiaalitarkkailija
lastentarhanopettaja
- 62 v. haastemies ja ulosottoapulainen
-

191. VALTION ELÄKELAKI.

Annettu toukokuun 20 p:nä 1966. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 280/66)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

5 §. Eläkeajaksi luetaan aika, jonka edunsaaja 23 vuotta täytettyään on ollut vähintään 4 kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneessa palveluksessa.

Eläkeajaksi työkyvyttömyyseläkettä varten luetaan myös työkyvyttömyyden alkamisen ja virkaa tai työtä varten säädetyn eläkeiän saavuttamisen välinen aika siltä osin kuin samaa aikaa ei lueta eläkeajaksi 1 momentin nojalla, jos työkyvyttömyys on alkanut sellaisen palveluksen kestäessä, joka edunsaajan täytettyä 18 vuotta on yhdenjaksoisesti jatkunut 4 kuukautta, tai ennen kuin vuosi on kulunut tällaisen palveluksen päättymisestä.

Eläkeajaksi luetaan myös aika, jona edunsaaja 23 vuotta täytettyään on saanut valtion varoista tämän lain mukaista, 2 momenttia soveltaen myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä, milloin hänelle myöhemmin vanhuuden tai uuden työkyvyttömyyden johdosta on myönnettävä eläke 2 momentissa tarkoitetun palveluksen perusteella.

Eläkeajaksi luetaan niin ikään aika, jonka edunsaaja 23 vuotta täytettyään on ollut muussa kuin valtion tehtävässä, johon, sen mukaan kuin erikseen on säädetty, liittyy oikeus valtion kokonaan kustannettavaan vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeeseen.

Ilmavoimien upseerin tai aliupseerin viran haltijalla, joka vähintään 5 vuotta on palvellut virassa, johon pääsyä varten vaaditaan lentäjätutkinto, on oikeus siirtyessään eläkkeelle tällaisesta virasta luokaa eläkeajaksi siinä palvelemaisensa aika puolitoistakertaisena.

Eläkeaikaa luettaessa kukin ajanjakso otetaan huomioon vain yhteen kertaan.

Valtioneuvosto voi yksityistapauksissa valtion edun vaatiessa määrätä, että eläkeajaksi luetaan kokonaan tai osaksi aika 23 ikävuoden täyttämisen jälkeen muussakin kuin 1 ja 4 momentissa mainitussa palveluksessa tai tehtävässä.

10 §. Eläkkeen määrä on erikseen kunkin yhdenjaksoisena jatkuneen palveluksen osalta jokaiselta eläkeajaksi luetulta täydeltä kuukaudelta eläkkeen perusteena olevasta palkasta 1/12 prosenttia, jota korotetaan 26/360 jokaiselta täydeltä kuukaudelta, jolla yhteenlaskettu eläke aika ylittää 120 täyttä kuukautta.

Eläkkeen määrä on kuitenkin jokaiselta eläkeajaksi luetulta täydeltä kuukaudelta 11/60 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta,

a) jos edunsaaja palveluksensa päättymistä välittömästi edeltä-

neet 6 kuukautta on ollut yhdenjaksoisesti jatkuneessa palveluksessa ja tämän päättyessä on saavuttanut virkaansa tai työtänsä varten säädetyn eläkeiän sekä jos hänellä sen saavuttamista tai palveluksen päättymistä välittömästi edeltäneiden 5 vuoden kuluessa on eläkeaikaa yhteensä vähintään 3 vuotta; taikka

b) jos työkyvyttömyyseläke myönnetään 5 §:n 2 momenttia tahi vanhuuseläke 8 §:n 3 tai 4 momenttia soveltaen.

Sellaisen upseerin tai aliupseerin viran, johon ehdottomana kelpoisuusehtona on määrätty sotilaskoulutus ja -arvo, haltijan eläkkeen määrä on jokaiselta eläkeajaksi luetulta täydeltä kuukaudesta 11/50 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta,

a) jos hän palveluksensa päättymistä välittömästi edeltäneet 6 kuukautta on ollut yhdenjaksoisesti jatkuneessa palveluksessa ja hänellä virkaansa varten säädetyn eläkeiän saavuttamista tai palveluksen päättymistä välittömästi edeltäneiden 5 vuoden kuluessa on eläkeaikaa tällaisessa virassa yhteensä vähintään 3 vuotta; taikka

b) jos työkyvyttömyyseläke myönnetään 5 §:n 2 momenttia tahi vanhuuseläke 8 §:n 3 tai 4 momenttia soveltaen.

Eläkkeen enimmäismäärästä on voimassa, mitä jäljempänä säädetään.

26 §. Kunnan ja muun julkisoikeudellisen yhteisön viranomainen tai laitos, eläketurvakeskus, vakuutus- ja eläkelaitos sekä sairaala ovat velvolliset pyynnöstä antamaan maksutta valtiokonttorille hallussaan olevat tiedot, jotka voivat vaikuttaa käsiteltävänä olevan eläkeasian ratkaisemiseen, noudattaen kuitenkin, mitä muussa laissa on salassapitovelvollisuudesta säädetty. Lääkäriin lausunnosta ja -todistuksesta on kuitenkin suoritettava kohtuullinen korvaus.

192. VALTION ELÄKELAIN VOIMAANPANOLAKI.

Annettu toukokuun 20 p:nä 1966. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 281/66)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Valtion eläkelaki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967.

Valtion eläkelakia sovelletaan kuitenkin myös, jos edunsaaja heinäkuun 8 päivänä 1961 tai sen jälkeen on ollut päätoimisessa palveluksessa, joka yhdenjaksoisena on jatkunut vähintään 4 kuukautta ja johon, jos se olisi valtion eläkelain voimaantulon jälkeistä palvelusta, liittyi oikeus valtion eläkelain mukaiseen eläkkeeseen, sekä jos tällainen palvelus on päättynyt tai eläketapahtuma sattunut kesäkuun 30 päivän 1962 jälkeen mutta ennen lain voimaantuloa.

4 §. Henkilö, joka valtion eläkelain voimaan tullessa on palvelussuhteessa, johon liittyy oikeus valtion varoista kokonaan kustannettavaan eläkkeeseen, säilyttää tämän oikeutensa, jos hän yhden vuoden kuluessa valtion eläkelain voimaantulosta kirjallisesti ilmoittaa niin haluvansa. Tämän ilmoituksen tehneeseen henkilöön ei sovelleta valtion eläkelakia.

5 §. Ennen valtion eläkelain voimaantuloa kulunut valtion eläkelain 5 §:ssä tarkoitettu 21 vuotta täytettyä palveltu aika, jos palvelus on ollut päätoimista;

Suomen Pankin, postisäästöpankin, kansaneläkelaitoksen tai Ahvenanmaan maakunnan päätoimena pidettävän toimen haltijana 21 vuotta täytettyä palveltu aika;

aika asevelvollisena vakinaisessa väessä, mikäli se välittömästi liittyy valtion eläkelain 5 §:ssä tarkoitettuun aikaan;

sotapalvelusaika sotatilan vallitessa sekä aika, minkä edunsaaja sotatilan aikaisessa sotapalveluksessa saadun vamman tai sairauden vuoksi on ollut hoidettavana sairaalassa ennen syyskuun 26 päivää 1947; ja

aika työvelvollisena työvelvollisuuslain nojalla valtion työssä, luetaan eläkeajaksi

valtion eläkelain 5 §:ssä säädetyn tavoin, sikäli kuin palvelusta ei ole luettu tai ole luettava edunsaajan hyväksi muuta kuin valtion eläkelais-sä tarkoitettua vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä varten,

a) kokonaan, jos eläkettä myönnettäessä sovelletaan valtion eläkelain 10 §:n 2 tai 3 momenttia; ja

b) puoleksi heinäkuun 1 päivään 1962 ja siitä lukien kokonaan, jos eläkettä myönnettäessä sovelletaan valtion eläkelain 10 §:n 1 momenttia sekä jos edunsaaja heinäkuun 8 päivänä 1961 tai sen jälkeen on ollut päätoimisessa palveluksessa, joka yhdenjaksoisena on jatkunut vähintään 4 kuukautta ja johon, jos se olisi valtion eläkelain voimaantulon jälkeistä palvelusta, liittyisi oikeus valtion eläkelain mukaiseen eläkkeeseen.

Milloin eläkettä myönnettäessä sovelletaan valtion eläkelain 10 §:n 2 tai 3 momenttia, eläkeajaksi luetaan aika ennen valtion eläkelain voimaantuloa kunnan, kuntien yhtymän tai kuntien keskusjärjestön, uskonnollisen yhdyskunnan taikka yksityisen päätoimisessa palveluksessa 21 vuotta täytettyä sikäli kuin asetuksella säädetään ja siltä osin kuin palvelusta muutoin ei ole luettu tai ei ole luettava hyväksi eläkettä varten.

7 §. Valtion eläkelain tultua voimaan

30 päivänä syyskuuta 1950 annettua lakia virkamieseläkkeistä (459/50),

30 päivänä syyskuuta 1950 annettua lakia upseerien, aliupseerien ja lentomestarien oikeudesta eläkkeeseen (463/50),

30 päivänä syyskuuta 1950 annettua asetusta virkamieseläkkeistä (460/50),

18 päivänä joulukuuta 1952 annettua asetusta eräiden puolustuslaitoksen viran- tai toimenhaltijain oikeudesta eläkkeeseen (465/52),

30 päivänä syyskuuta 1950 annettua asetusta ylimääräisten toimenhaltijain eläkkeistä (461/50),

30 päivänä kesäkuuta 1960 annettua asetusta valtion työntekijäin eläkkeistä (331/60), ja

26 päivänä tammikuuta 1962 annettua asetusta eräiden rajavartiolaitoksen viran tai toimen haltijain eläkeoikeudesta (103/62); sekä mainittujen asetusten nojalla annettuja päätöksiä niiden täytäntöönpanosta ja soveltamisesta,

sovelletaan ainoastaan henkilöön, joka on tehnyt 4 §:ssä tarkoitettun ilmoituksen ja, jollei 2 momentista muuta johdu, ennen valtion eläkelain voimaan tuloa myönnettyihin eläkkeisiin.

Jos edunsaajalla kesäkuun 30 päivän 1962 jälkeen mutta ennen valtion eläkelain voimaantuloa sattuneen eläketapahtuman johdosta on oikeus eläkkeeseen aikaisempienkin säännösten nojalla, hänellä on oikeus saada se eläke, joka huomioonottaen, mitä edellä 2 §:ssä on säädetty, on suurempi.

Eläkeasian, joka ennen valtion eläkelain voimaantuloa on ratkaisu lainvoimaisella päätöksellä ja joka koskee 2 momentissa tarkoitettua eläketapahtumaa, käsittelee valtiokonttori hakemuksesta uudelleen.

8 §. Tarkemmat säännökset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

193. ASETUS VALTION ELÄKELAIN VOIMAANPANOLAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA JA SOVELTAMISESTA.

Annettu joulukuun 9 p:mä 1966. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 612/66)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain voimaanpanolain (281/66) 8 §:n nojalla:

2 §. Valtion eläkelain voimaanpanolain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua ajasta luetaan eläkeajaksi:

1) vähintään 4 kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneet ajanjaksot kunnan, kuntien yhtymän, kuntien keskusjärjestön taikka evankelisluterilaisen kirkon tai seurakunnan tahti ortodoksisen kirkkokunnan tai sen seurakunnan päätoimisessa virka- tai työsuhteessa tai valtion viran tai toimen haltijain neuvotteluoikeudesta 22 päivänä tammikuuta 1943 annetun lain (82/43) mukaan neuvottelukelpoisen järjestön päätoimisessa palveluksessa sekä valtion yliopiston, korkeakoulun, oppi- tai kasvatustieteiden laitoksen päätoimisen viran haltijalle yksityisen yliopiston, korkeakoulun tai valtion avustusta nauttivan oppi- tai kasvatustieteiden laitoksen päätoimisessa tehtävässä.

2) Vähintään 4 kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneet ajanjaksot siltä osin, kuin ne yhteenlaskettuina ylittävät neljä vuotta, virka- tai työsuhteessa muuhun kuin 1 kohdassa mainittuun uskonnolliseen yhdyskuntaan,

yksityisen yliopiston, korkeakoulun tai kansakoulun taikka valtion avustusta nauttivan yksityisen oppi- tai kasvatustalouden virassa,

lääkärinä, eläinlääkärinä, sairaanhoitajana, terveysasarena, kättilönä, mielisairaanhoidajana, proviisorina tai farmaseuttina yhtiön, yhteisön tai yksityisen laitoksen palveluksessa,

valtion avustusta nauttivan maataloudellisen tai kotitaloudellisen järjestön, metsänhoitolautakunnan, keskusmetsäseuran, keskuskauppa-kamarin, kauppakamarin, tieteellisen tai taiteellisen järjestön tahi laitoksen tai yhdysliikenteessä valtionrautateiden kanssa olevan kunnallisen tai yksityisen rautatien palveluksessa,

jos palvelus on ollut päätoimista ja samankaltaista kuin se valtion eläkelain mukaista eläkettä varten hyväksi luettava palvelus, johon edunsaaja sen jälkeen ensiksi on tullut.

3) Vähintään 4 kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneet ajanjaksot

Maatalousseurojen Keskusliitolle ja maanviljelys- ja talousseuroille asetuslainsäädännössä annetun toimivallan käyttämistä varten muodostetuissa toimielimissä näiden järjestöjen päätoimeksi katsottavassa palveluksessa, sekä

valtion haltuun otetun puhelinlaitoksen, kunnallisen tai yksityisen rautatien tai yksityisen oppilaitoksen taikka, ennen edellä tarkoitetun oppilaitoksen palvelukseen tuloa, muun valtionapua nauttivan yksityisen oppilaitoksen päätoimeksi katsottavassa palveluksessa sekä Suomen Tuberkuloosin Vastustamisyhdistys r. y:n palveluksessa päätoimisessa tehtävässä Salpausselän lastenparantolassa ennen tammikuun 1 päivää 1952.

4) Enintään 5 vuotta siitä ajasta, minkä merenrannikolla palveleva luotsivanhin, luotsi, luotsioppilas tai luotsikutterin hoitaja, jolla on aliperämiehenkirja tai muu vähintään sen arvoinen pätevyyskirja, on vähintään 4 kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneina ajanjaksoina palvelut Suomessa alusrekisteriin merkityssä kauppa-aluksessa.

5) Enintään 10 vuotta siitä ajasta, minkä sellainen muu kuin 4 kohdassa tarkoitettu merenkulkulaitoksen viran tai toimen haltija, jonka virkaan tai toimeen kelpoisuusehtona on aliperämiehenkirja tai alikone-mestarinkirja tahi toisen luokan radiosähköttäjän pätevyystodistus taikka vastaava näitä ylempi pätevyyskirja, tai

sellainen diplomimerikapteenin- tai merikapteeninkirjan omaava ammattikasvatustalouden kauppa- ja merenkulkuopetuksen osaston ja merenkulkuoppilaitoksen viran tai toimen haltija, jonka virkaan tai toimeen kelpoisuusehtona on merikapteenin tutkinto joko yksin tai muun tutkinnon ohella,

on aliperämiehenkirjan tai alikone-mestarinkirjan tahi toisen luokan radiosähköttäjän pätevyystodistuksen taikka vastaavan näitä ylempien pätevyyskirjan haltijana vähintään 4 kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneina ajanjaksoina palvelleet Suomessa alusrekisteriin merkityssä

kauppa-alueksessa.

Valtiovaranministeriö voi erityisistä syistä oikeuttaa edunsaajan laskemaan hyväkseen eläkeaikana muunkin kuin 1 momentin 1-5 kohdassa mainitun, ennen valtion eläkelain voimaantuloa kuluneen palvelusajan, kuitenkin enintään kahdeksan vuotta.

194. ASEMAKAAVAN MUUTOKSET VUONNA 1966.

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asema-kaavapiirustuksen n:o
28	Kadunnimen muutos	1.12.65	10.1.66	5735
28	28012	"	"	5730
31	31111	17.11.65	"	5711
34	34159	1.12.65	"	5729
46	15 (Pitäjänmäen teollisuusalue)	17.11.65	"	5728
14	Kammiokadun nimi	15.12.65	22.1.66	5742
34	34084	"	"	5739
46	46119	"	"	5746
10	250	17.11.65	25.1.66	5731
28	28261	15.12.65	"	5737
28	28318	"	"	5743
29	29077	17.11.65	"	5726
32	32013, 32014	1.12.65	"	5736
4	66	15.12.65	28.1.66	5740
30	30036 sekä Munkinpolun ja Nuottakujan välinen puistokaista	"	31.1.66	5745
31	Melojantie sekä viereiset puistoalueet	"	"	5747
22	707	8.9.65	12.2.66	5705
25	872	12.1.66	15.2.66	5738
46	1-5, 9, 10, 12-16, 18, 19 (Pitäjänmäen teollisuusalue)	17.11.65	"	5732
14	516	12.1.66	19.2.66	5749
34	34009	"	"	5750
34	34093 sekä viereinen puistokaista	"	"	5751
46	46153, 46158 sekä Konalan puiston osa	"	"	5727
10	290	26.1.66	2.3.66	5756
31	Lahnalahdentien osa sekä viereinen puistoalue	"	"	5719
31	31062	"	"	5759
39	39080, 39081, Laulurastaanpolku, Laulurastaankuja sekä läheiset puistoalueet	"	"	5752
47	47019	"	4.3.66	5757

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asema-kaavapiirustuksen n:o
39	39015	9. 2.66	11.3.66	5758
45	45030	"	"	5762
1	140	6.10.65	16.3.66	5712
12	371 - 373 sekä niihin liittyvät katu- ja puistoalueet	15.12.65	30.3.66	5741
28	28238 -28241, 28321, 28322 sekä niihin rajoittuvat puistoalueet	"	"	5722
34	34146	23. 2.66	6.4.66	5765
33	33127	9. 3.66	16.4.66	5764
34	34087	"	"	5771
38	38089	"	"	5769
39	39073	"	"	5772
42	42047, 42057 ja niiden välinen puistoalue, asema-kaava osalle 42. kaupunginosaa	"	22.4.66	5766
29	29110	23. 3.66	6.5.66	5778
30	30073 sekä läheinen puistoalue	"	"	5770
39	39023	"	"	5774
46	21-23, niihin rajoittuvat katu- ja puistoalueet	"	"	5775
44	44032	6. 4.66	12.5.66	5781
38	38117 sekä läheinen puistoalue	23. 2.66	17.5.66	5744
47	Asemakaava, joka käsittää osan Kontulan alueesta, Kontulantien osan, kortt.n:o 47018 sekä Keinulandantien eteläpuolella sijaitsevien urheiluja puistoalueiden asemakaavanmuutos	"	"	5753
21	649	6. 4.66	18.5.66	5780
23	905	20. 4.66	"	5786
45	45146	"	"	5784
28	28055, 28176	"	3.6.66	5787
30	30024	"	"	5785

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asema-kaavapiirustuksen n:o
38	38128, Kirkonkyläntie ja Suvitie sekä viereiset puistoalueet	20. 4.66	17. 6. 66	5783
13	411	23. 2.66	28. 6. 66	5761
16	728	25. 5.66	30. 6. 66	5793
30	30200, 30201, 30205 ja 30206 sekä Lehdesniityntien osa ja sen viereinen puistoalue	"	1. 7. 66	5794
28	28073	8. 6.66	22. 7. 66	5801
30	30001	25. 5. 66	"	5788
31	31010, 31039 sekä viereinen puistoalue	8. 6.66	"	5803
31	31014	"	"	5799
32	32034	25. 5. 66	"	5792
38	38119	"	"	5795
44	44019	8. 6. 66	"	5805
45	45128	"	"	5804
45	45268	25. 5. 66	"	5797
14	484	22. 6. 66	28. 7. 66	5806
2	95 a, 95 b sekä niihin liittyvä katualueen osa	4. 5. 66	1. 8. 66	5790
5	117	22. 6. 66	17. 8. 66	5807
30	30078	"	"	5809
34	34101	"	"	5814
34	34166	"	"	5815
46	46153	"	"	5816
49	49054	"	"	5813
22	530	"	24. 8. 66	5811
4	84 a	"	31. 8. 66	5464
45	45269	"	23. 9. 66	5808
28	Airueentien nimi	7. 9. 66	13. 10. 66	5822
46	46129	"	"	5833
47	47022	"	"	5832
15	529 sekä viereinen puistoalue	"	31. 10. 66	5646
31	Lauttasaaren hautausmaapuisto- ja katualueen asemakaavan muutos	"	"	5836
39	39050, 39051 ja 39055	"	"	5826
45	Kortt. 45070 viereinen puistoalue	"	"	5819

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asema-kaavapiirustuksen n:o
45	45090	28. 9. 66	4. 11. 66	5821
31	31134	"	10. 11. 66	5840
45	45087	"	"	5824
22	693	19. 10. 66	23. 11. 66	5843
29	Kortt. 29077 viereinen puistoalue	"	"	5823
30	30200	"	"	5844
33	33128	"	"	5845
43	43031 sekä viereiset puisto- ja vesialueet	5. 10. 66	"	5839
44	Vanhanväylänkuja-niminen katualue	28. 9. 66	"	5838
30	30073, 30077, 30080 sekä Tuumakuja-niminen katualue	2. 11. 66	14. 12. 66	5842
45	45026	"	"	5846
11	300	5. 10. 66	15. 12. 66	5841
22	542 sekä katu- ja puistoalue	16. 11. 66	21. 12. 66	5853
34	34070	"	"	5854
46	46153	"	"	5856
47	47032	"	"	5859
20	Kortt. 795 sekä pysäköimisalueen asemakaava	2. 11. 66	29. 12. 66	5827
43	43216	"	"	5847

KATUJEN NIMIEN MUUTOKSET

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
28	Heiden Vilkenin tie-	Vilkenintie-		
	Heiden Vilkens väg	Vilkensvägen	1. 12. 65	10. 1. 66
14	Kammiokatu-	Sibeliuksenkatu-		
	Kammio gatan	Sibeliugatan	15. 12. 65	22. 1. 66
39		Kuhankeittäjäkuja-		
		Sommargyllingsgränden	26. 1. 66	2. 3. 66
"	Laulurastaankuja-	Poistettu	"	"
	Trastgränden			
28		Suonotkonkuja-		
		Kärrdäldgränden	15. 12. 65	30. 3. 66
42		Kyöstinkuja-		
		Kyöstigränden	9. 3. 66	22. 4. 66
47		Keinupolku		
		Gungstigen	23. 2. 66	17. 5. 66
"		Lettopolku-		
		Gungflystigen	"	"
45		Suomenniemenkuja-		
		Suomenniemigränden	22. 6. 66	23. 9. 66
28	Airueentie-	Airuentie-		
	Budbärrarvägen	Budbärrarvägen	7. 9. 66	13. 10. 66
30		Kyynärkuja-		
		Alnsgränd	2. 11. 66	14. 12. 66
"	Tuumakuja-	Poistettu	"	"
	Tumsgränd			
20		Kellosaarenkatu-		
		Skällargatan	"	29. 12. 66
"		Kellosaarenranta-		
		Skällarstranden	"	"
"		Selkämerenkatu-		
		Bottenhavsgatan	"	"

195. TONTTIJAON MUUTOKSET V. 1966.

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup. hall. päätös	Sisäas. min. vahvist.
38	38079	Tonttijako vahvistettu	11. 11. 65	10. 1. 66
45	45272	" "	" "	" "
45	45292	" "	9. 12. 65	20. 1. 66
49	49050	" "	" "	" "
49	49056	" "	" "	" "
38	38078	" "	25. 11. 65	22. 1. 66
38	38082	" "	16. 12. 65	" "
45	45027	" "	25. 11. 65	" "
45	45300	" "	" "	" "
49	49053, 49054, 49055	" "	16. 12. 65	" "
33	33122	" "	7. 1. 66	17. 2. 66
39	39047	" "	" "	" "
45	45285	" " osittain	" "	" "
46	46020	" "	" "	" "
34	34048	" muutettu	11. 11. 65	25. 2. 66
49	49052	" vahvistettu	20. 1. 66	" "
14	487	" muutettu	27. 1. 66	4. 3. 66
38	38081	" vahvistettu	" "	" "
49	49051	" muutettu	3. 2. 66	16. 3. 66
32	32038	" vahvistettu	10. 2. 66	26. 3. 66
34	34032	" muutettu	" "	" "
38	38092	" vahvistettu	17. 2. 66	" "
39	39308	" "	" "	" "
45	45251	" muutettu	10. 2. 66	" "
45	45084	" vahvistettu	3. 3. 66	19. 4. 66
45	45270	" "	24. 2. 66	" "
45	45085	" "	17. 3. 66	6. 5. 66
20	244	" " osittain	3. 3. 66	7. 5. 66
38	38056	" "	24. 3. 66	" "
38	38147	" "	" "	" "
45	45088, 45089	" "	17. 3. 66	" "
39	39307	" " osittain	31. 3. 66	18. 5. 66
45	45266, 45267	" " "	" "	" "
34	34165	" "	21. 4. 66	28. 5. 66
38	38049	" "	" "	" "
34	34145	" " osittain	12. 5. 66	14. 6. 66
45	45260	" "	" "	" "
31	31122	" muutettu	9. 6. 66	25. 7. 66
32	32005	" vahvistettu osittain	18. 5. 66	" "
34	34012	" muutettu	9. 6. 66	" "

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup. hall. päätös.	Sisäas. min. vahvist.
34	34043	Tonttijako muutettu	18. 5. 66	25. 7. 66
38	38167	" vahvistettu osittain	"	"
42	42041	" "	9. 6. 66	"
45	45063	" "	18. 5. 66	"
45	45254	" "	9. 6. 66	"
47	47002	" "	"	"
32	32035	" "	2. 6. 66	5. 8. 66
34	34072	" " osittain	"	"
46	46139	" "	"	"
20	177	" muutettu	30. 6. 66	22. 8. 66
30	30071	" "	23. 6. 66	"
32	32005	" vahvistettu osittain	2. 6. 66	"
38	38070	" "	23. 6. 66	"
45	45007	" " osittain	30. 6. 66	"
45	45069	" "	16. 6. 66	"
32	32042	" muutettu	4. 8. 66	8. 9. 66
47	47022	" vahvistettu osittain	"	"
47	47023,			
	47025	" muutettu	"	"
47	47032,			
	47029	" vahvistettu	"	"
7	109	" muutettu	25. 8. 66	22. 10. 66
31	31135	" "	"	"
34	34040	" vahvistettu osittain	15. 9. 66	"
34	34070	" muutettu	"	"
39	39109	" vahvistettu	8. 9. 66	"
39	39113	" "	15. 9. 66	"
47	47031	" "	8. 9. 66	"
31	31131	" muutettu	29. 9. 66	8. 11. 66
34	34157	" vahvistettu	"	"
32	32002	" "	13. 10. 66	26. 11. 66
32	32036	" "	"	"
38	38071	" muutettu	"	"
46	46147	" vahvistettu	20. 10. 66	"
46	46156	" "	"	"
28	28144	" "	27. 10. 66	10. 12. 66
32	32005	" " osittain	"	"
38	38151	" "	3. 11. 66	"
42	42057	" "	27. 10. 66	"
45	45012	" "	"	"
45	45269	" "	3. 11. 66	"

196. MUUTOKSET VAKINAISTEN VIRKOJEN LUOKITTELUUN VUONNA 1966.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
1	Ruotsinkiel. kansakoulu	Vahtimestari-siivooja	1	5		26.1.	1.1.66
2	Teknillinen ammattikoulu	Rehtori	1	29	II	23.2.	1.8.66
3	Talous- ja ompelualan ammattikoulu	"	1	26	II	"	"
4	Pohjois-Haagan ammattikoulu	"	1	27	II	"	"
5	Suomenkiel. kansakoulu	Vahtimestari	4	10		6.4.	1.1.67
6	Auroran sairaala	Apulaisosastonhoitaja	18	14		4.5.	1.6.66
7	" "	Erikoissairaanhoitaja	48	14		"	"
8	" "	Laboratoriohoitaja	2	13		"	"
9	" "	Röntgenteknillinen apulainen	2	10		"	"
10	Kivelän sairaala	Apulaisosastonhoitaja	17	14		"	"
11	" "	Erikoissairaanhoitaja	20	14		"	"
12	" "	Röntgenhoitaja	1	13		"	"
13	Kivelän ja Hesperian sairaalat	Erikoissairaanhoitaja	5	14		"	"
14	" "	Laboratoriohoitaja	6	13		"	"
15	" "	Laboratorioteknillinen apulainen	3	10		"	"
16	Malmn sairaala	Apulaisosastonhoitaja	11	14		"	"
17	" "	Erikoissairaanhoitaja	8	14		"	"
18	" "	Laboratoriohoitaja	2	13		"	"
19	Marian sairaala	Apulaisosastonhoitaja	14	14		"	"
20	" "	Erikoissairaanhoitaja	42	14		"	"
21	" "	Laboratoriohoitaja	4	13		"	"
22	" "	Laboratorioteknillinen apulainen	2	10		"	"
23	Hesperian "	Apulaisosastonhoitaja	22	14		"	"
24	" "	Erikoissairaanhoitaja	14	14		"	"
25	Nikkilän "	Apulaisosastonhoitaja	16	14		"	"
26	" "	Erikoissairaanhoitaja	4	14		"	"
27	Pukinmäen hoitokoti	Apulaisosastonhoitaja	1	14		"	"
28	Laakson sairaala	"	15	14		"	"
29	" "	Erikoissairaanhoitaja	14	14		"	"
30	" "	Laboratoriohoitaja	2	13		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup, valt, päät.	
						tehty	astui voimaan
31	Tuberkuloositoimis- to	Erikoissairaanhoitaja	2	14		4.5	1.6.66
32	Lastensuojeluviras- to	Johtava huoltotarkastaja	1	19		"	1.1.67
33	"	Huoltotarkastaja	3	17		"	"
34	"	Lääkintävoimisteliija	1	13		"	"
35	"	Toimistoapulainen	1	10		"	"
36	"	"	3	8		"	"
37	"	"	2	7		"	"
38	Vastaanottokoti Lem- mälä	Ohjaaja	1	14		"	"
39	"	Talonmies-kaitsija	1	11		"	"
40	"	Hoitaja	1	10		"	"
41	Hyvösen lastenkoti	Vastaava hoitaja	1	11		"	"
42	Kallion nuorisokoti	Ohjaaja	1	12		"	"
43	"	Vastaava hoitaja	2	11		"	"
44	Töölön "	Ohjaaja	1	12		"	"
45	"	Keittäjä	1	6		"	"
46	Taivallahden "	Ohjaaja-talonmies	1	12		"	"
47	"	Emäntä	1	9		"	"
48	Koskentuvan "	Johtaja	1	20		"	"
49	"	Ohjaaja	1	12		"	"
50	Oppilaskoti Toivola	Apulaisjohtaja	1	19		"	"
51	"	Ohjaaja	1	14		"	"
52	"	Hoitaja	2	10		"	"
53	Päivähuoltola Van- taala	"	1	9		"	"
54	"	Keittäjä	1	6		"	"
55	Käpylän koulu- ja työkeskus	Opettaja	1	17		"	"
56	"	Taloudenhoitaja	1	17		"	"
57	"	Työmestari	3	13		"	"
58	"	Keittäjä	1	6		"	"
59	Lastentarhat	Lastentarhanjohtaja	3	18		"	16.7.66
60	"	Lastentarhanopettaja	11	16		"	1.8.66
61	"	Lastenseimenopettaja	3	15		"	"
62	"	Lastenhoitaja	9	9		"	"
63	"	Keittäjä	3	6		"	"
64	"	Lastentarha-apulainen	3	4		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkaluokka	Kielitaito - luokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
65	Lastentarhat	Lastentarhanjohtaja	1	18		4. 5.	1. 1. 67
66	"	Lastentarhanopettaja	4	16		"	"
67	"	Lastenseimenopettaja	1	15		"	"
68	"	Lastenhoitaja	3	9		"	"
69	"	Keittäjä	1	6		"	"
70	"	Lastentarha-apulainen	1	4		"	"
71	"	Lastentarhanjohtaja	1	18		"	1. 2. 67
72	"	Lastentarhanopettaja	4	16		"	1. 3. 67
73	"	Lastenseimenopettaja	1	15		"	"
74	"	Lastenhoitaja	3	9		"	"
75	"	Keittäjä	1	6		"	"
76	"	Lastentarha-apulainen	1	4		"	"
77	Suomenkiel. kansa- koulut	Talonmies-vahtimestari	1	9		8. 6.	1. 1. 67
78	Koskelan sairaskoti	Yhliääkärinä (mentaalios.)	1	V. B2		22. 6.	"
79	"	Laboratoriolihliääkärinä	1	V. B2		"	"
80	"	Röntgenyhliääkärinä	1	V. B2		"	"
81	"	Osastolääkärinä	1	V. A, 28		"	"
82	"	Toimistoesimies	1	19		"	"
83	"	Apulaisylihoitaja	3	18		"	"
84	"	Yöylihoitaja	2	18		"	"
85	"	Sosiaalihoitaja	2	17		"	"
86	"	Osastonhoitaja	5	16		"	"
87	"	Mekaanikko	1	14		"	"
88	"	Apuemäntä	1	13		"	"
89	"	Sairaanhoitaja	24	13		"	"
90	"	Asuntolanhoitaja	1	11		"	"
91	"	Laboratorioteknillinen apulainen	1	10		"	"
92	"	Röntgenteknillinen apu- lainen	1	10		"	"
93	"	Hoitaja	61	10		"	"
94	"	Apulaisvarastonhoitaja	1	8		"	"
95	"	Jalkojenhoitaja	1	9		"	"
96	"	Toimistoapulainen	1	8		"	"
97	"	"	2	7		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
98	Koskelan sairaskoti	Naisvahtimestari	1	7		22,6.	1.1.67
99	" "	Puhelunvälittäjä	1	7		"	"
100	" "	Kylvettäjä	2	6		"	"
101	" "	Kylvettäjä - hoitoapulainen	1	5		"	"
102	" "	Hoitoapulainen	24	5		"	"
103	Kustaankartanon vanhainkoti	Osastolääkäri	1	V. A28		"	"
104	" "	Asentaja	1	14		"	"
105	" "	Sairaanhoitaja	4	13		"	"
106	" "	" puolipäivävirka	2	13		"	"
107	" "	Askartelutyönohjaaja	1	11		"	"
108	" "	Hoitaja, puolipäivävirka	1	10		"	"
109	" "	Hoitaja	3	10		"	"
110	" "	Huoltomiehen	2	9		"	"
111	" "	Apumies	2	8		"	"
112	" "	Toimistoapulainen	1	8		"	"
113	" "	Apulaisvarastonhoitaja	1	8		"	"
114	" "	Keittäjä	2	6		"	"
115	" "	Huoltokeskuksen apulainen, puolipäivävirka	1	6		"	"
116	" "	Keittiöapulainen	4	5		"	"
117	Roihuvuoren van- hainkoti	Sairaanhoitaja	3	13		"	"
118	" "	Hoitaja	10	10		"	"
119	" "	Varastoapulainen	1	5		"	"
120	Riistavuoren van- hainkoti	Apulaisylläkäri	1	V. A30		"	"
121	" "	Talouspäällikkö	1	23		"	"
122	" "	Ylihoitaja	1	20		"	"
123	" "	Yöylihoitaja	2	18		"	"
124	" "	Osastonhoitaja	4	16		"	"
125	" "	Sosiaalihuoltaja	1	16		"	"
126	" "	Emäntä	1	15		"	"
127	" "	Erikoissairaanhoitaja	2	14		"	"
128	" "	Sairaanhoitaja	3	13		"	"
129	" "	Lääkintävoimistelija	1	13		"	"
130	" "	Kirjanpitäjä	1	13		"	"
131	" "	Hoitaja	13	10		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
132	Riistavuoren vanhainkoti	Toimistoapulainen	1	10		22. 6.	1. 1. 67
133	"	Liinavaatevarastonhoitaja	1	10		"	"
134	"	Varastonhoitaja	1	10		"	"
135	"	Vahtimestari	1	9		"	"
136	"	Naisvahtimestari	1	7		"	"
137	"	Puhelunvälittäjä	2	6		"	"
138	"	Keittäjä	3	6		"	"
139	"	Kylvettäjä	2	6		"	"
140	"	Hoitoapulainen	12	5		"	"
141	"	Keittiöapulainen	4	5		"	"
142	Auroran sairaala	Osastolääkäri	2	V. A.28		7, 9	"
143	" "	Sairaanhoidtaja	10	13		"	"
144	" "	Apuhoitaja	5	9		"	"
145	" "	Toimistoapulainen	1	8		"	"
146	" "	"	1	7		"	"
147	Kivelän sairaala	Lääkintävoimistelija	1	13		"	"
148	" "	Apuhoitaja	5	9		"	"
149	" "	Toimistoapulainen	2	7		"	"
150	Malmin sairaala	Sairaanhoidtaja	2	13		"	"
151	" "	Toimistoapulainen	1	7		"	"
152	Marian sairaala	Osastolääkäri	2	V. A.28		"	"
153	" "	Sosiaalihoitaja	1	17		"	"
154	" "	Sairaanhoidtaja	10	13		"	"
155	" "	Apuhoitaja	2	9		"	"
156	Hesperian sairaala	Osastolääkäri	2	V. A.28		"	"
157	" "	Yölihoitaja	1	18		"	"
158	" "	Osastonhoitaja	4	16		"	"
159	Kivelän ja Hesperian sairaalat	"	1	16		"	"
160	Nikkilän sairaala	Osastolääkäri	1	V. A.28		"	"
161	" "	Mielisairaanhoidtaja	1	12		"	"
162	" "	Kylvettäjä	1	6		"	"
163	Laakson sairaala	Sairaanhoidtaja	7	13		"	"
164	" "	Apuhoitaja	8	9		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
165	Marian ja Laakson sairaalat	Sosiaalinhoitaja	1	17		7. 9.	1. 1. 67
166	" "	Lääkintävoimisteliija	2	13		"	"
167	" "	Alikonemestari	1	15		"	"
168	" "	Toimistoapulainen	1	8		"	"
169	" "	"	2	7		"	"
170	Röykän sairaala	Vastaava lääkäri	1	V.		"	"
171	" "	Talouspäällikkö	1	A 28		"	"
172	" "	Ylihoitaja	1	21		"	"
173	" "	Osastonhoitaja	4	16		"	"
174	" "	Emäntä	1	15		"	"
175	" "	Mielisairaanhoitaja	15	12		"	"
176	" "	Kirjanpitäjä	1	12		"	"
177	" "	Toimistoapulainen	1	8		"	"
178	" "	Keittäjä	1	6		"	"
179	" "	Kylvettäjä	2	6		"	"
180	" "	Keittiöapulainen	5	5		"	"
181	" "	Sairaala-apulainen	6	5		"	"
182	Sairaanhoitajakoulu	Opettaja	2	19		"	"
183	Sairaalavirasto	Toimistoapulainen	1	10		"	"
184	" "	"	1	8		"	"
185	Suomenkieliset kansakoulut, kanslia	"	2	8		"	"
186	Kaupunginorkesteri	Soittaja	4	18		"	15. 8. 67
187	Huoltovirasto	Huoltotarkastaja	5	17		"	1. 1. 67
188	" "	Kanslisti	3	13	IV	"	"
189	" "	"	1	11	IV	"	"
190	" "	Toimentaja	1	9	IV	"	"
191	" "	Toimistoapulainen	6	8		"	"
192	" "	"	3	7		"	"
193	Kaupunginhallituksen asiamiestoimisto	Asiamies	1	31		28. 9.	"
194	" "	Vesioikeusasiamies	1	29		"	"
195	" "	Lainoppinut avustaja	2	27		"	"
196	Terveydenhoitovirasto	Aluelääkäri	1	17	III	"	"
197	" "	Apulaisylihoitaja	1	19	III	"	"
198	" "	Kotilääkintävoimisteliija	3	14	IV	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
199	Terveystieteiden tutkimuskeskus	Röntgenteknillinen apulainen	3	10		28.9.	1. 1.67
200	"	Laboratorioteknillinen apulainen	4	10		"	"
201	"	Toimistoapulainen	3	8		"	"
202	"	Vastaanottoapulainen	2	5		"	"
203	Teknillinen ammattikoulu	Terveysisäntä	1	18	IV	"	"
204	Koskelan sairauskoti	Apulaisosastonhoitaja	32	14		"	1.11.66
205	"	Erikoissairaanhoidaja	17	14		"	"
206	Kustaankartanon vanhainkoti	Apulaisosastonhoitaja	7	14		"	"
207	Roihuvuoren vanhainkoti	"	3	14		"	"
208	Lastentarhat	Lastentarha-apulainen	1	4		"	1. 1.67
209	Kaupunginmuseo	Arkistojärjestäjä	1	13	III	5.10.	"
210	Vesilaitos	Osastopäällikkö	2	33	II	14.12.	"
211	"	"	1	32	II	"	"
212	"	Kamreeri	1	24	II	"	"
213	Kaasulaitos	Osastopäällikkö	1	32	II	"	"
214	"	Kassanhoitaja	1	12	IV	"	"
215	Sähkölaitos	Osastopäällikkö	1	33	II	"	"
216	Rakennustarkastusvirasto, valvontas	Rakennusmestari	1	23	IV	21.12.	"

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päät.	
					tehty	astui voimaan
1	Kiinteistövirasto, talo-os.	Lämmittäjä	1	8	12.1.	1.1.66
2	Kaupunginkirjasto	Siivooja	1	3	26.1.	1.4.66
3	Kiinteistövirasto, talo-os.	"	1	1	9.2.	1.3.66
4	Teollisuuslaitosten kassa- ja tilios.	Mittarinlukija	1	9	"	"
5	Kiinteistövirasto, talo-os.	Siivooja	1	1	23.2.	"
6	Teollisuuslaitosten kassa- ja tilios.	Mittarinlukija	1	9	"	"
7	Vesilaitos	I putkiverkkoinsinööri	1	29	"	"
8	"	II "	1	28	"	"
9	"	Toimistoinsinööri	1	27	"	"
10	"	Hankintapäällikkö	1	27	"	"
11	Marian sairaala	Lämmittäjä	2	12	9.3.	1.4.66
12	" "	Keittäjä	1	6	"	"
13	" "	Leipoja	1	6	"	"
14	" "	Keittiöapulainen	4	5	"	"
15	Satamalaitos, varas- toimis- ja laituri- huoltoos.	Varastomies	1	12	20.4.	1.5.66
16	"	Tavarahissin kuljettaja	1	9	"	"
17	"	Siivooja	1	3	"	"
18	Teollisuuslaitokset, kassa- ja tilios.	Mittarinlukija	1	9	"	1.6.66
19	Suomenkiel. työvä- enopisto	Talonmies-lämmittäjä	1	10	4.5.	"
20	Sähkölaitos	Sähkömestari	1	19	8.6.	1.8.66
21	Piritan sairaala	Mielisairaanhoitaja	1	12	22.6.	1.7.66
22	Sähkölaitos	Asemamestari	1	23	"	"
23	Lastentarhat	Vahtimestari	1	8	"	"
24	Sähkölaitos	Tarkastusteknikko	3	21	7.9.	1.10.66
25	"	Sähköyliasentaja	1	16	"	"
26	"	Apuasemapäivystäjä	1	13	"	"
27	Maidontarkastamo	Pesijä	1	6	28.9.	"
28	Teollisuuslaitokset, kassa- ja tilios.	Mittarinlukija	1	9	"	"
29	Auroran sairaala	Liinavaatevaraston apulais- hoitaja	1	8	5.10.	1.11.66

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päät.	
					tehty	astui voimaan
30	Auroran sairaala	Pesuapulainen	1	6	5.10.	1.11.66
31	" "	"	13	5	"	"
32	Suomenkiel. kansa- koulut	Siivooja	5	4	2.11.	1.1.67
33	Ruotsinkiel. kansa- koulut	"	1	4	"	1.11.66
34	Teollisuuslaitosten kassa- ja tilios.	Mittarinlukija	1	10	16.11.	1.12.66
35	"	Toimistoapulainen	1	8	"	"
36	"	Arkistojärjestäjä	1	10	14.12.	1.1.67
37	"	Toimistoapulainen	1	10	"	"
38	"	Vahimestari	1	10	"	"
39	"	Toimistoapulainen	4	8	"	"
40	"	"	2	7	"	"
41	Kaasulaitos	Ylikonemestari	1	24	"	"
42	Sähkölaitos	Toimistoapulainen	1	7	"	"
43	Ruotsinkiel. kansa- koulut	"	1	8	"	"
44	"	Talonnies-lämmittäjä	1	9	"	"
45	"	Siivooja	1	4	"	"
46	Rakennustarkastus- virasto, valvontaos.	Tarkastaja	1	15	21.12.	"

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt päät.	
				entinen	uusi	tetty	astui voimaan
1	Auroran sairaala	Ylilääkäri	4	V. B1	V. B2	26. 1.	1.2.66
2	" "	"	1	V. A30	V. B2	"	"
3	Kivelän "	"	2	V. A30	V. B2	"	"
4	" "	"	3	V. B1	V. B2	"	"
5	Marian "	"	2	V. B1	V. B2	"	"
6	Nikkilän "	"	2	V. B1	V. B2	"	"
7	Laakson "	"	1	V. B1	V. B2	"	"
8	Koskelan sairaskoti	"	2	V. B1	V. B2	9.3.	"
9	Kustaankartanon vanhainkoti	"	1	V. B1	V. B2	"	"
10	Roihuvuoren van- hainkoti	Sairaanhoidtaja	3	13	14	28.9.	1.1.67
11	Riistavuoren van- hainkoti	"	3	13	14	"	"
12	Auroran sairaala	Ylilääkäri	4	V. B2	V. B3	19.10.	1.6.66
13	" "	Apulaislääkäri	15	V. A22	V. A24	"	"
14	" "	Röntgenylilääkäri	1	V. B2	V. B3	"	"
15	" "	Röntgenapulaislääkäri	2	V. A22	V. A24	"	"
16	" "	Laboratorioylilääkäri	2	V. B2	V. B3	"	"
17	" "	Laboratorioapulaislääkä- ri	1	V. A22	V. A24	"	"
18	" "	Anestesiaylilääkäri	1	V. B2	V. B3	"	"
19	Kivelän "	Ylilääkäri	3	V. B2	V. B3	"	"
20	" "	Apulaislääkäri	14	V. A22	V. A24	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
21	Kivelän sairaala	Röntgenylik lääkäri	3	B2	B3	19.10.	1.6.66
22	" "	Röntgenapulaislääkäri	1	A22	A24	"	"
23	Kivelän ja Hesperian sairaalat	Laboratorioylik lääkäri	1	B2	B3	"	"
24	"	Patologiylik lääkäri	1	B2	B3	"	"
25	"	Laboratorioapulaislääkäri	1	A22	A24	"	"
26	"	Patologiapulaislääkäri	1	A22	A24	"	"
27	Malmin sairaala	Ylik lääkäri	1	B1	B2	"	"
28	" "	"	1	B2	B3	"	"
29	" "	Apulaislääkäri	7	A22	A24	"	"
30	Marian "	Ylik lääkäri	2	B2	B3	"	"
31	" "	Apulaislääkäri	13	A22	A24	"	"
32	" "	Anestesiaylik lääkäri	1	B2	B3	"	"
33	" "	Anestesia-apulaislääkäri	2	A22	A24	"	"
34	" "	Röntgenylik lääkäri	1	B1	B2	"	"
35	" "	Röntgenapulaislääkäri	2	A22	A24	"	"
36	" "	Laboratorioylik lääkäri	1	B2	B3	"	"
37	Hesperian "	Ylik lääkäri	3	B1	B2	"	"
38	" "	Apulaislääkäri	25	A22	A24	"	"
39	Nikkilän "	Ylik lääkäri	3	B2	B3	"	"
40	Laakson "	"	1	B2	B3	"	"
41	" "	Apulaislääkäri	3	A22	A24	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
42	Marian ja Laakson sairaalat	Röntgenylik lääkäri	1	V. V. B2	B3	19.10.	1.6.66
43	Koskelan sairaskoti	Ylik lääkäri	2	V. V. B2	B3	"	"
44	" "	Anestesiaylik lääkäri	1	V. V. B2	B3	"	"
45	Kustaankartanon vanhainkoti	Ylik lääkäri	1	V. V. B2	B3	"	"
46	Koskelan sairaskoti, mentaalios.	"	1	V. V. B2	B3	"	1.1.67
47	"	Laboratorioylik lääkäri	1	V. V. B2	B3	"	"
48	"	Röntgenylik lääkäri	1	V. V. B2	B3	"	"
49	Kaasulaitos	Kemisti	1	29	30	14.12.	"
50	"	Toimistopäällikkö	1	26	27	"	"
51	Sähkölaitos	Osastopäällikkö	1	33	34	"	"
52	Rakennustarkastusvirasto, valvontaos.	Rakennusmestari	1	20	23	21.12	"

D. Muutetut ja uuden nimen saaneet virat.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päät.	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1	Auroran sairaala, lasten kirurg. os.	Apulaislääkäri	Osastolääkäri	1	V. A22	V. A28	9.3.	1.4.66
2	Kivelän sairaala	"	"	1	V. A22	V. A28	"	"
3	"	Sairaanhoitaja	Röntgenteknillinen apulainen	1	13	10	"	"
4	"	Apuhoitaja	Filminkehittäjä	1	9	7	"	"
5	Auroran sairaala	Terveyssisar	Osastonhoitaja	2	16	16	4.5.	1.6.66
6	Kiinteistövirasto, talo-os.	Lämmittäjä	Talonmies-koneenhoitaja	1	9	12	28.9.	1.1.67
7	Riistavuoren vanhainkoti	Vahtimestari	Autonkuljettaja-vahtimestari	1	9	11	5.10	"
8	Auroran sairaala	Anestesia- lääkäri	Osastolääkäri	1	V. A29	V. A28	19.10.	1.11.66
9	Marian sairaala	"	"	1	V. A29	V. A28	"	"
10	Kivelän sairaala	Osastonhoitaja	Erikoissairaanhoitaja	1	16	14	2.11.	1.1.67
11	Huoltovirasto	Vahtimestari	Toimistoapulainen	1	8	8	"	"
12	"	"	Toimentaja	1	9	9	"	"
13	"	Kassanhoitaja	Toimistoapulainen	1	10	10	"	"
14	Vesilaitos	Apulaisjohtaja	Osastopäällikkö	1	32	33	14.12.	"
15	Kaasulaitos	Jakelupäällikkö	"	1	32	33	"	"
16	"	Tuotantopäällikkö	"	1	32	33	"	"
17	"	Hiili- ja koksimestari	Ylikonemestari	1	24	25	"	"
18	Ruotsinkiel. kansakoulut	Siivooja-vahtimestari	Vahtimestari-lämmittäjä-siivooja	1	5	8	"	"
19	Koskelan sairauskoti	Laboratorio- teknillinen apulainen	Laboratoriohoitaja	6	10	13	21.12.	
20	Kustaankartanon vanhainkoti	"	"	1	10	13	"	

E. Toiseen laitokseen tai virastoon siirretyt virat.

N:o	Laitos tai virasto		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päät.	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
1	Rahatoimisto	Kiinteistövirasto, talos.	Vahtimestari	1	9	23.2.	1.4.66
2	Auroran sairaala	Huoltolautakunta, työtuvat	Ompelija	1	6	5.10.	15.10.66
3	Teollisuuslaitokset, kassa- ja tilios.	Vesilaitos	Toimistoapulainen	3	10	14.12.	1.1.67
4	"	"	"	2	8	"	"
5	"	"	Kirjanpitäjä, uusi nimi;	1	12 ¹⁾	"	"
6	"	Kaasulaitos	Kassanhoitaja (13. pl.) Laskutustoimiston päällikkö; uusi nimi; henkilö- ja palkkakonttorin päällikkö	1	21	"	"
7	"	Sähkölaitos	Kamreeri, uusi nimi; konttoripäällikkö (28. pl.)	1	25 ²⁾	"	"
8	"	"	Palkkakonttorin päällikkö	1	24	"	"
9	"	"	Toimistopäällikkö	1	24	"	"
10	"	"	Kirjanpitäjä	1	15	"	"
11	"	"	Pääkassanhoitaja	1	15	"	"
12	"	"	Toimistonhoitaja	1	15	"	"
13	"	"	Reikäkorttikoneenhoitaja	2	14	"	"
14	"	"	Kirjanpitäjä	3	13	"	"
15	"	"	Palkanmaksujen kassanhoitaja	1	13	"	"
16	"	"	Kassanhoitaja	3	12	"	"
17	"	"	Toimisto-osaston esimies	2	12	"	"
18	"	"	Kanslisti	1	11	"	"
19	"	"	Toimentaja	1	11	"	"
20	"	"	Apulaiskassanhoitaja	1	10	"	"
21	"	"	Mittarinlukija	2	10	"	"
22	"	"	Rahastaja	7	10	"	"

1) IV kielitaitoluokka

2) III "

N:o	Laitos tai virasto		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaupvalt päät.	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
23	Teollisuuslaitokset, kassa- ja tilios.	Sähkölaitos	Toimistoapulainen	6	10	14.12	1.1.67
24	"	"	Mittarinlukija	14	9	"	"
25	"	"	Toimistoapulainen	25	8	"	"
26	"	"	"	1	7	"	"
27	"	"	Laskujen jakaja	3	6	"	"

MUUTOKSIA KANSAKOULUJEN OPETTAJANVIRKOKIIN.

Kaupunginvaltuusto päätti 6. 4. 1966 perustaa suomenkielisten kansakoulujen varsinaiseen kansakouluun 1. 8. 1966 lukien 10 ruotsin kielen ja 10 englannin kielen opettajan virkaa, joista yhden ruotsin ja yhden englannin kielen opettajan virkaan kuuluu velvollisuus ohjata ja valvoa suomenkielisten kansakoulujen kielenopetusta ja joiden virkojen palkkaus määräytyy valtion A 19 palkkausluokan sekä kansakoulun ohjesäännön 23 §:n mukaan, siten että mainittujen virkojen haltijoilta vaaditaan kansakoulun toisen kotimaisen kielen ja vieraiden kielten opetuksen järjestämisestä annetussa asetuksessa säädetty kelpoisuus.

Kaupunginvaltuusto päätti 22. 6. 1966 perustaa ruotsinkielisiin kansakouluihin 1. 8. 1966 lukien aivovauriolasten erityisopettajan viran.

Kaupunginvaltuusto päätti 7. 9. 1966 perustaa suomenkielisiin kansakouluihin 1. 1. 1967 lukien 7 uutta tarkkailuluokan opettajan virkaa.

Kaupunginvaltuusto päätti 7. 9. 1966 perustaa suomenkielisiin kansakouluihin 1. 1. 1967 lukien yhden uuden luku- ja kirjoitusvaikeuksista kärsivien oppilaiden erityisopettajan viran.

Kaupunginvaltuusto päätti 28. 9. 1966 perustaa suomenkielisiin kansakouluihin 1. 1. 1967 lukien yhden heikkonäköisten oppilaiden erityisopettajan viran.

Kaupunginvaltuusto päätti 22. 6. 1966 lakkauttaa 1. 8. 1966 lukien ruotsinkielisten kansakoulujen avoinna olevat varsinaisen kansakoulun viisi opettajan virkaa, apukoulun yhden puutyön opettajan viran, kansalaiskoulun yhden puutyön opettajan viran ja kansalaiskoulun yhden metallityön opettajan viran.
